ஸ்ரீ.

எட்டுத்தொகையுள்

நெடுந்தொகை

ஆகும்

அகநானூறு

மூலமும் பழைய உரையும்

இவை

ஸேதுஸம்ஸ்தான மகாவித்வான் பாஷா கவிசேகரர்

ஸ்ரீ உ. வே. ரா. ராகவையங்கார் ஸ்வாமிகள்

பரிசோதித்துத் தந்தன

ஸ்ரீ வத்ஸசக்ரவர்த்தி

ராஜகோபாலார்யன்

பதிப்பு

கம்பர் புஸ்தகாலயம்

கம்பர்விலாஸம் மயிலாப்பூர்

ஸ்ரீமுக ஹூ] [விலை ரூ. 7-8-0.

PRINTED AT THE R, G, Press, G. T. Madras.

ஸ்ரீ:

மயிலாப்பூர்க் கம்பர் விலாசம்

சக்ரவர்த்தி

வே. இராஜகோபாலையங்கார் அவர்கள்

தமிழ்நூல்கள் பலவற்றை எழுதியும் பதிப்பித்தும் அரிய தமிழ்த்தொண்டு புரிந்துவந்த ஸ்ரீ: சக்ரவர்த்தி வே. இராஜகோபாலையங்கார் அவர்களைப்பற்றி நம்நாட்டு அறிஞர் பலரும் நன்கறிவர். சோழநாட்டில் திட்டாணிவட்டம் என்ற ஊரிலே ஸ்ரீவத்ஸ கோத்திரத்தவரான ஸ்ரீவைஷ்ணவப் பிராமணர் குலத்திலே சித்திரபானுஸு ஆவணிமீ 20உ (3-9-1882) இவர் பிறந்தவர். இவர் தகப்பனார் ஸ்ரீ வேங்கடேச ஐயங்கார் என்பார். தாயார் ரங்கநாயகி அம்மாள். இவரது ஏழாம் பிராயத்தில் தந்தையாரும் பதினாறாம் பிராயத்தில் தாயாரும் பரமபதமடைந்தனர். இளமையில் இவர் கும்பகோணஞ்சென்று ஆங்குள்ள டவுன்-ஐஸ்கூலில் ஆங்கிலக்கல்வியை மெட்ரிகுலேஷன் வகுப்புவரை படித்தனர். அப்போது அப்பள்ளிக்கூடத்தில் தமிழ்ப் பண்டிதராகவும் புலமை மிக்கவராகவும் விளங்கிய பின்னத்தூர் - நாராயணசாமி ஐயரவர்களுடைய அன்புக்கு இவர் உரியவராகி, அவரால் தமிழ்க் கல்வியை ஊக்கத்துடன் பயின்று அதனில் தேர்ச்சியும் பெற்றார். அதன் பின்னாக, அந்நகர் நேடிவ் - ஐஸ்கூலில் இரண்டுவருஷ காலம் (1909—10) தமிழ்ப்பண்டிதராக வேலைபார்க்கவும் இவர்க்கு வாய்த்தது. நெல்லூர் ஐஸ்கூலிலும் அப் பண்டித உத்யோகத்தைச் சிலவாண்டுகள் இவர் வகித்ததுண்டு. இக் காலத்தே ஐவன்ஹோ என்ற ஆங்கிலநாவலின் மொழிபெயர்ப்பும் கதைக் கோத்து முதலிய சிறுநூல்களும் இவரால் இயற்றி வெளியிடப் பெற்றன.

பதிப்பை வெளியிட முடியாமற் போயிற்று. அதனால் உரையி லும் அனுபந்தங்களிலும் ஒருசில பகுதிகளையே சேர்த்து இப் பதிப்பை இவர் வெளியிடலாயினர். இவ்வாறு பதிப்பாசிரிய ராகவும் உரையாசிரியராகவும் பாலாசிரியராகவும் விளங்கிய இவர் தாம் மேற்கொண்ட தமிழ்த் தொண்டுக்கு வேண்டிய உதவி களை உடனிருந்து புரிந்துவந்த தம் பத்தினியும் நண்பர்களும் இரங்கும்படி, 53-ம் வயதில் தம் ஸ்வக்கிருகமான கம்பர் விலாசத் திலே 1935ஆ ஜூன்மீ 24உ பரமபதம் அடைந்தார்.

ஐயங்காரவர்கள், அமைதியும் சீலமும் பிற உயர்குணங் களும் நிரம்பியவர். இடையூறுகள் நேரினும், எடுத்துக்கொண்ட காரியத்தை ஊக்கத்துடனும் விடாமுயற்சியுடனும் நடத்தி முடிக்க வல்லவர். தேசாபிவிர்த்திக்கான பொதுநலங் கருதித் தலைவர்களுடன் சிலகாலம் உழைத்தும் வந்தவர். தமிழ் மொழி யின்பால் ஆர்வமும், தமிழறிஞரிடம் அன்புமிகுதியும் வாய்ந்த வர். திருப்பதி ஸ்ரீ வேங்கடேசப் பெருமாளிடத்தும், தம்மூர் ஸ்ரீராமபிரானிடத்தும் அளவற்ற பத்தியுடையராய், அவ் வெம்பெருமான்களின் கைங்கரியங்கட்குத் தம் பித்ரார்ஜித பூமியை அளித்தவர். இங்ஙனம், தமிழறிஞரின் நண்பராகவும் பத்திமானாகவும் வாழ்ந்த இவரது பெரும்பிரிவு பெரிதும் வருந்தற்குரியது.

> "ஓதும் யுவவருடம் ஓங்காணிப் பிற்பக்கம்
> நீதிநிலத் திங்கள் எட்டாந் திதியாசான — பாதமுற்றான்
> பம்புதமிழ் ராஜகோபாலா ரியன்மயிலைக்
> கம்பர்விலா சத்தே கனிந்து."

Printed at the 'Caxton Press, Madras — 1935.

ஸ்ரீ

இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை

அகநானூற்றினை யான் சில வருஷங்களுக்கு முன் சேது ஸம்ஸ்தானம் மகா வித்வான கவிசேகரா ஸ்ரீ உ. வே. ராகவையங்கார் ஸ்வாமிகளின் பரிசோதனையையும் சென்னைத் தமிழ் லெக்ஸிகன் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதா ஸ்ரீ உ. வே. மு. ராகவையங்கார் ஸ்வாமிகளின் ஆராய்ச்சியையும் துணையாகக் கொண்டு அச்சிட்டபோது அதற்குப் பழைய உரையில்லாத பாடல்களுக்கு ஒரு குறிப்புரை எழுதி வெளியிட வேண்டுமென்னும் அவா மிகுதியுமுடையவனா யிருந்தேன். ஆயினும் அக்காலத்து எனக்குற்ற பல விபத்துக்களாலும் பொருள் முட்டுப்பாட்டாலும் அதை நிறைவேற்ற இயலாதவனாய் மூலத்தை மட்டும் வெளியிட்டேன். பின்னர் அன்றுதொட்டு இன்றளவும் அவ்வவா என் மனத்தினீங்காது பெருகிக்கொண்டே வந்ததேனும், கொடிய இருமல் இரைப்பு முதலிய நோய்களினால் யாதும் செய்யமாட்டாதவ னாயினேன்.

இப்பால் திருக்குற்றாலம், நீலகிரி முதலிய ஸ்தலவாஸங்களாலும் சிறந்த மருத்துவர்களின் ஔஷதப் பிரயோகங்களாலும் பாகவதர்களின் அநுக்ரஹ விசேஷத்தாலும் ஸர்வேஸ்வரன் கிருபாகடாக்ஷத்தாலும் யான் ஒருவாறு நோய் தணிந்தேனாகி, முன்னர் இந்நூலை அச்சிடுங்காலத்து அவ்விராகவ ஸிம்ஹங்கள்பால் யான் பன்முறையுங் கேட்டு ஐயங்களைத் தெளிந்து கொண்டிருந்தமையாலும், பண்டு நற்றிணை யுரையாசிரியரும் என் மனத்தகத்து என்றும் நிலவும் வள்ளலும் ஆகிய காலஞ்சென்ற பின்னத்தூர் அ. நாராயணஸ்வாமி ஐயரவர்கள் இந்நூலைச் சோதித்து உரை எழுதி வந்தகாலத்து அவர்கள் திருவடி நீழலில் உறைந்திருந்த பாக்கியத்தாலும் இப்பெருநூற்கு உரை எழுதத் துணிந்து, என் சிற்றறிவிற் கெட்டியவண்ணம் ஒருவாறு எழுதி வந்து,

முதற் புத்தகமாகக் களிற்றியானைநிரையை உரையுடன் அறி
ஞர் திருமுன்னர்ச் சென்ற அக்ஷயவருஷம் ஸமர்ப்பித்தேன்.
அஃது இப்போது சென்னை யூனிவர்ஸிடியாரால் வித்வான்
பட்டப் பரீக்ஷைக்குப் பாடமாக வைக்கப் பெற்றிருத்தலை
யறிந்து மகிழ்ந்து அவர்கள்பால் என மனமார்ந்த நன்றியைச்
செலுத்துகின்றேன்.

இப்பதிப்புப் பிற்பட்டுக்கிடைத்த சில ஏட்டுப் பிரதி
களாலும், ஆராய்ச்சியாலும் சில திருத்தங்களை அடைந்துள்
ளது. இஃது அச்சாகுங் காலத்து யான் படுத்தபடுக்கை
யாய்க் கிடக்கையைவிட்டெழ வியலாது கடுநோயுற்று ஸர்
வேஶ்வரன் திருவடியை யடைவது இப்போதோ சிறிது அப்
பாலோ வென்று நோக்கிக்கொண் டிருந்தமையால், இதனைச்
சோதிக்கும் பொறுப்பைக் கருணையுடனும் ப்ரீதியுடனும்
தாமே மேற்கொண்டும், அரிய பல உரை நயங்களை ஆங்
காங்கு எடுத்துக் காட்டியும் பதிப்பினைப் பூர்த்திசெய்தரு
ளிய சென்னை லெக்ஸிகன் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதர்
ஸ்ரீ உ. வே. மு. இராகவையங்கார் ஸ்வாமிகளின் திருவடி
களை என்றும் உபாஸிக்குங் கடப்பாடுடையேன். இவர்
கள் கிருபை செய்திராவிடில் இப்பதிப்புத் தமிழ்மக்கட்குக்
கிடைத்திரா தென்பது ஒருதலையாதலால், இப்பெரியார்
பால் அவர்கள் நன்றிபாராட்டற் குரியர்.

அறிவாற்றல்களில் மிகச் சிறியேனாகிய யான் பெரி
யார் பலர் உதவியைப் பெற்றிருப்பினும் பல பெரும் பிழை
கள் செய்திருக்கக்கூடும். அறிஞர் அவற்றைப் பொறுத்துக்
கொள்வாராக.

இப்பெருங் காரியத்திற்கு எவ்வாற்றானும் இயைபில்
லாத என்னைக் கொண்டு இதனை முற்றுவித்துக் கொண்ட
ருளிய ஸர்வேஶ்வரன் திருவடித் தாமரைகளை அநவரதம்
உபாஸிக்கின்றேன்.

இங்ஙனம்

கம்பர் விலாஸம்
மயிலாப்பூர்
ஸ்ரீமுக ௵ ஐப்பசி ௴

ஸ்ரீவத்ஸசக்ரவர்த்தி
ராஜகோபாலார்யன்

ஸ்ரீ:

அகநானூறு

முகவுரை

இந்நூல் கடைச்சங்க காலத்துப் பத்துப்பாட்டு, எட்டுத் தொகை பதினெண் கீழ்க்கணக்கு எனப் பெயர்சிறப்பித்துக் கொண் டாடப்பெற்ற பெருந்தமிழ்ப் பனுவல் வகையுள் எட்டுத்தொகையு ளொன்றாய் உலக நிகழ்ச்சிக்கு இன்றியமையாது வேண்டப்பட்ட இல்லற நடாத்தற்கண் தலைவனுந் தலைவியும் 'ஓருயிரப் புள்ளி னிரு தலை' போன்று ஒற்றுமைப்பட்டு ஒழுகற்குரிய விழுமிய பேரன் பின் பயனாகிய இன்பப்பகுதியை நன்கு விளக்கும் நானூறு அகவற் பாக்களை யுடையதோர் அகத்திணை நூலாகும். எட்டுத் தொகை நூல்களின் பெயரினை

"நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை யைங்குறுநூ
றொத்த பதிற்றுப்பத் தோங்கு பரிபாடல்
கற்றறிந்தார் கூறுங் கலியோ டகம்புறமென்
றித்திறத்த வெட்டுத் தொகை"

என்னும் பழைய வெண்பாவாலறிக.

வடமொழியாளர் மக்கட் குறுதிபயப்பனவாகப் பாகுபடுத்துக் கொண்ட அறம் பொருளின்பம் வீடு என்னும் புருடார்த்தங்களைத் தமிழ்மொழியாளர் அகம் புறம் என இருபகுதிப்படுத்து வழங்கு வர். புருடார்த்தம் நான்கனுள் இன்பம் ஒன்றும் அகம் எனவும், அறம் பொருள் வீடு என்னும் மூன்றும் புறம் எனவும் வழங்கப் படும். இவை இங்ஙனம் பெயர்பெறுதற்குக் காரணம் "ஒத்த அன் பான ஒருவனும் ஒருத்தியும் கூடுகின்ற காலத்துப் பிறந்த பேரின் பம் அக்கூட்டத்தின் பின்னர் அவ்விருவரும் ஒருவர்க்கொருவர் தத்தமக்குப் புலனாக இவ்வாறிருந்ததெனக் கூறப்படாததாய், யாண் டும் உள்ளத்துணர்வே நுகர்ந்து இன்பம் உறுவதோர் பொருளாத லின் அதனை அகம் என்றார். எனவே, அகத்தே நிகழ்கின்ற இன்பத் திற்கு அகம் என்றது ஓர் ஆகுபெயராம்; இதனை யொழிந்தன ஒத்த அன்புடையார்தாமேயன்றி எல்லார்க்குந் துய்த்துணரப்படுத லானும் இவை இவ்வாறிருந்ததெனப் பிறர்க்குக் கூறப்படுதலானும்

அவை புறம் எனவேபடும். இன்பமே யனறித துன்பமும அகத்தே நிகழுமாலெனின அதுவுங் காமங் கண்ணிறறேல இன்பத்துள் அடங் கும. ஒழிநத துனபம புறத்தாகுப புலனுகாமை மறைக்கபபடா மையிற புறத்திணைப பாலவாம" என உசசிமேற புலவா கொள நசசினாககினியா அகத்திணையியன முகத்துக கூறியவாறறால் நன குணரலாகும. தலைவனுந தலைவியும அமுதமும அதன்கட் கரநத சுவையும்போல நெஞசத்தாற் கலப்புடைய காரணத்தால் வேறுபாடில ராயினும இவவின்பந துய்ததறபொருட்டு ஒருயிரே ஈருருவெடுதது நின்றாற்போல அவனென றும அவளென றும வேறுபடுத் தோற்றி அன்பின் வழிசசெலலும இனப வெள்ளததுத் திளைககும பேரழகு அதனை அநுபவிககின்ற அவரகத்தான உணரபபடுவதனறி அவருள ளும ஒருவருக கொருவா வாயினுல இறறெனக கூறலாவதோா பெற றித் தனறாதலின இங்ஙனங் கூறினா.

"ஆனநத வெள்ளத தழுநதுமொ ராருயி ரீருருககொண
டானநத வெள்ளத திடைததிளைத தாலொககும"

எனனும (307) திருககோவையாரானும,

"சொறபா லமுதிவள் யானசுவை யெனனத் துணிநதிங்ஙனே, நற்பால் வினைத்தெயவந தநதினறு நானிவ ளாமபகுதிப, பொறபா ரறிவாா" (திருசசிற்—8) என்பத னுரைக்கட் பேராசிரியா "நல வினைத் தெய்வம களவினகட் கூட்ட அமுதமும அதனகட் கரநது நின்ற சுவையுமெனன என்னெஞசம இவள்கண்ணே யொடுங்க, யானென்பதோா தன்மை காணுதொழிய, இருவருள்ளமும ஒருவே மாமாறு கரப்ப, ஒருவேமாகிய ஏகாந்தததின்கட் பிறந்த புணாசசிப் பேரின்ப வெள்ளம் (இதனை யநுபவிக்கின்ற யானே யறியினலலது) யாவரானறியப்படுமென்று மகிழ்நதுரைத்தான" என று விளக்கியத னுலும் இப்பெயரக்காரணம ஆராய்நது கொள்ளப்படும்.

மேலே காட்டிய எட்டுத் தொகை நூல்களுள் நற்றிணை, குறுந் தொகை, ஐங்குறுநூறு, கலி, அகம என்னும ஐந்து நூல்களும இவ் வினபப் பகுதியை விளக்கும அகப்பொருள் பற்றியனவாகும. இவ் வைநது நூல்களும அகமேயாக முதனனைகற்கும வேறு வேறு பெயர் கூறி, இறுதி யொன்றனையே அகம் என்று பெயரிட்டாண்டது மற்ற வற்றினும இதறகு அப்பொருள்பற்றிய சிறப்புநோக்கி யென்று ஆராயப்படும்.

இந்நூற்கு நெடுந்தொகை எனவும் பெயர் வழங்குதலுண்டென்பது இந்நூலிறுதியிலுள்ள பாயிரச் செய்யுள்களில்

"ஆய்ந்த கொள்கைத் தீந்தமிழ்ப் பாட்டு
ணெடிய வாகி யடிநிமிர்ந் தொழுகிய
வின்பப் பகுதி யின்பொருட் பாடல்"

எனவும்,

"இயற்பட யாத்தான், றொகையி னெடியதனை" எனவும், இந்நூற் பிரதியின்கண் "நெடுந்தொகை நானூறுங் கருத்தினொடு முடிந்தன" எனவும் வந்தவாற்றாற் றெளியப்பட்டது.

மேற்காட்டிய அகப்பொருட் பகுதிபற்றிய நூல்கள் ஐந்தனுள் கலிப்பாவா னியற்றப்பட்ட கலியொன்று நீங்கலாக அகவற் பாவா னியற்றப்பட்ட மற்றுள்ள நூல்கள் நான்கனுள் இவ்வகநானூறொன்றே அடியளவாற் சிறுமை பதின்மூன்றும் பெருமை முப்பத்தொன்றுமாக அடிநிமிர்ந்தொழுகிய காரணத்தால் நெடுந்தொகை எனப் பெயர்சிறந்ததென்று தெளியலாகும். இனி, அகவலானாகிய இந்நான்கனுள்ளும் ஐங்குறுநூறு ஒன்றே ஐந்திணைக்குந் தனித் தனியேயாகிய குறுமையான நூறு நூறு பாவானாயினமைபற்றி ஐந்நூறு பாடல்களையுடைய தொரு நூலாதலின் அதனை வேறாக வழங்கி, மற்றை நானூறு நானூறு பாடல்களையுடைய நூல்கள் மூன்றனுள் அடிகுறைந் தொழுகியதனைக் குறுந்தொகை யென்றும், அடிநிமிர்ந் தொழுகியதனை நெடுந்தொகை யென்றும், இறப்பக் குறைதலும் இறப்ப நிமிர்தலும் இன்றி இடைநிலைப் பட்டதனை வேறோர் பெயரான நற்றிணை யென்றும் பெயரிட்டனர் எனினும் நன்கு பொருந்துவதேயாகும். இந்நூற்கே இப்பெயருண்மை யுணராமையின் அகநானூறும், நெடுந்தொகையும் என வேறு வேறு எண்ணினர் பிற்காலத் தொருசிலர் என்றறிக.

இந்நூற்பாடல்களைப் பாடியருளிய நல்லிசைப்புலவர் ஒரு நூற்று நாற்பத்தைவரென்ப. இந்நூன்முகத்துள்ள "கார்விரி கொன்றைப் பொன்னேர் புதுமலர்" என்னுங் கடவுள் வாழ்த்தினைப் பாடியருளியவர் பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார் என்பார். இந்நூற் பிரதிகளுள் 114, 117, 165 இம்மூன்று பாடல்களுக்கும் ஆசிரியர் பெயர் எழுதப்படாமையால் இப்போது கிடைத்த ஒருநூற்று நாற்பத்திருவர் பெயருடன் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடினார் பெயரையுஞ்

சேர்த்து ஒருநூற்று நாற்பத்துமூவர் பெயாகளே இப்பதிப்பின்கண் வரலாறு எழுதப்பட்டுள்ளது.

இந்நூல் தொகுத்தருளியவர் மதுரை உப்பூரிகுடிகிழான மகனார் உருத்திரசன்மர் எனபா. இவா குமரக்கடவு ளவதாரம எனபதும, மூங்கைப்பிள்ளையாா என்பதும, ஐயாட்டைப் பிராயத்தே அறிவு வீற்றிருநத செறிவுடைமனத்தராய் நுணுகிய செவிப்புல னுடைய ராயினா என்பதும, இறையனா களவியலுரை கேட்ட காரணிகா எனபதும, பிறவும அந்நூனமுகவுரையா னனுணரப்படும. இவா மூங்கையா யிருநதே கேளவி வனமையான் மேமபட்டு விளங்கினா ரென்பது "யாத்தான, ஞுருகையி னெடியதனைத் தோலாச செவி யான்" என இந்நூற் பாயிரத்துக கூறியவாற்றானும் உணரலாம. சொல்வன்மை யுடையராயிற் றோலா மொழியான் என்பா என்க.

இவா, ஐநதிணையொழுக்கம பற்றிப்போந்த இந்நானூறு செய் யுட்களை 1 முதல் 120 இறுதியாகவுள்ளன களிற்றியானைநிரை என வும, 121 முதல் 300 இறுதியாகவுள்ளன மணிமிடைபவளம என வும, 301 முதல் 400 இறுதியாகவுள்ளன நித்திலக்கோவை எனவும முத்திறமாக வகைசெய்து, அமமூன்று வகையுமுடையதனை அகம எனவும நெடுநதொகை எனவும பெயாதந்து நிறுவுமிடத்து, மற்றை நூல்களிற காணப்படாத சிறப்பு முறையாக இன்ன செய்யுள் இன்ன திணையாகுமென்று கற்பாா எளிதி னறிநதுகொள்ளற்கும, தாங் கோத்தமுறை பிறழாது நின்று நிலவற்கும பெருநதுணையாகப் பாலைத்திணை யெல்லாம ஒற்றை எண்பெற்ற செயயுடகளாகவும, குறிஞசித்திணை யெலலாம இரண்டும எட்டும எனனும் எணகளைப் பெற்ற செயயுட்களாகவும, முல்லைத்திணையெல்லாம் நான்கு என்னும எண்பெறற செய்யுடகளாகவும மருதத்திணை யெல்லாம ஆறு என னும எண்பெற்ற செய்யுட்களாகவும, நெய்தறறிணை யெலலாம பத்து என்னும எண்பெற்ற செய்யுடகளாகவும மிகவும அழகியதோா முறை வைப்பின் நிறுவியருளியது "வியமெல்லாம வெண்டே றியககம்", "ஒன்றுமூன் றைந்தேழொன பானபாலை", "பாலை வியமெல்லாம" என்னும் வெண்பாககளாற புலனாகும. இககோப்பு முறைவைப்பே இந்நூ லாராய்ச்சியிற் றிணைவிளக்கி நிற்பது கற்றோர்ககுப் பெருமகிழ் செய்வது. இதனால் இநநூலுள பாலைத்திணைககு இருநூறு, குறிஞ சித்திணைககு எணபது, மருதம முல்லை நெய்தல எனனு மூனறு

திணைகட்குந் தனித்தனி நாற்பது செய்யுட்களுள்ளன என்றுணர்ந்து கொள்ளலாம்.

இந்நூல் தொகுப்பித் துதவியவன் பாண்டியன் உக்கிரப்பெரு வழுதி என்பான். இவன் பாண்டியர் குலத்து முடியுடைப் பேரரசன் என்பது இவன்பெயரானும், இவன் நல்லிசைப் புலமையு முடையான் என்பது இவன் பாடிய "கூர்முண் முள்ளி," (26) என்னும் அகத் திணைப் பாட்டை இந்நூலுள் மருதத்திணைக்கு ஆசிரியர் உருத்திர சன்மர் கோத்தது நிறுவியதனாலும் உய்த்துணரலாகும். இவன் கடைச் சங்க காலத்திறுதி யரசன் என்பது "அவர்களைச் சங்க மிரீஇயினார் கடல் கொள்ளப்பட்டுப் போந்திருந்த முடத்திருமாறன் முதலாக உக்கிரப் பெருவழுதி யீறாக நாற்பத்தொன்பதின்மரென்ப. அவருட் கவியரங்கேறினார் மூவர் பாண்டியரென்ப." என இறையனார் களவியலுரை முகவுரைக்கண் வருதலா னறியப்படும். கவியரங் கேறிய மூவர் பாண்டியருள் இவனும் ஒருவனாவன்.

இத்துணையுங் கூறியவாற்றான் நூற்று நாற்பத்து நால்வர் நல்லி சைப்புலவர் அவ்வப்போதுகளிற் பாடிய அடிநிமிர்ந் தொழுகிய மூந் நூற்றுத்தொண்ணூற் றொன்பான் அகத்திணைச் செய்யுட்களுடன் பாண்டிய னுக்கிரப்பெருவழுதி செய்யு ளொன்றையுங் கூட்டி, அவன் வேண்டுகோட் கிணங்கி ஆசிரியர் உருத்திரசன்மராற் றிணைநிலைப் படுத்துக் கோத்துத் தொகுக்கப்பட்டது அகநானூறாகிய நெடுந் தொகை என்பதாயிற்று. இங்ஙனந் தொகுக்கப்பட்ட இந்நூற்குப் பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாராற் கடவுள்வாழ்த்துப் பாடிச் சேர்க் கப்பட்ட தென்றுணர்ந்து கொள்க.

இந்நூல் வழக்கினை எடுத்தாளப்பெறாத நூலாசிரியரேனும் உரை யாசிரியரேனுந் தமிழிலில்லையென்று துணிந்து சொல்லலாகும். ஆளு டைய அடிகள் தாம் இயற்றியருளிய திருச்சிற்றம்பலக் கோவையின் கட் பல்விடத்தும் இந்நூற் சொல்லையும் பொருளையும் எடுத்தாளுதல் கண்டுகொள்க. உதாரணமாகக் "கோழிலை வாழை" (2) என்னும் இந்நூற் குறிஞ்சித்திணைப் பாட்டின் சொல்லையும் பொருளையுமே கொண்டு "மையார் கதலிவனத்து" (262) என்னுந் திருக்கோவை விளங்குதல் நோக்கிக்கொள்க. இந்நூல் பண்டைக்காலத்து இத் தமிழ் நாட்டுள்ள மக்களின் இயல்பு, வழக்கு, நாகரிகம், மணமுறை இவற்றை அறிதற்கு வாயிலாதலுடன், அக்காலத்து அரசர்பெரு மை, கொடை, வீரம், நீதி முறைமை, நாடு, ஊர், மலை, யாறு, காடு

கடற்றுறைமுதலிய பலவற்றையும், வள்ளல்கள புலவாகள் இவா புகழ் பெருமிதம இவற்றையும நனகு தெளிநதுகோடற்குக கருவி யாகவும உளளதெனபது இதனைக கறபாா எளிதி னறியத்தககது. இநநூலுட கூறபபடும அகத்திணை யொழுககம நினைநதவுடன மணந்து சினநதவுடன் தணவும இக்காலததுச சிலா வதுவை போலாது எப்படியானுந தணபபரியதோா கூட்டம எனபது.

"யாகைக, குயிரியைந தனன நட்பி னவவுயிா
வாழ்த லனன காதல்
சாத லனன பிரிவரி யோளே" (339)

எனவும,

"பிரிவின றியைந்த துவரா நட்பி
னிருதலைப புளளி னோருயி ரமமே" (12)

எனவும வருமிடஙகள நோககி உய்த்துணாநது கொள்ளலாம. இவ வகத்திணைநூல் ஓதத தலைவனுந தலைவியும அடுப்பாருங் கொடுப பாருமினறித் தமமுட டாமே கூடும கநதருவ வழககத்தையே மிகுத்துக கூறுவதாயினும, இககாலத்துப்போலப பெண தன வேட்கையை வெளிபபடுதது நிறகும நாணமிலாமைககு உடனபடா தெனக. இதனைச

"செநநாரப் பைஙகிளி முன்கை யேநதி
யினறுவர லுரைமோ சென்றிசினோா திறததென
வில்லவ ரறித லஞ்சி மெல்லென
மழலை யினசொற் பயிற்று
நாணுடை யரிவை" (34)

என மணநத மனைககிழத்தி யியலபு கூறியவாறறு ணுணாக. மணநது இலலினகண வாழுந தலைவி இயலபு இதுவாயின மணவாதவள நாணம இநதகைததெனறு ஊகித்தலாகும. திருத்தககதேவரும

"என்று ணினை நதா ளிதுபோலு மிவ்வேட்கை வண்ணனு
மென்றே படினுஞ சிறநதாாககு முரைகக லாவ
தன்று யரிதா யகததே சுட்டுருககும் வெநதீ
யொனறே யுலகத துறுநோய மருநதில்ல தென்றாள."

(சிந. விமலை. 74.) என்பதனு லிவவேட்கை கூரவாககும மகளிராற கூறலாகாத தெனறு விளககுதல் காண்க. கல்வியிற பெரிய கமபரும

"தாமுறு காமததனமை தாஙகளே யுரைப்ப தென்ப
தாமென லாவதன்று லருஙகுல மகளிாக கம்மா."

(ஆரணி. சூா. 45.) என இககருததேபடக கூறினா. பெண்டிாககு

இவ்வடக்க முடைமை இயல்பாக இருக்கவேண்டுமென்பது பற்றியே ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார், பொருளியலுள்

" உடம்பு முயிரும் வாடியக் காலு
மென்னுற் றனகொல் லிவையெனி னல்லது
கிழவோற் சேர்தல் கிழத்திக் கில்லை." (9)

என்று ஆணையிடுவாராயினார் என்க. இதனகட் கணவனிடத்துள்ள வேட்கையால் உடம்பும் உயிரும் வாடிய விடத்தும் 'என்னுற்றன இவை' என்று மறைத்துக் கூறியிருத்தலல்லது, தானே வலிபத் தலைவனைச் சென்று சேர்தல் களவு கற்பு என்னும் இரண்டு கைகோளி னும் இல்லை என்பது காண்க.

இம்மகளிர் வேட்கை பசுமட் கலத்துணீர் புறம்பொசிந்து அகத்து நீருண்மை புலப்படுத்தல்போல வறிதகத் தெழுந்த வாய முறுவல் முதலிய குறிப்புவகையான உணரப்படுதலல்லது சொல லான் உணரப் படுதலில்லை என்க. இன்னும் ஆண் பெண் இரு வரும் இல்வாழ்க்கை நடாத்தற்கண் ஒத்த பண்பு இன்றியமையா தென்பது இந்நூலுள்

" அன்பு மடனுஞ் சாயலு மியல்பு
மென்பு நெகிழக்கும் கிளவியும் பிறவு
மொன்றுபடு கொள்கையொ டோராங்கு முயங்கி "

(225) என வருதலான் அறியப்படும். ஈண்டு அன்பு என்பது ஒரு வரை ஒருவர் இன்றியமையாமை. மடன் என்பது ஒருவர் குற்றம் ஒருவர் தெரியாமை. சாயல் என்பது மென்மைத் தன்மை. இயல்பு என்பது ஒருவரை ஒருவர் ஒளித்தொழுகாமை. என்பு நெகிழக்குங் கிளவி என்பது உடலின வலிதாகிய என்பையும் நெகிழ்விக்கும் ஆர்வ மொழி. இவையும் பிறவும் இருவர்க்கும் ஒரு தன்மைப்பட்ட கொள் கையுடன் இருவரும் ஒருவராகவே சேர்ந்திருத்தலைக் கூறுதலான் பண்டைக் காலத்து இல்வாழ்க்கை இயல்பு ஒருவாறு தெளியப்படும்.

இங்ஙனம் எத்துணையோ பல இன்பப் பகுதிகளுடன் அரிய பெரிய தமிழ் வழக்கங்களையும், தமிழ ரியல்புகளையும் புலப்படுத்தித் தமிழ்ற் குரையாணிபோன்று விளங்குகின்ற இந்நூலுரை முழுதிற்கு மில்லாது கடவுள்வாழ்த்திற்கும் நான்முதற்கண்ணுள்ள தொண் ணூறு செய்யுள்கட்குமே உள்ளது. இவ்வுரை ஒவ்வொரு செய்யு ளிலுமுள்ள திரிசொற்கும் அருந்தொடர்கட்கும் பொருள் புலப்படுத் தியும், அகத்திணைக்குச் சிறந்த உள்ளுறை யுவமம் இறைச்சிப

பொருள இவற்றை ஆங்காங்கு இனிது விளக்கியும, வேண்டிய விடங்களிற சொன்முடிபு பொருண்முடிபு காட்டியும, முக்கியமான வை சிலவற்றிறகு இலககணக குறிபபுககள் கூறியும, கதைபொதிந்த விடத்து அவவக கதைகளை எடுத்துணாத்தியுஞ சேறலாற் பலவழி யானுஞ சிறந்து இனிது விளங்குவதாகும. இவ்வரிய உரையை இயற்றியுதவிய நல்லாசிரியா பெயர் ஊர் முதலிய வரலாறு ஒன் றும இப்போது அறிதறகிடனின்று. இவவுரை யெழுதிய பழைய தோா ஏட்டினகட கொல்லம் 460 எனறு வரையப் பட்டிருநதது கொண்டு இவவுரையாளா இற்றைககு அறுநூற்று முபபத்தெட்டு வருடங்கட்கு முற்பட்ட காலத்தவரெனபதுமட்டி லறியலாவது. நசசினாக்கினியா காலம கி. பி. 14 ஆம நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்ட தாகாமையால் இவவுரைகாரா நச்சினாக்கினியர்க்கு முந்தியவர் எனறு கொள்ளலாகும்.

இனி, இவவேட்டி னெழுதப்பட்ட "நின்றநேமி" என்னும் ஒரு பாயிரச் செய்யுளானும அதன் பினனுள்ள வசனத்தானும சோணாட்டைச் சோநத இடையள நாட்டு மணககுடி எனனும ஊரி லிருந்த பால்வண்ணன தேவனை வில்லவதரையன் என்று பெயா சிறந்தவா இந்நெடுநதொகைக்குக் கருத்து அகவலாற்பாடினார் என் பது புலனாவது. அவா கருத்தினைப் புலபபடுத்திய பாடிய அகவல இப்போது கிடைத்திலது. மேலே கூறிய பழையவுரையுட னிவை யெல்லாம அறியக கிடந்த ஏட்டி னிறுதியில் "ஆறு நாட்டுக்குச் சோந்த பெருமபழனையிலிருக்கும நல்லையப்புலவர் மகன் பொன்னை யன் நெடுந்தொகை" என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. திருநெல் வேலியைச் சோநத நாங்கனேரிச சேகரத்துப் பெருமபழஞசி என்ற ஊரொனறுள்ளது. அதுவே இவவூரென றாகித்தலாகும.

இப் பெருமபழனையேடும இந்நூல் 244 ஆம் பாட்டின 13 ஆம் அடிமுதல் 292 ஆமபாட்டு முதலடிவரை எழுதப்படாததாகி வெள்ளிதழுடையதா யிருநதது. இவ்வேடு பிங்கலநிகண்டு அச சிட்ட ஸ்ரீமான் சிவன்பிள்ளை யவர்களாற் றேடி யெடுக்கப்பட்டது. இதனை மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க ஸதாபனத்திற்கு முன்னே அந்நறசஙக ஸ்தாபகருஞ சிறநத தமிழபிமானியும் *பால்வண்ணனத்தம் (பாலவ னத்தம) ஜமீந்தாருமான ஸ்ரீமான் பாண்டித்துரைத் தேவரவர்கள் ஷை சிவன்பிள்ளை குமாராிடத்தினின்று விலைகொடுத்து வாங்கி என்

* பால்வண்ண ஈசுவரர் என்பது இவ்வூர்ச் சிவபிரான் பெயர்.

போற்றும் புலவரும் கற்றுத் தெளியுமாறு தம் முகவை அரண்மனைப்
புத்தகசாலையில் நிலை பெறுவித்தனர். அக்காலத்து இப்போது
சென்னை யூனிவர்ஸிட்டி லெக்ஸிகன் ஆபீஸ் தமிழ்ப்பண்டிதரும்
எனக்குப்பின் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையைச் சீர் பெற நடாத்திய
ஆசிரியரும் என்னருமை அம்மான்சேயுமாகிய ஸ்ரீமான் மு. இராக
வையங்காரவர்கள் நல்லுதவியால் இப்பெரும்பழநூலைப் பிரதியை
ஸ்ரீமான் பாண்டித்துரைத் தேவரவர்களினின்று பெற்று, என்
ஆராய்ச்சியின் பொருட்டு ஒரு பிரதி செய்துகொண்டு, இதற்கு
முன்னே எனக்குக் கிடைத்துள்ள சில பிரதிகளுடன் ஒப்பு
நோக்கித் திருத்தஞ்செய்யத் தலைப்பட்டேன். இக்காலத்துத்தான்
ஸ்ரீமான் தேவரவர்கள் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தை இத்தமிழ்நூல்
குய்ய ஸ்தாபனஞ்செய்து, தம்மிடத்திலுள்ள இப்பெரும்பழநூலேடு
முதலாகப் பலவற்றையும் தமிழபிமானிகள் பலரும் எளிய நிலையிற்
கண்டு கற்றின்புறுமாறு அச்சங்கத்திற்குதவினார்கள். பெருந்தமிழ்
வள்ளலும், பேரறிவாளரும், இத்தமிழ்ச்சங்க ஸ்தாபனத்திற்கு
முக்கிய காரணரும், என்னை நன்னிலையில் நிறுவியருளியவரும் ஆகிய
மாட்சிமை தங்கிய ஸ்ரீமான் பாஸ்கர ஸேதுபதி மஹாராஜரவர்களும்,
ஸ்ரீமான் தேவரவர்களும் விரும்பியவாறு யான் ௸ சங்கத்துப்
பிரகடனாசிரியனாக அமர்ந்தபோது ௸ தேவரவர்கள் யான் அக
நானூற்றை இச்சங்க ஸ்தாபனத்திற்கு முன்னேதொட்டு ஆராய்ந்து
கொண்டிருத்தலைத் தெரிந்தவர்களாதலால், என்னையே இந்நூலை
அச்சிட்டு வெளியிடும்படி வேண்டினார்கள். அவர்கள் வேண்டு
கோட்படி இற்றைக்கு ஓரிருபது வருடங்கட்கு முன் மதுரைத்
தமிழ்ச் சங்கத்து என்னால் இவ்வகநானூறு அச்சிடத் தொடங்கப்
பட்டுச் சிறிது தூரம் நடைபெற்றது. அக்காலத்து எனக்கு
உண்டாகிய நோயாலும் மற்றுஞ் சில இடையூறுகளாலும் நிறை
வேறாமனின்றது. ௸ தமிழ்ச் சங்கத்தி னவ்வேலையினை யான்
விட்ட சில ஆண்டுகளின்பின் என்னிடமிருந்த அச்சங்கத்துப் பிரதி
களும் யான் அச்சங்கசம்பந்தமாகச் சோதித்தெழுதியவையும் ௸
தேவரவர்களால் திரும்ப வாங்கிக் கொள்ளப்பட்டன. அவை
யெல்லாம் இவ்வுலகிற்குப் பண்டை நற்றமிழை இறவாது செவ்வனம்
பாதுகாத்து வளர்க்கின்ற புண்ணியமே நாளுஞ் செய்து நிலவும்
பெருங் கல்வி வள்ளலாகிய மஹாமஹோபாத்யாய ஸ்ரீமான் உ. வே.
சாமிநாதையரவர்கள்பா லுள்ளன. அவர்கள் இது போன்ற
எத்துணையோ பல பெரு நூல்களை ஆராய்ந்து வெளியிடுதலைப் புரிந்

தருளுகின்றதனாலே இந்நூல் அவர்களால் வெளியிடப் பலவருடங்களாக அவகாசம் பெறாததாயிற்று. அவர்கள் இந்நூலை அச்சிடின் அந்நூல் இப்பதிப்பினும் எத்துணையோ பங்கு திருத்தமும் விளக்கமும் பெறுவதாகுமென்பதொருதலை. நிற்க,

இதன்பின் என் நண்பரும் பண்டைச் சங்கத்தமிழ்நூல்களை ஆராய்தலிலே ஊக்கம் மிகுந்தவரும், சங்ககாலத்து நிகழ்ச்சிகளைச் சிறுவரும் எளிதிலறியலாம்படி பலபல கதைநூல்களால் விளக்கியவரும் ஆகிய தமிழ்ப்பண்டிதர் கம்பர்விலாஸம் ஸ்ரீமான் வே. இராஜகோபாலையங்காரவர்கள் இந்நூல் அச்சிடுதலை மேற்கொண்டு அதற்காக வேண்டிய பரிசோதனையைச் செய்தளிக்குமாறு என்னை வேண்டினார்கள். அவர்களுக்கும் பண்டைத்தமிழ் விருப்பமும் இப்பெருங்காரியத்தை இடையில் விடாது நிறைவேற்றல் கூடுமென்னும் எண்ணத்தையுண்டாக்கினமையாலும், எப்படியாயினும் நெடுங்காலமாக மறைந்துகிடக்கும் இவ்வரிய பெரியநூல் வெளிப்படல் வேண்டுமென்னும் வேணவாவாலும் என் சிற்றறிவிற்கியன்றவரை இந்நூலைப் பரிசோதித்துத்தர இணங்கினேன். ஷை ஐயங்காரவர்கள் என் பரிசோதனையுடன் என்னருமை அம்மான்சேய் ஷை மு இராகவையங்கார் அவர்கள் அரிய இனிய ஆராய்ச்சியையுந் துணையாகக் கொண்டு, பாடினோர்வரலாறு, அரசர் முதலியோர் வரலாறு, ஆராய்ச்சிக்குறிப்பு, அபிதானக்குறிப்பு, பொருட்குறிப்பு முதலிய பலவற்றுடன் இந்நூலை அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளார்கள். ஈராயிரம் வருடங்கட்கு முற்பட்டு வழங்கிய சொல்வழக்கும் பொருள்வழக்கும் மலிந்த இப் பெருநூலினை, அவ்வழக்குகளை அறிதற்கேற்ற சாதனங்கள் குறைந்துள்ள இப்பிற்காலத்தே ஆராய்ந்து உள்ளவாறு காண்டல் மிகவும் அரியதொன்றாதலால், இப்பதிப்பில் நல்லறிவாளர்க்குப் பிழைகள் ஆங்காங்குத் தோன்றுதல் கூடுமாயினும், அவற்றைத் திருத்திக்கொண்டு நோக்கி, இப்பதிப்பில் இவர்கள் செய்த வேலையை மதித்துப் பாராட்டுவார்களென்றெண்ணுகிறேன். இந்நூல் வெளியிடுதற்கண் இவர்கட்குத் திரவிய ஸஹாயத்தையும் வாக்ஸஹாயத்தையும் அப்போதப்போது செய்தருளிய கனவான்கள் செந்தமிழ்வேந்தர் தலைவராகிய மாட்சிமை பொருந்திய ஸ்ரீமான் பா. ராஜராஜேச்வரஸேதுபதி மஹாராஜா அவர்களும், கனம் ஆண்டிப்பட்டி ஜமீன்தாரவர்களாகிய ஸ்ரீமான் பெத்தாச்சிச் செட்டியாரவர்களும், சென்னை ஹைகோர்ட்டு மாஜி நீதிபதி ஆனரபிள் ஸ்ரீமான்

T. V. சேஷகிரி ஐயரவர்களும், மதுரை ஐகோர்ட் வக்கீல் ஸ்ரீமான் T. C. ஸ்ரீனிவாஸையங்காரவர்களும், யூனிவர்ஸிடி புரொபெஸர் ஸ்ரீமான் S கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்காரவர்களும், தஞ்சைவக்கீல் ராவ் பஹதூர் ஸ்ரீமான் K S ஸ்ரீநிவாஸ பிள்ளை அவர்களும், சென்னை School Book and Literary Society அங்கத்தினர்களும், சென்னை, C குமாரசாமி நாயுடு கம்பெனியாரவர்களும், மேரிராணி கலாசாலைத் தமிழ்ப் பண்டிதர் ஸ்ரீமான் கா. ரா. நமச்சிவாய முதலியாரவர்களும் முதலிய உபகாரிகள் பலர் என்று தெரிகின்றேன்.

இந்த நூற்பரிசோதனைக்குத் துணையாயின பிரதிகள் :

சென்னை Oriental Manuscript Library பிரதியைப் பார்த்து எழுதிக்கொண்ட கையெழுத்துப் பிரதி . . . 1.

(இது செந்தமிழ்ப் பத்திராசிரியர் ஸ்ரீ உ. வே. திரு. நாராயண ஐயங்கார் ஸ்வாமிகள் தமிழ்ச் சங்கத்திற்குத் தந்துதவிய தேவர்பிரான் கவிராயரவர்கள் வீட்டுப் பிரதியுடன் ஒப்புநோக்கித் திருத்தஞ் செய்யப்பட்டது.)

பெரும்பழனை ஏட்டைப்பார்த்து எழுதிக்கொண்ட கையெழுத்துப் பிரதி ... . . 1.

திருநெல்வேலி ஸ்ரீமான் நெல்லையப்பக் கவிராயரவர்கள் ஏடு 1.

காலஞ்சென்ற சென்னை ஸ்ரீமான் தி. த. கனகசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் ஏடு .. ... 1.

ஷையார் காயிதப் பிரதி . ... 1.

சென்னை மேரிராணியார் கலாசாலைத் தமிழ்ப் பண்டிதர் ஸ்ரீமான் கா. ரா. நமச்சிவாய முதலியாரவர்கள் பிரதி ... ... 1.

திருப்பயிலை வித்வான் ஸ்ரீமான் சண்முகம் பிள்ளையவர்கள் ஏடு (இது குறை) . . . ... 1.

இங்ஙனம் பொருளானுஞ் செலவாக்கானும் பிரதிகளானும் இந்நூலச்சிடுதற்கண் உபகரித்த பெரியோர்கட்கும், பொருட்செலவையும் சிரமத்தையும் சிறிதும் பாராட்டாது இதனை வெளியிடுதலிலே கண்ணுங் கருத்து முடையராய் வேண்டிய வேலைகளைச் செய்து நிறைவேற்றிய ஷை ஐயங்காரவர்கட்கும் இத்தமிழ் நாடு நன்றி பாராட்டுங் கடப்பாடுடையதாகும்.

இங்ஙனம்

ரா. இராகவையங்கார்

ஸேதுஸம்ஸ்தான வித்வான்.

ஸ்ரீ

ஒரு விஞ்ஞாபனம்

———————

"அன்பே தகழியா ஆர்வமே நெய்யாக
இன்புருகு சிந்தை யிடுதிரியா—நன்புருகி
ஞானச் சுடர்விளக் கேற்றினேன் நாரணற்கு
ஞானத் தமிழ்புரிந்த நான்"

அகநானூறு அகநானூறு என்று கற்றோர் பலரும் பன்னெடுங் காலமாகப் பேராவலோடு எதிர்பார்த்திருந்த இந்நூலின் பதிப்பு இற்றைக்கு ஓரைந்தாண்டுகட்கு முன்னரே அச்சாகி முடிந்திருந்தும், எனது உடம்பின் நோயினாலும், பொருண் முட்டுப் பாட்டாலும், ஸமீப பந்துக்களின் வியோகங்களினாலும், பிறகாரணங்களாலும் பூர்ணமாக வெளிவரத் தடைபட்டு ஸர்வேசுவரன் கிருபையினால் இப்போது ஸம்பூர்ணமாக வெளிவந்துள்ளது. இந்நூலின் பெருமை முதலியவைகளை எடுத்துரைக்க யான் சிறிதும் பற்றேனென்பது ஒரு தலையாதலால், ஸேது ஸமஸ்தான வித்வான் ஸ்ரீ உ. வே. ரா. இராகவையங்கார் ஸ்வாமிகளின் முகவுரையைப் படித்துத் தமிழறிவாளர்கள் பெருமகிழ் வெய்துவரென நம்பி, இந்நூற் பதிப்பை வெளியிடுதற்கண் எனக்குற்ற சில செய்திகளைமாத்திரம் ஈண்டு உரைக்கலாயினேன்.

இற்றைக்கு ஒரு பதினைந்து யாண்டுகட்குமுன் நற்றிணையுரையாசிரியரும் என் மனத்தே ஸர்வகாலங்களிலும் உறைந்து, "நீ ஸர்வாபீஷ்டமும் அடைந்து க்ஷேமமாக நீடூழி வாழ்க" என்று என்னை அநுக்ரஹித்து வருபவருமான காலஞ்சென்ற பின்னத்தூர் அ. நாராயணஸ்வாமி ஐயரவர்கள் இந்நூலைச் சோதித்து உரை வரைந்து கொண்டிருந்த காலத்து எனக்கு இதன்கண்ணுள்ள பலவகையான சிறப்புக்களையும் எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டு வருவதுண்டு. யானோ அக்காலத்து இச் சிறந்த நூலின் இன்பப்பகுதியையாவது, தடையின்றி யொழுகும் நடைப்போக்கினையாவது மனத்தைக் கவரு மியற்கை வருணனைகளையாவது பிற பெருமைகளையாவது பாராட்டுந்

திறத்தேனலலேனுய், இதன்கண்ணோ பொதிந்து கிடககும கதைக குறிபபினைமட்டும பாராட்டி, அவறறைத தொகுததும விரித்தும சிறு கதைபபுத்தகஙகளாக எழுதிவநதேனுக, அவறறைச சென்னை க. குமாரசாமி நாயுடு ஸனஸ கமபெனியின ஸொநதககாராகளாகிய காலஞ்சென்ற ஸ்ரீமான க. கன்னைய நாயுடு அவாகள் அன்புடன ஏறறு அசசிட்டு வெளியிட்டனா. பின்னரவாகள் அகநானூறறினையே வெளியிடல வேண்டுமென்று விருமபி, “நீா இந் நெடுந்தொகையைக குறிபபுகள் பலவறறோடு பதிபபிததிடுக” என்று என்னைப் பலகாலும தூண்டி, மழமழப்பான காகிதததில் காலிகோ பைண்ட் செய்த நோட்டுப புஸதகஙகள இருபது தநது தூரிதபபடுத்தினாகள். அப போது சென்னை மேரிராணியாா கலாசாலைத தமிழ்பபண்டிதா ஸ்ரீமான் கா. ரா. நமசசிவாய முதலியாரவாகளபால் அகநானூறறுப பிரதி யொன்றிருககக கண்டு, அதனை அவாகள அனபோடுங் கொடுககப் பெற்று, நளஞு காாததிகைமீ 21-ஆமதேதி ஒரு பிரதி செயது கொண்டேன. இபபெருநதகையாளாகளின அனபுககு நான எழுமை யும கடமைப்பட்டுள்ளேன். அதன பின்னாக காலஞசென்ற ஸ்ரீமான தி. கனகசுநதரம பிள்ளையவாகள்பால் இந்நெடுந்தொகைப் பிரதிகள இரண்டு பெற்று, என பிரதியை அவற்றோடும ஒப்பிட்டுக கொண்ட பின்னா, சென்னை இராஜாங்கக கையெழுத்துப புத்தகசாலைக்குச் சென்று ஆங்குள்ள அகநானூறறுப பிரதியுடனும ஒப்பிட்டுக கொண்டு, பின்பு ஆசிரியா வரலாறு, அரசா முதலியோா வரலாறு, அபிதானக குறிபபுமுதலிய பலவகைக குறிபபுககளையும எழுதி வைத்துககொண்டேன. ஆயினும என பிரதியோ 336-ஆம பாட்டின கொளு முதலாக 343-ஆம பாட்டின முறபகுதி ஈறாக ஆறு ஏழு பாடல்கள முறறுங குறைநதும, 91, 106, 107, 108, 111, 162, 223, 311, 400-ஆம பாடல்களில பலபல அடிகள குறைநதும, வேறு பல பாடலகளில் சொறகளும தொடா்களும சிதைந்தும, பிறழ்நதும, பொருட்பொருத்தமின்றியும, அடி நிரம்புறாும் காணப் பட்டமையால், அசசிடத் தககதென்று தோனறவில்லை. அதனுல் நான பெரிதும மனமழிநது, எனககுப பரம குருவாய் அறிவு கொளுத்திவருபவர்களும, சென்னை லெகஸிகன ஆபீஸ் தலைமைத் தமிழ்பபண்டிதருமாகிய ஸ்ரீ உ. வே. மு. இராகவையஙகார் ஸ்வாமி கள் பக்கல் விண்ணப்பம செய்துகொண்டேன. அவாகள் என் துனபத்தைக கண்டிரங்கி, அபபோது சென்னைக்கு எழுநதருளி யிருநத தமது அத்தைகுமாரரும, ஸேதுஸமஸதான விதவானுமான

ஸ்ரீ உ. வே ரா. இராகவையங்கார் ஸ்வாமிகள் திருவடிகளில் என்னை ஆற்றுப்படுத்தார்கள்.

சரணாகதனைக் கைவிடாதவர்களாகிய அப்பெரியார் என்னைப் பிரீதியுடன் அங்கீகரித்து, என் பிரதி குறிப்பு முதலியவற்றையும் கடாக்ஷித்து, தாம் பன்னெடுங்காலமுன்னரோடு ஆழ்வார் திருநகரிப் பிரதி, பெருமபழுவைப் பிரதி நெல்லையப்பகவிராயரவர்கள் வீட்டுப் பிரதி முதலிய பல பிரதிகளைக்கொண்டு சோதித்துத் திருத்திவைத் திருந்த அகப்பாட்டின் சுத்தப்பிரதியையும், முதற்றொண்ணூறு பாட்டிற்குள்ள பழைய உரையையும் தந்து அநுக்ரஹித்தார்கள். இப் பெருங்கருணை வள்ளல்களுக்கு நான் ஜன்ம ஜன்மாந்தரங்களிலும் இவ்வாறே தாஸ்யனாகப் பிறந்து தொண்டுசெய்யும் பேற்றை ஸர்வேச்வரன் கிருபை செய்தருள்கவென்று பிரார்த்திப்பதல்லது மற்றென் செய்யவல்லேன்! பிறகு, நான் அச் சிறந்த சுத்தப் பிரதியோடு என் பிரதியை ஒப்பிட்டுச் சுத்தம் செய்துகொண்டு இராமநாதபுரத்திற்கே சென்று, அந்த ஸ்வாமிகளின் திருமாளிகையிலேயே ஒருமாதம் வரையில் தங்கி, அவர்கள் போனகஞ்செய்த சேடமுண்டு, புனிதனாகி, இந்நூலின் நானூறு பாடல்களையும் அவர்கள் முன்னிலையில் சோதித்துக்கொண்டு சென்னை வந்து, ஸ்ரீ உ. வே. மு. இராகவையங்கார் ஸ்வாமிகள் ஸந்நிதியில் எல்லாம் விண்ணப்பஞ்செய்தேன். கேட்ட அவர்கள் உவகையெய்தி நான் பிரார்த்தித்தபடி, இந்நூல் அச்சாகுங் காலத்துச் செய்யவேண்டிய சோதனைகளையெல்லாம் செய்து தர, ஒவ்வொரு பாரம் புரூபையும் நான் இராமநாதபுரம் அனுப்பி, அது ஸேதுஸமஸ்தான வித்வான் ஸ்ரீ உ. வே. ரா. இராகவையங்கார் ஸ்வாமிகளால் கடைசியாகப் பார்வையிடப்பெற்ற பிறகு அச்சிடுவித்தேன். இவ்வா றிந்நூற்பதிப்பு இரண்டு வருஷகாலத்தில் பகவத் கிருபையால் மூலமுழுவதும் அச்சிடமுடிந்தது.

பின்னர், என் சிற்றறிவிற் கெட்டியமட்டும் நான் எழுதிவைத் திருந்த பாடினோர் வரலாறு முதலிய பல குறிப்புக்களையும் அச்சிட்டு அநேகமாக முற்றுவித்துவிட்டேன். இக்காலத்து நான் கடுமையான மார்புநோயினால் மெலிவுறவும் என் ஸமீப பந்துக்களிற் பலர் லோகாந்தரம் செல்லவும் ஸம்பவித்தமையால், நான் சென்னையி லிருக்க வியலாது என் கிராமத்திற்குப்போய் வஸிக்கும்படி நேரிட்டது. அங்கே என் நோய் அதிகரித்துவிட்டமையை நோக்கிய

அன்பர் பலரும் அகநானூற்றினை மூலமட்டிலாவது பைண்டுசெய்து வெளியிடல் அத்தியாவசியகமாகுமென்று வற்புறுத்தினமையாலும், உடல்வலிபெற்று மறுபடி சென்னைவந்து முழுப்புஸ்தகமாக அகநானூற்றை வெளியிடக்கூடுமென்னுந் தைரியமெனக்கும் உண்டாகாமையாலும், அவர்கள் விருப்பப்படியே குறைப்புத்தகமாக மூலமாத்திரம் வெளியிட்டேன். இப்போது ஸர்வேச்வரன் கடாக்ஷமும் பாகவதர்களின் ஆசீர்வாதமும் இக்குறளுலவாஸமும், என்னைக் கூற்றத்தின் வாயினின்றும் மீட்டுக் கொணர்ந்துவிட்டமையால், இம் முழுப் புஸ்தகத்தைத் தமிழறிவாளிகள் ஸந்நிதியில் ஸமர்ப்பிக்கின்றேன்.

நிற்க, இப்பதிப்பு வெளிவரல் வேண்டுமென்னும் பேரவாவினால் எனக்கு வாக்ஸஹாயம், திரவியஸகாயம் முதலியன செய்த பெருந்தகையாளர்கள் சென்னை ரிடையர்ட் ஹைகோர்ட்டு நீதிபதி ஆனரபில் ஸ்ரீமான் T. V. சேஷகிரி ஐயரவர்களும், மாட்சிமைதங்கிய ஸ்ரீமான் பா. ராஜராஜேச்வர ஸேதுபதி மகாராஜா அவர்களும், கனம் ஆண்டிப்பட்டி ஜமீன்தாரவர்களாகிய ஸ்ரீமான் பெத்தாச்சிச் செட்டியாரவர்களும், சென்னை யூனிவர்ஸிடி ப்ரொபஸர் டாக்டர் ஸ்ரீமான் S. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்காரவர்களும், மதுரைவக்கீல் ஸ்ரீமான் T. C. ஸ்ரீனிவாஸையங்காரவர்களும், தஞ்சை வக்கீல் ராவபகதூர், K. S. ஸ்ரீனிவாஸபிள்ளையவர்களும், சென்னை மேரிராணி கலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமான் கா. ரா. நமச்சிவாய முதலியாரவர்களும், சென்னை க. குமாரஸாமி நாயுடு ஸன்ஸ் தலைவர்களாகிய ஸ்ரீமான் க. ஜயராம நாயுடு அவர்களும், ஷை ஆபீஸ் மானேஜர் ஸ்ரீமான் ம. முருகேச முதலியாரவர்களும், சென்னை ஆதிகம்பெனி ஸ்ரீமான் ஆதிகேசவுலு நாயுடு அவர்களும், சென்னை ஸ்கூல் புக் அண்ட் விடரரி ஸொஸைடி அங்கத்தினரவர்களும் பிரமோபகாரிகளு மாவார்கள். இப்பெருந்தகையாளர்கள் ஸர்வாபீஷ்டமும் பெற்று, இவ்வாறே நன்கொடை யாளர்களாய் நீடூழி வாழ்கவென்று ஸர்வேச்வரனைப் பிரார்த்திப்பதல்லது என்னாற் செயற்பாலது மற்றென்னே! “மாரியை நோக்கிக் கைம்மா றியற்றுமோ வையம்!!”

நெடுந்தொகை நூலெங்கே! நானெங்கே! மகாவித்வான்களாகிய ஸ்ரீ உ. வே. ரா. ராகவையங்கார் ஸ்வாமிகள்பாலும் ஸ்ரீ உ. வே மு. ராகவையங்கார் ஸ்வாமிகள்பாலும் இந்நூலினை நான் பன்முறையும் சோதித்துக்கொண் டிருந்த போதும், அறிவில் மிகச் சிறியேனாகிய

நான் இப்பதிப்பினகண் பல பல பெரும் பிழைகள் செய்திருக்கக் கூடும். அவற்றையெல்லாம் நல்லறிவாளர்கள் திருத்திக்கொள்வ தோடு, எனக்கு அவற்றை எடுத்துக்காட்டி நல்வழியி லுய்க்கவும் வேண்டுமெனப் பன்முறையும் வேண்டுகின்றேன். இவ்வளவு கிஞ்சிஜ்ஞனை என்னை யொரு வியாஜமாக வைத்துக்கொண்டு, இப்பெருங் காரியத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டருளிய ஸர்வேசுவரன் திருவடித் தாமரைகளைத் திரிகரணங்களாலும் அநவரதம் உபாஸிக்கின்றேன்.

திருக்குறளுலம்
ருத்ரோத்காரி ௵
ஆனி ௴ 13௳

இங்ஙனம்
வே. இராஜகோபாலன்,
கமபாவிலாஸம், மயிலாப்பூர்

———.

ஸ்ரீ:

செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி

(எண்கள், பாட்டின் எண்கள்.)

ஸ்ரீ .

அபிதானக்குறிப்புமுதலியன

[எண்கள், பாட்டின் எண்கள்]

ஸ்ரீ :

இலக்கணக்குறிப்பு

[எண், பாட்டெண்]

அசைச்சொல் :—அந்தில், 76 ; ஆங்கு, 16, 44 ; ஆல், 39 , இன், 32 , ஓ, 43, 63 , ஓா, 86 ; ஒரும், 12 ; குரை, 33 ; சின், 7 ; தெய்ய, 90, 220 ; மற்று, 26 ; மார், 100 ; மாள, 16 ; யாழ, 39

அடுக்கு விரைவின் கண் வந்தது :—அளியரோ வளியர், 43.

அம்ம கேட்பித்தற்பொருளில் வருதல் :—101 ; 130 , 141.

அல்வழிச்சாரியை :—இன், 13.

ஆகுபெயா :—அரண, 55 , அலங்கல் , 13 ; ஆலம், 70 , உதைப்பு, 21 ; எழிலி, 43 ; சினம், 75 ; தலை, 83 , நிறை, 37 , புளி, 60 , முடை, 30.

ஆசிரியம் ஓகாரத்தான இற்றது :—யாரோ, 46

இசின் .—மறந்திசின், 38 (தன்மைக்கண்வந்தது) ; ஆன்றிசின, 69 (முன்னிலைக்கணவந்தது)

இடைக்குறை —ஓம், 26 , ஓதி, 125.

இடைச்சொல் —உவக்காண, 204 , உதுக்காண, 4 , மாறு, 42.

ஈற்றசை ஏகாரம் —படாதந்தோளே, 7 ;

ஈறுதிரிதல் .—உருவ, 1 , 137. அதை, 38.

எச்ச உம்மை .—வேலும், (கட). பிரியினும், 50 ; கிழவனும, 66.

எழுத்துப்பேறு .—சென்றீ, 46 (ஏவற்கண வந்தது).

ஒருசொன்னீர்மைப்படுதல் :—பிறங்கல் 8 ; (பிறங்கு+கல)

ஓகாரம் குறிப்பின்கண் வருதல் :—43 , ஒழியிசைக் கண வருதல், 55.

கடைக்குறை —நீல் நிறப் பெருங்கடல், 40.

சிறப்பும்மை :—மாலையும், 41 , மந்தியும், 92.

தேயவழக்கு :—கம்மென, 11, 23,

தில் :—அசை, 33 ; விழைவு, 6.

பிரிநிலை ஏகாரம் :—நீயே, 33.

மன்—அது மாட்டாமை, 33, 74 ; கழிவு, 8, 11, 17, 37, 49, 50, 70 ; மிகுதி, 87.

மாறு என்னும் இடைச்சொல் ஏதுப்பொருளில் வருதல் :—வந்தமாறே, 42.

மெலிந்து நிற்றல் :—புலங்கடை, 31 ; தலையின்று, 54.

வடமொழித் திரிவு :—படியோர், 22.

விகாரம் :—பிறங்கல் 8. (பிறங்கு+கல்).

வினையெச்சத்திரிபு :—சாய்பு, 1 ; பரீஇ, 21 ; தாஅய், 53 ; உருஅ, 39.

வினைமுற்று எச்சமாதல் :—மேயினள், 5 ; இழிந்தனன், 66.

ஸ்ரீ

இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பு விளக்கம்

அகப் விள. உரை - அகப்பொருள் விளக்க உரை ; உரைகாரர்
அகம் - அகநானூறு
அரங்கு - அரங்கேறுகாதை
இரா - இராச பாரம்பரியம்
இறுதிக்க - இறுதிக்கட்டுரை
இறை. களவு - இறையனார் களவியல்
இடை - இடைக்காடன் பிணக்குத் தீர்த்த படலம்
எ - து - என்பது , என்றது
எ - று - என்றவாறு
எழுத்து - எழுத்ததிகாரம்
ஐங்கு - ஐங்குறுநூறு
கட - கடவுள்வாழ்த்து
கலி - கலித்தொகை
கலிங் - கலிங்கத்துப்பரணி
குறுந் - குறுந்தொகை
சம் - சம்பந்தமூர்த்திநாயனார்
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்
சிறுபாண - சிறுபாணாற்றுப்படை
சிந் - சீவகசிந்தாமணி
சூ, சூத் - சூத்திரம்
செந் - செந்தமிழ்
சேனா - சேனாவரையர் ; சேனாவரையம்
சொல் - சொல்லதிகாரம்
திருவிளை - திருவிளையாடற் புராணம்
தேவா - தேவாரம்
தொகு - தொகுதி
தொகை - தோகைப் படலம்
தொல் - தொல்காப்பியம்
நச - நச்சினார்க்கினியா , நச்சினார்க்கினியம்
நள - நளவெண்பா
நற் - நற்றிணை
பக - பக்கம்
பகு - பகுதி
பதிற் - பதிற்றுப்பத்து
பரி - பரிபாடல்
பழ - பழமொழி
பாயி, பாயிர—பாயிரம
பி - ம் - பிரதிபேதம்
புறத் - புறத்திணையியல்
புறம் - புறநானூறு
பேரா - பேராசிரியர் ; பேராசிரியம
பொருள் - பொருளதிகாரம்
மரபு - மரபியல்
மலை - மலைபடுகடாம்
முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை
யா. வி - யாப்பருங்கலவிருத்தி
வஞ்சின - வஞ்சினமாலை
வள. மா - திளவள்ளுவமாலை
வீர - வீரசோழியம்
வேளிர்வ - வேளிர வரலாறு

ஸ்ரீ:

நெடுந்தொகை

ஆகிய

அகநானூறு

மூலமும் பழைய உரையும்

கடவுள் வாழ்த்து

கார்விரி கொன்றைப் பொன்னேர் புதுமலர்த்
தாரன் மாலையன் மலைந்த கண்ணியன்
மார்பி னஃதே மையி னுண்ஞா
ணுதல திமையா நாட்ட மிகலட்டுக்
5 கையது கணிச்சியொடு மழுவே மூவாய்
வேலு முண்டத் தோலா தோற்கே
யூர்ந்த தேறே சேர்ந்தோ ளுமையே
செவ்வா னன்ன மேனி யவ்வா
னிலங்குபிறை யன்ன விலங்குவால் வையெயிற்
10 றெரியகைந் தன்ன வவிர்ந்துவிளங்கு புரிசடை
முதிராத் திங்களொடு சுடருஞ் சென்னி
மூவா வமரரு முனிவரும் பிறரும்
யாவரு மறியாத் தொன்முறை மரபின்
வரிகிளர் வயமா னுரிவை தைஇய

15 யாழ்கெழு மணிமிடற் றந்தணன்
றாவி றுணிழற் றவிர்ந்தன்று லுலகே.

என்பது : கடவுள் வாழ்த்து.

— பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார்.

வரி பழையவுரை

2 தாரன், மாலையன், மலைந்த கண்ணியன் - என்றது, தார் ஓர் விசேடமாக இடுவது; மாலை அழகுக்கு இடுவது; கண்ணி போரபூ.

இனித் தார் சோப்பதாகவும், மாலை கட்டுவதாகவும், கண்ணி தனித்துத் தொடுப்பதாகவும் இவ் வேறுபாடு களென உரைப்பாரும் உளர்.

இம் மூன்று பெயரையும் முறை நிறீஇ 3 அவன் மார்பி னது குற்றமற்ற நுண்ணிய நூலென்க.

5 கணிச்சி - குந்தாலி; 5 மூவாய் வேல் - சூலம்; 5 கையது என்னும் ஒருமை மழுவிற்குக் கொடுக்க 6 வேலும் என்னும் உம்மை எச்ச உம்மை.

10 எரி யகைந்தன்ன - எரி கப்புவிட்டாற்போன்ற; அவிர்ந்து விளங்குதல் - விட்டு விளங்குதல். சடை 11 திங்களொடு சுடருஞ் சென்னி எனக. 8 மேனியையும், 11 சென் னியையும் 15 மணிமிடற்றினையும் உடைய அந்தணன் எனக் கூட்டுக.

13 யாவரும் - முன் சொன்ன யாவரும்; மரபு - தன்மை.

15 யாழ்கெழு மணிமிடறு - சாமவேதம் பாடின மணி போலும் நிறத்தையுடைய மிடறு; அந்தணன் - இவை யெல் லாம உடையானோ அந்தணன் என, இவ் வுருவைத் தியானம பண்ணுக என்றவாறு.

16 தவிர்ந்தன்று - தங்கிற்று; ஆதலால், இவ் வுலகிற்கு இடை யூறு இல்லையென்றவாறு.

பிரதிபேதம் : 2 மிலைந்த; 9 விளங்குவால்; 13 தொன் மறை; 14. வரியுடை.

ஶ்ரீ:

முதலாவது

களிற்றியானைநிரை

1. பாலை

வண்டுபடத் ததைந்த கண்ணி யொண்கழ
லுருவக் குதிரை மழவ ரோட்டிய
முருக னற்போர் நெடுவே ளாவி
யறுகோட்டி யானைப் பொதினி யாங்கட்
5 சிறுகா ரோடன் பயினொடு சேர்த்திய
கற்போற் பிரியல மென்ற சொற்றாம்
மறந்தனர் கொல்லோ தோழி சிறந்த
வேய்மருள் பணைத்தோ ணெகிழச் சேய்நாட்டுப்
பொலங்கல வெறுக்கை தருமார் நிலம்பக
0 வழல்போல் வெங்கதிர் பைதறத் தெறுதலி
னிழறேய்ந் துலறிய மரத்த வறைகாய்
பறுநீர்ப் பைஞ்சுனை யாமறப் புலர்தலி
னுகுநெற் பொரியும் வெம்மைய யாவரும்
வழங்குந ரின்மையின் வௌவுநர் மடியச்
5 சுரம்புல் லென்ற வாற்ற வலங்குசினை

நாரின் முருங்கை நவிரல வான்பூச்
சூரலங் கடுவளி யெடுப்ப வாருற்
றுடைதிரைப் பிதிர்விற் பொங்கிமுன்
கடல்போற் றோன்றல காடிறந் தோரே.

என்பது: பிரிவிடை யாற்றாளாய தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

— மாமூலனார்.

வரி

1 ததைந்த - சிதறின, மலர்ந்த.

2 உரு - உருவ என ஈறு திரிந்தது. உட்கத்தக்க குதிரை என்றலுமாம்.

3 மழவரை ஓட்டிய 3 ஆவிநெடுவேள் - குறுநில மன்னன்.

4 அறு கோடு - அறுத்துத் திருத்தின கோடு; சிங்கத்தை வென்ற என்றுமாம்; பொதினி - ஆவி மலை.

5 காரோடன் - பணையான், பயின் - அரக்கு.

6 கல் - சாணை; அரக்குங் கல்லுங் கூட்டிச் செய்த கல்லை வேறு பிரிக்க ஒண்ணாதென்று 'கற்போற் பிரியலம்' என்றார். 5 பொதினியிடத்துச 6 சொல்லிய சொல் என்க.

9 வெறுக்கை - செல்வம்; தருமார - தரவேண்டிக் 19 காடு இறந்தோர - எனக் கூட்டுக.

11 தேய்ந்து - தேய; உலறிய - நேரான; காய்பு - காய.

14 வெளவுநர் - ஆறலைபபார.

16 நவிரல் - குலைதல்.

17 சூரல் - சுழித்தடித்தல்; சூரற்கடுவளி - சூறாவளிக்காற்று; அம் - சாரியை; ஆர - ஆர்பபு.

18-19 முன் கடல் - கடல் முன்; காடிறந்தோர் 7 மறந்தனர் கொல்லோ எனக் கூட்டுக.

11 மரத்த 13 வெம்மைய 15 ஆற்ற என்றவை காடு என்பத னோடு கொள்ளும்.

பி - ம்: (தலைமகன் பிரிவின்கண் தலைமகள் தோழி...)

2. குறிஞ்சி

கோழிலை வாழைக் கோண்மிகு பெருங்குலை
யூழுறு தீங்கனி யுண்ணுநர்த் தடுத்த
சாரற் பலவின் சுளையொ டூழ்படு
பாறை நெடுஞ்சுனை விளைந்த தேறல்
5 லறியா துண்ட கடுவ னயலது
கறிவளர் சாந்த மேறல் செல்லாது
நறுவீ யடுக்கத்து மகிழ்ந்துகண் படுக்கும்
குறியா வின்ப மெளிதி னின்மலைப்
பல்வேறு விலங்கு மெய்து நாட
10 குறித்த வின்ப நினக்கெவ னரிய
வெறுத்த வேஎர் வேய்புரை பணைத்தோ
ணிறுப்ப நில்லா நெஞ்சமொடு நின்மாட்
டிவளு மினைய ளாயிற் றந்தை
யருங்கடிக் காவலர் சோர்பத னொற்றிக்
15 கங்குல் வருதலு முரியை பைம்புதல்
வேங்கையு மொள்ளிணர் விரிந்தன
நெடுவெண் டிங்களு மூர்கொண் டன்றே.

ானபது : பகற்குறிக்கட் செறிப்பறிவுறீஇத் தோழி வரைவு
ட்டாயது.

— கபிலர்.

வரி

1 கோழிலை - கொழுவிய இலை, கோள் - காய், குலையிடத்
 தாக 2 கனி என்க.

3 ஊழ்படு - முறைமைப்பட்ட

5 அறியாதுண்டல் - இதனை யறியாது நீர் வேட்கையால்
 நீரென்று உண்டல்.

6 சாந்தம் ஏறுதென்றது, மரமாயிற் சாந்தமே உள்ள
 தென்று.

7 வீ அடுக்கம் - பூப் படுக்கை.

9 குறியா இன்பம் என்பது முயற்சியும் உளப்பாடும் இன்றி வந்த இன்பமெனக் கடுவனுக்குந் தலைவனுக்கும் ஏற்பக்கொள்க.

10 எவன் அரிய - என் அரிய.

11 வெறுத்த - மிக்க, செறிந்த; எரையுடைய வேயை ஒத்த பெருந்தோள். பணைத்தோள் 13 இவள் எனக் கூட்டுக.

12 நிறுப்ப நில்லா நெஞ்சம் - நின்ற நிலையினின்றும் அழியாமல் நிறுத்தவும், அவ்வளவில் நில்லாத நெஞ்சம். 12 நெஞ்சமொடு நின்மாட்டு 13 இனையளாயினுள் இவளும்

13-14 தந்தையுடைய காவலர்; சோர்பதன் - இகழ்பதம்.

15 சங்குல் வருதலுமுரியை என்றது, இவள் நின்னை யின்றியமையாளாய், நின்னைக் காண்டல் வேண்டி, நின் வரவிற் குடன்பட்டிருத்தலான், வருதற்குரியை நீ என்றவாறு. பகற்குறியேயன்றிக் கங்குல் வருதலுமுரியை.

16 வேங்கையும் விரிந்தன என்றது, தினைப்புனம் அறுத்து இற்செறிப்புண்டாள் என்றவாறு. எனவே, பகற்குறியும் மறுத்துக் 14 காவலர் சோர்பதனொற்றி எனவே, இரவுக்குறி யருமை கூறி, அதுவும் மறுத்துத் தோழி வரைவுகடாயினவாறு.

17 நெடுவெண்டிங்கள் என்றூர், ஆதித்தனுக்கு மேலாகலான். ஊர்கொண்டது என்றது, நிரம்பிற்று என்றவாறு. வளர்தல் கொண்டது எனறுமாம். வளர்பிறை யின்றிக் கலியாணநாட் கொள்ளாராகலின், அதுவும் ஆயிற்றென்றூர்.

இதனுள்ளுறை: கடுவனானது தேனை யறியாது நுகர்ந்து, பின்பு தனது தொழிலாகிய மரமேறலு மாட்டாது, வேறோரிடத்துச் செல்லவு மாட்டாது, தனக்கு அயலாகிய சந்தனத்தின் நிழலிற் பூமேலே உறங்குகின்றாற்போல, நீயும் இக்கள வொழுக்கமாகிய இன்பம் நுகர்ந்து, நினது தொழிலாகிய அறநெறியையுந் தப்பி, இக்களவினை நீங்கி வரையவு மாட்டாது, இக்களவொழுக்கமாகிய இன்பத்திலே மயங்கா நின்றாய் என்றவாறு.

பி - ம்: 1. கோண்முதிர்; 8. மௌிதேன; 11. வேய்மருள்.

3. பாலை

இருங்கழி முதலை மேஎந்தோ லன்ன
கருங்கா லோமைக் காண்பின் பெருஞ்சினைக்
கடியுடை நனந்தலை யீனறிளைப் பட்ட
கொடுவாய்ப் பேடைக் கல்கிரை தரீஇய
5 மான்றுவேட் டெழுந்த செஞ்செவி யெருவை
வான்றோய் சிமைய விறல்வரைக் கவாஅற்
றுளங்குநடை மரையா வலம்படத் தொலைச்சி
யொண்செங் குருதி யுவறியுண் டருநதுபு
புலவுப்புலி துறநத கலவுக்கழி கடுமுடை
10 கொள்ளை மாநதரி னானாது கவரும்
புல்லிலை மராஅத்த வகன்சே ணத்தங்
கலநதர வுள்ளமொடு கழியக் காட்டிப்
பினனினறு துரக்கு நெஞ்ச நின்வாய்
வாய்போற் பொய்ம்மொழி யெவ்வமென களைமா
15 கவிரித ழன்ன காண்பின செவ்வா
யநதீங் கிளவி யாயிழை மடநதை
கொடுங்குழைக் கமர்தத நோகக
நெடுஞ்சே ணாரிடை விலங்கு ஞான்றே.

என்பது : முன்னொருகாலத்து நெஞ்சினாற் பொருள்வலிக்கட் பட்டுப பிரிந்தான் தலைமகன், பிரிநது இடைச்சுரத்தினின்று அவள் நலநயநது மீளலுறற நெஞ்சினைக கழறிபபோயப பொருண் முடித்துவந்த தலைமகன் பின்னும் பொருளவலிககபபட்ட நெஞ்சிற் குச சொலலிச் செலவழுங்கியது.

—— எயினந்தைமகனார் இளங்கீரனார்

வரி

1 மேஎந் தோல் - மேவின தோல்.

3 கடி - காவல், உயரத்தால் ஏற ஒண்ணாமைபற்றி. இளைப் பட்ட - காவற்பட்ட ; வலைப்பட்ட எனறுமாம்.

4 அல்கு இரை - மிக்க இரை.

5 மான்று வேட்டு எழுந்த - மயங்கி இரை வேட்டு எழுந்த ; எருவை - பருந்தின் ஒரு சாதி.

6 விறல் வரை - தன் பெருமையாற் பிறமலையை வென்ற வெற்றியையுடைய மலை.

7 வலம்பட - வலத்தே வீழ ; வெற்றிபட என்றுமாம். தொலைச்சி - கொன்று.

8 உவறி உண்டு - ஊற்றி உண்டு ; அருந்துபு - ஆர்ந்து.

9 கலவு - மூட்டுவாய ; அது கழிந்த கடுமுடை ; முடை ஆகு பெயரால் தசை ; முடைநாற்ற முடைத்தாகலான்.

9 முடை 5 எருவை 10 கவரும் எனக் கூட்டுக. 10 கவரும் 11 அத்தம் என்க.

12 கலந்தரல் உள்ளமொடு கழியக் காட்டி என்றது, ஆபரணம் தரவேண்டும் என்னும் உள்ளததாலே கழிந்து போவதாக எனனை அறிவிதது

13 துரக்கும் - முடுகும் ; நெஞ்சம் - விளி.

13-14 நின்வாயின மெயபோன்ற பொய்ம்மொழி எமது வருத் ததனத எபபடிப போக்கவற்று.

17 குழைகக அமாத்த - குழையொடு மாறுபட்ட ; 17 நோக்கம வந்து 18 நெடுஞ்சேண் ஆரிடையிலே தடுக்கும் அன்று 13 நின் 14 பொய்ம்மொழி எப்படியாற் களைய வற்றோ எனக் கூட்டுக.

பி - ம் : 6. சிமைய வுயர்வரை ; 11. புல்லிலையா அத்த.

4. முல்லை

முல்லை வைநுனை தோன்ற, வில்லொடு
பைங்காற கொன்றை மென்பிணி யவிழ,
இரும்புதிரித் தன்ன மாயிரு மருப்பிற்
பரலவ லடைய விரலை தெறிபப
மலர்ந்த ஞாலம் புலம்புபுறக் கொடுப்பக்
கருவி வானங் கதழுறை சிதறிக்
கார்செய் தன்றே கவினபெறு கானங்
குரங்குளைப பொலிநத கொய்சுவற் புரவி
நரம்பார்த் தன்ன வாங்குவள் பரியுப்

10 பூத்த பொங்கர்த் துணையொடு வதிந்த
தாதுண் பறவை பேதுற லஞ்சி
மணிநா வார்த்த மாண்வினைத் தேர
னுவக்காண் டோன்றுங் குறும்பொறை நாடன்
கறங்கிசை விழவி னுறந்தைக் குணாது
15 நெடும்பெருங் குன்றத் தமன்ற காந்தட்
போதவி ழலரி னாறு
மாய்தொடி யரிவைநின் மாணலம் படர்ந்தே.

என்பது : தோழி தலைமகளைப் பருவங்காட்டி வற்புறுத்தியது.

— குறுங்குடி மருதனார்.

வரி

1 முல்லை வைந்நுனை என்றது - நுனையையுடைய மொட்டை. இல்லம் - தேற்றுமாத்திற் பூ, முதல்கூறசு சினை

2 பிணி - மொட்டு. 3 இரும்பு திரித்தன்ன - இரும்பை முறுக்கி னொலொத்த மருப்பு, 3 மருப்பின் 4 இரலை என்க.

4 அவலடைய - பள்ளங்களெல்லாம், தெறித்தல - துள்ளு தல் 5 புலம்பு - நீர பெறாத வருத்தம, புறக கொடுத்தல் - புறத்தே போதல். 6 வானம் - மேகம் 7 கானம் கானத்தை ; கார - பருவம் ; பதம.

8 குரங்குளைப் பொலிந்த - வளைந்த தலையாட்டத்தாற் பொலிந்த ; புரவியினது 9 வள்பரியத் 13 தோன்று நாடன் என்க. 9 நரம்பு ஆர்த்தன்ன 11 பறவை என்க.

11 பறவை - வண்டு ; பேதுறல் - மயககமுறு தல் ; அஞ்சுதல் - அருளான் அஞ்சுதல். 12 தேரன் - தேரனுய. 13 குறும் பொறை - சிறு மலை

14 உறந்தைககுணாது குன்றமென்றது, உறையூர்க்குக் கீழ்ப பக்கத்ததாகிய சிராப்பள்ளி மலை 17 அரிவை - விளி ;
17 நின்னலநினைந்து 13 தோன்றுநாடன் எனக்கூட்டுக.

பு - ம் : 1 வைகநுதி 5. புறங்கொடுபப ; 9, நரம்பாரப பன்ன. 12. யாத்த, தேரவன். 13. உதுக்காண்.

5. பாலை

அளிநிலை பொறாஅ தமரிய முகத்தள்
விளிநிலை கொள்ளா டமியள் மென்மெல
நலமிகு சேவடி நிலம்வடு கொளாஅக்
குறுக வந்துதன் கூரெயிறு தோன்ற
5 வறிதகத் தெழுந்த வாயன் முறுவலள்
கண்ணிய துணரா வளவை யொண்ணுதல்
வினைதலைப் படுதல் செல்லா நினைவுடன்
முளிந்த வோமை முதையலங் காட்டுப்
பளிங்கத் தன்ன பல்காய் நெல்லி
10 மோட்டிரும் பாறை யீட்டுவட் டேய்ப்ப
வுதிர்வன படூஉங் கதிர்தெறு கவாஅன்
மாய்த்த போல மழுகுநுனை தோற்றிப்
பாத்தி யன்ன குடுமிக் கூர்ங்கல்
விரனுதி சிதைக்கு நிரைநிலை யதர
15 பரன்முரம் பாகிய பயமில் கான
மிறப்ப வெண்ணுதி ராயி னறத்தா
றன்றென மொழிந்த தொன்றுபடு கிளவி
யன்ன வாக வென்னுநள் போல
முன்னங் காட்டி முகத்தி னுரையா
20 வோவச் செய்தியி னொன்றுநினைந் தொற்றிப்
பாவை மாய்த்த பனிநீர் நோக்கமொ
டாகத் தொடுக்கிய புதல்வன் புன்றலைத்
தூநீர் பயந்த துணையமை பிணையன்
மோயின ளுயிர்த்த காலை மாமலர்
25 மணியுரு விழந்த வணியழி தோற்றங்
கண்டே கடிந்தனஞ் செலவே யொண்டொடி
யுழைய மாகவு மினைவோள்
பிழையலள் மாதோ பிரிதுநா மெனினே.

என்பது: பொருள்வயிற் பிரியக்கருதிய தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச்சொல்லிச் செலவழுங்கியது.

பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ

வரி

1 பொருது அமரிய - பொருமையாலே மேவின.

2 விளிநிலை - அழைக்கும் நிலை, கொளளாஅ என்றது, போக்கிறகு உடனபடாது ஆறருளாய நின்ற நிலை யைப்பற்றி, தமியள - நாணமுதலான குணஙகளொழி யத தானேயாதல

3 அவ்வடியாலே நிலம வடுககொளள என்க இயலபாக மெத்தென நடக்கும் அடி, இபபொழுது நிலம் வடுக கொளள நடநது அவசததால், நிலததைக காலாற் கீறி வடுப்படுத்தி என்றுமாம்

5 வறிது - சிறிது அகம் - இடம் 6 கணணியது உணரா அளவை - நாம் கருதியது தான அறிவதற்கு முன்பே 7 வினை - ஆளவினை 7 அதனை நாம் தலைபபடுதல செயயாதகல, 3 நிலததைக காலால கீறி வடுபபடுததி எனறுமாம்; கருததுடனே

8 முதையறகாடு; அம - சாரியை, 10 மோடு - உயரம், ஈட்டுதல் - குவிததல் 11 உதிரவன - உதிரந்து, படுதல- உண்டாதல. 12 மாயததல - தீட்டுதல மழுகுதல - தேய்தல்; தோறறி - தோறறுவிதது

13 பாத்தி அன்ன - பதிதது வைததாற்பொலாதத; குடுமி - தலை; 14 நிரை நிலை அதர - கல்லொழுஙகு பட்ட நிலைமையையுடைய வழிகள 15 முரம்பு - வன்னிலம்.

17 தொனறுபடு கிளவி - இயற்கைப புணர்ச்சிக காலத்துச சொன்ன வார்ததை. 18 அன்னவாக - அஙஙனம் சொல்லிக் கழிக 19 முன்னம் - குறிபபு. 20 ஒன்று நினைநது ஒற்றி - போககு உடமபடாமையை நினைந்து துணிநது.

21 பாவை - கண்ணிற்பாவை; பனிநீா - நடுககததைச செய கிற நீர், நீர் நோக்கம - நீரையுடைய பார்வை. 22 ஒடுக் கிய - அணைத்த. 23 பிணையல் - செஙகழுநீர் மாலை. 25 மணி - பவளம்; தோற்றம - காட்சி. 26 கண்டே என்னும ஏகாரம் ஈற்றசை,

26 ஒண்டொடி யென்பது தொடங்கி ஆற்றலாற் கூறினன்

14 அதர 15 கானம் என்க.

பி - ம். 2. விளிநிலை கேளாடமி, மேன்மேனலமிகு, 16. வெண்ணிளிராயி,

6 மருதம்

அரிபெய் சிலம்பி னாம்பலந் தொடலை
யரம்போ ழவ்வளைப் பொலிந்த முன்கை
யிழையணி பணைத்தோ ளையை தந்தை
மழைவளந் தரூஉ மாவண் டித்தன்
5 பிண்ட நெல்லி னுறந்தை யாங்கட்
கழைநிலை பெறாஅக் காவிரி நீத்தங்
குழைபடா ஞொளிழை நீவெய் யோளொடு
வேழ வெண்புணை தழீஇப் பூழியர்
கயநா டியானையின் முகனமர்ந் தாஅங்
10 கேந்தெழி லாகத்துப் பூந்தார் குழைய
நெருந லாடினை புனலே யின்றுவந்
தாக வனமுலை யரும்பிய சுணங்கின்
மாசில் கற்பின் புதல்வன் றாயென
மாயப் பொய்ம்மொழி சாயினை பயிற்றியெம்
15 முதுமை யெள்ளலஃ தமைகுந் தில்ல
சுடர்ப்பூந் தாமரை நீர்முதிர் பழனத்
தந்தூம்பு வள்ளை யாய்கொடி மயக்கி
வாளை மேய்ந்த வள்ளெயிற்று நீர்நாய்
முள்ளரைப் பிரம்பின் மூதரிற் செறியும்
20 பல்வேல் மத்தி கழாஅ ரன்னவெம்
மிளமை சென்று தவத்தொல் லஃதே [கே.
யினிமையெவன் செய்வது பொய்ம்மொழி யெமக்

என்பது : பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகற்குக் கிழத்தி கூறியது.

— பரணர்.

வரி

2 வளைப்பொலிந்த - வளையாற் பொலிந்த.

3 ஐயை - ஒரு கற்புடைய மகள் ; இவள் தந்தை என்றது இவள் கற்புடைமை நோக்கி.

4 மழைவளம போலததரும் பெரிய வண்மை; 3 தந்தை யாகிய நித்தன் 6 கழை - ஓடக்கோல 7 குழை முதலான மாட்சிமையை யுடைய இழு, நீ விரும பின பரததை. 8 வேழமாகிய தெப்பம்

9 யானை எனவே பிடியும அடஙகிற்று இன - உவமம, ஆங்கு - அவவிடதது 10 குழைய - பொலிவழிய 13 கற்பின தாய எனக 14 மாயம் - வஞசனை, தம மிடததிற் சாய்நது; பயிறறி - பலகாலிற் சொலலி.

15 முதுமை எளளல - முதுமை எளளாதே கொள அஃது அமைகும் - அமமுதுமைக்கு நாஙகள பொருநதுவேம், அன்றியும் நீ செயகின றதற்கு அமைவேம எனறுமாம, 'புதல்வனதா யென்றதுகொண்டு முதுமை எளளல்' எனறுள திலை - விழைவு

16 சுடா - நெருபபு, 19 அரில் - பிணககம்.

20 கழாஅா - ஓா ஊா.

21 இளமை கழிநது மிகப பழைமைத்து

22 நின பொயம்மொழி எஙகளுககு இனிமை செயவது எவனெனறுள

இதன் உள்ளுறை நீாநாய் வாளைககுக காவலாகிய வாளை யினது நிலையை நெகிழ்தது, இழிநததாகிய வாளையை நுகாநது, பிரம்பாகிய முதிய தூற்றிலே தஙகினாற்போல, நீயும பரததை யாக்குக காவலாகிய தாய்முதலாயினாாது நிலைமையை நெகிழ்த துக, குலமகளிரல்லாத விலைமகளிரை நுகாந்து, முனபு நுமக குணடாகிய எஙகள பழைமையைப் பறற ஒரு பயன் கருதாது தஙகுதன் மாததிரததிறகு எம்மில்லில வநதீரென்றுளாம

7. பாலை

முலைமுகஞ் செயதன முளளெயி றிலஙகின
தலைமுடி சானற தண்டழை யுடையை
யலமரா லாயமொ டியாஙகணும் படாஅல
மூப்புடை முதுபதி தாககணங் குடைய
5 காபபும் பூண்டிசிற கடையும் போகலை
பேதை யல்லை மேதையங் குறுமகள

பெதும்பைப் பருவத் தொதுங்கினை புறத்தென
வொண்சுடர் நல்லி லருங்கடி நீவித
தன்சிதை வறிந் தஞ்சி யின்சிலை
10 யேறுடை யினத்த நாறுயிர் நவ்வி
வலைகாண் பிணையிற் போகி யீங்கோர்
தொலைவில வெள்வேல் விடலையொ டென்மக
ளிச்சுரம் படர்தந் தோளே யாயிடை
யத்தக் கள்வ ராதொழு வறுத்தெனப்
15 பிறப்புப் பூசலின் வழிவழி யோடி
மெய்த்தலைப் படுதல் செல்லே னித்தலை
நின்னொடு வினவல் கேளாய் பொன்னொடு
புலிப்பற் கோத்த புலம்புமணித் தாலி
யொலிகுழைச் செயலை யுடைமா ணல்கு
20 லாய்சுளைப் பலவின் மேயகலை யுதிர்த்த
துய்த்தலை வெண்காழ் பெறூஉங்
கற்கெழு சிறுகுடிக் கானவன் மகளே.

என்பது மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சுரத்திடைப்பின் சென்று நவ்விப் பிணைக்கண்டு சொல்லியது

— கயமனார்.

வரி

1 முகம் செய்தல் - நிரம்புதல், இலங்குதல் - விழுந்தெழுந்து ஒளிவிடுதல்

2 சான்ற - அமைந்தன, பன்மை கூறிற்று - முடிப்பன்மை நோக்கி; தண்டழையை உடையாக வுடையை

3 யாங்கணும் - எவ்விடத்தும், படாஅல் - படாதே கொள்

4 மூப்பு - பழைமை முதுபதி - பெயர்; தாக்கணங்குடைய- வருத்துந் தெய்வமுடைய.

5 பூண்டி - பூண்டாய், சின் - அசை, இவையெல்லாம் கூறி, ஆதலால் காவலும் பூண்டாய்; இனி வாயிலிடத்துப் போகாதேகொள், 6 அறிவுடைய இளமகளே! பேதை யல்லை, 7 பெதும்பைப் பருவத்துப் புறத்து ஒதுங்கினை என - புறப்படாத பருவத்தேபோனாய் எனச் சொல்ல, அது கேட்டு.

8 சுடர் - விளக்கு. 9 தன் சிதைவு - தான் செய்த குற்றம்; என்றது - களவொழுக்கத்தை, அறிதல் அஞ்சி - யான் அறிகின்றேனென்று அஞ்சி, இன்சிலை - இனிய சிலைப்பு; உபகாரம் கூறிற்று.

10 நாறு உயிர் - தோன்றுகின்ற உயிர்ப்பு, என்றது இளமையான அதனை இளைப்புக்கூறியவாறு, நவ்வி, விளி. நவ்வி 13 படர்தந்தோள் என்க நவ்வி 17 நினனொடு வினவுவல் எனக

12 தொலைவு - தோல்வி, ஏகாரம் - ஈற்றசை, 13 படர் தந்தோள் ஒரு சொல், ஆயிடை - அப்பொழுது

14 அருஞ்சுரத்துக் கள்ளர், ஆ தொழு அறுத்தென - ஆவைத் தொழுவினின்றும் நோக்கக் கொண்டுவந்தாரகவென்று.

15 பிறபடு பூசல் - பிற்படச்சென்று மீட்கும் கரந்தையார் பூசல்; இன் - பொரு. வழிவழி ஓடி - பின்னோடி.

16 மெய்த்தலைப்படுதல் செயயேன - அவள் மேனியை அணுகு தல் செயயப்பெற்றிலேன் இத்தலை - இவ்விடத்து. 17 வினவல்கேள - நினனொடு வினவுதற்குக் காரணம கேள் 18 பொன்னுற செயத புலிப்பலலோடு கோதத தனிமணித்தாலி. 19 ஒலித்தல - தழைத்தல், குழைச செயலை - அசோகந்தளிர, உடை - தழையுடை. அலகுல் 22 மகள் என்க. 20 கலை - முசு. 21 துய் - தலையில் ஆாககு

22 அவள கானக மகளாதலால் நினககும ஓர அடைவுணடு; இனி எஙஙனம செயவேனெனறு கேட்கிறாள செவிலி.

பி - ம் 11 பிணையினொதுங்கி 16 செயயேன

8 குறிஞ்சி

எயறு புறறத் தேம்புறத் திறுதத
குரும்பி வலசிப் பெருஙகை யேற்றை
தூஙகுதோற றுதிய வளருகிர் கதுவலிற்
பாம்புமத னழியும் பானாட் கங்குலு
5 மரிய வல்லம னிகுளை பெரிய

கேழ லட்ட பேழ்வா யேற்றை
பலாவம லடுக்கம் புலா வீர்க்கும்
நழைநரல் சிலம்பி ஞுகண் வழையொடு
வாழை யோங்கிய தாழ்கண ணசும்பிற்
10 படுகடுங் களிற்றின் வருத்தஞ் சொலிய
பிடிபடி முறுக்கிய பெருமரப் பூசல்
விண்டோய் விடரகத் தியம்பு மவாநாட்
டெண்ணரும் பிறங்கன் மானதா மயங்காது
மினனுவிடச் சிறிய வொதுங்கி மெனமெல்க
15 துளிதலைத் தலைஇய மணியே ரைம்பால
சிறுபுறம் புதைய வாரிக் குரல்பிழியூஉ
நெறிகெட விலங்கிய நீயி ரிச்சுர
மறிதலு மறிதிரோ வெனனுநர்ப் பெறினே.

என்பது : தலைமகன் சிறைபபுறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லு
வானாயத தலைமகள் சொல்லியது

— பெருங்குன்றூர் கிழார்

வரி

3 நான்ற தோலவளையில் அடஙகின வலிய உகிராலே கது
வுதலின், துதிய உகிர் - உறைபுகக உகிர்.

4 பானாட் - பாதிநாளாகிய, இரவு. 6 ஏறறை - புலியேறு.
9 அசுமபு - மலையின நீர் அருத குழி. 11 படி -
படியாக, பூசல - மரத்தோசை, 12 விடரகம் - மலை
முழை, இயமபும் - ஆணடுப்போய ஒலிககும்

13 பிறஙகுகல் - பிறங்கல என விகாரம், வழியுயாச்சியுமாம்;
ஒரு சொல், மான் அதர் - மான்போம்வழி.

14 மினனுவிட - மினவழிவிட; சிறிய ஒதுஙகி - மெதமெதன
நடநது, ஒதுங்க எனத்திரிகக.

14 ஒதுங்க 5 அரியவல்ல என முன்னே கூட்டுக. ஒதுஙகிச
செல்ல எனச் சொல் லெசசமுமாம். மென்மெல என
பது தொடஙகி வேறு பிரித்துரைக்க.

16 புதைய - மறைய; வாரி - கோதி, குரல - மயிர்க் கொத்து.

17 வழி, செலவுகெட விலங்கிய சுரம என்க.

18 என்னுநரை - என்று சொல்லுவாரை, பெற்ற 4 பாணுட்கங்குலும 14 சேறறகு 5 அரியவலல என்ற பொருளுரைகக. 5 மன - கழிவு, சொலலுவா ரிலலை எனறவாறு.

இப பாட்டினுள் எற்றையினது வள்ளுகிா கதுவலின பாமபு மதனழியும் எனற இறைசசிப பொருள் :—எறறையானது பாமபை வருததவேணடுமெ எனனும் கருத்திலலையாயினும, அது தன காரியஞ் செய்யவே வள்ளுகிா படுதலாகிய அவவளவிற்குப பாமபு வலியழிந தாற்போல, அவா நமமை வருததவேணடுமெனனும கருததிலலை யாயிருககவே, தமது காரியமாகிய களவினபததிலே ஒழுகவே, ஆறின்னுமை ஊறினனுமை முதலாகிய இவ்வளவிற்கே நாம வருந தும்படியாய் விட்டது என்றவாறு.

'பெரிய கேழலட்ட' எனபது முதலாகப 'புலாவீாக்கும' என்பதிறுதியாக நினற உளளுறைப பொருள — புலியானது தான் நுகாதற்பொருட்டுக கேழலையட்டுப பழ நாற்றததையுடைய பலாவ மலடுக்கம புலா வீர்த்தாற்போல, அவரும இனபந துய்ததற பொருட்டு வநது நமமைககூடி,. அக் கூட்டததாலே புகழச்சியை யுடைததாகிய நம குடியை இகழ்சசியுடைத்தாமபடி பணணினா எனறவாறு.

'வழையொடு வாழையோங்கிய' எனபது முதலாக 'விண போய விடாகத தியமபும' என்பதிறுதியாக நினற சொறகளின் உளளுறைப பொருள் :—வாழை நுகா வநத யானை அதன அயலதா கிய அசுமபின் குழியிலே விழுநததாகப, பினபு அககுழியினினறும ஏறமாட்டாது வாழையாகிய உணவையும இழநதுழிப, பிடி அது ஏறுதற்குப படியாக மா முறிக்கின்ற ஓசை விண்போய விடாகதது இயமபினுறபோல, அவரும நமது நலம நுகாவநது களவொழுக்க மாகிய குழியிலே விழுநது, இக்கள வொழுக்கமாகிய இதனைவிட்டு வரையவுமாட்டாது நமது காவலருமையால் இககள வொழுக்கினை நுகாவுமாட்டாது துயாபபடுகினறுழி, அறததொடு நிலை முதலாகிய இவற்றுல் மகளிராகிய நாமே வரைய முயலும வழி, அம முயறசி யானே ஊரெல்லாம் அறியும்படி பணணினர் எனறவாறு.

பி - ம் : 2. வள்ளுகிாககாலிற். 10 படிகடுங. 11. பிடி யடி. 15. மழையேயைமபால்.

9. பாலை

கொல்வினைப் பொலிந்த கூர்ங்குறும் புழுகின்
வில்லோர் தூணி வீங்கப் பெய்த
வப்புநுனை யேய்ப்ப வரும்பிய விருப்பைச்
செப்பட ரன்ன செங்குழை யகந்தோ
5 றிழுதி னன்ன தீம்புழற் றுய்வா
யுழுதுகாண் டுளைய வாகி யார்கழல்
பாலி வானிற் காலொடு பாறித்
துப்பி னன்ன செங்கோட் டியவி
னெய்த்தோர் மீமிசை நிணத்திற பரிக்கு
10 மத்த நண்ணிய வங்குடிச் சீறூர்க்
கொடுநுண் ணோதி மகளி ரோக்கிய
தொடிமா ணுலக்கைத் தூண்டுரற் பாணி
நெடுமால் வரைய குடிஞையோ டிரட்டுங்
குன்றுபின் னொழியப் போகி யுரந்துரந்து
15 ஞாயிறு படினு மூர்சேய்த் தெனாது
துனைபரி துரக்குந் துஞ்சாச் செலவி
னெம்மினும் விரைந்துவல் லெய்திப் பன்மா
ணோங்கிய நல்லி லொருசிறை நிலைஇப †
பாங்கர்ப் பல்லி படுதொறும் பரவிக்
20 கன்றுபுகு மாலை நின்றோ ளெய்திக்
கைகவியாச் சென்று கண்புதையாக் குறுகிப்
பிடிக்கை யன்ன பின்னகந் தீண்டித்
தொடிக்கை தைவரத் தோய்ந்தன்று கொல்லோ
நாணொடு மிடைந்த கற்பின் வாணுதல்
25 லந்திங் கிளவிக் குறுமகள்
மென்றோள் ‡ பெறநசைஇச் சென்றவென் னெஞ்சே.

என்பது : வினைமுற்றிமீண்ட தலைமகன் தேர்ப்பாகன் கேட்பச் சொல்லியது.

— கல்லாடனார்.

---

* புழுகின்; பெஃகின. † நிலைஇய. ‡ றோணசைஇ.

வரி

1 கொலவினை - கொற்றொழில , புழுகாகிய 3 அப்பென்றது மல்லிகை மொட்டை.

5 இன் - அல்வழிககண வநதது

4 செபபு அடா - செபபுத தகடு.

5 துயவாய என்றதனைப பெயாபபடுதது ஆகுபெயராற் பூ எனக. வாயையுடையது, வாய எனறாயிறறு. துய- பஞ்சு ; தீம் பூ எனறு சேரும் , புழல் - துளை.

6 உழுது காணடல் - துளை தாள நீககிககாண்டல , ஆா ஆரக்கு 7 ஆலிவானின் - வானினறு விழும ஆலி போல , காலொடு - காலாற ; சிதறி.

8 கோடு - மேடு ; இயவு - வழி , 11 கொடுநுண்ஓதி - வளைநதபனிசசை , ஓககிய - எடுதத 12 தூண்டுதல் - குததுதல. 14 உரநதுரநது - வலியாற் செலுததி. 16 துனைபரி - விரைநது செலலுங குதிரை ; துரததல்- பின்னும முடுக்குதல்.

16 துஞ்சாச செலவினையுடைய 17 எம எனக.

7-18 பனமாணலவில் - பலகட்டு மாட்சிமைப பட்ட மாளிகை. 19 பாஙகா - நல்ல பக்கம். 21 குறுகிக கணபுதைதது என்க ; 22 பினனகம - பின்னின மயிா ; முறுக்கி முடித்த கொண்டை ; 23 தோயநதனறுகொல் - தழு விற்று கொல்.

பி - ம் : 18. ஞெஙகுயா. (தேர்பபாகற்குச சொலலியது.)

10. நெய்தல

வானகடற் பரப்பிற றூவற் கெதிரிய
மீன்கண் டனன மெல்லரும் பூழ்தத
முடவுமுதிர் புனனைத் தடவுநிலை மாச்சினைப்
புள்ளிறை கூரு மெல்லம் புலம்ப
5 நெய்த லுண்கண் பைதல கலுழப்

பிரிந்த லெண்ணினை யாயி னன்று
மரிதுற் றனையாற் பெரும வுரிதினிற்
கொண்டாங்குப் பெயர்தல் வேண்டுங் கொண்டலொடு
குரூஉத் திரைப புணரி யுடைதரு மெக்காப்
10 பழந்திமில் கொன்ற புதுவலைப் பரதவர்
மோட்டுமணல் லடைகரைக் கோட்டுமீன் கொண்டி
மணங்கமழ் பாக்கத்துப் பகுக்கும்
வளங்கெழு தொண்டி யன்னவிவ ணலனே,

என்பது: இரவுக்குறிவந்து தலைமகளைக் கண்ணுற்று நீங்கும் தலைமகனை யெதிர்ப்பட்டுநின்று தோழி சொல்லியது

— அம்மூவனார்.

வரி

1 தூவல் - துவலையை ; துவலையை யேற்ற 3 புன்னை.

2 மீன் - வானமீன், ஊழ்த்த - புறப்படவிட்ட 3 முடவு - முடத்தன்மை. 4 இறைகூரும் - தங்குதன் மிகும்.

5 பைதல் கலுழ - வருத்தமுடையவாய் அழ.

7 அரிதுதுற்றனை - அரியதனைச் செலுத்துதலுற்றாய், உரிதி னின - இவளுக்கே உரித்தாக.

8 ஆங்கு - நினனூரிடத்து ; கொண்டலொடு - கீழ் காற்றால்.

10 கொன்ற - அழிவு கோத்த.

12 பகுத்தல் - பலாக்குங் கொடுத்தல்.

13 நலம் இவட்கு 7 உரித்தாகக் 8 கொண்டுபோகவேண்டு மென்றது, வரைந்துகொண்டு போகவேண்டும் என்ற வாறு; அன்றாயின இவள் இறந்துபடுமென்பது தோன்றக் கூறியவாறு.

புன்னையது கொம்பிலே புள்ளிறைகூரும் என்றது புள்ளுக்குப் புன்னை இருப்பிடமாயினாற்போல எங்களுக்கு ஆதாரமாகி நீ ஆயிற்றில்லை என்றவாறு.

'பழந்திமில் கொன்ற' என்பது முதலாகக் 'கொண்டி' என்பது ஈறாக நின்ற சொற்கு இறைச்சிப்பொருள் : பரதவர் தாம் அழிவு

கோதத * திமிலானும் பண்ணின வலையானும தமது தொழிலாகிய வேட்டைமேற செல்லாது, தேடாமலவநத இழிநத சுறாமீனை அகபபடுதது, அதனை அழித்துக கூறுவைதது எல்லாரையும அழைததாற்போல, நீயிரும நமககு உறுதியாக ஆககிககொளளப பட்ட நன்மைகளான நமககு ஒழுககமாகிய நல்வழியின ஒழுகாது, கண்டோர் ரிகழ்நத களவொழுககிலே ஒழுகி, இக களவினைப பரப்பிப பலரும் அலர் கூறுமபடி பணணுநினறீா் எனறவாறு

பி - ம். 5 பைதலுழபப 7 மரிததுற்றனே 9 குரூஉக்கிளை, குழூஉத்திரை, யடைதரு 10 திமில்சென்ற

11. பாலை

வான மூரநத வயஙகொளி மண்டில
நெருப்பெனச் சிவநத வுருபபவி ரஙகாட்
டிலையில மலாநத முகைபி லிலவங
கலிகொ ளாய மலிபுதொகு பெடுதத
5 வஞசுடர் நெடுங்கொடி பொற்பத் தோன்றிக்
கயநதுக ளாகிய பயநதபு கான
மெம்மொடு கழிநதன ராயிற் கம்மென
வம்புவிரித் தனன பொஙகுமணற கானயாற்றுப்
படுசினை தாழ்நத பயிலிண ரெக்கர்
10 மெய்புகு வன்ன கைகவா முயக்க
மவரும் பெறுகுவா மனனே நயவர
நீரவார் நிகாமலர் கடுபப வோமறந
தறுகுள நிறைக்குந போல வல்கலு
மழுதன் மேவல வாகிப
15 பழிதீர் கண்ணும் படுகுவ மன்னே.

என்பது : தலைமகன பொருள்வயிற பிரிநதவிடதது ஆற்றாளாய தலைமகள் வேறுபாடுகண்டு ஆற்றாளாய தோழிககுத் தலைமகள் ஆற்றுவலென்பதுபடச சொல்லியது.

— ஔவையார்.

---

* சோர்ந்த என்றும் பாடம்.

வரி

2 சிவததல - கோபித்தல். உருபபு வெபபம. 3 இலையில வாய்; 4 ஆயம் - மக்கள்தொகுதி. விருபபமிக்கு. 5 சுடர் நெடுங்கொடி - விளக்கின ஒழுங்கு, எனறது, கார்த்திகை விளககை. தோனறி - தோன்ற 7 கமமென - விரைய; தேய வழககு 9 படுசினை - பெரிய கொமபுகள்; எகக ரிடததுக் 10 கைகவா - கைவிருமபுகினற முயககினை 11 நயவரப் பெறுகுவா

12 நிகா - ஒளி: ஓ மறநது - ஓவுதன் மறநது 14 மெலிவான அழுதல்; மேவலவாய் - பொருந்தாவாய.

7 கொண்டு கழிநதோராயிற கம்மென 11 அவரும பெறுகுவா 15 கண்ணும்படும்: அது செயகின்றிலா எனறவாறு. மன - கழிவு.

காரியவாய்பாடு சொல்லுதலால ஆறறுதல் பெறறும.

பி - ம். 1. வயங்கொளிா 3 டிலையின் 8. விரிந்தனன. 13. வைகலும்.

12. குறிஞ்சி

யாயே கணணினும் கடுங்கா தலளே
யெநதைபு, நிலனுறப் பொறு அன சீறடி சிவபப
வெவனில குறுமக ளியங்குதி யெனனும்
யாமே, பிரிவின றியைநத துவரா நட்பி
5 னிருதலைப புள்ளி னோருயி ரம்மே
யேனலங் காவல ராஞ தார்த்தொறுங
கிளிவிளி பயிற்றும் வெளிலாடு பெருஞசினை
விழுக்கோட் பலவின பழுபபயங் கொணமாா
குறவ ருனறிய குரம்பை புதைய
10 வேங்கை தாஅய தேம்பாய் தோற்றம்
புலிசெத்து வெரீஇய புகர்முக வேழ
மழைபடு சிலம்பிற கழைபடப பெயரு

நலவரை நாட நீவரின்
மெலலிய லோருந தானவா மூலரே.

என்பது · பகற்குறிவாராநின்ற தலைமகனை தோழியாற் செறிப பறிவுறுக்கப் பட்டு இரவுககுறிவாரா வரைவல் எனறுறகு அதுவும மறுத்து வரைவுகடாயது இபபாட்டினுள் நீவரின் எனறது வரவு மறுததது. சீறடி சிவபப என்றது செறிப்பறிவுறீஇயது.

— * கபிலர்.

வரி

3 எவனியங்குதி - என் செய்யப போகின்றாய் ? இல - ஏ.உ. குறுமகள், விளி , 4 துவரா - உவரா , நட்பின - நட் பினலை. 5 புள்ளின - புட்போல , யாஙகள் ஒருயிரம் ; யாஙகணட்டவிடதது ஒருயிரம் என்றுமாம.

8 கோள் காய் ; பழு - பழுபபு ; தொழிற்பெயர் ; கனியின பயன என்றவாறு.

9 ஊன்றிய - நாட்டிய ; தோற்றம் - தோற்றததை , 12 கழை பட - மூஙகில் காலிலே மடிய ; 14 ஒரும - அசை.

13 வரின் 14 மெல்லியல் வாழாள் எனக 10 தேசம - தேன்.

யானையானது வெருவததகாத குரமபையை வெருவததகக புலியென்று கருதித தனக குணவாகிய கழை முறியப பாயநதாற போல வெருவததகாத எஙகள் தமரை வெருவி வரைய முயலாது திரியவே, நாஙகளே இறநதுபடும்படியாயிற்று என்றவாறு

பி - ம் : 2. பெறுஅச்சீறடி. 8. பழுஉப்பயன். 10 வேங்கை பாய 14. லொருநாள்.

13 பாலை

தனகடற பிறநத முததி னாரமு
முனைதிறை கொடுககுந துப்பிற் றனமலைத்
தெறலரு மரபிற கடவுட் பேணிக்
குறவர் தநத சநதி னாரமு
5 மிருபே ராரமு மெழிலபெற வணியுந்
திருவீழ் மாரபிற் றெனனவன் மறவன

* தொலகபிலா என்றும் பாடம.

குழியிற் கொண்ட மராஅ யானை
மொழியி னுணர்த்துஞ் சிறுவரை யல்லது
வரைநிலை யின்றி யிரவலர்க் கீயும்
10 வள்வா யம்பிற் கோடைப் பொருநன்
பண்ணி தைஇய பயங்கெழு வேள்வியின்
விழுமிது நிகழ்வ தாயினுந் தெற்கேர்பு
கழிமழை பொழிந்த பொழுதுகொ ளமையத்துச்
சாய லின்றுணை யிவட்பிரிந் துறையி
15 றேயின ராக செய்பொருள் வயிற்பட
மாசி றாமடி விரிந்த சேக்கைக்
கவவின் புகுமைக கழிக வளவய
லழுந்தி யன்ன தோகை யீன்ற
கழனி நெல்லின் கவைமுத லலங்க
20 னிரம்பகன் செறுவின் வரம்பணையாத் துயல்வரப்
புலம்பொடு வந்த பொழுதுகொள் வாடை
யிலங்குபூங் கரும்பி னேர்கழை யிருந்த
வெண்குருகு நரல வீசு
நுண்பஃ றுவலைய தண்பனி நாளே.

என்பது - பொருள்வயிற் பிரியலுற்ற தலைமகனைத் தோழி செலவழுங்குவித்தது. உடம்பட்டதூஉமாம்.

— பெருந்தலைச் சாத்தனார்.

வரி

1 முத்தின - இன அல்வழிச் சாரியை ; முத்தாரம், 2 துப்பினை யுடையதான என்க 2 பிறராற் றெறுதலரிய கடவுள் ; பேணி - பூசை பண்ணி ; 6 மறவன் - படைத் தலைவன் ; மறவனாகிய 11 பண்ணி எனக.

7 மராஅ - மருவாத ; 8 மொழியினுணர்த்தும - மொழியினாற் றொழிலறிவிக்கும், சிறுவரை யல்லது - சிறிது பொழுதல்லது, 9 வரைநிலை யின்றி - தனக்கென வரைந்து நிறுத்தும நிலைமையின்றி ; 10 கோடை - கோட்டூர். 11 தைஇய - செய்த ; வேள்வி - களவேள்வி ; 12 விழுமிது நிகழ்வதாயினும் - அப் பொருளான் அறமுதலாயின விழுமிய நடக்குமாயினும்.

13. பொழுது - காலத்தன்மை; அமையம் - கூதிர். இக்காலத்து 14. இன்துணையாகிய இவள் என்று கோடு. இவளை 24 தண்பனி நாளிடத்துப் 14. பிரிந்து உறைவராயின் என்று பொருள் உரைக்க. 14. சாயலிவள் என்றது, கூதிர்க்குத் துணையாகிய இவளென்று உவமிக்கூறி, அதற்கு அனந்தரமாகிய 24 பனிக்காலத்துப் பிரியாமற் கூறினள். 24. பனிநாள் 17 அகத்திடு இன்புறுமற் கழிவதாக, 15. [illegible] நட்கும ஓர் குறை பிறவாதொழிக வென்றாள், நோயுறுமென்று நினைத்து அதுபடா தொழிக என்றாள். 17. இன்புறுப்ப என்னும் பாடத்திற்குக் குறிப்புரையாகப் பொருளுரைக்க. அதுவும் இன்புறுவைக் கழிக என்னும் பொருளைக் கொள்ளும். 18. அழல நுதி - அழற்கோடி; தோகை - நெற்றோடு. கடைகூர்த்துச் சிவந்திருத்தலான் அவ்வாறு கூறினார். 19. அலங்கல் - ஆகுபெயரான் அசைகின்ற கதிர்; 20. நிரம்பகல் செறு - ஒத்து அகன்ற செறு. துயல்வர - புடை பெயர; பெயர வந்தலைக்கும் 21 வாடை. 22. ஏர் கழை - அழகினையுடைய கழை; 23. நரல - கதற; 19. செயங்கெல் லென்ற முதலினொரு கதிர். தோகைக்கதிராவது, அதனை முறபட ஈனுமாதலின்; அதனை ஈன்ற செய்ங்நெல் என்பாருமுளர்.

பி - ம். 1. கணகடல் 2. முறைதிறை. 3. தொல்லரு. 13. யொழிந்த.

14. முல்லை.

அரக்கத் தன்ன செந்நிலப் பெருவழிக்
காயாஞ் செம்மற் றாஅய்ப் பலவுட
னீயன் மூதாய் வரிப்பப் பவளமொடு
மணிமிடைந் தன்ன குன்றங் கவைஇய
5 வங்காட் டாரிடை மடப்பிணை தழீஇத்
திரிமருப் பிரலை புல்லருந் துகள
முல்லை வியன்புலம் பரப்பிக் கோவலர்
குறும்பொறை மருங்கி னறும்பூ வயரப்
பதவுமேய லருந்து மதவுநடை நல்லான்
10 வீங்குமாண் செருத்த றீம்பால் பிலிற்றக்
கன்றுபயிர் குரல மன்றுநிறை புகுதரு

மாலையு முள்ளா ராயிற் காலை
யாங்காகு வங்கொல் பாண வென்ற
மனையோள் சொல்லெதிர் சொல்லல் செல்லேன்
15 செவவழி நலயா ழிசையினென் பையெனக
கடவுள் வாழ்த்திப் பையுண் மெய்ந்நிறுத்
தவர்திறஞ் செல்வேன் கண்டனென் யானே
விடுவிசைக் குதிரை விலங்குபரி முடுகக்
கல்பொரு திரங்கும் பல்லார் நேமிக்
20 கார்மழை முழக்கிசை கடுக்கு
முனைநல் லூரன் புனைநெடுந் தேரே.

என்பது பாணனை தனககுப் பாஙகாயினா கேட்பச சொலலியது

—ஒக்கூர் மாசாத்தனார்.

வரி

2. தாய் - தாவ ; 9. மேயலருந்து - மேயலாக ஆர்ந்த. மேயல் - உணவு. மதவு - வலி ; 10. செருததல் - ஆமடி; பிலிற்ற - புறப்படவிட ; 12. மாலையும் எனற உம்மை சிறபபு ; காலை - இக்காலத்து. 14. சொல்லல் செலலேன் எனறுன, கூறுதலருமையான ; என்றது, தலைவி ஆற்றுமை கூறிய வாறு. 16. பையுணமெய - நோய்மெய் ; 19. நேமித 21 தோ என்க. 3 - 4 பவளமொடு மிடைந்தாலொதத குன்ற மென்க. 4. ஒதத 7. புலம எனறுமாம். 4. குனறங கவைஇய என்பதே தொடஙகி 7. முல்லையின புலத்திற்கு அடை

பி - ம். 3. பரப்ப. 6 புலலருந் துகளு 8. மருஙகினிறுமபூ தயரப். 10 பிலிற்றி.

15. பாலை

எம்வெங் காம மியைவ தாயின்
மெய்ம்மலி பெரும்பூட் செம்மற் கோசர்
கொம்மையம் பசுங்காய்க் குடுமி விளைந்த
பாக லார்கைப் புறைக்கட் பீலித்

5 தோகைக் காவிற் றுளுநாட் டன்ன
வறுங்கை வம்பலர்த் தாங்கும் பண்பிற
செறிந்த சேரிச் செம்மன மூதூ
ரறிந்த மாக்கட் டாகுக தில்ல
தோழி மாரும் யானும் புலம்பச
10 சூழி யானைச் சுடர்ப்பூ ணன்னன
பாழி யன்ன கடியுடை வியனகர்ச
செறிந்த காப்பிகந் தவனொடு போகி
யத்த விருப்பை யார்கழல் புதுப்பூத்
துய்த்த வாய துகணிலம் பரக்கக்
15 கொன்றை யஞ்சினைக் குழற்பழங் கொழுதி
வன்கை யெண்கின் வயநிரை பரக்கு
மின்றுணைப் படர்ந்த கொள்கையொ டொராங்குக
குன்ற வேயிற் றிரண்டவென
மென்றோ ளஞ்ஞை சென்ற வாறே

—மாமூலனார்.

என்பது மகட்போகிய தாய் சொல்லியது.

வரி

1 எம வெம் காமம் இயைவதாயின 8. அறிந்த மாக்களை யுடைத் தாக எனக. யாம வேண்டின காரியம் முடியுமாயின அப்படியாக என றாள. 2. கோசா 4. துளுநாடு. 3. கொமமை - பெருமை. அம - சாரியை; குடுமி - தலையில ஆாககு. குடுமியை யுடையது குடுமி; காயாகிய குடுமி; அது விளைந்த பாகல் எனறது பாகற் பழததை; விளைதல - முற்றுதல். 4. ஆாக்கத 5. தோகை என்க. 4. பறைககண - வட்டமான கண; 8. அறிந்த மாககள் - முகமறிந்த மாககள்; 7. மூதூா 8. உடைத்தாக என்க. பாழி - ஊா; நகா - மாளிகை. 14. வாய - வாயவாய; துகள் நிலத்திலே பரக்க. 19. அஞ்ஞை - அம்மை; 9. புலம்பப் 12. போகிச் 19. சென்ற வழி எனறு சேர்கக. 10. சூழி - முகபடாம; பட்டயானை.

இப் பாட்டினுள் இறைச்சிப் பொருள்: கரடி ஆர்கழல் புதுப்பூவை நுகர்ந்த வாயையுடையவாய், அதிலே நிறைந்து கொன்றைப் பழததைக

கோதிப்போனாறபோல, அவனுந் தலைவனோடு கூடிய இனபததிலே நிறை ந்த செருக்கினாலே கூடிவளர்ந்த தோழிமாரையும், பெற்று வளாதத என் னையும் புறக்கணித்துப் போனாள் என்றவாறு

பி ம். 12 காயபிறந். 14. பரிபப. 19. மஞ்ஞை.

16. மருதம்

* நாயுடை முதுநீர்க் கலித்த தாமரைத்
தாதி னல்லி யயலிதழ் புரையு
மாசி லங்கை மணிமரு ளவ்வாய
நாவொடு நவிலா நகைபடு தீஞ்சொல
யாவரும் விழையும் பொலந்தொடிப புதல்வனைத்
தேர்வழங்கு தெருவிற் றமியோற் கண்டே
கூரெயிற் றரிவை குறுகினள் யாவருங்
காணுநரின்மையிற் செத்தனள் பேணிப
பொலங்கலங் சுமந்த பூணடாங் கிளமுலை
10 வருக மாளவென் னுயிரெனப பெரிதுவந்து
கொணடன ணின்றோட கண்டுநிலைச செல்லேனை
மாசில் குறுமக ளெவனபே துற்றனை
நீயுந் தாயை யிவறகென யான்றற்
கரைய வந்து விரைவனென் கவைஇக்

---

* மனையறத்திற் குரியளாக வரைந்துகொணட காமக்கிழத்தி, தலைவி புதலவன் மனைப்புறத்து விளையாடுகின்றவனைத தழுவிக்கொணடு தான எழுறுதற்குக காரணமான விளையாட்டின் முடிவின்கண தலைவிகூற்று நிக ழும் என்பதறகு மேற்கோள் இப்பாட்டு. பரததையை எத்தவே, தலைவன் கட் காதலினமை காட்டி வழுவாயிற்றேனும, உள்ளதது ஊடலுணமையின் அமைகக்வென்றா என்று கொணடு, "நாணினன் றோணிலைகணடி .. தாய கெனவே" என்ற பகுதியினைக காட்டுவா. இனிப் பேரா. "களவுடம்படு நரிற் கவிழ்ந்துநிலங் கிளையா" என்பது நகையுவமம்; என்னை ? தலைமக னைக் கணடறியாதாள்போலக் கரந்தொழுகுகின்ற பரத்தை அவனோடு ஒப் புமைகணடு, தனி நின்று விளையாடும் புதல்வனைக்கொணடு மகிழ்கின்றாளை வாயிற் கதவம் மறைந்துநின்ற தலைமகள் 'நீயும் அம்மகவிறகுத் தாயை

15 களவுடம் படுநரிற் கவிழ்ந்துநிலங் கிளையா
நாணி நின்றோ ணிலைகண் டியானும்
பேணினெ னல்லனோ மகிழ்ந வானத்
தணங்கருங் கடவு ளன்னோள் நின்
மகன்றா யாதல் புரைவதாங் கெனவே

என்பது பரத்தையிற் சேரியினின்றும் வந்த தலைமகன் யாரையும் அறியே னென்றாற்குத் தலைமகள் சொல்லியது

—சாகலாசனார்

காண' என்றவழி, களவு கண்ட பொருளோடு கையகப்பட்ட கள்வர்போலச் செய்வதறியாது தடுமாறி முகம்வேறுபட்ட நிலைமையை உவமித்தது சிறந்த தன்மையின் நகையுவமமாயிற்று என்றும், 'கண்டோரெல்லாம் பெருநகையாகக் களவுடம்படுநரிற் கவிழ்ந்து நிலங்கிளையா' வென உறழ் துணைக் கூறியதிலனாயினும், அகப்பட்ட களவுடையார்போல நின்றா ளென்னும் உவமைப் பொருளானே எள்ளுதற்பொருள் தோன்றி நகை புலப்படுவதாயிற்று என்றும், களவுடன்படுநர்க்குள்ள வேறுபாடு உலகத்து அடிப்பட்டுவந்த வழக்காதலின், அஃது ஏதுவாக அதனையும் அறிந்து கொள்ளப்படும் என்றவாறு என்றும், தனக்கு நிகராகாமல் இழிந்ததொன்று தன்மையின் சிறுமை பற்றிவந்தது என்றும், "மகன்றாயாதல் புரைவதாங் கெனவே" என்பது பயவுவமத்திற்கு உதாரணமென்றும் கூறுவர்.

சேனா "நாணிநின்றோள் . கடவுளன்னோ ளெனவே" என்புழி 'வானத்தணங்கருங் கடவுளன்னோள்' என்பது மகளிர்க்கெல்லாம் பொதுவாய நாணிநின்றோளை விதந்துணர்த்தாதாயினும், சொல்லுவான் குறிப்பால் அவளையே யுணர்த்திற்று என்று கூறுவர்.

இனி நச். 'நாணிநின்றோள்' என்னும் பொருட்பெயர் தன்றொடர்ப் பொருளைக்கொண்டு முடிந்தபின்னர், அப்பொருட்பெயர்மேல் ஒரு காரியம் கூறவேண்டியவழி, அவள் எனச் சுட்டிக்கூறுதல்வேண்டும்; அங்ஙனம் கூறாது, 'வானத் தணங்கருங்கடவு ளன்னோள்' என எல்லார்க்கும் பொதுவாயதோர் பெயரால் கூறினாளாயினும், கூறுகின்றாள் பரத்தையைக் கருதியே கூறுதலின், அக் 'கடவுளன்னோள்' என்ற பெயரும் சுட்டுப் பெயர்த் தன்மையாய் நின்றவாறு காண்க என்பர். (தொல். பொருள். 147; 233; 289; 294; 295; 296, சொல். 37, 460;

வரி

3. பணி - பவளமணி; 4. நவிறல - பழகுதல; நகை - மகிழ்ச்சி; 5. யாவரும - பகைவரும; 6. தோ - சிறுதோ; தனியனுய்க கணடே. 8. செத்தனள பேணி - கருதிப பேணி; செதது - ஒப்புமாம்; ஒப்பு - தலைவனை ஒபபு. 9. முலை - முலையிடதது, 11. முலையிடததுக கொணடு நின்ருள் எனக. 10. மாள - அசை;. 11. நின்ற நிலையினின்றும் போகேனுய, 12. என்ன மயககமுற்ருய ? 13 விரையவந்து தழுவி; 15. களவு; உடம படுதல் - இசைதல, 17 பேணுதல் - விரும்புதல்; 18 கடவுள் - அருந் ததி; உன்னையொப்பிய அறியாதவள் என இகழ்ந்து கூறியவாறு. 19 புரை வதெனறு மேலே றறலின 17. பேணினெனல்லனே எனருள். ஆஙகு அசை. அவள பதறறஙகணடு 12. எவன பேதுற்ருயென்ருள் அணங கருங கடவுள் எனபதறகுப் பிறரை வருததுகினற எயதற்கரிய தெயவமகள என்றுமாம 3 மாசில் அஙகை - இலககணக குறையற்ற கை.

பி - ம். 4. கிளவி 6 கணட. 7. குறுகியாவரும். 8. சோத்தனள். 11. சொலலேன. 19. புரைவதா லெனவே.

17. பாலை

வளங்கெழு திருநகர்ப் பந்துசிறி தெறியினு
மிளந்துணை யாயமொடு கழங்குட னாடினு
முயங்கின் றன்னையென் மெய்யென் றசைஇ
மயங்குவியர் பொறித்த நுதல டண்ணென
5 முயங்கினள் வதியு மன்னே யினியே
தொடிமாண் சுற்றமு மெம்மு முள்ளா
ணெடுமொழித் தந்தை யருங்கடி நீவி
நொதும லாளனெஞ்சறப் பெற்றவென்
சிறுமுதுக் குறைவி சிலம்பார் சீறடி
10 வல்லகொல் செல்லத் தாமே கல்லென
வூரெழுந் தன்ன வுருகெழு செலவி
னீரி லத்தத் தாரிடை மடுத்த
கொடுங்கோ லுமணர் பகடுதெழீஇ தெள்விளி
நெடும்பெருங் குன்றத் திமிழ்கொள வியம்புங்
15 கடுங்கதிர் திருகிய வேய்பயில் பிறங்கற்

பெருங்களி றுரிஞ்சிய மண்ணரை யாஅத்
தருஞ்சுரக் கவலைய வதர்படு மருங்கி
னீளரை யிலவத் தூழ்கழி பன்மலர்
விழவுத் தலைக்கொண்ட பழவிறன் மூதூர்
20 நெய்யுமிழ் சுடரிற் கால்பொரச் சில்கி
வைகுறு மீனிற் றோன்று
மைபடு மாமலை விலங்கிய சுரனே

என்பது மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சொல்லியது.

—கயமனார்.

உரை

1. சிறிது - சிறிதுபொழுது; 3. அசைஇ - வருந்தி: 4. செறி வியர். தணனென - குளிர; 5. என்னைத் தழுவி; மன - கழிவு. 8. அற - தனக்கென; 9. சிறுமுதுக் குறைவி - இளமையிலே அறிவு முதிர்ந்தவள்; 11. ஊர் குடியாக எழுதல்; உரு - உட்கு; 13. வெழிந்தல - உரப்புதல; 12. மடுத்த 13. பகடு; 14. இமிழ் - இசை; 15. ஆதிகதன் ஒளி முடுகிய; 15. திருகிய 22. மலை; 15. பிறங்கல் 22. மலை. 16. மண்ணரை (யா) - மாரிக் காலத்துண்டான சேறு உலர்ந்து விறுவிறுத்த உடலை உரோசுதலால மண்ணையுடைய அரை 17. கவலையவதர் - கவர்த்த வழி. 20. கால் பொருகையாலே நெய்யுமிழ் சுடர்போல 18. ஊழ்கழி பன்மலர் 20. பினபு சில்கி 21. மீனிற்றோன்றும் என்க 18. ஊழ்கழ் - முறைமை மிகக; என்றது, நாட்புககு முதிர்ந்த பூவை நெய்யுமிழ் சுடர்போல விழும்படி காற்றுப் பொருதலாலே சினறவை சில்கி, விடிகின்ற காலத்து மீன்போலத் தோன்றும என்றுமாம. 9-10. சீறடிதாஞ செல்லவல்லவோ என்க கூட்டுக. 11. செலவின் - செலவிடத்து. 15. திருகிய 17. அருஞ்சுரம எனவுமாம.

பி - ம். 3 முன்னே. 17. கவலையதர். 18. தூழ்படு

18 குறிஞ்சி

நீர்நிறங் கரப்ப வூழுறு புதிர்ந்து
பூமலர் கஞலிய கடுவரற் கான்யாற்றுக்
கராஅந் துஞ்சுங் கல்லுயர் மறிசுழி
மராஅ யானை மதந்தப வொற்றி
5 யுராஅ வீர்க்கு முட்குவரு நீத்தங்

கடுங்கட் பன்றியி னடுங்காது துறந்து
நாம வருந்துறைப் போதந் தியாமத்
தீங்கும் வருபவோ வோங்கல் வெற்ப
வொருநாள் விழுமமுறினும் வழிநாள்
10 வாழ்குவ ளல்லளென் றோழி யாவது
மூறில் வழிகளும் பயில வழங்குநர்
நீடினை ருக விழுக்குவ ரதனா
லுலமரல் வருத்த முறாதுமெம் படப்பைக்
கொடுந்தே னிழைத்த கோடுயர் நெடுவரைய
15 பழந்தூங்கு நளிபபிற் காந்தளம் பொதும்பிற்
பகனீ வரினும் புணர்குவை யகன்மலை
வாங்கமைக் கண்ணிடை கடுப்பயா
யோம்பின ளெடுத்த தடமென் றோளே.

என்பது தோழி இரவுவருவானைப பகல்வர வெனறது.

—கபிலர்.

வரி

3 கல்லுயர் மறிசுழி - உயர்ந்த கல்லிலே மோதி மறிந்த சுழியெனக் கூட்டுக. 4. மராஅ யானை - மதத்தானே பிடியொடும் கனறொடும் மருவாத யானை. 3. முதலை துஞ்சுஞ் சுழி என்க. மறிசுழியையுடைய 5. நீத்தம்; நீத்தத் 7. துறையைப் போந்து. 9. விழுமம் - இடர்; வழிநாள் - பின்னாள்; என்றது, விழுமம அறிவது பினனாளென்று. 12. நீடின்று - நீடுதலின்லையாக; இழுக்குவா - குற்றப்படுவா; 15. நளிப்பு - செறிவு; 17. கணணிடை - இரணடு கணுக்களுக்கும் நடுவு; 18. எடுத்த - எடுதது வளர்தத; 18. தோள். 16. பகலும புணர்குவை எனக கூட்டுக. 14. தேனிழைத்த என்றதனானே தேனழிக்க வருவாராலும், 15. பழந்தூஙகு நளிப்பென்றதனானே பழமெடுக்க வருவாராலும, காந்தளம் பொதும் பென்றதனானே பூப்பறிக்க வருவாராலும் பகற்குறியும அரிதெனறு குறிப்பான் மறுத்தாளாம்.

பி - ம். 3. மறுசுழி. 6. துணிந்து.

19. பாலை

அன்றவ ணொழிந்தன் றாயினு மினியே வந்துநனி
வருந்தினை வாழியெ னெஞ்சே பருந்திருந்
துயாவிளி பயிற்று மியாவுயர் நனந்தலை
யுருடுடி மகுளியிற் பொருடெரிந் திசைக்குங்
5 கடுங்குரற் குடிஞைய நெடும்பெருங் குன்றம்
மெம்மொ டிறத்தலுஞ் செல்லாய் பின்னின்
றொழியச் சூழ்ந்தனை யாயிற் றவிராது
செல்லினிச் சிறக்கநின் னுள்ளம் வல்லே
மறவ லோம்புமதி யெம்மே நறவின்
10 சேயித ழனைய வாகிக் குவளை
மாயிதழ் புரையு மலிர்கொ ளீரிமை
யுள்ளகங் கனல வுள்ளுதொ றுலறிப்
பழங்கண் கொண்ட கலிழ்ந்துவீ ழவிரறல்
வெய்ய வுகுதர வெரீஇப் பையெனச்
15 சில்வளை சொரிந்த மெலிவிறை முன்கை
பூவீ கொடியிற் புல்லெனப் போகி
யடர்செ யாயகற் சுடர்துணை யாக
வியங்காது வதிந்தநங் காதலி
யுயங்குசாய் சிறுபுற முயங்கிய பின்னே.

என்பது: நெஞ்சினாற் பொருள்வலிக்கப்பட்டுப் பிரிந்த தலைமகன் தலைமகள் நலனயந் துள்ளிய நெஞ்சினைக் கழறியது*.

—†பொருந்தில் இளங்கீரனார்.

வரி

1. வந்து - போந்து; 4. உருள் துடி - கடிப்பு உருளுகின்ற இழுகு பறை. மகுளி - ஓசை; இன் - பொரு; ஒப்புரைத்தது ஓசை மாத்திரம் பற்றி; பொருடெரிதல் குடிஞை யோசைக்குள்ளது;

* பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைமகன் இடைச்சுரத்திற் றன் னெஞ்சிற் குச் சொல்லியது என்றும், †உலோச்சனார் என்றும் பாடம்.

'குதத்திப் புதை' என்றதோர பொருள் தோனற இசைக்கும். தெரிய எனத திரிகக. பொருள் - போவாா காரியம; பொரு ளும ஆம். 7. ஒழிப்பு - ஓகையை ஒழிப்பு. 8. செல் - திரியப் போ ; உள்ளம - நெஞசினது உள்ளம் ; சிறததல - நினைததது பெறுதல். 9. எம்மைக கடுக மறப்பை, மறவாதொழியவேண டும என்றான.

9 - 14. 'நறவின் சேயிதழ் .. ..பையென' என்றது, உள்ளுந்தொறும உள்ளககனலுகையாலே குவளையினது கரிய இதழை ஒககும ிாமிகுதலகொணட கரிய இமை பின்பு நறவின் சேயிதழினைய வாகி உலறிப் பழுங்கண் கொணட விரைந்துவிழுகினற அவிர றல் வெய்யவாகச சொரிய என்க. நறவின் சேயிதழ் செவ்வரிக்கு உவமமாகவும, குவளை கணவடிவிற்கு உவமமாகவும் உரைப்பா ருமஉளர்.

12. உள்ளகம் - நெஞ்சு ; உலறி - வற்றி ; 13. பழுங்கண - புன்கண ; அறல் - இமையிடதது அற்று வீழுகின்ற நீர் ; கொணட அவிர றல் - கோடற்கு ஏதுவான அவிரறல்; 14. வெரீஇ - பிறா காணபரெனறு அஞசிப் பையெனப் 16. போகி என்க.

15. சில்வளை சொரிந்த என்றது பல்வளையெல்லாம் முனபே கழன றொழிடின ; சில்வளைகள்தாமும போயின எனறவாறு. 15. முனை கைக 18 காதலி என்க.

17. அடர் - பொனனடர். அகல் - விளககு அகல ; 18. வலியின் மையின் உலவமாட்டாது ஓரிடத்தே இருந்த ; 19. உயங்குபுறம - மெலிந்த புறம. சிறுபுறம் முயங்கிய என்றான், மறையினினறு பினனே கட்டுதலான ; இதுவும் ஓர் செய்தி.

19. முயங்கியபின் 9. மறவலோம்பு எனக் கூட்டுக.

பி - ம். 2. நெஞ்சம். 11. யாயிதழ்; மலர்கொள். 12. உள்ளம. 13. கதழ்ந்து. 18. வதிந்தவெம.

20. நெய்தல்

பெருநீ ரழுவத் தெந்தை தந்த
கொழுமீ னுணங்கற் படுபுள் ளோப்பி
யெக்காப் புன்னை யின்னிழ லசைஇச்
செக்கர் ஞெண்டின் குண்டளை கெண்டி
5 ஞாழ லோங்குசினைத் தொடுத்த கொடுங்கழித்
தாழை வீழ்கயிற் றூசல் தூங்கிக்
கொண்ட லிடுமணற் குரவை முனையின்
வெண்டலைப் புணரி யாயமொ டாடி
மணிப்பூம் பைந்தழை தைஇ யணித்தகப்
10 பல்பூங் கான லல்கினம் வருதல்
கவ்வை நல்லணங் குற்ற வில்லூர்க்
கொடிதறி பெண்டிர் சொற்கொண் டன்னை
கடிகொண் டனளே தோழி பெருந்துறை
யெல்லையு மிரவு மென்னாது கல்லென
15 வலவ னூர்ந்த வண்பரி
நிலவுமணற் கொட்குமோர் தேருண் டெனவே.

எனபது பகற்குறிவந்த தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய், தலைமகன் கேட்பச் சொல்லியது.

—*உலோச்சனார்

வரி

1. அழுவம் - பரப்பு. 2-3. நிழலிடத்துத் தங்கி ஓப்பி எனக.
4. செக்கர் - சிவந்த; ஞெண்டு. 16. கொட்கை - பரந்து திரிய விடுதல்; 5 - 6. ஞாழலொடுந் தாழையொடும் பிணித்த ஊசல் என்க. 10. அல்கினம் வருதல் - தலைவனொடு தங்கிவருதல்; அல்கினம் வருதலைப் 12. பெண்டிர் சொற்கொண்டு அன்னை 13. காவல் கொண்டாள் என்க. 12. கொடிது - கொடுமைத் தொழில.

11 கவ்வை நல்லணங்குறுதல் - அலராகிய பேய் பிடித்தல்.

பி - ம். 5. லொடுங்குசினை. 9. அணித்தகைப். *பொருந்தில் இளங்கீரனார்.

21. பாலை

மனையிள நொச்சி மௌவல் வான்முகைத்
துணைநிரைத் தன்ன மாவீழ் வெண்ப
லவ்வயிற் றகன்ற வல்குற் றைஇத
தாழ்மென் கூந்தற் றடமென் பணைத்தோண்
5 மடந்தை மாணலம் புலம்பச் சேய்நாட்டுச்
செல்ல லென்றியான் சொல்லவு மொல்லாய்
வினைநயந் தமைந்தனை யாயின் மனைநகப்
பலவேறு வெறுக்கை தருகம் வல்லே
யெழுவினி வாழியெ னெஞ்சே புரியிணர்
10 மெல்லவி ழஞ்சினை புலம்ப வல்லோன்
கோடறை கொம்பின் வீயுகத் தீண்டி
மராஅ மலைத்த மணவாய்த் தென்றல்
சுரஞ்செல் மள்ளர் சுரியற் றாழ்ந்து
மென்றாழ் நின்று புன்றலை வைப்பிற்
15 பருந்திளைப் படூஉம் பாறுதலை யோமை
யிருங்கல் விடரகத் தீன்றிளைப் பட்ட
மென்புனிற் றம்பிணவு பசித்தெனப் பைங்கட்
செந்நா யேற்றை கேழ றுக்க
விரியற பிணவ றீண்டலிற் பரீஇச்
20 செங்கா யுதிர்ந்த பைங்குலை யீந்தின்
பரன்மட் சுவல் முரணில முடைத்த
வல்வாய்க் கணிச்சிக் கூழார் கூவ
லூறு திட்ட வுவலைக் கூவல்
வெண்கோடு நயந்த வன்பில் கானவ
25 ரிகழ்ந்தியங் கியவி னகழ்ந்த குழிசெத்
திருங்களிற் றினநிரை தூர்க்கும்
பெருங்க லத்தம் விலங்கிய காடே.

என்பது பொருள் வலிக்கப்பட்டுப் பிரிந்த தலைமகன் இடைச்சுரத்து நின்று மீளலுற்ற நெஞ்சினைக் கழறியது.

—காவன்முல்லைப் பூதனார்.

வரி

1. கொசசியின மௌவல; 2. மா - வண்டு; திருவுமாம் 3. அவ வயிறு - ஐதான வயிறு; தைஇ - செய்து; 6. ஒல்லாய் - அதற்குப பொருநதாய; அஙகே நான சொலலவும அதறகுப் பொருந்தாயாய 7. வினையை விருமபி அவ்வினைககணமைந்து போந்தாயாயினெனக; மனை - தலைவி; நக மகிழ; இல விளங்க எனறுமாம. 8. பல கூறுபட்ட வெறுககை, தருகம - தருவேம.

9. இனி-இப்போது; புரிப்பணா-வலஞ சரிந்த பூஙகொதது. 10 அது மெதவெேன மலாகினற கொமபு; புலமப - கொமபே கொம பாயத தனிப்ப; 10. வல்லோன் - பூககொள்ள வல்லவன: 11. கோடு - பெருஙகொமபு; கொமபு - அடிககுங் கோல. 13. சரி யல - குழன்ற மயிர; 14. வைபபு - ஊர.

20 - 21. ஈந்தினபரலொடுகூடிய மணணையுடைய மேடு, முரணிலம - வனனிலம; 22. கணிசசி - குந்தாலி; 23. ஊறுதிட்ட - ஊறுவை யாலே அவா விட்டுப்போன; உவலைககூவல, உணடாயின உள ளது சருகென்றவாறு.

25. இகழந் தியங இயவெனமது - இஙகோரேத மில்லையெனறு மதி யாது திரியும் வழி. குழியென்று கூவலருடைத்த குழியைக கருதித தூர்ககும காடெனக.

13. தூற்றும 14. வைப்பு

15 - 16. ஓமையையுடைய கன் முழையில் காவறபட்ட 17. பணைவு என்க. 27. காட்டிலே 9. எழு எனக.

பி - ம். 1. மனைவளர் 4. றகைமென, 6. செலலலமென் றியான.

22. குறிஞ்சி

அணங்குடை நெடுவரை யுசசியி னிழிதருங்
கணங்கொ ளருவிக் கான்கெழு நாடன்
மணங்கமழ் வியன்மார் பணங்கிய செல்ல
லிதுவென வறியா மறுவரற் பொழுதிற்

5 படியோர்த் தேய்த்த பல்புகழ்த் தடக்கை
நெடுவேட் பேணத் தணிகுவ ளிவளென
முதுவாய்ப் பெண்டி ரதுவாய் கூறக்
களநன் கிழைத்துக் கண்ணி சூட்டி
வளநகர் சிலம்பப் பாடிப் பலிகொடுத்
10 துருவச் செந்தினை குருதியொடு தூஉய்
முருகாற்றுப் படுத்த வுருகெழு நடுநா
ளார நாற வருவிடர்த் ததைந்த
சாரற் பல்பூ வண்டுபடச் சூடிக்
களிற்றிரை தெரீஇய பார்வ லொதுக்கி
15 னொளித்தியங்கு மரபின் வயப்புலி போல
நன்மனை நெடுநகர்க் காவல ரறியாமைத்
தன்னசை யுள்ளத்து நந்நசை வாய்ப்ப
வின்னுயிர் குழைய முயங்குதொறு மெய்ம்மலிந்து
நக்கனெ னல்லெனோ யானே யெய்த்த
20 நோய்தணி காதலர் வரவீண்
டேதில் வேலற் குலந்தமை கண்டே.

என்பது 1. வரைவிடை வைத்துப் பிரிந்தகாலத்துத் தலைமகள் ஆற்றாளாகத் தோழி தலைமகனை இயற்பழிப்பத் தலைமகள் இயற்பட மொழிந்தது. 2. தலைமகன் இரவுக்குறிவந்து சிறைப்புறத்தானாகத் தோழியாற் சொல்லெடுக்கப்பட்டுத் தலைமகள் சொல்லியதூஉமாம்.

—வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார்.

வரி

4. இதுவென வறியாமை - மார்பு வருத்தமென் றறியாமை. மறுவரல் - சுழற்சி; 5. படியோர் என்றது பிரதியோர் என்னும் வடமொழித் திரிவு; பல் புகழ் - வென்றியுந் தியாகமுமுதலாயினவற்றானாய புகழ்; 6. தணிதல் - செல்லல் தணிதல்; 7. வாய்கூற - மெய்யாகக்கூற; 8. சூட்டி - சூட்ட; என்றது வேலிறகு. அவ்வேலனை முருகனை இங்ஙனஞ் செய்து ஆற்றுப் படுத்தானென்க. 11. ஆற்றுப் படுத்தல் - மனையிற்கொண்டு புகுதல்.

14. ஒதுக்கினை - ஒதுக்கொடு; 17. தன்னசையுள்ளம் - தன்னை நச்சுதலையுடைய உள்ளமென்று உள்ளத்திற்கு அடை; அதில் நம்முடை நசையென்றது வேட்கையை. 19-20. எய்த்த நோய் - இளைத்தற்குக் காரணமாகிய நோய். 21. உலக்கமை கண்டு 19. நக்கனெனல்லனோ எனக

வெறியெடுத்துத் தீராதவழியில் அஃதியாராலே வந்ததென்றறியாதபடி வரையவந்த பேருதவியினரைப் போலலாங்கு சொல்லக் கடவையோ என இயற்பட மொழிந்தது.

4. இதுவென அறியாமை - இதுவென்று துணிந்து அமரறியாப் பொழுதென்றுமாம்.

பி-ம். 8. சூடி. 16. காவலறியாமை. 18. குழைய்ப.

23. பாலை

மண்கண் குளிர்ப்ப வீசித் தண்பெயல்
பாடுலந் தன்றே பறைக்குர லெழிலி
புதன்மிசைத் தளவி னிதன்முட் செந்நனை
நெருங்குகுலைப் பிடவமொ டொருங்குபிணி யவிழக
5 காடே கம்மென் றன்றே யவல
கோடுடைந் தன்ன கோடற் பைம்பயிர்ப
பதவின் பாவை முனைஇ மதவுநடை
யண்ண லிரலை யமர்பிணை தழீஇத்
தணணறல பருகித் தாழ்ந்துபட் டனவே
10 யனையகொல் வாழி தோழி மனைய
தாழ்வி னொச்சி சூழ்வன மலரு
மௌவன் மாச்சினை காட்டி
யவ்வள வென்றா ராண்டுச்செய் பொருளே.

என்பது - தலைமகன் பிரிவின்கண் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

—ஒரோடோகத்துக் கந்தரத்தனார்.

உரி

1. மணங்கண - மணணிடம; வீசுதல - கொடுத்தல்; மழையை வீசி.

2. பாடு - ஒலி; உலத்தல்-ஓசை அறுதல்; 5. கம் - அநுகரணம். 6. கோடு - சங்கு; கோடலாகிய பயிர். கோடலைக களையாகவுடைய வரகு முதலாகிய பயிர என்றுமாம். 9. தாழ்ந்துபடுதல் - ஓரிடத்தே சோர்ந்து தஙகுதல; தாழ்வீ ஞெசசி - குறுமையினையுடைய நொசசி; 12. மாசசினை - மௌவல் சூழ்ந்த நொசசிக கருங்கொமபு. 13. எனறுரெனபது முற்று.

10. அணையகொல் - அது மலார்ந்த மாததிரையோ மேலே போய்ததோ என்றாள். மேலே போனபடி கூறுவாள்; பொருள் அங்ஙனம் சிறந்ததோ என்றுமாம்

பி - ம். 4 பிடவொடு. 8. யமர்துணை.

24. முல்லை

வேளாப் பார்ப்பான் வாளரந் துமித்த
வளைகளைந் தொழிந்த கொழுந்தி னன்ன
தளைபிணி யவிழாச் சுரிமுகப் பகன்றை
சிதரலந் துவலை தூவலின் மலரும்
5 தைஇ நின்ற தண்பெயற் கடைநாள்
வயங்குகதிர் கரந்த வாடை வைகறை
விசும்புரி வதுபோல் வியலிடத் தொழுகி
மங்குன் மாமழை தென்புலம் படரும்
பனியிருங் கங்குலுந் தமிய ணீந்தித்
10 தம்மூ ரோளே நன்னுதல் யாமே
கடிமதிற் கதவம் பாய்தலிற் றொடிபிளந்து
நுதிமுக மழுகிய மண்ணைவெண் கோட்டுச்
சிறுகண் யானை நெடுநா வொண்மணி
கழிப்பிணிக் கறைத்தோற் பொழிகணை யுதைப்புத்
15 தழங்குகுரன் முரசமொடு முழங்கும் யாமத்துக்

கழித்துறை செறியா வாளுடை யெறுழ்த்தோ
ளிரவுத்துயின் மடிந்த தானை
யுரவுச்சின வேந்தன் பாசறை யேமே.

என்பது 1. தலைமகன பருவங்கண்டு சொல்லியது. 2. வினைமுற்றுந் தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியதுஉமாம.

—ஆலூர் மூலங்கிழார்.

உரை

1. வேளாப் பார்ப்பான-யாகம்பண்ணாத ஊர்ப்பார்ப்பான ; இவர்களுக்கு சங்கறுக்கையுந் தொழில்; 2. வளையாக களைந்தொழிந்த; கொழுந்து - சங்கின் தலை ; 4 சிதர லந்துவலை - சிதறுகினற துவலை ; 5. தைஇநின்ற - தைததன்மை நின்ற ; 6. கதிர்கரந்த வைகறை ; 8. மங்குல் - இருள். 5. கடைநாளாகிய 9. பனிக காலம் என்றது அற்சிரத்தை. 13. மணி - மணியோசை ; 14. உதைப்பு - உதைப்பாலுளதாகிய ஓசையை ; கறைத்தோல - கருங்கடகு ; 16. கழிதது - உருவி 12 - 13. கோட்டியானை என்க. 10. யாம் 18. பாசறையேம. 7. விசும்பு தோலுரிதது போலு மென்க ; 12. மணணை வெணகோடு - மழுமடடையான கோடு ; 16. வாளுடை 18. வேந்து என்க

பி - ம். 2. தொழித்த. 12. மழுங்கிய.

25. பாலை

நெடுங்கரைக் கான்யாற்றுக் கடும்புனல் சாஅ
யவிரறல் கொண்ட விரவுமணலகன் றுறைத்
தண்கய நண்ணிய பொழிலொறுறாங் காஞ்சிப்
பைந்தா தணிந்த போதுமலி யெக்கர்
5 வதுவை நாற்றம் புதுவது கஞல
மாநனை கொழுதிய மணிநிற விருங்குயில
படுநா விளியா னடுநின் றல்கலு

முரைப்ப போல வூழ்கொள்பு கூவ
வினைசிதை ருருத்த விலவத் தாங்கட்
10 சினைபயூங் கோங்கி னுண்டாது பகர்நர்
பவளச செப்பிற் பொன்சொரிந் தன்ன
விகழூந ரிகழா விளநா ளமையஞ்
செய்தோர் மன்ற குறியென நீநின்
பைத லுண்கண் பனிவார் புறைப்ப
16 வாரா மையிற் புலந்த நெஞ்சமொடு
நோவல குறுமக ளுேயியரென் னுயிரென
மெல்லிய வினிய கூறி வல்லே
வருவர் வாழி தோழி பொருநர்
செல்சமங் கடந்த வில்கெழு தடக்கைப
20 பொதியிற் செல்வன் பொலந்தேர்த் திதிய
னின்னிசை யியத்திற் கறங்குங்
கன்மிசை யருவிய காடிறந் தோரே.

என்பது பருவங்கண்டழிந்த தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.

—ஒல்லையூர் தந்த பூதப்பாண்டியன்.

2. அறலார்ந்தனமை கொண்ட. 3. கயம்-மடு. 4. தாதுமலர்ந்த போது; பூவுதிர்ந்த எக்கர். 5. நாற்றம் மிக : புதுவதாகிய வதுவை நாற்றம எனக; 7. படுதல் - ஒலித்தல்; அடு நின்று - வருத்தா நின்று; நடுச சொல்லுதலிலே நின்று என்றுமாம். 8. உரைப் பபோல - சிலவார்த்தை சொல்லுவனபோல; ஊழ் - முறைமை: பேடைகூவச சேவல் கூவ எனக.

9. சிதா - வண்டு; இனச சிதரானது 10. கோங்கின் கணேண இருந்து 9. இலவத்தாங்கணுதிர்த்த 10. கோங்கின் தாது என்க.

10. பகாநா - விற்பாா; 12. இகழ்ந்து பிரிவோரும் பிரிய ஒண்ணுத இளவேனிற் காலம்; 15. அவர் வாராமையின் அவரைப் புலந்த

நெஞ்சத்தொடு; 16. என்னுயிர் நோவதாகவென்று நீ நோவா தேகொள் என்று ஆற்றுவித்தாள். உடலையன்றி உயிருநோவதாக வெனச் சொல்லி, 17. மெல்லிய இனியகூறி, வல்லே 18. வருவரென்று வேறுறுத்துரைக்க.

20. பொதியில் மலை.

பி - ம். 7. பாடுநா, ணீடுநீன. 8. நுவல. 18. வருப. 22. கன்முகை.

26. மருதம்

கூர்முண் முள்ளிக் குவிகுலைக் கழன்ற
மீன்முள் ளன்ன வெண்கான் மாமலர்
பொய்தன் மகளிர் விழவணிக் கூட்டி
மவ்வய னண்ணிய வளங்கே ழூரனை
5 புலத்தல் கூடுமோ தோழி யல்கற்
பெருங்கதவு பொருத யானை மருப்பி
னிரும்புசெய் தொடியி னேர வாகி
மாக்க ணடைய மார்பகம் பொருந்தி
முயங்கல் விடாஅ லிவையென மயங்கி
10 யானோ மென்னவு மொல்லார் தாமற்
றிவைபா ராட்டிய பருவமு முளவே, யினியே,
புதல்வற் றடுத்த பாலொடு தடைஇத்
திதலை யணிந்த தேங்கொண் மென்முலை
நறுஞ்சாந் தணிந்த கேழ்கிள ரகலம்
15 வீங்க முயங்கல் யாம்வேண் டினமே
தீம்பால் படுத றாமஞ் சினரே, யாயிடைக்,
கவவுக்கை நெகிழ்ந்தமை போற்றி மதவுநடைச்
செவிலி கையென் புதல்வனை நோக்கி
நல்லோர்க் கொத்தனிர் நீயி ரிஃதோ
20 செல்வற் கொத்தனம் யாமென மெல்லவென்
மகன்வயிற் பெயர்தந் தேனே யதுகண்
டியாமுங் காதல மவற்கெனச் சாஅய்ச்

ஒப்ப

32(9) சிறுபுறங் கவையின னாக வுறுபெயற்
றண்டுளிக் கேற்ற பலவுழு செஞ்செய்
25 மண்போ னெகிழ்ந்தவற் கலுழ்ந்தே
நெஞ்சறை போகிய வறிவி னேற்கே.

என்பது : தலைமகன் தோழியை வாயில்வேண்டி, அவளால் தான் வாயில் பெறாது ஆற்றாமையே வாயிலாகப்புகக்கருதிய தலைமக னிகழ்ந்தமை புகக்தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—பாண்டியன் கானப்பேரெயில்தந்த உக்கிரப்பெருவழுதி.

வரி.

2. கால - காயபு ; 3. விழவிற்கு அணியாகக் கூட்டுமே ; 5. கூடுமோ - பொருந்துமோ : அல்கல் - இரவு 7. தொடியினோரவாகி என்றது - தொடியினது அழகையுடையவாகி யென்றவாறு

8. அடைய - பொருந்த : மாகக்கண 9. இவை ; 6. கிம்புரிக்குவளைய 9. கண

9. மயங்கி - வருந்தி , 10. ஓ மெனனவும் - ஒழியும எனனவும : இடைக் குறைந்தது. 11. இவை என்றது முலையை ; 10. மற்று-அசை ; 11. பருவம - காலம். 12. தடைஇ-வளைந்து ; சரிந்து என்றபடி ; 13. தேஎங்கொள் - இடங்கொள் ; பாலபற்றி இனிமையுமாம

13. முலை 15. வீஙக முயங்கல் என்க. ஒழுகும் பொழுது விம்முதல.

17. ஆயிடை - அவ்விடை ; கவவுகை - அகத்தீட் டொழுககம. நெகிழ்தல்-நழுவுதல் ; போற்றி - கருதி.

17. மதவு நடைப் 18. புதலவன்.

18. செவிலிகை - செவிலியிடம் ; 19. புதலவனைப் பார்த்துச் சொல்லு கின்றாள்: நல்லோர்க்கு ஒத்தனிர் என்று ; நல்லோர் - அழகிய ரான பரத்தையா. 19 - 20 இஃதோ செல்வன் - இந்தச செல் வன்;........எனனுமிடைச்சொல இஃதோ எனத் திரிந்தது.

20. செல்வன் - பிள்ளை. 22. சாஅய் - என்னிடத்தே தாழ்ந்து. 23. என முதுகைக கட்டிக கொணடாளுக; 24. பலபஷயாக உழுத செமபாடடு நிலததிற் செயயினமண.

25 - 26. அவனகண கணகலஙகிக கீழுறற அறிவினேற்குப் 5. புலத தல் கூடுமோ தோழி எனக. 5 அல்கல 26. அழைபோன எனக

இதனுள்ளுறை முள்ளியின பககலிலே தோற்றிவாழும அதனைவிட்டுப பிறாககுப் பயனபட்டவாறுபோல நமமுடன பிறந்த நெஞ்ச அவருடன ஏகுகையாயிற்று. அவருடைய வதுவை விழவிற்கும் உடலாய்த திர் யாநின்றால புலததல் கூடுமோ என்க.

பி - ம். 14. நறுஞ்சாந்து புலாந்த 23 விகுபெயற். 25. கலுழ்ந்தென்.

27. பாலை

கொடுவரி யிரும்புலி தயங்க நெடுவரை
யாடுகழை யிருவெதிர் கோடைக் கொல்லுங்
கானங் கடிய வென்னார் நாமழ
நின்றதில பொருட்பிணிச சென்றிவட் டருமார்
5 செலப வென்ப வென்போய் நல்ல
மடவை மன்ற நீயே வடவயின
வேங்கடம் பயந்த வெண்கோட் டியானை
மறப்போர்ப் பாண்டிய ரறததிற் காக்குங்
கொற்கையம் பெருந்துறை முத்தி னன்ன
10 நகைப்பொலிந் திலங்கு மெயிறுகெழு துவர்வாய்
தகைப்பத் தங்கல ராயினு மிகப்ப
யாங்ஙனம் விடுமோ மற்றே தேம்படத்
தெண்ணீர்க் கேற்ற திரள்காற் குவளைப
பெருந்தகை சிதைத்து மமையா பருந்துபட

15 வேத்தமர்க் கடந்த வென்றி நல்வேல
குருதியொடு துயல்வந் தன்னநின்
னரிவே யுண்க ணமாத்த நோக்கே.

என்பது: செலவுணர்ந்து வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.

— மதுரைக் கணக்காயனார்.

உரை

1. தயங்க - விளங்க; 2 கழை - தண்டு; வெதிர் - திணிமூங்கில். கோடை - மேலகாற்று. ஒல்கும - ஒடுங்கும. வெதிர் சாயந்தால் உள்ளுக்கிடந்த புலி தோன்றுமென்று கூறிற்று.

4. நின்றதில் - இன்னவிடத்திலே நின்றதென்று சொல்லுதலில்லாத, பொருள்; பிணி - பிணிப்பு. 5. போவா என்று சொல்லாநின்றாகள் என்று எனக்குச் சொல்லுவாய். 7. வேங்கடம பயந்த - அங்குள்ள அரசர் திறையிட்ட. 9. முத்தினன்ன 10. எயிறு; நகையொடு பொலிந்திலங்கும பல். 11. தங்கலராயினும்; இக ப்ப-போக, யாங்ஙனம விடும்? விடாதுகாண. 14. அமையா - அதனொடு விடாவாய; 15. வேந்து - வேத்தென விகாரம். 16. துயலவருதல - அசைவருதல.

17. கணணின் மலர்ந்த நோக்கு 12. எங்ஙனம் விடுமெனக. 3. கடிய வெனறோராய்த் 4. தரவேணடிச 5. செலவ ரென்றுநின்று ரெனக.

பி - ம். 1. தயங்கு. 11. தாங்கல.

28. குறிஞ்சி

மெய்யிற் றீரா மேவரு காமமொ
டெய்யா யாயினு முரைப்ப றோழி
கொய்யா முன்னுகுங் குரல்வார்பு தினையே
யருவி யான்ற பைங்கா றோறு

5 மிருவி தோன்றின பலவே நீயே
முருகுமுரண் கொள்ளுந் தேம்பாய கண்ணிப
பரிய ளுமொடு பன்மலை படரும்
வேட்டுவேற் பெறலொ டமைந்தனை பாழுநின்
பூக்கெழு தொடலை நுடங்க வெழுந்தெழுந்து
10 கிள்ளைத் தெள்விளி யிடையிடை பயிற்றி
யாங்காங் கொழுகா யாயி னன்னை
சிறுகிளி கடிதல் தேற்றா ளிவளெனப
பிறர்த்தந்து நிறுக்குவ ளாயி
னுறற்கரி தாகுமவன் மலர்ந்த மார்பே.

என்பது: தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்த் தோழி சொல்லியது.

இது பகலே சிறைப்புறம்.

— பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி.

வரி

1. காமமொடு - காமத்தால். 4. கால்-முதல்; 6. முரண் கோடல் - பல பூவாதலாற் பலநாற்றமா யிருத்தல். 8. அமைந்தனை - அமைந்தாய். 9. எழுந்து நின்று; 10. கிள்ளைத் தெள்விளி - கிள்ளைகளை ஓட்டுகிற ஓசை; இடையிடை - அவற்றின் பேச்சுக் கிடையிடையே; பயிற்றி - பலகாற் சொல்லி: 11. அப்படியே அப்படியே; அவ்வவ்விடங்களிலே யென்றுமாம்; 12. தேற்றாள் - தெளிய அறியாள்.

13. பிறரைக் காக்கக்கொடுவந்து நிறுத்துவளாயின் 14. அவன் மார்பு உறுதற்கு அரிது என்க.

1. மெய்யிற்றீரா மேவரு காமம் - ஒருவர் மெய்யினின்றும் ஒருவர் தீராமைக்குக் காரணமாகிய காமம்.

பி - பா. 4 அருவியார்ந்த. 7. பரிப்பன்னுமொடு 8. டமர்ந்தனை 9. வெழுந்து.

29. பாலை

தொடங்குவினை தவிரா வசைவி னோன்றாட்
கிடந்துயிர் மறுகுவ தாயினு மிடம்படின்
வீழ்களிறு மிசையாப் புலியினுஞ் சிறந்த
தாழ்வி லுள்ளந் தலைத்தலைச் சிறப்பச
5 செய்வினைக் ககன்ற காலை யெஃகுற்
றிருவே றாகிய தெரிதகு வனப்பின்
மாவி னறுவடி போலக் காண்டொறு
மேவ றண்டா மகிழ்நோக் குண்க
ணினையாது கழிந்த வைக லெனையதூஉம்
10 வாழலென் யானெனத் தேற்றிப் பன்மாண்
டாழக் கூறிய தகைசா னன்மொழி
மறந்தனிர் போறி ரெம்மெனச் சிறந்தநின்
னெயிறுகெழு துவர்வா யின்னகை யழுங்க
வினவ லானாப் புனையிழை கேளினி
15 வெம்மை தண்டா வெரியுகு பறந்தலைக்
கொம்மை வாடிய வியவுள் யானை
நீர்மருங் கறியாது தேர்மருங் கோடி
யறுநீ ரம்பியி னெறிமுத லுணங்கு
முள்ளுநர் பனிக்கு மூக்கருங் கடத்திடை
20 யெள்ளா னேனைப் பொருடரல் விருப்பொடு
நாணுத் தளை யாக வைகி மாண்வினைக்
குடம்பா டொழிந்தமை யல்லதை
மடங்கெழு நெஞ்சநின் னுழைய ததுவே.

..னபது: வினைமுற்றி மீண்ட தலைமகனை எம்மையும் நினைத்தறிதிரோ என்ற தலைமகட்குச் சொல்லியது

—†வெள்ளாடியனார்.

வி.

1. நோனருட் 3. புலி என்க, தாளது என்றும பாடம். 2. கிடந்து. 3. மிசையா.

2. மறுகுதல் - வருந்துதல்; இடம்படின - இடத்தேவீழின். 5. எஃகு - கத்தி; 6. தெரிதகு - ஆராயததகக; 8. மேவறண்டா-

பொருந்துதலையையா ; 9. எனையதூஉம் - சிறிதும் : 12. எம மெனா - எமமிடத்தென று ; 14. வினவுதலையையாத. 15. பறந்தலை - பாழ : 16 கொம்மை - பெருமை ; இயவுள் - தலைமை ; வழியிடத்தியானையுமாம. 17. நீருள்ள இடங்காணுது : 18. அறுநீரம்பி - நீரற்ற யாற்றி லம்பி.

20. எள்ளல் நோனு விருப்பெனக் கூட்டிப் பிறர்க்ழத்தலை பொருளை விருப்பென்க.

21. தொடங்கின காரியம முடியவேனாம் மென்று மடாமை தளையாக வைகி ; 23. மடங்கெழு நெஞ்செனமுன, கூட்டினமே என்னுந் முமை அறிவியா நெஞ்சு எனறு. சினனுழையது எனபது முறறு.

5. செய்வினைக்கு அகனறகாலை 12. மறந்தனிர என்க. 19. கடத்திடத்துத் 21 தங்கி 22. யொழிந்கமை யலலது என்க.

பி - ம். 1 வசையிலேனூட. 7. னவ்வடி. 13. இனனகையிலங்க. 22 யலலது. † வெண்வட்டியார. வேளாவெட்டனை.

30. நெயதல்

நெடுங்கயிறு வலந்த குறுங்க ணவ்வலைக்
கடலபா டழிய வினமீன் முகந்து
துணைபுண ருவகையா பரத மாக்க
ளிளையரு முதியருங் கிளையுடன் றுவன்றி
5 யுப்பொ யுமண ரருந்துறை போக்கு
மொழுகை நோன்பக டொப்பக் குழீஇ
யயிர்திணி யடைகரை யொலிப்ப வாங்கிப்
பெருங்களந் தொகுத்த வுழவர் போல
விரந்தோர் வறுங்கல மலிக வீசிப்
10 பாடுபல வமைத்துக் கொள்ளை சாற்றிக்
கோடுயர் திணிமணற் றுஞ்சுந் துறைவ .
பெருமை யென்பது கெடுமோ வொருநாண்
மண்ணா முத்த மரும்பிய புன்னைத்

தண்ணறுங் கானல் வந்து நும்
15 வண்ண மெவனோ வென்றனிர் செலினே.

என்பது : பகற்குறிவந்த தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

—†முடங்கிக்கிடந்த நெடுஞ்சேரலாதன்.

வரி

1. நெடுங்கயிறு - வலையிறுக்கும் பெருங்கயிறு; வலந்தல் - அக்கயிறு கட்டப்படுதல் ; வலை - வலையால் ; 2. பாடு-பெருமை. 6. ஒழுகை-சகடம். 7. ஒலிப்ப வாங்கி - இழுத்தலருமையால் ஆரவாரித்து வாங்கி யென்றாள். கரையிட்டது வலிந்து. 8. தொகுத்த - ஒருங்கு படுத்தின. 10. பாடு-கூறு ; தங்களிற் கூடுதல் சாற்றி ; அமைத்து. 12. என்பது - என்று சொல்லப்படுகின்ற அது. 13. முத்தம் - முத்தம்போல; 14 - 15. வாராநின்றீர், வந்தால் இது கேட்கின்றி லீர் என்றாள்.

15. உங்களழகு செய்ததென்னென்று சொல்லி வினவிப்போகிற பெருமை கெடுமோ என்றாள், வண்ணங்கேட்கில் வரைக வென்று வண்ணத்திற்கு அழிவல்ல தில்லாமையால்

4. துவன்றி 6. குழீஇ 7. வாங்கி 9. வீசி 10 அமைத்து 11. மணற் கண்ணே துஞ்சு மெனக.

இதனுள்ளுறை பெருங் கடலுட் சிக்கிக் கிடக்கின்ற மீனை நுளையர் அதனின்று நீக்கி உயிர்செகுத்துக் கண்டாரெல்லார்க்குங் கூறுவைத்துப் பரப்பிப் பின்பு உயிர்வருத்தினேமென்னு மிரக்கமின்றி, மணற்குன்றிலே யுறங்கினாற்போல, பெருங்குலத்துப் பிறந்த இவளை நீயிர் நும்வசமாக நீக்கி வருத்தி. வேறுபாட்டானெல்லாரு மிவளைச் சூழும்படி அலராக்கிய பின்பு நீர் துயரமின்றி உறங்குகின்றீர் என்றவாறு.

13. புன்னை அரும்பிய என்றதனாலும், பகற்குறி யிடையீடு குறியாதாகும்

15. வண்ண மெவனோ வென்றது, இனிநீ ரென்செய்தீரென்று கேட்கு மளவல்ல. நும்மழகு என் செய்தது என்று கேட்கவேண்டு மென்றவாறு.

பி - ம். † முடங்கிடந்த, முடக்கிடந்த.

31. பாலை

நெருப்பெனச் சிவந்த வுருப்பவிர் மண்டிலம்
புலங்கடை மடங்கத் தெறுதலின் ஞொள்கி
நிலம்புடை பெயர்வ தன்றுகொ லின்றென
மன்னுயிர் மடிந்த மழைமா றமையத்
5 திலையில வோங்கிய நிலையுயர் யாஅத்து
மேற்கவட் டிருந்த பார்ப்பினங் கட்குக்
கலனுடைக் குறும்பின் வயவர் வில்லிட
நிணவரிக் குறைந்த நிறத்த வதர்தொறுங்
கணவிர மாலை யிடூஉக்கழிந் தன்ன
10 புண்ணுமிழ் குருதி பரிப்பக் கிடந்தோர்
கண்ணுமிழ் கழுகின் கான நீந்திச்
சென்றா ரென்பிலர் தோழி வென்றியொடு
வில்லலைத் துண்ணும் வல்லாண் வாழ்க்கைத்
தமிழ்கெழு மூவர் காக்கு
15 மொழிபெயர் தேஎத்த பன்மலை யிறந்தே

என்பது பிரிவிடை ஆற்றாளாயினாளென்று பிறர்சொல்லக்கேட்டு வேறுபட்ட தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

— மாமூலனார்

1. சிவந்த - கோபித்த; 2. புலக்கடை - புலங்கடையென நின்றது; புலத்திட மென்றவாறு; மடங்க - பயிரெல்லாம தீய; ஞொள்கி - குறைவுபட்டு. 3. இன்று நிலம் புடைபெயர்வ தல்லவோ எனச் சொல்லி; 4. மன்னுயிர் - ஆண்டு வாழும் மக்கள். 9. கணவிரம் - செவ்வரலி; இடூஉக் கழிந்தன்ன - விழவிட்டு. 10. குருதி பரிப்ப - குருதி விழுந்தோரைச் சூழ.

4. மடிதல் - மரித்தல்; 7. குறும்பு - குறும்பரிடம்; வயவர் - அக் குறும்பில் வீரர்; வில்லிட - விற்கள் விட; 8. நிணவரி - நிண வொழுங்கு; குறைந்த - அற்ற; நிறத்தவதர், அதர்க்கு அடை.

10. புணர்கூழ்க்குருதி வாய்க்கொண்டுபோய் 6 பார்ப்பிற்கு 11. உமிழ்ந்து கொடுக்குங் கானமெனக.

12. வெறுக்கையோடு - வெறுக்கையால் எனபிலா - என்பு அளவு இலா. என்றுசொல்லும வார்த்தையளவு இலர் என்று பெயர்ப் படுத்துக 13 வில்லார் விலைப்படுந் துணையும 14. மூவா காக்கும் தமிழ் கெழு 15. மொழிபெயர்த்த தேசமெனக; அந்நாட்டுப் பல மலைகளைக் கடந்து தூரப் போனார் எனக.

4. அமையத்துச 12. சென்றோரெனக.

12. சென்றோரென்று சொல்லுதலிலர், பிரிவாற்றாமை வருந்துகின்றா ளென்று சொல்லுவ ரென்றாள்

பி - ம். 8 [illegible]

32. குறிஞ்சி

நெருந லெல்லை யேனற் றோன்றித்
திருமணி யொளிர்வரும் பூணன் வந்து
புரவலன் போலுந் தோற்ற முறழ்கொள
இரவல மாக்களிற் பணிமொழி பயிற்றிச்
5 சிறுதினை படுகிளி கடீஇயர் பன்மாண்
குளிர்கொள் தட்டை மதனில புடையாச்
சூரர மகளிரி னின்ற நீமற்
றியாரையோ வெம் மணங்கியோ யுண்கெனச்
சிறுபுறங் கவையின னாக வதற்கொண்
10 டிரும்பைம் மண்ணின் னெகிழ்பஞ ருற்றவென்
னுள்ளவ னறித லஞ்சி யுள்ளிற்
கடிய கூறிக் கைபிணி விடாஅ
வெரூஉமான் பிணையி னொரீஇ நின்ற
வென்னுரத் தகைமையிற் பெயர்த்துப்பிறி தென்வயிற்
15 சொல்ல வல்லிற்று மிலனே யல்லாந்
தினந்தீர் களிற்றிற் பெயர்ந்தோ னின்றுந்
தோலா வாறில்லை தோழிநாஞ் சென்மோ.

சாயிறைப் பணைத்தோட் கிழமை தனக்கே
மாசின் றாதலு மறியா னேசற்
20 றென்றுறைப் புறனிலை முயலு
மண்கணை னாகம் யாமே

என்பது: 1. பின்னின்ற தலைமகற்குக் குறைநேர்ந்த தோழி தலைமகட்குக் குறைநயப்பக் கூறியது 2. தோழிக்குத் தலைமகள் சொற்றதூஉமாம்.

—நல்வெள்ளியார்

உரை

3 புரவலன் - புரப்பவன்; தோற்றம் - பொலிவு. உரழ்கொள - மாறுகொள 6 குளிர் - தட்டை. மதனில - வலியிலாதன; தளர்ந்து, வெடுக்கலாவன 7. குறுமகளிரைப்போல வெகுளுநன். தன்னை வருத்துதலான. 8 யாரையோ - யாரோ; ஐ - அசை. உணர்கென - உணர்வேனெனச் சொல்லி; 9. அதற்கொண்டு - அதனை மனத்தாலே கருதி; 11. உள்ளறிதல் - நெகிழ்ந்தமை யறிதல். 12. கடியவை என்றாள், முன்சொல்லக் கடவனவாகச் சொன்னவை யல்ல என்று. கையைப் பிணிப்பு விடா. 17. சென்மோ - செல்வேம். அது 14. கழிதலு; இன் - அசை:

18. சாயிறை - வளைந்த சந்து. 19 மாசின்றாதலும் - குற்றமின்றித் தனக்கே யாதலும் எசறு-வருத்தமுற்று; 20. என் குறைக்கு - என்றாற் பெறும் காரியத்திற்கு, என் பின்னிற்றலிலே முயலும் புறனிலை - பின்னிலை. 21. அணகண் - கண் அண என்க.

பி - ம். 14. வெனனாத. 15. சொல்லல

—நல்வெள்ளியார்.

33. பாலை

வினைநன் றாதல வெறுப்பக் காட்டி
மனைமாண் கற்பின் வாணுத லொழியக்
கவைமுறி யிழந்த செந்நிலை யாஅத்
தொன்றோங் குயாசினை யிருந்த வன்பறை

5 விளைப் பருந்தின் கோள்வல் சேவல்
வளைவாய்ப் பேடை வருதிறம் பயிரு
மிளிதோர் தீங்குரல் இசைக்கு மத்தஞ்
செலவருங் குரைய வென்னாது சென்றவண்
மலர்பா டான்ற மையெழின் மழைக்கண்
10 தெளியா நோக்க முள்ளினை யுளிவாய
வெம்பர லதர குன்றுபல நீந்தி
யாமே யெய்தின மாக நீயே
...டாப்பிய சூழ்ந்தனை பாயின முறைஅது
வெல்போர் வானவன் கொல்லி மீமிசை
15 நுணங்கமை புரையும் வணங்கிறைப் பணைத்தோள்
வரிபணி டைதல வாலெயிற் றோள்வயிற
பிரிய பாயி மன்றுமற் றிலவ
வன்றுபல மடியா பயிலுமின் றுநஞ்
செய்வினை மாற்றுறு விலங்கி
20 னெய்துவை பலவே பிறர்க்கு பொருளே

என்பது [illegible] இடைச்சுரத்துத் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—மதுரை அளக்கர்ஞாழார் மகனார் மள்ளனார்.

உரை

1. வெறுப்ப - மிக; மிகவென்றது செறிய; என்றது - அறப்பொருளாயிற்று.

2. மனைப்பல வாணுதல ஒழிய; 4. ஒன்றோங்குயர் சினை - கப்பினறி ஒன்றோங்கு உயர்சினை; ஓங்கின கொம்பு. 5. வீளை - சிள்ளென்ற ஓசை; பருந்தின சேவல்; இரை கொள்ளவல்ல சேவல்; 6. வருந் திறத்திலே யழைக்கும; 7. இளியென்னும பண்ணென்று கேட்டார் விசாரிக்கும குரல்; மெத்தெனப் பேடையை அழைத்தலால் இளிபோன்றது.

8. அவர் 9. கண்; மலர் பெருமையழிதற்குக் காரணமாகிய கண். 10. தெளியா நோக்கம் - வெருவின பார்வை.

10. உள்ளினையாயின் 12. நீயே 13. ஒழிய — கூறினையாயின்

13. ஒழிய - ஈங்கே போக : முன்அது-உடன்பாதாக. 16. உள் - நிலை : 17. பிரியாயாயின நன்று; மன - அது மாட்டாயாதலே என்றன. தில் - அசை.

18. அன்று - பிரிகின்ற அன்று. நமராய அறியாயாயினும் என்றது, நாம முடியப் போகமாட்டேமென்று உள்ளபடி அறியாதே பிரிந்தாயாயினும் என்றவாறு

18 - 19 நமவினை - அதுதான செயயும வினை : வினை - காரியம : ஆற்றும விலங்கின் - செயவினையொடு மாறுபடுமெனக் கருதித் தவிர்ந்தனை யாயின. 20. பிறா தரு பொருள - பிறர் கிடைக்கத் தரும காரியம.

இங்கு வந்து மீள நம்மாலாகாதுகாண் என்று நெஞ்சினை மீளாத படி கூறினன.

1. காட்டிச 8. சென்று ; என்றது, போந்து என்றவாறு.

5. பருந்து 6. துணைப்பயிரும 7. காட்டில் 8. அகன்ற்து துணைப் பிரிந்தாரகரும் 8. போதலரி தென்றது என்றவாறு.

12. யாமே. நீயே என்னும் ஏகாரம பிரிநிலை

பி - ம். 3. வீழ்ந்த. 4. வணபறை. 7. தனியே. 8. செலவருந. 1 வெம் பாறுஅய. 12. தமியமாக. 14 வெவ்வேலை

34. முல்லை

சிறுகரும் பிடவின் வெண்டலைக் குறும்புதல
கண்ணியின் மலருந் தண்ணறும் புறவிற்
றொடுதோற கானவன் கவைபொறுத் தன்ன
விருதிரி மருப்பி னண்ண லிரலை
5 செறியிலைப பதவின் செங்கோன் மென்குரன
மறியாடு மருங்கின் மடப்பிணை யருத்தித
தெள்ளற றழீஇய வார்மண லடைகரை
மெல்கிடு கவுள தஞ்சுபுறங் காக்கும்
பெருந்தகைக் குடைந்த நெஞ்ச மேமுறச

10 செல்க தேரே நல்வலம் பெறுந
பசைகொல் மெல்விரற் பெருந்தோட் புலைத்தி
துறைவிட் டன்ன தூமயி ரெகினந்
துணையொடு திளைக்குங் காவலுடை வரைப்பிற்
செந்தார்ப் பைங்கிளி முன்கை யேந்தி
15 யின்றுவர லுரைமோ சென்றிசினோர் திறத்தென
இல்லவர் நகுக லஞ்சி மெல்லென
மழலை யிற் சொற் பயிற்று
நாணுடை யரிவை மாணலம் பெறுகம்.

என்பது வினைமுற்றிய தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

— மதுரை மருதன் இளநாகனார்.

உரை

1. வெண்டலையாப்பிற்று பூவால் 2. கண்ணியின் - தொடைபோல. 3. கறை - கறைக்கோல்; பொறுத்தல் - சுமத்தல் 8. அசைவிலின்று கவுள்வாய் உறங்குபுறத்தைப் பாதுகாக்கும் 9. பெருந்தன்மை 10. வலம் - நடுக்க விடவல்ல வெற்றி. 11. பசை - கஞ்சிப் பசை; கொல்லுதல் - உதிரம் அறப் பண்ணுதல்; 12. விட்டன்ன. . ..; எகினம் - அன்னம்; 13. திளைத்தல் - விளையாடல். வரைப்பு - மாளிகை: ஆகுபெயர்.

15. சென்றிசினோர் திறத்து ஒன்று உரைப்பையாகில் அவர் இன்று வருவர் என்னும் உரையை உரை என்றவாறு. திறத்தெனப்பிரி உரைக்கில் என ஒரு சொல் வருவிக்க.

18. பெறுக 10. செல்க தேர் எனக்

2. பரவில் 6. அருகுதிக 8. காக்கும் எனக.

6. மறியாடு மருங்கின் மடப்பிணை - மறி வயிற்றிலே முழுகி விளையாடும் பக்கத்தையுடைய பிணை.

தம்மை இங்ஙனே கலையும் பிணையும் வருத்த, அவனை அங்கே அன்னமும் துணையும் வருத்த என்றவாறு.

பி - ம். 5. புதவின்

35. பாலை

ஈன்று புறந்தந்த வெம்மு முள்ளாள்
வான்றோ யிஞ்சி நன்னகர் புலம்பத்
தனிமணி யிரட்டுந் தாளுடைக் கடிகை
நுழைநுதி நெடுவேற் குறும்படை மழவர்
5 முனையாத் தந்து முரம்பின் வீழ்த்த
வில்லேர் வாழ்க்கை விழுத்தொடை மறவர்
வல்லாண் <u>பதுக்கைக் கடவுட்</u> பேணமார்
நடுகற் பீலி சூட்டித் துடிப்படுத்துத்
தோப்பிக் கள்ளொடு துரூஉப்பலி கொடுக்கும்
10 போக்கருங் கவலைய புலவுநா றருஞ்சுரந்
துணிந்துபிற ளாயின ளாயினு மணிந்தணிந்
தார்வ நெஞ்சமொ டாய்நல னளைஇத்தன்
மார்பு துணையாகத் துயிற்றுக தில்ல
துஞ்சா முழவிற் கோவற் கோமான்
15 நெடுந்தேர்க் காரி கொடுங்கான் முன்றுறைப்
பெண்ணையம் பேரியாற்று நுண்ணறல் கடுக்கு
நெறியிருங் கதுப்பினென் பேதைக்
கறியாத் தேஎத் தாற்றிய துணையே

என்பது மகட்போகிய நற்றாய் தெய்வத்திற்குப் பராஅயது.

—குடவாயிற் கீரத்தனார்

வரி

3. தாள் - மூட்டுவாயில் விலங்கச் செய்யப்படும் கடையாணி; கடிகை - காம்பு. 4. குறும்படை - கோட்டை; மழவர் - வீரர்; குறும் படைத்த வீரர் எனினுமாம். 5. முனை ஆ - பகைப் புலத்தனவாய நிரை.

5 - 7. 'முனைதந்து ......பேணமார்' - என்றது முனையிடத்து ஆனை மீட்டு, முரம்பின்கண்ணே வெட்சியாரை வீழ்த்த மறவரது பதுக்கையெனக் கூட்டுக; வலிய ஆண்மையாலிட்ட பதுக்கை: பதுக்கைக் கடவுள் என்றார், பதுக்கைக் கல்லிற் கடவுளுறை தலான்.—

9. தோப்பிக் கள் - நெல்லாற்செய்யுங் கள்; துரு - செம்மறிக்குட்டி 10. கவலைய சுரம் - அருவழிகளையுடைய நெறி; 11. துணிந்து - போக்கை நிச்சயித்து.

14. கோவல் - திருக்கோவலூர். 15. கொடுங்கால் என்னும் ஊர். கொடுங்காலிற் 16. பெண்ணையாற்றின் 15. முன்றுறை.

18. ஆற்றிய - செலுத்திய; துணை - தலைவன்.

1. உள்ளாளாய்ப் 11. பிறளாயினளாயினும் என்க. 2. புலம்புமபடி 11. பிறளாதல்.

4. மழவர் - மழநாட்டார். 17. பேதைக்குத் 18. துணை என்க.

பி - ம். 8. துடிபடத். †அம்மூவனார். அவர்.

36 மருதம்

பகுவாய் வராஅற் பல்வரி யிரும்போத்துக்
கொடுவா யிரும்பின் கோளிரை துற்றி
யாம்பன் மெல்லடை கிழியக் குவளைக்
கூம்புவிடு பன்மலர் சிதையப் பாய்ந்தெழுந்
5 தரில்படு வள்ளை யாய்கொடி மயக்கித்
தூண்டில் வேட்டுவன் வாங்க வாராது
கயிறிடு கதச்சேப் போல மதமிக்கு
நாட்கய முழக்கும் பூக்கே ழூர
வருபுனல் வையை வார்மண லகன்றுறைத்
10 திருமருந் தோங்கிய விரிமலர்க் காவி
னறும்பல் கூந்தற் குறுந்தொடி மடந்தையொடு
வதுவை யயர்ந்தனை யென்ப வலரே
கொய்சுவற் புரவிக் கொடித்தேர்ச் செழிய
னாலங் கானத் தகன்றலைச் சிவப்பச்
15 சேரல் செம்பியன் சினங்கெழு திதியன்
போர்வல் யானைப் பொலம்பூ ணெழினி
நாரரி நறவி னெருமை யூரன்
றேங்கம ழகலத்துப் புலர்ந்த சாந்தி
னிருங்கோ வேண்மா னியறேர்ப் பொருநனென்

20 றெழுவர் நல்வல மடங்க வொருபகன
முரசொடு வெண்குடை யகப்படுத் துரைசெலக்
கொன்றுகளம் வேட்ட ஞான்றை
வென்றிகொள் வீர ரார்ப்பினும் பெரிதே.

எனபது: †தலைமகள் பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகனொடு புலந்து சொல்லியது.

—மதுரை நக்கீரர்.

வரி

2. கோளிரை - அதற்குக கூற்றமாகிய இரை; 17. நார-பன்ஞடை; நறவினையுடைய எருமையூர. 20 ஓர்நாள் ஒரு பகலிலே பொருதுழககு மென்ப.

12. அலர் 23. ஆர்ப்பினும் பெரிது எனக

3. ஆம்பன் மெல்லடை கிழியவும் குவளை மலர் 4. சிதையவும் எழுந்து பாய்ந்து எனக கூட்டி, மெலலடை கிழிய எழுந்து, குவளைமலர் சிதையப் பாயந்தெனு அறுகக.

வேட்டுவன் தூண்டிலிற் கோத்த இரையை இலையினகீழ்க கிடந்த வாளை நுகர்ந்து, தூண்டிற்றுவககு விடாது இலைகிழிய எழுந்து குவளைப்பூ முறியப் பாய்ந்து அக்குவளையைச சூழ்ந்த வள்ளையை மயககி, நாட்கா லத்தே எல்லாரும் காணக கயததை உழககுகின்றாற்போல, நின்பாண னுடைய நெஞ்சுவலிதாய்ப் புறமபு மெல்லிதாயிருககின்ற இன்சொலலாலே அப்பரததையர் நலத்தை நுகர்ந்து, அப்பரததையர் தாய்மார நெஞ்சவரு ந்த அவ்விடத்தை விடாத அனபுடனே போந்து, நாங்கள் நுமது நிறங கணடு வருந்த இங்கே வந்து, குவளைமலா சூழ்ந்த வள்ளைபோலும எங்கள் சுற்றத்தார் மயங்க அவர்களை வருததி, ஊரை யெல்லாம் இப்படி எல்லாரு மறியக கலககுவானொருவனல்லையோ எனறவாறு.

பி - ம். 10. வரிமலர். 11. மகளிரொடு. †தலைமகன் பரத்தையிற் பிரிந்து வரத் தலைமகள் புலந்து சொல்லியது.

37. பாலை

மறந்தவ ணமையா ராயினுங் கறங்கிசைக்
கங்கு லோதைக் கலிமகி ழுழவர்
பொங்கழி முகந்த தாவி லுண்டுகண்

மங்குல் வானின் மாதிர மறைப்ப
5 வைகுபுலர் விடியல் வைபெயர்த் தாட்டித்
தொழிற்செருக் கனந்தர் வீட வெழிற்றகை
வளியொடு சினைஇய வண்டளிர் மாஅத்துக்
கிளிபோல் காய கிளைத்துணர் வடித்துப்
புளிப்பத னமைத்த புதுக்குட மலிர்நிறை
10 வெயில்வெரி நிறுத்த பயிலிதழ்ப் பசுங்குடைக்
கயமண்டு பகட்டிற் பருகிக் காண்வரக்
கொள்ளொடு பயறு பால்விரைஇ வெள்ளிக்
கோல்வரைந் தன்ன வாலவிழ் மிதவை
வாங்குகைத் தடுத்த பின்றை யோங்கிய
15 பருதியங் குப்பை சுற்றிப் பகல்செல
மருத மரநிழ லெருதொடு வதியுங்
காமர் வேனின் மன்னித்
மாணல நுகருந் துணையுடை யோர்க்கே.

என்பது 1 தலைமகள் தோழிக்கு வன்புறையெதிரழிந்து சொல்லியது.
2 பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குச் சொல்லியதூஉமாம்.
பொங்கழி யென்பது தூற்றாப்பொலி

—விற்றூற்று மூதெயினனார்.

உரை

1. மறந்து அவ்விடத்துத் தங்காராயினும் என்றது, அங்கு மறந்து அமைகுவர் என்பது கொண்டு. 1 - 2 கறங்கிசைக் கங்குல் - ஒலியெழுகின்ற காலம். ஓதை - ஆளழைக்கும் ஆரவாரம். 3. பொங்கழி - தூற்றாப்பொலி; தாவில் - வலியில்லாத; துகள் - கூளம் 4. மங்குல்வானின் - இருண்ட மேகம்போல. 5. வைகுபுலர்விடியல் - இராப்பொழுது வைகின இருள்புலர்கின்ற விடியல்; ஆட்டி - அலைத்து; கடாவிடுதல்.
6. தொழிற் செருக்கால் வந்த மயக்கம். எழிற்றகையையுடைய வாய். 7. மா - அத்துச்சாரியை; மாவில். 8. வடித்தல் - உறந்திடுதல். 9. புளிப்பதன் - மாதுளங்காய் முதலாகிய இல்பதம்: அமைத்தல் - புளிக்குஞ் செவ்வி யுண்டாக்கப்பட்ட என்றுமாம்; புதுக்குடங்களில் மிகுகின்ற நிறை - ஆகுபெயர்: ஊறினசாரம் என்றவாறு.

10. வெயிலிடத்து முதுகு புறந்தோன்ற நட்ட. இகழ் - தோடு: பசுங்குடை - செவ்வியிலாகின பனையோலைக்குடை

10 - 11. குடையாற் பருகி

12. விரவி - விரவ : 13. கோலஞ்சாய்ந்தா லொத்த எனக். மந்தை - கூழ் ; 14. வாங்கு கை - வலித்துக்கொண்டு உக , தோர்த்துடைல விலக்குதல்.

15. பருதிபோன்ற செந்நெறகுப்பை ; சுறற் - கூடாக்க சுற்ற ; 16 எருதொடுவந்தில, சாதி கூறியது.

18. நலத்தை யனுபவிக்குந் துணைப்புடையோர்க்கு 17 நல்ல வேனில மன் - அது கழிந்ததென்றாள் : என்றது நம காதலர் மறந்து அமையாராயினும் இத்தகான துணையுடையோர்க்கு நல்ல காலம்: அது நமக்கென என்றாள். 2. உழவா 5. ஆட்டிப் 11. பருகி 15. சுற்றி எனக

11. பருகி 14. உண்டபின எனக

பி - ம் 1 ணமைகுவ 13. கோலமை + அசதி கூறியது.

38. குறிஞ்சி

விரியிணர் வேங்கை வண்டுபடு கண்ணியன்
றெரியிதழ்க் குவளைத் தேம்பாய் தார
னஞ்சிலை யிடவ னாக வெஞ்செலற்
கணைவலந் தெரிந்து துணைபடர்ந் துளரான்
5 வருதல வாய்வது வான்றோய் வெற்பன்
வந்தன னாயி னந்தளிர்ச செயலைத்
தாழ்வி லோங்குசினைத் தொடுத்த வீழ்கயிற்
றாசன் மாறிய மருங்கும் பாய்புடன்
னாடா மையிற் கலுழ்பில தேறி
10 நீடிதழ் தலைஇய கவின்பெறு நீலக்
கண்ணென மலர்ந்த சுனையும் வண்பறை
மடக்கிளி யெடுத்தல் செல்லாத் தடக்குரற்
குலவுப்பொறை யிறுத்த கோற்றலை யிருவி

கோய்தொழி புலம்பு நோக்கி நெடிதுநினைந்து
15 பைதலன் பெயரலன் கொல்லோ வைதேய்
கடவெள் ளருவி சூடிய வயாவரைக்
கூஉங்க ணஃதெம் மூரென
வாங்கதை யறிவுறன் மறந்திசின் யானே

என்பது 1. தோழி தலைமகனைக்குறை கூறியது
2. பகலே சிறைப்புறமாகத் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்த் தலைமகனை கேட்பச் சொல்லியதூஉமாம்.*
3. தோழி குறிபெயர்த்திட்டுச் சொல்லியதூஉமாம்

— வடமவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார்

வரி

2. தெரிதல் - நீதுகழித்தல்

4. வலந் தெரிந்து - வலத்தை ஆராய்ந்துகொண்டு. துணை - தலைவி; படாந்துஞ்சி - வருந்தி நினைந்து. 5. வாய்வது - வாய்ப்புடையது; மெய்யென்றபடி. 6 வந்தனனாயின - அங்ஙனம வந்தானாயின். 7. வீழ்கயிறு - தாழ்கயிறு.

8 மாறுதல் - ஆடாதொழிதல. மருங்கும - பக்கத்தையும

10 இதழ் நெருங்கிக் கலந்த நீலம்.

12 எழுதல் செல்லாதென்றது கனத்தால; தடகுரல்-பெரிய கதிர்.

13. குலவுப்பொறை - வளைந்தபாரம்; இறுதத - முறிதத; கெடுத்தலுமாம; கதிர்த்தலைபோய்க் கோற்றலையாயிற்று.

---

*" தனகுறி தள்ளிய தெருளாக் காலை, வந்தனன பெயர்ந்த வறுங்களம் நோக்கித், தன்பிழைப் பாகத் தழீஇத் தேறல் " என்ற துறைக்கு உதாரணமாகக் காட்டி, " இதனுள் ஊசல மாறுதலும், புனமும் தன்குறி தள்ளிய இடமா; மறந்திசின் என்றது தெருளாக்காலை; கூஉங்கண்ணது ஊரென உணர்த்தாமையின இடையீடுபெடுவதன்றி அவன்கண் தவறுண்டோவெனத் தன் பிழைப்பாகத் தழீஇயினள் இது சிறைப்புறமாக வரைவுகடாயது" என்றார் நச்சினார்க்கினியர் (தொல. பொருள். களவி. 20)

பாங்கி யாடிடம் விடுத்துக்கொண் டகற்றற்கு உதாரணமாகக் காட்டினார் அகப்பொருள் விளக்க உரைகாரர். (சூத். 156.)

13 - 14. இருவிப்புனம் புனத்தையும் பார்த்து. நெடிது - பெரிதாக; நினைந்தேனே எல்லாம் கூறியவாறு.

15. பைதலனாய்ப் போகமாட்டாது வருந்துகின்றானிறே என்றாள். பெயரலன் என்று அங்கே அறுத்து, பின் தோழி தன்னுள்ளே * யாற்றல் கூறிற்றாக்குக

16. அயவெள்ளருவி - சுனையினின்றும் தாழ்ந்து விழுகின்ற வெள்ளருவி.

18. ஆங்கு - அவ்விடத்து; அது அதை என்று ஈறு திரிந்தது. அதனை என விரியும். அதனை அறிவுறுத்துதல் மறந்தேன், அதனால் 15. தேயவேனாக என்றாள். 4 தலைவி நோவாளாக 6. வந்தனனாயின் 15. பெயரலன் என்க.

பி - ம். 7 காவிலோங்கு. 3. பாய்புடை. 15. போகுவன்.

39. பாலை

ஒழித்தது பழித்த நெஞ்சமொடு வழிப்படர்ந்
துள்ளியு மறிதிரோ வெம்மென யாழநின்
முளையெயிற்றுத் துவர்வாய் முறுவ லழுங்க
நோய்முந் துறுத்து நொதுமன் மொழியனின்
5 றாய்நல மறப்பனோ மற்றே சேணிகந்
தொலிகழை பிசைந்த வொலிசொரி யொண்பொறி
படுஞெமல் புதையப் பொத்தி நெடுநிலை
முளிபுன் மீமிசை வளிசுழற் றுறாஅக்
காடுகவர் பெருந்தீ யோடுவயி னோடலி
10 னதர்கெடுத் தலறிய சாத்தொ டொராங்கு
மதர்புலி வெரீஇய மையல் வேழத்
தினந்தலை மயங்கிய நனந்தலைப் பெருங்காட்டு
ஞான்றுதோன் றவிர்சுடர் மான்றாற் பட்டெனக்
கட்பட ரோதி நிற்படர்ந் துள்ளி
15 யருஞ்செல வாற்றா வாரிடை ஞெரேரெனப்
பரந்துபடு பாய னவ்வி பட்டென

---

* 'யாற்றல' என்றும் படிக்கலாம்.

இலங்குவளை செறியா விகுத்த நோக்கமொடு
நிலங்கிளை நினைவினை நின்ற நிற்கண்
டின்னகை யினைய மாகவு மெம்வயி
20 னூடல யாங்குவந் தன்றென யாழநின்
கோடேந்து புருவமொடு குவவுநுத னீவி
நறுங்கதுப் புளரிய நன்ன ரமையத்து
வறுங்கை காட்டிய வாயல் கனவி
னேற்றேக் கற்ற வுலமரல்
25 போற்றா யாகலிற் புலத்தியா லெம்மே.

என்பது: பொருண் முற்றிய தலைமகன் தலைமகளைக்கண்டு சொல்லியது. இப்பாட்டு நிலத்தாற் பாலை

—மதுரைச் செங்கண்ணனார்.

வி-ரை.

1. ஒழித்தது - ஸ்திரீ விஸ்வாசம் பண்ணலாகாதென்று முன்னோர் கழித்தது. பழித்தல் - அதனை இகழ்தல்; இரவலர்க்கு இட இல்லாமல் அவரை யொழித்ததனைப் பழித்தலென்றுமாம். வழியிலே போந்து.

4. முந்துறுத்தது - தோற்றுவித்தது; சொதுமல் மொழியல் - எதிர்மை சொல்லாதேகொள்.

5. ஆயநலம் - ஆயத்தாரால் ஆராயப்பட்ட அழகு; ஆயத்தார்க்கு விநோதமிது; மற்று - வினைமாற்று.

6. பசைதல் - ஒன்றோடொன்று தேய்த்தல்; ஞெலி - கடையப்பட்ட மூங்கில்; ஆகுபெயர். 7. ஞெமல் - சருகு.

6 - 7. ஒண்பொறி மறையப் பொத்தி என்க. பொத்த எனத் திரிக்க.

8. முளி புல் - உலர்ந்த ஊகம் புல்; மூங்கிலுமாம்: என்னை: 'புறக்காழனவே புல்லெனப் படுமே' (தொல். பொருள். மரபு. 85.) என்றாராகலின். உறூஅ - உறுத்தி; உறுத்த என்க.

9. ஓடுவயின் ஓடல் - காற்றோடின இடமெங்கும் ஓடுதல்.

10. அதர் கெடுத்து அலறிய சாத்தொடு - வழியறியாது கூப்பிட்ட சாத்தொடே; சாத்தரொடு 15. ஞெரேரென 16. பரந்துபட்ட பாயல் - ஞெரேரெனவும் அநுகரணத்துடன் சாத்தரொடு பரந்து கண்படுபாயல் எனக் கூட்டுக 16 படுதல் - கண்படுதல்; பாயல் - சயனம்.

13. ஞான்று தோன்று அவிர் சுடர் - வீழ்கின்றபோது தாழ்ந்து தோன்றுகின்ற சுடர்; மயங்கிப் பட்டதாக ஆங்க-அசை கர - உண்டு; படுதல் - வந்து படிதல்; படர்ந்துளி - நினைந்து நினைந்து

15-16. காட்டில் அருவழியில் பரந்துபட்ட பாயல். ஞெரேரென - பொதுக்கென; குறிப்புமொழி: அநுகரணமுமாம்: பரத்தல் - வேண்டினபடி கிடத்தல்; பாயலிடத்து 18. நின்னைக் கண்டெனக. 16. நல்வினைப் பட்டா லொப்பத் 17. தாழ்ந்த நோக்கத்துடனே.

17-18. மெலிவாற் கழன்று வீழ்கின்ற வளையை யேற்றத் தங்கி, நலத்தைக் காவாற் கிறுகின்ற வருத்தமுடையையாய நின்ற நின்னை யென்க. கவிழ்ந்து நிற்றலாற் றாழ்ந்த நோக்கமாயிற்று.

19. * இனைகாய்! இனையமாகவும - காமகர் இப்படிப போந்து தனித்து வருந்தவும.

19-20. எம்மிடத்து நீ ஊடுகின்ற ஊடல் யாங்கு வந்ததெனக. எனச் சொலலி, என்று சொல்லெச்சமாக்கி ஒரு சொல் வருவிக்க யாழ - அசை.

21. கோடு - பககம்; குவவுதல் - திரண்டு சிறுகுதல்: நீவி - துடைத்து. உளரிய - கோதிய; நன்னர் அமையம - நலல பொழுது; வெறது கனவிற்கண்ட பொழுதாகலான்.

* இவ்வடிமுதலாக 'வாயல்கன' னென்பதீறாக நின்ற அடிகளைக் "கனவு முரித்தா லவ்விடத் தான" என்ற சூத்திரத்திற்கு உதாரணமாகக் காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர். (தொல். பொருள். பொருளி. 3)

23. * வெறுங்கை காட்டிய கனவொவது - புணர்ச்சி போலே யிருந்து பொய்படுத்தின கனவு; கையில் ஒன்றுள்ளது போலப் பிடித்துப் பின் வெறுங்கை காட்டுதல் வழக்கு.

23-24. கனவிடத்துத் துயிலேற்றுக காணாது ஏக்கற்ற துயரம்.

25. போற்றா யாகலின் - நீ பாதுகாவா யாகலின்; எம்மைப் புலக்கின்றாய் யன்றே யென்றான்.

20-21. புலவியிற் அவர் அளகமும் நுதலும் நீவினன்

பி - ம். 6. பிசைந்த 8 புறுஅலிற். 13. மானாழ்பட.

40. நெய்தல்

† கானன் மாலைக் கழிப்பூக் கூம்ப
நீனிறப் பெருங்கடல் பாடெழுந் தொலிப்ப
மீனார் குருகின் மென்பறைத் தொழுதி
குவையிரும் புன்னைக் குடம்பை சேர
5 வசைவண் டார்க்கு மலருறு காலைத்
தாழை தளரத் தூங்கி மாலை
யழிதக வந்த கொண்டலொடு கழிபடர்க்
காமர் நெஞ்சங் கையறு பிணையத்
துயரஞ் செய்துநம் மருளா ராயினு
10 மறாஅ லியரோ வவருடைக் கேண்மை
யளியின் மையி னவணுறை முனைஇ
வாரற்க தில்ல தோழி கழனி
வெண்ணெ லரிநர் பின்றைத் ததும்புந்
தண்ணுமை வெரீஇய தடந்தா ணாரை
15 செறிமடை வயிரிற் பிளிற்றிப் பெண்ணை

*" இதனுள் 'வெறுங்கை காட்டிய வாயல் கனவி' னென கனவின்றிச் சென்றவற்றைத் தலைவன் கூறியவாறு காண்க." என்றார் நச்சினார்க்கினியரும் (தொல். பொருள். கற்பு 5.)

† 'நெய்தற்கு மாலையும் வந்த' தென இவ்வடியினைக் காட்டாகக் காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் (தொல். பொருள். அகத்திணை. 8.)

யகமடற் சேக்குந் துறைவ
னின்றயின் மார்பிற் சென்றவென் னெஞ்சே.

என்பது தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிந்தவழிக் கிழத்தி தோழிக்குச் சொல்லியது. *

—நன்றியனார்

வரி

2 பாடெழுந்து - ஒலி மிகுந்து. 3 தொகுதி - தொகுதி. 4 குலை - திரட்சி. 5. அசைவணடெனபது. தாமிருந்த பூவை விட்டுக் கோடற்பூவேறப் போவேமோ இலேமோவென்றுதுமைதல. அல்குறு காலை - எலலாம தம பதிகளிலே சென்று தங்கும் அந்திககாலம. 6 தளர - ஒல்க; துஙகி - அசைந்து அலகுறு காலை என்றதற்கு ஈங்கே 6. மாலையென்று பெயரிட்டார.

7 பிரிந்திருப்பார் அழிதற்கு வந்த கீழ்காற்று, 6 துஙகிவந்த 7 கொணடல்; கொண்டலொடு - கொணடலான 9. நம-நம்மை 11. உறை - உறைதல். 13. ததும்பும - ஒலிக்கும 15. மடை- மூட்டுவாய்; கொமபிற் றலையில் இருமபாலும செமபாலும பணணித் தைததலான் மூட்டாயிற்று. பிளிறறி - ஒலித்து.

12. வாரற்க என்றுன, இங்கு வந்தால் எனனெஞ்சு கிடந்து துயருறு மென்று. 4. சேர 5. அலகுறுகாலை எனக

வெணணெல் அரிகா தங் காரியஞ் செய்யப் பறைகொட்டுவிக்க. காரை வேற்றுநிலத்ததாகிய பெணணையிலே சென்று தஙகித தான் வாழுமிடமாகிய மருதநிலத்தை மறந்தாற்போலத் தங்காரியஞ் செய்ய நம்மைப் பிரிவார் இல்லைப் பிரிந்தவழி நம்முடைய நெஞ்சு நம்மை விட்டுத் தனக்கு அந்நியமாகிய மார்பிலே சென்றது என்றவாறு.

பி - ம். 6. தூககி. 11. னவனுறைவு.

---

* "இது பொருட்பிரிவிடைத் தோழிக் குரைத்தது. இக்கலித்தொகையுள் நெய்தற்கு முதலுங் கருவும வந்து உரிப்பொருளாற் சிறப்பெய்தி முடிந்தது" என்றார் நச்சினார்க்கினியரும். (தொல். பொருள். அகத்திணை. 3.)

41. பாலை

வைகுபுலர் விடியல் மைபுலம் பரப்பக்
கருநனை யவிழ்ந்த வூழுறு முருக்கி
னெரிமருள் பூஞ்சினை யினச்சிதர் ஆர்ப்ப
நெடுநெ லடைச்சிய கழனியேர் புகுத்துக்
5 குடுமி கட்டிய படப்பையொடு மிளிர
வரிகால் போழ்ந்த தெரிபகட் டுழவ
ரோதைத் தெள்விளி புலந்தொறும் பரப்பக்
கோழிணர் எதிரிய மரத்த கவினிக்
காடணி கொண்ட காண்டகு பொழுதி
10 னாம்பிரி புலம்பி னலஞ்செலச் சாஅய்
நம்பிரி பறியா நலனொடு சிறந்த
நற்றோ ணெகிழ வருந்தினள் கொல்லோ
மென்சிறை வண்டின் தண்கமழ் பூந்துணர்
தாதின் றுவலை தளிர்வார்ந் தன்ன
15 வங்கலுழ் மாமை கிளைஇய
நுண்பல் தித்தி மாஅ யோளே.

என்பது தலைமகளைப் பொருள்வயிற் பிரிந்தவிடத்துக் கிழத்தியை நினைந்து சொல்லியது.

—†குன்றியனார்.

உ - ர்.

1. மை - எருமை. [illegible] 9. காடு. 10. அழகு கெட மெலிந்து. 11. நம்மைப் பிரிபறியா 12. நற்றோளை 13. வண்டின் - வண்டினையுடைய; வண்டினையுடைய பூங்கொத்து. 14. தாதிலுண்டான மதுத்துவலை தளிர்மேலொழுகினா லொத்த 15. கலுழ்மாமை; ஒழுகினாலொத்த மாமை [illegible]. 15. கிளைஇய - தோற்றின.

10. சாய 12. வருந்துகின்றாளோ * என்க. 11. பிரிபறியாது எனவு மேற்றது, அது 12. நெகிழ என்க.

பி - ம். 2. கருநனை. 4. அடக்கிய † சேரமானெந்தையார்.

---

* இது, வைஷ்ணவ சம்பிரதாய நூல்களில், பிரசித்தி, தெளிவு முதலிய பொருளுடையதாய வாக்கியவிறுதியில் வழங்கும் 'இறே' என்னுஞ் சொல்லோடு ஒப்பிடத்தக்கது. ஒரு முற்றுச்சொல் போலும்.

42. குறிஞ்சி

மலிபெயற் கலித்த மாரிப் பித்திகத்துக்
கொயலரு நிலைஇய பெயலேர் மணமுகைச்
செவ்வெரி நுறழுங் கொழுங்கடை மழைக்கட்
டளிரேர் மேனி மாஅ யோயே
5 நாடுவறங் கூர நாஞ்சி றுஞ்சக்
கோடை நீடிய பைதறு காலைக்
குன்றுகண் டன்ன கோட்ட யாவையுஞ்
*சென்றுசேக் கல்லாப புள்ள வுள்ளி
லென்றூழ் வியன்குள நிறைய வீசிப்
10 பெரும்பெயல் பொழிந்த வேம வைகறைப்
† பல்லோ ருவந்த வுவகை யெல்லா
மென்னுட் பெய்தந் தற்றே சேணிடை
யோங்கித் தோன்று முயர்வரை
வான்றோய் வெற்பன் வந்த மாறே.

என்பது : தலைமகன் வரைவுமலிந்தமை தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.

— கபிலர்

உரை

1. பெயலால் 2. கொய்யலருமை பூவின் மிகுதியால்; பெயலுக்கு எழுச்சி பெற்ற முகைசெரிக் கண்ணுக்கு உவமை 5. தொழிலின்றித் துஞ்சும் நாஞ்சில். 6. நீரில்லாத. 9. வீசி - உதவி. 13. தோன்றும் 14. வெற்பன். 13. வரை - பக்கமலை

14. வந்தமாறு - வரையவந்தபடி சொல்லில் 11. பல்லோ ருவந்த உவகை யெல்லாம் 12. என்னுட் பெய்தந்தற்று எனக் கூட்டி, 3. மழைக்கண்ணும் 4. தளிர்மேனியும் வேறுபட்டு நீ வருந்தாமல்

* 'சென்றுசேக்கல்லாப் புள்ள .குளம்' என்பது 'அருங்கேடன்' என்பதுபோல நின்றது என்றார் பரிமேலழகர். (குறள் 210).

† இவ்வீரடியினையும் பயனிலை யுவமத்திற்கு உதாரணமாகக் காட்டினார் பேராசிரியர். (தொல். பொருள் உவமை. 14)

வரையொடு வந்தார்: அவ்வுவகை எனக்கு இவ்வாறிருந்த தென்றவாறு

பி-ம். 1. மழைபெயக 2. முனைமுகை. 8. சோகல்லா.

43. பாலை

கடல்முகந்து கொண்ட கமஞ்சூன் மாமழை
சுடர்நிமிர் மின்னொடு வலனேர் பிரங்கி
யென்றூ ழுழந்த புன்றலை மடப்பிடி
கைமாய் நீத்தங் களிற்றொடு படீஇய
5 நிலனும் விசும்பு நீரியைந் தொன்றிக்
குறுநீர்க் கன்ன லெண்ணுந ரல்லது
கதிர்மருங் கறியா தஞ்சுவரப் பாஅய்த்
தளிமயங் கின்றே தண்குர லெழிலி, யாமே,
கொய்யகை முல்லை காலொடு மயங்கி
10 மையிருங் கான நாறு நறுநுதற்
பல்லிருங் கூந்தன் மெல்லியன் மடந்தை
நல்லெழி லாகஞ் சேர்ந்தன மென்று
மளியரோ வளியர் தாமே யளியின்
றேதில் பொருட்பிணிப் போகித்த
மின்றுணைப் பிரியு மடமை யோரே

என்பது தலைமகன் பொருள்கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது

—மதுரையாசிரியர் நல்லந்துவனார்.

உரை

2. சுடர் - ஒளி. 4. யானை யெடுத்த கை. 5. ஒன்றி - ஒன்ற. 6. குறுநீர் - நாழிகை வட்டிலில் அளவுபட்ட நீரால். கன்னல் - கன்னலை. 7. கதிர்மருங கறியாமல - ஆதித்த னின்னவழியிலே சென்றானென் றறியாமல்; உலகமஞ்ச. 8. தளி - தளியொடு; எழிலி - ஆகுபெயராற் காலம். 9. கொய் முல்லை, அகைத்த முல்லை. காற்றுடன். மயங்குதல் - ஒன்றோடொன்று நெருங்குதல். 10. மை - பசுமை. 12. சேர்ந்தனம - முற்று. 13. அளியர் அளியா என்பது விரைவு.

14. முன்போகி, இக் காலத்தைக் கண்டு [illegible] இனையாது 15. பிரிந்தோர் 13. அளியரெனக் கூட்டுக. அளியரென்றது அறிவில்லாதோ ரென்றவாறு. ஏகாரம் அசை. குறிப்புமாம.

பி - ம். 4. கழைமாய. 8. [illegible]

44 பாலை

வந்துவினை முடித்தனன் வேந்தனும் பகைவரும்
தந்திறை கொடுத்துத் தமரா யினரே
முரண்செறிந் திருந்த தானை யிரண்டும்
ஒன்றென வோர்ந்து படைவிலக் கினரே
5 முன்னியங் கூர்தி பின்னிலை யீயாது
* ஊர்க பாக வொருவினை கழிய
நன்னன் ஏற்றை நறும்பூ ணத்தி
துன்னருங் கடுந்திறற் கங்கன் கட்டி
பொன்னணி வல்விற் புன்றுறை யென்றாங்
10 கன்றவர் குழீஇய அளப்பருங் கட்டூர்ப்
பருந்துபடப் பண்ணிய பழையன் பட்டெனக்
கண்டது நோனா னாகித் திண்டேர்க்
கணைய னகப்படக் கழுமலந் தந்த
பிணையலங் கண்ணிப் பெரும்பூட் சென்னி
15 யழும்பி லன்ன வறாஅ யாணர்ப்
பழம்பன் னெல்லின் பல்குடிப் பரவைப்
பொங்கடி படிகய மண்ணிய பசுமிளைத்
தண்குட வாயி லன்னோள்
பண்புடை யாகத் தின்றுயில் பெறவே.

என்பது வினைமுற்றி மீளுந் தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

—†குடவாயிற் கீரத்தனார்.

---

* இவ்வடியினைப் "பேரிசை யூர்திப் பாகர் பாங்கினும்" என்ற துறைக்கு உதாரணமாகக் காட்டி, "இது தானு மற்ற இன்பத்தினைப் பாகற்குக் கூறியது" என்றார் நச்சினார்க்கினியர். (தொல். பொருள். கற்பு. 5.)

உரை

1. வினை முடித்தல - வினையை ஆக்குதல. 2. தந்திறை - தமக்கு நிச்சயித்திருந்த திறை; தமராயினர் என்றது-பரிகரமாயினார் என்றவாறு. 4-5. படையின் முன்னே இயங்குகின்ற நின்றேராகிய ஊர்தி; பன்னிலை மீயாதென்றது, இனிய பின்னிற்றலைக்கூடாதென்றவாறு. 6. ஒருவினை யென்றது, மீண்ட தோகளை ஒரு வினையாய எனக; கழிய வென்றது, இச்சுரத்தை நாம கழிய என்றவாறு.

7. கனனன முதலாயினோ, சேரபடைத்தலைவா 11. பருந்துபலவு முண்டாகப் பண்ணிப் போர் செய்து. பழையன, சோழன் படைத்தலைவன. 13. கணையன், சேரன் படைமுதலி; முனை சொன்னவாகுப் பிரதானி; கழுமலம - ஓர் ஊர்; 14. பிணையலங் கண்ணி - கட்டின கண்ணி; அல், அம-சாரியை. சென்னி 18. குடவாயில் எனக. 15. அழும்பிலன்ன என்றதே தொடங்கி 18 குடவாயிற்கு அடை. அழும்பில்-பாண்டிநாட்டூர்.

15 அழும்பலன்ன 17. காடும் 15. புதுவருவாயுடைய குடவாயில. 16. பரவை - குடிப்பரப்பு 17 பொங்கடி - யானை கயம-கயத்தையும நெருங்கிய மிளையையும. மண்டுதல் - நெருக்கம.

19. துயிலபெற 6. ஊக பாக எனக கூட்டுக. 9. ஆங்கு - அசை. 'என்று' என்றது, 'என்று சொல்லப்பட்ட' என்று ஒரு சொல்லை எறகும 19. பண்புடையாகம, நாம செலலுமளவும இறந்துபடா தாற்றியிருந்த பண்பு.

பி - ம் 4. வரைந்தன. பணையே. 6. கழீஇய. 10. கடலூர் + உறையூர்ச் சல்லியங்குமரனார்

45 பாலை

வாட லுழுஞசில் விளைநெற் றந்துணர்
ராடுகளப் பறையி னரிப்பன வொலிப்பக்
கோடை நீடிய வகன்பெருங் குன்றத்து
நீரிலா ராற்று நிவப்பன களிறட்
டாளி லத்தத் தழுவை யுகளுங்

காடிறந் தனரே காதலர் மாமை
யரிநுண் பசலை பாஅய்ப பீரத்
தெழின்மலர் புரைதல் வேண்டு மலரே
யன்னி குறுக்கைப பறந்தலைத் திதியன்
10 றொன்னிலை முழுமுத றுமியப் பண்ணிப்
புன்னை குறைத்த ஞான்றை வயிரிய
ரின்னிசை யார்ப்பினும் பெரிதே யானே
காதலற் கெடுத்த சிறுமையொடு நோய்கூர்ந்
தாதி மந்தி போலப் பேதுற்
15 றலந்தனெ னுழல்வென் கொல்லோ பொலந்தார்க்
கடல்கால் கிளர்ந்த வென்றி நல்வேல
வான வரம்ப னடன்முனைக் கலங்கிய
வுடைமதி லோரரண் போல
வஞ்சுவரு நோயொடு துஞ்சா தேனே.

எனபது: வற்புறுக்குந் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—வெள்ளிவீதியார்.

வரி

1. துணா - செற்றின கொத்து. 2. பறை - கரடிகை; அரிப்பன ஒலிப்ப - விட்டுவிட்டு இசைப்ப. 4. ஆராறு - போதற்கரிய வழி; சிவப்பன களிறு - ஓங்கின களிறு. 5. உகளுதல - திரிதல். 7. அரிநுண பசலை - ஐதாய நுண்ணிதான பசலை 13. கெடுத்தல் - காணாதொழிதல். 15. உழறல் - தேடித் திரிதல்; உழல்வேனோ வெனறாள், இறந்துபடுதலை நினைந்து. 16. கடல்கால் கிளர்தல் என்பது, கடலிடம் கிளர்தல் என்றவாறு. வேலாற் கடலோட்டினா னாதலால, கிளர்ந்த என்றார்; கிளர்தல - புடைபெயர்தல்.

17 - 18. முனையாற் கலங்கிய மதிலாகிய ஓரரண் என்க. 18-19. அரண போலத் துஞ்சாதுழல்வேனோ என்றாள், இறந்துபடுதலை நினைந்து; அரண - ஆகுபெயர்.

பி - ம். 3. வியன்பெருங்.

46. மருதம்

சேற்றுநிலை முனைஇய செங்கட் காரான்
ஊர்மடி கங்குலி னோன்றளை பரிந்து
கூர்முள் வேலி கோட்டி னீக்கி
நீர்முதிர் பழனத்து மீனுட னிரிய
5 வந்தூம்பு வள்ளை மயக்கித் தாமரை
வண்டூது பனிமல ராரு மூர
யாரை யோநிற் புலக்கேம் வாருற்
றுறையிறந் தொளிருந் தாழிருங் கூந்தற்
பிறரு மொருத்தியை நம்மனைத் தந்து
10 வதுவை யயர்ந்தனை யென்ப வஃதியாங்
கூறேம் வாழிய ரெந்தை செறுநர்
களிறுடை யருஞ்சமந் ததைய நூறு
மொளிறுவாட் டானைக் கொற்றச் செழியன்
பிண்ட நெல்லி னள்ளூ ரன்னவென்
15 னொண்டொடி நெகிழினு நெகிழ்க
சென்றீ பெருமநிற் றகைக்குந ரியாரோ.*

என்பது : வாயில்வேண்டிச் சென்ற தலைமகற்குத் தோழி வாயின்மறுத்தது. †

— அள்ளூர் நன்முல்லையார்.

வரி

7. புலக்கேம் - புலப்பேம்; அதற்கு யாரோ நீ யென்க. ஐகாரம் - இடைச்சொல்; என்ன உறவினை நீ என்றபடி; வாருற்று - நீட்சியுற்று. 8. உறை யிறந்து - மழைக்கால்வீழ்ச்சியைக் கடந்து. 9 - 10. பிறரு மொருத்தியை வதுவையயர்ந்தாய் என்கின்றார்கள்; என்று சொல்லுகின்றவர்கள் நம் மனையிலே கொடு

* ஆசிரியம் ஓகாரத்தான் இற்றமைக்கு இதனையே காட்டாகக் காட்டினார் உரையாளர் பலரும். † "இது வாயின் மறுத்தது" என்றும், 'வண்டூது பனிமல' ரெனவே வைகறையும் வந்த தென்றும், "செல்லாக் காலைச் செல்கென விடுத்தது" என்றும், "உறுகண் காத்தற்பொருட்டாகத் தலைவி வருந்தினும் நீ செல்லென்றாள், தலைவன் செல்லாமை அறிதலின" என்றும் கூறினார் நச். "வண்டூது பனிமல' ரெனப் பிறர்க்குரிய மகளிரென

வந்து சொலலாநின்றாரகள எனறவாறு; தருதல - அவளைச சொல்லும்பொழுது அவளைப் புகுதவிட்டுச சொல்லுதல். 11. கூறேம - நீ யயாந்தா யெனறு யாஙகள் சொல்லேம. 12. தகைய நாறும் - போா சிதையக கெடுக்கும. 14. அள்ளூா - அள்ளியூா ; அனன எனனுடைய. 15. நெகிழ்தல் - கழறல். 14. 'என' என்றாள் தானவளெனனும வேற்றுமை யினமையால் 15. ஒணடொடி எனறு ஆகுபெயரால தலைவியை ஆககி அவள் மெலியினும் மெலிக வெனபாருமுளா. 16. செனறீ - செல்; தகைக்குநா - விலககுவார்.

6. வண்டூது பனிமல ரெனறது இராககால மானபடியாலே உணடு உள்ளே ஊதும் மலர்.

காரான் தனககு நிலையெனறு புகுதப்பட்ட கொட்டிலை நீராலுஞ் சாணககததாலுந் தானே சேறாககிககொணடு, தளையையு மறுத்துககொணடு, பழனததுககுக காவலாகிய வேலியையுந கோட்டா லெடுதது, நீனக ளிரியத தாமரையைச சூழ்ந்த வள்ளையை மயககி, மலாச்சி யினறி உணடொடுகுவிந்த தாமரையை ஆர்ந்தாற்போல, நீயே ஆதரிததுக கொள்ளப்பட்ட இவளை நீ தானே வேறுபடுத்தி நாணமாகிய தளையையு மறுததுககொணடு, பரத்தையாககுக காவலாகிய விறலியையும் பாணனுகிய கோட்டாலே நீககி, அப் பரத்தையருடனுறையும தோழிமாரிரிய அப்பரததையருடைய தாய்மாரையும் மயககி, அகமலர்ந்துனளை எதிரேற்றுக கொளளாத மகளிரை நுகர்வாரெனருத்த னல்லையோ என்றவாறு.

பி - ம். 9. யெம்மனை. 13. கொற்கைச. 14. ரனன வெம்மொ.

47. பாலை

அழிவி லுள்ளம் வழிவழிச் சிறபப
வினையிவண் முடித்தன மாயின் வல்விரைநு
தெழுவினி வாழிய நெஞ்சே யொலிதலை

வும், அவரை நயப்பா யெனவும் உள்ளுறையுவமம் மருதத்துககண வந்தது" என்றார் பேரா. (தொல். பொருள். 3, 147, 239, 304.)

யலங்குகழை நரலத் தாக்கி விலங்கெழுந்து
5 கடுவளி யுருத்திய கொடிவிடு கூரெரி
விடர்முகை யடுக்கம் பாய்தலி னுடனியைந்
தலைமக்கண் விடுநொடி கணக்கலை யகற்றும்
வெம்முனை யருஞ்சுர நீந்திக் கைம்மிக்
ககனசுடர் கல்சேர்பு மறைய மனைவயி
10 னொண்டொடி மகளிர் வெண்டிரிக் கொளாஅலிற்
குறுநடைப் புறவின் செங்காற் சேவல்
நெடுநிலை வியனகர் வீழ்துணை பயிரும்
புலம்பொடு வந்த புன்கண் மாலை
யாண்டுளர் கொல்லெனக் கலிழ்வோ ளெய்தி
15 யிழையணி நெடுந்தேர்க் கைவண் செழியன்
மழைவிளை யாடும் வளங்கெழு சிறுமலைச்
சிலம்பிற் கூதளங் கமழும் வெற்பின்
வேயுறழ் பணைத்தோட் பாயும்
நோயசா வீட முயங்குகம் பலவே

என்பது தலைமகன் இடைச்சுரத்து அழிந்த நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

— ஆலம்பேரிச்சாத்தனார்.

கு-ரை.

1. வழவடு - மேனமேலும். 3. தழைத்த தலை. 4. விலங்கு - பக்கம். 5. கடுவளி - சூறாவளி. உருத்திய - வெப்பமுறப் பண்ணிய. 6 - 7. பரத்தலான, அமையிற் கணவிடுகின்ற ஓசை. 8. முனை - போர் செய்யுமிடம். 10. திரிக் கொள்ளுதலால, 12. பயிரு மென்க. 16 - 17. சிறுமலை யெனனும் பெயரினையுடைய வெற்பு; சிலம்பு - பக்கமலை. 18. தோளிடத்துப் பரந்த நோய். 19. அசா - நோயான வரும் வருத்தம்.

2. வினை முடித்தனமாயின 19. பலபடியாக முயங்குவேம் 3. எழு நெஞ்சே என்றுனை. 8. நீந்தி 14. எய்தி என்க.

பி - ம். 5. யருத்திய. 7. கலைக்கணம். 12. ரிளந்துணை.

48. குறிஞ்சி

அன்னாய் வாழிவேண் டன்னை நம்மகள்
* பாலு முண்ணாள் பழங்கண் கொண்டு
நனிபசந் தனளென வினவுதி யதன்றிறம்
யானுந் தெற்றென வுணரேன் மேனாள்
5 மலிபூஞ் சாரலென் றோழி மாரொடு
டொலிசினை வேங்கை கொய்குவஞ் சென்றுழிப்
† புலிபுலி யென்னும் பூசறோன்ற
வொண்செங் கழுநீர்க் கண்போ லாயிதழ்
ஊசி போகிய சூழ்செய் மாலையன்
10 பக்கஞ் சேர்த்திய செச்சைக் கண்ணியன்
குயமண் டாகஞ் செஞ்சாந்து நீவி
வரிபுனை வில்ல னொருகணை தெரிந்துகொண்
டியாதோ மற்றம் மாதிறம் படரென
வினவி நிற்றந் தோனே யவற்கண்
15 டெம்முள் ளெம்முண் மெய்ம்மறை பொடுங்கி
நாணி நின்றனெ மாகப் பேணி
யைவகை வகுத்த கூந்த லாய்நுதன்
மையீ ரோதி மடவீர் நும்வாய்ப்
பொய்யு முளவோ வென்றனன் பையெனப்
20 பரிமுடுகு தவிர்த்த தேர னெதிர்மறுத்து
‡ நின்மக ளுண்கண் பன்மாண் ணோக்கிச்
சென்றோன் மன்றவக் குன்றுகிழ வோனே
பகன்மாய் அந்திப் படுசுட ரமையத்

---

* இது "பசியட நிற்றல்" எனவும், செவிலி கூற்றெனவும் கூறுவர் பேரா. (தொல். பொருள். 270, 510.)

† "இது புலிகாத்தற்கு வந்தானென இட்டுரைத்தது" என்பர் நச். (தொல். பொருள். 207.)

‡ இது "உருவு நிறுத்த காமவாயில்" என்பர் பேரா. (தொல். பொருள். 273.)

தவனமறை தேள நோக்கி மற்றிவன
25 * மகனே தோழி யெனறன
ளதனள வுண்டுகோண் மதிவல லோர்க்கே.

என்பது செவிலித்தாய்க்குத் தோழி அறத்தொடுநின்றது. †

—தங்கால் முடக்கோற்றனார்.

வ. ர

1 வேண்டு - என்ன சொல்லுகின்றதனை விரும்பு. 4. தெற்றென தெரிய; தோன்ற; 7 பூசல தோன்ற - தோன்றிறாக. 8. கண- மகளிர்கண. இதழ்-பூ. 9. ஊசியாற் கோத்துச் சுற்றின பூமாலை; ஊசி போறலான அலரி யென்று போகல்; அது கழித்துத் தொடுத்த எனறுமாம். 11. குயம் - முலை. குயமண டாகம், மார பிற கடை; ஈலி - பூசி உதிர்த்து 12. வரி - சித்திரம; வரிதலு மாம. 13 மா படா திறம யாது? திறம்-வழி; 14 நிற்றந்தோனை னேனை. 15. மெய்ம்மறை பொதுங்கி - முதுகிலே மறைந் தொடுங்கி

16. பேணி 17. வகுத்த கூறுதல்.

18. மைய்ரோதி மகளிர என்று ஒரு பெயர்பபடுத்தி ஒன்றாகுக. 19. என்றனையு. 20. எதிர் மறுத்து நோககுதல் - எதிர்த்துப்பார்த் துப் பார்த்துவிட்டபின பார்த்தல் 21-22. நோககிச சேறல் - நோககா நின்று போதல் 23. பகற் பொழுது மாயகினற அந திப் பொழுது; படு சுடரை யுடைய பொழுது. 14. தேஎம - திககு; மகனே - ஒரு புருஷனே என்று வியந்து கூறிற்று; புலி யென்னும காட்டிலே வந்து உதவினன் என்றவாறு. 26. அத னளவாக வுணடோா கோட்பாடு விசாரிப்பாரககு. ‡ கோள் - விசாரம.

* இது தலைவனை ஏத்தல எனறும், † "இது செவிலி கூற்றினைத் தோழி கொண்டு கூறியது" எனறும், ‡ "அதனளவுணடு கோல்,' என்று பாடங்கொண்டு "துணிவின்கண ஐயுஞ் சிறிதுநினைத்தல்" எனறும கூறு வர் நச்சினார்க்கினியர். (தொல். பொருள். 115, 207.)

7 புலி யென்பது, வேங்கை மலர் கொய்யத் தாழ்ந்து கொடுக்கு மென்றோர் பேதைத் தன்மை. அதுவும் மலையில் வாழ்வார்க்கு உள்ளதோர் பண்பு

பி - ம். 9. மூசு போகிய. 18. மகளிர் 20. இதனை உராய்கொல

49. பாலை

கிளியும் பந்துங் கழங்கும் வெய்யோ
ளளியு மன்புஞ் சாயலு மியல்பும்
முன்னாட் போலா ளிறீஇயரென் னுயிரெனக்
கொடுந்தொடைக் குழவியொடு வயின்மரத் தியாத்த
5 கடுங்கட் கறவையிற் சிறுபுறம் நோக்கிக்
குறுக வந்து குவவுநுதல் நீவி
மெல்லெனத் தழீஇயினே னாக வென்மக
ணன்ன ராகத் திடைமுலை வியர்ப்பப்
பல்கான் முயங்கினண் மன்னே யன்னோ
10 விறன்மிகு நெடுந்தகை பலபா ராட்டி
வறனிழ லசைஇ வான்புலந்து வருந்திய
மடமா னசாவினந் திரங்குமரல் சுவைக்குங்
காடுடன் கழித லறியிற் றந்தை
யல்குபத மிகுத்த கடியுடை வியனகர்ச்
15 செல்வுழிச் செல்வுழி மெய்ந்நிழற் போலக்
கோதை யாயமொ டோரை தழீஇத்
தோடமை யரிச்சிலம் பொலிப்பவவ
ளாடுவழி யாடுவழி யகலேன் மன்னே.

என்பது உடன்போயின தலைமகளை நினைந்து செவிலித்தாய், மனையின்கண் வருந்தியது.*

—† வண்ணப்புறக் கந்தரத்தனார்.

* இப் பாட்டினை இத்துறைக்கே உதாரணமாகக் கொண்டு "'அல்குபத மிகுத்த கடியுடை வியனகர்' என நல்லுடைமை கூறியவதனானே வேளாண் வருணமென்பது பெற்றாம்" என்றார் நச்சினார்க்கினியர். (தொல். பொருள். 15. 42.)

ஔ

1. செய்யோர் - பெயர். 2. இயல்பு - செய்தி. 3. முன்னாட் போலாமை, அன்றன்றி கூட்டத்தாலே வேறுபட்டிருத்தல்; என-எனச் சொல்லி 4. கொடுந்தொடை - வளைந்த கால்; வயினமரம் - பாகத்துவயினெனக். ஓரிடத்து மரம் என்றுமாம். 5. கடுங்கட்கறவை - விரைந்து விரைந்து கன்றைப் பார்க்கின்ற பசு; இன- உவமை; சிறுபுறம் - முதுகு. 8. இடைமுலை - முலையிடை. 9. முயங்குதல் - தழுவுதல்; மன - கழிவு; அதனை அறியப்பெற்றிலேன் என்றவாறு போக்கை நினைந்து, வியாத்தும் பல்கான முயங்கிறது. அன்னோ - ஐயோ! 10. பாராட்டி - தன்னைக் கொண்டாடி. 11 வற்கடமா புலியின் நிழலிலே தங்கிக 13. கழிந்த வறியின எனக. 11. மேகத்தை வெறுத்து வருந்திய மடமானாகிய இனம். 13. உடன் - அவளும் அவனுங் கூட. 14. பதம் - சோறு 15. மெய்ந்நிழல - அவள் மெய்யினிழல் .. .
17. இரட்சி. 15. மெய்ந்நிழல போல 18. அகலேன் என்க

ப-ம் 1. தறுகண் சென்று ‡ வண்ணப்புறக்கல்லாடனார்

50. நெய்தல்

கடல்பா டவிந்து தோணி நீங்கி
நெடுநீ ரிருங்கழிக் கடுமீன் கலிப்பினும்
வெவ்வாய்ப் பெண்டிர் கௌவை தூற்றினும்
மாணிழை நெடுந்தேர் பாணி நிற்பப்
5 பகலு நம்வயி னகலா னாகிப்
பயின்றுவரு மன்னே பனிநீர்ச் சேர்ப்பன்
இனியே, மணப்பருங் காமந் தணப்ப நீந்தி
வாரா தோர்நமக் கியாஅ ரென்னாது
மல்லன் மூதூர் மறையினை சென்று
10 சொல்லினை யெவனோ பாண வெல்லி
மனைசேர் பெண்ணை மடிவா யன்றில்
துணையொன்று பிரியினுந் துஞ்சா காணெனக்

கண்ணிறை நீர்கொடு கரக்கு
மொண்ணுத லரிவையா னெனசெய்கோ வெனவே.*

என்பது தோழி பாணனுக்குச் சொல்லியது.

—† கருவூரப் பூதஞ்சாத்தனார்.

வரி

1-2. 'அவிந்து' 'நீங்கி' என்று நின்ற செய்தென் எச்சங்களைத் திரித்துச் செயவெனெச்சமாக்குக, கடலோசையவிந்தாற் சேரிணியுள்ளே புகுமென்றபடியாம்; நீங்க என்றார் அக்காலம் பார்த்துக், கடுமீன்-சுறா முதலியன, கலித்தல - செருக்கொண்டு திரிதல் அவிய - அவிந்த காலத்திலே. 4. பாணி - தாமத காலம். 5. பகலும் என்ற உம்மை . ; 6 பயின்று - அடித்து; மன், அது கழிந்தது; ஏகாரம் ஈற்றசை; வரும் என்பது முற்று. 7. மணப்பருங் காமம்-களவுக்காலத்துக் கூடுதற்கரிய வேட்கை; தணப்ப - இது தமக்கு நீங்குகையாலே; நீந்தி - கழிந்து. 8. யாரென்னுது - என்ன உறவினரென்னுது. 12. ஒன்று துணை என்க; ஒன்றுதல் - கூடுதல்; பிரியினும் என்ற உம்மை எச்சவும்மை, நெடும் பிரிவின்றி இணைந்து ஒன்றுதலை பிரியினுமென்றமையான. துஞ்சா என்று பன்மை கூறினார், இப்படியே அவ்வினைகள் செயவனவென்று 13. ஆற்றுத்தன்மை பிறரறியாமை மறைத்துச் செலுத்தும்.

---

* இப்பாட்டினை "மெலலியற் பொறையும் நிறையும்" என்ற துறைக்கு உதாரணமாகக் காட்டி, "இதனுட் காம மிகுதியால் கணதாமே அழவும், கற்பிற் கரக்குமெனத் தலைவி பொறையும் நிறையும் தோழி பாணற்குக் கூறினள், அவன் தலைவற்கு இவ்வாறே கூறுவனெனக் கருதி. "இனி' என்றதனல கற்பும் பெற்றும்" என்றார் நச்சினாக்கினியர் (தொல். பொருள் 152)

"எல்லி, மனைசோ . வெனவே" என்பது துன்பத்துப் புலம்பல்; என்பது, பிரிவாற்றுது துன்புறுங்காலை, அவ்வாற்றுமை தலைமகற்கின்றித் தானே துன்புறுகின்றுளாகச் சொல்லுதல். அவை கூட்டத்தை வெறுத்த குறிப்பாயினும் அக்கூட்டத்திற்கே நிமித்தமாகும், ஆராய்ந்துணரின் என்ற வாறு' என்பர் பேரா. (தொல. பொருள். 270.)

கூடி ஏகிப்போம் வழியிலே நாம் வருங்காலத்தும் அலர் தூற்றினார் யினும் பயின்றுவரும் முன்: இப்பொழுது வேட்கை மிகுதலான வருகின்றிலர்: அங்ஙனம் வாராதோர் நமக்கு என்ன உறவினரென்றது, துஞ்சாக்கண்ணென்று சொல்லி, கண்ணிறை நீர்கொடுக்கும் யான் இதற்கு என் செய்வேனென்று நீ இதனைச் சொல்லின் என்னும் பாணனே என்று பாணனுக்குத் தோழி கூற்றாக்குக. 13. இதற்கென்றது அன்றில் துஞ்சா உருத்ததனை நோக்கி. 11. மடிவாய் - வளைந்த வாய்.

பி - ம். 11. மடல்வா † கருவூர்ப் பூதனார் மகனார் கொற்றனார்.

51. பாலை

ஆள்வழக் கற்ற சுரத்திடைக் கதிர்தெற
நீளெரி பரந்த நெடுந்தா ளியாத்துப்
போழ்வளி முழங்கும் புல்லெ னுயர்சினை
முடைநசை யிருக்கைப் பெடைமுக நோக்கி
5 யூன்பதித் தன்ன வெருவரு செஞ்செவி
யெருவைச் சேவல் கரிபுசிறை தீய
வேனி னீடிய வேயுயர் நனந்தலை
நீயுழந் தெய்துஞ் செய்வினைப் பொருட்பிணி
பல்லிதழ் மழைக்கண் மாஅ யோள்வயிற்
10 பிரியிற் புணர்வ தாயிற் பிரியா
தேந்துமுலை முற்றம் வீங்கப் பல்லூழ்
சேயிழை தெளிர்ப்பக் கவைஇ நாளு
மனைமுதல் வினையொடு முவப்ப
நினைமா ணெஞ்ச நீங்குதன் மறந்தே.

என்பது: பொருள்வயிற் பிரிவு கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

—† பெருந்தேவனார்.

க †

2. மிக்க உஷ்ணம். 9. யின் - இடத்தினின்றும். 10-11. தம்மிற் பிரியா தேந்தின முலை. முற்றம் - பரப்பு. 13. மனைமுதல் - தலைவி; வினை - இல்வாழ்க்கை.

8. அப்பொருட் கூட்டம் 10. பிரிவாயிற் புணர்வது. அவ்வனம் பிரிய
வினையாது 13. இலவாழ்கைத் தொடுதொடி - கழுமப்படி 14.
நினையாய் நெஞ்சே என்றுன என்றது. பிரிவில் வுள இறந்து
படும் என்பது கருதி

பி - ம். 10. பிரியப்புணர்வு. ‡கங்கு பெருந்தேவனார்.

52. குறிஞ்சி

வலந்த வள்ளி மரனோங்கு சாரற்
கிளர்ந்த வேங்கைச் சேணெடும் பொங்கர்ப்
பொன்னேர் புதுமலர் வேண்டிய குறமக
ளின்னா விசைய பூசல் பயிற்றலி
5 னேக லடுக்கத் திருளளைச் சிலம்பி
னாகொள் வயப்புலி யாகுமஃ தெனத்தம்
மலைகெழு சீறூர் புலம்பக் கல்லெனச்
38(3) சிலையுடை யிடத்தர் போதரு நாட
னெஞ்சமர் வியன்மார் புடைத்தென வன்னைக்
10 கறிவிப் பேங்கொ லறியலங் கொல்லென
விருபாற் பட்ட சூழ்ச்சி யொருபாற்
சேர்ந்தன்று வாழி தோழி யாக்கை
யின்னுயிர் கழிவ தாயினு நின்மக
ளாய்மல ருண்கட் பசலை
15 காம நோயெனச் செப்பா தீமே.

என்பது தலைமகள் வேறுபட்டமை யறிந்த செவிலித்தாய்க்குத் தோழி யறத்தொடுநிற்குமெனத் தலைமகள் சொல்லியது. *

—†நொச்சிநியமங்கிழார்

உரை

1-2. மரனோங்கு சாரலிடத்து வலந்த வள்ளியையுடைய கிளர்ந்த வேங்கை யென்க. 9. நெஞ்சமர் வியன் மார்பு - நம்முடைய நெஞ்சம் மேவினவனுடைய பெரிய மார்பைக் காரணமாக

* "இது சிறைப்புறமாக "விட்டுயிர்த் தழுங்கல்" என்றும், "செறிவு நிறையுஞ் செம்மையுஞ் செப்பு, மறிவு மருமையும் பெண்பாலான" என்று

உடைத்து 14. உனக்கடப்பாடே எனக. 10. அறியலங்கொல லென - அறிவியாமொழியக் கடவேமோ என 11 ஒருபாற 12. சோந்தனறு - சொலலக்கடவதான ஒரு கூற்றிலே சோந்தது. 15. சொலலுமிடத்துக் காமநோயெனறு நுங்கனம விளங்கச் சொலலாது கூட்டமிறுட்டத்தாற சொலலுக வெனறவாறு

வேங்கையைக் கொடிசூழ அவவேங்கையிலே அலருண்டான அளவில் ஆண்மொழுமறவா புலி புலி எனறு பூப்பறித்தற்குச் சொன்ன அரவத்தாலே ஊரெலலாம் ஆரவாரித்தாற்போல அவரை நாம தலைபபெயத் களவிலே அலா படிந்தாக அவவலா முதற்சிராலே முகிழ்முகிழததுப பினனை பெலலாரு மறிந்தது எனறவாறு.

பி - ம். 10. அறிவியேமகொல. †மாறமுாா கிழாரமகனுா கொற்றங் கொறறனாா.

53 பாலை

அறியாய வாழி தோழி யிருளற
விசும்புடன் விளங்கும் விரைசெலற றிகிரிக்
கடுங்கதி ரெறிதத விடுவாய நிறைய
நெடுங்கான முருங்கை வெண்பூத் தாஅய
நீரறு வறந்த நிரம்பா நீளிடை
வள்ளெயிற்றுச் செந்நாய் வருந்துபசிப பிணவொடு
கள்ளியங் காட்ட கடத்திடை யுழிஞசி
லுள்ளூநய் வாடிய சுரிமூக்கு நொள்ளை
பொரிபரை புடைதத்த புலம்புகொ ளியவின
10 விழுத்தொடை மறவா வில்லிட வீழ்ந்தோா

இப்பக்கனாத்தோ டொததமைநதது "இன்னுயிர் கழிவ . . . நீமே" என்றது எனறும கூறுவா. நச. இனிப் பேரா. இவ்வடிகளை "வாழ்க்கை முனிந்து தலைமகள் சொல்லியது" எனபர். (தொல். பொருள். 111, 209, 271.)

'ஏகலடுக்கம' எனபதில 'ஏ' பெருக்கத்தையும அடுக்குதலையும உணர்த்திற்று எனறா நச. (தொல். சொல். 305.)

ரெழுத்துடை நடுகல் லின்னிழல் வதியு
மருஞ்சுரங் கவலை நீந்தி யென்று
மில்லோர்க் கில்லென் றியைவது கரத்தல்
வல்லா நெஞ்சம் வலிப்ப நம்மினும்
15 பொருளே காதலர் காத
லருளே காதல ரென்றி நீயே.

என்பது வற்புறுக்குந் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.*

— சீத்தலைச்சாத்தனார்.

உரை

1. அறியாய் காணை 2. நிகிர் - ஆந்தைநன 3. எரிதலால் பிளந்த பிளப்பு. 4. தாஅய - தாவ 5. நிரம்பா - தொலையாதாய் 6. அப பிணை வொடு 11. வதியும் 12. சுரம் 7 கோழ்ரையுழிகுசில். 9. பொரியனை புதைத்துப பற்றிக் கிடக்கிற 10. விழுத்தொடை- தப்பாத தொடை. 14 வல்லா - மாட்டா; 15 காதலர் காதல பொருளே

14. நமமேல அருளே காதலரென்று எனறு யாதலால் 1. அறியாய காண எனக

12. நீந்திக 15. காதலித்தது எனக

வேறு நிழலிலலாமையால 11. கலவின நிழல் இனிய நிழலாயிற்று

54. முல்லை

விருந்தின் மன்னர் அருங்கலந் தெறுப்ப
வேந்தனும் வெம்பகை தணிந்தனன் தீம்பெயற்
காரு மார்கலி தலையின்று தேரு
மோவத் தன்ன கோபச் செந்நிலம்
5 வள்வா யாழி யுள்ளுறு புருளக்

* இப்பாட்டினை இத்துறைக்கே உதாரணமாகக் கொண்டு, பிரிதல் நிமித்தமென்றும், தலைவன்கண் நிகழ்ந்தது தலைவி நினைந்து தோழிக்குக் கூறியது என்றும் கூறுவர் நச். (தொல். பொருள். 14, 43.)

* கடவுக காண்குவம் பாக மதவுநடைத்
தாம்பசைக் குழவி வீங்குசுரை மடியக்
கனையலங் குரல காற்பரி பயிற்றிப்
படுமணி மிடற்ற பயநிரை யாயங்
10 கொடுமடி யுடையர் கோற்கைக் கோவலர்
கொன்றையங் குழலர் பின்றைத் தூங்க
மனைமனைப் படரு நனைநகு † மாலைத்
தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரி யாளன்
பண்ணன் சிறுகுடிப் படப்பை நுண்ணிலைப்
15 புன்காழ் நெல்லிப் பைங்காய் தின்றவர்
நீர்குடி சுவையிற் றீவிய மிழற்றி
‡ முகிழ்நிலாத் திகழ்தரு மூவாத் திங்கள்
பொன்னுடைத் தாலி யென்மக னொற்றி
வருகுவை யாயிற் றருகுவென் பாலென
20 விலங்கமர்க் கண்ணள் விரல்விளி பயிற்றித்
திதலை யல்குலெங் காதலி
புதல்வற் பொய்க்கும் பூங்கொடி நிலையே.

என்பது - வினைமுடித்து மீளுந் தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

—†மாற்றூர்கிழார் மகனார் கொற்றங்கொற்றனார்.

உரை

1 (விருந்து-) புதுமை. தெறுப்ப - குவிப்ப. 2 வேந்தன் - தானே துணையாகப் போன வேந்தன். 3. ஆர்கலி தலையின்று - ஆரவாரத்தோடு பெய்தது; தலையிறு என்பது தலையின்று என மெலிந்

* "இது பாகற் குரைத்தது" என்றும் † "முல்லைக்கட் காரும் மாலையும் வந்தது" என்றும், ‡ "கார்காலத்து மீள்கின்றான் முகிழ் நிலாத் திகழ்தற்குச் சிறந்த வேனிலிறுதிக்கண் தலைவிமாட்டு நிகழ்வன கூறி, அவை காண்டற்குக் கடிது தேரைச் செலுத்தென்றது" என்றும், "முல்லைக்கண் வேனில் வந்தது" என்றும், வேந்தன் பகைமையைத் தான் தணிவித்தமை கூறலின் அந்தணன் தூதிற் பிரிந்தமை பெற்றாம்" என்றும் கூறினர். நச். (தொல். பொருள். 6, 12, 26.)

கது. 4. ஓடை போன்ற [illegible]; [illegible] - சிதறிய 5 உளரும் முருள்; உள்ளுறுகல் - [illegible] நனைதல

7 தாமபாறகட்டின குழவிட்டபிக [illegible] மகியமேனை ஒக 8. கனைகின்ற [illegible] பயிலச்செய்து 12. மனைதோறும படரும [illegible]

9. பயிரைக 7. குழவியையுடைய 12 மனை [illegible] சோபடாருமுளா, 9. பாற்பசுவினம

10 கொடுமடி - அடருபறித்திடுதற்குக குழியகோவின மடி. 11. பினறை - ஆயத்தினபிலை; தூங்க - மெதுமெதுவ நடக்க. 12. நனை நகுமாலை - மொட்டு மலரும மாலை [illegible] கணமேன. 16. இனிதாக வாராததை சொலலி.

17. முகிழ்நிலா - முகிழ்க்கின்ற. திஙகள - விளி. 18. பொனனுடைய புலிப்பற்றாலி; * ஓற்றி - நினைந்து 20 ஒருசகஷத்துப் பாாக்கும் கணணளாய்; விரலால அழைத்து

22. பூங்கொடிநிலை 6. காணகுறும் கடவுக எலக.

பி - ம். கடவிக காணகுவம. 19. பயனிலாயாடா 15. புனகாமெனலவி. †நொசநியமஙகிழார் மகனா.

55. பாலை

காய்ந்துசெலற் கனலி கலபகத் தெறுதலி
னீந்து குருகுருகு மென்றாழ் நீளிடை
யுளிமுக வெம்பர லடிவருந் துறுவின
விளிமுறை யறியா வேய்கரி கானம்
5 வயக்களிற் றன்ன காளையொ டென்மகள்
கழிந்ததற் கழிந்தன் றோவிலேனே யொழிந்தியா
னூதுலைக் குருகி னுள்ளுயிர்த் தசைஇ
வேவது போலும் வெய்ய நெஞ்சமொடு

* "வருவதொற்றி" என்னுமிடத்தும 'ஒற்றல்-நினைதல்' என்றாா அடியாாக்கு நல்லாா. (சிலப். அரங்கேற். 65.)

* கண்படை பெறேன் கனவ வொண்படைக்
10 கரிகால வளவனொடு வெண்ணிப் பறந்தலை
பொருதுபுண் ணுணிய சேர லாத
னழிகள மருங்கின வாள்வடக் கிருந்தென,
வின்னா வின்னுரை கேட்ட சான்றோ
ரரும்பெற லுலகத் தவனொடு செலீஇயர்
15 பெரும்பிறி தாகி யாங்குப் பிறிதிவட்
காதல் வேண்மையெற் றுறந்து
போதல் செல்லாவென் னுயிரொடு புலந்தே

என்பது புணர்ந்துடன்போன தலைமகட்கிரங்கிய தாய் தெருட்டுமயலி லாட்டியாக்கு உரைத்தது.

— மாமூலனார்.

வரி

3. உளிபோன்ற முகத்தையுடைய பரல். 4. விளிமுறையறியா-இன்ன விடத்தில் இன்ன கேடுவருமென்று அறியாத; காடு; 6. ஒழிந்து-விட்டிருந்து 9 கனவ - தாயவெருவ. 11. புண் - புண்ணுக்குத் தானழிந்தமை 12 வாள் - வாளொடு. 13 இன்னா இன்னுரை டாவது - மரிக்கின்றானென்ற இன்னாமையும், புறப்புண் பட்ட பழிக்கு இருந்து உயிர்விடுகின்றானென்கிற இனிமையுமுடைய உரை 14. உலகம்-வீரசுவர்க்கம் 15. இவட்காதல் வேண்டி - இவ்வுலகில் இருந்த ஆசையால. 16. என்னைப் பிரிந்துவிட்டுப் போதல.

17. புலந்து - புலந்தேனெனத் தன்மை வினையாக்குக. உயிரொடு புலந்து 6. அழிந்ததெனபாருமுளா. 6. ஓகாரம் - ஒழியிசை 9. கனக் கண்டு வருந்தும்படி 17. போகாதிருக்கின்ற என்னுயிரொடு.

சான்றோர்தங்களுக்க கவ்வனனியனுகியவன வடக்கிருந்த வழி அச்சான்றோர் உயிர்துறந்தமாத்திரமும் யான் மாட்டிற்றிலேன் என் மகளுக்கு என்று அதற்கு நோகின்றேன் என்றவாறு.

பி - ம் 8. போலுமவல நெஞ்சமொடு.

* "தாய்க்கு முரித்தாற் போக்குடன் கிளப்பின்" என்ற சூத்திரத்திற்கு இவ்வடியை உதாரணமாகக் காட்டினார் நச். (தொல்.பொருள். 198.)

56 மருதம்.

* நகையா கின்றே தோழி நெருநல்
மணிகண் டன்ன துணிகயந் துளங்க
இரும்பியன் றன்ன கருங்கோட் டெருமை
யாம்பன் மெல்லடை கிழியக் குவளைக்
5 கூம்புவிடு பன்மலர் மாந்திக் கரைய
காஞ்சி நுண்டா தீர்ம்புறத் துறைப்ப
மெல்கிடு கவுள வல்குநிலை புகுதருந்
தண்டுறை யூரன் றிண்டா ரகலம்
வதுவை நாளணிப் புதுவோர்ப் புணரிய
10 பரிவொடு வரூஉம் பாணன் றெருவிற்
புனிற்றாப் பாய்ந்தெனக் கலங்கி யாழிட்
டெம்மனைப் புகுதந் தோனே யதுகண்டு
மெய்ம்மலி யுவகை மறையினெ னெதிர்சென்
றிம்மனை யன்றஃ தும்மனை யென்ற
15 வென்னுந் தன்னு நோக்கி
மம்மர் நெஞ்சினோன் றொழுதுநின் றதுவே.

என்பது. பரத்தைமனைக்குச் செல்கின்ற பாணன் தன்மனைக்கு வந்தானாகத் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—† மதுரை அறுவைவாணிக னிளவேட்டனார்.

உரை

2. மணி - பளிங்கு மணி. 3 இரும்பாற் செய்தாலொத்த கருங்கோடு. 7. மெல்கிடுதல் - அசையிடுதல் அல்கு நிலை - தங்குமிடங்களிலே. 8. அகலம் 9 புணர வேண்டி. 9. வதுவை ஒப்பனை யுடைய, புதுவோர் - பரத்தையர் 13 மெய்ம்மலி உவகை - உடம்பு பூரிக்கும்படி யெழுந்த உவகை. 15. நோக்கி - விசாரித்து.

இரும்பியன்றன்ன கருங்கோட் டெருமை கயங் கலங்க ஆம்பல் மெல்லடை கிழியக் குவளைக் கூம்பவிழ் பன்மலரை மாந்திக் காஞ்சி நுண

* இது "பிறன் பேதைமை பொருளாக நக்கது" என்றார் பேரா. (தொல். பொருள். 252.)

டாது புறத்துறைப்ப மெய்க்கிடு கவளமாய்த்த தங்குடிலைக்கட் புகுதருமென
றது, இரும்பு போன்ற நெஞ்சினை யுடையராகிய பரத்தையர் ஊர்முழு
தும் கலங்கத் தான் முன்பு கூடின பரத்தையர் தாயமாகக் கலங்க, அப்பரத்
தையர் அவ்வாம்பற்பூப்போலக் குவியக், குவிதல்விட்ட குவளை மலர்
போலும் பூப்பெய்து கொள்ளப்பட்ட பரத்தையரை நுகர்ந்து வருகின்ற
காலத்து, வழிபடப்பட்ட சேடியர் முதலாயினோரை நுகர்ந்து, பின்னும்
சிலரைக் கூடக் கொண்டுகொண்டு, நம்மனையிலே தங்குதற்
பொருட்டு வருகின்றான் என்று தோழிக்கு வாயின் மறுத்தது

4 குவளை 5 கூம்புவிடு பன்மலரென்றதனானே, ஆம்பற்பூக் குவி
தல் கொள்க. 4 ஆணைக் கூறிற்றிலரேனும் குறிப்பினாற்
கொள்க.

15. என்னுந் தன்னும் நோக்கி என்றது, எனது இகழ்ச்சியும் தனது
இளிவரவும் நோக்கி என்க.

பி. ம். ம. அறுவை வாணிக னிளவேட்டனார்.

57. பாலை

* சிறுபைந் தூவிச் செங்காற் பேடை
நெடுநீர் வானத்து வாவுப்பறை நீந்தி
வெயிலவி ருருப்பொடு வந்துகனி பெறாஅது
பெறுநாள் யாணர் உள்ளிப் பையாந்து
5 புகலேக் கற்ற புலவெ னுலவைக்
குறுங்கா லிறைப் புன்றலை நெடுவீழ்
இரும்பிணர்த் துறுகற் றீண்டி வளிபொரப்
பெருங்கை யானை நிவப்பிற் றூங்குங்
குன்ற வைப்பி னென்றாழ் நீளிடை
10 யாமே யெமிய மாகத் தானே
பசுநிலா விரிந்த பல்கதிர் மதியிற்
பெருநல் லாய்கவி னொரீஇச் சிறுபீர்
வீயேர் வண்ணங் கொண்டன்று கொல்லோ
கொய்சுவற் புரவிக் கொடித்தேர்ச் செழியன்
15 முதுநீர் முன்றுறை முசிறி முற்றிக்
களிறுபட வெருக்கிய கல்லென் ஞாட்பின்

அரும்புண் ணுறுநரின் வருந்தினள் பெரிதழிந்து
பானாட் கங்குலும் பகலும்
ஆனா தழுவோ ளாயசிறு நுதலே.

என்பது பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைமகன் கிழத்தியை நினைந்து சொல்லியது.

—நக்கீரர்.

(வி-ரை.)

2. நெடுநீர் - நெடியதன்மை; பறையால் நீந்தி: அவ்வானத்தைக் கடந்த 4. யானை முனைப் களிறு பெறுநாளின் ஒருவனை நினைந்து. 5. அருகுதலுகக்கேக்கற்ற - பயனில்லாமையின் மரங்களைப் பருகலின் ஏக்கற்ற; உலவை உடைய 6. இற்று; உலவை - கொம்பு. 8. வெப்பு-ஊக்கம்; யானை வெப்பை ஒத்த 6. விழுந்து 7. கல்லை திண்டி ஒளிபொருதலால 8 அசையும் என்க. 9 குன்றவைப்பு-மலைகளையுடைய ஊர் 11. பசுநிலா - குளிர்ந்த நிலா; கதிர் - கிரணம்; மதியின் - மதிபோன்ற; 15. முதுநீர் - கடல்; 16 எருக்கிய - கெடுத்த; 17. அரும்புண் - தீராதறகரிய பருமத்திற்புண். 19. நுதல் 13. வீயோ வண்ணம் கொண்டு பார்ந்தவோ, பார்த்திலதோ என்க.

பி - ம். 4. பெயர்ந்து. 8. ஞேனறுவ. 16. வருத்திய.

58. குறிஞ்சி

இன்னிசை யுருமொடு கனைதுளி தலைஇ
மன்னுயிர் மடிந்த பானாட் கங்குற்
காடுதேர் வேட்டத்து விளிவிடம் பெறாஅது
வரியதட் படுத்த சேக்கைத் தெரியிழைத்
5 தேனுறு கதுப்பிற் கொடிச்சியர் தந்தை
கூதிரிற் செறியுங் குன்றநாட
வனைந்துவர லிளமுலை ஞெமுங்கப் பல்லூழ்
விளங்குதொடி முன்கை வளைந்துபுறஞ் சுற்ற
நின்மார் படைதலி னினிதா கின்றே
10 நும்மில் புலம்பினும் முள்ளுதொறு நலியுந்
தண்வர லசைஇய பண்பில் வாடை

பதம்பெறு கல்லா திடம்பார்த்து நீடி
மனைமரம் மொசிய வொற்றிப
பலாமடி கங்கு னெடும்புற நிலையே. *

என்பது சேட்படுத்துவந்த தலைமகற்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

— மதுரைப் பண்டவாணிகன் இளந்தேவனார்.

உரை

1 தலைநீ ... .3 வேட்டத்து - வேட்டையிடத்து; விளிவிடம் - உறங்குமிடம்; முடிவிடமுமாம். 4 வரியதள் - புலித்தோல்; சேக்கையிடத்துக் 6. கூதிர்க்காலத்து இலவிலேவந்து செறியும் 7. பணைநிறுபோலே வருதலையுடைய முலை பல்லூழ் 8. புறஞ்சுற்ற 9 அடையுமதனினும். 10. புலம்பினை - புலம்பால். 11 குளிர்ந்த வாடையோடே சேர்கிற: பண்பு-குணம். 12. ..காலம்; டி-தாழ்த்து; தன் அருத்தந் தோன்ற. 13. மனைமரம் முறிய வளைத்து 14. எல்லாரும் உறங்கவும் தான் உறங்காது நெடுங்காலம் நிற்கிற புறநிலை 9. இனிதாயிற் றெனக.

சேட்படுத்துவருதல் . தான் செய்தொழிற்கு இடம்பெறுது கூதிர்க்காலத்து இலவிலே செறியும் குன்றநாட என்றதனுற்பயன், புறத்து வினையில்லாக்காலத்து எம்மை நினைக்கின்றாய் என்றுளாம்

* இப்பாட்டினைப் "பெற்றவழி மலியினும்" என்ற சூத்திரத்திற்கு உதாரணமாகக் காட்டி, "முயக்கம் இனிதென மகிழ்ந்து கூறுவாள் நுமமில் புலம்பால் வாடைக்கு வருந்தினேம் என்றலின் இரண்டுங்கூறினள்" என்றார். (தொல். பொருள் 111)

இனிப் பேராசிரியர் 'வனைந்துவரலிள முலை .. .கினறே' என்ற அடிகளை உதாரணமாகக் காட்டி, "இவை களவியலுள் உயிர்மெலிந்தவிடத்துப் புணர்ச்சி நிமித்தமெனக் கூறப்பட்டவையினறியும் புணர்ச்சி நிகழ்ந்தவாறு" என்றும், இது கண்டவழி உவத்தலாகாதோ எனின், ஆண்டுத் தன் உவகை கூறாளன்றே கரந்திடத் தொழிந்தாளாகலின் என்பது என்றும், இது கிழத்திகூற்று என்றும், அதனைத் தலைமகன் கேட்டது என்றும் கூறுவர். (தொல். பொருள். 268, 502, 508.)

59. பாலை

தண்கயத் தமன்ற வண்டுபடு துணைமலர்
பெருந்தகை யிழந்த கண்ணினை பெரிதும்
வருந்தினை வாழியர் நீயே வடாஅது
*வண்புனற் றொழுநை வார்மண லகன்றுறை
5 யண்டர் மகளிர் தண்டழை யுடீஇயர்
மரஞ்செல மிதித்த மாஅல் போலப்
புன்றலை மடப்பிடி யுணீஇய வங்குழை
நெடுநிலை யாஅ மொற்றி நனைகவுட்
படிஞிமிறு கடியுங் களிறே தோழி
10 சூர்மருங் கறுத்த சுடரிலை நெடுவேற்
சினமிகு முருகன் றண்பரங் குன்றத்
தந்துவன் பாடிய சந்துகெழு நெடுவரை
யின்றீம் பைஞ்சுனை யீரணிப் பொலிந்த
தண்ணறுங் கழுநீர்ச் செண்ணியிற் சிறப்புந்
15 தாம்பா ராட்டிய காலையு முள்ளார்
வீங்கிறைப் பணைத்தோ ணெகிழச் சேய்நாட் (௮)
டருஞ்செயற் பொருட்பிணி முன்னிநப்
பிரிந்துசே ணுறைநர் சென்ற வாறே

என்பது தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட கிழத்திக்குத் தோழி சொல்லியது.

—மதுரை மருதனிளநாகன்.

---

* “நீணிற வண்ண னன்று நெடுந்துகில் கவர்ந்து தம்முன்
பானிற வண்ணன் சேக்கிற் பதியுடைத் தென்று கண்டாய்
வேணிறத் தானை வேந்தே விரிபுனற் றொழுநை யாற்றுட்
கோணிற வளையி னார்க்குக் குருந்தவ னொசித்த தென்றான்.”

எனச் சிந்தாமணியினும் (209) இக் கதை கூறப்பட்டுள்ளது.

† இவர் ‘நல்லந்துவனார்’ என்னும் புலவர் “கையாற் றலை தொட்டேன் தண்பரங் குன்று” என்பது இவர் வாக்கு. “நிறைகடல் முகந்து” என்று தொடங்கும் பரிபாடலிற் காண்க.

வரி

1 மன்னனுடைய 2. பெருந்துறையை. 5 அண்டர் - இடையர் 6. மடஞ்செல மிதித்த மால் — ஆயர்பெண்கள் குளியாநின்றார்களாக, அவர் இட்டுவைத்த துகிலெல்லாம் பின்னை எடுத்துக் கொண்டு குருந்தமரத்தேறினாராக. அவ்வளவில் நம்பி மூத்த பிரான் வந்தாராக, அவர்க்கு ஒருகாலத்தே கூடமறைதற்கு மற்றொரு வழியின்மையின் ஏறிநின்ற குருந்தமரத்துக் கொம்பைத் தாழ்த்துக்கொடுத்தார், அதற்குள்ளே அடங்கி மறைவாராக. அவர் போமளவும் தானையாகவுடுக்கத் தாழ்த்தார் என்பாரும் உளர்

7. தழை - தழை. 8. ஒசிற் - வளைத்து; மதத்தானைக், கயமுனிய 9. படிகிற ஞிமிற்றைக் கடியும் களிறே 18 கவலைவாய் என்பது ஆற்றின்கண், அவர் இது கண்டு வருவரென்று ஆற்றுவிப்பாள் 10 மருங்கு - சுற்றம். 11 - 12 குன்றமாகிய வரை. அந்துவன் - ஒரு புலவன். அத்து, சாரியை. கந்து - கந்தனம். 13-14. பைஞ்சுனையிற் கழுநீர் நண்ணிய பொலிந்த - பெரிய ஒப்பனையாற் பொலிவுபெற்ற செண்ணுதல் - கைசெய்தல்; செண்ணுதலாற் செண்ணென்று கொண்டைக்குப் பெயராயிற்று இயறல் - அசைவருதல் 15 உள்ளாராயர் 18 பிரிந்து தாழ்க்க உறைகின்றவர் போனவழி என்க

பி - ம் 7. வங்குழை. 9. படுஞிமிறு. 11. சீர்மிகுமுருகனை. 13. நண்டிப் பொலிந்த.

60. நெய்தல்

பெருங்கடற் பரப்பிற் சேயிறா நடுங்கக்
கொடுந்தொழின் முகந்த செங்கோ லவ்வலை
நெடுந்திமிற் றொழிலொடு வைகிய தந்தைக்
குப்புநொடை நெல்லின் மூரல் வெண்சோ
5 றயிலை துழந்த வம்புளிச் சொரிந்து
கொழுமீன் றடியொடு குறுமகள் கொடுக்குந்
திண்டேர்ப் பொறையன் றொண்டி யன்னவெம்

ஒண்டொடி ஞெமுக்கா தீமோ தெய்ய
வூதை யீட்டிய வுயர்மண லடைகரைக்
10 கோதை யாயமொடு வண்ட றைஇ
யோரை யாடினு முயங்குநின் னொளியெனக்
கொன்னுஞ் சிவப்போள் காணின் வென்வேற்
கொற்றச் சோழர் *குடந்தை வைத்த
நாடுதரு நிதியினுஞ் செறிய
15 வருங்கடிப் படுக்குவ ளறனில் யாயே

என்பது தலைமகற்குத் தோழி செறிப்பறிவுறீஇ வரைவுகடாயது.

—குடவாயிற் கீரத்தனார்.

வரி

2. கோல - வலையிற்கட்டின கோல், வலையை யுடைய 3. திமில், தொழிலொடு - தொழிலால். 5. அயிலை - ஒருமீன்; அயிலையொடு வலந்த புளி; புளி யென்றா புளியிட்ட கறியை. 6. தடி - கருவாடு; கொடுக்கும் 7 தொண்டி. 8. ஞெமுக்குதல் - வளைதா னிட்டுத் தழும்பாதல்; பரப்புதலுமாம். ஒண்டொடியென்று தலைவியையாக்கி யவளை வருத்தாதேகொள் என்பாருமுளர். 11 உயங்கும் - மடங்கும். 12. கொன்னும் சிவப்போள் - ஒரு பயனின்றியுங் கோபிக்கு மவள். காணின் - இவளைக் காணில். 15. காவற் படுத்துவளாதலான், 7. ஞெமுக்காதே கொள் என்றாள்.

திமிற்றொழிலொடு வைகிய தந்தைக்கு இளமகளானவள் மீன் கொண்டு வருதற்கு முன்னே தான் உப்பு விற்ற நெல்லாலே ஆக்கப்பட்ட மூரல்வெண் சோற்றையும் புளிக்கறியையும் சொரிந்து கொழுமீன் தடி யொடு கொடுத்தாற் போலத் தாம் வரைதற்குத் தாமும் புறம்பே முயல, நாங்களும் அறத்தொடுநிலை வகையால் ஈங்கே முயலவேம் எனச் சொல் லியவாறாகுக.

பி - ம். 5. அயிரை. 8 ஞெமுங்கா.

* குடவாயில் என்பதனைக் குடந்தை யென மேலையோர் திரித்தார் என்பர் பேராசிரியர். (தொல். பொருள். 392.)

61. பாலை

*நோற்றோர் மன்ற தாமே கூற்றங்
கோளுற விளியார் பிறர்கொள விளிந்தோ ரெனத்
தாள்வலம் படுப்பச் சேட்புலம் படர்ந்தோர்
நாளிழை நெடுஞ்சுவர் நோக்கி நோயுழந்
5 தாழல் வாழி தோழி தாழா
துருமெனச் சிலைக்கு மூக்கமொடு பைங்கால்
வரிமாண் ணோன்ஞாண் வன்சிலைக் கொளீஇ
யருநிறத் தழுத்திய வம்பினர் பலருட
னண்ணல் யானை வெண்கோடு கொண்டு
10 நறவுநொடை நெல்லி னாண்மகி ழயருங்
கழல்புனை திருந்தடிக் கள்வர் கோமான்
மழபுலம் வணக்கிய மாவண் புல்லி
விழவுடை விழுச்சீர் வேங்கடம் பெறினும்
பழகுவ ராதலோ வரிதே முனாஅது
15 முழவுறழ் திணிதோ ணெடுவே ளாவி
பொன்னுடை நெடுநகர்ப் பொதினி யன்னநின்
ஒண்கேழ் வனமுலைப் பொலிந்த
நுண்பூ ணாகம் பொருந்துதல் மறந்தே.

என்பது: தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிந்த வழி வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.

—மாமூலனார்.

வரி

1-2. கூற்றங் கோளுற விளிதல் - உபகாரமின்றி வெறிதே மரித்தல்; பிறர் கொள விளிதல் - பிறர் தம் கைப்பொருளைக் கொள்ளும்படி மரித்தல்; என்றது, உபகாரத்தோடே மரித்தல். 3. தாள் - உற்சாகம். 4. இழைத்தல்-கீறுதல். 5. ஆழல்-அழுந்தாதே. 12. மழ-

* "இப்பாட்டின் மூப்பினும் பிணியினும் இறவாது அமர்க்களத்து வீழ்ந்தாரே துறக்கம் பெறுவரெனத் தன் சாதிக்கேற்பத் தலைவன் புகழும் மானமும் எடுத்து வற்புறுத்தலைத் தோழி கூறினாள்" என்றார் நச்சினார்க்கினியர். (தொல். பொருளதி. 44.)

புலம வணககுதல - மழவாதேயததை வணககி, அவரைத திறை கோடல் 14 அங்கே பழகவிருதத லரிது. முனது - பழைய தான. 16. பொதினி - ஊர. 18. மறந்து 13. வேஙகடம் பெறினும் 14. பழகுவராதல அரிதெனக.

பி - ம். 7 உரிமரசேனொ வாசிலே.

62. குறிஞ்சி

* அயததுவளா பைஞ்சாய் முருந்கி னன்ன
நகைப்பொலிந் திலங்கு மெயிறுகெழு துவர்வா
யாகத் தரும்பிய முலையள் பணைத்தோளா
மாத்தாட் குவளை மலர்பிணைத் தன்ன
5 மாயிதழ் மழைக்கண் மாஅ யோளொடு
பேயு மறியா மறையமை புணர்சசி
பூசற் றுடியிற் புணர்வுபிரிந் திசைப்பக்
கரந்த கரபபொடு நாஞ்செலற் கருமையிற்
கடும்புனன் மலிந்த காவிரிப் பேரியாற்று
10 நெடுஞ்சுழி நீத்த மண்ணுநீர் போல
நடுங்கஞர் தீர முயங்கி நெருந
லாக மடைதந் தோளே வென்வேற்
களிறுகெழு தானைப் பொறையன் கொலலி
யொளிறுநீ ரடுக்கத்து வியலகம் பொற்பக்
15 கடவு ளெழுதிய பாவையின்
மடவது மாண்ட மாஅ யோளே.

எனபது அலலகுறிப்பட்டொழித தலைமகன தன் நெஞசிற்குச சொல்லியது

—பரணர்.

வரி

1. முருந்து - வேரின்மேற்றணடு 2. நகை - ஒளி. 3. பேயுமறியா மறையமை புணர்சசி - களவினகட் புணர்கிறபோது பேயு மியங்

* "களஞ்சுட்டுக கிளவி கிழவிய தாகும்' என்பதனல் தலைவியாற குறிபெற்றும் தோழியை இரககும்" எனறு கொணடு அதற்கு இப் பாட்டினை உதாரணமாகக காட்டுவா நச. (தொல பொருள். 102)

காது வைகு காலத்துப் புணர்ச்சி. மறை - இரகசியம். 7 புசற் றுடியின - துடிபோல. புணாவு பிரிந்திசைப்ப - தங்களிற் கூடியும் தனித்தும் அயலார் சொல்லுவன; புணர்ந்தகாலத்து மேனி அழகாலும், பிரிந்தகாலத்து மேனி வேறுபாட்டாலும் அறிவிக்க என்றுமாம். இப் பொருட்குப் புணர்தலினும் பிரிதலினும் இசைப்ப எனக.

10-11 நீத்தம் மண்ணுநீர் போல முயங்கி - நீத்தத்திற் குளிக்குமிடத்துக் குளிருமாறுபோலக் குளிர முயங்கி என்றவாறு.

5. மழைக்கண் மாயோளென்றது, குளிர்ந்த கண்கரியோளெனக் கண்ணணிற் கேற்றுக, 16. மாயோளெனப் பின்னும் கூறுகின்றாதலின.

பி - ம். 5. வாயிதழ். 10. மண்ணுநள. அலலகுறிப்பட்டழிந்த.

63. பாலை

* கேளாய் வாழியோ மகளைநின் றோழி
திருநகர் வரைப்பகம் புலம்ப வவனொடு
பெருமலை யிறந்தது நோவே னோவல
கடுங்கண் யானை நெடுங்கை சேர்த்தி
5 முடங்குதா ளுதைத்த பொலங்கெழு பூழி
பெரும்புலர் விடியல் விரிந்துவெயி லெறிப்பக்
கருந்தார் மிடற்ற செம்பூழ்ச் சேவல்
சிறுபுன் பெடையொடு குடையு மாங்க
ணஞ்சுவரத் தகுந கான நீந்திக்
10 கன்றுகா ணுதுபுன் கண்ண செவிசாய்த்து
மன்றுநிறை பைதல் கூரப் பலவுடன்
கறவை தந்த கடுங்கான் மறவர்
கல்லென் சீறூ ரெல்லியி னசைஇ
முதுவாய்ப் பெண்டின் செதுகாற் குரம்பை
15 மடமயி லன்னவென் னடைமெலி பேதை

* இப் பாட்டு அச்சங் கூறிற்று என்றார், நச்சினார்க்கினியர். (தொல். பொருள். 36.)

தோடடுணை யாகத் துயிற்றத் துஞ்சாள
வேட்டக் களவா விசியுறு கடுங்கட்
சேக்கோ ளறையுந் தண்ணுமை
கேட்குநள கொல்லெனக் கலுழுமென னெஞ்சே.

எனபது தலைமகள் புணாந்துடன செலலச செவிலி தன மகளுககுச சொல்லியது.

—கருவூர்க் கண்ணம் புல்லனார்.

வரி

1 ஓ - அசை, ஐகாரம அசை; மகளே 3. போகினறதற்கு நோகின றேனலலேன, 19. கலஙகின நெஞசை 3 நோகினறேன எனக. 5. பூழியிடததே 8. குடையும; 6. விடிந்தகாலதது வெயிலெறிக கக *குள்ளக குடையுமெனக. 8. குடையாநினற அவவிடததை யுடைய 9. கானநீஙகி 13. இரவினகண அசைந்து.

11. மனறுநிறைதலோடு வைதல கூருமபடி 12. கறவைககணம கொ ணடுபோந்த மறவா. அம மறவா 13. சீறூரிலே இரவுதஙகிச 14. சோர்ந்த காலயுடைய குடிலிடதது 16. அவன தன தோளே துணையாக வுறக்க வுறஙகாது. 17 - 18. கடுங்கண தண்ணுமை, சேக கொள்ளும்பொழுது அறையும பறை.

பி - ம். 5. புலஙகெழு. 11. கூடி 12. கடுஙகண. 14. முதுகாற.

64. முல்லை

களையு மிடனறப பாக வுளையணி
வுலகுகடப பன்ன புள்ளியற் கலிமா
வகையமை வனபபின் வள்புநீ தெரியத்
தளவுபபிணி யவிழ்ந்த தண்பதப் பெருவழி
5 ஐதிலங் ககலிலை நெய்கனி நோன்காழ்
வெண்வே லிளையர் வீங்குபரி முடுகச
செலவுநா மயர்ந்தன மாயிற் பெயல
கடுநீர் வரித்த செந்நில மருங்கின்
விடுநெறி யீர்மணல் வாரணஞ் சிதரப்

* 'குள்ளககுளிரக் குடைந்து நீராடாதே' எனபது திருப்பாவை (13.)

10 பாம்புறை புற்றத் தீர்ம்புறங் குத்தி
மண்ணுடைக் கோட்ட வண்ணல் லேஎ
றுடனிலை வேட்கையின் மடநாகு தழீஇ
யூர்வயிற் பெயரும் பொழுதிற சேரபுடன்
கன்றுபயிர் குரல மன்றுநிறை புகுதரு
15 மாபூண் டெண்மணி யைதியம் பின்னிசை
புலம்புகொண் மாலை கேட்டொறுங்
கலங்கின ளுறைவோள் கையறு நிலையே.

எனபது வினைமுற்றிமீளும் தலைமகன தோப்பாகறகுச் சொலலியது

—ஆக்காடேகிழாாமகனா வெள்ளைக் கண்ணத்தனா.

உ ரி

3 வளபு - வாயககயிறு. தெரிய - ஆராய; போகினற கயமையால உறுமென றவருத புரவி . .. . . தெரிந்திட எனறவாறு

4 தணபதம - செவவி. 5 நெய - எணணெய; காழ் - வோறறுணடு 6. இளையா தாளான .

9. நெறி - வழி; வாரணம - காட்டுககோழி; சிதர - கிளர. 14. நிறை - நிறையாக. 15. ஐதியமபுதல - நடகக நடகக விட்டிசைககு மோசை 3 தெரிய நீ 7. நாஞ்செலவை விரும்பினேமாயினா 17 அவள் கையறுநிலை 1. களையுமிடமிது எனக 9. வாரணஞ சிதரச் செய்தே 15. ஆ 18. ஊர்வயிற் பெயரும்பொழுது எனக.

3. வகையமை வனப்பின வள்பு - செலுததுதற்கு கூறுபாடமைந்த வனப்பினை யுடைய வாா.

பி - ம். 3. தெரிந்த. 4. பெருவளி 13. சோாவு. 15. ஐதியங்கின்.

65. பாலை

உன்னங் கொள்கையொ டுளங்கரந் துறையு
மன்னை சொல்லு முய்க மென்னதூஉ
மீரஞ் சேரா வியல்பிற் பொய்ம்மொழிச

* சேரியம் பெண்டிர் கௌவையு மொழிக
5 நாடுகண் ணகற்றிய வுதியஞ் சேரற்
பாடிச் சென்ற பரிசிலர் போல
வுவவினி வாழி தோழி யவரே
பொம்ம லோதி நம்மொ டொராங்குச்
செலவயர்ந் தனரா லின்றே மலைதொறு
10 மால்கழை பிசைந்த கால்வாய் கூரெரி
மீன்கொள் பரதவர் கொடுந்திமி னளிசுடர்
வான்றோய் புணரி மிசைக்கண் டாங்கு
மேவரத் தோன்றும் யாஅவுயர் நனந்தலை
† யுயவல் யானை வெரிநுச்சென் றன்ன
15 கல்லூர் பிழிதரும் புல்சாய் சிறுநெறிக்
காடமீக் கூறுங் கோடேந் தொருத்த
லாறுகடி கொள்ளு மருஞ்சுரம் பணைத்தோ
ணாறைங் கூந்தற் கொம்மை வரிமுலை
நிரையித ழுண்கண் மகளிர்க்
20 கரிய வாலென வழுங்கிய செலவே.

என்பது வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தலைமகன் உடன்போக்கு வலித்தமை தோழி சொல்லியது.

— மாமூலனார்.

உரை

1 - 2 உன்னங் கொள்கையொடு - நம்மனக்கருத்தை யறிந்த அறிவோடே, தானறிந்தவற்றைக் கரந்து சொல்லாதே செலுத்துகிற அன்னை; அறிந்தவை - இக்கூட்டங்காரணமாக அறிந்தவை.

---

* இது “ ‘பாராட்டெடுத்தல், மடந்தப வுரைத்தல்’ என்புழி அடங்கும் என்பது” என்றும், “‘பாடிச்சென்ற ... வாழி’ என்பது உவமை யுவமம்’ என்றும் கூறுவர் பேரா. நச்சினார்க்கினியர், † “யானையின் முதுகினை மேற் சென்றன்ன என விரிக்க” என்றும், (தொல். எழுத்து. 299.)] “இதனுள் அன்னைசொல்லும் பெண்டிர் கௌவையும் தலைவரும் விழுமம் என்று தலைவிக்குத் தோழி கூறினாள்” என்றும், “அம்பலும் அலரும் அஞ்சிப் போக்குடன்பட்டது” என்றும் கூறுவர் “உடன்போக்கு நயப்பித்தது” என்பர் இளம்பூரணவடிகள். (தொல். பொருள். 267, 294, 39, 225, 42.)

1-2. அன்னை மனத்திலே சிலவற்றை நினைந்து அது தோன்றாமற் சொல்லுகின்றவற்றையும் தப்புதும். 5. நாடு கண்ணகற்றுதல் பிறர் நாடுகொண்டு தனதாக்குதல். 9. அவர் நம்மொடு செல்லை விரும்பினார்; 7. இனி உவவாய என்றாள். 10. மால் - மயக்கம் காற்று வாய்த்த மிக்க எரி. எரி தோன்றும் 17. அருஞ்சுரம் 19 மகளிர்க்கு 20. அரியவெனச் சொல்லி அழுங்கின செலவு 8 நம்முடன் 9 செல்ல இன்று விரும்பினார் எனக் கூட்டுக.

16. காட்டை மேம்படச் சொல்லுதற்குக் காரணமான யானையின் 17. வழியைக் காவல்கொள்ளுஞ் சுரம் 19. மகளிர் என்றாள் பொது வகையாக.

பி - ம். 14. உறுவலயானை. வெருவச்சென.

66 மருதம்

இம்மை யுலகத் திசையொடும் விளங்கி
மறுமை யுலகமு மறுவின் றெய்துப
செறுநரும் விழையுஞ் செயிர்தீர் காட்சிச்
சிறுவர்ப் பயந்த செம்ம லோரெனப்
5 பல்லோர் கூறிய பழமொழி யெல்லாம்
வாயே யாகுதல் வாய்த்தனந் தோழி
* நிரைதார் மார்ப னெருந லொருத்தியொடு
வதுவை யயர்தல் வேண்டிப் புதுவதி
னியன்ற வணிய னித்தெரு விறப்போன்
10 மாண்டொழின் மாமணி கறங்கக் கடைகழிந்து
காண்டல் விருப்பொடு தளர்புதளர் போடும்
பூங்கட் புதல்வனை நோக்கி நெடுந்தோ
டாங்குமதி வல்லவென் றிழிந்தனன் றாங்காது
மணிபுரை செவ்வாய் மார்பகஞ் சிவணப்

* இதனைத் தலைவி புலவிக்கட் புகழ்ந்ததற்கு உதாரணமாகக் காட்டுவர் நச். (தொல். பொருள். 228.)

15 புல்லிப பெரும செலவினி யகத்தெனக்
கொடுப்போற் கொல்லான் கலுழ்தலிற் றடுத்த
மாநிதிக கிழவனும் போனமென மகனொடு
தானே புகுதந் தோனே யானது
படுத்தனெ னாகுத ஞணி யிடித்திவண
20 கலக்கினன போலுமிக கொடியோ னெனச்சென
றலைக்கும் கோலொடு குறுகத் தலைகொண்
டிமிழ்கண் முழவி னின்சீ ரவர்மனைப
பயிரவை போலவந் திசைப்பவுந் தவிரான
* கழங்கா டாயத் தன்றுநம் மருளிய
25 பழங்க ணோட்டமு நலிய
வழுங்கின னல்லனோ வயர்ந்தந் மணனே.

என்பது பரத்தையிற்பிரிந்த தலைமகற்கு வாயிலாய்ப் புக்க தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—† செல்லூர்க் கோசிகன் கண்ணனார்.

வரி

2 எய்துப - சேர்வா. 3. காட்சி - அழகு. 6 வாய்த்தனம் - மெய்த்தனம, உண்மையாகக் கண்டனம. 9. தெருவைக் கடப்போன 10. கறங்குகையாலே அவ்வோசையைக் கேட்டுக் கடையைக் கழிந்து 13. தாங்கு - பிடிக்குதில; இழிந்தனன - இழிந்து; தாங்காது - தாமதியாது. 14. மணி - பவளம. 16 கொடுப்போன - தலைவன. 16. தடுத்த 17. மகனொடெனக. 17. நிதிக் கிழவன - அளகேசுவரன. 16 - 18. தடுத்த மாநிதிக்கிழவனும போலுமென்று கண்டார் சொல்லுமபடி மகனொடு புகுந்தா

* 'மெய்யே என்றல்' "கழங்கா ..மணனே" என்பது, "தானே தனமகனை வாயிலகொண்டு புகுகாதாயினும, அதனைப பழங்கணோட்டமும நலிதரப் பொய்யே புகுந்தானென்று மெய்யாகத் துணிந்து கோடலால அப் பெயாததாயிற்று" என்பர் பேரா. இனி நச. 'உரிய' என்றதனால் தோழி வாயிலாகச் சென்றுழித் தலைவி வெளிப்படக் கூறுதலுங் கொள்க. அஃது 'இம்மையுலகு' என்னும் அகப்பாட்டினுட் காணக" என்பர். (தொல். பொருள். 241 270.)

னென்றுமாம். மகனேயன்றி இவளொருஞ் சொல்ல நின்றமை யால் எச்சவும்மை. 19 செல்வித்தே மாதற்கு நாணி. 21. தலைக் கொண்டு - பிள்ளையைத் தன்னிடத்தே எடுத்துக்கொண்டு 22. சீர் - ஓசை 23. தவிரான் - அழுத .. தவிரானாய. 24. அன்று - இயற்கைப் புணர்ச்சிக்காலத் தொருநாள் 26. தான் விரும்பின மணத்தைத் தவிர்ந்தனனென்க. 9-10 மாணடொ ழினமா என்க.

பி - ம். 1. யுலகமுமி 5. பயமொ † செயலூரகோசந் கண்ணனார்.

67 பாலை

* யானெவன் செய்கோ தோழி பொறிவரி
வானம் வாழ்த்தி பாடவு மருளா
நறைதுறந் தெழிலி நீங்கலிற் பறைபுடன்
மரம்புல் லென்ற முரம்புயர் நனந்தலை
5 யரம்போழ் நுதிய வாளி யம்பி
னிரம்பா நோக்கி னிரையங் கொண்மார்
நெல்லி நீளிடை யெல்லி மண்டி
நல்லமர்க் கடந்த நாணுடை மறவர்
பெயரும் பீடு மெழுதி யதர்தொறும்
10 பீலி சூட்டிய பிறங்குநிலை நடுகல்
வேலூன்று பலகை வேற்றுமுனை கடுக்கும்
மொழிபெயர் தேஎங் தருமார் மன்னர்
கழிப்பிணிக் கறைத்தோ னிரைகண் டன்ன
வுவலிடு பதுக்கை யாளுகு பறந்தலை
15 யுருவில பேஎ யூராத் தேரொடு
நிலம்படு மின்மினி போலப் பலவுட
னிலங்குபர லிமைக்கு மென்பநந்
நலந்துறந் துறைநர் சென்ற வாறே.

என்பது பொருள்வயிற் பிரிந்தவழி வற்புறுத்துந் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—நோய்பாடியார்.

---

* "இது மண்டிலத்தருமை தலைவன்கூறக் கேட்ட தோழி கூறியது" என்பார், நச். (தொல். பொருள். 44.)

வ.கி

2. வானம வாழ்த்தி - வானமபாடிய புள் 3. இலை பறந்து. 5 போழுதல் - அராவுதல ; வாளியமபு - எயிறமபு.

6 நிரமபா நோககு - ஆட்குறித்துப் பார்ககும பொழுது இடுககிப் பாாககும் பாாவை ; நிரயங்கொணமாா - நரகம புகுவார் ; கொள்ளவேணடி எனறுமாம்.

4. நனைதலை யுடைய 7. நீளிடை எல்லியிடதது மணடி 8. அமா கடந்த மறவா. 9-10. எழுதி நடுகல். வேலை நட்டு அதன் கணணே பலகை சார்த்துதல் மரபு. வேற்று முனையிடத்து வேலூன்று பலகையைப் போர்ககு நடுகலெனக. 11. கடுககுந் 12. தேம்.

11. வேறறுமுனை கடந்தென்னும பாடத்திற்கு நடுகலிடததவன் பிடித்த கருவிகளாய் ஊனறியும சார்த்தியும கைககப்பட்ட வேலையும், பலகையையுமுடைய வேற்றுமுனை என்க; அதனைக் கடந்து எனறுரைகக

13. கழியாற் பிணிககப்பட்ட கருஙகடுகு ; மனனா கடுககாரரை அழைத்துப் படைகாணடல. 14. உவலிடு பதுக்கை கருகின வை கருஙகடிற்கு உவமை. ஆளுகுதல் - ஆள்படுதல்; 15. உரு வில் பேய் - பேயததோ; கடுககும தேசததைக கொள்ளவேணடி மனனா தோறபடையைக கணடாலொதத பதுககையென்க.

11. கடந்து 18. சென்ற ஆறு 15. தேரொடு 11. பரலிமைககு மென னுநின்றாகள், 1. யானெவன செயவேன் தோழி யெனறு 4. காட்டை நினைத்து ஆற்றாளாயினள்.

8. நாணுடை மறவா - கரந்தையாா.

பி - ம். 3. உறையிறந். பறையுடன 11. கடந்து. 12. மளளா 14. அழி ருபதுககை. † நொயப்பாடியாா.

68. குறிஞ்சி

அன்னாய் வாழிவேண் டன்னைநம் படப்பைத்
தண்ணயத் தமன்ற கூதளங் குழைய
வின்னிசை யருவிப் பாடு மென்னதூஉங்
கேட்டியோ வாழிவேண் டன்னைநம் படப்பை

5 * யூட்டி யன்ன வொண்டளிர்ச செயலை
யோங்குசினைத் தொடுத்த வூசல பாம்பெழ
முழுமுத றமிய வுருமெறிந் தன்றே
பின்னுங் கேட்டியோ வெனவுமஃ தறியா
ளென்னையுங் கனைதுயில மடிந்தன ளதன்றலை
10 மன்னுயிர மடிந்தன்றாற் பொழுதே காதலர்
வருவ ராயிற் பருவ மிதுவெனச
சுடர்ந்திலங் கெல்வளை நெகிழ்ந்த நம்வயிற்
படரந்த வுள்ளம் பழுதன் றாக
வந்தனா வாழி தோழி யந்தரத
15 திமிழ்பெய றலைஇய வினப்பல கொண்மூத்
தவிர்வில் வெள்ளந் தலைத்தலை சிறப்ப
† கன்றுகா லொய்யுங் கடுஞ்சுழி நீத்தம்
புன்றலை மடப்பிடிப் பூசல் பலவுடன்
வெண்கோட் டியானை விளிபடத் துழவு
20 மகலவாய்ப பாந்தட் படாஅர்ப
பகலு மஞ்சும் பணிக்கடுஞ் சுரனே.

எனபது தலைமகன இரவுககுறி வந்தமையறிந்த தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது ‡

வரி ஊட்டியார்.

3. அருவிப்பாடு மெனனதூஉம் என்றது, இவ்வோசையு மேதே றுங கேட்டாயோ என்றவாறு. 4. பினனையும வேலன

* "'ஊட்டி .செயலை' எனபுழி இனனதனை யெனறு தெரித்து மொழியாமையின வழுவாம்பிற வெனின்—உவமை யெனனு மலஙகாரமா பினன்றே இனன தொனறனையெனல வேணடுவது; செயலையந் தளிரினது செய்யாத நிறததைச செயததுபோலக கூறுங கருத்தினனுதலிற் பிறிதோ ரலஙகாரமாம" எனபா சேனாவரையா. "ஊட்டாததனை ஊட்டியது போலக கூறலின வேறோா உவமை யிலககணமாம" எனபர் நச. (தொல். சொல். 56.) † இது 'யானையுங குதிரையுங ..ரிய' என்றதனுல அமைந் தது. (தொல் பொருள். 571.) ‡ "இது தாயது துயிலுணர்ந்து தலைவன வந்தமை தோழி தலைவிககுக கூறிக குறிவயிற்சென்றது" என்றார் நச. (தொல். பொருள் 114.)

டென்றாள், மற்றதொன்று சொல்லுவாளாக. 5. ஊட்டுதல் - அரக்கூட்டுதல் 7. முதல் - செயலை முதல். 11. பருவமிது - பொழுதிது. 12 சுடர்ந்திலங்குதல் - விட்டு விளங்குதல். 15. கொண்மூப்பெய்த 16. தவிர்வில வெள்ளம். தலைத்தலை சிறப்ப - மேன்மேலும் மிக 17 ஒய்யும் - இழுக்கிற நீத்தம் 19. துழவும். 18. பிடிப்பூசல் பலவுடன் யானைவிளியு முண்டாகத் துழவு மெனக 20. பாந்தட்படாஅ - பாம்புசெடி. 21. சுரத்தை 14 வந்தனரெனக் கூட்டுக.

யானைகளுங் கன்று காரணமாகப் பிடி வருந்தியபின்பு எடுக்க முயன் றாற்போல, அவரும் அலரானும் வழியருமையானும் நாம் நலனழிந்த பின்பு வரைய முயலுமதல்லது முன்பு முயலாரென்பது கருத்து.

பி - ம் 2. தண்கயத்த

69. பாலை

ஆய்நலந் தொலைந்த மேனியு மாமலர்த்
தகைவனப் பிழந்த கண்ணும் வகையில்
வண்ணம் வாடிய வரியு நோக்கி
யாழ லான்றிசி னீயே யுரிதினி
5 னீத லின்பம் வெஃகி மேவரச்
செய்பொருட் டிறவ ராகிய புல்லிலைப்
பராரை நெல்லி யம்புளித் திரள்காய்
கான மடமரைக் கணநிரை கவரும்
வேனி லத்த மென்னா தேமுற்று
10 விண்பொரு நெடுவரை யியறேர் மோரியர்
பொன்புனை திகிரி திரிதரக் குறைத்த
அறையிறந் தகன்றன ராயினு மெனையதூஉ
நீடலர் வாழி தோழி யாடியன்
மடமயி லொழித்த பீலி வார்ந்துதன்
15 சிலைமாண் வல்விற் சுற்றிப் பலமா
ணம்புடைக் கைய ரரண்பல நூறி
நன்கலந் தரூஉம் வயவர் பெருமகன்
சுடர்மணிப் பெரும்பூ ணாஅய் கானத்துத்

தலைநா ளலரி நாறுநின
னலர்முலை யாகத தின்றுயின மறந்தே.

என்பது · பொருள் வயிற்பிரிந்து நீட்டிநதான தலைமகனெனக கவனற தலைமகட்கு வருவரெனபதுபடச சொலலித தோழி யாறறுவிததது

— † உமட்டூர்கிழார்மகனா பரங்கோற்றனா.

வரி

2. வகையிலவாய 3. அழகு வாடின திதலை. 4. உரிததாக 5 ர வான வரும இனபததை விருமபிச 6. செய்கிற பொருட்கூறற ராய. 9. எழுற்று - மயககமுறறு.

10. நெடுவரை - பெருமலை; 14 வாரந்து - உரிதது; 15. சிலை - ஓசை; ஒரு மரமுமாம. 6. செயபொருட டிறவராய அததமென்று பா ராது மயங்கி, 12. அறையிறந் தகனறாராயினும் சிறிதும 13 நீடலா எனக. 16 கையாாயப பகைவா அரணகளைப பொடி யாககி.

பி - ம். 10 நெடுநெகுடை. 18 † சுடாமலி. உருஉரோகிழாாமகனா பரங் றனா.

70. நெயதல்

கொடுந்திமிற பரதவா வேட்டம் வாய்த்தென
விரும்புலாக் கமழுஞ் சிறுகுடிப பாக்கத்துக்
குறுங்க ணவவலைப் பயம்பா ராட்டிக்
கொழுங்க ணயிலை பகுக்குந் துறைவ
5 னம்மொடு புணர்ந்த கேண்மை முன்னே
யலர்வாய்ப பெண்டி ரம்ப றாற்றப
பலருமாங் கறிந்தனர் மன்னே யினியே
வதுவை கூடிய பின்றைப புதுவது
பொன்வீ ஞாழலொடு புன்னை வரிக்குங்
10 கானலம் பெருந்துறைக கழனி மாநீர்ப்
பாசடைக் கலித்த கணைக்கா னெய்தல
விழவணி மகளிர் தழையணிக் கூட்டும்
வென்வேற் கவுரியர் தொன்முது கோடி
முழங்கிரும் பௌவ மிரங்கு முன்றுறை

15 வெல்போ ரிராம னருமறைக் கவித்த
பல்வீ ழாலம் போல
வொலியவிந் தன்றிவ வழுங்க லூரே.

என்பது தலைமகன் வரைவுமலிந்தமை தோழி தலைமகட்குச் சொல்லி
யது

—மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தனார் கடுவன்மள்ளனார்.

உரை

3. வலையின் பயம் பின்பு கொண்டாடி; பாராட்டி 4. அயிலை யென்
னும் மீனைக் கூறிடும் துறைவன் 5. கேண்மையைப் 7. பலர்
அறிந்தார். உம்மை - அசைநிலை; ஆகு அசைவிடத்து; மன -
கழிவு

9. வரிக்கும் - சித்திரமெழுதினாற்போல உதிர்ந்து அழகு செய்யும்.
10 கழனி 11. தழைத்த நெய்தல். 13 கவுரியர் - பாண்டியர்
13. கோடி - திருவணைக்கரை: 15. மறை - அசைவிடத்து
தாமும் பரிகரமும் விசாரிக்கப்புக்க மறை. மறை சொல்லுதல்
காரணமாக, அவித்தல் - அவ 16. ஆலிற புட்கள் கத்தாமல்
அவித்தல 6. அலர் முனபு பலரறிந்தது; அவன் 8. வரைய
வருகின்றபொழுது இப்படியே 17. அவிந்ததெனறாள்.

8-9. புதுவதாக வரிக்கும்; 12-13. தழையணிக்குக் கூட்டும் கோடி.

பரதவர் தம் முயற்சியானே வேட்டை வாய்த்ததாகிலும் குறுங்கண்
வலையைப் பாராட்டி அம்முயற்சியாலுண்டான அயிலையைக் கடலினின்றும்
நீக்கி, எல்லார்க்கும் பகுத்துக்கொடுத்து மகிழ்வித்தாற்போல, அவரும் தம்
முடைய முயற்சியானே வதுவை கூடிற்றாயினும் அதற்குத் துணையாக
நின்ற என்னைக் கொண்டாடி, நின்னைப் பெரிய இச்சுற்றத்தினின்றுங்
கொண்டு போயத் தம்மூரினகணே நின்னைக்கொண்டு விருந்து புறந்
தந்து தமமூரையெல்லாம மகிழ்விப்பா எனறவாறு.

நெய்தற்பூவானது, ஞாழலும் புன்னையுங் கரையிலே நின்று தாதை
யுதிர்த்துப் புறஞ்சூழ, நீரிடத்துத் தன்னை விடாதே அலைகள் சூழ நடுவே
நின்று செருக்கி வளர்ந்து பின்னை விழவணி மகளிர் அல்குலுக்குத் தழை
யாய்ப் பயன்பட்டாற்போல, இருமுதுகுரவர் புறங்காப்ப ஆயவெள்ளத்தார

மெய்யை விடாதே சூழ்ந்து புறங்காப்ப, இப்படிச் செல்வத்தால் வளர்ந்த நீயும் நம்பெருமானுடைய இல்லறமாகிய பிரிவிற்குத் துணையாகப் போகா நின்றாயன்றோ வென்று வியந்து கூறியவாறு கண்டு கொள்க.

பி - ம். 13. கவிரியா.

71. பாலை

நிறைந்தோர்த் தேரு நெஞ்சமொடு குறைந்தோர்
பயனின் மையிற் பற்றுவிட் டொரூஉ
நயனின் மாக்கள் போல வண்டினஞ்
சுனைப்பூ நீத்துச் சினைப்பூப் படர
5 மையின் மானின மருளப் பையென
வெந்தாறு பொன்னி னந்தி பூப்ப
வையறி வகற்றுங் கையறு படரோ
டகலிரு வான மம்மஞ் சீனப்
பகலாற் றுப்ப படுத்த பழங்கண் மாலை
10 காதல்ர் பிரிந்த புலம்பி னோதக
வாரஞ் ருற்ற ரருநிறஞ் சுட்டிக்
கூரெஃ கெறிஞரி னலைத்த லானு
தெள்ளறு வியற்றிய நிழல்காண் மண்டிலத்
துள்ளூ தாவியிற் பைப்பய நுணுகி
15 மதுகை மாய்தல வேண்டும் பெரிதழிந்
திதுகொல் வாழி தோழி யென்னுயிர்
விலங்குவெங் கடுவளி யெடுப்பத்
துளங்குமரப் புள்ளிற் றுறக்கும் பொழுதே. *

என்பது பொருள்வயிற் பிரிந்துவிட்டது ஆற்றாளாய தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.

—† அந்தியிளங்கீரனார்.

வரி

1. நிறைந்தோர் - செல்வமுடையோர். 6. அந்தி - செக்கர்; ஒரு பூவுமாம். 7. வியக்கத்தக்க அறிவைப் போக்குகின்ற செயலறவைச்

* இப்பாட்டினை, "வேட்கை யொருதலை. . ." என்னுஞ் சூத்திரத்தினுள் சாக்காட்டிற்கு உதாரணமாகக் காட்டுவர் நச். (தொல். பொருள். 100.) . † அந்திலிளங்கீரனார்.

செய்யும் படர்; கூரிய அறிவெனறுமாம. 8. வானம் அமமஞ் ஈனை வெனறது, அககாலத்துப் பல நீறததையுடைய மேகத் தைத் தரும வானம எனறொறு. 7 - 8. பிரிந்திருபபார்கரு நோவையும் மேகத்தையுந்தர எனறபடி

10. காதலரைப் பிரிநத புலம்பான நோகச செய்தே 9. மாலை 12. யலைததலமையாதென முற்றுவிகக 11. சுட்டி - கருதி. 13. மணடிலம - கணணுடி, அதில 14. ஆவி முன்பு பசந்து பின்பு சுருஙகிறைற்போலக காணக காணச சுருஙகி 15. என வலிதான் மாய்தல வேணடியிரானெனறது. 17. விலஙகுவளி - சூறுவளி; எடுபப - எழுப்ப; 16. உயிா 18. புட்போலப் போம்பொழுது இதுவோ தோழி எனக.

72. குறிஞ்சி

இருள்கிழிப் பதுபோன் மின்னி வானந்
துளிதலைக் கொணட நளிபெய னடுநாள்
மின்மினி மொய்த்த முரவுவாய்ப புற்றம்
பொன்னெறி பிதிரிற் சுடர வாங்கிக்
5 குரும்பி கெண்டும் பெருங்கை யேற்றை
யிரும்புசெய் கொல்லெனத் தோன்றுமாங்க
ணறே யருமர பினவே யாறே
சுட்டுநர்ப பனிக்குஞ் சூருடை முதலைய
கழைமாய் நீததங் கலபொரு திரங்க
10 வஞசுவந் தமிய மென்னுது மஞ்சுசுமந்
தாடுகழை நரலு மணங்குடைக் கவாஅ
னீருயிர்ப் பிணவின் வயவுபபசி களைஇய
விருங்களி றட்ட பெருஞ்சின வுழுவை
நாம நல்லராக் கதிர்பட வுமிழ்நத
15 மேய்மணி விளக்கிற் புலர வீர்க்கும்
வாணடந தன்ன வழக்கருங் கவலை
யுள்ளுநருட்குங் கல்லடர்ச சிறுநெறி

*யருள்புரி நெஞ்சமொ டெஃகுதுணை யாக
வந்தோன் கொடியனு மல்லன் றந்த
20 நீதவ றுடையையு மல்லை நின்வயி †
ஞெ வருமபடர் செய்த
யானே தோழி தவறுடை யேனே.

என்பது தலைமகனை இரவுக்குறிக்கண் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியதூஉமாம்.

—எருமைவெளியனார் மகனார் † கடலனார்

வரி

1-2. வானம் துளியைத் தனனிடத்தே கொண்ட. 3. புறத்தை; 4. சுடர் - மினமினி ஒளிவிட; வாங்கி - இடந்து; 6. தோனறு மவ்விடத்து. 7. போதற்கரிய தன்மைய ஆறு. 8. சூர் - பயம்; 9. இரங்க - ஒலிப்ப; இவ்வளவும் வழியருமை சொல்லிற்று இனித் தலைவன கருத்தைக் கொணடு கூறுகின்றது.

10. தமியமாதலால அஞசுவ மெனனுது; 12. ஈருயிர்ப்பிணவு - சூற பிணவு; வயவுப்பசி - வேட்கைபபசி. 15. மேய்மணி - மேய்தல காரணமாக உமிழ்ந்த மணி. விளககினை, அதுவே விளககாக. 16. கலை - அருவழி; 17 கல்லடாந்து கிடககிற இடடியவழி; வழியை இரணடு கூறிட்டார். 18. அருள - நமமேலருள் 19 - 20. தநத நீ - கூட்டின நீ; 21 தோழி ஆற்றுளாம படா.

+ தோடு கூட்டவே கூடுகினறேன எனபது அறிந்தே தலைமகள் கூடும எனபதற்கு இதுமுதலாக ஐநதடியும் உதாரணமாகக காட்டப்பட டுள்ளன. (இறை. களவு. 13.) † 'தனனை அழிதல்' என்னுந் துறைககு இது முதலாக மூனறடியினையும உதாரணமாகக காட்டி, "அவன வரவினை உவவாது துனபமகூறதல் வழுவாயினும, அதுவும அவன்கண அனபாத வினை அமைததார்" என்பா பேராசிரியர். இனி நசசினார்ககினியா இப் பாட்டினை 'அவனளி சிறப்பினும' என த் துறைககு உதாரணமாகக் கொண டு, "'வந்தோன' என்பது அவனளிசிறததல்; 'தவறுடையேன்' என்பது தன்வயின் உரிமை, 'கொடியனு மல்லன்' என்பது அவன்வயிற் பரத தமை" என்பா. (தொல். பொருள். 210, 111.)

9, கலஒபொருதிரமக எனபதனை 8 முதலைய வெனனும முறறுவினைக குறிப்பொடு முடிகக.

புலி துணைபுறந்தருதற்குப் பிறவற்றைத நீஙகுசெய்யும பாம்பும அதற்குத துணையாயினாற் போல, நீயுங குடியோமபற செயதிகாரணமாக வரைவொடுவரிற் கடுஞ்சொற் சொல்லுகிற பேரும இனசொற்சொலவி வரைவுடமபடுவா எனபதாம.

பி - ம். 6. தோனறியாங்கண. 15. புலாலைப்பீ † மோகமானக கடலாா.

73. பாலை

* பின்னொடு முடிதத மண்ணா முச்சி
நெய்கனி வீழ்குழ லகபபடத் தைஇ
வெருகிரு ளோக்கி யன்ன கதிர்விடு
பொருகாழ் முத்த மிடைமுலை விளங்க
5 வணங்குறு கற்பொடு மடங்கொளச சாஅய்
நின்னோய்த் தலைையு மல்லை தெறுவர
வென்னா குவள்கொ லளிய டாளெனை
வென்னழி பிரங்கு நின்னொ டியானு
மாறன் றென்னா வேறல காட்சி
10 யிருவே நம்படா தீர வருவது
காணிய வம்மோ காதலந் தோழி
கொடிபிணங் கரில விருள்கொ ளாக
மடிபதம் பார்க்கும் வயமான் றுப்பி
னெனலஞ் சிறுதினைச் சேணோன் கையதைப
15 பிடிக்கை யமைந்த கனல்வாய்க் கொள்ளி
விடுபொறிச் சுடரின் மின்னியவா
சென்ற தேஎத்து நின்றதான் மழையே.

எனபது தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிகின்றான குறிதத பருவவரவு கணடு அழிந்த தலைமகட்குத தோழி சொலலியது.

— எருமைவெளியனார்.

* "'பினனொடு முடித்த மணணா முசசி' எனனும பாட்டினுள் 'அணங்குறு கற்பொடு......டியானும' என்றவழித தலைமகன் பிரிவிற்குத் தோழி

வரி

1. பிணி - பிணனுதல; மணணுமை - கை செயயாமை; 2 நெய - ... நெய; வீழகுழல - இருகுழல; அகபபடக கட்டி 3-4 வெருகு இருளிலே நோககினுற்போல ஒளிவிடட முதகினெரு வடம கதிரவிட்டு விளஙக எனக. 5 அணஙகு - அருநதகி; கற்பொடு - கறபினுல. 6 நினனுடைய நோயிடததையு மல்லை; தெறுவா - அசசம ...; 9 ஆறனறெனறு வேறல் காட்சி - வழி யலல வெனறு சொலலாத வேறறற அறிவு; எனறது, ஒனறை அவள் நினைந்தால தோழிககும அதுவே அறிவாம. 8 ...னறெடு யானும 11 காணவா; 10 இருவேம படாதீரக 11 காணவா, ஓ - அசை.

12 அரில - தூறு; நாகம - யானை; 13 வயமான - வலிம்ஹம 13 - 14 தன வலியையுடைய சேணேன, இதனின மேலிருககிறவன. 12-13 யானைச சாய்வு பாாககிற 14 சேணேன.

15. பிடி எனறு பிடிக்குமிடமாககி, அது கைபிடததமைந்த கொளளி எனக. பிடிககைககு இடமவைதது அதல்லாத விடடய சுடடுக கொளளியாககுதல இயல்பு

15-16. கொளளி தான விடுகிற சுடாபோல மினனி; பொறி - பொறியும போது பறககும பொறி

17. சினறது மழை அதனைக 11 காணிய வா எனக கூடடுக. 2 தைஇ 5 சாய 8 எனனழிவுககு இரஙகு மென்க. 13 துபபிற் 14 சேணேன எனக

பி - ம். 2. நெடுவீழகபபட. 6. தெயய

74 முல்லை

விணைவலம் படுத்த வென்றியொடு மகிழ்சிறந்து
போர்வல் இளையர் தாள்வலம் வாழ்த்தத்
தண்பெயல் பொழிந்த பைதுறு காலைக்

படர்கூர்ந்தாளெனச் சொலலினமையின் அது பிறன்கட்டோன்றிய இழவு பற்றி அவலம பிறந்ததாம" எனபா பேரா. (தொல். பொருள் 253.)

குருதி யுருவி னொண்செம மூதாய
5 பெருவழி மருங்கிற சிறுபல வரிபபப
பைங்கொடி முலலை மெனபதப புதுவீ
வெண்களா ரரிமணா னன்பல நாஅய
வண்டுபோ தவிழகருந் தண்கமழ் புறவிற
கருங்கோட் டிரலை காமா மடபபிணை
10 மருண்டமா னோககங் காணடொறு நினனினைநது
திண்டோ வலவ கடவெனக கடைஇ
யின்றே வருவ ரான்றிகம் பணியென
வன்புறை யினசொ னனபல பயிறறா
நின்வலித தமைகுவன் மன்னோ வலகற
15 புனகண் மாலையொடு பொருந்திக் கொடுங்கோற
* கலலாக் கோவல ரூதும்
வலவாய்ச் சிறுகுழல் வருததாக் காலை

எனபது தலைமகன பிரிவினகண ணழிந்தகிழததிவறபுறததுந் தோழிக குச சொலலியது

— † மதுரைக கவுணியன் பூதத்தனா.

வரி

1 வினை வலம்படுததல - வினையை வெற்றி படுததல, அநத வெனறி யொடு. பைது 5 சிறுபல வரிபப - பல வரிப்பட்ச சிறிய வாகிய பலவும பரகக. 6 மெதமெனற செவவிய புதிய பூ 7 தாய - தாவ, தாவச செயதே 9-10 பிணை மானின மருணட னோககம. 11 கடவெனறு முடுககி 12 வருவா ஆன்றிகம் பணி-நடுககததை அமைவேம 14 நீ சொன்னபடியை நிசசயித்திருப் பேன. மன - அது மாட்டுகிலேன்.

2. தாள் வலம வாழ்த்த 12 இனறே வருவா எனக கூடடுக. 17 வருத் தாககால 12 அமைவேம.

பி - ம். † மதுரைக கவுணியன் முததனா.

---

* "'கலலா .....காலே' எனபுழி இனபததை வெறுததனளாயி னும் புணர்சசிக் கேதுவாமென்பது கருத்து" எனபர். பேரா. (தொல. பொருள். 270.)

75. பாலை

அருளன் றாக வாள்வினை யாடவர்
பொருளென வலித்த பொருளல் காட்சியின்
மைந்துமலி யுள்ளமொடு துஞ்சல் செல்லா
தெரிசினந் தவழ்ந்த விருங்கடற் றடைமுதற்
5 கரிகுதிர் மரத்த கான வாழ்க்கை
யடுபுலி முன்பிற் றொடுகழன் மறவர்
தொன்றியற் சிறுகுடி மன்றுநிழற் படுக்கு
மண்ணா னெடுவரை யாமறப் புலாந்த
கன்னெறிப் படர்குவ ராயி னவனுதற்
10 செயிர்தீர் கொள்கைச் சின்மொழித் துவர்வா
யவிர்தொடி முன்கை யாயிழை மகளி
ராரந் தாங்கிய வலர்முலை யாகத்
தாராக் காதலொடு தாரிடைக் குழையாது
சென்றுபடு விறற்கவி னுள்ளி யென்று
15 மிரங்குந ரல்லது பெயர்தந் தியாவருந்
தருநரு முளரோ விவ்வுலகத் தானென
மாரி யீங்கை மாத்தளி ரன்ன
வம்மா மேனி யைதமை நுசுப்பிற்
பல்காசு நிரைத்த கோடேந் தல்குன்
20 மெல்லியற் குறுமகள் புலந்துபல கூறி
யானா நோயை யாக யானே
பிரியச் சூழ்தலு முண்டோ
வரிதுபெறு சிறப்பி னின்வயி னானே.

என்பது † பொருள்வயிற் பிரிவரென வேறுபட்ட தலைமகட்குப் பிரியாரெனத் தோழி சொல்லியது.

—மதுரைப் போத்தனார்.

வரி

1-3. ஆடவர்கள், * பொருளன்றாக ஆள்வினையைப் பொருள் என வலித்த பொருளல்லாத காட்சியையுடைய உள்ளம் என்க. 3 உள்ளமொடு - உள்ளத்தால், துஞ்சல் செல்லாது 9 கன்னெறிப் படர்குவராயி னென்க.

---

* பேரருள் எனவும் படிக்கலாம்.

4. எரிசினம் தவழ்ந்த - எரிகிற சினம் பரந்த, சினம் ஆகுபெயர், நெருப்பு. 4-5 கடற்றையடைந்த விடத்து...மரம்; கரிந்த குதிர போலும் எனறுமாம். 7 தொன்றியற சிறுகுடி - பழையதாய் வருகிற இயல்புடைய குடி. 13 குழையாது - துவளாது; குழையாம லெனத்திரிக்க. 18 ஊதமை நசுபபு; 14 போன வழுகை ினைந்து 15 வருந்துவதல்லது மறித்துக் கொண்டு வந்து அழுகைத் தந்து ிறுத்துவாரும் 16 உளரோ இவ்வுலகத்தென 20 மெலலியறகுறுமகளே நீ பல புலந்து கூறி 21 நோயையாக ின்னிடத்து ினறு அவர் பிரிய அவரொடு யான விசாரிப்பது ுண்டோ எனக.

12. முலையாகத்திலே 13 தஙகள் தாரை இடையே குழைவியா ே 15 இரஙகுந ரலலது எனக

7 ிழறபடுக்கும 8 வரையையுடைய 9 நெறி எனக. 9 படாவ ா பின 15 இரஙகுந ரல்லதெனக

பி - ம். 21 †வவரே. பொருள்வயிற பிரிய வேறுபட்ட தலைமகட்குப பிரியே னெனத் தலைமகன சொலலியது.

76. மருதம்

* மண்கனை முழவொடு மகிழ்மிகத் தூங்கத்
தண்டுறை யூரனெஞ் சேரி வந்தென
வின்கடுங் கள்ளி னஃதை களிற்றொடு
நன்கல னீயு நாண்மகி ழிருக்கை
5 யவைபுகு பொருநர் பறையி னானாது
கழறுப வென்பவவன் பெண்டி ரந்திற
கசசினன் கழலினன் றேந்தார் மார்பினன் -

* இப பாட்டினைப் 'புல்லுதன் மயக்கும புலவிக் கணணும்' என்ற துறைக்கு உதாரணமாகக் கொணடு, "இதனுள் 'எஞ்சேரி வந்தென கழறுப வெனப அவன பெணடிர்' என முன்னைனான்று புலலுதனமயக் குதலால் தலைவி புலந்தவாறும, அது கணடு காமககிழத்தி கொண்டு கை வலிப்பலெனப்பெருமிதம உரைததவாறும் காணக" எனபர் நச். (தொல். பொருள். 151.)

வகையமை பொலிந்த வனப்பமை தெரியற்
சுரியலம் பொருநனைக் காண்டிரோவென
10 வாதி மந்தி பேதுற் றினையச்
சிறைபறைந் துரைஇச் செங்குணக் கொழுகும்
மந்தண் காவிரி போலக்
கொண்டுகை வலித்தல் சூழ்ந்திசின் யானே.

என்பது தலைமகனை நயப்பித்துக்கொண்டாளென்று கழறக் கேட்ட பரத்தை தலைமகட்குப் பாங்காயினார் கேட்பச் சொல்லியது.

— பரணர்.

வரி

1. மகிழ் மிகுதரூஉம் - களிப்பு மிகுதற்குக் காரணமான கூத்தாட்டு என்றவாறு 2 அது காண வந்தாரது 4-5 இருகையையுமுடைய அவை 6 கழறுதல் - வைதல்; அந்தில் - அசை 8 வகையமைதியோடு பொலிந்த மாலையையுடைய 9 மயிர்; வகை - கூறுபாடு. 9. சுரியல் பொருநன் - கூத்தாடும் ஆட்டனத்தி காண்டிரோ - கண்டீரோ, என 11 சிறை - அணை 13 கொண்டு, கை வலித்தல் - என்னிடத்தே கொண்டு கையாலே பற்றிக் கோடல்.

ஆட்டற்கையானுதல் பாட்டற் குரலானுதல் பெற்றேனென்று சொல்லுவாளாயின் அப்படிச் செய்கிறேனென்றாள்.

பி - ம். 1 முழவமொடு. 9. காணீரோ. 11. சிறைபாயந்

77. பாலை

நன்னுதல் பசப்பவு மாள்வினை தரீஇயர்
துன்னருங் கானந் துன்னுத னன்றெனப்
பின்னின்று சூழ்ந்தனை யாயினன் றின்றுச்
சூழ்ந்திசின் வாழிய நெஞ்சே வெய்துற
5 விடியுமிழ் வான நீங்கி யாங்கணுங்
குடிபதிப் பெயர்ந்த சுட்டுடை முதுபாழ்க்
கயிறுபிணிக் குழிசி யோலை கொண்மார்

பொறிகண் டழிக்கு மாவண மாக்களி
னுயிர்திறம் பெயர நல்லமர்க் கடந்த
10 தறுகண ணாளர் குடர்தரீஇத் தெறுவரச்
செஞ்செவி யெருவை யஞ்சுவர விகுக்குங்
கல்லதர்க் கவலை போகிற் சீறூர்ப்
புல்லரை யித்திப் புகர்படு நீழ
லெல்வளி யலைக்கு மிருள்கூர் மாலை
15 வானவன் மறவன் வணங்குவிற் றடக்கை
யானா நறவின் வண்மகிழ்ப் பிட்டன்
பொருந்தா மன்ன ரருஞ்சமத் துயர்த்த
திருந்திலை யெஃகம் போல
வருந்துயர் தருமிவள் பனிவார் கண்ணே.

என்பது தலைமகன் பிரியக்கருதிய நெஞ்சிற்குச் சொல்லிச் செலவழுங்குவித்தது.

—மருதனிளநாகனார்.

வரி

1. தரீஇயர் - பெறவேண்டி. 3-4 மிகவும் சூழ்ந்தாய். 5. இடிப்போடு வெய்துறும்படி மழை பெய்யாது நீங்க. 6 சுட்டு - இப்பால் பலரும் கருதிச் சொல்லப்படுதல் இதனிடத்து வைத்த, 7 குழிசி - குடம் பொறி - இலச்சினை ஆவண மாக்களின்-பிரமாணம் வாங்குகிற மாக்களைப்போல 9-10. உயிர் வேறொரு திறத்தே போகத்தெறுவர் அமர் கடந்த எனக. 10-11 எருவை பட்டவீரர் குடரை வயிற்றினின்றும் வாங்கிப் போகடுகிற. 13. புகர்-புள்ளி. 14 எல்வளி - பெருவளி; தோற்றமும் ஆம். 15. வானவன் மறவன் - சேரன் படைத்தலைவன் மறவன் 16 பிட்டன் 16-18 பிட்டன் எடுத்த இலைத்தொழிலையுடைய வேல்.

14. மாலையிலே 19 துயர்தரும் இவள் கண்ணுதலால் 3 பின்னின்று விசாரித்தாயாயின் கொடியவை விசாரித்தாயாவை.

பி - ம். 3. விடுத்தனை, விடுத்தி. 5. நீங்க நீங்கி. 12. நல்லதா.

78. குறிஞ்சி

நனந்தலைக் கானத் தாளி யஞ்சி
யினந்தலைத் தரூஉ மெறுழ்கிளா முளபின்
வரிஞிமி றூர்க்கும் வாய்புகு கடாஅத்துப்
பொறிநுதற் பொலிந்த வயக்களிற் றொருத்தல்
5 விருந்பிணர்த் தடக்கையி னேமுறத் தழுவக்
கடுஞ்சூன் மடப்பிடி நடுங்குஞ் சாரற்
றேம்பிழி நறவின் குறவர் முன்றின்
முந்தூழ் ழாய்மல ருதிரக் காந்த
ணீடிதழ் நெடுந்துடு பொசியத் தண்ணென
10 வாடை தூக்கும் வருபனி யற்சிர
நம்மில் புலம்பிற் றம்மூர்த் தமிய
ரென்னா குவர்கொ லளியர் தாமென
வெம்விட் டகன்ற சின்னாட் சிறிது
முள்ளியு மறிதிரோ வோங்குமலை நாட
15 வுலகுடன் றிரிதரும் பலர்புகழ் நல்லிசை
வாய்மொழிக் கபிலன் சூழச் சேயநின் று
செழுஞ்செய் நெலலின் விளைகதிர் கொண்டு
தடந்தா ளாம்பன் மலரொடு கூட்டி
யாண்டுபல கழிய வேண்டுவயிற் பிழையா
20 தாளிடூஉக் கடந்து வாளம ருழக்கி
யேந்துகோட் டியானை வேந்த ரோட்டிய
கடும்பரிப் புரவிக் கைவண் பாரி
தீம்பெரும் பைஞ்சுனைப் பூத்த
தேங்கமழ் புதுமலர் நாறுமிவ ணுதலே.

என்பது: களவுக்காலத்துப் பிரிந்துவந்த தலைமகற்குத் தோழி சொல்லி யது.

—மதுரை நக்கீரனார்.

வரி

2. இனந்தலைத்தரும் - இனத்தைத் தன்னிடத்தே குவித்துக் கொள்ளும். 1 தலை - அசை; அழைத்துக் கூடக்கொண்டு நோக்கும் 4 ஒருத்தல - தலைவன். 1. ஆளியஞ்சிப் 6 பிடி நடுங்குஞ் சாரல்.

7 தேம் - இனிமை ; தேனுற்பிழிந்த நறவுமாம். 8. முந்தூழ - மூங்கில் 10. வருபனி - தோனறுகினற பனி ; அற்சிரம் - பனிக காலம். 11. புலமபின - புலம்பால்.

16. கபிலன சூழ எனறது, பாரியை அரசா மூவரும வளைததிருப்ப, அகப்பட்டிருந்து உணவிலலாமைக கிளிகளை வளாததுக கதிர கொணடுவர விட்ட கதை.

18. ஆமப லவியுணாவு.

யானை காககவும பிடி நடுங்கினுற்போல நீயிா இவளைப பாதுகாகக வேணடு மென்னுங் கருததுடையரா யிருககவும், பிரிவிற்கு அஞசாநின்ருளெனறவாறு.

பி - ம். 10. தூஙகி. 15. நெடுந்தா. 20. நாளிடூஉ. †மதுரைககீரனா.

79. பாலை

தோட்பத ளமைதத கருங்கை யாடவர்
கணைபொறி பிறபப நூறி வினைபபடர்ந்து
கலலுறுத திபற்றிய வலலுவாய படுவிற
பாருடை மருங்கி னூறன் மண்டிய
5 வன்புலந் துமியப் போகிக் கொங்கா
படுமணி யாய நீர்க்குநிமிர்ந்து செலலுஞ
சேதா வெடுத்த செந்நிலக் குரூஉத்துக
ளகலிரு விசும்பி னூன்றித் தோன்று
நனந்தலை யழுவ நம்மொடு துணைப்ப
10 வல்லாங்கு வருது மென்னு தல்குவர
வருந்தினை வாழியென் னெஞ்சே யிருஞ்சிறை
வளைவாயப் பருந்தின் வான்கட் பேடை
யாடுதொறு கனையு மவ்வாய்க் கடுநதுடிக்
கொடுவி லெயினர் கோட்சுரம் படர
15 நெடுவிளி பயிற்று நிரம்பா நீளிடைக்
கல்பிறங் கத்தம் போகி
நில்லாப் பொருட்பிணிப் பிரிந்த நீயே.

எனபது : பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைமகன இடைச்சுரத்துத தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—குடவாயிற் கீரத்தனார்.

வரி

1. தோட்பதம - தோளிலே கட்டமுது கட்டுதல்; 2. நூறி - வெட்டி வினைப்படர்ந்து - தொழிலிலே செலுத்தி. 3. வல் லுவா - மிகக உவா. படு - கிணறு 4 பாா - வன்னிலம; மண்டிய - மண்ட வேண்டி.

6. ஆயமாகிய 7 சேதா.

9. அழுவம் - காடு; துணைப்ப - துணையாக. 10. வருதும - போவோம; அல்குவர - இங்கே தங்குதல்வர; வந்த வளவிலே ; 12. வான கண - வெள்ளைக்கண 13. ஆடுதொறு கனைதகல் - எயினர் ஆட ஒலித்தல்

12. பேடை 14 எயினர் போாககுப போகிறதறிந்து 1 துணையை அழைககு மென்க.

1. தோடபதனமைதத என்றா, சோறுங் கொணடுபோய்க 3 கல்லுத லின். 2. பொறி - வன்னிலமாதலிற் கல்லுகிறபொழுது எழுந்த பொறி.

9. அவளும நமமொடு துணையாக 10 வல்லபடி போவோம என்று அங்கு நினையாது இங்குவந்து 11 வருந்தினை எனக.

8. ஊனறித் தோனறும - மிககுத் தோன்றும. 1. தோட்பயனமைத்த எனறு பாடமாக்கித் தோணடுமுன்பே நீரைச சொரிந் தமைத்த என்றுமாம.

பி - ம். 2. பிறப்புற. 3. கல்லறுத.

80. நெய்தல்

கொடுந்தாண் முதலையொடு கோட்டுமீன் வழங்கு
மிருங்கழி யிட்டுசசுர நீந்தி யிரவின
வந்தோய் மன்ற தண்கடற் சேர்ப்ப
நினக்கெவ னரியமோ யாமே யெந்தை
5 புணர்திரைப பரப்பகந் துழைஇத் தந்த
பன்மீ னுணங்கற படுபுள் ளோப்புது
முண்டகங் கலித்த முதுநீ ரடைகரை
யொண்பன் மலரக் கவட்டிலை யடும்பின்
செங்கேழ் மென்கொடி யாழி யறுப்ப
10 வினமணிப் புரவி நெடுந்தேர் கடைஇ

மின்னிலைப பொலிந்த விளங்கிணா ரவிழ்பொற
றண்ணறும் பைந்தா துறைகதும்
புன்னையங் கானற் பகல்வந் தீமே.

என்பது இரவுக்குறிவந்த தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

—† மருங்கூர்கிழார் பெருங்கண்ணனார்.

வரி

2. கழியாகிய இட்டிய சுரம். 4. எவன்-எப்படி. 7. அடைகரை - கரையடியில். 11. ஒளியையுடைய இலையோடு பொலிந்த இணர்; அவிழ்தல் - மலர்தல். 13. பகல வரிற் 6. புள்ளோப்புவோம் 13 புன்னையங் கானலிலே என்றுள

பி - ம். 5 பாககந். 6. ஓப்ப. †நககீரா.

81. பாலை

நாளுலா வெழுந்த கோளவ லுளிய
மோங்குசினை யிருப்பைத் தீம்பழ முணீஇய
புல்லளைப் புற்றின் பலகிளைச சிதலை
யொருங்குமுயன் றெடுத்த நனைவாய் நெடுங்கோ
5 டிரும்பூது குருகி னிடந்திரை தேரு
மண்பக வறந்த வாங்கட் கண்பொரக்
கதிர்தெறக் கவிழ்ந்த வுலறுதலை நோன்சினை
நெறியயல மராஅ மேறிய புலம்புகொள
வெறிபருந் துயவு மென்றாழ் நீளிடை
10 வெம்முனை யருஞ்சுர நீந்திச் சிறந்த
செம்ம லுள்ளந் துரத்தலிற் கறுத்தோ
ரொளிறுவே லழுவங் களிறுபடக் கடக்கு
மாவண் கடலன் விளங்கி லன்னவெம்
மையெழி லுண்கண் கலுழ
வைய சேறிரோ வகன்றுசெய் பொருட்கே.

எனபது பிரிவுணர்த்திய தலைமகற்குத் தோழி தலைமகள் குறிப்பறிந்து வந்து சொல்லியது. இப் பாட்டினுட் குருகு என்றது கொல்லன் உலை மூக்கு.

— ஆலம்பேரி சாத்தனார்.

வரி

1. உலா - உலாவி; எழுந்த - எழுந்திருந்த. 3. புற்றின 4 கோடு. 5. குருகின் - குருகுபோல, கரடி அகழ்கின்ற காலத்து உயிர்த்தல. 6. கணபொர - வெயில வெம்மையால் பாறைக ஒன்றுதபடி பொர. 9. எறிதல் - இரையைப பாயந்தெடுத்தல். 12. வேலழு வம - வேற் பரப்பு.

10. நீந்திச 15 சேறிரோ பொருட்கெனச, செலவழுங்குவானுவது பயன்.

பி - ம். 4 இருங்கோடு.

82. குறிஞ்சி

ஆடமைக் குயின்ற வவிர்துளை மருங்கிற
கோடை யவ்வளி குழலிசை யாகப்
பாடின் னருவிப் பணிநீ ரின்னிசை
தோடமை முழவின் றுதைகுர லாகக
5 கணக்கலை யிருக்குங் கடுங்குரற் றூம்பொடு
மலைப்பூஞ் சாரல் வண்டியா ழாக
வின்பல் லிமிழிசை கேட்டுக் கலிசிறந்து
* மந்தி நல்லவை மருள்வன நோக்கக
கழைவள ரடுக்கத் தியலி யாடுமயில

* "மந்தி நலலவை .. நாடன" என்றவழிப் பணடு ஒருகாலுங கணடறியாதபடி ஆடிற்று மயில என்றமையிற் பிறபொருட்கட் டோனறிய புதுமையாயிற்று" என்றும், "மலர்தாா .. ..ளேனே" என்பது தன கட் டோனறிய புதுமைபற்றிய வியப்புப் பிறந்தது; என்னை? தன கருதது வெளிப்படாது தன் மெய்ககட் டோன்றிய புதுமையைத் தலைவி வியந் தாள்போலத தோழிககு அறத்தொடுநின்றமையின்" என்றும், "புலாகுர லேனல்... .....ளேனே" எனபது "கணடுயின மறுதத" லென்னும் மெய்ப்பாட்டிற்கு உதாரணமாகுமென்றும் கூறுவா பேராசிரியர். நச்சினார்க கினியர், "அவனை ஆயததார் பலரும் கணடாரென வந்தோன முட்டியவா றும அவருள் நெகிழ்ந்தோளேன் யானே எனத் தானே கூறியவாறும காணக" என்பா. (தொல். பொருள். 255, 270, 112.)

10 நனவுப்புகு விறலியிற் றோன்று நாட
னுருவ வல்விற் பற்றி யம்புதெரிந்து
செருச்செய் யானை சென்னெறி வினாஅய்ப்
புலர்குரல் லேனற் புழையுடை யொருசிறை
மலர்தார் மார்ப னின்றோற் கண்டோர்
15 பலர்தில் வாழி தோழி யவருள்
ளாரிருட் கங்கு லணையொடு பொருந்தி
யோரியா னுருவ தெவன்கொ
னீர்வார் கண்ணொடு நெகிழ்தோ ளேனே.

என்பது தோழிக்குத் தலைவி அறத்தொடு நின்றது.

— கபிலர்.

வரி

1. குயின்ற - செய்யப்பட்ட; 2. கோடை - மேலகாற்று. 3. பாடின் அருவி - ஒலியினிய அருவி; அருவியாகிய குளிர்ந்த நீர்; 4. துவைவு - செறிவு; 5. இருத்தல் - தாழ்த்தல்; கவிழ் தாழவிடு கிற குரல்; தூம்பு - பெருவங்கியம்; குரலாகிய தூம்பு குரல் - கலையினோசை 8. மந்தியவை - மந்திக்கூட்டம் மருட்டல் - ஆச்சரி யப்படுதல். 9. இயலி - உலாவி, 12. தன்னால் செருச் செய்ய யப்பட்ட யானை சென்னெறி - சென்ற நெறி; 18. நெகிழ் தோளினை யுடையேன் 17 யானொருத்தியுமே; அதற்குக் காரண மென்னோ என்றவாறு

1-8. இவை இத்தன்மையைக் கருவிகளாக ஆடு மயிலெனக் பிறர்க்கெல்லாம் இன்பஞ்செய்யும் நாட்டைக் கண்டார் பலருள்ளும் நமக்கே துயராவா னென்னென்ன உள்ளுறை காண்க.

பி - ம். 10. விழவுக்கள விறலி.

83. பாலை

வலஞ்சுரி மராஅத்துச் சுரங்கமழ் புதுவீச்
சுரியா ருளைத்தலை பொலியச் சூடிக்
* கறையடி மடப்பிடி கானத் தலறக்

*"வலஞ்சுரி மராஅத்து" எனனும் களிற்றியானை நிரையுள் "கறையடி ....புல்லி" என யானைக்கன்றைக் கவர்ந்தவாறு காண்க' என்றார் நச். (தொல். பொருள். 60.)

களிற்றுக்கன ரொழித்த வுவகையர் கலிசிறந்து
5 கருங்கால் மராஅத்துக் கொழுங்கொம்பு பிளந்து
பெரும்பொழி வெண்ணா ரழுந்துபடப் பூட்டி
நெடுங்கொடி நுடங்கு நியம மூதூர்
நறவுநொடை நல்லிற் புதவுமுதற் பிணிக்குங்
கல்லா விளையர் பெருமகன் புல்லி
10 வியன்றலை நன்னாட்டு வேங்கடங் கழியினுஞ்
சேய ரெனாஅ தன்புமிகக் கடைஇ
யெய்தவந் தனவாற் றாமே நெய்தற
கூம்புவிடு நிகாமல ரன்ன
வேந்தெழின் மழைக்கணெங் காதலி குணனே.

என்பது தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

— கல்லாடனார்

வரி

2. உளை மயிர் - தலையாட்டம்போல நான்ற மயிர்; 6. பெரும்பொழி - பெரிதாகவுரித்த உரி; 7. நியமம் - அங்காடி 8. நறவு விலையாக; புதவு முதல் - வாயிலிடம் 9 இளையர் - வேடர் ; . . .
13. நிகா - ஒளி. 14. குணங்கள் 12 எய்தவந்தன என்க. 6. பூட்டிக் கொண்டுபோந்து 7 ஊர் 8 வாயிலிற் பிணிக்கு மெனக.

பி - ம். 12. யலகற.

84. முல்லை

* மலைமிசைக் குலைஇய வுருகெழு திருவிற
பணைமுழங் கெழிலி பௌவம் வாங்கித்

* "இது தூது கண்டு வருந்திக் கூறியது. இக்களிற்றியானை நிரையுள் தன்னூரும் 'அருமுனையியவிற் சீறூர்' என்றலின் தான் குறுநில மன்னனென்பது பெற்றும்" என்றும், "குறுநில மன்னர் போல்வார் சென்றமை தோன்றக் கூறியது" என்றும், "ஆகித் தோன்றும் பாங்கோர் பாங்கினும்" என்னுந் துறைக்கு உதாரணமாகுமென்றும், "'வினைவயிற் .. . ..யேமே' என்த் தலைவியை நினைவன வாகைக்கு வழுவாம்; அகத்திற்கு வழுவன்று" என்றும் கூறுவர் நச். (தொல். பொருள். 24., 27., 41., 76.)

தாழ்பெயற் பெருநீர் வலனேர்பு வளைஇ
மாதிரம் புதைப்பப் பொழிதலிற் காண்வர
5 விருநிலங் கவினிய வேமுறு காலை
நெருப்பி னன்ன சிறுகட் பன்றி
யயிர்க்கட படாஅர்த் துஞ்சுபுறம் புதைய
நறுவீ முல்லை நாண்மல ருதிரும்
புறவடைந் திருந்த வருமுனை யியவிற
10 சீறா ரோளே யொண்ணுதல் யாமே
யெரிபுரை பன்மலர் பிறழ வாங்கி
யரிஞர் யாத்த வலங்குதலைப் பெருஞ்சூடு
கள்ளார் வினைஞர் களந்தொறு மறுகுந்
தண்ணடை தழீஇய கொடிநுடங் காரெயி
15 லருந்திறை கொடுப்பவுங் கொள்ளா னினைஇச்சிறந்து
வினைவயிற் பெயர்க்குந் தானைப்
புனைதார் வேந்தன் பாசறை யேமே

எனபது; தலைமகன பாசறையிருந்து சொல்லியது

—மதுரை யெழுத்தாளன்.

வரி

1. குலைஇய - வளைந்த; உரு-உட்கு; 3. பெருநீரைத 4 திசையெல்லாம் மறையப் பொழிதலால் 5. ஏமம் - ரக்ஷை. 7. அயிரிடத்துப் படாரிலே உறஙகுகினற முதுகு.

9. புறவமடைந்த 10 சீறூர்; புறவு - சிறுகாடு. 11. எரிபுரை மலர் - தாமரை, செங்கழுநீர். பிறழ எனறது, பூவோடரிந்த நெல்லாத லால் கட்டுமகாலதது அரிமாற வைததுக கட்டுதலால் பூககள் தம்மின் மாறுபட என்றவாறு. வாஙகி - வலிதது 13. மறுகும் - கொடுபோம். 14. எயில் - ஊர்

16. வினையிடத்தே போகவிடுஞ் சேனை 10 யாம் 17 பாசறையேம்; எழுறு காலையிடததுச 10 சீறூரோள் ஒண்ணுதல் எனத் தூது போக விடுதற்குத தன்வருத்தந்தோன்றக கூறியது.

பி - ம். 3. தாழ்பெயற் கெதிரி. 10 நனனுதல்.

85. பாலை

நன்னுதல் பசப்பவும் பெருந்தோ ணெகிழவு
முண்ணா வுயக்கமொ டுயிர்செலச் சாஅ
யின்ன மாகவு மிங்குநத் துறந்தோ
ரறவ ரல்ல ரவரெனப் பலபுலந்
5 தாழல் வாழி தோழி சார
லீன்றுநா ளுலந்த மென்னடை மடப்பிடி
கன்றுபசி களைஇய பைங்கண் யானை
முற்றா மூங்கில் முளைதரு பூட்டும்
வென்வேற் றிரையன் வேங்கட நெடுவரை
10 நன்னாட் பூத்த நாகிள வேங்கை
நறுவீ யாடிய பொறிவரி மஞ்ஞை
நனைப்பசுங் குருந்தி னாறுசினை யிருந்து
துணைப்பயிர்ந் தகவுந் துணைதரு தண்கார்
வருதும் யாமெனத் தேற்றிய
15 பருவங் காணது பாயின்று மழையே.

என்பது தலைமகன் பிரிய வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது. இப்பாட்டு எதிர்காலநோக்கிற்று.

—காட்டூர்கிழார் மகனார் கண்ணனார்.

வரி

3 துறந்தோர் என்பது முற்றும். . ஆதலால் 4 அறவரல்ல ரென்று பொருளுரைக்க.

6. நாளுலந்த - நாள் முடிந்த; ஈன்றணிமை கழிந்த; பிடி 7 கன்று இவற்றினெனக. 8. கொடுத்தூட்டும். 8. ஊட்டும் 9 வேங்கட மலை. 10. நாகிள வேங்கை - மிக்க இளமையையுடைய வேங்கை. 11. ஆடிய - குடைந்த; 13. பயிர்ந்தகவும - அழைத்துக் கூப்பிடும். 14. வருகின்றேமென்று தேற்றிய 15 பருவம் 13 துணைதரு தண்கார்; அதற்கு 15 மழையும் பரவாநின்றது; அதனைப் பாராய் என்க.

13. துணையை அழைத்தல் - பிரிவருமையால் கூட அழைத்தல.

பி - ம். 11 பொறிவரை. 13 பயிர்ந்திறைஞ்சு. துனைதரு.

86. மருதம்

* உழுந்துதலைப் பெய்த கொழுங்களி மிதவை
பெருஞ்சோற் றமலை நிற்ப நிரைகாற்
றண்பெரும் பந்தர்த் தருமணன் ஞெமிரி
மனைவிளக் குறுத்து மாலை தொடரிக்
5 கனையிரு ளகன்ற கவின்பெறு காலைக்
கோள்கா னீங்கிய கொடுவெண் டிங்கட்
கேடில விழுப்புகழ் நாடலை வந்தென
வுசசிக குடத்தர் புத்தகன் மண்டையா
பொதுசெய் கம்பலை முதுசெம் பெண்டிர்
10 முன்னவும் பின்னவு முறைமுறை தரத்தரப
புதல்வற் பயந்த திதலையவ் வயிற்று
வாலிழை மகளிர் நால்வர் கூடிக்
கற்பினின் வழாஅ நற்பல வுதவிப
பெற்றோற் பெட்கும் பிணையை யாகென
15 நீரொடு சொரிந்த வீரித ழலரி
பல்லிருங் கதுப்பி னெல்லொடு தயங்க
வதுவை நன்மணங் கழிந்த பின்றைக்
கலலென் சும்மையர் ஞெரேரெனப் புகுதந்து
பேரிற கிழத்தி யாகெனத தமர்தர

---

* “இதனுள் வதுவைககு ஏற்ற காரணங்கள் நிகழ்ந்தவாறும தமா கொடுத்தவாறுங் காணக. சுற்றஞ் சூழ்ந்து நிற்றலானும தமா அறிய மணவறைச சேறலானும் களவாற் சுருங்கினின்ற நாண சிறந்தமையைப் பின்னாத தலைவன வினவ அவள் மறுமொழி கொடாது நின்றமையைத தலைவன தோழிககுக கூறியவாறு காணக. இதனானே இது களவினவழி நிகழ்ந்த கற்பாயிற்று” எனறும் “கரணததின அமைந்து முடிந்தது” என்றும் கூறுவா நசசினாககினியர். பேராசிரியா ‘அகமலியுவ . ..யோளே’ என்பது ‘சிதைவு பிறாககின்மை’ என்னும் மெய்ப்பாட்டிறகு உதாரணமாகுமென்றும், இது “தலைமகன் அறிய மெய்ப்பட்டதென்பது” என்றும், ‘தமாதர கஙகுல்’ என்பது தமரிற் பெற்றது என்றும கூறுவர். (தொல். பொருள். 142, 146, 261, 499.)

20 வேரிற் கூடிய வுடன்புணர் கங்குற்
கொடும்புறம் வளைஇக் கோடிக் கலிங்கத்
தொடுங்கினள் கிடந்த வோர்புறந் தழீஇ
முயங்க லிருப்பொடு முகம்புதை திறப்ப
அஞ்சினள் உயிர்த்த காலை யாழநின்
25 நெஞ்சம் படர்ந்த தெஞ்சா துரையென
இன்னகை யிருக்கைப் பின்யான் வினவலிற்
செஞ்சூட் டொண்குழை வண்காது துயல்வர
அகமலி யுவகைய ளாகி முகனிகுத்
தொய்யென விறைஞ்சி யோளே மாவின்
30 மடங்கொள் மதைஇய நோக்கின்
ஒடுங்கீ ரோதி மாஅ யோளே.

என்பது வாயின்மறுத்த தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது. தலைமகளைக்கூடி யின்புற்றிருந்த தலைமகன் பண்டுநிகழ்ந்தது சொற்று இன்புற்றிருந்ததூஉமாம்

—† நல்லாவூர்கிழார்.

வரி

1. களி மிதவை - குழைதலையுடைய கும்மாயம்; மிதவையொடு 2 அமலைநிற்ப; நிற்ப என்றான், உண்பார் இடையறாமை பற்றி. 6. கோள்கால - அசுபக்கிரகங்களிடம். * சகடம திங்களைய டைய நாள், கலயாண 7. நாள். 7. வந்தென - வந்தவளவிலே; 8. புதிய அகன்ற மண்டை; 9. பொது - கலயாணம் எல்லாரும் புகுதற்கு யோக்யமாதலால், அதனைச் செய்கிற ஆரவாரத்தினை யுடைய செவ்விப் பெண்டிர்; கம்பலை யிடத்துத 10 தரத்தர என்றுமாம். 10. முன்னவும் பின்னவும் - முற்படக் கொடுப் பனவும் பிற்படக் கொடுப்பனவும் முறைமுறையாகக் கொடுப்ப. 11-12 பிள்ளைபெற்ற மகளிர் நால்வர்கூடிக் குளிப்பாட்டுதல் மரபு.

14. உன்னைத் தனக்குப் பெற்றவனைப் பேணும் பேணுதலையுடையை யாவாய்; 15. அலரி - பூ வதுவை நன்மணம் - வதுவைக்

* "சகடமென்றது உரோகணியை" என்பர், "திங்கட், சகடம் வேண் டிய துகடீர் கூட்டத்து" என்னுமிடத்து. (அகம். 136.)

கலயாணம்; என்றது குளிததுவிட்டபின் எனறவாறு; இதுவும் ஒருகல்யாணமாதலால் 20. ஓா இல் - * சதுாததியறை; உடன் புணாதல் - கூடப் புணாதல 21- 22. ஒடுஙகிககிடத்தலாற் கோடின புறம. ஓர் - அசை. 25. நெஞசம் நினைந்தது, எஞசா துரை - மறையாது உரை; 26 இனிய நகையொடு கூடின விருகைகயிடதது. பின - கலயாணங கழிந்தபின.

5. கனையிருளகனற . எனறது, பூாவ பகூதைதயுடைய காலை; 21. கொடும்புறம - நாணததால வளைநத உடமபு.

26. இனனகை இருககைப் பின 25 எஞ்சாது உரையென 26 வினவ லின எனக கூட்டுக.

30. மதைஇய நோககு - செருககின நோககு; என்றது எககாலதது மவள் எனனளவில அனபுடையளாயிருப்பள, அவளறிவ தொன்றுணடோ, உன்னுடைய கொடுமையலலவோ இநத மாறுத லெனத தோழியொடு புலந்து கூறினன.

பி - ம். 10. தரீஇய. 11. பயந்த. 19. நுமாதர. † நலலொா பூரனகிழாா.

87. பாலை

தீந்தயிா கடைந்த திரள்கான மததங்
கன்றுவாய சுவைப்ப முன்றிற றாங்கும
படலைப பந்தர்ப புலவேய் குரம்பை
நலகூா சீறா ரெல்லித் தங்கிக
5 குடுமி நெற்றி நெடுமரச் சேவற்
றலைக்குரல் விடியற் போகி முனாஅது
கடுங்கண் மறவர் கல்கெழு குறும்பி
னெழுந்த தண்ணுமை யிடங்கட் பாணி
யருஞ்சுரஞ செல்வோர் நெஞ்சந் துண்ணெனக்
10 குன்றுசேர் கவலை யிசைக்கு மதத
நனிநீ டுழந்தனை மன்னே யதனு
லுவவினி வாழிய நெஞ்சே மையற

* "நாலாம்நாளை இரவின்கண" உடனபுணருமஅறை.

வைகுசுடர் விளங்கும் வான்றோய் வியனகர்ச்
சுணங்கணி வனமுலை நலம்பா ராட்டித்
15 தாழிருங் கூந்தனங் காதலி
நீளமை வனப்பிற் றோளுமா ரணைந்தே.

என்பது - †வினைமுற்றி மீளுந் தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் தனனெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—மதுரைப் பேராலவாயார்.

வரி

2. முன்றிற்றூங்கும் 3 பந்தர் 3 படலைப் பந்தர் எனறது, மரநிழலாகிய பந்தரை; 3. குரம்பையையுடைய 4 சீறூர். 6. தலைக்குரல் - முதற் குரல் 11. மனை - மிகுதி; 12. மை - இருள்; 13 வைகுசுடர் - விடியுமளவும் எரியும் விளக்கு; 14 முலையையும் பாராட்டித் 16 தோளையும் அணைந்து 12 உவினி எனக் கூட்டுக.

4. தங்கிப் 6போய் 11 உழந்தனை எனக. 11. உழந்தனை-முற்று.

பி - ம். †இடைச்சுரத்து மீளலுறும் நெஞ்சிற்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

88. குறிஞ்சி

முதைச்சுவற் கலித்த மூரிச் செந்தினை
யோங்குவணாப் பெருங்குர லுணீஇய பாங்கர்ப்
பகுவாய்ப் பல்லிப் பாடோர்த்துக் குறுகும்
புருவைப் பன்றி வருதிற நோக்கிக்
5 கடுங்கைக் கானவன் கழுதுமிசைக் கொளீஇய
நெடுஞ்சுடர் விளக்க நோக்கி வந்துநந்
நடுங்குதுயர் களைந்த நன்ன ராளன்
சென்றனன் கொல்லோ தானே குன்றத்
திரும்புலி தொலைத்த பெருங்கை யானைக்
10 கவுண்மலி பிழிதருங் காமர் கடாஅ
மிருஞ்சிறைத் தொழுதி யார்ப்ப யாழ்செத்
திருங்கல் விடரளை யசுணு மோர்க்கும்

காம்பம விறும்பிற் பாம்புபடத் துவன்றிக்
கொடுவிர லுளியங் கெண்டும்
15 வடுவாழ் புற்றின வழக்கரு நெறியே.

என்பது : இரவுககுறி வந்த தலைமகன சிறைப்புறததானாகத தோழி சொலலியது.

இப் பாட்டினுட் புருவை எனபது இளமை

—†ாழத்துப் பூதன்றேவனார்.

வரி

2. ஓஙகுதல் - மேனோககுதல; வணாதல - வளைதல்; நெறிப்புப்படு தலுமாம. 3 தன பககததுப பலலிபபாட்டை விசாரிததுக கிட்டச செலலுமம; நனனிமிததமான பல்லி; பாடு - ஓசை. 4. புருவை - இளமை; வரககடவ நிறம் 5. கழுது - பரண. 4 நோககிக 5 கொணட 6 விளககு; 6. அசசுடரே வெளியாகப் பாாததுவந்து; 7. களைந்த நனனராளன - நனமையையுடைய வன

5. கொளீஇய - கொளுததின. 10. கடாததிடததுு; 11 தொழுதி - வணடின் கூட்டம; செததுு - கருதி; 15. வழஙகுதறகரிய நெறியைச 8 சென்றுரெனக கூட்டுக. இததனமையான வழியிலே வந்து போகின்றாரோவென இரஙகிககூறக கேட்டு வரைவா னுவதுு பயன.

தினை நுகாதற்குப பனறி நிமிததம பாாதது வருகையைச செய்தேயும கானவன அது வருதிறமறிநது சுடா கொளுததினாற்போலத், தாமும பேணிவந்தாரேயாயினும வரவு வெளிப்படுமெ எனறவாறு

பி - ம். 13. காம்புபயி. †ஏறததுப் புதனதேவன.

89. பாலை

தெறுகதிர் ஞாயிறு நடுநின்று காய்தலி
னுறுபெயல வறந்த வோடுதேர் நனந்தலை
யுருத்தெழு குரல குடிஞைச சேவல
புல்சாய் விடாரகம் புலம்ப வரைய
5 கலலெறி யிசையி னிரட்டு மாஙகண்

சில்வீடு கறங்குஞ் சிறியிலை வேலத்
தூழுறு விளைநெற் றுதிரக் காழியர்
கவ்வைப் பரப்பின் வெவ்வுவர்ப் பொழியக்
களரி பரந்த கன்னெடு மருங்கின்
10 விளரூன் றின்ற வீங்குசிலை மறவர்
மைபடு திண்டோண் மலிர வாட்டிப்
பொறைமலி கழுதை நெடுநிரை தழீஇய
திருந்துவாள் வயவ ரருந்தலை துமித்த
படுபுலாக் கமழு ஞாட்பிற் றுடியிகுத்
15 தருங்கலந் தெறுத்த பெரும்புகல் வலத்தர்
வில்கெழு குறும்பிற் கோண்முறை பகுக்குங்
கொல்லை யிரும்புன நெடிய வென்னாது
மெல்லென் சேவடி மெலிய வேக
வல்லுநள் கொல்லோ தானே தேம்பெய்
20 தளவுறு தீம்பா லலைப்பவு முண்ணா
ளிடுமணற் பந்தரு ளியலு
நெடுமென் பணைத்தோண் மாஅ யோளே.

என்பது: மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சொல்லியது. இப்பாட்டினுள் காழியர் என்றது வண்ணாரை.

—மதுரைக் காஞ்சிப் புலவர்.

வரி

1. வேனிற் காலத்து மாதம் இரண்டனுள் நடுவு என்னும் நாளிருபது. 3. வெம்மையுடன் எழுகின்ற குரலையுடைய பேராந்தைச்சேவல்; 2. உறுபெயல் வறந்த நிலைநீராய் நின்ற எரிக்கப்பட்டான...பெயலா லுண்டான நீர் இப்பொழுது ஓடுதேராய்ப் பரந்தல. 5. கல்லெறி இசை - மலையினின்றும் கல்லு விழும்பொழுது எழுமோசை. 7 காழியர் - வண்ணார். 8. கவ்வைப் பரப்பு - சிள்வீட்டு ஆரவாரத்தையுடைய பரப்பு. 10. வீங்குசிலை - விசைதங்கு சிலை. 11. மை - கருமை; மலிர - பூரிக்க. 14. ஞாட்பு - பாகக்ககாரரும் கள்ளரும் பொருத பூசற்களம். 15. அருங்கலந் தெறுத்த - அரிய பண்டங்களைத் திறையாகக் குவித்த.

17. புனமாகிய கொல்லை யெனக புனமென்பது, முன்பு பயிராயதனை ; கொல்லை யெனபது, பயிரின்றித் தரிசாய்க் கிடந்த காட்டினை.
2. ஒடுதோ நனந்தலையினையும, 5 கலவெறியிசையின இரடடுமவ் விடஙகளையும் 9 களரிபரந்த கனனெடு மருஙகினையுமுடைய 17 இருமபுனக கொலலை எனக காடடிற்கு அடையாககுக.
16. பகுககுங 17 கொலலை யெனக. 13. சாததரும வீரராபிருப்ப ரெனறு வயவரெனறுள

பி - ம். 3. குடிமிசசேவல. 11 திணிதோள. 21 பந்தரியலு.

90. நெய்தல்

மூத்தோ ரன்ன வெண்டலைப புணரி
யிளையோ ராடும் வரிமனை சிதைக்குந்
தளையவிழ் தாழைக் கானலம் பெருந்துறைச
சில்செவித் தாகிய புணர்ச்சி யலரெழ
5 வில்வயிற் செறித்தமை யறியாய் பன்னாள்
வருமுலை வருத்தா வம்பகடடு மார்பிற்
றெருமர லுள்ளமொடு வருந்து நினவயி
னீங்கு கென்றியான் யாங்ஙன மொழிகோ
வருந்திறற் கடவுட் செலலூர்க் குணாஅது
10 பெருங்கடன் முழக்கிற் றாகி யாணர்
ரிரும்பிடம் படுத்த வடுவுடை முகததர்
கருங்கட் கோசர் நியம மாயினு
முறுமெனக் கொள்குந ரல்லர்
நறுநுத லரிவை பாசிழை விலையே *

என்பது †பகற்குறி வந்து கணணுற்று நீஙகுந் தலைமகனைத தோழி எதிரப் பட்டு நினறு இற்செறிப்பறிவுறீஇயது.

— மதுரை மருதனிளநாகனார்.

வரி

2. வரிமனை - பணணின சிற்றில். 4. சிலா செவிப்பட்ட மாத்திர மான புணர்சசி;- அது அலரெழுகையாலே 5 இல்வயிற் செறித்

---

† "இது பொருள் மிககொடுத்தல வேணடுமென்கின்றது" என்பர் நச். (தொல். பொருள். 114.)

தமை அறிகிலே. 6 வருமுலே வருத்தா என்றது வருமுலேயை யுடையாளை வருத்தி என்றவாறு; மாரபின வருத்தா என்க. வருத்தி 7வருந்தும நின என முடிக்க. வருத்தாள என்னும பாடத்திற்கு வருமுலே வருத்தப்பணணுள் வருந்தும் பகட்டு மார்பினையுடைய நின என்று சோதத்துரைக்க. வருமுலே தெருமர லுள்ளமொடு வருத்தப் பணணுள வருந்தும பகட்டு மார்பின் நின் என்று பிரித்துப பொருளுரைப்பாரு முளா 8. எங்கண வருத்தமறிந்து வரைந்துகொள்ள நினையாதவுமக்கு நீஙகுகென றறிய யான சொன்னனுமறியீா என்னுங கருத்தான யானஙன மொழிகோ என்றுள 9. கடவுட செல்லூா - தெயவஙகளெல லாம பலி பெறுதற்கிடமாகிய செல்லூா.

10. பெருஙகடன முழக்கிற்ருகி 4 அலரெழுவெனக் கூட்டுக. 10. பெருஙகடலபோலு மாரவாரத்தை யுடைத்தாகக கோசாவாழு நியமமெனறு மேலேற்றுவாரு முளா.

10. யாணா 12 நியமமென்க. 11. வேல் முதலாகிய இடம்படுத்தல். 14 விலே 12 நியமம கொடுப்பினும கொள்ளாராதலால் அவர்களையும ஆசரயித்துக கொள்ளென்றுள.

மூத்தோா இளையோரை வருத்தாரனறே. அது செய்யாது, புணரி இளையோா மனைசிதைத்தாற்போலப் பெரிய அறிவுடைய நீா சிறியேமாகிய வெங்களை வருத்தாநின்றீா என்றவாறு.

பி - ம். 12. கடுஙகட் †எதிரப்பட்டு இற்செறிப்பறிவுறீஇயது.

[பழையவுரை இவ்வளவே உள்ளது]

91. பாலை

விளங்குபக லுதவிய பலகதிர் ஞாயிறு
வளங்கெழு மாமலே பயங்கெடத் தெறுதலி
னருவி யான்ற பெருவரை மருங்கிற்
சூர்ச்சுனே துழைஇ நீரப்பயங் காணுது
5 பாசி தின்ற பைங்கண் யானே
யோய்பசிப பிடியொ டொருதிற னெடுங்க
வேய்கண் ணுடைந்த வெயிலவிர் நனந்தலே

யருமபொருள வேடகையி னகனறன ராயினும
பெருமபே ரனபினா தோழி யிருஙகே
10 ழிரலை சேகரும பரலுயா பதுககைக
கடுங்கண மழவா களவுழ வெழுநத
நெடுஙகா லாசினி யொடுங்காட் டுமபா
விசிபிணி முழவிற குட்டுவன் காபபப்
பசியென வறியாப பணைபயி லிருககைத
15 தடமருப பெருமை தாமரை முனையின்
முடமுதிா பலவின கொழுநிழல வதியுங்
குடநாடு பெறினுந தவிரலா
மடமா னோககிநின மாணல மறநதே.

என்பது பிரிவிடைமெலிநத தலைமகளைத தோழி வறபுறுததியது.

—மாமூலனார்.

விளஙகு பகல் உதவிய பல கதிா ஞாயிறு வளம் கெழு மாமலை பயம கெட தெறுதலின அருவி ஆனற பெருவரை மருஙகில் சூா சுனை துழைஇ நீா பயம் காணாது பாசி தினற பை கண யானை ஓய பசி பிடியொடு ஒரு திறன ஒடுஙக வேய கண உடைநத வெயில் அவிா நனதலை அரு பொருள வேட்கையின் அகன்றனா ஆயினும்— எல்லாப் பொருளும் விளஙகுதற்குக காரணமான பகலைச செயத பலவாகிய கதிரையுடைய ஞாயிறு வளமபொருநதிய பெரிய மலையின் பயன கெடுமாறு காயதலினாலே, அருவி இல்லையான பெரிய வரையின் மருஙகிலே தெயவஙக ளுறைதற்கிடனாகிய சுனையைத துழவி, ஆணடு நீராகிய பயனைக காணாது, பாசியைத தின்ற பசிய கணணையுடைய ஆண யானையானது ஓயவினைத தரும் பசியையுடைய பிடியுடனே ஒருபுறததே ஒடுஙகியிருகக, மூஙகில் கள் கணுத தெறிததுக கெடட வெயில் விட்டு விளஙகுகின்ற அகன்ற பாலை நிலப பரப்பிலே அரிய பொருளை ஈடடும வேட்கை யினால் நம தலைவா அகன்றுளளராயினும,

பெரு போ அனபினா் குடநாடு பெறினும் மடமான் நோககி தோழி நின் மாண நலம் மறநது தவிரலா்—நின்மாட்டு மிகப் பெரிய காதலுடையராயத தலைவா குட நாடு பெறினும, மடப்பம பொருநதிய மான்போலும் பாாவையினை யுடையாய! தோழீ!

நினது மாட்சிமைப்பட்ட நலத்தினை மறந்து தங்கலர், என்று பிரிவிடை மெலிந்த தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தினாள் என்க.

இரு கேழ் இரலை சேக்கும் பரல் உயர் பதுக்கை - கரிய நிறமுடைய இரலை மான் உறங்கும் பரலுயர்ந்த பெரிய கற்குவியலின் கண்ணே; கடு கண் மழவர் களவு உழவு எழுந்த நெடு கால் ஆசினி ஒடுங்காட்டு உம்பர் - அஞ்சாமையையுடைய மழநாட்டார் ஆக்களைக் களவிடலாகிய உழவினுக்கு உதவியாக வளர்ந்த நெடிய காலையுடைய ஈரப் பலாவையுடைய ஒடுங்காடு என்னும் ஊருக்கு அப்பாலுள்ள,

விசி பிணி முழவின் குட்டுவன் காப்ப—இறுக்கிப் பிணித்த முழவினையுடைய குட்டுவன் காத்தலினாலே,

பசி என அறியா பணை பயில் இருக்கை—குடிகள் பசி என்று சொல்ல அறியாத மருதம் பயின்ற ஊர்களையுடைய, குட நாடு பெறினும் (தவிரலர்) - குடநாட்டைப் பெற்றாராயினும் ஆண்டுத் தங்கலர் எனக்.

தட மருப்பு எருமை தாமரை முனையின் முடம் முதிர் பலவின் கொழு நிழல் வதியும் (குடநாடு) - வளைந்த கொம்பினையுடைய எருமை தான் மேய்ந்த தாமரையை வெறுக்குமாயின், முடத்தன்மை மிக்க பலாவின் கொழுவிய நிழலிலே தங்கும் குடநாடு எனக்.

மான் நோக்கி! தோழீ! பேரன்பினர் நனந்தலைப் பொருள் வேட்கையின் அகன்றனராயினும் குட நாடு பெறினும் நின் நலம் மறந்து தவிரலர் என்று இயைக்க.

பணை பயில் இருக்கைக் கண்ணேயுள்ள எருமை தாமரையை முனையின் பலாவின் நிழலில் வதியும் குடநாடு எனக்.

சுனையிடத்துச் சூர் உறையுமென்றல், 'சுனையுறையும், சூர்மகளிர் மாதோ என்னுமென் நெஞ்சே' (அகம் 198) என்பதனாலும் அறிக.

அவிர்தல்-விட்டுவிளங்குதல். ஆனற-இல்லையான. பதுக்கை-கற்குவியல். பணை-மருத நிலம். தவிர்தல்-தங்குதல்.

"எந்நில மருங்கிற் பூவும் புள்ளும், அந்நிலம் பொழுதொடு வாரா வாயினும், வந்த நிலத்தின் பயத்த வாகும்" என்பதனால், மருதத்துப் பூவாகிய தாமரையும், அந்நில விலங்காகிய எருமையும் பாலைக்கண் வந்தன.

பசியோடும் நீர் வேட்கையோடும் வருந்திய காலத்தும் தன் பிடியை விட்டு நீங்காத யானை ஓடுங்கும் கடத்திற் சென்றவராத லால், தலைவர் உன்னை மறந்து தவிரலர் என்றுளாம்.

இஃது இறைச்சியிற் றோன்றிய பொருள், முன்பே தலைவர் பெருமபோன்பினர் ; அதன்மேலும் பிடியைத் தழுவி அதனைவிட்டு நீங்காத யானை ஒடுங்கியிருந்ததலைக் காணபாராகாண என்று, அன்புறு தகுநகூறிப் பிரிவாற்றுதலை வற்புறுத்தினள் என்க.

எருமை தனக்கு விருப்பமான உணவை வருத்தமின்றிப் பெற் றுண்டு நிழலில் உறையும் என்றது தலைவரும் தாம் விரும்பிய பொருளை எளிதிற் பெற்றுவந்து நின் கூந்தல் நிழலிற் றுயில்வார் காண என்றவாறு.

இவை, "அன்புறு தகுந இறைச்சியுட் சுட்டலும், வன்புறை யாகும் வருந்திய பொழுதே" என்ற விதிப்படி அமைந்தன.
[பி - ம்] 2 வயங்கெழு. 3. பெருவளமருங்கிற

92. குறிஞ்சி

நெடுமலை யடுக்கங் கண்கெட மின்னிப்
படுமழை பொழிந்த பானாட் கங்குற்
குஞ்சர நடுங்கத் தாக்கிக் கொடுவரிச்
செங்க ணிரும்புலி குழுமுஞ் சாரல்
5 வாரல் வாழிய ரைய நேரிறை
நெடுமென் பணைத்தோ ளிவளும் யானுங்
காவல் கண்ணினந் தினையே நாளை
மந்தியு மறியா மரம்பயி லிறும்பி
ஞெண்செங் காந்த ளவிழ்ந்த வாங்கட
10 டண்பல் லருவித் தாழ்நீ ரொருசிறை
யுருமுச்சிவந் தெறிந்த வுரனழி பாம்பின்
றிருமணி விளக்கிற் பெறுகுவை
யிருண்மென் கூந்த லேமுறு துயிலே.

என்பது: இரவுக்குறிச்சென்று தலைமகளைக் கண்ணுற்று நீங்குந் தலை மகனைப் பகற்குறிநோந்த வாயபாட்டாற் றோழி வரைவு கடாயது.

—மதுரைப் பாலாசிரியர் நற்றமனார்.

நெடு மலை அடுக்கம் கண கெட மின்னி படு மழை பொழிந்த பால் நாள் கங்குல் குஞ்சரம் நடுங்க தாக்கி கொடுவரி செங்கண் இரு புலி குழுமும் சாரல் ஐய! வாரல் வாழியா—நெடிய மலையின் சாரலிலே கண்ணொளி கெட மின்னி, மிக்க மழை பெய்த பாதி ராத்திரி இருளில் யானை நடுங்கத் தாக்கி வளைந்த வரியையும் சிவந்த கண்ணையுமுடைய பெரும் புலி முழங்கும் மலைச்சாரலிலே ஐய வாராதேகொள், நீ வாழ்வாயாக,

நேர் இறை நெடு மென் பணை தோள் இவளும் யானும் நாளை தினை காவல் கண்ணினம்—நேரிய முன்கையையும் நெடிய மெத்தென்ற பருத்த தோளையுமுடைய இத்தலைவியும் யானும் நாளைத் தினையைக் காவல் செய்தலைக் கருதினேம், ஆதலால்,

மந்தியும் அறியா மரம் பயில் இறும்பின் ஒள் செங்காந்தள் அவிழ்ந்த ஆங்கண் தண் பல் அருவி தாழ் நீர் ஒரு சிறை உருமு சிவந்து எறிந்த உரன் அழி பாம்பின் திருமணி விளக்கில் இருள் மென் கூந்தல் ஏமுறு துயில் பெறுகுவை—மந்தியும் ஏறியறிய மாட்டாதவாறு மரம் பயின்ற சிறு காட்டிலே ஒள்ளிய செங்காந்தள் மலர்ந்த அவ்விடத்திலே தண்ணிய பல அருவியால் தாழ்ந்த நீருடைய ஒரு புறத்திலே இடியேறு வெகுண்டு அறைதலால் வலியழிந்த பாம்பின் சிறந்த மணி விளக்கத்திடையிலே இருண்ட மெத்தென்ற இவளுடைய கூந்தலிடத்து இன்பமுறுகின்ற துயிலைப் பெறுகுவை, என்று இரவுக்குறிச்சென்று தலைமகளைக் கண்ணுற்று நீங்கும் தலைமகனைப் பகற்குறி நேர்ந்த வாய்பாட்டால் தோழி வரைவு கடாயினள் என்க.

பால்நாள், ஒருநாளின் பால் என்க. படுதல் - மிகுதல். மந்தியும் அறியா - சூரியனொளி நுழையாதவாறு என்றலுமாம். அடுக்கம் - சாரல். ஏமுறுதல் - இன்பமுறுதல்.

காந்தள் அவிழ்ந்த ஆங்கண் என்றமையால் பூப்பறிக்க வருவாராலும், அருவித் தாழ் நீர் ஒரு சிறை என்றமையால் அருவியாட வருவாராலும் பகற்குறியும் அரிதென்று, கூறவேண்டும் பொருட் புறத்து இறைச்சியிற் பொருள் தோன்றக் கூறி வரைவு கடாயினள்.

இஃது, "இறைச்சி தானே பொருட்புறத் ததுவே" என்ற விதிபற்றி அமைந்தது.

சூரியனொளியும் நுழையாத இறும்பிற் பிறவற்றைத் தீங்கு செய்யும பாம்புமிழ் திரு மணி நின் கூட்டத்திற்குத் துணை யாமாறுபோல, இல்லறத்தைக் கருதிய நின் வரைவிற்குக் கொடிய சொல்லைக் கூறுவாரும உதவியாகி வரைவுடன் படுவர் என்று தோழி உள்ளுறையுவமம கூறினுள் எனக.

'உள்ளுறுத்த திதனெடு ஒத்துப் பொருள் முடிகென, உள் ளுறுத்துரைப்பதை யுள்ளுறை யுவமம்" என்பது ஒத்து

"கிழவோட் குவமம ஈரிடத் துரித்தே" என்னும் உவமவியற் சூத்திரத்துச் சிறுபான்மை குறிஞ்சி முதலியவற்றிற்கும உள்ளுறை யுவமம் கொள்க என்றலின், குறிஞ்சியில உள்ளுறை கொண்டாா

"தோழியுஞ் செவிலியும பொருந்துவழி நோக்கிக், கூறுதற் குரியா கொள்வழி யான" என்ற விதிபற்றித் தோழி உள்ளுறை யுவமங் கூறினுள். இது பயவுவமப் போலி.

93. பாலை

கேள்கே ளேறவுங் கிளைஞ ராரவுங்
கேளல் கேளிர் கெழீஇயின ரொழுகவு
மாளவினைக் கெதிரிய வூக்கமொடு புகல்சிறந்
தாரங் கண்ணி யடுபோர்ச் சோழ
5 ரறங்கெழு நல்லவை யுறந்தை யன்ன
பெறலருங் கலநெய்திய நாடுஞ்
செயலருஞ் செயவினை முற்றின மாயி
னரண்பல கடந்த முரணகொ டானை
வாடா வேம்பின் வழுதி கூட
10 ளாங் காடி நாறு நறுநுத
னீளிருங் கூந்தன் மாஅ யோளொடு
வரைகுயின் றன்ன வான்றோய் நெடுநகா
நுரைமுகந் தன்ன மென்பூஞ் சேக்கை
நிவந்த பள்ளி நெடுஞ்சுடா விளக்கத்து
15 நலங்கே ழாகம் பூண்வடுப் பொறிப்ப
முயங்குகஞ் சென்மோ நெஞ்சே வரிநுதல்

வயங்குதிகழ் பிறழ்தரும் வாய்புகு கடாத்து
மீளி மொய்ம்பொடு நிலனெறியாக் குறுகி
யாடுகோட் பிழையா வஞ்சுவரு தடக்கைக்
20 கடும்பகட் டியானை நெடுந்தேர்க் கோதை
திருமா வியனகர்க் கருவூர் முன்றுறைத்
தெண்ணீ ருயர்கரைக் குவைஇய
தண்ணான் பொருநை மணலினும் பலவே.

என்பது வினைமுற்றி மீளலுறுந் தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் தன னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார்.

கேள் கேடு ஊன்றவும் கிளைஞர் ஆரவும் கேளல் கேளிர் கெழீஇயினர் ஒழுகவும் ஆள் வினைக்கு எதிரிய ஊக்கமொடு புகல் சிறந்து - உறவினர்களைக் கேடடினின்று தாங்கவும், கிளைஞரைப் பெருக்கவும், நொதுமலாளர்களை உறவினராய் ஒழுகச் செய்யவும் வல்ல தாளாண்மைக்கு ஒத்த ஊக்கமொடு வெற்றியாற் சிறந்து,

ஆரம் கண்ணி அடு போர் சோழர் அறம் கெழு நல் அவை உறந்தை அன்ன பெறல் அரு நல் கலம் எய்திய நாடும் செயல் அரு செய் வினை முற்றினம் - ஆத்தி மாலைசூடிய அடுகின்ற போரையுடைய சோழரது அறம் நிலைபெற்ற நல்ல அவையை யுடைய உறையூரைப் போலப் பெறற்கரிய நல்ல ஆபரணங்களை அடையும்பொருட்டு பலரும் ஆராயத்தக்க செய்யவரிய ஆள் வினையை முடித்தனம், ஆயின் - ஆதலினாலே,

மாஅயோளொடு நெடு நகர் மெல் பூ சேக்கை நிவந்த பள்ளி விளக்கத்து ஆகம் பூண வடு பொறிப்ப தண் ஆன்பொருநை உயர் கரை குவைஇய மணலினும் பல முயங்குகம் சென்மோ நெஞ்சே - கரியநிறமுடையாளோடு நெடிய மாளிகையிலே மெத்தென்ற மலரணையுயர்ந்த பள்ளியிலே விளக்கு ஒளியிலே மார்பிலே ஆபரணங் களின் வடுப்பொறிப்பத் தண்ணிய ஆன்பொருநை யாற்றின் உயர்ந்த கரையிலே குவிந்த மணலினுங்காட்டிற் பல தடவை முயங் குவோம் வா நெஞ்சே! என்று, வினை முற்றி மீளலுறும் தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் தன நெஞ்சிற்குச் சொன்னான் என்க.

சோழரது உறந்தையில தருமசபை உணடென்பதனை, ''மறங கெழு சோழா உறநதை யவையதது அறநகெட லறியா தாஙகு'' என்றும (நற். 400), '' மறஙகெழு சோழா உறநதை யவையதது அறம் நின்று நிலையிறறு '' எனறும (புறம். 39) வருவன கொணடு தெளிக.

அரண பல கடநத முரண கொள தானை வாடா வேமபின வழுதி கூடல நாள அஙகாடி நாறும் நறு நுதல் நீள இரு கூந்தல (மாயோள்) - அரணகள பலவற்றைக கடநத பகைவரிடதது மாறு பாட்டைக கொணட தானையையும வாடாத வேப்பநதாரினையு முடைய வழுதியின கூடலிடதது நாட்காலையினகணணுள்ள கடை வீதியைப போல மணம கமழும நறிய நுதலினையும நீளும கரிய கூநதலினையுமுடைய மாயோள எனக

வரை குயினறனன வான் தோய (நெடுநகா) - மலையைக குடைநதாலொபப வானை அளாவிய நெடிய நகா எனக.

நுரை முகநதன்ன சேககை - நுரையை முகநதாலொபப சேககை எனக. நலம கேழ் ஆகம - அழகு பொருந்திய மாாபு இது வடுப்பொறிப்ப என்க. நெடுஞ்சுடா - மிகக ஒளி.

வரி நுதல் - வரி பொருநதிய நுதலினையும, வாய புகு கடாதது - வாயிடதுப் புகும் கடாததையுமுடைய,

வயம் திகழபு இமிழதரும - வலி திகழ்கையினலே முழஙகு கினற, மீளி மொயமபொடு குறுகி ஆள நிலன் எறியா கோள பிழையா அஞசுவரு தடககை கடு பகடு யானை நெடு தோ கோதை திருமா வியல் நகர் கருவூா முன துறை தெள் நீா (ஆனபொருநை)— மறமபொருநதிய வலியோடு நெருஙகிவநது ஆடகளை நிலததே எறிநது கொலைசெயதலிற பிழையாத அசசம வருகின்ற பெரிய கையையும மிகக வலியையும உடைய யானைப்படையையும நெடிய தோபபடையையும உடைய சேரனது செல்வததாற பெரிய அகனற நகரமாகிய கருவூரின முதன்மையான துறைக்கணணே தெளிநத நீரையுடைய ஆனபொருநை யென்னும யாறு எனக

‘அயம் திகழபு இழிதரும’ எனனும் பாடததிற்குச சுனையி னின்றும் தாழ்வதுபோல விளஙகிச சொரியும் என்க.

கேளல் கேளிர் - நொதுமலர். புகல - வெற்றி, விருப்பமு மாம். புகல்சிறந்து முயங்குகம என்று கூட்டுக. அயம-சுனை மீளி - மறம். பகடு - வலி.

இனி, "மேவிய சிறப்பின்" என்னும் சூத்திரத்து, "இழைத்த ஒண்பொருள் முடியவும் பிரிவே" என்ற பகுதிக்கு "கேளகே ளேன்றவும் . . புகல் சிறந்து" என்ற அடிகளைக் காட்டி, இது, 'வாணிகர் பொருள்வயிற் பிரிந்தவாறு காண்க' என்றும், "புறத் திணை மருங்கிற் பொருந்தி னல்லது, அகத்திணை மருங்கின் அளவுத லிலவே" என்ற சூத்திரத்துக் 'கேள்கே ளேன்றவும' என்னும் அகப்பாட்டுப் புறத்திணைத் தலைவர் பலராய் அகத்திணைக் கண் அளவி வந்தது என்றும், "கரணத்தி னமைந்து முடிந்த காலை" என்ற சூத்திரத்து, 'அவ்வழிப் பெருகிய சிறப்பினகண்' என்ற பகுதிக்குக் 'கேள்கே ளேன்றவும் கிளைஞர் ஆரவும' என்ற அடிகளைக் காட்டியுஞ் சென்றனர் நச்சினார்க்கினியர்

இதனுள், 'சிறப்பாவன பகைவென்று திறை முதலியன கோடலும், பொருண் முடித்தலும் துறைபோகிய ஒத்தும் பிறவு மாம்' என்றலின், இது பொருண் முடித்த சிறப்புக்கண் தலைமகன் மனமகிழ்ந்து கூறினன் எனக.

இனிப் பேராசிரியர், 'பிறப்பே குடிமை" என்ற சூத்திரத்து ஆண்மையால் தலைமகனொடு தலைமகள் ஒத்தமைக்கு "கேள்கே ளேன்றவும் கிளைஞர் ஆரவும் .. . புகல் சிறந்து" என்ற அடிகளைக் காட்டி, இன்ன காரணத்திற் பிரிந்து போந்து வினைமுடித்தன மாயினும், அவளை முயங்குகம் சென்மோ என்றமையின், தன் ஆள்வினைக்குத் தக்க பெண்மையான் அவள் ஆற்றியிருந்தா ளென் பதூஉம் கருதிய கருத்தினுற் காமக் குறிப்புப் பிறந்தமையின், அஃது ஆண்மையாயிற்று என்றும், "மறைவெளிப் படுதலும்" என்ற சூத்திரத்து, மலிதலுக்கு, 'நலங்கே ழாகம் பூணவடுப் பொறிப்ப, முயங்குகம் சென்மோ நெஞ்சே' என்ற வடிகளைக் காட்டியுஞ் செல்வர். (தொல். பொருள். 28, 55, 146, 273, 499).

"ஆரும் வெதிரும்" என்ற சூத்திரத்து, 'மெய்பெற' என்ற தனுன், 'ஆரங்கண்ணி' என, அம்முப்பெற்றது என்பர் நச். (தொல். எழுத்து. 363).

94. முல்லை

தேம்படு சிமயப் பாங்கர்ப் பம்பிய
குவையிலை முசுண்டை வெண்பூக் குழைய
வானெனப் பூத்த பானாட் கங்குன்
மறித்துரூஉத் தொகுத்த பறிப்புற விடையன்
5 றண்கமழ் முல்லை தோன்றியொடு விரைஇ
வண்டுபடத் தொடுத்த நீர்வார் கண்ணிய
னைதுபடு கொள்ளி யங்கை காயக்
குறுநரி யுளம்புங் கூரிரு ணெடுவிளி
சிறுகட் பன்றிப் பெருநிரை கடிய
10 முதைப்புனங் காவலர் நினைத்திருந் தூதுங்
கருங்கோட் டோசையொ டொருங்குவந் திசைக்கும்
வன்புலக் காட்டுநாட் டதுவே யன்புகலந்
தார்வஞ் சிறந்த சாய
லிரும்பல் கூந்தற் றிருந்திழை யூரே

என்பது (1) வினைமுற்றி மீளுந் தலைமகன் றேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது. (2) தலைமகன் பாகற்குச் சொற்றதூஉமாம்.

—நன்பலூர்ச் சிறுமேதாவியார்.

அன்பு கலந்து ஆர்வம் சிறந்த சாயல் இரும் பல் கூந்தல் திருந்து இழை ஊர் - அன்பு கலந்து ஆர்வம் மிக்க சாயலையும் கரிய பல வாகிய கூந்தலையும் திருந்திய இழையினையுமுடைய எனது தலைவி உறையு மூரானது,

அன்பு, ஒருவரை ஒருவ ரின்றியமையாமை. ஆர்வம், கருதிய பொருண்மேலுள்ள பற்றுள்ளம். சாயல், மென்மைத்தன்மை.

தேம் படு சிமைய பாங்கர் பம்பிய குவை இலை முசுண்டை வெண் பூ வான் என குழைய பூத்த பால் நாள் கங்குல் - தேனிறால்கள் படுகின்ற மலைச்சிகரத்தின் பக்கங்களிலே பரவிய குவிந்த இலையையுடைய முசுண்டையின் வெள்ளிய பூக்கள் வானமானது மீனைப் பூத்தாற் போலக் குழையப் பூத்த பாதிராத்திரி இருளிலே;

மறி துரூஉ தொகுத்த பறி புற இடையன் தண் கமழ் முல்லை தோன்றியொடு விரைஇ வண்டு பட தொடுத்த நீர்வார் கண்ணியன்-

யாட்டுக் குட்டிகளை ஒன்றுசேரத் தொகுத்த ஓலைப்பாயை முதுகின் புறத்தேயுடைய இடையனானவன் தண்ணிதாகக் கமழ்கின்ற முல்லையைத் தோன்றியொடு பிணைத்து, வண்டு ஒலிக்கும்படி தொடுத்துச் சூடிய நீர் ஒழுகுகின்ற கண்ணியனாய்,

ஐது படு கொள்ளி அகம் கை காய குறு நரி உளம்பும் கூர் இருள் நெடு விளி - மெல்லிதாகித் தேய்ந்த கொள்ளிக்கட்டை தன் அகங்கையிலே காய, மிக்க இருளிலே குறுநரிகளை ஓட்டுவதற்கு ஒலிக்கின்ற நீண்ட சத்தமானது,

முதை புனம் காவலர் சிறு கண் பன்றி பெரு நிரை கடிய நினைத்து இருந்து ஊதும் கரு கோட்டு ஓசையொடு ஒருங்கு வந்து இசைக்கும் வன் புலம் காட்டு நாட்டது - முற்றிய தினைப்புனத்துக் காவலர் சிறிய கண்ணையுடைய பன்றிகளின் பெரிய மந்தையை ஓட்டுவதற்கு நினைத்திருந்து ஊதும் பெரிய கொம்போசையோடு சேர்ந்து ஒன்றாக வந்து இசைக்கும் வன்புலமான காடு நாட்டினை கண்ணது ஆகும், என்று வினைமுற்றி மீளும் தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொன்னான் என்க.

இனி இரண்டாம் துறைக்கு —

தலைவனே! நின் தலைவி யாண்டுறைகின்றாள் என்று வினவிய பாங்கற்குத் தலைமகன், 'திருந்திழை ஊரானது இடையன் குறு நரி உளம்பும் நெடு விளி முதைப் புனங் காவலர் ஊதும்கோட்டோசையொடு ஒருங்கு வந்து இசைக்கும் காட்டு நாட்டது' என்று சொன்னான் என்க.

இது முல்லையிற் களவு. "திணைமயக் குறுதலும் கடிநிலை யிலவே" என்பது இதற்கு விதியாகக் கொள்க.

நரியை ஓட்டும் இடையர் விளியும், பன்றியை ஓட்டும் கானவர் கோட்டோசையும் ஒருங்குவந்து இசைக்கும் என்று கூறினமையால், முல்லையும் குறிஞ்சியும் மயங்கிய திணை மயக்கம் கூறும் செய்யுளாக இஃது அமைந்துள்ளது.

இத்தன்மையெல்லாம் அமைந்த திருந்திழை ஊர் காட்டு நாட்டதென்று இயைக்க.

பாஞட் கஙகுல் வான் பூததன்னவாகச சிமையப பாஙகர்ப் பமபிய முசுணடை வெணபூக் குழையத்தொடுதத வென்றுமாம்.

வானையு மதனிடத்துப் பூதத மீனையும சிமயததோடு மத னிடததுப் பூதத முசுணடையோடும உவமிததமையின், இரட் டைக கிளவியாகிற்று. "இரட்டைக கிளவி இரட்டை வழித்தே" என்பது ஓததது.

இது, "மாயோன் மேய காடுறை யுலகமும" எனற சூத்தி ரதது, முல்லை ஒழுககததிறகு முல்லைநிலம உரிததாயிற்று என்றும, 'புணாதல் பிரிதல்" எனனுஞ சூததிரதது, இருததல் நிமிததத திற்கு இப் பாட்டினைக காட்டி, "இககாலம வருநதுணையும ஆற் றிஞெனத தான வருநதுதலின் இருததல் நிமிததமாயிற்று என் றும கூறுவா. நச (தொல். பொருள். 5, 14).

பி - ம். 3. வான்பூததன்ன. 9 கூடிய. கடியு

95. பாலை

பைபபயப பசநத நுதலுஞ சாஅ
யைதா கினறெனை றளிரபுரை மேனியும
பலரு மறியத் திகழ்தரு மவலமு
முயிரொடு கழியி னல்லதை நினையி
5 னெவனோ வாழி தோழி பொரிகாற்
பொருடடரை யிருப்பைக குவிகுலைக கழனற
வாலி யொபபின ஞாமபுடைத திரளவீ
யாறுசெல வமபலா நீளிடை யழுஙக
வீன லெண்கி னிருஙகிளை கவருஞ
10 சுரமபல கடநதோாக கிரங்குப வெனனா
கௌவை மேவல ராகி யிவவூா
நிரையப பெண்டி ரினனு கூறுவ
புரைய வல்லவென் மகட்கெனப் பரைஇ
நமமுணாந தாறிய கொள்கை
15 யனனை முன்னாயா மெனனிதற படலே.

என்பது போககுடன்பட்ட தலைமகள் தோழிககுச சொல்லியது.

—ஒரோடோகத்துக் கந்தரத்தனுர்.

பைய பய பசந்த நுதலும் சாஅய் ஐது ஆகின்று என் தளிர்
புரை மேனியும் பலரும் அறிய திகழ்தரும் அவலமும் உயிர்கொடு
கழியின் அல்லது நினையின் எவனோ தோழி வாழி — மெல்ல
மெல்லப் பசந்த என் நுதலும், நுணுகி மெல்லிதாகிய என்
தளிரை ஒத்த மேனியும் பலரும் அறியும்படி விளங்குகின்ற துயர
மும் என் உயிரைக் கொண்டு நீங்கினாலல்லது நினையின் வேறு என்
செய்ய வல்லன? தோழீ! நீ வாழி,

பொரி தாள் பொகுட்டு அரை இருப்பை குவி குலை கழன்ற
ஆலி ஒப்பின தூம்பு உடை திரள் வீ ஆறு செல் வம்பலர் நீள்
இடை அழுங்க ஈனல் எண்கின் இரு கிளை கவரும் சுரம் பல இறந்
தோர்க்கு இரங்குப என்றோ - பொரிந்த தாளினையும் பொகுட்
டுடைய அரையினையு முடைய இருப்பையின் குவிந்த குலையி
னின்றும் கழன்ற ஆலங்கட்டியை ஒத்தனவான உட்டுளையுடைய
திரண்ட பூக்களை வழிமேற் செல்லும் அன்னியர் நீண்ட அவ்வழி
யிலே செல்லாது தவிருமாறு குட்டிகளை ஈன்ற கரடியின் பெருங்
கூட்டம் கவர்கின்ற சுரங்கள் பலவற்றைக் கடந்து சென்ற தலை
வர்க்கு இரங்குவர் என்றோராய,

இவ்வூர் நிரய பெண்டிர் கௌவை மேவலர் ஆகி இன்னா
கூறுவ என் மகட்கு புரைய அல்ல என பரைஇ நம் உணர்ந்து
ஆறிய கொள்கை அன்னை முன்னர் யாம் இதன் படல் என -
இவ்வூரிலுள்ள நரகப் பெண்டிர்கள் அலர் தூற்றுவதை விரும்புவா
ராகி இன்னாவாகக் கூறுகின்ற சொற்கள் என் மகளுக்கு உயர்வான
அல்லவென முருகனைப் பரவி, நம் நிலையை உணர்ந்து, அடங்கிய
கோட்பாட்டினையுடைய அன்னை முன்னர் நாம் இந்நிலையின்கட்
படுதல் எவ்வாறும்! என்று, தலைமகள் தோழிக்குச் சொன்னாள் என்க.

நுதலும் மேனியும் அவலமும் உயிர்கொடு கழியின் அல்லது
பிறிது எவன்? சுரம் கடந்தோர்க்கு இரங்குப என்னோ பெண்டிர்
இன்னா கூறுவ புரையவல்ல எனப் பரைஇ ஆறிய கொள்கை
அன்னை முன்னர் இதற்படல் என்? எனக் கூட்டுக.

ஆலி ஒப்பின் இருப்பை வீ என்றக்கால், வண்ணத்தோடு
வடிவுபற்றி உவமஞ் சென்றது. 'விரவியும் வரூஉம் மரபின
வென்ப' என்பது ஓத்து.

நிரைப் பெண்டிர் - நிரையத்து வாழும் பெண்டிர், நிரயம் புகுதற்குரியராய பெண்டிர் என்றலுமாம்.

நுதலும் பசந்தது, மேனியும் ஐதாயிற்று, அவலமும் திகழ் தரும், இவை உயிர் கொடு போதலல்லது தீராது எனறலுமாம்.

தமக்கு விருப்பமான இருப்பைப் பூவைக் கவரும் எண்கின் கிளையை அஞ்சி வம்பலர் தம காரியத்தைத் தவிர்ந்ததுபோல அலர் வினை மேவும் அம்பல் ஒழுக்கப் பெண்டிரின் இன்னாத கூற்றுக்கு அஞ்சி யான் களவு ஒழுக்கத்தைத் தவிர்ந்து கற்புப் பூண்டு போகக் குடன் படுவல் என்று தலைமகள் உள்ளுறுத்துக் கூறினாள் என்க.

"எஞ்சி யோர்க்கும் எஞ்சுதல் இலவே" என்ற சூத்திரத்துத் தலைவி கூற்றுக்கு இப்பாட்டினைக் காட்டி, "இது போக்குடன்பட்ட தலைவி தோழிக்குரைத்தது" என்பர் நச். (தொல். பொருள். 42).

பி-ம். 1. பசந்தது. 7. தூம்பிடைத. 10 கழிந்தோர். 14 தாற்றிய.

96. மருதம்

நறவுண் மண்டை நுடக்கலி னிறவுக்கலித்துப்
பூட்டறு வில்லிற் கூட்டுமுதற் றெறிக்கும்
பழனப் பொய்கை யடைகரைப் பிரம்பின்
னரவா யன்ன வம்மு ணெடுங்கொடி
5 யருவி யாம்ப லகலிலை துடக்கி
யசைவரல் வாடை தூக்கலி னூதுலை
விசைவாங்கு தோலின் வீங்குபு ஞெகிழுங்
கழனியம் படப்பைக் காஞ்சி யூர
வொண்டொடி மாயத் துளளுநீ நயந்து
10 கொண்டனை யென்பவோர் குறுமக ளதுவே
செம்பொற் சிலம்பிற் செறிந்த குறங்கி
னங்கலுழ் மாமை யஃதை தந்தை
யண்ணல் யானை யடுபோர்ச் சோழர்
வெண்ணெல் வைப்பிற் பருவூர்ப் பறந்தலை
15 யிருபெரு வேந்தரும் பொருதுகளத் தொழிய
வொளிறுவா ணல்லமர் கடந்த ஞான்றைக்

களிறுகவா கமபலை போல
வலரா கின றது பலாவாய்ப படடே.

என்பது ' தோழி வாயின் மறுத்தது.

—மருதம்பாடிய இளங்கடுங்கோ.

நறவு உண மணடை நுடககலின் இறவு கலிதது பூட்டு அறு வில்லில் கூட்டுமுதல் தெறிக்கும பழனம - கள்ளுணணுமமணடை கழுவப்படுதலினலே, அந்நீரைப் பருகிய இறவு செருககுற்று நாண வலிததலினலே பூட்டற்ற விற்போல நெற்கூட்டிடஙகளிற் றுள ளும் வயல்களையும ,

பொயகை அடைகரை பிரம்பின் அரம் வாய அன்ன அமுள் நெடு கொடி அருவி ஆமபல் அகல் அடை துடககி அசைவரல் வாடை தூககலின் ஊது உலை விசை வாஙகு தோலின வீஙகுபு நெகிழும் கழனி படப்பை காஞ்சி ஊர - பொயகையை அடுதத கரையிலேயுளள பிரம்பினது அரததின் வாயன்ன ஐதான முள்ளை யுடைய நெடிய கொடியானது அருவிககரைககணணுள்ள ஆமபலின் அகனற இலையைப் பிணிகக, அப்போது தஙகிததஙகி வரும் வாடைக காற்றனது அசைததலினலே கொல்லன் ஊதும உலை யிலே விசைகொணடு இழுக்கும துருததிபோல அவ்விலை ஒருகால் பருபபதும ஒரு கால் நெகிழவதுமாயுள்ள, வயல்களையடுதத காஞ்சி மரஙகளாற சிறநத தோட்டககூற்றினையுமுடைய ஊரனே ;

பழனமாகிய பொயகை எனறலுமாம் பழனம - நீர நிலை.

ஒள் தொடி ஆயததுஉள்ளும ஓா குறுமகள் நீ நயநது கொண டனை என்ப - ஒள்ளிய தொடியையுடைய பரததையா கூட்டததி னுள்ளே ஓரிளம் பாததையை நீ விருமபி மணநதுகொணடனை எனறுகினறாகள் ; அசசெயதியானது ,

பருவூரப் பறநதலை இரு பெரு வேந்தரும் பொருது களத்து ஒழிய சோழா அமர் கடநத ஞான்றை களிறு கவா கம்பலை போல பலர் வாயப்பட்டு அலராகின்றது - பருவூரப் போாக்களத்தின்கண சேர பாண்டியரெனனும இரணடு பெரிய வேநதரும் பொருது களத்தின்கணணே பட்டொழியச சோழர் போரை வெனற அனறைககு அவா களிறுகளைக கவர்கின்ற ஆரவாரம் போலப்

பலர் வாயிலும பட்டு அலராயிற்று என்று, தோழி தலைமகற்கு வாயின மறுததாள எனக.

செம்பொன் சிலம்பின் செறிந்த குறங்கின் அம் கலுழ மாமை அஃதை தநதை (சோழா) - செம்பொற சிலம்பினையும செறிந்த தொடையினையும அழகு ஒழுகுகின்ற மாமை நிறததினையுமுடைய அஃதை எனபாளுககுத தநதையரான சோழா எனக

அண்ணல் யானை அடுபோாச சோழா - தலைமை பொருநதிய யானைப் படையால் அடுகின்ற போரையுடைய சோழா எனக

வெண்ணெல் வைப்பின் பருவூா - வெணணெல விளையும ஊர்கள் சூழநத பருவூா இவ்வூாப் பறநதலைக கணணே எனக.

ஒளிறுவாள நல அமா - விளஙகுகின்ற வாளால் வஞசனை யின்றிப் பொருத அமா என்க. இவ்வமரைச சோழா கடநத ஞானறை எனக.

படப்பைக் கான நாறு ஊர என்ற பாடததிறகுப் படப் பையின மணம கமழும ஊர எனக.

பழனததையும படப்பையினையுமுடைய காஞசியூர எனக.

ஈணடு, 'அலராகினறது'' என்றது, 'கிழவோன் விளையாட் டாஙகு மறறே' எனற கற்பியற சூததிரததுத தலைமகன் பரததைய ரிடம் விளையாட்டு நிகழ்தத, அஃது அலராயவழி, 'அலரிற றோனறுங காமததிற் சிறபபே' என்றபடி தலைவி காமஞசிறநது புலநதாளெனக.

"களவுங கற்பும அலாவரை வினறே'' எனறமையின், ஈணடுத தோழி, 'அலராகின்றது' எனறாள.

இப் பாட்டினுள் பொய்கையைப பரத்தையா சேரியாகவும், முள்ளுடைய பிரம்பின கொடியை அச சேரியைச சூழ்நது திரிந்து நெஞ்சு வலிய பாணனாகவும், பூவை யொழித்து ஆமபலிலையை அக கொடி தொடககியது காமஞ சான்ற பரததையரை யொழிததுக காமஞசாலா இளமையோளை அப்பாணன தலைமகனோடு கூட்டிய தன்மையாகவும், வாடை தூககுநதோறும அவ் விலை வீஙகித, தூககாதவழி நெகிழ்நதது, தலைமகன் குறுமகளை முயஙகியவழி அக

குறுமகள் கலி சிறநது. அவன நீஙகிய வழி அவள் சோர்நத தன்மை யாகவும உளளுறை யுவமம் கொளக

இதனுள் தோலின் எனற ஏனையுவமம் வீஙகுபு நெகிழும் என்னும் உளளுறை யுவமநதைத தருகின்ற கருப்பொருட்குச் சிறப்புக கொடுதது உள்ளுறை உவமமபோலத திணை யுணாதலைத தள்ளாது நின்றது.

"உள்ளுறை யுவமம ஏனை யுவமமெனத,
தள்ளா தாகும திணையுணா வகையே"

என்றமையின், இது கொளளப்படும.

"உடனுறை யுவமம் சுட்டு நகை சிறபபெனக் கெடலரு மரபின் உள்ளுறை ஐநதே" எனபதனுள் இது சிறப்பென்ற உள்ளுறை

"இனிதுறு கிளவியும் துனியுறு கிளவியும
உவம மருஙகிற றோனறு மெனப"

என்றலின், ஈணடுத துனியுறு கிளவி தோனறிற்று.

இஃது உவமப் போலி ஒநதனுள வினை யுவமப்போலி.

என்னை? தலைமகன குறுமகளைப் புணர்நது தலையளி செயத காலதது அவள மகிழநதும் அவன பரததைமை செயதொழுகிய காலதது வருநதியு மிருநததொழிலகள, வாடை தூககியவழி ஆம்ப லிலை வீஙகியும அது மெலிநதவழி அவ்விலை நெகிழ்ந்து மிருநத தொழில்களோடு உவமங கொள்ள நின்றமையின் என்க. இனி,

நறவுகலந்த தூயதல்லாத நீரை நுகாநத இறவு செருககினால் மயஙகித தான் உயயமுடியாத கூட்டுமுதற்கண தெறிததாற்போல மாயஞ்செய்யும பரததையாது இழிநத நலனை நுகாநத தலைமகனும காமததால் மயஙகித தான் இல்லற நடாததி உயநதுபோக முடியாத குறுமகள் முயககிடைத தாழநதனன் எனறு பிறிதுமோ ருள்ளுறை தோன்றவும் நினறது.

இது பய வுவமப்போலி. எனனை? இறவு கூட்டு முதற் றெறிததுப் பெறும் பயனோடு தலைமகன குறுமகளைப் புணர்ந்து பெறும் பயனை உவமங கொள்ள வைததமையின் என்க.

ாணடு வில்லின் என்ற ஏனை யுவமம தெறிகரும் என்னும உள்ளுறை யுவமததைத தருகினற கருப பொருட்குச சிறப்புக கொடுதது, உள்ளுறை யுவமமபோலத திணை யுணாதலைத தளளாது நினறது.

"கிழவோரிட் குவமம ாரிடத் துரிததே" எனற உவமவியற சூததிரதது, ாரிடம எனபன மருதமும செயதலும் எனறலின, ாணடு மருததது உவமப்போலி கொணடாா.

"தோழியும் செவிலியும பொருநதுவழி நோககிக, கூறுதற் குரியா கொளவழி யான" எனற விதிபற்றித தோழி உளளுறை உவமங கூறினள்

உளளுறை உவமமாவது
"உள்ளுறுத் திதனொடு ஒததுப்பொருள் முடிகென
உளளுறுத திறுவதை உளளுறை உவமம"

தலைமகறகுரிய காமககிழததியருள காமஞசாலா இளமை யோரும ஒரு பகுதியினா எனறலின, அவரிடததுந தலைவி யிடததும தலைமகன முயககததை இடையிட்டு மயஙகுதலின தலை விககுப புலவி நிகழுமெனறு, "ஒணடொடி யாயத துள்ளுநீ நயநது, கொணடனை என்பவோா குறுமகள" எனறுகூறித் தலைவி புலநதாளாகக கொளவா நச

இனிப பேரா தலைமகற்கு வரும பழிகாததலும தலைமகட்கு அறம என்றலின, 'களிறுகவா கமபலை போல வலரா கினறது பலர்வாயப் பட்டே' எனபது, "தெயவ மஞசல்" எனனும் சூததிரத்துப், 'புறஞ்சொன மாணாக் கிளவி' எனனும பகுதிககு உதாரணமாகும எனபா. (தொல். பொருள். 151, 272)

"'அஃதை தநதை அணணல் யானை அடுபோாச சோழர்' என்புழிச, சோழரெல்லாம் அஃதைககுத தநதையாம முறையராய் நிற்றலின, தநதை யெனனும் ஒருமை சோழ ரென்னும் பன்மை யொடு தனிததனிச சென்று கூடுதலின வழுவினறேனும, ாற்றுப் பனமைபறறி வழுவமைததாா" என்பா நச. (தொல் சொல். 461.)

பி - ம். 1. துடக்கலின. 4. அரவாளன்ன. 12. அகுதை. 15. வேந்தரு மொருகளத.

97. பாலை

கள்ளியங் காட்ட புள்ளியம பொறிககலை
வறனுற லஙகோ டுதிர வலங்கடநது
புலவுப்புலி துறநத கலவுக்கழி கடுமுடை
யிரவுககுறும பலற நூறி நிரைபகுத்
5 திருஙகன முடுககாத திற்றி கெண்டுங
கொலைவி லாடவா போலப பலவுடன
பெருந்தலை யெருவையொடு பருநதுவந திருககு
மருஞசுர மிறநத கொடியோாக கல்கலு
மிருங்கழை யிறுமபி னுயநதுகொண் டறுத்த
10 நுணஙகுகட சிறுகோல் வணஙகிறை மகளிரொ
டகவுநாப புரநத வனபிற கழறொடி
நறவுமகி ழிருககை நனனன வேண்மான
வயலை வேலி வியலூ ரனனநின்
னலாமுலை யாகம புலமபப பலநினைந
15 தாழே லெனறி தோழி யாழவென்
கண்பனி நிறுத்த லெளிதோ குரவுமலாந
தறசிர நீங்கிய வருமபத வேனி
லறலவிா வாாமணை லகலியாற் றடைகரைத்
துறையணி மருது தொகலகொள வோங்கிக
20 கலிழுதளி ரணிநத விருஞசினை மாஅத்
திணாதழை புதுப்பூ நிரைத்த பொங்காப்
புகைபுரை யமமஞ சூா
நுகாகுயி லகவுங் குரலகேட் போர்க்கே.

என்பது : வறபுறுக்குந தோழிக்குத தலைமகள் சொல்லியது.

— மாமூலனார்.

கள்ளி காட்ட புள்ளி பொறி கலை வறன் உறல் அம் கோடு உதிர வலம் கடந்து புலவு புலி துறந்த. கலவு கழி கடு முடை-கள்ளிக காட்டிலேயுள்ள புள்ளிப்பொறிபொருந்திய கலைமா னுடைய வறனுற்ற அழகிய கோடு உதிருமவண்ணம் அதன் ஓடும்

வெற்றியைக் கடந்து பறறிக்கொண்டு அறைந்து கொன்று, புலா லில் விருப்பமுடைய புலி தின்று துறந்துவிட்டுப் போன மூட்டு வாய் கழிந்த மிகக முடைநாற்றத்தையுடைய தசையை ,

இரவு குறும்பு அலற நூறி நிரை பகுத்து இரு கல முடுக்கா திற்றி கெணடும் கொலை வில் ஆடவா போல - இரவிலே குறும் பிலே யுள்ளாா அலறும்படி அவரை நூறி நிரையைக்கைக்கொண்டு அதனைப்பகுத்துப் பெரிய கற்பாறையின முடக்கத்திலே தசையை அறுத்துத தின்னும் கொலைத் தொழிலையுடைய வில்வீர ரான வெட்சியாா போல ,

பெரு தலை எருவையொடு பருந்து பல உடன வந்து இருக்கும் அரு சுரம இறந்த கொடியோாக்கு - பெருந்தலையையுடைய எருவை யோடு பருந்துகளும பல ஒன்றுகூடிச் சூழ்ந்திருக்கும் அருஞ் சுரத்தே கழிந்த கொடியராகிய நம தலைவா பொருட்டு ,

வேண்மான நன்னன வியலூா அன்ன நின் அலர் முலை ஆகம் புலம்ப அல்கலும பல நினைந்து ஆழேல் என்றி தோழி - வேளிா தலைவனுன நன்னனது வியலூரைப் போலப் பரந்த நின் முலையையுடைய மார்பு தனிப்ப நாளும பல நினைந்து ஆழாதே கொள் என்னுநின்ருய, தோழீ !

ஊரினை முலையாகத தோடு உவமித்தாா, ஊரின நலன் அதனை உற்றநன்னற்குப் பயனபடல்போல, முலையாகத்தின நலன அதனை யுற்ற தலைமகறகுப பயன படலின எனக.

குரவு மலாந்து அற்சிரம நீங்கிய அரு பத வேனில் அறல் அவிா வாா மணல் அகல் யாற்று அடைகரை துறை அணி மருது தொகல் கொள ஓங்கி கலிழ் தளிா அணிந்த இரு சினை மாஅத்து இணர் ததை புது பூ நிரைத்த பொங்கா புகை புரை அம மஞ்சு ஊர நுகா குயில் அகவும் குரல் கேட்போாக்கு என கண பனி நிறுத்தல் எளிதோ - குரவம் மலர்ந்து முன்பனிக்காலம நீங்கிய அரிய செவ்வி யையுடைய இளவேனிற்காலத்திலே அற்றேடும் நீரிடத்து விளங்கு கின்ற ஒழுகிய மணலையுடைய அகனற யாற்றின் கரையிலே யுள்ள துறையை அலங்கரிக்கும் மருதமரங்கள் தொகுதியாக ஓங்கி, ஒழுகுந் தளிரா லலங்கரித்துக்கொண்ட பெரிய கிளைகளையுடைய மாவினது கொத்தடார்ந்த புதிய பூக்கள் செறிந்த சிறிய கொம்பு

களிலே புகையை ஒக்கும அழகிய மேகம தவழ, இவ்வினபததை நுகாகின்ற குயில்கள் பாட, அக குரலை மகிழநது கேட்போா பொருட்டு என கண நீரைச சொரியாது நிறுததுதல் எளிதோ என்று, வற்புறுக்கும தோழிககுத தலைமகள் சொன்னாள் எனக

புலிதுறநத கலைமானின முடையச சூழநது எருவையொடு பருநது வநதிருக்கும சுரமிறநத கொடியோாககு ஆகம புலமப ஆழேல் என்றி, வேனிலினகண யாறறடைகறைத துறை மருது ஓஙகவும மாஅததுப் புதுபபூ நிரைதத பொஙகரில் மஞசு ஊாவும நுகாகுயில அகவும குரல் கேடபோாககு என கணபனி நிறுததல் எளிதோ என்று கூடடுக.

நுகா குயில் அகவுதல்,

“ஊடினீ ரெல்லாரும உருவிலான் தன்னாணைக கூடுமின்” என்றல்.

இரு கழை இறும்பின் ஆயநதுகொணடு அறுதத நுணஙகு கண சிறு கோல் வணஙகு இறை மகளிரொடு அகவுநா புரநத அன பின் கழல் தொடி நறவு மகிழ் இருககை நன்னன வேணமான— பெரிய மூஙகில் வளாநத குறுஙகாட்டில் இலககணம் ஆராய்ந்து அறுததுத திருததிககொணட நுணஙகிய கணுவையுடைய சிறிய கோலைப் பிடிதத வளைநத முனகையையுடைய கூத்தியரொடு பாடகாகளையும் காதத அன்பினையும் உழலும தொடியினையும் நறவு உணடு மகிழ்நதிருக்கும இருககையினையுமுடைய நன்னன வேண மான எனக. இவனுடைய விரலூா என்க

தலைமைக கூததியா கையிற்கொணட மூஙகிற்கோற்குத் தலைககோ லென்று பெயா. அதன இலககணததைச சிலப்பதி காரம அரஙகேற்று காதையுட காணக

இறுமபு; ஈணடு மாறறுா எயிறபுறததுப் மிளை. இதனகண தலைக கோலுககு ஆவதொரு மூஙகிலை அறுததுக கோடல் மரபெனப.

நுகா குயில் அகவும் குரல் கேடபோாககு - நுகருகின்ற குயில் தன பேடையை அழைககின்ற குரலைக கேடபோா பொருட்டு என்றலுமாம, அகவுதல் - அழைததல்.

எருவை - பருநதின விசேடம. இது வெள்ளிய தலையை யுடையது. யாழ, அசை.

புலி துறந்த கலைமானின் கடுமுடையைச் சூழ்ந்து எருவையும் பருந்தும் வந்து இருக்கும் சுரம் என்றியைக்க. கொலைவில் ஆடவர் எருவைக்கும் பருந்திற்கும் உவமை.

நகா குயில் அகவும் குரலைக் கேட்ட தலைவர் அவ் வருத்தங் கண்டு வினை முடியாமல் வருவரோ வென்று தலைவி அஞ்சினமையின், “என் கண்பனி நிறுத்தல் எளிதோ?” என்றாள் என்க.

“புணர்ந்துடன் போகிய கிழவோள் மனையிருந்து, இடைச் சுரத் திறைச்சியும் வினையும் சுட்டி, அன்புறு தக்க கிளத்த லானே, கிழவோன் செயவினைக்கு அச்ச மாகும்” என்னுங் கற்பியற் சூத்திரத்தான் இது கொள்ளப்படும்.

“நடுவுநிலைத் திணையே நண்பகல் வேனிலொடு” என்னும் அகத்திணைச் சூத்திரத்து இப் பாட்டினை இத்துறைக்கே கொண்டு, ‘இருவகை வேனிலும் பாலைக்கண் வந்தன’ என்பார் நச். (தொல். பொருள் 9)

பி - ம். 6. கோள்வலாட. 9. கொணடிறுத.- 11. பணபிற. 14. னகமலியாகம். 14. பலபுலங. 17 அருமபவிழ். 19. மருதமொடிகல்கொள. 20. மாதத்தி னிணாதநதை ஒளவையாா. குடவுழுநதனா.

98. குறிஞ்சி

பனிவரை நிவந்த பயங்கெழு கவாஅற்
றுனியில் கொள்கையொ டவர்நமக் குவந்த
வினிய வுள்ள மின்னு மாக
முனிதக நிறுத்த நலக லெவ்வஞ்
5 சூருறை வெற்பன் மார்புறத் தணிதல்
லறிந்தன ளல்ல ளன்னை வார்கோற்
செறிந்திலங் கெல்வளை நெகிழ்ந்ததை நோக்கிக்
கையறு நெஞ்சினள் வினவலின் முதுவாய்ப்
பொய்வல் பெண்டிர் பிரப்புளர் பிரீஇ
10 முருக னாரணங் கென்றலி னதுசெத்
தோவத் தன்ன வினைபுனை நல்லிற்
பாவை யன்ன பலராய் மாண்கவின

பண்டையிற் சிறக்கவென மகட்கெனப் பரைஇக
கூடுகோ ளின்னியங் கறங்கக் களனிழைத்
15 தாரணி யயர்ந்த வகன்பெரும் பந்தர்
வெண்போழ் கடம்பொடு சூடி யின்சீர்
ஐதமை பாணி யிரீஇக் கைபெயராச்
செல்வன் பெரும்பெய ரேத்தி வேலன்
வெறியயர் வியன்களம் பொற்ப வல்லோன்
20 பொறியமை பாவையிற் றூங்கல் வேண்டி
னென்னாங் கொல்லோ தோழி மயங்கிய
மையற் பெண்டிர்க்கு நொவ்வ லாக
வாடிய பின்னும் வாடிய மேனி
பண்டையிற் சிறவா தாயி னிம்மறை
25 யலரா காமையோ வரிதே யஃதான்
றறிவ ரூறுவிய வல்லல்கண் டருளி
வெறிகமழ் நெடுவே ளல்குவ னேயெனின
செறிதொடி யுற்ற செல்லலும் பிறிதெனக
கான்கெழு நாடன் கேட்பின
30 யானுயி ர் வாழ்த லதனினு மரிதே.

என்பது : தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்ச் சொல்லியது. தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியதூஉமாம்.

— வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார்.

பனி வரை நிவந்த பயம் கெழு கவான் துனி இல் கொள்கையொடு அவர் நமக்கு உவந்த இனிய உள்ளம் இன்று ஆக முனிதக நிறுத்த நல்கல் எவ்வம் - குளிர்ச்சிபொருந்திய மலையினது உயர்ந்த வளங்கெழுமிய சாரலிடத்து வெறுப்பில்லாத கோட்பாட்டுடனே நம் தலைவர் நமக்கு உதவின இனிய உள்ளம் இன்றாயினமையாலே, வெறுக்கும்படியாக நிலைநிறுத்திய நல்கல்வருத்தமானது;

சூர் உறை வெற்பன் மார்பு உற தணிதல் அன்னை அறிந்தனள் அல்லள் - தெய்வங்கள் உறைகின்ற வெற்பனது மார்பினை நாம் பொருந்துதலாலே தணிதலை அன்னை அறியாளாய்,

வாா கோல் செறிந்து இலஙகு எல் வளை நெகிழ்நதமை நோககி கை அறு நெஞ்சினள வினவலின - நீணட கோறசெறிழ்லமைநத செறிநது தோன்றுகின்ற இலககம் அமைநத நம் வளை நெகிழ்ந் தமையை நோககிச செயலற்ற மனததினளாய் வினவுதலினுலே ;

முது வாய் பொய வல் பெண்டிா பிரப்பு உளர்பு இரீஇ முருகன் ஆா அணஙகு என்றலின அது செதது - அறிவு வாயதத பொய் கூறுதல் வல்ல கட்டுவிசசியா பிரப்பினைக குலுககி வைதது, 'இது முருகனுல் உணடான தீாதற்கு அரிய நோய்' என்று கட்டுக கூறுதலின, அதனை மெய்யெனறு கருதி ,

ஓவதது அன்ன வினை புனை நல் இல் பாவை அன்ன பலா ஆய் மாண கவின் என் மகட்கு பணடையில் சிறகக என பரைஇ- சிததிரம போலும் தொழில் புனைநத நல்ல மாளிகையிலே 'பாவை போலும பலராலும ஆராயததகக மாட்சிமைப்பட்ட அழகானது என் மகட்குப் பணடையிற்போலச சிறநதிடுக' எனத தெயவத தைப் பராவி , 'ஓவதது. இல்'. நலன்காரணமான உவமை.

கூடு கொள் இன் இயம கறஙக களன் இழைத்து ஆடு அணி அயாநத அகல் பெரு பநதா - கூட்டஙகொணட இனிய வாசசியங கள் ஒலிகக வெறியாடுங களனை இழைதது, அவ்வாட்டததிற் கேற்ற அலஙகாரததைச செயத அகன்ற பெரிய பநதலிலே ,

வெணபோழ் கடமபொடு சூடி இன சீா ஐது அமை பாணி இரீஇ செல்வன் பெரு பெயா எததி வேலன் வெறி அயா வியல் களம் பொற்ப வல்லோன் பொறி அமை பாவையின் கை பெயரா தூஙகல் வேணடின் தோழி என ஆம் - வெளிய பனங தோட்டினைக கடம்பு மலரொடு சூடி, இனிய சீரை மெல்லிதாக அமைநத பாணியிற் பொருததிக குமரககடவுளின் பெரும் கீாததி யைப் புகழ்ந்து வேலனுனவன் வெறியாடும பெரிய களம் அழகுறப் பொறியமைககவல்லவன் அமைத்த சூத்திரப் பாவைபோலக் கையை வீசினவனுய் ஆடலை வேணடின் தோழீ! என் ஆகுமோ ;

மயஙகிய மையல் பெண்டிாககு நொவ்வல் ஆக ஆடிய பின்னும் வாடிய மேனி பணடையின் சிறவாதாயின் இ மறை அலர் ஆகா மையோ அரிதே - வெறியயா களதது வந்து கூடியுள்ள மயக்கங் கொண்ட கட்டுவிச்சியர் பொருட்டு விரைவாக வேலன் ஆடிய

பின்னும என வாடியமேனி பணைடையிற்போலச சிறவாதாயின,
யாம மறைநது ஒழுகிய இககளவொழுககம் அலராகாமை அரி
தாகும ,

அஃது ஆன்று அறிவா உறுவிய அல்லல் கணடு அருளி வெறி
கமழ் நெடுவேள நல்குவனே எனில் - அதுவேயன்றி, நம் தலைவர்
உறுவிதத இவ்வல்லலைக கணடு அருளி வெறிநாறறங கமழும்
நெடுவேள் நம பணைடை யழகை நல்குவனேயாஞல் ,

வெறியாடுங களதது வந்திருததலின், நெடுவேள அககளநாற்ற
முடையனுயினன என்க

செறி தொடி உற்ற செல்லலும் பிறிது என கான கெழு நாடன்
கேட்பின் யான் உயிா வாழ்தல் அதனினும அரிதே - 'செறிநத
தொடியினையுடைய நம் தலைவி உற்ற துன்பமும நல்கலெவ்வ
மினறிப் பிறிது போலும' எனறு கானைக கெழீஇய நாடனுகிய
நம் தலைவா கேட்பாராயின யான உயிாவாழ்தல் அதனினுங்காட்
டில அரிது என்று, தலைமகன சிறைப்புறததானுகத தோழி தலை
மகட்குச சொல்லுவாளாயச சொனனுள் எனக

தலைமகள தோழிககு இவ்வாறு சொனனுள் என்று இரண
டாங துறைககும இபபொருள் கூறுக.

நல்கல எவவமாவது - மாாபு நல்கியதாலாகிய எவ்வம,
எவ்வம - வருததம. வெணபோழ - ஆகுபெயராற பனந்தோட்டிற
காயிற்று

பாணி - தாளம் , சீா - தாள அறுதி. 'மாாபுறந தணிததல்'
என்னும பாடததிறகு மாாபினை உறுவிததுத தணித்தல் என்க.
ஆடணி - தொங்கலலங்காரம எனறலுமாம. கை பெயராப் பாணி
இரீஇ எனறு மாறி, கை எடாமல் தாளம் வைதது என்றலுமாம்.

வேலன-பூசாரி ; "செவ்வேள் வேலைத் தான் ஏந்தி நிற்றலின்
வேலன என்றூா." நொவ்வல் - விரைவு , வருத்தமுமாம். இப்
பொருட்கு, மையற் பெணடிற்கு வருதத முணடாகும்படி, மேனி
பணைடையிற் சிறவாதாயின என்க.

மயஙகுதல் - செறிதல். மையற் பெண்டிா - அம்பற் பெண்
டிருமாம்.

கட்டுவிச்சியாற் கட்டுக்கூறு முறையினைக்,

" காரார் குழற்கொண்டைக் கட்டுவிச்சி கட்டேறிச்
சீரார் சுளகிற் சிலநெல் பிடித்தெறியா
வேரார் விதிர்விதிரா மெய்சிலிராக் கைமமோவாப்
பேரா யிரமுடையா னென்றாள் பெயர்த்தேயுஞ்
காரார் திருமேனி காட்டினாள் "

என்னுங் கலியன் திருவாய் மலர்ந்தருளிய சிறிய திருமடலினானும்,

" குயில்இதன் றேஎன்ன லாகுசொல்லி கூறன்சிற் றம்பலத்தான்
இயலிதன் றேஎன்ன லாகா இறைவிற்ற சேய்கடவும்
மயில்இதன் றேகொடி வாரணங் காண்கவன் சூர்தடிந்த
அயிலிதன் றேஇதன் றேநெல்லிற் றோன்றும் அவன்வடிவே "

என்னுந் திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார்ச் செய்யுளானும் அதன்
உரையானும் அறிக

செல்லலும் பிறிது. செல்லலுக்கு மருந்து மாற்பெயன்றிப் பிறி
தொன்று என்றலுமாம் அதனினும் - அவ்வலராகாமையினும்

அலரச்சத்தினும் நெடுவேள் நலகல் அச்சத்திற்குத் தலைவி
மிகுதியும் அஞ்சியது, தலைமகன் பண்டேயுந் தன் பரத்தைமையால்
நெகிழ்ந்து ஒழுகுவான் இன்று நம் ஆற்றாமைக்கு மருந்து பிறிது
முண்டென்று அறியின் வரைவு நீடுமெனனுங் கருத்தால் எனக.

" இன்றி யென்னும் வினையெஞ் சிறுதி, நின்ற இகரம் உகரம்
ஆதல், தொன்றியல் மருங்கிற் செய்யுளுள் உரித்தே " என்ற சூத்தி
ரத்துத், " தொன்று இயல் மருங்கின் " என்றதனால், அன்று
என்பதூஉஞ் செய்யுளில் இம்முடிபு எய்துதல் கொள்க என்றலின்,
' அன்றி ' என்பது ' அன்று ' என்றாகி,

"அன்றுவரு காலை ஆவா குதலும் " என்ற விதிபற்றி ' அஃ
தான்று ' என்றாயிற்று. (தொல். எழுத்து 237, 258)

இப் பாட்டினை, " வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய வேலன் "
என்ற சூத்திரத்து, " வெறியாட் டயர்ந்த காந்தளும் " என்ற பகு
திக்கு உதாரணமாகக் காட்டி, இதனுள் " சேயோன் கருப்பொரு
ளாக மைவரை யுலகத்துக் கூதிர் யாமம் பொழுதாகச் சிறப்பறியும்
வேலன் ஆடுதலின் வெறியாடிய காந்தள் அகத்திற்கு வந்தது

என்றும், "மறைந்தவற் காணடல்" என்ற சூத்திரத்து, "வெறியாட்டிடத்து வெருவின் கணணும்" என்னும் பகுதிக்கு உதாரணமாகக் காட்டி, "'இனனுவாக நிறுத்த எவவம்' எனபது அவன வயிற் பரத்தைமை, 'உயிர வாழ்தல அரிது' எனபது தனவயி னுரிமை, அவை வெறியஞ்சியவழி நிகழ்ந்தன" என்றும், "களவல ராயினும்" என்னும் சூத்திரத்து, "கட்டினும் கழங்கினும வெறி என இருவரும ஒட்டிய திறததாற் செய்திக கண" என்னும் பகு திக்குப் "'பனிவரை நிவந்த' எனனும அகப்பாட்டினுள், 'வின வலின். பெண்டிர் பிரபபுளா பிரீஇ' எனக கட்டுவிச்சியைக் கேட்டவாறும், 'என் மகட்கு' எனக செவிலிகூற்று நிகழ்ந்தவாறும் காணக" எனறும, "இதனுள் 'நெடுவேள நல்குவனே எனின்' எனத தலைவி அஞ்சவேண்டியது, இருவரும (கட்டுவிச்சியும் வேல னும) ஒட்டிக கூறுமையால் தெயவந்தான அருளுமென்று கோட லின" என்றுந, 'கானகெழு நாடு' இதற்குக 'கானைக கெழீஇய நாடு' எனவுரைகக என்றும கூறுவா நச.

இனிப பேரா 'சிறப்பே நலனே" என்ற சூத்திரத்துப் 'பாவை யனன பலராய மாணகவின்' என்புழி, மகடகண காதல காரணமாக உவமை பிறந்தது" என்பா. (தொல். பொருள 60, 111, 115, 279, தொல். எழுத்து. 481.)

பி-ம். 3. மின்னுவாகி 4. முனிவுதகவந்த. 7. நெகிழத ஞெகிி, 27. நல்குவனெனினே.

99. பாலை

> வாள்வரி வயமான கோளுகி ரனன
> செமமுகை யவிழ்ந்த முண்முதிா முருக்கின்
> சிதரார செமம ருஅய் மதரெழின்
> மாணிழை மகளிர் பூணுடை முலையின்
> 5 முகைபிணி யவிழ்ந்த கோங்கமொ டைசஇநனை
> யதிரல் பரந்த வநதண் பாதிரி
> யுதிரவீ யஞ்சினை தாஅ யெதிரவீ
> மராஅ மலரொடு விராஅய்ப் பராஅ
> மணஙகுடை நகரின மணந்த பூவின

10 னன்றே கான நயவரு மம்ம
கண்டிசின் வழியோ குறுக ணுநதை
யடுகளம் பாய்நத தொடிசிதை மருப்பிற்
பிடிமிடை களிற்றிற றோனறுங்
குறுநெடுந துணைய குனறமு முடைத்தே.
எனபது உடன்போகிய தலைமகளைத தலைமகன் மருட்டிச சொல்லியது.

—பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

வாள் வரி வயமான கோள் உகிர அனன செ முகை அவிழ்நத முள முதிர் முருககின் சிதா ஆர செம்மல் தாய - வாளின்வடிவு போலும வரியையுடைய புலியினது இரையைப் பற்றிய நகத தினைப் போலும் சிவநத மொட்டவிழ்நத முள்ளு முதிர்நத முருக கினது வணடுகள் உணட பூவாடல்கள் தாவி ,

கோள உகிர - ஏனை விலஙகுகட்குக கூற்றுப்போலும உகிர என்றலுமாம, கோள், கூற்று.

மதர எழில் மாண இழை மகளிர பூண உடை முலையின் முகை பிணி அவிழ்நத கோஙகமொடு அசைஇ - கதிர்த்த அழகினையும் மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணததினையிமுடைய மகளிரது பூண அணிநத முலைபோலும மொட்டுக கடடவிழ்நத கோஙகமொடு தஙக ,

நனை அதிரல் பரநத அம் தண பாதிரி அம சினை உதிர் வீ தாஅய் - கொததான புனலிபபூவும் பரநத அழகிய தணணிய பாதிரியின அழகிய சினைக்கணின்றும உதிரநத பூவினோடு தாவவும ,

எதிர வீ மராம மலரொடு விராய - இஙஙனம ஒன்றோடொன்று மாறுபட்ட பூககள வெண்கடப்பம பூவோடு கலநது ,

எதிர வீ மராம - இணையொதத மராமபூவுமாம.

பராஅம் அணஙகு உடை நகரின மணநத பூவின கானம நன்றே நயவரும - பராவததகக தெயவமுறையும் கோயிலின் கணணே தூவுதலாற்கலப்புறற பூவைப்போலக கானாமனது மிகு தியும விரும்பததககதா யிராநின்றது , மற்றும,

நுநதை அடு களம பாய்நத தொடி சிதை மருப்பின பிடி மிடை களிற்றில் தோனறும குறு நெடு துணைய குன்றமும உடைதது -

உன தநதை அடுகினற போாககளததிற் பகைவா மதிற கதவின மேற பாயநததனாற கிமபுரி சிதைநத மருப்பினையுடைய, பிடி மிடைநத, களிறுகளைபபோலத தோனறு ிறகும குறியவும நெடியவுமான அளவுளள குனறுகளையும உடையதா யிராநினறது ,

அமம குறுமகள கணடிசின வாழி - இஃது என்ன ஆசசரியம்! இள நஙகாய ! இதனை நீ பாா , நீவாழ்க ! எனறு உடன போகிய தலைமகளைத தலைமகன மருட்டிச சொனனான எனக

முருககின் செமமல தாஅயக கோஙகமொடு அசைஇ, அதிரல் பாதிரி உதிாவீயோடு தாஅய, மராஅ மலரொடு விராய, அணங குடை நகரின மணநத பூவின் கானம நனறும நயவரும மறறும தொடி சிதை மருப்பிற பிடிமிடை களிற்றிற் றோனறும குறு நெடுந்துணைய குனறமும உடைதது , அமம ! குறுமகள ! கணடிசின் வாழி எனறு இயைகக.

" பொறகலததிற் பெயத புலியுகிா வானபுழுககல் " என்று உவமை கூறுமாறு இயலபிலே வெளிய நிறமுடைய புலியுகிா தான பறறிய இரையின் குருதியாற் சிவநதுகாட்டலிற் கோளுகி ரெனறாா

இவ்வுகிரானது முருககின் செம்முகைககு வணணததோடு வடிவுபறறி உவமஞ் செனறது. ' விரவியும வரூஉ மரபின வெனப ' எனபதனாற் கொள்க.

மகளிா முலைபோலும் முகைக கோங்கு எனக. தொடி சிதை மருப்பிற களிறு, பிடிமிடை களிறு எனக

' மராஅ மலரொடு விராஅயப் பராஅம ' எனற அடி அள பெடை வணணததிற குதாரணம (தொல பொருள். 531. பேரா.)

" ஒனறுத தமரினும பருவததும சுரததும் " என்ற சூததிரதது, ' அப்பாற்பட்ட ஒருதிறததானும் ' என்றதனானே, தலைவியிடததுத தலைவன கூறுவன பலவுங் கொள்க என்று கூறி, இப்பாட்டினைக காட்டி, இவ்வகைபபாட்டுத தலைவியை மருட்டிக் கூறியது எனறாா நசசினாாககினியாா. (தொல். பொருள். 41.)

இனி, " இடைசசுர மருஙகிற் கிழவன கிழததியொடு, வழக்கிய லாணையிற் கிளந்ததறகு முரியன் " எனற சூததிரததுப் பேரா. "உம்

மையாற் கிழத்தியொடு வழக்கிய லானையானன்றி மருட்டிக் கூற
வும் பெறுமென்று கோடலின். இஃது அமைக்கப்படும்.

பி - ம் 3. சிதரற 7. முதிரவீ 9 யணைங்கு 12. தொடி
செறி 13 பிடியிடை

100. நெய்தல்

அரையுற் றமைந்த வார நீவிப்
புரையப் பூண்ட கோதை மார்பினை
நல்லக மடுக்கொள முயங்கி நீவந்
தெல்லினிற் பெயர்த லெனக்குமா ரினிதே
5 பெருந்திரை முழக்கமொ டியக்கவிந் திருந்த
கொண்டல் இரவி னிருங்கட்ன மடுத்த
கொழுமீன் கொள்பவ ரிருணீங் கொண்சுடர்
ரோடாப் பூட்கை வேந்தன் பாசறை
யாடியல் யானை யணிமுகத் தசைத்த
10 வோடை யொண்சுட ரோப்பத் தோன்றும்
பாடுநத் தொடுத்த கைவண் கோமான்
பரியுடை நற்றேர்ப் பெரியன் விரியிணர்ப்
புன்னையங் கானற் புறந்தை முன்றுறை
வம்ப நாரை யினனொலித் தன்ன
15 வம்பல் வாய்த்த தெய்ய தண்புலா
வைகுறு விடியற் போகிய வெருமை
நெய்தலம் புதுமலா மாந்தும்
கைதையம் படப்பையெம் மழுங்க லூரே.

என்பது தோழி வரைவுகடாயது.

—உலோச்சனார்.

அரை உற்று அமைந்த ஆரம் நீவி புரைய பூண்ட கோதை
மார்பினை நீ எல்லினில் வந்து நல் அகம் வடு கொள முயங்கி பெயர்
தல் எனக்கும் ஆர் இனிது - பிறவிரைகளோடு கூட்டி அரைக்கப்
பெற்றுப் பூசுதற்கு அமைந்த சந்தனத்தை பூசி, உயர்வாகப்
பூண்ட பூமாலையையுடைய மார்பினை[1] (தலைவ) நீ இரவிலே

வந்து நல்ல மாரபு வடுகொள்ளும்படியாக முயங்கி விடடுப் பெயா தல் எனக்கும மிகக இனியதாக இராநின்றது ,

ஆர இனிது எனற்பாலது ககடைக குறைநது நின்றது மாா என்று கணணழிந்தது, அசை எனறலுமாம். உம்மை, இறந்தது தழீஇயது. ஆனல் இககள வொழுககததால் ,

கைதை படப்பை எம் அழுஙகல் ஊா புறநதை முன துறை வமப நாரை இனன் ஒலிததன்ன அமபல் வாய்தத - தாழைத தோட்டததினையுடைய எம்முடைய ஆரவாரமுடைய ஊரின்கண் ணே புறையாறறின் முதன்மையான கடற்றுறைககணணே புதிதாக வநத நாரையின் இனஙகள் ஒலிததாலன்ன அம்பல் உணடாயின ; ஆதலால், நீ வரைவொடு புகவேணடும் என்று தோழி தலைமகனை வரைவுகடாயினள் என்க.

இப் பாடடு செயதலிற் களவு.

பெருதிரை முழககமொடு இயககு அவிநது இருந்த கொணடல் இரவின கொழுமீன கொள்பவா இரு கடல் மடுதத இருள நீஙகு ஒள சுடர் - பெரிய திரையின முழககமொடு அதன சஞ்சாரமும ஓயநதிருநத மேகஞ் சூழ்நத இரவிலே கொழுமீனைக கொள்ளும பரதவா கரிய கடலிலே மடுததனவான அமபியிற் பிணிதத இருள் நீஙகுதற்குக காரணமான ஒள்ளிய விளககமானது ,

ஓடா பூட்கை வேநதன் பாசறை ஆடு இயல் யானை அணி முகதது அசைதத ஓடை ஒள சுடா ஒப்ப தோன்றும் (புறநதை) - ஓடாத மேறகோளினையுடைய வேநதனது பாசறைககணணே ஆடு மியல்புடைய யானையின அழகிய முகததுப் பிணிதத ஓடையினகண வைதத ஒள்ளிய விளககம்போலத் தோனறுகிறகும புறையாறு எனக. ஆடுதற் றொழில்பற்றியும் வடிவுபற்றியும அம்பி யானைககு உவமை.

பாடுநர் தொடுதத கை வண கோமான பரி உடை நல் தோ பெரியன விரி இணா புன்னை கானல புறந்தை - பாடுவாாகளைத் தனபாலே வளைததுககொணட கைவ்ணமையையுடைய அரச ஞன குதிரை பூணட தேரினையுடைய பெரியன் எனபானது விரிநத பூஙகொததையுடைய புன்னையாலழகிய கடற்கரைச சோலை யையுடைய புறையாறு எனக.

மீன கொள்பவா கடலமபியில் மடுதத சுடா யானை ஒடையில் வைதத சுடா ஒப்பத தோன்றும புறநதை என்று இயைகக

கொழுமீன், மீனவிசேடம். தொடுதத கைவண்மை - தொடுத தற்குக காரணமான கைவண்மை ஓடை, முகபடாம

புறநதை, புறையாற்றின மரூஉ. புறையாறு, பொறையாறு எனவும வழங்கும். இதனை, "நறவுமகி ழிருக்கை நறவோப் பெரியன கட்கமழ் பொறையாற் றனன" எனவும (நற். 131), பொறையாறறுகிழானைக கல்லாடனா' எனவும (புறம 391) வருவன நோககி அறிக.

தண புலா வைகு உறு விடியல் போகிய எருமை நெயதல புது மலா மாநதும் (கைதைப் படப்பை) - தணணிய இருளபுலாகினற இராககாலம வைகிய விடியலிலே மேயப் போன எருமை நெயதற புதுமலரை உணணும கைதைப் படபபை எனக.

படப்பை - தோட்டககூறு. புலர்தல் - அகலப் போதல், வைகுறு புலா விடியல் - இராபபொழுது வைகுற்ற இருள் புலா கின்ற விடியல

"எநநில மருஙகிற பூவும புளளும அந்நிலம பொழுதொடு வாரா வாயினும, வநத நிலததின பயதத வாகும" என்ற சூததி ரதது, ஒன்றென முடிததலாற் பிற கருப்பொருண மயஙகுவன உளவேனும் கொள்க என்றலின், மருததது விலஙகாகிய எருமை யும், சிறுபொழுதாகிய வைகறையும் நெயதற்கண வந்தன.

புல் மேயப் புறப்பட்ட எருமை தனககு ஊழின் பயனுற கிடைதத நெய்தற் புதுமலரை மாநதுதலிலேயே மகிழ்நது தன் காரியமான கொட்டிலுககு ஏகுதலை மறநதிருநத தன்மை. வேட்டை மேற் புறப்பட்ட தலைமகன் தனககு ஊழினபயனுற கிடைத்த தலைவியைக களவிற் புணாந்திருததலிலேயே மகிழநது தன் அற மான வரைவொடு புகுதலை மறநதிருநத தனமையாக உளளுறை உவமம கொள்ளககிடந்து, வரைவு கடாதற்பொருட்கு உபகாரப பட்டு நின்றது.

கோதை, மாாபி லணியுமாலை; "கோதை மார்பிற் கோதை யானும்" என்பதுங் காணக.

அகம் - ஆகம், 'சாந்தகம் கிழிய ... ஞெமுங்கப் புல்லி' என்றார் சிந்தாமணியினும்.

நல்லகம் எனப் பொதுப்படக் கூறியவதனால், பூணும் நாணும் முறையே உறைதந்த இருவர் மார்பு கொள்க.

அமைந்த ஆரத்தைப் பூண்ட நீ புரைவான கோதையையும் பூண்டனை என்றது, நின் தலைமைக்கு ஒத்தவாறு தலை சிறந்த தலைமகளையே யெதிர்ப்பட்டனை என்றவாம். இது கண்டு, என தமர் கொடை நேர்வர் என்பது குறிப்பு. நின் குடிக்கு ஏற்ற ஒழுக்க முடைமை ஆகுக என்று வரைவுகடாயினுமாம்.

கடலினின்றும் மீனைப் பிரிக்க வைத்த விளக்குப் பாசறையில் இயங்குவார்க்குப் பயன்பட வைத்த விளக்குப்போலும் என்றது, தமரினின்றும் இத் தலைவியைப் பிரிக்க ஒழுகிய இக் களவொழுக்கம் கடிமனைக்கண் வரும் விருந்தினரைப் புறந்தாற்குப் புணர்ந்த வரை வேபோலத் தோன்றுகின்றது என்றவாறு

பி - ம். 1, அறையுற்றமை 18. செய்தற் புதுமலர்

101. பாலை

அம்ம வாழி தோழி யிம்மை
நன்றுசெய் மருங்கிற் றீதில் லென்னுந்
தொன்றுபடு பழமொழி யின்றுபொய்த் தன்றுகொ
றகாமருப் பேய்ப்பச் சுற்றுபு சுரிந்த
5 சுவன்மாய் பித்தைச் செங்கண் மழவர்
வாயப்பகை கடியும் மண்ணொடு கடுந்திற்ற
றீபடு சிறுகோல் வில்லொடு பற்றி
நுரைதெரி மத்தங் கொளீஇ நிரைபுறத்
தடிபுதை தொடுதோல் பறைய வேகிக்
10 கடிபுலங் கவர்ந்த கன்றுடைக் கொள்ளைய
ரினந்தலை பெயர்க்கு நனந்தலைப் பெருங்காட்
டகலிரு விசும்பிற் கோட்டம் போலப்
பகலிடை நின்ற பல்கதிர் ஞாயிற்
றுருப்பவிர் பூரிய சுழன்றுவரு கோடைப்

15 புன்கான முருங்கை யூழ்கழி பனமலா
தண்கா ரலியிற் றுவன வுதிரும
பனிபடு பனமலை யிறநதோாககு
முனிதகு பண்பியாஞ் செய்தனறோ விலமே.

என்பது பிரிவிடை வேறுபட்ட கிழததி தோழிககுச சொல்லியது. தோழி கிழததிககுச சொல்லியதூஉமாம.

இப் பாட்டினுள் வாயப்பகை கடியு மருநது எனறது இருமல் தீர்ககும் மருநது

—மாமூலனா.

தோழி அம்ம வாழி பனி படு பல மலை இறநதோர்ககு முனிதகு பணபு யாம செயதனறோ இலம் - தோழி! கேட்பாயாக நீ வாழ், பனி மிகுதத பல மலைகளையும கடநது சென்ற நம தலைவாககு வெறுககததகக காரியம் நாம ஒன்றும செயதிலேம், அறறாகவும்,

இமமை நனறு செய மருஙகில் தீது இல் என்னும் தொன்று படு பழமொழ் இன்று பொயததனறு - இமமையில் நனறு செயயு மிடபதுந தீதுணடாவதில்லை எனபதாகிய இயறகைப்புணாசசிக காலததுக கூறிய பழமொழி இன்று பொயததுபோலும, என்று, தலைமகன் வரைவிடைவைததுப் பிரிநதவிடதது வேறுபடட தலை மகள தோழிககுச சொன்னாள் எனக.

தகா மருப்பு ஏயப்ப சுற்றுபு சுரிநத சுவல் மாய பிததை சேகண் மழவா - யாட்டுககிடாயின் மருப்பினை ஒபபச சுற்றிக் கடை குழன்ற பிடரியை மறைககினற தலைமயிரையும சிவநத கணணை யும் உடைய மழவா,

வாய பகை கடியும் மணனொடு கடு திறல் தீ படு சிறு கோல் வில்லொடு பற்றி - இருமல் வாராமற் றீர்க்கும் மருநதாகிய புற்று மணணை வாயி லடககிககொணடு மிகக வலியையுடைய தீ யுணடா கினற சிறிய அமபினை வில்லினோடு பிடிதது;

நுரை தெரி மததம் கொளீஇ - நுரை தெரிதற்குக காரண மான மததினைக கவாநதுகொண்டு;

நிரை புறதது அடி புதை தொடு தோல் பறைய ஏகி - ஆன் நிரையின் புறததுத தம் அடியைப் புதைததுளள செருப்புககழல ஓடி;

கடி புலம் கவர்ந்த கன்று உடை கொள்ளையர் இனம் தலை பெயர்க்கும் நன தலை பெரு காடு - காவலையுடைய விடத்திலே கவர்ந்த கன்றுகளை மிகுதியாக வுடையவராய், அவற்றை இனம் இனமாகக் கூட்டி வைக்கும் இடம் பரந்த பெரிய காட்டிலே,

அகல் இரு விசும்பிற்கு ஓடம் போல பகல் இடை நின்ற பல கதிர் ஞாயிறு உருப்பு அவிர்பு ஊரிய சுழன்று வரு கோடை - அகன்ற பெரிய விசும்பாகிய கடலிலே செல்லும் ஓர் ஓடம் போல பகலிடையே நின்ற பல கதிர்களையுடைய சூரியனது வெப்பம் விட்டு விளங்குகையினாலே நிரம்பிய சுழன்று வருகின்ற மேல் காற்றினால், ஞாயிற்றை, 'விநதய வீதீ ப்லவங்கம' என்றார் ஆதித்யஹ்ருதய முடையாரும். விநதயவீதி - ஆகாய வீதி, ப்லவங்கம-ஓடம்.

ஊழ் கழி புன கால் முருங்கை பல மலர் துணை கார் ஆலியில் தாவன உதிரும் பனி படு பல மலை - வரிசையாகக் கழிந்த புலவிய காலையுடைய முருங்கையின் பல மலர்களும் துணிய கார்காலத்து ஆலங்கட்டி போலத் தாவி உதிரும் பனி மிகுந்த பல மலைகள் என்க.

தோழி மலைஇறந்தோர்க்கு முனிதகு பண்பு யாம் செய்திலம், அற்றாகவும், இம்மை நன்றுசெய் மருங்கில் தீது இல் என்னும் தொன்றுபடு பழமொழி இன்று பொய்த்தது போலும் என்க.

இது, வரைவு மாட்சிமைப்படாநிற்கவும், பொருள் காரணத்தான் அதற்கு இடையீடாகத் தலைமகன் நீக்கிவைத்துப் பிரிந்த காலத்துத் தலைவி வருந்தியதாகக் கொள்க. "வரைவிடை வைத்த காலத்து வருந்தினும்" என்பது இதற்கு விதி.

உளரிய என்ற பாடத்திற்குக் கோடை அசைத்த என்க. காட்டுப் பனமலை என்று கூட்டுக.

முருங்கை மலர் வெள்ளிய நிறமுடைய தாதலால், அஃது ஆலங்கட்டிக்கு உவமை கூறப்பட்டது. 'முருங்கை நவிரல் வான் பூச, சூரலங் கடுவளி எடுப்ப ஆருற் றுடைதிரைப் பிதிர்விற் பொங்கிமுன, கடல்போற் றோன்றல காடு' (அகம். 1) என்பதனாலும், 'முருங்கை வெண்பூ' (பெருங். 1-52-65, 66) என்பதனாலும் அஃது அந்நிறமுடையதாதல் அறியப்படும்.

இனி இரண்டாந் துறைக்கு

மலை இறந்தோர்க்கு முனிதகு பண்பு யாம் செய்திலமாதலால், இம்மை நன்றுசெய் மருங்கில் தீதில் என்னும் பழமொழி இன்று பொய்த்ததன்று. மழவர் கடிபுலம் கவர்ந்த கன்றுடைக் கொள்ளை யராய இனந்தலை பெயர்த்தாற்போலத் தலைவரும் வினைமுடித்து மீளவரென்று தோழி கிழத்திக்குக் இறைச்சியிற் பொருள் பயப்பக் கூறி, வற்புறுத்தினள் எனக.

இஃது, "நாற்றமும் தோற்றமும்" என்னுங் களவியற் சூத்திரத்து, "ஆங்கதன் றன்மையின் வன்புறை யுளப்படப், . ஞேழி மேன" என்ற பகுதிப்பற்றிக் கொள்ளப்படும்

வீரர் புற்று மண்ணைக் கைக்கொண்டு ஆனிரை கவர்தல், "மண்கொள் புற்றத்து அருமபுழைத் திறப்பின் ஆகொள் மூதூர் களவர் பெருமகன்" (அகம். 342) என்றமையாலும் உணரப்படும் ' பி - ம். 4. சுறறுப் புரிந்த. 12. கூடம். 15. வீகழிபன்மலர். 16. தாதினறுதிரும்.

102. குறிஞ்சி

உளைமான் றுப்பி ஞெங்குதினைப் பெரும்புனத்துக்
கழுதிற் கானவன் பிழிமகிழ்ந்து வதிந்தென
வுரைத்த சந்தி ஞூர விருங்கதுப்
பைதுவர லசைவளி யாற்றக் கைபெயரா
5 வொலியல் வாரமயி ருளரினள் கொடிச்சி
பெருவரை மருங்கிற் குறிஞ்சி பாடக்
குரலுங் கொள்ளாது நிலையினும் பெயராது
படாஅப் பைங்கண் பாடுபெற் றொய்யென
மறம்புகன் மழகளி றுறங்கு நாட
10 ஞர மாரி னிஞிமி றாப்பத்
தாரன் கண்ணிய னெஃகுடை வலத்தன —
காவல ரறிந்த லோம்பிப் பையென
வீழாக் கதவ மசையினன் புகுதந்
துயங்குபட ரகல முயங்கித் தோண்மணந்
15 தினசொ லளைஇப் பெயர்ந்தனன் றோழி

யின்றெவன கொல்லோ கண்டிகு மறறவ
னல்கா மையி னமப லாகி
யொருங்குவந் துவக்கும பண்பி
னிருஞகு ழோதி யொண்ணுதற பசபபே.

என்பது இரவுககுறிககட் சிறைப்புறமாகத தோழிககுச சொல்லுவாளாயத தலைமகள் சொல்லியது

—மதுரை யிளம்பா லாசிரியன் சேந்தங்கூத்தன்.

உளைமான துப்பின் திணை பெரு புனதது ஓஙகு கழுதில் கான வன் பிழி மகிழ்நது வதிநதென - உளைமாளுகிய சிஙகததின் வலியி ேனெடு திணையின பெரிய புனததிலே ஓஙகிய பரணிலே கானவன் மதுவை யுணடு மகிழ்நது உறைநதாளுக,

உரைதத சநதின் ஊரல் இரு கதுப்பு ஐது வரல் அசை வளி ஆற்ற கொடிசசி ஒலியல் வார் மயிா கை பெயரா உளரினள் பெரு வரை மருஙகில் குறிஞ்சி பாட - பூசிய சாநதிணையுடைய பரந்த கரிய தன கூநதலினை மெல்லிதாக வருதலோடு மடிநது வீசும் காற்று ஆற்றக் கொடிசசியானவள் தழைத்து நீணட மயிரினைக் கைபெயராது கோதினளாயப் பெரிய வரையின மருஙகிலே குறிஞசிப் பணணைப் பாட,

மறம புகல் மழ களிறு குரலும் கொள்ளாது நிலையினும் பெய ராது படா பை கண பாடு பெற்று ஓய்யென உறஙகும் நாடன் - ஆணமையை விருமபுஂ இளஙகளிறு தான் கவாநத திணைக கதிரினை உடகொள்ளாமலும், நினற நிலையினினறும் பெயராமலும உறங காத தனது பசிய கண உறஙகும தனமையைப் பெறறு விரைய உறஙகும நாடனை தலைவன,

ஆரம மாாபில் அரி ஞிமிறு ஆாப்ப தாரன கணணியன் எஃகு உடை வலததன் காவலா அறிதல் ஓமபி வீழா கதவம அசையி னன் பை என புகுதநது உயஙகு படா அகல முயஙகி தோள் மணநது இன சொல் அளைஇ பெயர்ந்தனன் தோழீ - ஆரம் பொருநதிய தன மாாபிலே அழகிய வணடு ஒலிப்ப மாலையனுகவும் கணணியனுகவும வலககையிலேநதிய வேலனுகவும தோன்றி, காவ லா அறிதலைப் பரிகரிததுத தாள் வீழ்ததாத கதவின் மருஙகே

தங்கினவனுய மெல்ல உட்புகுந்து, வருந்தும துனபந்திர என மார்பினை முயங்கித தோளினைப் புணாந்து, இனிய சொல்லைக கலந்து பேசிவிட்டுப் போனுன தோழீ!, அவவாறிருகக,

இன்று அவன நல்காமையின ஒருங்கு வந்து அம்பலாகி உவககும் பணயின் இரு சூழ் ஒதி ஒள் நுதல் பசப்பு எவன கணடிகும—இன்று ஒரு நாள் அவன் அருளாமையால் ஒருங்கே வந்து அலராகுமாறு உவககும பணயினையுடைய கரிய சூழ்ந்த ஒதியை யடுதத ஒள்ளிய நுதலிடததுப் பசபபினை ஏனோ கண டோம? எனறு இரவுக குறிககட் சிறைப்புறமாகத தோழிககுச சொல்லுவாளாயத தலைமகள் சொனனுள எனக.

நாடன தாரன கணணியன எஃகுடை வலததன கதவம புகுதந்து முயங்கித தோண மணந்து சொல அளை இப பெயாந தனன, இனறு அவன நலகாமையின் நுதற்பசப்பு எவன் கொல கணடிகும் தோழீ எனறியைகக.

உவககும பணயின இருணுசூழ ஒதி! தோழீ! ஒணணுதற பசப்பு இன்று எவன கொல்லோ கணடிகும? எனறியைதது ஒதியை விளியாககிப பொருள கோடலுமாம.

கொடிச்சி தன கானவறகுப் பாடிய குறிஞ்சிப்பண யானை யைத் தினை நுகரவொட்டாமற செயததனறிப் பசி யொருபுறம் நலிய அதனை உறங்கவும செயததுபோல, அலாவினை மேவல் அம்பற பெண்டிா தாயககு உணாததிய அலா தலைவியைக களவில் நுகரவந்த தலைமகனை அது செயய வொட்டாமற றடுதத தனறி வேடகை ஒரு புறம நலிய, அவனைக கையறற நெஞ்சின னுயப புறதது அசைந்திருககவும பணணிறறு எனறு உளளுறை உவமம கூறினுளாம.

இது கேடடு வரைவொடு புகுவானுவது பயன.

"கிழவோட குவமம ஈரிடத துரித்தே" எனற உவமவியற சூததிரததுச சிறுபானமை குறிஞ்சி முதலியவற்றிறகும உவமப போலிகொளக என்றலின், ஈணடுக குறிஞ்சியில் உவமப போலி கொண்டாா.

"கிழவி சொல்லின அவளறி கிளவி" எனற விதிபறறித தலைவி அவளறி கிளவியால் உளளுறை கூறினுள.

என்னை? தினைப்புனம் நாளும் அவளால் காக்கப்பெற்று அவளறியுமிட மாகலானும், தினைகவர யானை ஆண்டு வருதல் அவளால் நன்கறியப்படுவ தொன்றாகலானும் என்க.

இது வினையுவமப் போலி.

என்னை? குரல் கொள்ளவந்து, அது கொள்ளாது தினைப் புனத்து உறங்கும் களிற்றின் றொழிலினைத் தலைமகளைப் புணர வந்து, புணரமாட்டாது சிறைப்புறத்தே கையற்றிருக்கும் தலைமகன் றொழிலோடு உவமித்தமையின் என்க.

உளை - பிடரின் மயிர். அதனை உடைய விலங்கு ஆவது சிங்கம். அரி - அழகு, இரேகையுமாம். தார் - அழகினுக்கிடும் மாலை. கண்ணி, போர்ப்பூ. மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. ஊர்தல் - நிரம்புதலுமாம்.

'இரவுக் குறியே இல்லகத் துள்ளும், மனையோர் கிளவி கேட்கும்வழி யதுவே, மனையகம் புகாஅக் காலை யான' என்ற சூத்திரத்தின்கண் இது மனையகம் புக்குப் புணர்ந்தது என்றும், இப் புணர்ச்சி தலைவிபுறத்துப் போகின்றாளெனச் செவிலிக்கு ஐயம் நிகழ்ந்தவழிப் பின்னர் மனையகத்து நிகழும் என்றும் கொள்வர். (தொல். பொருள் 131).

பி - ம். மதுரைப் பாலாசிரியன் சேனங் கூத்தன்.

103. பாலை

நிழலறு நனந்தலை யெழாலேறு குறித்த
கதிர்த்த சென்னி நுணங்கு செந்நாவின்
விதிர்ந்த போலு மந்நுண் பல்பொறிக்
காமர் சேவ லேமஞ் சேப்ப
5 முளியரில் புலம்பப் போகி முனாஅது
முரம்படைந் திருந்த மூரி மன்றத்
ததர்பார்த் தல்கு மாகெழு சிறுகுடி
யுறையுநர் போகிய வோங்குநிலை வியன்மனை
யிறைநிழ லொருசிறைப் புலம்பயா வுயிர்க்கும்
10 வெம்முனை யருஞ்சுர நீந்தித் தம்வயி

ணீண்டுவினை மருங்கின மீண்டோா மனனென
நளளென யாமத் துயவுத்துணை யாகிய
நமமொடு பசலை நோனறு தமமொடு
தாமே சென்ற நலனு
15 நலகாா *கொல்லோநா நயநதிசி னோரே.

என்பது தலைமகன பிரிவினகண தலைமகள் தோழிககுச சொற்றது.

—காவிரிப்பூம்பட்டினத்துச் செங்கண்ணனார்.

நிழல் அறு நனை தலை எழில் ஏறு குறிதத கதிாதந சென்னி நுணஙகு செ நாவின் விதிாதந போலும அ நுண பல பொறி காமர் சேவல் ஏமம் சேப்ப - நிழலறற அகனற விடததிலே அழகிய ஏறெனபதனைக குறியாநினற கதிாதத தலையையும நுணிகிய சிவநத நாவினையும தெளிததாறபோலும ஐயவான நுணணிய பல புளளிகளையும விருமபபபடும தனமையினையுமுடைய சேவல் ஏமததிலே தஙகும் பொருட்டு ,

முளி அரில் புலமப போகி முரமபு அடைநதிருகந முதுஅது ழூரி மனறதது அதா பாாததது அல்குமஆ கெழு சிறு குடி உறையுநா போகிய ஓஙகு நிலை வியல் மனை இறை நிழல் ஒரு சிறை புலமபு அயாவுயிாககும வெம முனை அரு சுரம நீநதி - தான் கிடந்த காயநத தூறு தனிததொழியப் போய வன்னிலததினைச சாாநதிருநத பழை யதான பெரிய அம்பலததிலே வழியைப் பாாததுககொண்டு தஙகி யிருககும் ஆககள் கெழுமிய சிறுகுடிககணணே வசிப்போா துறநது விட்டுப் போன ஓஙகிய நிலையை உடைய பெரிய மனையின் இறப்பு நிழலின ஒருபுறததே தனிமையால் நெட்டுயிாககும கொடிய போா முனையாகிய கடததறகரிய சுரததைக கடநது ,

தம வயின ஈணடு வினை மருஙகின் நாம நயநதிசினோா மீண டோா மன என - தமமிடததிலே ஈணடிய வினையின் பககதது நாம் விரும்பிய நம் தலைவா மீணடு மேகினா இனி அவா மீளாா என்று சொல்லுகையினாலே ;

நள் என் யாமதது உயவு துணை ஆகிய நலனும நம்மொடு பசலை நோன்று தம்மொடு தாமே சென்ற - 'நள்' எனனும் அந

கரணை ஒலியையுடைய நடு யாமத்திலே நமக்கு உசாத் துணையாகும் பொருட்டு நம் நலனும் இருந்தாறும் நம்மொடு பசலையைப் பொறுத்திருந்து இப்போது அவர் நம்மொடு தாமே வலியச்சென்றன ,

நல்கார் கொல்லோ - இனி நம் தலைவர் அருளார் போலும் என்று, தலைமகன் பிரிவின்கண் அவனுடன்போய் மீண்டார் வழியருமை கூறக்கேட்டுத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொன்னாள் என்க.

ஏமம் செப்ப என்ற பாடத்திற்கு, சேவல் ஏமத்தினை உணர்த்தினமையால், நாம் நயந்திசினோர் நிழலறு நனந்தலைச் சுரம் நீந்தித் தமவயின் ஈண்டுவினை மருங்கின் மீண்டோர் மன் என யாமத்து உயவுத் துணையாகிய நலனும் நம்மொடு பசலை தோன்றத் தம்மொடு தாமே சென்ற , நல்கார்கொல்லோ என்றியைக்க

மன. கழிவிணக்கண வ.ந,ந.ந

ஈண்டுக் கூறிய சேவல், குறும்பூழ்ச் சேவல். 'பொறிப் புறப் பூழின் போர்வல் சேவல்' என்பதுங் காண்க (புறம் 321.) அஃது ஏமஞ் செப்புதலாவது. ... உணர்...நுதல்.

இப் பாட்டு, "அவனறி வாற்ற வறியு மாகலின்" என்னுங் கற்பியற் சூத்திரத்து, 'ஆவயின் வரூஉம் பல்வேறு நிலை' யென்றார், அந்நிலையினுள், தலைமகன் பிரிந்துழி அவனுடன் போய் மீண்டார் வழியருமை கூறக் கேட்டுத் தலைவி கூறிய பகுதியாகக் கொள்க.

இது, 'மீண்டோர் மன் என' என்றமையாற் பெறுதும்.

சென்னி நா பொறி சேவற்கு அடைகள். எழிலேறு என்பதற்கு, எழிலையுடைய ஆனேறு என்று கொண்டு, அது சேவல் ஏமம் செப்ப, அரில் புலம்பப் போகி மன்றத்துச் சிறுகுடிக்கண் இறை நிழல் ஒரு சிறைப் புலம்பயா வுயிர்க்கும் சுரம் நீந்தி என்றியைத்துப் பொருள் கோடலுமாம்.

உயவுத் துணையாக என்னும் பாடத்திற்கு, நலனும் உயவுத் துணையாகத் தோன்று என்று இயைத்துப் பொருளுரைக்க.

தோன்றுக தம்மொடு, என்னும் பாடத்திற்கு,

நயந்திசினோர்தம்மொடு நலனும் தாமே சென்ற; அவர் நல்கார்போல விரைகின்றார், இனி நம்மாட்டுப் பசலை தோன்றுக என்று பொருள் வருவித்துக்கொள்க.

நம்மொடு, ஓடு உருபு மயக்கம்.

104. முல்லை

வேந்துவினை முடித்த காலைத் தேம்பாய்ந்து
இனவண் டார்க்குந் தண்ணறும் புறவின்
வென்வேல் இளைய ரின்புற வலவன்
வள்புவலித் தூரி னல்லது முள்ளுறின்
5 முந்நீர் மண்டில மாதி யாற்றா
நன்னால்கு பூண்ட கடும்பரி நெடுந்தேர்
வாங்குசினை பொலிய வேறிப் புதல
பூங்கொடி யவரைப் பொய்யத ளன்ன
வுள்ளில் வயிற்ற வெள்ளை வெண்மறி
10 மாழ்கி யன்ன தாழ்பெருஞ் செவிய
புன்றலைச் சிறாரோ டுகளி மன்றுழைக்
கவையிலை யாரி னங்குழை கறிக்குஞ்
சீறூர் பலபிறக் கொழிய மாலை
யினிதுசெய் தனையா லெந்தை வாழிய
15 பனிவார் கண்ணள் பலபுலந் துறையு
மாய்தொடி யரிவை கூந்தற்
போதுகுர லணிய வேய்தந் தோயே.

என்பது, வினைமுற்றி மீளுந் தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

— மதுரை மருதனிளநாகனார்.

வேந்து வினை முடித்த காலை இனம் வண்டு தேம் பாய்ந்து ஆர்க்கும் தண் நறு புறவின் வெல் வேல் இளையர் இன்புற வலவன் வள்பு வலித்து ஊரின் அல்லது - அரசன் வினையை முடித்த காலத்தே பெடையுடன் கூடிய வண்டு திசைகள்தோறும் பாய்ந்து ஆர

வாரியாநின்ற தண்ணிய நறிய முல்லைநிலத்திலே வெற்றி வேலை யுடைய தேரினையா மகிழுமாறு அவர் செலவிற்கேற்பப் பாகன் கடி வாள வாரை வலித்து ஊரினல்லது ,

மூன்றுறின முரணேர மண்டிலம ஆதி ஆற்று நல் நால்கு பூண்ட கடு பரி நெடு தேர வாஙகு சினை பொலிய ஏறி - நீாறறு மூனறால் ஊன்றப்பெறின மூனறுன தனமையையுடைய மண்டிலஙகளும தன ஆதி எனனும நேரோட்டததிறகு இடம பறறுத நல்ல நானகு குதிரைகள பூணட மிகக விரைநத செலவினையுடைய பெருந தேரின் வளைநத கொடிஞசி பொலிய ஏறி ,

நால்கு நானகு குதிரைகட்கு ஆகு பெயர

சிறு ஊா பல பிறககு ஒழிய - சிறிய ஊர்கள் பல பினனொழிய,

பனி வார கணணள பல புலநது உறையும ஆய தொடி அரிவை அணிய - நீா ஒழுகும கணணளாயப் பல சொல்லி வெறுதது இல்லிலே உறையும ஆராயநத தொடியையுடைய தலைவி அணியுமாறு ,

குரல கூநதல் போது மாலை வேயதநதோய - அவளது கொத தான கூநதலிடததுப் போதினை மாலைககாலத்துவந்து சூட்டினாயை ,

அதனல், இனிது செய்தனை எநதை வாழிய - இனியதனைச செயதாயாயை, எநதாய நீ வாழ்க ! என்று வினைமுறறி மீளுந தலை மகற்குத தோழி சொன்னாள என்க.

புதல பூ கொடி அவரைபொய அதள் அன்ன உள இல் வயிற்ற மாழகி அனன தாழ பெரு செவிய வெளளை வெள மறி புல் தலை சிறுரொடு உகளி மனறு உழை கவை இலை ஆரின அம குழை கறிக கும (சீறூா) - புதலிடததுப படாநத பூவையுடைய கொடியின்கட் காயதத அவரையின பொயததோல்போல உளளீடில்லாத வயிற்ற வும மயஙகி வீழநதாலனன தாழநத பெரிய செவியவுமான வெள ளாட்டின் வெள்ளிய குட்டியானவை புல்லிய தலையையுடைய சிறு ரோடு கூடித் துள்ளிககொணடு சென்று, அம்பலததின் புறததுள்ள கவை பொருநதிய இலையையுடைய ஆததியின அழகிய தளிரைக கடியாநிறகும சிறிய ஊர்கள என்க.

' திருவி னன்ன புன்றலை மகார் ' என்பதும ஈணடு நினைககற் பாலது.

வினை முடித்த காலை இளையர் இன்புற வலவன் வள்பு வலித்து ஊரினல்லது முள்ளுறின் மண்டிலம் ஆகி ஆறுருப் பரித்த தேர் எறிச் சீறூர் பல பிறக்கொழிய மாலை வந்து அரிவை கூந்தல் போது வேய்ந்தோய், இனிது செய்தனை எந்தை வாழிய என்று கூட்டுக.

வேலன் பலியிட இறந்தற்குரிய மறி ஊரினர் அருளுகை யாலே ஏதமற்றுச் சிறாரோடு உகளிக் குழை கறித்து இன்புறும் என்றதனால், தனிமை நலிய உயிர் துறத்தற்குரிய தலைவி நீ குறித்த பருவத்து வந்து தலையளி செய்தமையால் இறந்து பாடொழிந்து, தனக்குப் பாங்காயினாரோடு கலிசிறந்து நின்னோடு இல்லறப் பயனை நுகர்வாள்காண் என்றாளாம்.

வஞ்சிக்கண்ணும் பொதுவியல் வரும் என்று கொண்டு, அது "வந்துவினை முடித்த" என்னும் அகப்பாட்டினுள் சுட்டி ஒருவர்ப் பெயர்கூறா வஞ்சி பொது வியலாய் வந்தவாறு காண்க என்றும், "வினைவயிற் பிரிந்தோன் மீண்டுவரு காலை" என்ற கற்பியற் சூத்திரத்து இப் பாட்டினைக் காட்டி, "இதனுள் வினைமுடித்த காலைத் தேரிளையர் செலவிற்கேற்ப ஊராது கோலூன்றின் உலகிறந்தன செலவிற்குப் பறந்த குதிரைத் தேரேறி இடைச் சுரத்திற் றங்காது மாலைக் காலத்து வந்து பூச்சூட்டினை, இனிது செய்தனை எந்தை வாழிய எனத் தோழி கூறியவாறு காண்க" என்றும் கூறுவர் நச். (தொல். பொருள். 60, 194.)

பி - ம். 1 வந்துவினை முடித்தனன. 3 என்புற 6 நன்றன்கு. 12 கொறிக்கும்.

105. பாலை

அகலறை மலர்ந்த வரும்பு முதிர் வேங்கை
யொள்ளிலைத் தொடலை தைஇ மெல்லென
நல்வரை நாடன் றற்பா ராட்ட
யாங்குவல் லுநள்கொ றானே தேம்பெய்து
5 மணிசெய் மண்டைத் தீம்பா லேந்தி
யீனுத் தாயர் மடுப்பவு முண்ணா
ணிழற்கயத் தன்ன நீணகர் வரைப்பி
னெய்ம்முடைச் செல்வமு முள்ளாள் பொய்ம்மருண்டு

பந்துபுடைப் பன்ன பாணிப் பல்லடிச்
10 சில்பரிக் குதிரைப் பல்வேல் எழினி
கெடலருந் துப்பின் விடுதொழின் முடிமார்
கனையெரி நடந்த கல்காய் கானத்து
வினைவல் லம்பின் விழுத்தொடை மறவர்
தேம்பிழி நறுங்கள் மகிழின் முனைகடந்து
15 வீங்குமென் சுரைய ஏற்றினந் தரூஉ
முகைதலை திறந்த வேனிற்
பகைதலை மணந்த பல்லதர்ச் செலவே.

என்பது மகட்போக்கிய தாய் சொல்லியது.

— தாயங் கண்ணனார்.

மணி செய் மண்டைத் தேம் பெய்த தீம் பால் ஏந்தி ஈன்ற தாயர் மடுப்பவும் உண்ணாள் நிழல் கயந்து அன்ன நீள் நகர் வரைப்பில் எம்முடைச் செல்வமும் உள்ளாள் அகல் அறை அரும்பு முதிர மலர்ந்த வேங்கை ஒள் இணர் தொடலை தைஇ நல் வரை நாடன் தன் பாராட்டப் பொய் மருண்டு முகை தலை திறந்த வேனில் பகை தலை மணந்த பல் அதர் செலவு மெல்லென யாங்கு வல்லுநள் கொல் - நவமணிகளும் இழைத்துச் செய்த மண்டையில் தேனைச் சொரிந்து தீவிய பாலோடு கலந்து ஏந்தி வந்து செவிலிமார் ஊட்டவும் உண்ணாளாகிய என் மகள் நிழலின்கீழே யமைந்த சுனைபோலத் தண்ணென்னும் நெடிய மாளிகையின் எல்லையிலேயுள்ள எம்முடைய பெருஞ்செல்வத்தையுங் கருதாது, அகன்ற பக்கமலையிலே அரும்பு முதிர்ந்து மலர்ந்த வேங்கையின் ஒள்ளிய பசிலை மாலையைச் சூடி நல்ல மலைநாடனாகிய தலைமகனவன் தன்னைப் பாராட்ட, அப்பொய்யை மெய்யென்று மருண்டு, மலைக்குகையின் வாய் வெடிக்கத் திறக்கும் வேனிற்காலத்தே பகைவர் கைகலந்து பொரும் பல வாகிய பாலைநில வழியிலே அவனுடன் செல்லுதலை மெத்தெனவேனும் எவ்வாறு மாட்டுவளோ? என்று மகட்போக்கிய தாய் சொன்னாள் என்க. எம் வரைப்பின் உண்டியையும் உறையுளையும் வெறுத்தாளென்றபடி.

மெல்லெனப் பாராட்ட யாங்கு வல்லுநள் என்றியைத்துப் பொருள் கோடலுமாம்.

பந்து புடைப்பு அன்ன பாணி பல அடி சில பரி குதிரை பல வேல் எழினி விடுதொழில் முடிமார் - பந்தின் புடைத்த லோசையை ஒத்த தாளத்தினையும் பலவாகிய அடி வைப்பினையும் சிலவாகிய செலவினையுமுடைய குதிரைப் படையையும் பலவாகிய வேற்படையையுமுடைய எழினி என்பான் ஏவிவிட்ட தொழிலை முடிக்கும் பொருட்டு,

வினைவல் அம்பின் விழு தொடை மறவர் - வினையை ஆக்கு தலில் வல்ல தப்பாத அம்புத் தொடையையுடைய வீரர்கள்,

கனை எரி நடந்த கல் காய் கானத்து - மிக்க தீப் பரவிப் பாறை களைத் தீய்க்கும் காட்டிலே,

தேம் பிழி நறு கள் மகிழ்ந்து - தேனுற அமைந்த நறிய கள்ளை யுண்ட செருக்கினாலே, வேறு முனை கடந்து - பகைவரது போர் முனையை கடந்து,

வீங்கு மென் சுரைய இனம் கெடல் அரு துப்பின் தரூஉம் - பருத்த மென்மையான மடியையுடைய ஆனிரையைக் கெடாத வலியாலே வென்றுகொள்ளும் முனைகை தலைதிறந்த அதர் எனக்

இனி விடுதொழில் முடிமார் - தாம் குறையாக விட்ட தொழிலினை முடிக்கும் கருத்தையார், அஃதாவது, ஆகோள் பூசலிற் றமமால் கைவிடப்பட்ட வினையை மீட்டும் முடிக்கும் கருத் தையார்,

கனை எரி நடந்த கல்காய் கானத்து எழினி வினைவல் மற வர் மகிழின் முனை கெடல் அரு துப்பின் கடந்து ஏற்று இனம் தரூஉம் கவலை - மிக்க எரி தவழ்ந்ததனால் கற்கள் பிளக்கும் கானத் திலே எழினியின் வினையை ஆக்குதலில் வல்ல மறவரது வீர பானத்தையுடைய போர்முனையைக் கெடாத வலியாலே கடந்து தமது ஏற்றினத்தைத் தரூஉம் கவலை என்க.

எனவே, எழினியின் மறவர் முனைகடந்து ஏற்று ஆனினந் தரூஉம் கவலை என்றுதல், வேறு வீரர் எழினியின் ஆனினந் தரூஉம் கவலை என்றுதல் கொள்க. இரண்டும் கோடலுமாம்.

இவ்வெழினி, அஞ்சி என ஔவையாராலும் எழினி எனப் பெருஞ்சித்திரனாராலும் (புறம் 91, 158), அதிகன் என இடைகழி

நாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனாராலும் (சிறுபாண் அடி 103) பாராட்டப் பெறும் கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவனாகிய அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியாவான். "நெடுநெறிக் குதிரைக் கூர்வே லஞ்சி கடுமுனை யலைத்த கொடுவி லாடவர் ஆகொள் பூசல்" (அகம் 372) என, இவனது போர்முனையை வென்று பகைவர் ஆகொள்ளுகை யறியப்படுதலாலும், "எழினி, முனையான் பெருநிரை போலக், கிளையொடு காக்க" (குறுந் 80) என, இவன் தான் முனையிடத்துக் கொண்ட ஆனிரையைப் பகைவர் மீட்டுக்கொள்ளாதவாறு கிளையொடு காத்தமை அறியப்படுதலானும் இவ் விருவகை யுரையும் பொருந்தும்.

விலங்கு மென் சுரை எனனும் பாடத்திற்கு வளைந்த மெத்தென்ற சுரை என ஏற்று ஆ ஒய்யும் என்று கண்ணழித்து ஏற்றினோடு பொருந்திய ஆனினத்தை ஒய்யும் என்று பொருள் கோடலுமாம்.

புடைப்பு, புடைத்தலாலுண்டான ஓசைக்காயிற்று.

பி-ம். 1. அகவரை 10. வல்வேலெ 15 விலங்குமென்

106. மருதம்

எரியகைந் தன்ன தாமரைப் பழனத்துப்
பொரியகைந் தன்ன பொங்குபல சிறுமீன்
வெறிகொள் பாசடை யுணீஇயர் பைப்பயப்
பறைதபு முதுசிர லசைபுவந் திருக்குந்
5 துறைகே ழூரன் பெண்டுதன் கொழுநனை
நம்மொடு புலக்கு மென்ப நாமது
செய்யா மாயினு முய்யா மையிற்
செறிதொடி தெளிர்ப்ப வீசிச் சிறிதவ
ணுலமந்து வருகஞ் சென்மோ தோழி
10 யொளிறுவாட் டானைக் கொற்றச் செழியன்
வெளிறில் கற்பின் மண்டம ரடுதொறுங்
களிறுபெறு வல்சிப் பாண னெறியுந்
தண்ணுமைக் கண்ணி னலீஇயர்தன் வயிறே.

என்பது தலைமகள் தன்னைப் புறங்கூறினளாகக் கேட்ட பரத்தை யவட்குப் பாஙகாயினா கேட்பச் சொல்லியது.

—ஆலங்குடி வங்கனா.

எரி அகைந்தன்ன தாமரை பழனதது—எரி கப்புவிட்டாற் போன்ற தாமரை மலாகளையுடைய வயலிடத்தே,

பொரி அகைந்தன்ன பொங்கு பல சிறு மீன உணீஇயா—நெல் முதலிய பொரி வெடித்தாற்போல துள்ளி எழும பலவாகிய சிறு மீன்களை உணணுமபொருட்டு,

வெறி கொள் பாசு அடை பறை தபு முது சிரல் அசைபு வைபபய வநது இருககும துறை கேழ ஊரன பெணடு தன கொழு நனை நம்மொடு புலக்கும் எனப—வெறி நாறறததையுடைய பசிய இலையினமேலே பறததலொழிநத முதிய சிசசிலிப்புள் ஓய்நது மெல்ல மெலல வநதிருககும் நீர்ததுறை கெழுமிய ஊரனது மனையோள் தன கொழுநனை நமமோடு சோதது வெறுககின்றாள் என்றுநின்றாகள்;

யாம அது செய்யாம் ஆயினும் — அவ்வாறு அவள வெறுககு மாறு யாம் ஒனறும் செயயாமாயினும, உயயாமையின் — அவள கூறுமபுறமொழியைக கேட்டு உயயமாட்டாமையினாலே;

தணணுமை கணணின தன் வயிறு அலைஇயா - தணணுமை யிடததுக கணபோலும தன வயிறறை அததலைவி அலைததுக கோடற்பொருட்டாக,

செறி தொடி தெளிர்ப்ப வீசி அவண சிறிது உலமநது வருகம சென்மோ தோழி - செறிநத நம தொடி ஒலிபப வீசி அவள உறையும சேரிககண சிறிது பொழுது சூழவருவோம வா தோழீ என்று, பரத்தை தன்னைத தலைமகள புறங்கூறினளாகக கேட்டு அத தலைமகட்குப பாஙகாயினா கேட்பச சொனனாள் எனக.

'புதல்வற் பயந்த திதலை யவ்வயிற' றினளாதலின், தலைவியது வயிற்றுககுத தண்ணுமைககணணை உவமை கூறின முகத தானே தலைவியது இளமை கழிநத முதுமைப் பருவததைப பரத்தை எளளினளாம.

பழனத்து மீனை உணீஇயர் முது சிரல் பாசடை அசைபு வந்திருக்கும் ஊரன் பெண்டு தன் கொழுநனை நம்மொடு புலக்கும் என்ப, நாம் அது செய்யாமாயினும் உய்யாமையின், (அப் பெண்டு) தன் வயிறு அலைஇயர் சிறிது அவண் உலமந்து வருகம் சென்மோ தோழி என்று இயைக்க.

ஒளிறு வாள் தானை கொற்றம் செழியன் வெளிறு இல் கற்பின் மண்டு அமர் அடுதொறும் களிறு பெறு வல்சி பாணன் எறியும் (தண்ணுமைக் கண்ணின் வயிறு) - விளங்கும் வாட்படையால் வெற்றியையுடைய செழியனானவன் குற்றமில்லாத படைக்கலக் கல்வியினால் மண்டிய போரை அடுந்தோறும் களிற்றுப் பரிசிலோடு பெற்ற சிறப்பான உணவையுடைய பாணன் எறிகின்ற தண்ணுமையின் கண்போலும் வயிறு என்க.

'களிறு பெறு வல்சிப் பாணன்' என்பதற்கு, களிறுபோலப் பிறர் வலிந்து கொடுக்கப் பெருமிதத்தோடு பெற்றுக்கொள்ளும் வல்சியையுடைய பாணன் என்றுதல், களிறு பெறுகின்ற நெய்ம்மிதி யுணவைப் பெறுகின்ற பாணன் என்றுதல் கூறினும் பொருந்தும்.

'பாணன் எறியும் தண்ணுமைக் கண்ணின் அலைஇயர் தன் வயிறே' என்பதனைத் தண்ணுமைக் கண் எறியும் பாணனின் தன் வயிறு அலைஇயர் என்று மாறி; தன் தண்ணுமையின் கண்ணிடத்து எறியும் பாணன்போலத் தலைவி தன் வயிற்றிடத்து அலைக்கும் பொருட்டு என்றலுமாம்.

பறைதபு முதுசிரல் தான் கவரக் கருதிய மீனுக்கு அண்மைத்தாகிய பாசடைமீது வந்திருந்தும், அதனைக் கவரமாட்டாததாகப் பறை வல்ல இளஞ்சிரல் அதற்குச் சேய்மைத்தாகிய மரக் கொம்பரிலிருந்தும் கவர்ந் தேகின்றபோல, இளமை கழிந்து ஊக்கமொழிந்த தலைவி ஒரு மனையகத்தே தன் கணவனைக் கொண்டிருந்தும் அவனைத் தொடுத்துக்கொள்ள மாட்டாளாக இளையரும் ஊக்கமுடையருமான யாம் சேரிக்கண்ணிருந்தும் அவனைத் தொடுத்துக் கொண்டனம் என்று உள்ளுறை கூறினளாம்.

"ஏனோர்க்கெல்லாம் இடம்வரை வின்றே" என்ற விதி பற்றிப் பரத்தை உள்ளுறை கூறினள்.

இது பயவுவமப் போலி என்னை? முதுசிரல் பெற்ற பய ஞேடு தலைவிபெற்ற பயன உவமங் கொள்ள நினறமையின் என்க.

"இனிதுறு கிளவியுந் துனியுறு கிளவியும்
உவம மருஙகிற் றேன்று மென்ப"

என உவமப் போலிககுக கூறுதலின், ஈணடு இனிதுறு கிளவி தோன்றிற்று

எரியகைந் தன்ன தாமரைப் பழனதது எனற அடியினை வினை யுவமததிற்கு உதாரணமாகக காட்டியதனேடு. 'பரதகை வாயில் எனவிரு கூற்றுங, கிழததியைச சுட்டாக கிளப்புப்பய னிலவே" என்ற செயயுளியற சூததிரதது, 'கிழததியைச சுட்டுத லெனவே, பாஙகாயினா கேட்பச சொல்லினும அமையு மென்பதாயிறறு' எனறு கொணடு, "செறிதொடி தோழி" என்றககாற றலை விககுப் பாஙகாயினா கேடபச சொலலிக கூறல்வேணடு மெனபது; வாயில்களுழ் தலைமகளை ஊடல்காபபவல்லது சொல்லாராகலாற் றலைமகள கேடபாளாகச சொல்ல வேணடு மெனபது' என்றும கூறுவா பேரா (தொல், பொருள 287, 511).

பி - ம் 7. உயயாமா. 8. சிறிதிவண. (கூறிஞெளன).

107. பாலை

நீசெல வயரக கேட்டொறும பலநினைந
தனபி னெஞசத தாயாப பொறைமெலிந்த
வெனனகத திடும்பை களைமாா நினனெடு
கருங்கல வியலறைக கிடப்பி வயிறுதின
5 றிரும்புலி துறந்த வேறுமா னுணங்க
னெறிசெல் வமபல ருவந்தன ராஙக
ஞெலிகழை நெல்லி னரிசியொ டோராங்
கானிலைப் பளளி யனைபெய் தட்ட
வானிண முருககிய வாஅல் வெண்சோறு
10 புகரரைத் தேககி னகலிலை மாந்துங்
கல்லா நீண்மொழிக கதநாய் வடுகா

வல்லா ணருமுனை நீந்தி யல்லாந்
துகுமணூ றஞ்ச மொருகாற படடத்
தின்று வேறமத திழுகக முடஙகூாந
15 தொருதனித் தொழிநத வுரனுடை நோனபக
டங்குழை யிருப்பை யறைவாய் வானபூல
புலவுளைச் சிறுஅா விலலி னீககி
மரைகடிந் தாடடும வரையகச சீறுா
மாலை யினறுணை யாகிக காலைப
20 பசுநனை நறுவீய பருஉபபா லுறைபப
மணமனை கமழுங கானந
துணைய ரோகியென றோழியும வருமே

என்பது தோழி தலைமகள குறிப்பறிநதுவநது தலைமகறகுச சொல்லியது.

—காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக காரிக்கண்ணனுா

நீ செல அயா கேட்டொறும பல நினைநது அனபின நெஞசத்து ஆயா பொறை மெலிநத என அகதது இடும்பை களைமாா துணை ாா ஓதி என் தோழியும கானம நின்னொடு வரும் - நீ உடன் கொண்டு செல்ல விரும்பக கேட்டபோதெல்லாம், பலவும நினைநது அனபுடைய நெஞசததிடதது அதன விளைவினை ஆராய நது வருததமாகிய சுமையினாலே மெலிநத என் மனததிடதது நோயினைக களையும்பொருட்டு, இணைநத ாரிய கூநதலையுடைய என் தோழியும் கானததே நின்னொடு வருவள் என்று, தோழி தலைமகள் குறிப்பறிந்துவநது தலைமகற்குச சொனனாள் என்க

இது, தோழி ‘ தலைவரு விழுமம ’ தலைமகட்குக கூறிப் போக கொருப்படுததியவழித தலைமகள் துணிவெடுததுத தலைமகற்குக கூறியதாகக கொள்க.

“ உயிரினுஞ் சிறந்தனறு நாணே நாணினுஞ்
செயிர்தீா காட்சிக் கற்புச்சிறந தன்று ”

என்று கொண்டு, தலைவி போககொருப்பட்ட அருமை நோககி, என் தோழியும் வரும் என்று சிறப்பும்மையாற கூறினாள்.

பசு நனை நறு வீ பரூஉ பரல் உறைப்ப காலை மணம் மனை கமழும் கானம் (வரும்) - பசிய பூங்கொத்தினின்றும் நறிய பூக்கள் பருத்த பரலிடத்து உதிர்வதனால் நாட் காலையிலே கலியாண வீடு போலக் கமழாநிற்கும் கானத்தே என்றோழி வரும் என்க.

'அசாஅப் பொறை மெலிந்த' என்னும் பாடத்திற்குத் துன்பச் சுமையால் மெலிந்த என்க.

இரு புலி கருங்கல் வியல் அறை கிடப்பி வயிறு தின்று துறந்த ஏறு மான் உணங்கல் - பெரும்புலி பெரிய கற்களையுடைய அகன்ற பக்க மலையிலே தான் அடித்து வீழ்த்தித் தன் வயிறு நிறையத் தின்று துறந்தொழிந்த மானேற்றின் வற்றிய தசையை,

ஒலி கழை நெல்லின் அரிசியோடு முருக்கிய ஆன் வால் வெள் நிணம் அட்ட சோறு புகர் அரை தேக்கின் அகல் இலை ஆனிலைப் பள்ளி அளை பெய்து ஆங்கண் நெறி செல் வம்பலர் உவந்தனர் ஓராங்கு மாந்தும் - தழைத்த மூங்கில் நெல்லின் அரிசியோடு தாம் கொன்றழித்த ஆனின் மிக வெள்ளிய நிணத்தைக் கூட்டிச் சமைத்த சோற்றைப் புள்ளி பொருந்திய அரையினையுடைய தேக்கின் அகன்ற இலையில் வைத்து இடைச்சேரியிலுள்ள தயிரைச் சொரிந்து ஆங்கு நெறியிற் செல்லும் அன்னியரோடு ஒன்றுகூடி மகிழ்ந்தனரா யுண்ணுகின்ற,

வால் ஆன் வெண் நிணச் சோறு என்றலுமாம்.

கல்லா நீள் மொழி கதம் நாய் வடுகர் அரு முனை - பிறிதொன்றனையுங் கல்லாத வஞ்சின மொழி யொன்றனையே கற்ற வரும் கோபமிகுந்த நாயையுடைய வருமான வடுகரது கடத்தற்கரிய பகைப்புலங்களை,

வல் ஆண் நீந்தி - வலிய ஆண்மையையுடைய நின்னோடு ஒத்த ஆண்மையாற் கடந்து,

இஃதாண்மையால் ஒப்பு. இஃது "பிறப்பே குடிமை யாண்மை யாண்டே" என்ற மெய்ப்பாட்டிற் சூத்திரத்தா னமையும்.

உகும் மண் ஊறு அஞ்சும் ஒரு கால் பட்டத்து - சரிந்து விழும் மண்ணினாலே விளையும் இடையூற்றுக்கு அஞ்சத்தக்க ஒரே துறையைக் கொண்ட ஓடையிலே உள்ள,

இனனு ஏற்றதது இழுககி முடம கூரநது ஒரு தனித்து ஒழிநத உரன உடை நோன் பகடு - இனனுமையையுடைய ஏற்றத திலே ஏறி வழுககி முடம் மிகுத தன் இனததினறும வேருகத தனிதது ஒழிநத உடல் வலிமையோடு பாரஞ் சுமக்கும் வலிமை யினை முடைய பகட்டினுககு ,

அம குழை இருப்பை அறை வாய் வால் புழல் புல உளை சிறா வில்லின் நீககி மரை கடிநது ஊட்டும் - நிறமழகிய தழையை யுடைய இருப்பையின அறற வாயையுடைய வெள்ளிய துளை பொருநதிய பூவைப் புல்லிய உளைபோலும் தலைமயிரினையுடைய சிறா வில்லினலே உதிரதது, அபபூவினைத தினன வரும மரை யாவைக கடிநது ஊட்டுகின்ற ,

வரை அகம் சிறு ஊர மாலை இன துணை ஆகி (என தோழியும் வரும்) - மலையகததுள்ள சிறிய ஊரிடததுு மாலைக் காலததே உனககு இனிய துணையாகி என் தோழியும வரும எனக

நீ செலவயரக கேடடொறும் பல நினைநது மெலிநத என அகதது இடும்பை களைமார் இனனுெடு வடுகா வல்லாண அருமுனை நீநதிச சீறூர் இன்றுணை யாகிக கானம் என் தோழியும் வரும் என் றியககை

ஆகி எனபதனை ஆகவெனத திரித்து மாலைக காலததது அவ ளுக்கு நீ துணை ஆவதனலே வரும என்றலுமாம.

இருப்பையின்புழலை மரததினின்றும் வில்லின் நீககி மரை கடிநது பகட்டினுககு ஊட்டும் சிறா ஊர என்க மரையை வில்லி னீககிக் கடிநது பகடடினுககுப் புழலூட்டும் என்றலுமாம்

புழலுடைமையால் இருப்பைப்பூ. புழல் எனவும், உளை போறலின, சிறார் தலைமயிர் உளையெனவும் பட்டன.

கல்லா நீணமொழி, கல்லாமலே இயல்பாக நாவிடததுப் பயிலும் நீணமொழி என்றலுமாம்

வம்பலர் மான் உணஙகல், அரிசி ஆன் நிணம் இவற்றைக் கூட்டி அட்ட வெண சோற்றை அளைபெயது உவநதனராய் உண்ணும் அருமுனை என்றியைத துரைப்பினு மமையும.

இது பாலையிற் களவு.

"திணைமயக் குறுதலும் கடிநிலை யிலவே" என்பது விதி.

ஒடையின் நீருண்டு அந்நீர் துறையினின்றும் ஏறமாட்டாது முடம் பட்ட ஊரனுடைய பகட்டிற்குச் சிறா இருப்பைப்பூவை மரத்தினின்றும் நீக்கி மரை கடிந்து ஊட்டினாற்போலக் களவொழுக்கமாகிய இவ்வினைப்பத்தை நுகர்ந்து இவ்வொழுக்கத்தினின்றும் நீங்கி வரைவொடு புகமாட்டாது வருந்தும் உரவோயாகிய உனக்குக் குறவேன் மகளாகிய நான் தலைமகளை, தாயார் தன்னையரிடத்தினின்றும் வேறு பிரித்து நொதுமலர் வரைவு நீக்கி உடன்போகக்குப் பொருத்துவல் என்று இறைச்சியிற் பொருள் தோன்றக் கூறினாளாம்.

வடுகர் தாம் தேடாமற் பெற்ற மான் உணங்கலை அரிசியோடும் ஆன் நிணத்தோடும் கூட்டி அட்டு, அவ்வெண் சோற்றைத் தேக்கிலையில் வைத்து அளைபெய்து வம்பலரோடு உவந்துண்டாற்போல, நீயும் நின் முயற்சியானன்றி ஊழ்தானே கூட்டப்பெற்ற தலைவியை நின் பெருஞ் செல்வத்தோடு வைத்துப் பாராட்டி, நின் பதிக்கண் கொண்டெய்தி விருந்து புறந்தந்து இன்புறுவாயாக என்று தோழி ஓம்படுத்துரைத்தாளாகக் கொள்க.

பெருஞ் செல்வமாவது தாயத்தாற் பெற்ற பொருளும், தானீட்டிய பொருளும், தலைவியின் தமர்பாற் பெற்ற வரிசைப் பொருளுங் கூடியதாம். மூங்கிலரிசியைத் தாயத்தாற் பெற்ற பொருளாகவும், முருக்கிய ஆன் நிணத்தைத் தானீட்டிய பொருளாகவும், அளையைத் தலைவியின் தமர்பாற் பெற்ற வரிசைப் பொருளாகவும் கொள்க.

மான் உணங்கல் புலி நுகர்தற்கு இன்றியமையாத பொருளானதன்றி வடுகர்க்குத் தம்மூர் புகுந்த வம்பலரைப் புறந்தாற்குப் பயன்பட்டவாறு போல, இத் தலைவி நீ நுகர்தற்கு இன்றியமையாத துணையானதன்றி நின் கடிமனைக்கண் செல்லும் விருந்தினரைப் புறந்தந்து இல்லறப் பயனை நுகர்வித்தற்கும் துணையாவாள்காண் என்றாளாம்.

நறுவீ பரலிடத்தே யுதிர்ந்து ஆறுசென் மாக்களது அடிசிதையாவண்ணம் காத்தலையேயோ டமையாது நறுமணமுங் கமழ்ந்து அவரை மகிழ்வூட்டினமை போல, சீறூரார் ஆறலைக்கும் மறவரது

கொடுமைநீங்க நுமக்குத் துணைவராவதோடமையாது, வேளாண்மை செய்தும் நும்மை மகிழ்வூட்டுக என்று வாழ்த்தினளுமாம்.

"கிழவோட் குவமம் ஈரிடத் துரித்தே" என்ற உவமவியற் சூத்திரத்துச் சிறுபான்மை குறிஞ்சி முதலியவற்றிற்கும் உவமப்போலி கொள்க என்றலின், பாலைத்திணையில் மயங்கிவந்த இக் குறிஞ்சியிலும் உவமப்போலி கொண்டார்

"தோழியும் செவிலியும் பொருந்துவழி நோக்கிக் கூறுதற் குரியர் கொள்வழியான" என்ற விதிபற்றித் தோழி யுள்ளுறை யுவமங் கூறினள்.

"தோழிக் காயின் நிலம்பெயர்ந் துரையாது" என்பவாகலின் பாலை நில மகளாகிய தோழி அந்நிலத்துக் கருப்பொருள் கொண்டே இறைச்சி கூறினள்.

மனையூறஞ்சும் என்னும் பாடத்திற்கு, நிலைத்த ஊறற்கு அஞ்சும் என்றும், மண ஊறஞ்சும் என்னும் பாடத்திற்கு இட்ட காலைப் புதைக்கும் மண்ணின் ஊறற்கஞ்சும் என்றும் கூறுக.

பி - ம். 4. இருங்கல். 13. பனையூறஞ்சு.

108. குறிஞ்சி

புணர்ந்தோர் புன்கண் ணருளலு முணர்ந்தோர்க்
கொத்தன்று மன்னோ லெவன்கொன் முத்தம்
வரைமுதற் சிதறிய வைபோல யானைப்
புகர்முகம் பொருத புதுநீ ராலி
5 பனிக்கடுஞ்சோரி வதுபோறப் பாறை வரிப்பக்
கார்கதம் பட்ட கண்ணகன் விசும்பின்
விடுபொறி ஞெகிழியிற் கொடிபட மின்னிப்
படுமழை பொழிந்த பானாட் கங்குல்
லாருயிர்த் துப்பிற் கோண்மா வழங்கு
10 மிருளிடைத் தமியன் வருதல் யாவது
மருளான் வாழி தோழி யல்கல்
விரவுப்பொறி மஞ்ஞை வெரீஇ யரவி
னணங்குடை யருந்தலை பைவிரிப் பவைபோற்
காயா மென்சினை தோய நீடிய

15 பலேறுடைப பெடுத்த வலங்குருலைக் காந்த
ளணிமலா நறுநதா தூதுந் தும்பி
கையாடு வட்டிற் றோன்று
மையாடு சென்னிய மலைகிழ வோனே.

என்பது : தலைமகன சிறைப்புறததானாகத் தலைமகட்குச சொல்லு வாளாயத தோழி சொல்லியது.

— தங்காற் பொற்கொல்லனார்.

தோழி வாழி - தோழீ. நீ வாழ்வாயாக !

காநதள் அணி மலா நறு தாது ஊதும தும்பி கை ஆடு வட்டில் தோனறும மை ஆடு சென்னிய மலை கிழவோன் - காநத ளின அழகிய மலரின் நறிய தாதினை நுகரும தும்பி மகளிா கையால் ஆடப்பெறும் சூதுபொரு காயைப் போலத் தோன்றாநிற்கும மேகம் இயஙகுகின்ற சிகரஙகளையுடைய மலை நாடனை தலைமகன ;

அல்கல் ஆா இருளிடை நமியன வருதல் எவன யாவதும அருளான - இரவிலே வழஙகற்கரிய இருளினிடையிலே தனியனாக வருதலைப் பரிகரிதது எனறு சிறிதும் நமககு அருள செயயானாயிராநின்றான ?

புணாநதோா புன்கண அருளலும உணாநதோாககு ஒததன்று - நட்டோரது துனபததினை நீககியருளலும அறிநதோாககு அவா அறிவோடு ஒததது ஆகும.

மன-அது மாட்டாரனறே என்று, தலைமகன் சிறைப்புறத்தா னாகத தலைமகட்குச சொல்லுவாளாயத தோழி சொன்னாள் என்க.

'புணாநதோர் புன்கண அருளலு முணாநதோாககு ஒததன்று' என்பது பிறாமேல் வைததுத தலைவனை அறிவு கொளுததியது. இதனை, "பொழுது மாறுங காப்பும" எனனும பொருளியற் சூததி ரதது, 'நன்மையுந தீமையும பிறிதினைக கூறலும' என்னும் பகு தியா னமைகக.

முததம வரை முதல் சிதறியவை போல் புகர் யானை முகம் பொருத புது நீா ஆலி - முததம் மலைததலையிலே சிதறப் பெற்றன போலுகின்ற புகரையுடைய யானையின முகததிலே மோதிய புதிய ஆலஙகட்டி ,

பனிங்கு சொரிவது போல் பாறை வரிப்ப - பனிங்கு சொரிவதுபோலப் பாறைக்கண்ணே யுதிர்ந்து அழகு செய்யாநிற்க ;

கார் கதம் பட்ட கண் அகல் விசும்பில் - காரினாலே கோடையின் வெப்பம் ஒழிந்த இடமகன்ற விசும்பிலே ,

விடு பொறி ஞெகிழியின் கொடி பட மின்னி படு மழை பொழிந்த பால் நாள் கங்குல் உயிர் துப்பின் கோண்மா வழங்கும் ஆர் இருள் இடை வருதல் அருளான் - விடுகின்ற பொறியையுடைய கடைகொள்ளிபோல வரிசையாக மின்னி மிக்க மழை பொழிந்த பாதி ராத்திரி இருளிலே மக்களின் உயிரினை உணவாகவுடைய கோண்மா என்னும் விலங்கு இயங்காநிற்கும் அரிய இருளிடை வருதலைப் பரிகரியான் எனக.

வருதலை யருளலாவது, வருதலைப் பரிகரித்தல்.

வரைமுத்த சிதறிய முத்தம் யானை முகத்து அமைந்துள்ள புகருக்கு உவமை இஃது 'இரட்டைக்கிளவி யிரட்டை வழித்தே' எனபதனுற கொள்ளப்படும், அம் முகத்துப் பட்டு விழும ஆலி பாறைக்கண் சொரியும பனிங்கு போலும் என்க.

கோண்மா, அச்சஞ் செய்யும ஒரு விலங்கு விசேடம்.

" அச்சப் பொருளாவன 'வளஎயிற்று அரிமா வாள்வரி வேங்கை, முள் எயிறு அரவே முழங்கு அழல் செந்தீ, ஈற்று மதமா ஏக பாதம, கூற்றம கோண்மாக குன்றுறை அசுணம்' என்று சொல்லப்பட்டன போல்வன " என்றார் பேராசிரியர். அதுகொண்டு உயிர்த்துப்பிற்கோண்மா என்பதற்கு மக்களுயிரை உணவாகவுடைய கோண்மா எனப் பொருள் கூறப்பட்டது.

விரவு பொறி மஞ்ஞை வெரீஇ அரவின் அணங்கு உடை அருதலை பை விரிப்பவை போல் காயா மெல் சினை தோய நீடி எடுத்த அலங்கு பல துடுப்பு குலை காந்தள் - விரவிய புள்ளியையுடைய மஞ்ஞையை வெருவி அரவினது வருத்தத்தைச செய்யும தீண்டற்கரிய தலைகள் படத்தை விரிப்பனபோன்று காயாவினது மெல்லிய கொம்பு தோய்தலால், நீண்டு உயர்ந்த அசையுந் தன்மையவான பல துடுப்புப்போலும் குலையான காந்தள்கள் என்க.

காயாவின் சினை தோய்ந்த காந்தண் மடல் அரவினுடலிற் பொருந்திய அதன் பைபோலும் என்றவாறு.

இதனை, 'இரட்டைக் கிளவி யிரட்டை வழித்தே'' என்ற விதிபற்றிக் கொள்க

ஆர் உயிர்த் துப்பிற் கோண்மா என்று கொண்டு, பிறவிலங்கினால் வீழ்த்தற்கரிய உயிரையுந் தான் வீழ்த்திக் கொன்றுண்ணவல்ல சிங்கம் என்றலுமாம்.

கண்டார் விரும்புந்தன்மையவாய காந்தளின் விரிந்த மடல் பெரிதும் அஞ்சத்தக்க அரவின் பை விரிப்புப் போலும் என்றது, எம்மால் விரும்பப்படும் நின் வருகை ஆறறது தீமையை உன்னுமிடத்துப் பேரச்சம் தருவதாயிராநின்றது என்று. தோழி இறைச்சியிற்பொருளால் வரைவு கடாயினாள் எனக.

"விரவியும் வரூஉம் மரபின வென்ப'' என்ற சூத்திரத்து. "காயா ... வேனே'' என்றவடிகளைக் காட்டி, ஈண்டு ஆடுதற்றொழில் பற்றியும் வடிவு பற்றியும் வண்ணம் பற்றியும் உவமை வந்தது என்பர் பேரா (தொல் பொருள் 277)

பி - ம் 3. வரைமிசைச்சித. 5 சொரிபவைபோர் தங்கால பூடகோவனா.

109. பாலை

பலவுறுதழ மெனமல ருண்க ணல்யாழ
நரம்பிசைத் தனன வினறிங் கிளவி
நலநல் கொருத்தி யிருந்த வூரே
கோடுழு களிறறின் றொழுதி யீண்டிக
5 காடுகால யாத்த நீடுமரச் சோலை
விழைவெளி லாடுங் கழைவளா நனந்தலை
வெண்ணுனை யமபின விசையிட வீழ்ந்தோர்
எண்ணுவரம பறியா வுவலிடு பதுக்கைச்
சுரங்கெழு கவலை கோட்பாற் பட்டென
10 வழங்குநா மடிந்த வத்த மிறந்தோர்
கைப்பொரு ளில்லை யாயினு மெய்க்கொண்

புன்னுயிர் செகாஅர் விட்ட கறுப்ப பருகுப
பெருங்களிற்று மருப்பொடு வரியதள் இறுக்கும்
அறனில் வேந்தன் ஆளும்
15 வறனுறு குன்றம் பலவிலங் கினவே.

என்பது இடைச்சுரத்துத் தலைமகன் தன் னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

— கடுந்தோடைக் காவினா.

பல் இதழ் மெல் மலர் உண் கண் நல் யாழ் நரம்பு இசைத் தன்ன இன் தீம் கிளவி நலம் நல்கு ஒருத்தி இருந்த ஊர் வறன் உறு குன்றம் பல விலங்கின - பலவாகிய இதழ்களையுடைய மெல்லிய மலர் போன்ற மையுண்ட கண்களையும் நல்ல யாழ் நரம்பு ஒலித்தாலன்ன இனிய தீவிய மொழியினையும் நன்மையெல்லாம் தரவல்ல ஒப்பற்றவளாகிய நம் தலைவி யிருந்த ஊரானது வறட்சியுற்ற குன்றுகள் பலவற்றாற் குறுக்கிடப்பட்டுள்ளது, அன்றாயின் இன்றே யாம் நம் தலைவி பக்கல் மீண்டேகலாம் என்று இடைச்சுரத்துத் தலைமகன் தன் னெஞ் சிற்குச் சொன்னான் என்க.

கோடு உழு களிற்றின் தொழுதி ஈண்டிக் காடு கால் யாத்த நீடு மரம் சோலை - பகைவர் மார்பினைத் தம் கோட்டால் உழும் களிற்றின் தொகுதி ஒன்றுகூடி வாழுமாறு காடு திசையெல்லாம் மண்டிய நெடிய மரச் சோலையையுடைய,

விழை வெளில் ஆடும் கழை வளர் நனம் தலை - ஏறும் பிணையு மாகித் தம்மில் ஒன்றை ஒன்று விழையும் அணில்கள் ஆடும் மூங்கில் வளர்ந்த அகன்ற விடத்திலே,

வெள் நுனை அம்பின் விசை இட வீழ்ந்தோர் எண்ணு வரம்பு அறியா உவல் இடு பதுக்கை சுரம் கெழு கவலை கோள் பால் பட்டென வழங்குநர் மடிந்த அத்தம் - நிணந்தோய்தலால் வெள்ளிய நுனையையுடைய அம்பின் விசைபட மரித்தோரின் எண்ணின் எல்லை யறியாத சருகிட்ட பதுக்கைகளையுடை சுரத்திற் பொருந் திய கவர்த்த வழியானது எயினரால் ஆறலைக்கும் பகுதியிலே பட்டதாக அஞ்சிச் செல்லுவாரற்ற அத்தத்திலே,

இறந்தோர் கை பொருள் இல்லை ஆயினும் மெய் கொண்டு இன் உயிர் செகார் விட்டு அகல் தப்பற்கு பெரு களிற்று மருப்பொடு வரி அதள் இறுக்கும் அறனில் வேந்தன் ஆளும் வறன் உறு குன்றம் பல விலங்கின - சென்றவர் தம் கையில் பொருள் இல்லையாயினும் அவரை மெய்யிடத்துப் பற்றிக்கொண்டு அவர் இனிய உயிரைக் கொல்லாராய் விட்டு அகன்று போன தவற்றுக்காகத் தன் ஏவலிளையரைப் பெரிய களிற்று மருப்பொடு புலித்தோலைத் தண்டமாக இறுக்கச் செய்யும் அறனில்லாத வேந்தனை காட்டுத் தலைவன் ஆளாநின்ற வறங்கூர்ந்த குன்றம் பல குறுக்கிட்டுள்ளன என்க.

நலம் நல்கு ஒருத்தி இருந்த ஊர் குன்றம் பல் விலங்கின என்றியைக்க. ஈண்டி என்பதனை, ஈண்டவெனத் திரிக்க.

காலயாத்தல் - வேரூன்றலுமாம். விழை வெளில் - கண்டார் விழையும் வெளில் என்றலுமாம் விலங்குதல் - தடுத்தல் அறனில் வேந்தன் - அறஞ்செய்யாத மன்னன், என்றார், 'மறங்குடி அறஞ்செய்யக் கெடும்' ஆதலின்

இஃதிடைச் சுரத்துத் தலைமகன் தலைவி குணம் நினைந்து இரங்கியது.

இங்ஙனம் தலைமகன் இரங்குதலைக் "கரணத்தி னமைந்து முடிந்த காலை" என்னுங் கற்பியற் சூத்திரத்து, 'மீட்டுவர வாய்ந்த வகையின் கண்ணும்' என்னும் பகுதியான் அமைக்க.

"வெறியறி சிறப்பின்" என்னும் புறத்திணையியற் சூத்திரத்து; "மாயோன் மேய மன்பெருஞ் சிறப்பின், றாவா விழுப்புகழ்ப் பூவை நிலையும்" என்னும் பகுதியுள், 'தாவா' என்றதனானே அரசர் புகழைக் காட்டுவோர்க்குக் கூறுதலும், அவரை அரசர் பெயரால் கூறுதலும் கொள்க என்று கூறி, இப்பாட்டினுள், "அறனில் வேந்த கினவே" எனக் நாட்டுத் தலைவனை நாட்டுத் தலைவன் பெயரால் கூறினார்" என்றார் நச். (தொல் பொருள். 60)

பி - ம் 6 கழைவிரி 7 வெந்நுனை 11 மெய்க்க—

110. நெய்தல்

அன்னை யறியினு மறிக வலர்வா
யம்மெனை சேரி கேட்பினுங் கேட்க

பிறிதொன் றின்மை யறியக் கூறிக்
கொடுஞ்சுழிப் புகாஅர்த் தெய்வ நோக்கிக்
5 கடுஞ்சூ டருகுவ னினக்கே கானற்
றொடலை யாயமொடு கடலுட னாடியுஞ்
சிற்றி லிழைத்துஞ் சிறுசோறு குவைஇயும்
வருந்திய வருத்தந் தீர யாஞ்சிற்
றிருந்தன மாக வெய்த வந்து
10 தடமென் பணைத்தோள் மடநல் லீரே
யெல்லு மெல்லின் றசைவுமிக வுடையேன்
மெல்லிலைப் பரப்பின் விருந்துண் டியானுமிக்
கல்லென் சிறுகுடித் தங்கின்மற் றெவனோ
வென்மொழிந் தனனே யொருவ னவற்கண்
15 டிறைஞ்சிய முகத்தெம் புறஞ்சேர்பு பொருந்தி
யிவைநுமக் குரிய வல்ல விழிந்த
கொழுமீன் வல்சி யென்றன மிழுமென
நெடுங்கொடி நுடங்கு நாவாய் தோன்றுவ
காணா மோவெனக் காலிற் சிதையா
20 நில்லாது பெயர்ந்த பல்லோ ருள்ளு
மென்னே குறித்த நோக்கமொடு நன்னுதா
லொழிகோ யானென வழிதக்க கூறி
யான்பெயர் கென்ன நோக்கித் தான்றற்
னெடுந்தேர்க் கொடிஞ்சி பற்றி
25 நின்றோன் போலு மென்றுமென் கட்கே.

என்பது தோழி செவிலித் தாய்க்கு அறத்தொடு நின்றது.

—போந்தைப்பசலையார்.

யாம் தொடலை ஆயமொடு கடலுடன் ஆடியும் கானல் சிற்றில் இழைத்தும் சிறுசோறு குவைஇயும் வருந்திய வருத்தம் தீர சிறிது இருந்தனமாக—(அன்றைய ஒரு நாள்) யாம் மாலைபோலத் தொடர்ந்த தோழிக் கூட்டத்தொடு கடலில் ஒருங்கே ஆடியும் கடற்கரைச் சோலைக்கண்ணே சிற்றில் கோலியும் சிறு சோறு ஆக்கியும் வருந்திய வருத்தம் தீருமாறு சிறிது இளைப்பாறி இருந்தனமாக,

ஒருவன எயத வநது தட மென் பணை தோள மடம் நல்லீரே! எல்லும எல்லின்று அசைவும மிக உடையேன் மெல் இலை பரபபின விருநது உணடு இ கல் என சிறு குடி யானும தஙகின எவனோ என மொழிநதனன - ஒரு தலைமகன அபபோது அணுகி வநது, 'பெரிய மெதமெனற மூஙகில்போலும தோளையும் மடப்பததையுமுடைய நறகுணமுடையீர்' பகலும ஒளி மழுஙகிறது: தளாசசியு மிகவுமுடையேன, இமமெல்லிய இலைப்பரப்பின் மீா குவைஇய சிறு சோறறை விருநதுணடு, இககல்லெனனும ஒலியை யுடைய சிறிய குடியில் யானும தஙகினுல் என்னகுறை?' என மொழிநதனன (என்றும்),

அவன கணடு இறைஞ்சிய முகதமெம் புறம் சோபு பொருந்தி இழும என இவை நுமககு உரிய அல்ல இழிநத கொழுமீன் வல்சி என்றனம - அவனைக கண்டு கவிழநத முகமுடையேமாய் மறைவான பககததே சோநதிருநது இழுமென்னும் ஒலியுடன. 'இசசோறு முதலியன நுமககுத தகுதியுடையவல்ல, இழிநத கொழுமீன உணவாகும்' என்றனம (என்றும), என்றுநின்று,

நுடஙகும நெடு கொடி தோனறுவ நாவாய காணுமோ என காலில் சிதையா நில்லாது பெயாநத பல்லோருள்ளும் - 'அசையும் நெடிய கொடியோடு தோனறுகினறனவான மரககலஙகளைக் காண்பேமல்லேமோ?' எனறு சொல்லிககொணடு, தமது சிற்றில் சிறு சோறு முதலியவறறைக காலாற் சிதைததுவிட்டு ஆணடு நின்றும நில்லாது பெயாநத ஆயததாா பலருள்ளும;

எனனே குறிதத நோககமொடு நல் நுதாஅல் ஒப்பீகோ யான என அழிநதக கூறி - எனனையே குறிதத பாாவையொடு 'நன்னுதால்' யான செல்லவா?' என்று, என நெஞ்சம அழியுமாறு அததலைமகன் கூறி,

கூறி, கூறவெனத திரிகக.

யான பெயர்க என்ன நோககி தான தன நெடு தோ கொடிஞ்சி பற்றி என் மகட்கு நின்றோன என்றும் அன்னை அறியினும அறிக - யான 'போவீராக' எனவும், பெயராது இரக்கந் தோன்றப் பாராநின்றே தன்னுடைய நெடிய தேரின் கொடிஞ்சியைப் பற்றிய வண்ணம் என் மகள்பொருட்டே நினறோன என்றும அன்னை அறிவாளாயினும அறிக, போலும, ஒப்பில்போலி,

அலர் வாய அம்மென் சேரி கேட்பினும் கேட்க பிறிது ஒன்று இன்மை அறிய கொடு சுழி புகார் தெய்வம் நோக்கி நினக்கு கடுஞ்சூள் கூறி தருகுவன் - அதனை அலர் கூறும் வாயினையும் அம்மெனனும் ஒலியினையுமுடைய சேரிப் பெண்டிர் கேட்பினும் கேட்க, இதனைத் தவிரப் பிறிதொன்று இன்மையை நீ அறியுமாறு வளைந்த சுழியையுடைய புகார் அரிடத்துத தெய்வத்தை நோக்கி அதன் முன் நீ தெளியும் வண்ணம் உனக்குச் சூள் கூறித் தருவேன் என்று; தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றுளென்க

'என்றும்' என்னுஞ்சொல் இரண்டிடங்களில் வருவித் துரைக்கப்பட்டன

யாம் ஆயமொடு ஆடியும் இழைத்தும் குவைஇயும் இருந்தனமாக, ஒருவன் வந்து - 'நல்லீரே! எல்லும் எல்லின்று, அசைவும் மிகவுடையேன், இலைப்பரப்பின் விருந்துண்டு இச் சிறுகுடித் தங்கின் எவனோ?' என மொழிந்தனன் என்றும், அவற்கண்டு யாம் 'இவை நுமக்கு உரியவல்ல கொழுமீன்வல்சி என்றனம் என்றும் என்ற நின்று, 'நாவாய் தோன்றுவ காணுமோ' எனச் சிதையாநில்லாது பெயர்ந்த பல்லோருள்ளும் என்னேகுறித்த நோக்கமொடு, "நன்னுதால்! ஒழிகோ யான?" என அழிதக்க கூறி, யான் பெயர்கென்ன, நோக்கிக் கொடிஞ்சி பற்றி என் மகட்கே நின்றோன் என்றும் அன்னை அறியினும் அறிக, சேரி கேட்பினுங் கேட்க, பிறிதொன்றின்மை அறியத் தெய்வ நோக்கி நினக்குச் சூள் கூறித் தருவேன் என்றியைக்க

"'நில்லாது பெயர்ந்த பல்லோருள்ளும்' எனபுழி முன்னர் எல்லாரும் உளப்பாடாகக் கூறிய தோழி ஈண்டும் பல்லேமுள்ளும் என்னாது, தன்னை நீக்கிக் கூறிய தென்னை எனின் தலைமகன் தன்னை நோக்கி அழிவுதக்கக்கூறி ஆற்றாதுநின்ற நிலைமையைக் கண்டு அருள் பிறவாது ஆயமும் தலைவியும் போயவாறும், அதற்குத் தான் அழிவுதக்கு நிற்றலின் அவரொடு போதலாற்றாது பின்னர்ப் போயவாறுந் தோன்றக் கூறுகின்றாளாதலிற் பல்லோருள்ளு மெனக் கூறினள்" (தொல். சொல். நச். 463.)

யான் பெயர்க வென்றபின்னும் தலைமகன் நோக்கியது, அவன்பால் எனக்கு முன்னாப் பிறந்த அருள் பின்னாச் சிதைந்து

ஒழிந்ததேனும, யாறு பொருகால அதுபிழுததலுங கூடுமென்று அவன் கருதினனுதலின எனக

'ஒழிகோ யான் என அழிதகக கூறி' எனபுழித தலைமகன மனதது நிகழ்நத அழிவெல்லாம 'ஒழிகோ யான' என்ற உரை யானே தோழி உணாநதமையின அது செவியுணா வெனப்படும் (தொல். பொருள. பேரா. 275)

எல் - பகல், எலலினறு - ஒளி மழுஙகிறறு. கொழுமீன, மீன் விசேடம. தொடலை - மாலை, தொடலை ஆயம் - மாலைபோலத தலைவியைத தொடாநத ஆயம கோதை யாயம எனபது போல

மறறு, 'யான என ஊாககு ஏகுதலொழிநது சிறுகுடித தஙகின என்று பொருள படின, வினைமாறறினகண வநதது. சேரி ஆகுபெயரால் அதனகணுள்ள அலா கூறும பெணடிரகாயிறறு. ஒனறினமை, முறறுமமை தொககது. ஒனறு மின்மை

இது நெயதலிற் குறிஞசி

"மாயோன மேய காடுறை யுலகமும" எனனுஞ சூததிரதது, "நெயதல நிலதது நுளையாககு வலைவளந தப்பின அம மகளிா கிளையுடன் குழீஇச சுறவுககோடு நட்டுப் பரவுககடன் கொடுத் தலின் ஆண்டு வருணனை வெளிபபடும்" என்று கூறி, அதற்குக 'கொடுஞசுழிப் புகாஅாத தெயவ நோககிக, கடுஞசூ டருகுவன' என்ற வடிகளை உதாரணமாககியும, "மெயதொட்டுப் பயிறல்" என்ற சூததிரதது, "ஊரும் பெயரும கெடுதியும பிறவும, நீரிற் குறிப்பின் நிரமபக கூறித் தோழியைக் குறையுறூஉம் பகுதியும" என்புழிப் பிறவு மென்பதறகு, "மெல்லிலை ..... றெவனோ" என்ற வடிகளைக காட்டியும, அச சூததிரததே 'தணடாது இரப்பினும' எனனும பகுதிககு, 'எல்லும எல்லின்று அசைவு .....வொருவன்' எனத தலைவன இரவுககுறி வேணடியதனைத தோழி கூறியவாறு காணக என்றும், இவ்வடிகளையே "எளிததல் ஏததல்" என்னும் பொருளியற் சூததிரதது, 'எளிததலுக குதாரணமாகக காட்டியும' அசசூததிரததே தலைப்பாட்டிறகுப் "பிறிதொன்றின... . ணககே" என்பதனைககாட்டியுஞ்செல்வர், நச. (தொல். பொருள். 5,102,207.)

இனிச சேனாவரையர், "'கொடுஞசுழிப் புகாஅாத் தெயவ நோக்கிக கடுஞசூ டருகுவ னினககே' என முன்தேற்று உணர்ததி

யவாறு கண்டுகொள்க, முன்தேற்று - புறத்தினறித் தெய்வ முதலாயினவற்றின் முன்னின்று தெளித்தல்" என்பர். (தொல். சொல். 383)

'நினக்கென' என்ற பாடத்திற்கு, 'நினக்குச் சூள் கூறித் தருகுவன எனவும் அன்னை அறியினும் அறிக' என்று இயைத்துரைக்க.

'காவிற் சிதையா' என்ற பாடத்திற்கு 'நில்லாது காவிற் சிதையாப் பெயர்ந்த பல்லோருள்ளும்' என்று மாறிப் பொருள் காண்க. யாம் பெயர்க்கென்ன என்பதும் பாடம்.

'நின்றோன் போலும் இன்றுமென் கட்கே' என்ற பாடத்திற்கு என் கண்முன் இன்றும் நின்றோன் போல விராகின்றோன், இதனை அன்னை அறியினுமறிக என்று, ஒருசொல் வருவித்துரைக்க. கட்கு வேற்றுமை மயக்கம்.

தோழி, தலைவி கண்ணைத் தன்கண் என்றது 'தாயத்தி னடையா' என்ற பொருளியற் சூத்திரத்தா னமையும்.

111. பாலை

உள்ளாங் குவத்தல் செல்லார் கறுத்தோ
ரெள்ள னெஞ்சத் தேஎச்சொ ணாணி
வருவர் வாழி தோழி யரச
யானை கொண்ட துகிற்கொடி போல
5 வலந்தலை ஞெமையத்து வலந்த சிலம்பி
யோடைக் குன்றத்துக் கோடையொடு துயல்வர
மழையென மருண்ட மம்மர் பலவுட
னோய்களி றெடுத்த நோயுடை நெடுங்கை
தொகுசொற் கோடியர் தூம்பி னுயிர்க்கு
10 மத்தக் கேழ லட்ட நற்கோட்
செந்நா யேற்றை கம்மென வீர்ப்பக்
குருதி யாரு மெருவைச் செஞ்செவி
மண்டம ரழுவத் தெல்லிக் கொண்ட
புண்டோய் விளக்கிற் றோன்றும்
15 விண்டோய் பிறங்கன் மலையிறந் தோரே.

என்பது : தலைமகன் பிரிவின்கண் தோழி தலைமகளை யாற்று வித்தது.

—பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

கறுத்தோர் எள்ளல் நெஞ்சத்து எ சொல் நாணி உள் ஆங்கு உவத்தல் செல்லார் வினை தோய் பிறங்கல் மலை இறந்தோர் வருவர் வாழி தோழி - பகைவர் இகழ்ச்சியொடு பட்ட நெஞ்சத்தோடு கூறும் அம்புபோலும் சொல்லுக்கு நாணினராய்த் தமக்குப் பொரு ளுள்ளபடியைக்கொண்டு உவவாராய் மிக்க பொருளை ஈட்டும் நினைவுடன் ஆகாயத்தை அளாவி உயர்தலையுடைய மலைகளைக் கடந்து சென்ற நம் தலைவர் விரைய வருவர், தோழீ நீ வாழி என்று, தலைமகன் பிரிவின்கண் தோழி தலைமகளை ஆற்றுவித்தாள் என்க.

அரச யானை கொண்ட துகில் கொடி போல ஓடைக்குன்றத்து அலந்தலை ஞெமையத்து வலந்த சிலம்பி கோடையொடு துயல்வர - பட்டத்தியானையின்மீதேகொண்ட துகிற்கொடிபோல ஓடையென் னும் பெயரிய குன்றத்திடத்தே உலறிய தலையையுடைய ஞெமை மரத்தைச் சுற்றிய சிலம்பிக்கூடானது வீசும் மேல்காற்றால் அசைய,

மழை என மருண்ட மம்மர் ஓய களிறு பல உடன் எடுத்த நோய உடை நெடு கை தொகு சொல கோடியர் தூம்பின உயிர்க்கும் அத்தம் - அதனை மேகமென்று மருண்ட மயக்கத்தையுடைய இளைத்த களிறுகள் பல அம்மேகத்தைப் பற்றற்கு ஒருசேரத் தூக்கிய துன்பத்தையுடைய நெடிய கைகளானவை ஒழுங்குபட்ட சொல்லையுடைய கூத்தரது தூம்பென்னும் வாச்சியத்தைப் போல ஒலியாநிற்கும் அத்தத்தினையுடைய;

துறையூர் ஓடை கிழார் (புறம் 136) என்னும் தொடரை நோக்க, ஓடை என்பது (துறையூரைச் சார்ந்த) ஓர் ஊர் என்று விளங்குதலால், ஓடைக்குன்றமென்பது, ஓடையூர்ப் புறத்துள்ள ஒரு குன்றமாதல் வேண்டும்.

கேழல் அட்ட நல் கோள் செந்நாய் ஏற்றை கம் என ஈர்ப்ப - பன்றியை அட்ட, இரையை நன்கு பற்றவல்ல, செந்நாய் ஏற்றை யானது அக்கேழலை விரைய இழுக்க அதனால்,

குருதி ஆரும் எருவை செ செவி மண்டு அமர் அழுவத்து எல்லி கொண்ட புண் தோ விளக்கில் தோன்றும் மலை - வழியெல்

லாம் ஒழுகிய குருதியை உணணும் எருவையினுடைய சிவந்த செவியானது மண்டிய போர்க்களத்திலே இரவிலே வீரரது மருமத்துக் கொண்ட புண்ணை ஆராய்தற்கு வைத்த விளக்குப் போலத் தோன்றாநிற்கும் மலை என்க.

துகில் - வெணபட்டு ; பட்டு விசேடம். அழுவம் - பரப்பு. எடுத்தல் - ஒலித்தலுமாம. கம், தேய வழக்கு. ஏ - பெருக்கமுமாம, ஏச சொல் - பெருமிதத்தோடு பேசின பேச்சு என்க.

அலந்தலை, விகாரம.

யானை, ஓடைக குன்றத்துக்கும, அதன மீதுள்ள கொடிமரம், அலந்தலை ஞெமையத்துக்கும, துகிற்கொடி, சிலம்பிக்கூட்டிற்கும் உவமைகள். துயலவருகின்ற அச சிலம்பிக்கூட்டினை மேகமெனக் களிறு மருணடன வெனக. "விரவியும வரூஉ மரபின எனப".

கோடியா தூமபு, களிற்றின நெட்டுயிரப்புப்போலும, 'களிற் றுயிர்த தூம்பு' என்றதூஉ காணக. (மலைபடு. அடி 6.)

அரசர் யானைக் கொணட துகிறகொடி என்னும பாடத்திற்கு அரசர் தம பட்டத்து யானைமீது உயர்த்துக கொணடுள்ள துகிற் கொடி எனக அலலல் நெஞ்சத்து என்னும பாடத்திற்கு, அல்ல லுடைய நெஞ்சத்தோடு மலையிறந்தோர என்றியைத்துப் பொருள் கூறுக.

சிலமபிக்கூடு யானையை வஞ்சித்தமையைக் காணுந்தோறும் தலைவர தமமைப பொருளநசை வஞ்சித்தமையை உணரவ ராதலால், விரைய வருவரெனறு இறைச்சியிற் சுட்டித் தோழி தலைமகளை ஆற்றுவித்தாள் என்க.

பொருளல்லாத எருவையின் செவியும பொருளபடும விளக்கும் போலு மென்றது, தலைவரீட்டிய பொருளல்லாத பொருளும நீ இல்லறம நிகழ்த்துவதற்குப பயனபடுவதொன் றாகும எனக் கொண்டு ஆற்றியிருக்கற்பாலை என்றுமாம.
பி - ம். 1. உள்ளாங்குறுத்தல். 14. புணடோர.

112. குறிஞ்சி

கூன லெண்கின் குறுநடைத் தொழுதி
சிதலை செய்த செந்நிலைப் புற்றின

மண்புனை நெடுங்கோ டுடைய வாங்கி
யிரைநசைஇப் பரிகக்கு மரைநாட் கங்கு
5 லீன்றணி வயவுப்பிணப் பசித்தெனை மறப்புலி
யொளிறேந்து மருப்பிற் களிறட்டுக் குழுமும்
பனியிருஞ் சோலை யெமிய மென்னாய்
தீங்குசெய் தனையே யீங்குவந் தோயே
நாளிடைப் படினென் றோழி வாழா
10 டோளிடை முயக்க நீயுமம் வெய்யை
கழியக் காதல ராயினுஞ் சான்றோர்
பழியொடு வரூஉ மின்பம் வெஃகார்
வரையி னெவனோ வான்றோய் வெற்ப
கணக்கலை யிருக்குங் கறியிவர் சிலம்பின்
15 மணப்பருங் காமம் புணர்ந்தமை யறியா
தொன்றியன் மரபின் மன்ற லயர்ப்ப
பெண்கோ ளொழுக்கங் கண்கொள நோக்கி
நொதுமல் விருந்தினம் போலவிவள்
புதுநா ணொடுக்கமுங் காண்குவம் யாமே.

என்பது: இரவுக்குறி வந்த தலைமகனை யெதிர்ப்பட்டு நின்று தோழி சொல்லி வரைவுகடாயது.

—நெய்தற்சாயத்துயத்த ஆலூர்கிழார்.

கூனல் குறு நடை எண்கின தொழுதி செதலை செய்த செந்நிலை புற்றின மண் புனை நெடு கோடு உடைய வாங்கி இரை நசைஇ பரிக்கும் அரை நாள் கங்குல் - கூனிய உடலையும் குறுமையான நடையினையுமுடைய கரடியின் கூட்டமானது கறையான் செய்த சிவந்த நிலைப்புற்றின மண் புனைந்த நெடிய சிகரம் உடைய இடந்து புறஞ்சுற்றும் பழஞ்சோறாகிய இரையை நச்சி அப்புற்றினைச் சூழ்வாராநிற்கும் பாதியிராத்திரி யிருளிலே,

ஈன்றணி வயவு பிணை பசித்தென ஒளிறு ஏந்து மருப்பின் களிறு அட்டு மறம் புலி குழுமும் பனி இரு சோலை எமியம் என்னாய் ஈங்கு வந்தோய் தீங்கே செய்தனை - குட்டிகளை ஈன்ற அணுமையை யுடைமையால் வயவுப் பசியையுடைய பிணவு பசித்த

தென்று விளங்குகின்ற ஏந்திய மருப்பினையுடைய களிற்றினை அட்டு வலிய புலி முழங்காநிற்கும் குளிர்ச்சிபொருந்திய இருண்ட சோலைக்கண்ணே 'யாம் தமியமன்றோ!' என்று நினையாயாய், இங்கு வந்த நீ தீங்கினையே செய்தனையாகுவை ;

தேற்றப் பொருளில் வந்த ஏகாரம் பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது.

நாள் இடை படின் என் தோழி வாழாள் தோள் இடை முயக்கம் நீயும் வெய்யை - நீ வாராது ஒரு நாள் இடைப்பட்டாலும் என் தோழியும் உயிர் வாழாள், அவள் தோளிடை முயக்கத்தினை நீயும் விரும்புவோயாயிராநின்றனை ,

கழிய காதலர் ஆயினும் சான்றோர் பழியொடு வரூஉம் இன்பம் வெஃகார்- மிக்க காதலையுடையராயினும் சான்றோர் பழியொடுகூடி வருகின்ற இன்பத்தினை விரும்பாராவர் ,

கணம் கலை இருக்கும் கறி இவர் சிலம்பின் மணப்பு அரும் காமம் புணர்ந்தமை அறியார் தொன்று இயல் மரபின் மன்றல் அயர பெண் கோள் ஒழுக்கம் கண் கொள நோக்கி இவள் புது நாண் ஒடுக்கம் நொதுமல் விருந்தினம் போல யாம் காண்குவம் - கூட்டமான கலைமான்கள் ஒலியைத் தாழவிடுகின்ற மிளகுக் கொடி வளர்ந்தேறுகின்ற மலைச்சாரலிலே கூடுதற்கரிய காமம் புணர்ந்தமையை அறியாராய், நின் இருமுது குரவரும் சான்றோரும் பழைமையாக நடந்துவரும் மரபின்படி கலியாணஞ் செய்தலை விரும்பி மகட்பேசிப் பெண்ணைக் கொள்ளும் முறைமையை யாம் கண் கொள்ளப் பார்த்து, மணத்திடத்துப் புதியாள்போலும் இத்தலைவி யது நாணால் ஒடுங்கியிருக்கும் ஒடுக்கத்தை அயலேமும் புதியேமும் போல யாமும் காண்போம் , ஆதலால்,

வான் தோய வெற்ப வரையின் எவனோ- வானைத் தோய்கின்ற வெற்பனே வரைவொடு புகின் என்ன குறை? என்று, இரவுக்குறி வந்த தலைமகனை எதிர்ப்பட்டு நின்று தோழி தன் சதுரப்பாடுடைமை தோன்றச் சொல்லி வரைவு கடாயினாள் என்க

கங்குல் எமியம் என்னுய் ஈங்கு வந்தோய் தீங்கே செய்தனை ; நாள் இடைப்படின் என் தோழி வாழாள் , தோளிடை முயக்கம் நீயும் வெய்யை , சான்றோர் கழியக் காதலராயினும் பழியொடு

வரூஉம் இன்பம வெஃகாா, மன றல் அயரப்பெண கோளொழுககம கணகொள நோககி விருநதினம போல இவள புது நாண ஒடுககம யாம காணகுவம், வரையின எவனோ வெறப எனறியைகக

கணககலே இருககும சிலமபில் ீ காமம புணாநதமை அறியாா என்றது, ீ புணாநதமையை நின இருமுது குரவரும சானறோரும அறியாரேனும அதறகுக கலேககணம அறிகரியாயின எனருாாம

கூரல் எணகு எனனும பாடததிறகு உடமபு வளாநத எணகு எனக. இருததல் - தாழ ஒலி விடுதல்

பறிககும் என்னும பாடததிறகுப புறறினே அகழாநிற்கும எனறும, கழியாக காதலா எனனும பாடததிறகு ீஙகாத காதலே யுடையாா எனறும பொருள கொள்க

இப பாட்டினுள எணகினஞெழுதி சிதலேப புறறினே வாஙகிப பரிககும் எனற இரைச்சிப் பொருள

இழிநத புறறுமபழஞசோற்றை நசசிய எணகு சிதலேயின காபபமைநத செமபுறறை உடைததுஅகழநதுகொணடு நுகாநதும அமையாது அவ்விடததுச சூழ்வாராநினறுறபோல. இழிநத களவொழுககததை நசசிய நீயும எம தாயா தனனையரிழைதத காப்பினே எல்லாம சிதைததது, எனனையும நயபபிததுக கொணடு தலைவியையும புணாநது அஃதோடமமையாது பினனும இத்தகைய இரவுககுறி பகற்குறிகளைப பெறச சூழவாராநினறாய எனறவாறு.

வரையின எவனோ எனறு வரைவுகடாய பொருட்புறததே இபபொருள தோனறினமையின, இஃது இறைச்சியாயிறறு.

“ இறைச்சி தானே பொருட்புறத ததுவே ” எனபது ஓதது

பிணப் பசிதநெனப் புலி களிறட்டுக குழுமும எனற இறைசசிப பொருள

தனககுக குட்டி யீன்று தன்னை மகிழ்விதத பிணவினுககு வயவினாலுணடான பசியைத தீாததற்குக களிறறினே அடடுப புலியேறு முழஙகினாற்போல, நினககு மகப்பேறு நல்கி நினனை மகிழ்விததற்குரிய நின் தலைவிககு நொதுமலர் வரைவுவேணடி விடலாலுணடான தளாசசியை நீககறகு அவா வரைவினை நீககி வரைநதுகொணடு நின் சுற்றததுடன் ஆரவாரிபபாயாகஎன்றவாறு.

"நாற்றமுந் தோற்றமும்" எனனுஞ் சூத்திரத்து, 'ஆற்றது தீமை அறிவுறு கலக்கமும' எனனும பகுதிககு இப பாட்டினை உதாரணமாகக காட்டியும, '"பொழுதும் ஆறும் காப்பும்" என்ற சூத்திரத்து, "நன்மையும தீமையும பிறிதினைக கூறலும்" என்னும பகுதிககு; "கழியக வெஃகார" எனப் பிறாமேல் வைததுத தலைவனை அறிவு கொளுததினமையின வழுவாயமைநதது' என்றும, '"பழியொடு வருஉ மின்பம் வெஃகார" எனவே, புகழொடு வருஉம் இன்பம வெஃகுவரெனக கொள்ளவைததலின் நனமையும தீமையும பிறிதினமேல் வைததுக கூறிற்று' என்றும கூறுவா நச.

இனிப் பேரா "கல்வி தறுகண" எனற சூத்திரததுப் புகழ பற்றிய பெருமிதததிறகுக 'கழியக காதலராயினும சான்றோா பழியொடு வருஉம இனபம வெஃகார' எனற அடிகளைக காட்டு வா. (தொல் பொருள. 114, 210, 257.)

பி - ம். 1. கானலெணகின கூருகிரெணகின. 10. முயஙகமதி 15. மணபபெருங.

113. பாலை

நனறல் காலையு நடடபிற கோடாா
சென்று வழிபபடூஉந திரிபில் சூழ்ச்சியிற
புனறலை மடடபிடி யகவுநா பெருமக
னமாவிசு வண்மகி ழஃதைப போற்றிக
5 காபபுககை நிறுத்த பலவேற கோச
ரிளங்கட கமழு நெய்தலஞ செறுவின
வளஙகெழு நனனு டனனவென றோண்மணந
தழுஙகன மூதூ ரலரெடுத் தாறற
நல்காது துறநத காதல ரெனறுங
10 கலபொரூஉ மெலியாப பாடினோ னடிய
னலகு வனசுரைப் பெயத வலசிய
னிகநதன வாயினு மிடமபாத்துப பகைவ
ரோமபினை றுறையுங கூழ்கெழு குறுமபிற
குவையிமில விடைய வேறுரு வொய்யுங

15 கனையிருஞ சுருணைக் கனிகாழ் நெடுவேல்
விழவயாந் தனன கொழுமபஃ றிறறி
யெழாஅப பாண னனனாட டுமபா
நெறிசெல வமபலாக கொனற தெவவ
ரெறிபடை கழீஇய சேயரிச சினனீ
20 ராறுதுறை யயிாமணற படுகரைப போகிச
சேய ரெனறவிற சிறுமை யுறறவென
கையறு நெஞசத் தெவவ நீஙக
வழாஅ முறைதலு முரியம பராரை
யலங்க லஞசினைக குடமபை புலலெனப
25 புலமபெயா மருங்கிற புளளெழுந தாஙகு
மெய்யிவ ணொழியப் போகியவா
செயவினை மருஙகிற செலீஇயரென னுயிரே.

என்பது தலைமகன் பிரிவின்கண தலைமகள் தோழிக்குச சொல்லியது.

— கல்லாடனார்.

நனறு அல் காலையும் நட்பில் கோடாா சென்று வழிப்படூஉம திரிபு இல் சூழ்ச்சியில் புல் தலை மடம் பிடி அகவுநா பெருமகன் அமா வீசு வண மகிழ் அஃதை போறறி காப்புககை நிறுதத பல வேல் கோசா இளம் கள் கமழும் நெயதலஞசெறுவின் வளம் கெழு நல் நாடு அன்ன என் தோள மணநது அழுஙகல் மூதூா அலா எடுத்து அரறற நல்காது துறநத காதலா - கேடுறற காலததும நட்பினரிடததுக கொணட நடபிற பிழையாராய், அவா பாற சென்று அவா குறிப்பிலே படுகினற திரியாத அறிவினாலே, புலலிய தலையையுடைய மடப்பிடியைக கூததா தலைவனுககு அமரிடததுக கொடுககும வளவிய மதுவுணடு மகிழதலையுடைய அஃதை எனப வனைப் பாதுகாததுப் பின்னும அவறகு ஏதம வாராது காவலான விடதது வைதது நிறுவிய பல வேறபடைகளையுடைய கோசாது இளஙகள் மணவாநின்ற நெயதலஞசெறு வென்னும வளஙகெழுமிய நல்ல நாடுபோலும் என தோளை மணநது, இவ் வாரவாரமுடைய மூதிய ஊா அலரை மிகுததுக கூறவும் அருளசெய்யாது துறநத நம காதலா ,

நட்பிற் கோடாராய வழிப்படூஉம் திரிபில் சூழ்ச்சியிற் கோசர்; அஃதைப் போற்றிக காப்புக்கை நிறுதத கோசர என்றியைகக.

நெய்தலஞ்செறு வென்பது நெய்தலஙகானல் (புறம். 10, 203.) எனபது போல ஓர ஊரபோலும்.; நெயதல்வாயில் அல்லது நெய்வாசல் என்றோ் காவிரிப்பூம்பட்டினததுக் கருகிலுள்ளதென்ப. இந நெயதலஞ்செறுவினைத தலைமையாகக் கொணட நாட்டினை செயதலஞ்செறுவி னனாடு என்றார போலும்.

எழாஅ பாணன் நல் நாட்டு உம்பர நெறி செல் வம்பலர கொனற தெவ்வர எறி படை கழீஇய சேய அரி சில் நீர அறு துறை அயிர மணல் படு கரை போகி சேயர என்றலின சிறுமை உற்ற என அக அறு நெஞசதது எவவம் நீஙக-போரில் முதுகிட்டாமேற் போகககெழாத பாணனது நல்ல நாட்டிற்கு அப்பாலுள்ள பாலை நில வழியோடு செல்லும அன்னியரைக கொன்ற பகைவர தாம எறிநத படைககலஙகளைக கழுவியதனாற சிவநத அரிததொழுகு கின்ற சிலவாகிய நீரும அற்றுபபோகின்ற துறைககணணேயுள்ள நுண மணலையுடைய பெருஙகரையையுந தாணடி நெடுந தூரததே யுள்ளார என்று பலரும கூறலினாலே நோயுற்ற என செயலொழிநத நெஞசததிடததுள்ள வருததம நீஙகுமாறு,

அவர வினை செய மருஙகின என உயிர செலீஇயர - அவர ஆள்வினை செயயுமிடதது என உயிர செல்வதாக, சொலலின,

என்றும அழாம உறைதலும் உரியம் - எககாலததும அழாமல் உறைதலுககும் உரியேமாவேம என்று, தலைமகன பிரிவினகண தலைமகள தோழிககுச சொன்னாள எனக.

என்றும அழாஅம உறைதலாவது, இறநதுபடுதல்.

நாடன்ன என தோள மணநது அலர எடுததரற்ற நலஙகாது துறநத காதலர சேயர என்றலின என எவ்வம நீஙக அவர வினை செய மருஙகின என் உயிர செலீஇயர, செல்லின என்றும அழாஅம உறைதலும உரியம என்றியைகக.

நாடன்ன என்தோள என்பதற்கு 'ஊரன்ன முலையாகம' (அகம் 97.) என்புழிய பொருள விரிததாஙகு விரிததுககொள்க. மேல் வருவனவற்றிற்கும் இவ்வாறே பொருள் கூறிக்கொள்க.

பரரரை அலஙகல் அம சினை குடமபை புல் என புலம் பெயா மருஙகின புள எழுநதாஙகு மெய இவண ஒழிய என் உயிர் போகி அவா வினை செய மருஙகிற செலீஇயா - பருதத அரையிற் கிளைத துளள ஆடுமியல்புடைய அழகிய கொமபிடததுள்ளகூடு புறகெனன வேறறிடததே பெயருஙகூறறிலேயுளள புள ஆணடிருநதும எழுநது போயது போல என உடமபு இவவிடததுத தனிததுு ஒழிய, என உயிா சென்று, என தலைவா வினைசெயயு மிடததுகுப் போவதாக எனக குடமபை, கூட்டிலுள்ள முடடையுமாம.

கல் பொரூஉம் மெலியா பாடு இன நோன அடியன் வன் சுரை பெயத அல்கு வல்சியன் இகநதன ஆயினும பகைவர் ஓமபினா உறையும கூழ கெழு குறுமபில் குவை இமில விடைய வேற்று ஆ இடம பாாதது ஒயயும பாணன - கல்லோடு உறழநது மெலியாத ஒலியினிய வலிய அடியினனும், வலிய மூஙகிறகுழாயிற பெயத மிகக உணவினனும, தன் நாடடு எலலையினைக கடநதன வாயினும பகைவரைப பரிகரிததனராகிய வீரா உறையும உணவுப பொருள மிகக குறுமபுகளிலுளள திரணட இமிலையுடைய விடையோடு பொருநதிய பகைப்புலதது ஆநிரையை இடஞ்ககிக கவருவானுமாகிய பாணன எனபான எனக.

'செருப்பிடைச சிறுபர' லோசை போல ஓசையுடைய காலன எனபாா, 'பாடின நோன் அடியன்' என்றாா. பரட்டிஞே னடி என்னும பாடததிற்கு, பரடு பொருநதிய வலிய அடி என்றுரைகக.

கால பொரூஉம் என்னும பாடததிற்குக காற்றை ஒககும என்க. 'அகல்சூ லஞசுரைப் பெய்த வல்சியா' எனற பாடத திறகு சூல் அகல் அம சுரைப்பெயத வல்சியா என்று மாறி, சூலினலகனற அழகிய சுரையிலையிற பெயத உணவினா என்க. அகனற குழாயின கணணே சூல்போல நிறையப்பெயத உணவினா என்றலுமாம.

இததகைய அடியினரும் வல்சியினருமு ஓம்பினருமாக உறையும் வீரரது குறும்பில் விடைய வேற்றா ஒயயும் பாணன என றுரைகக.

அல்குலஞ்சுரைப் பெய்த வல்சியர் என்னும் பாடத்திற்கு, மடியிலே பிணித்த அழகிய குழாயிற் பெய்த வல்சியர் என்றுரைக்க.

குறும்பு - சிற்றரண். குறும்புகள் தன் எல்லையை இகந்தனவாயினும், ஆண்டுள்ளார் பகைவரை ஓம்பினராயுறையினும், அவ்விடத்துள்ள ஆநிரையை நோன்டியனும் அல்குவல்சியனுமாய்ச் சென்று இடம் பார்த்து ஒய்யும் பாணன் என்க.

சுரைப் பெய்த வல்சியரும், பகைவரை ஓம்பினருமான வீரர் உறையும் குறும்பிலும் இடம் பார்த்து ஆ ஒய்யும் பாணன் என்றியைத்தலுமாம் இவ்வுரைக்கு ' அடியர் ', ' வல்சியர் ' என்பன பாடங்கள்.

' வலிமிகு முன்பிற் பாணன் ' என்றும், ' வடாஅது பல்வேற் பாணன் நன் நாடு ' என்றும் இந்நூலுள் பாராட்டப்பட் டுள்ளமையால், இவன் சிறந்த வலியும் வேற்படையும் படைத்தோனென்றும், இவன் நாடு தமிழ் நாட்டினுக்கு வட பால் உள்ளதென்றும், நன்மை வாய்ந்ததென்றும் அறியப்படும்

கனை இரும் சுருணை காழ் கனி நெடுவேல் விழவு அயர்ந்தன்ன கொழு பல திற்றி பாணன் - செறிந்த கரிய வளைந்த பூணிட்ட தண்டினையுடைய நெய்கனிந்த நெடிய வேலுக்கு விழாக் கொண்டாடினாற்போலக் கொழுவிய பலவாகிய இறைச்சியையுடைய பாணன் என்க. கனிகாழ் - முற்றிய காழுமாம்.

சுருளுடைமையிற் பூணைச் சுருணை என்றார். சுருளை என்று பாடங் கோடலுமாம்.

வேல்விழா வென்பது 'தொடை விழா' (அகம். 187.) என்பது போல ஒரு விழவு. அதைக் கொண்டாடும் முறையாவது,

' மங்கல மகளிரொடு மாலைசூட்டி, இன்குர லிரும்பை யாழெழுந்தி யம்பத், தெண்ணீர்ப் படிவினும் தெருவினுந் திரிந்து, மண்முழு தழுங்கச் செல்'லுமாறு அதனை விடுத்தல். (புறம். 332.)

வேலையும் விழாவயர்ந்தா லன்ன திற்றியையும் உடைய பாணன் நாடு என்றுரைப்பினு மமையும். ஓம்புதல் - பரிகரித்தல். குறும்பில் ஒய்யும் - தன் குறும்பிற்குக் கவர்ந்துகொண்டு வரும் என்றலுமாம்.

இப்பாட்டு, " அவனறி வாற்ற வறியு மாதலின் " என்னுங் கற்பியற் சூத்திரத்து, ' ஆவயின் வரூஉம் பல்வேறுநிலை ' என்றார் அந்நிலையினுள் தலைமகன் பிரிந்துழி அவனுடன்போய் மீண்டார் வழிய தருமை கூறக்கேட்டுத் தலைவிகூறிய பகுதியாகக் கொள்ளப் படும்.

பி – ம். 2. திருவில் சூழ்ச்சி. 3—4. மகன், மாவீசு. பொற்றி. 10. 16. றித்தி.

114. முல்லை

கேளா யெல்ல தோழி வேலன்
வெறியயர் களத்துச் சிறுபல தாஅய
விரவுவீ யுறைத்த வீர்நறும் புறவி
னுரவுக்கதி ரழுங்கிய கல்சேர் ஞாயி
5 றரவுநுங்கு மதியி னையென மறையுஞ்
சிறுபுன் மாலையு முள்ளா ரவரென
நப்புலந் துறையு மெவ்வ நீங்க
நூலறி வலவ கடவுமதி யுவக்கா
ணெடுங்கொடி நுடங்குமிய வான்றோய் புரிசை
10 யாமங் கொள்பவர் நாட்டிய நளிசுடர்
வானக மீனின் விளங்கித் தோன்று
மருங்கடிக் காப்பி னஞ்சுவரு மூதூர்த்
திருநகர் அடங்கிய மாசில் கற்பி
னரிமதர் மழைக்க ணமைபுரை பணைத்தோ
15 ளணங்குசா லரிவையைக் காண்குவம்
பொலம்படைக் கலிமாப் பூண்ட தேரே.

என்பது . வினைமுற்றி மீளுந் தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல் லியது. .. . .

எல்ல தோழி கேளாய வேலன் வெறி அயர் களத்துத் தாய சிறு பல விரவு வீ உறைத்த ஈர் நறு புறவின் உரவு கதிர் மழுங்கிய கல் சேர் ஞாயிறு அரவு நுங்கு மதியின் ஐயென மறையும் சிறு புன் மாலையும் அவர் உள்ளார் என நம் புலந்து - எல்லா, தோழி, கேட்

பாயாக ! வேலன் வெறியாட்டு அயர்கின்ற களத்திடத்துத் தாவி யுதிர்ந்த சிறிய பலவாகிய கலப்புற்ற பூக்கள் போலச் சொரிந்து கொட்டுண்ட ஈரிய நறிய புறவிலே பரக்கும் கிரணங்கள் மழுக்கமடைந்த அத்தகிரி யடையும் ஞாயிறுனது அரவால் விழுங்கப் பட்ட மதிபோலக் கண்டார் வியக்குமாறு மறைகின்ற சிறிய புல்லிய மாலைக் காலத்திலேயும் நம் தலைவர் நம்மை நினையாரோ எனச் சொல்லி நம்மொடு புலந்து ;

ஐ - வியப்பு.

திரு நகர் உறையும் அடங்கிய மாசு இல் கற்பின் அரி மதர் மழை கண் அமை புரை பணை தோள் அணங்கு சால் அரிவையை எவ்வம் நீங்க காணகுவம் நூல் அறி வலவ பொலம் படை கலிமா பூண்ட தேர் உவக்காண மூதூர் கடவுமதி - ஐசுவரியம் மிக்க தனது மாளிகையின்கண்ணே உறைகின்ற அடங்கிய மாசில்லாத கற்பி னையும் செவ்வரிபரந்த மதர்த்த குளிர்ந்த கண்ணினையும் மூங்கிலை ஒத்துப்பருத்த தோளினையுமுடைய அருந்ததியின சிறப்பெல்லா மமைந்த எம தலைவியை வருத்த மெல்லாம நீங்கக் காணபேம் , அதன்பொருட்டு அசுவஹிருதய நூல் வல்ல பாக ! பொன்னுலாகிய பல்லணத்தையுடைய மனஞ்செருக்கிய குதிரை பூண்ட தேரை ஊங்கேயுள்ள மூதூர்க்குக் கடவுவாயாக, என்று, வினைமுற்றி மீளுந் தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொன்னான் என்க.

எவ்வம், அரிவையது எவ்வமும் எம் எவ்வமும் ஆம்.

விரவு வீ யுறைத்த புறவின கதிர் மழுங்கிய ஞாயிறு மதியின் மறையும் மாலையும அவர் உள்ளார் என நப்புலந்துறையும் அரிவை எவ்வம நீங்கக காண்குவம, கலிமாப் பூண்டதேர் மூதூர் கடவுமதி என்றியைக்க.

நெடு கொடி நுடங்கும் வான் தோய் புரிசை யாமம் கொளபவர் நாட்டிய நளி சுடர் வானக மீனின் விளங்கி தோன்றும அரு கடி காப்பின் அஞ்சுவரு மூதூர் - நெடிய கொடி யசையும வானை யளாவிய மதிலிலே யாமந்தோறும காவல்முறை கொள்பவர் நாட்டிய ஒளிசெறிந்த விளக்கமானது வானத்திடத்து மீன்போல விளங்கித்தோன்றாநிற்கும அணுகவரிய சிறந்த காவலமைந்த அச்சம் வருகின்ற முதிய ஊர் என்க.

'தானே சேறலும் தன்னொடு சிவணிய, ஏனோர் சேறலும் வேந்தன மேற்றே' என்பவாகலின், இப்பாட்டினுள், கொடி நுடங்கும புரிசை அருங்கடிககாப்பின அஞ்சுவரு மூதூராககண தன் தலைவி உறைநதா ளென றலின், தலைமகனது ஊரும் அதுவேயாகி, அவன் அரச வருணத்தானுயினவாறு உயததுணரபபடும.

வேலன் வெறியயா ளைததுததாஅய விரவு வீப்போல உறைதத புறவு என்க. எனச சொல்லி என்று ஒரு சொல் வருவித துரைககப்பட்டது.

'கேளாயெல்ல' என்பது முதலாக 'உள்ளாரவரென' வென்பது ஈறுக நின்றசொற்கள் தலைவி கூற்று அதனைத தலைமகன் கொணடு கூறினுன எனக.

அணஙகு, தெயவமுமாம. கணவறகு வேண்டியன அளிந்தலின் தெயவமாயினுள். அசுவஹிருதயமாவது. குதிரையின மனததை அறிநது அதனைத தன் குறிப்பின்படி இயஙகுமாறு செய்யவல்ல மநதிரம. கடி, ஈணடுச சிறப்பினை யுணாததிற்று உவககாண - ஊஙகே. ஒட்டி நினற இடைச சொல். (குறள். 1185.) பி - ம். 2. களஙதோ றுறுபல. 11 வானமீனின். (வருகினற.)

115. பாலை

அழியா விழவி னஞ்சுவரு மூதூரப
பழியில ராயினும பலாபுறங் கூறு
மமப லொழுககமு மாகிய வெஞ்சொற
சேரியம பெண்டி ரௌளினு மௌளுக
5 நுண்பூ ணெருமை குடநாட டனனவெ
னுய்நலந தொலையினுந தொலைக வெனறு
நோயில ராகஙக காதலா வாய்வா
ளெவவி வீழ்ந்த செருவிற பாணா
கைதொழு மரபினமுன் பரிததிடூஉப பழிசசிய
10 வள்ளுயிா வணாமருப பனன வொள்ளிணாச
சுடாப்பூங் கொன்றை யூழுறு விளைநற

றைமிசைத் தாஅ மத்த நீளிடைப்
பிறைமருள் வானகோட டண்ணல் யானைச்
சினமிகு முன்பின வாமா னஞ்சி
15 யினங்கொண டொளிகரு மஞசுவரு கவலை
நனன ராய்கவின் றொலையச சேய்நாட்டு
நந்நீத் துறையும் பொருட்பிணிக்
கூடா மையி னீடி யோரே.

என்பது: பிரிவிடை வற்புறுகருந் தோழிக்குத தலைமகள் சொல்லியது.

—மாமூலனார்.

அழியா விழவின் அஞசுவரு மூதூா பழி இலராயினும் பலா புறஙகூறும அமபல் ஒழுககமும் ஆகிய வெம் சொல் சேரி பெணடிா எள்ளினும் எள்ளுக.—அழியாத விழவினையுடையதும் பகைவாக்கு அசசம் விளைப்பதுமான இம் மூதூாரின்கணணுள்ளாா பழியறறவராயினும அவரெல்லோரையும் புறஙகூறுகின்ற அமபல் ஒழுககமுடைமையோடு வெஞசொல்லையுஞ சொல்லும சேரிப் பெணடிா என்னை எளளினும எளளுக, அம், சாரியை

நுண பூண எருமை குடநாடு அன்ன என் ஆய் நலம தொலை யினும் தொலைக - நுண்ணிய வேலைப்பாடமைநத ஆபரணஙகளை யுடைய எருமை என்பானது குடநாட்டினைப் போலும் என்னுடைய ஆராய்நத நலன தொலையினும் தொலைக,

நனனா ஆய கவின் தொலைய சேய நாட்டு நம் நீதது உறையும் காதலா பொருட்பிணி கூடாமையின நீடியோா என்றும நோயி லராக - நனமை வாயநத ஆயநத என் அழகு கெடுமாறு சேயமைக கணுளள நாட்டிலே சென்று நம்மை நீதது உறையும நம காதலா தமககுப் பொருட்கூட்டம கூடாமையினாலே குறிதத காலதது மீளாது நீட்டிததாரேனும், என்றும் நோயிலராகுக, என்று பிரி விடை வற்புறுககும தோழிககுத தலைமகள் சொன்னாள் எனக.

—முடிவுரை—

பலர் - எல்லாரும், பலா புகழ் ஞாயிறு என்புழிப் போல. பொருட் பிணி - பொருளைப் பிணிததல், கூட்டுதல்.

செருவில் வீழநத வாய வாள் எவ்வி முன பாணா பரிநது இடூஉ கைதொழுமரபின பழிச்சிய வள உயிா வணா மருப்பு அனன ஒள் இணா சுடா பூ கொன்றை ஊழ உறு விளை நெறறு அறை மிசை தாஅம அததம நீளஇடை - செருவிடை வீழநத தப்பாத வாடபடையை • உடைய எவவியெனபானுக்கெதிரில் பாணா முதற்கண் ஒடிததுப்போகட்டுப பினபு கையாற றொழும மரபினேடு பராவிய வளவிய ஒலியையுடைய வளைநத யாழின மருபபுப போனற ஒள்ளிய இணரையும விளககமபோலும் பூவையுமுடைய கொன றையின் செவவியழிநது முறறிய நெறறுக கறபாறை மிசையே தாவி யுதிரும் சுரததின் நீணட வழியிலேயுளள எனக.

வாய வாள் எவ்வி வீழநத செருவில் எனமுரேனும, செருவில் வீழநத வாய வாள எவவி எனபது கருததாகக கொள்க

எவ்வி வீழ்நத செருவில் பாணா முன பரிநதிடூஉ கைதொழு மரபின பழிச்சிய மருபபு என்றுகொணடு எவவிபட்ட செருவிலே பாணா துயரமிகுதியால் முதற்கண முறிததுப் போகடடுபபினனாக கழிவிரககங்கொணடு கையாறறொழும் மரபினேடு பராவிய மருப்பு எனறலுமாம

பாணா யாழமருப்பினை முதற்கண முறிததது, எவவியின் சாக் காட்டிற்குப்பிறகு தாம யாழினற் பயனகோட லரிதெனறு அவா கையறுதலின். பினனா அவா பராவியது, பணடு அவ்யாழ தமககு உணவிட்டுககாதத நன்றிகருதியாம்.

பிறை மருள வால் கோட்டு அணணல் யானை சினம மிகு முன்பின் வாமான அஞசி இனம கொணடு ஒளிககும அஞ்சுவரு கவலை சேயநாடு - பிறையை ஒககும் வெளிய கோடடையும் தலைமை யையுமுடைய யானையையும், சினம மிகக வலியையும், தாவிச செல்லுதலையுடைய குதிரையையுமுடைய அஞசி எனபான் தான் வென்று கொணட ஆன இனததைக கூட்டிககொணடு ஒளிதது வைக்கும அசசம வருகின்ற கவாதத வழியையுடைய சேய நாட்டிலே என்க.

" ஒருவன் மேற்சென்றுழி ஒருவன் எதிா செல்லாது தன மதிற் புறதது வருநதுணையும் இருப்பின, அஃது உழிஞையினடங

கும் அது சேரமான் செல்வுழித் தகடூரிடை அதிகமான் இருந்த தாம" என்று கூறிய நச்சினார்க்கினியா வாக்கியமும், 'மடவா மகிழ் துணை நெடுமான் அஞ்சி, இல்லிறைச் செரீஇய ஞெலிகோல் போலத், தோன்றா திருக்கவும் வல்லன் மற்றதன், கான்றுபடு கனை யெரி போலத், தோன்றவும் வல்லனன் தோன்றுங் காலே' என்ற 315 ஆம் புறப்பாட்டுச்செய்தியும் இவ்வஞ்சி சோத்தவிடம் காணு மளவும் வெளிப்படாதிருந்து, அது கண்டவுடன் பகைவரை அடும் இயல்பினன் என்பதனை ஒருவாறு புலப்படுத்தும்.

'வயமான் அஞ்சி என்ற பாடத்திற்கும் கீழ்க்கூறிய பொருளே கொள்ளலாகும். வயமான் - குதிரை; "பணைநிலை முனைஇய வய மான் புணர்ந்து திண்ணிதின் மாண்டன்று தேர்" (ஐங். 449.) என புழியுங்காண்க.

இனி, 'யானை, சினமிகு முன்பின் வயமான் அஞ்சி, இனங் கொண்டு ஒளிக்கும்' என்பது பாடமாயின், யானையானது சிங் கத்தை அஞ்சித் தன் இனத்தைக்கொண்டு ஒளிக்கும் எனக.

இவ்வுரைக்குச் சிங்கத்தின் அச்சமொழிய யானையானது தன் இனத்தைக் கூட்டிக்கொண்டு சென்று காத்தாற்போல, அன்னையது கொடுஞ்சொல்லும் சேரிப்பெண்டிரது அம்பன்மொழியும் ஒழிய எம்மைத் தலைவா உடன்கொண்டு சென்று காத்தற்குரியார் என பது இறைச்சியிற் பொருளாகக் கொள்க.

அம்பல் ஒழுக்கச் சேரிப் பெண்டிா எள்ளினும் எள்ளுக, என் நலம் தொலையினும் தொலைக கொன்றை நெற்றுத் தாஅம் அத்த நிலிடையிலேயுள்ள அஞ்சுவரு கவலையையுடைய சேய்நாட்டினைக்கண பொருட்பிணிக் கூடாமையின் நீடியோராய நம் நீத்து உறையும் காதலா என்றும் நோயிலராக என்றுளெனக.

"மங்கல மொழியும் வைஇய மொழியும்" என்னுஞ் சூத்தி ரத்து, "நோயில ராகநங் காதலா" என்பதனைக் காட்டி, இது; "நம்மை அறனன்றித் துறத்தலின் தீங்கு வருமென றஞ்சி வாழ்த் தியது; நம பொருட்டுத் தீங்கு வருமென்று நினைத்தலின் வழுவா யமைந்தது" என்றா நச். (தொல். பொருள். 244.)

116. மருதம்

எரியகைந் தன்ன தாமரை யிடையிடை
யரிந்துகால் குவித்த செநநெல் வினைஞா
கட்கொண்டு மறுகுஞ சாகா டளறறுறி
ஞய்கரும படுக்கும பாய்புன லூர
5 பெரிய நாணிலை மன்ற பொரியெனப
புன்கவி ழுகனறுறைப பொலிய வொண்ணுத
னறுமலர்க காண்வருங குறுமபல கூநதன
மாழை நோககிற் காழியல் வனமுலை
யெஃகுடை யெழினலத தொருத்தியொடு நெருநை
10 வைகுபுன லயாநதனை யென்ப வதுவே
பொய்புறம பொதிநதியாங கரபபவுங கையிகந்
தலாா கினறுற றனே மலாதாா
மையணி யானை மறபபோாச செழியன
பொய்யா விழவிற் கூடற் பறநதலை
15 யுடனியைந தெழுநத விருபெரு வேநதா
கடனமருள் பெருமபடை கலங்கத் தாககி
யிரங்கிசை முரச மொழியப பாந்தவ
ரோடுபுறங் கண்ட ஞானறை
யாடுகொள் வியனகளத் தாாப்பினும பெரிதே.

என்பது தோழி தலைமகனை வாயின் மறுததது.

—பரணா.

எரி அகைநதன்ன தாமரை இடை இடை செநநெல் கால் அரிநது குவிதத வினைஞா கள கொணடு மறுகும சாகாடு அளறு உறின் ஆய் கரும்பு அடுககும பாய புனல் ஊர நீயே பெரிய நாண இலை மன்ற - தீயானது கப்புவிட்டாலொககும தாமரையின இடை இடையே செந்நெற்றாளை அரிநது போகட்டுககுவிதத நெல் விளைககும் உழுநா களைககொணடு போகும வண்டி சேற்றிலே புதையுமானல் அதன் ஆழ்சசியைப் பரிகரிததற்கு ஆராய்நதெடுதத

கரும்பினை அவ்வணடியின் காலின் கீழே அடுக்காநிற்கும் பாயும் புனலையுடைய ஊரனே ! நீ மிகவும் தெளிவாக நாணில்லாதவனை யாயினுய ; ஆய கரும்பு—நுண்ணிய கரும்புமாம்.

பொரி என புன்கு அவிழ் அகல் துறை பொலிய ஒள் நுதல் நறு மலா காணவரும் குறு பல கூநதல் மாழை நோக்கின் காழ் இயல் வனம் முலை எஃகு உடை எழில் நலதது ஒருததியொடு நெரு நை வைகுபுனல் அயாநதனை என்ப - நெற்பொரி போலும் புன்கு மலர்கின்ற அகன்ற யாற்றின் துறை பொலிய ஒள்ளிய நுதலையும் நறிய மலர் வேய்நத காணடற்கினிய குறிய பலவாகிய கூந்தலையும், செருககிய நோககையும், முததுவடம் அசையும் அழகிய முலை யையும் கூரிய எழுசசி யழகையுமுடைய ஒரு பரததையொடு இடை யருது ஒழுகும் புனலிலே விளையாடினுய் என்றுகின்ருர்கள் ,

எழில் நலம் - யௌவன போகமுமாம். எஃகுடை மாழை நோககென் றியைத்தலுமாம். எண்ஙெஃகு, வேல்.

என் நலதது ஒருததியொடு என்னும் பாடததிற்கு என் போலும் நலததினையுடைய ஒருததியொடு என்க. இஃது உவமை கருதாது, வன்மையுரை தோன்ற நின்றது. என்னைப் போலும பொதுமகள் ஒருததி என அவளை இழிததுக கூறியவாறுமாம்.

அது பொய் புறம பொதிநது யாம் கரப்பவும் கை இகந்து - அதைப் பொயயெனககூறிப் புறத்தே மூடி யாம மறைக்கவும எம் செயலைக கடந்து ;

மலர் தார் மை அணி யானை மறம் போர் செழியன் பொய்யா விழவின் கூடல் பறநதலை உடன் இயைநது எழுநத இரு பெரு வேந்தா கடல் மருள் பெரு படை கலஙக தாககி இரஙகு இசை முரசம ஒழிய பரநது அவா ஓடு புறம் கணட ஞான்றை ஆடு கொள் வியல் களதது ஆரப்பினும பெரிது அலா தானே ஆகின்று - விரிநத பூமாலையையும் அஞசனமணிநத யானையையும வலிய போரை யும உடைய நெடுஞசெழியன எனபான தவிராத விழாவினையுடைய கூடற் பறநதலையிலே தன் மீது சோர்நதியைநது போாகெழுநத சேர பாணடியர் என்னும இருபெரு வேநதரது கடலை ஒககும் பெரும் படை கலஙகுமாறு தாககி, மிகக ஒலியையுடைய அவரது வீர முரசம் அவரிடத்தினின்று மொழியுமாறு நாற்புறமும் அவா

சிதறி ஓடின புறத்தைக் கண்டவன்று வெற்றியைக் கொண்ட பெரிய களத்துள்ள வீரர் ஆர்த்த ஆரப்பினுங்காட்டிற் பெரிதாக அலர் தானுகவே ஆயிற்று, என்று, தோழி தலைமகளை வாயின் மறுத்தாள் எனக.

இரங்கிசை, ஒருபொருட்பன்மொழி. களம், ஆகுபெயரால் அதனகண்ணுள்ள வீரர்க்காயிற்று.

மாழை - செருக்கு, காழ் - முத்து வடம் எஃகு - கூர்மை. எழிலாவது, வளர்ந்தமைந்த பருவத்தும் இது வளர்ந்து மாறியதன்றி இன்னும் வளருமென்பதுபோன்று காட்டுதல். வைகு புனல் - இடையறாத ஒழுக்குடைய புனல், வைகாப்பு என்பது போல. அஞ்சனத்தை யானையின் மத்தகத்தில் அணிதல் மரபாதலின், 'மையணி யானை' எனப்பட்டது. 'மையணி மதயானை மத்தக வகலல்குல்' என்றார் சிந்தாமணியினும் (2434.)

நெல்வினைஞர் தம் அறமான நெல்லரிதலைவிட்டுச் சேற்றிலழுந்திய கள் நிறைந்த சாகாட்டின் எவ்வத்தினைத் தீர்த்தற்குச் சென்று அதன் காலில் ஆய்ந்த கருமபினை அடுக்கிச் சிதைத்தாற்போல நீயும் நின் அறமான இல்லறத்தி லொழுகுதலைக் கைவிட்டு இழிந்த குண நிறைந்த பரத்தையது காமநோயினைத் தீர்த்தற்குச் சென்று அவளுடன் புனலாடி அவளுக்கு இழிந்தாளாகத் தலைவியைச்செய்து அத்தலைவியது சிறந்த நலனைச் சிதைத்து ஒழுகுவான ஒருவனல்லையோ என்று தோழி வாயின் மறுத்தாளாகக்கொள்க.

"வாயிற் கிளவி வெளிப்படக் கிளத்தல், தாவின்று உரிய தத்தம் கூற்றே" என்ற சூத்திரத்து, "எரியகைந் தன்ன . .. . ஆரப்பினும் பெரிதே" என்பது முழுவதையுங்காட்டி, "இதனுள் 'நாணிலை மன்ற' எனத் தோழி கூறி 'அலராகின்றால்' என வெளிப்படக் கிளத்தலின் வழுவா யமைந்தது என்றும், "கிழவோன் விளையாட் டாங்கு மற்றே" என்ற சூத்திரத்து, "எஃகுடை .. ருனே" எனத் தலைவி பிறர் அலர் கூறியவழிக் காமஞ் சிறந்து புலந்தவாறு காணக" என்றும் கூறுவர் நச். (தொல். பொருள். 241,164.)

பி - ம். 2. விளைஞர் 7. கூழை. 8. காழின். 9. நெருநல். 11. யான கரப்பவுங் கைகடந.

117. பாலை

மௌவலொடு மலர்ந்த மாக்குர னொச்சியு
மவ்வரி யல்கு லாயமு முள்ளா
ளேதிலன் பொய்ம்மொழி நம்பி யேர்வினை
வளங்கெழு திருநகர் புலம்பப் போகி
5 வெருவரு கவலை யாங்க ணருளவரக்
கருங்கால் லோமை யேறி வெண்டலைப்
பருந்துபெடை பயிரும் பாழ்நாட் டாங்கட்
பொலந்தொடி தெளிர்ப்ப வீசிச் சேவடிச்
சிலம்புநக வியலிச் சென்றென மகட்கே
10 சாந்துளர் வணர்குரல் வாரி வகைவகுத்
தியான்போது துணைப்பத் தகர மண்ணு
ளனன்ஞெ ரன்ன தகைவெங் காதலன்
வெறிகமழ் பன்மலர் புனையப் பின்னுவிட்டச்
சிறுபுறம் புதைய நெறிபுதாழ்ந் தன்கொ
15 னெடுங்கான் மாஅத் தூழுறு வெண்பழங்
கொடுந்தாள் யாமை பார்ப்பொடு கவரும்
பொய்கை சூழ்ந்த பொய்யா யாணர்
வாணன் சிறுகுடி வடாஅது
தீநீர்க் கான்யாற் றவிரறல் போன்றே.

என்பது. மகட் போக்கிய செவிலித்தாய் சொல்லியது.

.. ..

மௌவலொடு மலர்ந்த மா குரல் நொச்சியும் அ வரி அல்குல் ஆயமும் உள்ளாள் சாந்து உளர் வணர் குரல் வாரி வகை வகுத்து யான் போது துணைப்ப தகரம் மண்ணுள் ஏதிலன் பொய்ம்மொழி நம்பி ஏர் வினை வளம் கெழு திரு நகர் புலம்பப் போகி - மௌவற்பூவோடு மலர்ந்த கரிய கொத்தினையுடைய நொச்சியையும் அழகிய வரிபொருந்திய அல்குலையுடைய ஆயத்தையும் நினையாளாகி, சாந்தொடு சேர்த்துக் கோதும் நெறித்த மயிர்க்கற்றையை வாரி வகை வகையாக வகுத்து யான் போதுபெய்யவும் அதற்கு

உடன்பட்டுத் தகரத்தினைப் பூசாளாகி, அன்னியனொருவனுடைய பொய்ம்மொழியை விரும்பி, அழகிய சித்திர முதலிய தொழிலமைந்த வளங்கெழுமிய தன் செல்வமிக்க மாளிகை தனித் தொழியத் துறந்துபோய்;

வெருவரு கவலை ஆங்கண் வெள் தலை பருந்து கரு கால் ஓமை ஏறி அருள்வர பெடை பயிரும் பாழ் நாட்டு ஆங்கண் பொலம் தொடி தெளிர்ப்ப வீசி சே அடி சிலம்பு நக இயலி சென்ற என மகட்கு - வெருவத்தக்க கவலையிடத்தே வெண்டலைப் பருந்து கரிய காலையுடைய ஓமை மீதேறியிருந்து தன்பெடைக்கு அருள வரும் வண்ணம் அதனை யழையாநிற்கும் பாழான நாட்டிடத்தே தன் பொற்றொடி ஒலிப்ப வீசியும் சேவடியிலுள்ள சிலம்பு விளங்க உலாவியும் சென்ற என் மகளுக்கு,

தன் ஓர் அன்ன தகை வெம் காதலன் பின்னுவிட-தன்னையே ஒத்த தகைமையையும் விருப்பத்தையுமுடைய காதலன் பின்னு தலைச்செய்ய;

தனனொடு ஒப்பாவது. பிறப்பு, ஒழுக்கம், ஆண்மை, பிராயம், உருவு, அன்பு, நிறை, அருள், அறிவு, செல்வம் என்ற பத்து வகையாலும் ஒப்பு என்க.

வாணன் சிறுகுடி வடாஅது தீம் நீர் கான்யாற்று அறல் போன்று வணர் குரல் தாழ்ந்தன கொல - வாணன் சிறுகுடிக்கு வடபாலுள்ளதான தீவிய நீரையுடைய கானயாற்று அறலபோன்று நெறித்த மயிர்க்கற்றையானவை தாழ்ந்தனபோலும்[1] என்று, மகட் போக்கிய செவிலித்தாய் சொன்னாள் என்க.

நெடு கால் மாஅத்து ஊழ் உறு வெண் பழம் கொடு தாள் யாமை பார்ப்பொடு கவரும் பொய்கை சூழ்ந்த பொய்யா யாணர் வாணன் சிறுகுடி வடாஅது கானயாற்று அறல் போன்று சிறுபுறம் புதைய நெறிப்பு தாழ்ந்தன கொல் - நெடிய காலையுடைய மாமரத்தி னின்றும் செவ்வியழிந்து உதிர்ந்த சுவையற்ற பழத்தை வளைந்த காலையுடைய யாமையானது தன் பார்ப்பொடு கவராநிற்கும் பொய்கை சூழ்ந்த பொய்யாத புதுவருவாயையுடைய வாணன் என்பானுடைய சிறுகுடி என்னு மூருக்கு வடபாலுளதாகிய தீவிய நீரையுடைய கான்யாற்றிடத்து அவிரும் அறல்போன்று புறங்

கழுத்து மறைய வணர்குரல் நெறிப்புப்பட்டுத் தாழ்ந்தனவோ எனறாள் என்க.

வணர் குரல் - நெறித்த மயிர்க்கற்றை. உளர்தல் - கோதுதல். சிறுபுறம் - புறங்கழுத்து. ஊழ்த்தல் - செவ்வி யழிதல். இஃது ஊழ என முதனிலை மாத்திரையாய நின்றது.

மௌவல் - மல்லிகை விசேடம், தெளிர்த்தல் - ஒலித்தல்; 'வீங்குதோள், தெளிர்த்த வொளவளை' எனறா சிந்தாமணியினும (1330) அருள்வர - கேட்டாரகெல்லாம அருள்வர எனறலுமாம.

தானவளர்த்த மௌவல் நொச்சிகளையும் ஆயத்தையும உள்ளாளாய யான குரல் போது துணைப்பத் தகரம மண்ணுளாய எதிலன் மொழி நமபித் திருநகர புலம்பப்போகிப் பாழ்நாட்டாங்கண இயலிச சென்ற என் மகட்குத தன் காதலன பினனுவிட வணர் குரல் கான யாறறு அறல்போன்று நெறிபு தாழந்தனகொல் என்றியைகக.

மாஅத்துப பழத்தினை யாமை பாரப்பொடு கவருகின்ற பொய்கை சூழ்ந்த வாணன சிறுகுடி வடாஅது கானயாறு எனக. அவ்யாற்றின் அறல்போனறு வணர குரல் நெறிப்புப்பட்டுத் தாழ்நதனகொல் எனக.

முற்றுத பருவத்து வெளுத்த மாங்கனியை யாமை கவாந தேகித் தன பாரப்பினொடு உணடாறபோல, முதுக்குறையும பருவத்தளல்லாத பேதையான என மகளைத தலைமகன கவாநது சென்று இல்லறம நிகழத்தித தன சுற்றததினோடு இலலறப்பயனை எவ்வாறு நுகாவானகொல் எனறு, செவிலி தன மகளது பருவம நினைநது கவன்றாளாம்.

பருகது தன்பால் அருள்வரும் வணணம தன பெடையைப் பயிர்கின்ற குரலைத தலைமகன கேட்பானுதலால் என் புலமபலையும் துயரததையும கருதி, அருளபிறநது அவன் என்மகளை எனமனை யுயக்கவும கூடும் எனறு அவள் தேறினளுமாம்.

"தோழியும செவிலியும பொருநதுவழி நோக்கிக, கூறுதற குரியா கொளவழி யான" எனற விதிபறறிச செவிலி இறைச்சி கூறினள எனக.

பி - ம். 10. வண்குரல். 18. ப்பணணன்.

118. குறிஞ்சி

கறங்குவெள் ளருவி பிறங்குமலைக் கவாஅற்
றேங்கம ழிணர வேங்கை சூடித்
தொண்டகப் பறைச்சீர் பெண்டிரொடு விரைஇ
மறுகிற் றூங்குஞ் சிறுகுடிப் பாக்கத்
5 தியன்முரு கொப்பினை வயநாய் பிற்பட
பகல்வரிற் கவ்வை யஞ்சுது மிகல்கொள
விரும்பிடி கன்றொடு விரைஇய கயவாய்ப்
பெருங்கை யானைக் கோட்பிழைத் திரீஇய
வடுபுலி வழங்கு மாறிரு ணடுநாட
10 டனியை வருத லதனினு மஞ்சுது
மெனனு குவள்கொ றுனே பனனுட
புணர்குறி செய்த புலர்குர லேனற்
கிளிகடி பாடலு மொழிந்தன
ளளிய டானின னளியல திலளே.

என்பது: செறிப்பறிவுறீஇ யிரவும்பகலும் வாரலென்று வரைவு கடாஅயது.

— கபிலர்.

கறங்கு வெள் அருவி பிறங்கும் மலை கவாஅன் தேம் கமழ் இணர் வேங்கை சூடி பெண்டிரொடு விரைஇ மறுகில் தொண்டகப் பறை சீர் தூங்கும் சிறுகுடி பாக்கத்து இயல் முருகு ஒப்பினை வய நாய் பிற்பட பகல் வரில் கௌவை அஞ்சுதும் - ஒலிக்கும் வெளிய அருவி விளங்கும் ஓங்கிய மலைச்சாரலிலே தேன்கமழுகின்ற கொத்தையுடைய வேங்கையைச் சூடிப் பெண்டிரொடு கலந்து ஆடவா வீதியிற் றொண்டகப் பறையின் தாளத்தே ஆடுகின்ற சிறுகுடிப் பாக்கத்தினகண்ணே இயங்காநிற்கும் ஒரு முருகனை ஒப்பையாய வலிய நின் நாய் பின்னேவரப் பகற்போதில் நீ வருவையானுல் அலருக்கு அஞ்சாநின்றேம்,

தொண்டகப் பறை யாவது குறிஞ்சிநில மாக்கட்குரிய ஒரு சிறுபறை. ஆடவர் வேங்கை சூடிப் பெண்டிரொடு விரைஇத தொண்டகப் பறைச சீர்கருத் தூங்கும் சிறுகுடிப் பாக்கம் என்க.

கயவாய் பெரு கை யானை கோள் பிழைத்து இரு பிடி கன்றொடு விரைஇய இகல் கொள இரீஇய அடு புலி வழங்கும் ஆறு இருள் நடு நாள் தனியை வருதல் அதனினும் அஞ்சுதும் - பெரிய வாயையும் பெரிய கையையுமுடைய யானையைக் கொள்ளுதலிற் பிழைதது அவ்யானை கரிய பிடியோடும் கன்றோடும் கலநதனவாய் மாறுபாடு கொணடு ஓரிடததே மறைந்து இருக்கும்படிசெய்த அடு கின்ற புலி சஞ்சரிக்கும் வழியில் இருளையுடைய பாதி இராத திரியில் தனியனுகி வருதலை அவ்வலரினுங காட்டில் மிகுதியாக அஞ்சாநின்றேம்.

சிஙகம புலி முதலியவற்றிற்கு அஞ்சி யானைகள் இரவில் இனததோடு குழுமி இருககுமென்பதனை இநநூல் 78, 115 முதலிய பாடல்களாலும, 'களிறு வெரீஇ அரியாளி குழீஇ வழங காக கழிகட்டிரவு' என்ற திருக்கோவையார(255)ச செய்யுளா னும் அறிக.

"யானைக கோள்பிழைதது இரீஇய அடுபுலி வழஙகும் ஆறு இருள நடுநாள் தனியை வருதல்" என றது பொழுதும ஆறும வழு வுதலிற் குற்றஙகாட்டியது.

பல நாள் புணா குறி செய்த புலா குரல் ஏனல் கிளி கடி பாட லும ஒழிநதனள என் ஆகுவள் கொல் அளியள் நின் அளி அலது இலள் - பலநாளும புணர்தற்குக குறியாகச செய்த முற்றிய கதிரையுடைய ஏனலைக கவரவரும கிளியை ஓட்டும பாடலைப் பாடுதலும ஒழிநதனள், என ஆகுவளோ என் தோழி ? இரஙகத தககாளாகிய அவள் நினது அருளையனறிப் பிறிதொன்றும் இல ளாயினுள், எனறு செறிப்பு அறிவுறீஇ இரவும் பகலும் வாரலென்று தோழி வரைவு கடாஅயினுள் என்க.

ஏனல் முற்றித தினைப்புனம் அறுத்துத் தலைவி இற்செறிப் புண்டாளாதலால், இரவுக குறியிடதது வருதலொழிநதனளேயன்

றிப் பகற்புணர்ச்சிக்குச் செய்த குறியாகிய கிளி கடி பாடலும் ஒழிந்தனள் என்க.

பாகத்து முருகு ஒப்பினை பகல்வரிற் கௌவை யஞ்சுதும், புலிவழங்கும ஆறு இருள நடுநாள் வருதல் அதனினும் அஞ்சுதும் , பன்னாள புணாந்தி செய்த ஏனற் கிளிகடி பாடலும ஒழிந்தனள் ; எனனுருவள்கொல்லோ அஙகியள தான் ! நின அளியலதிலள் என்று கூட்டுக.

இகல் முருகு ஒப்பினை என்னும் பாடத்திற்கு வலிபடைத்த முருகனை ஒபபையாய என்றும, அவுணரொடு மாறுபாடு கொண்ட முருகனை ஒப்பையாய என்றும பொருள கூறுக.

பெருமையும உரனுமுடைய ஆட வா மகளிரொடு கூடித் தமக்கேலாத கூத்தாகிய தொணடகப்பறைச் சீர்க்குத் தூங்கினற போலப் பொருவிறந்த நீயும மடவேமாகிய எம்மொடு இவ விழிந்த களவொழுக்கத்தை இவ்வாறு நீட்டித்தொழுகறபாலை யல்லைகாண என்று தோழி கழறி வரைவுகடாயவாறுகக.

இது தலைமகனை நன்குமதியாமையின வழுவேனும, அனபு மிகுதியாற் கூறலின் அமைந்தது.

அடுபுலியேயாயினும யானையைக் கொள்ளும முறையிற் பிழைத்து அதனை இரீஇயினற் போல, நீ அறிவாற்றலுடையையே யாயினும், வரைந்து கொளளும் முறையிற பிழைத்தமையின் தலைவியை இற்செறிப்புணணச் செய்தனை என்று உள்ளுறை யுவமங் கூறினுளுமாம.

“பொழுதும ஆறும காப்பும” என்ற சூத்திரத்து, ‘கிழவோன் தனனை வாரல் என்றலும்” என்னும பகுதியுள், “பகல்வரிற் கௌவை யஞ்சுதும” என்பது பகல்வாரல் என்றது என்பா நச. (தொல். பொருள. 210.)

இப் பாட்டினை இத்துறைக்கே கொள்வர் நககீரா. (இறை. களவி. 30.)

119. பாலை

நுதலுந் தோளுந் திதலை யல்குலும
வண்ணமும வனப்பும வரியும வாட

வருநதுவ ளிவளெனத் திருந்துபு நோககி
வரைவுநன றெனனா தகலினு மவாவறி
5 தாறுசென மாகக ளறுதத பிரண்டை
யேறுபெறு பாமபின பைநதுணி கடுபப
நெறியயற றிரஙகு மததம வெறிகொள
வுமண்சாத திறநத வொழிக லடுபபி
னோன்சிலை மழவ ரூனபுழுக கயருஞ
10 சுரனவழுக கறற தெனனா தூரனாசிறநது
நெயத லுருவி னைதிலங ககலிலைத
தொடையமை பீலிப் பொலிநத கடிகை
மடையமை திண்சுரை மாககாழ வேலொடு
தணியம ரழுவந தமமொடு துணைபபத்
15 துணிகுவா கொல்லோ தாமே துணிகொள
மறபபுலி யுழநத வசிபடு செனனி
யுறுநோய வருத்தமொ டுணீஇய மண்டிப
படிமுழ மூனறிய நெடுநல யானை
– கைதோயத் துயிாககும வறுஞசுனை
20 மைதோய் சிமைய மலைமுத லாறே.

என்பது . செலவுணாததிய தோழிககுத தலைமகள் சொறறது.
தோழி தலைமகட்குச சொறறதூஉமாம்

— குடவாயிற் கீரத்தனா.

அவா வரைவு நன்று எனனாது அகலினும் - நம் தலைவா வரைதல் நன்று எனனாமல் அகல்வராயினும் ;

இவள் நுதலும் தோளும் திதலை அல்குலும் வணணமும வனப்பும வரியும் வாட வருநதுவள் என திருநதுபு நோககி மை தோய சிமைய மலை முதல் ஆறு தாமே தணி அமா அழுவம் தம மொடு துணைபப துணிகுவா கொல்லோ - இததலைவி தனது நுதலும தோளும திதலைபொருநதிய அல்குலும் இயறகையழகும் செயற்கை யழகும செவ்வரியும் வாட வருநதுவளே என்று திருததமாக ஆராயநது, மேகந தவழ்கினற சிகாததையுடைய மலையிடதது வழி

யிலே தாமே சென்று பகை தணிவிக்கும் போர்க்களப் பரப்பிலே தம்மொடு யாம் துணையாகச் சேர்ந்துபோகும்படி நிச்சயிப்பரோ? என்று, செலவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் சொன்னாள் என்க.

அவர் வரைவு நன்று என்னாது அகலினும் தோள முதலியன வாட இவள் வருந்துவள் என நோக்கி மலைமுதலாறு தம்மொடு துணைப்பத் துணிகுவர் கொல்லோ என்றியைக்க.

நுதல் முதலியன வாட இவள் வருந்துவள் என நோக்கியும் வரைவு நன்று என்னாது அவர் அகல்வாராயினும் மலைமுதலாறு தம்மொடு துணைப்பத் துணிகுவர் கொல்லோ என்றியைத்தலுமாம்.

இது பகைதணி வினையின்கண் அரசன் பிரிந்த பிரிவு, என்னை? உரஞ் சிறந்து வேலொடு தணி அமர் அழுவம் சென்றான் என்றாராகலின்.

'தாமே' என்புழி நின்ற ஏகாரம் தமமையொழியப் பிறராற் றணிவித்தலது அருமை தோற்றி நின்றதாகலின், பிரிநிலைக்கண் வந்தது. தாமே துணிகுவர் கொல்லோ என்றியைத்துப் பிறர் கூறாது தாமாகவே துணிகுவரோ எனறலுமாம். தாமே திருந்துபு நோக்கித் துணைப்பத் துணிகுவா கொல்லோ என்று இயைப்பினு மமையும்.

ஆறு செல் மாக்கள் அறுத்த பிரண்டை ஏறு பெறு பாம்பின் பை துணி கடுப்ப நெறி அயல் வறிது திரங்கும் அத்தம் — வழியே போகும் மாக்கள் அறுத்துப் போகட்ட பிரண்டைக் கொடியானது இடியேறு எறிதலைப் பெற்று நலிந்த பாமபின் பசிய துண்டம போல நெறியின் பக்கத்தே பயன் கோடலின்றியே திரங்காநிற்கும் அத்தத்திலே;

உமண் சாத்து இறந்த ஒழி கல் அடுப்பின் நோன சிலை மழவா வெறி கொள ஊன புழுக்கு அயரும் சுரம் வழக்கறறது என்னாது— உப்பு வாணிகா விடடொழித்த கல் அடுப்பிலே வலிய வில்லை யுடைய மழவா வெறி நாற்ற முண்டாக ஊன் புழுக்கினை வேவித்து உண்டு மகிழும் சுரனனது மக்களால் போக்கொழிந்த தென்னமல்,

நெய்தல் உருவின் ஐது இலங்கு அகல் இலை தொடை அமை பீலி பொலிந்த கடிகை மண்ட அமை திண சுரை மா காழ் வேலொடு

உரம் சிறந்த தணி அமர் அழுவம் தம்மொடு துணைப்ப துணிகுவர் கொல்லோ — நெய்தற்பூவினை வடிவாலொத்தக கூர்மையுடையதாக இலங்குகின்ற அகன்ற இலையினையும மாலையோடமைந்த மயிற்பீலியாற் பொலிந்த காம்பினையும், பூட்டுவாயமைந்த திண்ணிய குழாயினையும், கரிய தண்டையுமுடைய வேலோடு வலியாற் செருக்கிச் சென்று இருபெரு வேந்தரது மாறுபாட்டையும் தணிவிக்கின்ற போர்க்களப் பரப்பிலே தம்மொடு யாமும் துணைப்பட்டுச் செல்லுமாறு நிச்சயிப்பரோ என்க. நெய்தற்பூ வேலுக்கு உவமை. (களவழி. 33.)

ஒணசிலை மழவர் என்னும் பாடத்திற்கு ஒள்ளிய சிலைப்பையுடைய மழவர் என்க. சிலை, ஒரு மரமுமாம். தனி அமர் அழுவம் தம்மொடு துணைப்ப என்னும் பாடத்திற்குத் தனியாக விரும்பிச் செல்லும் சுரத்திற் றமக்குத் துணையாக எனக

மறம் புலி உழந்த துணி கொள வசி படு சென்னி உறு நோய வருத்தமொடு உணீஇய மணடி படி முழம ஊன்றிய நெடு நல் யானை கை தோய்த்து உயிர்க்கும வறும் சுனை மலை முதல் ஆறு - வலிய புலியோடு பொருதுழந்ததனால் துண்டமாகும்படி பிளப்புற்ற சென்னியிடத்து மிகும் நோயால் உண்டான வருத்தமொடு நீர் உண்ண விரும்பி, நிலத்தொடு படிந்த முழந்தாளை ஊன்றிய நெடிய நல்ல யானையானது துதிக்கையையிட்டுத் தோய்த்தும் நீரின்மையிற் கதறும் வறிய சுனையையுடைய மலையிடத்து வழி எனக.

துனி கொள என்ற பாடத்திற்கு, வெறுப்புக்கொள்ள என்று கூறி, அதனை உயிர்க்கும் என்பதனோடு கூட்டுக.

ஆறு செல்லும் மாக்களால் அறுத்துப் போகடப்பட்டுப் பிரண்டை வறிதே திரங்குவது போலத் தலைவராற் றுறக்கப்பட்டு எம் அழகு பயன்படலின்றியே கழியாநின்றது என்றாளாம்.

சாத்தராற் றுறக்கப்பட்ட கல்லடுப்பு மழவர்க்கு ஊன் புழுக்க அயர்ந்து மகிழற்குக் கருவியாயினாற் போலத் தலைவராற் றுறக்கப்பட்ட யாம அம்பற்பெண்டிர்க்கு அலர் தூற்றி மகிழற்கு இலக்காயினோம் என்றாளாம்.

புலியொடுழந்து சென்னியிடத்து வடுப்பட்டு வருந்திய யானை நீருண்ணச் சுனையிடத்து முழமூன்றிக் கையைத் தோய்த்தும் நீர

பெரு துயிர்த்தாற்போல, அன்னையின் கொடுஞ் சொல்லாலும், அம்பற் பெண்டிரின் அலராலும் நெஞ்சு புண்ணுற்ற யாம் அந்நோய் தீர வரையுமாறு தலைமகன் கழல்களைப் பணிந்து வேண்டியும் அருள் பெறாமல் உயிராகின்றேம் என்றாளாம்.

தலைமகள் இவ்வாறு கூறுதல், "உயிரினுஞ் சிறந்தன்று நாணே" என்ற களவியற் சூத்திரத்துத் "தாவி னன்மொழி கிழவி கிளப்பினும்" என்ற பகுதியாற் கொள்ளப்படும்.

இனித் தோழி கூற்றாகக் கூறும் இரண்டாந் துறைக்குத் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாக அவனகேட்டு வரையுமாறறால் இவ்வாறு தோழி தலைமகட்குக் கூறினாள் எனக.

"தோழியுஞ் செவிலியும் பொருந்துவழி நோக்கிக், கூறுதற் குரியர் கொள்வழி யான" என்ற உவமவியற் சூத்திரம் பற்றித் தோழி இறைச்சி கூறினாள்.

"கிழவி சொல்லி னவளறி கிளவி, தோழிக் காயின் நிலம் பெயர்ந் துரையாது" என்பவாகலின், பாலைநில மகளாகிய தோழி அந்நிலக் கருப்பொருள் கொண்டே இறைச்சி கூறினாள்.

பி - ம். 6. வேறு பெறு. 7. நெறியவற். 8. உமணசாகக்கொண்ட. 11. நெய்யகலுருவி. 15. துனிகொள்பு. 16. வரிபடு.

120. நெய்தல்

நெடுவேண் மார்பி னாரம் போலச்
செவ்வாய் வானந் தீண்டிமீ னருந்தும்
பைங்காற் கொக்கின நிரைபறை யுகப்பு
வெல்லை பைப்பயக் கழிபடிக் குடவயிற்
5 கல்சேர்ந் தனறே பல்கதிர் ஞாயிறு
மதரெழின் மழைக்கண் கலுழ விவளே
பெருநா ணணிந்த சிறுமென் சாயன்
மாணலஞ் சிதைய வேங்கி யானு
தழுவொடுங் கினளே பெரும வதனாற்
10 கழிச்சுறு வெறி[illegible] புட்டா ளத்திரி

நெடுநீ ரிருங்கழிப் பரிமெலிந தசைஇ
வல்வி லிளையரொ டெலலிச செலலாது
சேரநதனை செலினே சிதைகுவ துண்டோ
பெண்ணை யோங்கிய வெண்மணற படப்பை
15 யனறி லகவு மாங்கட்
சிறுகுர னெய்தலெம பெருங்கழி நாட்டே.

என்பது தோழி பகற்குறிககட் டலைமகளை யிடத்துயதது வநது தலைமகனை யெதிரபபட்டு நினறு சொல்லியது.

—நக்கீரனார்.

நெடுவேள் மார்பின் ஆரம் போல செவ்வானம வாய தீண்டி மீன் அருநதும பை கால் கொக்கு இனம் நிரை பறை உகப்ப எல்லை பைப்பய கழிப்பி பல் கதிா ஞாயிறு குடவயில் கல் சேரநதன்று - முருகன்மார்பிலே கிடநத முததுவடம்போலச செவ்வானததிடததைப பொருநதி மீனை யருநதும பசிய காலையுடைய கொககின் கூட்டம வரிசையாகப பறநதுயாநது செல்லப் பகலை மெல்ல மெல்லக கழிததுப் பல கதிர்களையுமுடைய ஞாயிறு அத்தகிரியை யடைநதது ;

பெரு நாண அணிந்த சிறு மென் சாயல் இவள் மாண் நலம் சிதைய ஏஙகி மதா எழில் மழை கண் கலுழ அழல் ஆனாது தொடங்கினள் பெரும - பெரிய நாணததை அணிநத சிறிய மெதமெதன்ற சாயலையுடைய இவள் தனது மாண்ட நலம் கெட ஏஙகி மதர்த்த அழகிய குளிர்நத கண கலஙக அழுதலை அமையாது தொடஙகினாள் பெருமானே ! அதனால்,

கழி சுறா எறிநத புள் தாள் அததிரி நெடு நீர் இரு கழி பரி மெலிநது வல் வில் இளையரொடு எல்லி செல்லாது பெணணை ஓஙகிய வெள் மணல் படப்பை அனறில் அகவும ஆஙகண் சிறு குரல் நெயதல் எம பெரு கழி நாடு சேர்நதனை அசைஇ செலினே சிதைகுவது உணடோ - கழியிடததுள்ள சுறாப் பாயநததனாலே புணணுற்ற தாளையுடைய கோவேறுகழுதையானது நெடிய நீரினையுடைய கரிய கழியிடததுச செலவு மெலிநததனால் வலிய வில்லையுடைய இளையரொடு நீ இரவிலே செல்லாமல், பனை வளாந

தோங்கிய வெள்ளிய மணற்சோலையிலே அனறில் தன பேடையை அழையாநிற்கும் அவ்விடததே சிறிய கொததான நெய்தன் மலரை யுடைய எம்முடைய பெரிய கழிசூழ்நத நாட்டினையடைநது இளைப்பாறிப் போனற் கெடுவது யாதாயினும் உணடோ? எனறு, தோழி பகற்குறிக்கட் டலைமகளை இடததுயததுவநது தலைமகனை எதிர்ப்பட்டு நின்று சொனனாள் என்க.

கொககின் நிரை என்ற பாடததிற்கு; கொககின் கூட்டம என்க அது பறநது எழ என்க.

ஞாயிறு குடவயிற்கல் சோநததனாலும், இவள் கண் கலுழ அழல் தொடஙகினளாதலாலும் பெருமானே! நீ ஊாநது வநத அததிரி பரிமெலிநததனாலும, நின இளையரொடு நீ இரவிலே நினனூாககுச செல்லாமல் எம கழி நாட்டுச சோநதனை அசைஇச செலின சிதைகுவ துண்டோ எனறு தோழி தலைவியது வருததம பற்றித தலைமகனுககுச சொன்னாள என்க

அன்றி லகவுமாஙகண சேர்நதனைசெலினே சிதைகுவ துண டோ என்றமையால், நீ வாராககால் தலைவி இறநதுபடுவள்காண என்று, தோழி குறிப்பாற் கூறியவாறு. என்னை? "அன்றில் துணை யொன்று பிரியினுந துஞ்சா" (அகம 50) என்பவாகலின்.

சிவந்த வானததை நெடுவேளின் மேனிககும் வரிசையாகப் பறந்து செல்லும் கொககினத்தை முததாரத்திறகும் உவமையாகக கொணடு, அவ்வானததை ஒட்டிப் பறநது செல்லும் கொககின் கூட்டத்தினை நெடுவேளின் மாா்பிடததுத துவளு முததாரமபோலு மென்று கூறினா என்க.

மெலிந் தென்னும் செய்தெனெசசம் செயவெனெசசப் பொருளில்வந்து காரணப் பொருள்பட்டது. எறிநத புண் - எறிந்த தனாலுற்ற புண. சாயல், மென்மைத் தன்மை.

சுரு எதிாநததனல் தனக்கு இயல்பாகவுளள செலவு மெலிநது அததிரி கழியிடததுத தஙகினாற்போல, நீ எதிாநதமையால் தனககு இயல்பாகவுள்ள நாணம முதலிய பெணமைக குணஙக ளொழிநது தலைவி நின் வழியளாயினாள் என்று தோழி இறைசசி யாற் கூறினாளாம்.

கணைவிசைக் கடுவளி யெடுத்தலிற் றுணைசெத்து
வெருளேறு பயிரு மாங்கட்
15 கருமுக முசுவின கானத் தானே

என்பது : தோழியாற் றலைமகளை யுடன் வருமெனக்கேட்ட தலைமகன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது

— மதுரை மருதனிளநாகன்.

இதன் பொருள்

உறு கணம் மழவர் உருள் கீண்டிட்ட ஆறு செல் மாக்கள் சோறு பொதி வெண் குடை கணை விசை கடு வளி எடுத்தலின் துணை செத்து வெருள் ஏறு பயிரும் ஆங்கண் — மிக்க கூட்டமான மழவர் தேருருள் உருளும்படி உடைத்திட்ட மலையின் வழியிலே செல்லும் சாத்தாது சோறு பொதிந்த வெளிய பனை ஓலைக் குடையை அம்பு போலும் விசையையுடைய சூறாவளி எழுப்புகையினாலே உண்டான ஓசையைத் தன் துணையிட்ட கூச்சலென்று கருதி வெருண்ட புல்வாயேறு அத் துணையை அஞ்சலென அழையா நிற்கும் அவ்விடங்களிலே,

கருமுக முசுவின் கானத்தான — கரியமுகத்து முசுக்கலைகள் நிறைந்த காட்டிலே;

கடு தெறல் வேனில் நீடிய வான் உயர் வழி — மிகுதியும் எரித்தலையுடைய கோடை நீட்டித்த மிகவுமுயர்ந்த ஏற்றவழியிலே;

நாள் வறுமை கூறிய மண் நீர் சிறு குளம் தொடு குழி மருங்கில் துவ்வா கலங்கல் — நாளும் தன் வறுமையைக்காட்டிக் கூறிய மண் கலந்த நீரையுடைய சிறிய குளத்தகத்தே தோண்டப்பட்ட குழியின் பக்கத்திலேயுள்ள உண்ணத் தகாத கலங்கல் நீரைக்கொண்டு;

கன்று உடை மடம் பிடி கய தலை மண்ணி சேறு கொண்டு ஆடிய வேறுபடு வயம களிறு — கன்றுகளை உடைய மடப்பம் பொருந்திய பிடியின் மெல்லிய தலையைக் கழுவிவிட்டுச் சேற்றைக் கொண்டு தான் நீராடியதனாலே பிடியோடும் கன்றோடும் வேறுபட்ட வலிய களிறு;

செ கோல் வால் இணர் தயங்க தீண்டி சொறி புறம் உரிஞிய நெறி அயல் மராஅத்து அல்குறு வரி நிழல் அசைஇ — சிவந்த

காம்பினையுடைய வெள்ளிய கொதது அசையத தன துதிக்கையாற் பறறிச சொறி பொருநதிய தன முதுகினை உராயநதுகொண்ட வழிக்கு அயலதாக வுளள மராமரததின தங்குதற் கமைநத வரி வரியாயுளள நிழலிலே தஙகி ,

தடம் மென் தோளி நம்மொடு தான வரும எனப — பருதத மெனமையான தோளையுடைய தலைவி நமமொடு தானும வருவள எனறு நின்றா ;

நெஞ்சே நாம நகை உடையம — நெஞ்சே ! இதுகேட்க நாம் நகையினை யுடையேமா யிராநின்றேம் எனறு, தோழியாலே தலைமகளை உடன் வருமெனக கேட்ட தலைமகன தன நெஞ்சிறகுச சொல்லிச செலவழுஙகினன எனக.

முசுவின கானததே எறு பயிரு மாஙகண வேனில் நீடிய உயா வழியிலே களிறு புறமுரிஞிய மாா அத்து நிழலில அசைஇத் தோளி நம்மொடு வரும எனப , நெஞ்சே! இது கேட்க நாம் நகையை உடையேமா யிராநினறேம் எனக.

நாணகையுடையம் என்ற பாடத்திறகு, நாளும் நகையை யுடையேமா யிராநின்றே மெனக. குளக் கொடுகுழி மருங்கிற் றூவற கலங்கல் எனற பாடத்திற்குக குளத்திலே கோடிய குழியிலே யுள்ள மழைத தூவலாலுணடான கலஙகல் நீரை என்க.

சேறுகொண்டு ஆடியதனால மட்களிறுபோலத தோன்றலின வேறுபடு வயககளிறு எனறான்.

களிறு தன் பிடியை மண்ணியும ஏறு தனது துணையைப பயிாந்தும் அவற்றினைத தலையளி செயதாறபோல யாமும தலைவி யைத் தலையளி செயயாநிறபேம் என்று தலைமகன தன தலைமை தோனற இறைசசியிற் கூறினனெகக் கொள்க

இது, 'கிழவோற் காயி னுரனொடு கிளக்கும' எனறும், 'கிழ வோற் காயின இடம வரை வின்றே' என்றும் ஆசிரியர் தொல் காபபியனா ஓதினராகலின், தலைமகன் றனறலைமை தோன்றக் கூறினன என்றும, பாலைத்திணைக்கண இறைசசி கொண்டா னெனறும் அறிக.

"காரணத்தி னமைநது முடிந்த காலை" எனற கற்பியற சூத்தி ரத்து, 'உடன்சேறல் செய்கையொ டன்னவை பிறவு மடம்பட வந்த தோழிக் கண்ணும்' என்ற பகுதியில தலைமகன நெஞ்சிற்குக

கூறியதாக இப்பாட்டினைக் கொள்வர் நச். இனிப்பேரா. "நாநகை யுடைய நெஞ்சே.........தான்வரு மென்ப தடமென் றோளி" என் பதனை, "எள்ளல் இளமை பேதைமை மடனென், றுள்ளப் பட்ட நகைநான் கென்ப" என்ற மெய்ப்பாட்டியற் சூத்திரத்துப் பிறர் மடம் பொருளாக நகை தோன்றற்கு உதாரணமாகக் கொள்வத னோடு, "பன்றி புல்வா யுழையே ....வெறனற் குரிய" என்ற மரபியற் சூத்திரத்துப் புல்வாய் எனப் பட்டதற்கு, 'வெரு ளேறு பயிரு மாங்கண்' என்பதனை உதாரணமாகவும் கொள்வர். (தொல். பொ. 146, 252, 594.)

பி - ம்: 1. கடுந்திறல். 11. பூறுகணை மழவ ருள்கீண். 13. கன்மிசை; கனைவிசை.

122. குறிஞ்சி

இரும்பிழி மகாஅரிவ் வழுங்கன மூதூர்
விழவின் றாயினுந் துஞ்சா தாகு
மல்ல லாவண மறுகுடன் மடியின்
வல்லுரைக் கடுஞ்சொ லன்னை துஞ்சாள்
5 பிணிகோ ளருஞ்சிறை யன்னை துஞ்சிற்
றுஞ்சாக் கண்ணர் காவலர் கடுகுவ
ரிலங்குவே லிளையர் துஞ்சின் வையெயிற்று
வலஞ்சுரித் தோகை ஞாளி மகிழு
மாவவாய் ஞமலி மகிழாது மடியிற்
10 பகலுரு வுறழ்நிலாக் கானறு விசும்பி
னகலவாய் மண்டில நின்றுவிரி யும்மே
திங்கள் கல்சேர்பு கனையிருண் மடியி
னில்லெலி வல்சி வல்வாய்க் கூகை
கழுதுவழங்கு யாமத் தழிதகக் குழறும்
15 வளைக்கட் சேவல் வாளாது மடியின
மனைச்செறி கோழி மாண்குர லியம்பு
மெல்லா மடிந்த காலை யொருநா
ணில்லா நெஞ்சத் தவர்வா ரலரே, யதனா
லரிபெய் புட்டி லார்ப்பப் பரிசிறந்

20 தாதி போகிய பாய்பரி நன்மா
ஞெச்சி வேலித் தித்த னுறந்தைக
சன்முதிர புறங்காட டன்ன
பன்பூட் டினமுற் றேழிநங் களவே

என்பது : தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லுவாளாய்த் தலைமகள் சொற்றது. தோழி சொல்லெடுப்பத் தலைமகள் சொல்லியதூஉமாம்.

இப்பாட்டு இரவுக்குறி.

— பரணர்.

இதன் பொருள்

மிக்க தேனுண்டு களிக்கும் மாக்களையுடைமையால் ஆரவாரமிக்க இம்மூதூர்தான் விழவினையுடையதின்றாயினும் துஞ்சாதாகும்; வளம் மிக்க கடை வீதியும் பிற வீதிகளும் உறங்கினாலும் கொடிய பேச்சுடைய அன்னை உறங்காளாவள்; பிணித்துக்கொள்ளும் கூற்றினைப் போலத் தப்பவரிய சிறை காவலையுடைய அன்னை துஞ்சினாலும், உறங்காத கண்ணரான ஊர் காவலர் விரைந்து வருவர்; விளங்குகின்ற வேலையுடைய அவ்விளையர் துஞ்சினாலும் கூரிய எயிற்றினையும் வலஞ்சுரிந்த வாலினையுமுடைய நாய் குரையாநிற்கும்; அரவமிகுத்த வாயையுடைய அந்நாய் குரையாது உறங்கினாலும், பகலுருவினை ஒக்கும் நிலாவைக் ககன் விசும்பின் அகன்றவிடத்திலுள்ள சந்திரன் நிலைபெற்று விரியாநிற்கும்; திங்கள் அத்தகிரியை யடைந்து மிக்க இருள்வந்து தங்குமானால், வீட்டெலியை உணவாகவுடைய வலிய வாயையுடைய கூகைச் சேவலானது பேய் இயங்கும் நடுயாமத்து உள்ளம் அழிவுண்டாகக் குழறாநிற்கும்; மாப்பொந்தில் வாழும் அக் கூகைச் சேவல் குழறாது உறங்குமாயின மனையின்கண் செறிக்கப்பட்ட கோழி தனது மாட்சிமைப்பட்ட குரலை எடுத்துக் கூவாநிற்கும்; இவை எல்லாம் உறங்கின ஒருகாலை ஒருநாளும் என்னிடத்தினின்று பிரிந்து நில்லாத நெஞ்சினையுடைய தலைவர் வாரலர்; அதனால், பருக்கைக் கற்கள் பெய்துள்ள சதங்கைகள் ஒலிக்க ஓட்டத்தில் மிக்கு, ஆதியென்னும் கதியிற்றேர்ந்த பாயும் செலவினையுடைய நல்ல குதிரைகளையும் காவல் வேலியையுமுடைய தித்தனது உறையூரைச் சூழ்ந்த கல முதிர்ந்த புறங்காடுபோல நம் களவு பல இடையூறுகளையுமுடையதா யிருந்தது தோழீ! என்று,

இரவுக் குறிக்கண் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லுவாளாய்த் தலைமகள் சொன்னாள் என்க.

கோள்-கூற்று, ஞாளி, ஞமலி-நாய், கழுது-பேய், ஆதி-குதிரையின் நேரோட்டம். ஈண்டுக் கூறிய கோழி யாமக்கோழி எனக் 'பொத்த வரையுட் போழ்வாய்க் கூகை' என்பது நோக்கி, 'வளைக்கட் சேவல்' என்பதற்கு மரப்பொந்தில் வாழும் கூகைச் சேவல் என்று உரைக்கப்பட்டது.

இப்பாட்டுச் 'சிறைகாவலெல்லாம் வந்த செய்யுள்' என்பர் (களவியலுரைகாரர். சூ 30.) "இருவகைக் குறிபிழைப் பாகிய விடத்தும்," என்னுங் களவியற் சூத்திரத்துக் 'காணாவகையிற் பொழுதுநனி யிகப்பினும்' என்னும் பகுதியின் விசேடவுரையில், 'தாய் துஞ்சாமை, ஊர் துஞ்சாமை, காவலர் கடுகுதல், நிலவு வெளிப்படுதல், நாய் துஞ்சாமை போல்வனவற்றால் தலைவன் குறியின்கண் தலைவி வரப்பெறாமல் நீட்டித்தலாம்' என்று கொண்டு, அதற்கு இப்பாட்டினை உதாரணமாகக் காட்டியும், "களவலராயினும்" என்னும் சூ. இயற்சூத்திரத்து, 'அன்னைவபிறவும் செவிலிமேன' என்றதனால், 'வல்லுரைக் கடுஞ்சொல் அன்னை துஞ்சாள்' என்பதுங் கொள்க என்றும், "குடையும் வாளும்" என்னும் புறத்திணையியற்சூத்திரத்து, 'முற்றிய அகத்தோன் வீழ்ந்த நொச்சியும்' என்னும் பகுதியின் விசேடவுரையில், 'நொச்சியாவது, காவல்; இதற்கு நொச்சி ஆண்டுச் சூடுதலும் கொள்க; அது மதிலைக் காத்தலும் உள்ளத்தைக் காத்தலுமென இருவர்க்குமாயிற்று இக்கருத்தானே 'நொச்சி வேலித்தித்தனுறந்தை' என்றார் சான்றோரும்' என்றும் கூறுவார் நச் இனிப்பேரா, "முட்டு வயிற் கழறல்" என்ற மெய்ப் பாட்டியற் சூத்திரத்து, "முட்டுவயிற் கழற" லென்னும் பகுதிக்கு, 'நொச்சிவேலி ... ..களவே' என்னும் பகுதியினை உதாரணமாகக் கொண்டு, 'இது தலைமகன் கேட்பக் கழறியுரைத்தது' என்றும் 'சேவற் பெயர்க்கொடை சிறகொடு சிவணும், மாயிருந் தூவி மயிலலங் கடையே' என்ற மரபியற் சூத்திர உரையில் 'கூகை' சேவலெனப் பட்டதற்கு 'வளைக்கட் சேவல் வாளாது மடியின்' என்பது உதாரணமாகுமென்றும் காட்டிச் செல்வர். (தொல். பொருள். 107, 115, 68, 271, 603.)

பி - ம்: 8. மருளும்; 9. குரையாது; 22. கன்முது.

123. பாலை

உண்ணா மையி னுறங்கிய மருங்கி
னாடாப் படிவத் தான்றோர் போல
வரைசெறி சிறுநெறி நிரைபுடன் செல்லுங்
கான யானை கவினழி குன்றம்
5 மிறந்துபொரு டருதலு மாற்றாய் சிறந்த
சில்லைங் கூந்த னல்லகம் பொருந்தி
யொழியின் வறுமை யஞ்சுதி யழிதக
வுடைமதி வாழிய நெஞ்சே நிலவென
நெய்கனி நெடுவே லெஃகி னிமைக்கு
10 மழைமருள் பஃறோன் மாவண் சோழர்
கழைமாய் காவிரிக் கடன்மண்டு பெருந்துறை
யிறவொடு வந்து கோதையொடு பெயரும்
பெருங்கட லோதம் போல
வொன்றிற் கொள்ளாய் சென்றுதரு பொருட்கே.

என்பது : தலைமகன் இடைச் சுரத்துத் தனெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

இப் பாட்டினுட் படிவமென்பது விரதம்.

— காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார்.

இதன் பொருள்

வரை செறி சிறு நெறி நிரைபுஉடன் செல்லும் கான யானை - பக்க மலையைச் செறிந்த சிறிய வழியிலே மந்தையாயக் கூட்டங் கூடிச் செல்லும் காட்டியானைகள் ;

உண்ணாமையின் உறங்கிய மருங்கின் ஆடா படிவத்து ஆன்றோர் போல கவின் அழி குன்றம் இறந்து பொருள் தருதலும் ஆற்றாய் - உண்ணாமையினாலே ஒட்டிப்போன வயிற்றினை யுடைய நீராடாத விரதத்து ஆன்றோரைப்போல அழகழியாநின்ற குன்றத்தினைக் கடந்து பொருளீட்டுதலும் மாட்டிற்றிலை ;

சில் ஐங்கூந்தல் நல் அகம் பொருந்தி ஒழியின் வறுமை அஞ்சுதி - சிலவாகிய ஐந்து பகுதியையுடைய கூந்தலாற் பொலிந்த

தலைவியது நல்ல ஆகத்தைப் பொருந்தி மனைக்கண் ஒழியின் வறுமையை அஞ்சாநின்றாய்,

சென்று தரு பொருட்கு - குன்றமிறந்து சென்று ஈட்டும் பொருளைக் குறித்து ;

நிலவு என நெய் கனி நெடு வேல் இமைக்கும் எஃகின் மழை மருள் பல தோல் மா வண் சோழர் கழை மாய் காவிரி மண்டு கடல் பெரு துறை இறவொடு வந்து கோதையொடு பெயரும் பெரு கடல் ஓதம் போல - நிலவெனனும்படி நெய்யாற்கனிந்த நெடிய வேற் படையினையும், மின்னுகின்ற வாட்படையினையும் மழையை ஒத்த பல தோற்கிடுகுப் படையினையும் பெரிய வள்ளன்மையையுமுடைய சோழரது ஓடக்கோலை முழுகச் செய்யும் நீத்தத்தையுடைய காவிரியானது சென்றடையும் கடற்பெருந் துறைக்கண்ணே இறவொடு வந்து கோதையொடு பெயரும் பெருங் கடலலைபோல ;

ஒன்றில் கொள்ளாய் - போதல் தவிர்தல் என்னுமிரண்டனுள் ஒன்றினிடத்துத் துணிவினைக் கொள்ளாய் ;

நெஞ்சே வாழிய அழிதக உடைமதி - நெஞ்சே ! நீ வாழ்க, அன்றி அழிவு பொருந்தப் பிளக்க, என்று, தலைமகன் இடைச் சுரத்துத் தன்னெஞ்சினைக் கழறிச் சொன்னான் என்க.

ஓதம் இறவினையாதல் கோதையினையாதல் ஒன்றினைக் கொள்ளாது இறவொடு வருதலும் பின்னர் அதனை விடுத்துக் கோதையைக் கைக் கொண்டு பெயர்தலும் போல நெஞ்சமும் போதல் தவிர்தல் எனனும் இரண்டனுள் ஒன்றினைக் கைக்கொள்ளாது, முதலிற் பொருளை யுட்கொண்டு செலவயர்தலும், பின்னர் அதனை விடுத்துச் சில்லைங் கூந்தலாளது ஆகத்தை யுட்கொண்டு செலவொழிதலுமாக உழலாநின்றது என்றான் என்க.

கழைமாய் என்றமையால் நீத்தம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது ; உறைகுதல் - ஒடுங்குதல், கழை - ஓடக்கோல், மாயத்தல் - நீருள் மறையச் செய்தல்.

நெஞ்சே ! குன்ற மிறந்து பொரு டருதலுமாற்றாய் ; சில்லைங் கூந்தலாளது ஆகம் பொருந்தி ஒழியின் வறுமையை யஞ்சுதி ; சோழர் காவிரியானது சென்று மண்டாநின்ற கடற்றுறை ஓத

மேபோலச் சென்றுதரு பொருட்கு ஒன்றிற் கொள்ளாய் அழிதக உடைமதி, வாழிய என்றியைக்க.

"காணத்தி னமைந்து முடிந்த காலை" என்னுங் கற்பியற் சூத்திரத்து, 'வேற்றுநாட் டகல்வயின் விழுமத் தானும்' என்னும் பகுதியின் விசேடவுரையில 'விழுமமாவன, பிரியக் கருதியவன் பள்ளியிடத்துக் கனவிற் கூறுவனவும், போவேமோ தவிர்வேமோ வென வருந்திக் கூறுவனவும பிறவுமாம்' என்று கொண்டு, 'இப்பாட்டுப் போவேமோ தவிர்வேமோ என்றது' என்றும், "நோயு மின்பமு மிருவகை நிலையின்" என்னும் பொருளியற் சூத்திரவுரையில், "'உணர்ந்தமையின' எனனும் அகப்பாட்டினுள், 'இறவொடு வந்து... .....பொருட்கே' என்றவழி 'அழிதகவுடைமதி வாழிய நெஞ்சே' என்றதனான் நிலையின் றுருதி என நெஞ்சினை உறுப புடையது போலக் கழறி நன்குரைத்தவாறும், ஒதத்தையும் நெஞ் சையும் உயர்திணையாக்கி உவமவாயிற் படுத்தவாறுங் காண்க" என்றும் கூறுவார் நச். (தொல் பொருள். 146, 196.)

பி - ம்: 1. னுயங்கிய. 8. உடையை வாழிய னெஞ்சே. 9 லெஃகிலே. 14. வொன்றிற் கொல்லாய்.

124. முல்லை

நன்கலங் களிற்றொடு நணணு ரேந்தி
வந்திறை கொடுத்து வணங்கினர் வழிமொழிந்து
சென்றீ கெனப வாயின வேந்தனு
நிலம்வகுத் துறூஉ வீண்டிய தானையொ
5 டின்றே புகுதல் வாய்வது நன்றே
மாட மாணகர்ப் பாடமை சேக்கைத்
துனிதீர் கொள்கைநங் காதலி யினிதுறப்
பாசறை வருத்தம் வீட நீயு
மின்னுநிமிர்ந் தன்ன பொனனணியற் புனைபடைக்
10 கொய்சுவற புரவிக் கைகவர் வயங்குபரி
வண்பெயற் கவிழ்ந்த பைங்கொடி முல்லை
வீகமழ் நெடுவழி யூதுவண் டிரியக்
காலை யெய்தக் கடவுமதி மாலை

யந்தி காவல ரம்பணை யிமிழிசை
15 யரமிய வியலகத் தியம்பு
நிரைநிலை ஞாயி னெடுமதி லூரே

என்பது தலைமகன் தேர்ப்பாகற் குரைத்தது.

— மதுரை அறுவைவாணிகனிள வேட்டனார்

இதன் பொருள்

நன்னார் நல் கலம் களிறொடு தந்து வந்து திறை கொடுத்து வணங்கினர் வழிமொழிந்து சென்றீக என்பவாயின் வேந்தனும் நிலம் வகுத்துறூஉ ஈண்டிய தானையொடு இன்றே புகுதல் நன்றே வாய வது - பகைவர் நல்ல ஆபரணங்களை யானைமீது எடுப்பித்துக்கொண்டு வந்து திறையாகக் கொடுத்து வணங்கி வழிபாடு சொல்லிச்செல்லுக என்பாராயின், வேந்தனும் நிலத்தை வகுத்துக்கொண்டு ஒன்றுகூடிய தனது சேனையொடு இன்றே தன் ஊர் புகுதல் பெரிதும் மெய்யாகும்;

மாடம் மாண் நகர் பாடு அமை சேக்கை துனி தீர் கொள்கை நம் காதலி இனிது உறு பாசறை வருத்தம் வீட - மாடங்களால் மாட்சிமைப்பட்ட மாளிகையிலே செவ்வியமைந்த பள்ளியிலே வெறுப்புத் தீர்ந்த கோட்பாட்டினையுடைய நம் காதலி இனிதுறவும், இங்கு நம் பாசறை வருத்தம் ஒழியவும்,

வன் பெயற்கு அவிழ்ந்த பை கொடி முல்லை வீ கமழ் நெடு வழி ஊதுவண்டு இரிய காலை — வளவிய பெயற்கு மலர்ந்த பசிய கொடியிடத்து முல்லை மலர் மணவாநின்ற நெடிய வழியிலே நுகரும் வண்டுகள் பறந்தோட, இக்காலத்தே,

மின்னு நிமிர்ந்தன்ன பொன் இயல் புனை படை கொய் சுவல் புரவி கை கவர் வயங்கு பரி — மின்னல் நுடங்கினால் அன்ன ஒளி வீசுகின்ற பொன்னால் இயன்ற அலங்கரித்த பல்லணத்தினையும், கொய்யப்பட்ட உளையினையுமுடைய புரவியைக் கை விரும்புகின்ற விளக்கமமைந்த செலவு சிறக்க,

அந்தி காவலர் அம் பணை இமிழ் இசை வியல் அரமிய அகத்து இயம்பும் நிரை நிலை ஞாயில நெடு மதில் ஊர் மாலை எய்த கடவுமதி— அந்திப் பொழுதிற் காக்கும் முறைமையையுடைய காவலரது அழகிய முரசின ஆர்க்கின்ற ஓசையானது அகன்ற நிலாவெளி முற்றத்தின

கண் ஒலியாநிற்கும் ஒழுங்குபட்ட நிலைமையையுடைய மதிலுறுப பாற் சிறநத நெடிய மதிலை யுடைய ஊர்க்கு மாலையிலே சென் றடையக கடாவுவாயாக என்று, தலைமகன் தேர்பபாகற்கு உரைத் தான என்க.

களிற்றொடு - உருபுமயக்கம் ; நண்ணார் நன் கலம் ஏநதிக களிற்றொடும வந்து திறை கொடுதது வணங்கினா எனறலுமாம். களிற்றுத்திறையும் கலத்திறையும கொடுத்தனர் என்றபடி.

சென்றீக - செல்லுக. இஃது 'என் போாயானை வநதீக வீங்கு' (கலி. 86.) எனபதனோடு ஒபபிடத்தககது.

நண்ணார் திறை கொடுதது வணங்கி வழி மொழிநது சென்றீக எனபவாயின் வேநதனும் தானையொடு இன்றே புகுதல் வாயவது ; நம் காதலி இனிதுற நீயும பாசறை வருதநம வீட மதிலூாககு மாலை எய்தப புரவி கடவுமதி எனறியைகக.

'அரமிய வியலகம' எனபதனைச 'சிதைநதன வரினு மியைந தன வரையார' எனற சூததிரத்துககுக காட்டுவர் ; "மேலோா முறைமை நால்வர்க்கு முரிததே" என்ற அகததிணை யியறசூததிர வுரையில், "நன்கலங......... .... .வழிமொழிநது' எனபுழி நன்கலந திறை கொடுததோ ரென்றலின, பகைவயிற் பிரிவே பொருள் வருவாயாயிற்று" என்றும் கூறுவா நச. (தொல். சொல். 402 ; பொருள். 29)

பி - ம் : 4. வருததுறூஅ. 6. மாடமாநகா 9. பொன்னயிற்.

125. பாலை

அரம்போ ழவ்வளை தோணிலை நெகிழ
நிரம்பா வாழ்க்கை நோதல வேண்டி
யீர்மகா ழனன வருப்புழுதி ரீஙகை
யாலி யனன வாலவீ தாஅய
5 வைவா லோதி மையண லேய்ப்பத
தாதுறு குவளைப் போதுபிணி யவிழப்
படாஅப பைங்கட் பாவடிக் கயவாய்க
கடாஅ மாறிய யானை போலப

பெய்துவறி தாகிய பொங்குசெலற கொண்மூ
10 மைதோய் விசும்பின மாதிரத் துழிதரப
பனியடூஉ நின்ற பானாட கங்குற
றமியோர் மதுகை தூககாய் தண்ணென
முனிய வலைததி முரணில காலைக்
கைதொழு மரபிற் கடவுட் சான்ற
15 செய்வினை மருங்கிற செனறோர் வல்வரின
விரியுளைப பொலிநத பரியுடை நனமான
வெருவரு தானையொடு வேணடுபுலத திறுத்த
பெருவளக சரிசான முனனிலைச செல்லார்
சூடா வாகைப பறநதலை யாடுபெற
20 வொனபது குடையு நனபக லொழித்த
பீடின மனனர் போல
வோடுவை மனனுல வாடைநீ யெமக்கே.

என்பது: தலைமகன் வினைமுற்றி மீண்டமை யுணாநத தோழி தலைமகட்குச சொல்லியது.

— பரணர்.

இதன் பொருள்

நிரம்பா வாழ்க்கை நோர்தல் வேண்டி - முடிவு போகாத இல் வாழ்க்கையை முற்றுவிக்க வேணடி ;

அரம் போழ் அ வளை தோள் நிலை நெகிழ - அரத்தாற் போழப பட்ட அழகிய வளைகள எம் தோளநிலையினின்றும நழுவும்படி ;

ஈங்காழ் அன்ன அருமபு முதிா ஈஙகை ஆலி அன்ன வால் வீ தாஅய் - ஈரிய கொட்டையை ஒக்கும் அரும்புகள் முதிாநத ஈங் கையின் ஆலஙகட்டி போலும் வெளிய பூக்கள உதிாகையாலே ;

வை வால் ஓதி மை அணல் ஏயபப தாது உறு குவளை போது பிணி அவிழ - கூரிய வாலையுடைய ஓநதியின இருண்ட தாடியை ஒககத தாது நிரம்பிய குவளை மொட்டுக் கட்டவிழவும் ;

படா மை கண் பா அடி கய வாய மாறிய கடாஅம் யானை போல பெய்து வறிது ஆகிய பொஙகு செலல கொண்மூ மை தோய்

விசும்பின் மாதிரத்து உழிதர—உறங்காத பசிய கண்ணையும், பரந்த அடியையும், பெரிய வாயையும, வற்றிய கடாத்தையுமுடைய யானை போலப பெய்து வற்றிய பொஙகிய செலவினையுடைய மேகமானது நீலநிறந தோய்நத ஆகாயததிற் பலதிசைகளிலும் திரிதரவும் ;

வாடை - ஓ; வாடைக் காற்றே !;

முரணஇல் காலை-நமமிருவாக்கும் மாறுபாடில்லாத காலததே ;

பனி அடூஉ நின்ற பால நாள் கங்குல் தமியோர் மதுகை தூககாய் தண் என முனிய அலைததி - பனி வருத்தாநின்ற பாதி ராததிரி இருளிலே தனிததுளளாரது வலிமையை ஆராயாய் தண் ணெனறு நினனை யாம வெறுக்குமாறு வருததாநின்றாய்காண் ;

கை தொழு மரபின கடவுள் சான்ற செய்வினை மருங்கின் சென்றோா வல்வரின் - பலரும கையாறதொழுந தன்மையையுடைய கடவுட்டன்மை யமைநத செயவினையாகிய ஓதல் வினையின் பகக லிலே செனற எம தலைவா விரையவரின் ;

விரி உளை பொலிந்த பரி உடை நல் மான் வெருவரு தானை யொடு வேண்டு புலத்து இறுத்த பெரு வளம் கரிகால் முன் நிலை செல்லாா சூடா வாகை பறநதலை ஆடு பெற ஒன்பது குடையும் நல் பகல ஒழித்த பீடு இல் மன்னர்போல நீ மன் ஓடுவை — விரிநத தலை யாட்டததாற் பொலிந்த விரைந்த செலவினையுடைய-நன்மை வாய்ந்த குதிரைப்படை முதலாக மாற்றார்க்கு அச்சம் வருகின்ற பிறபடையோடும் தான வேணடிய புலத்துத தங்கிய பெரிய வளததையுடைய கரிகால் வளவனுககு முன் நிற்றலை மாட்டாராய், வாகையூர்ப பறநதலையிலே அவன் வெற்றிபெறத் தாம் தோற்றுத் தமது ஒன்பது குடையையும நடுபபகலிலே போகட்டு ஒழிதத பெருமை யொழிநத மன்னர் ஒன்பதினமரைப்போல நீ மிகுதியும் ஓடுவை, என்று, தலைமகன வினைமுற்றி மீண்டமை யுணாநத தோழி தலைமகட்குச சொன்னாள் என்க.

சூடாவாகை, வெளிபபடை.

மன்னாககுத தொகை கொடாது வாளா கூறினரேனும குடை ஒனபது எனத தொகை கொடுததலின் மன்னரும் ஒன்ப தினம ராயினா உமமை முற்றுமமை.

நிரமபா வாழ்க்கை நேர்தல் வேண்டி வளை நெகிழக் கடவுட் சான்ற செய்வினை மருங்கிற சென்றோர் வல்வரின் வாடை! நீ எமககுப பீடின மன்னாபோல ஓடுவை என்றியைகக.

ஈஙகை தாஅய்க குவளைபபோது பிணி அவிழவும பெயது வறிதாகிய கொணமூ மாதிரத்து உழிதரவும பனி அடூஉநின்ற பாணுட் கஙகுலில வாடையே நீமுனிய அலேததி எனக.

"பனியெதிர பருவமு முரிதவெதன மொழிப" என்ற அகத் திணை யியற்சூததிர வுரையில் முனபனியாமங் குறிஞ்சிககண் வநத தறகு 'பனியடூஉ நின்ற... ... காலை' எனபதனைக் காட்டியும, "ஓதலுந தூது முயாநதோா மேன" என்ற சூடி இயற்சூத்திர வுரையில இபபாட்டினைக காட்டி, இதனுள் பலருங கைதொழும் மரபினையுடைய கடவுட்டனமையமைநத செயவினை யெனவே, ஓதற் பிரிதலெனபது பெற்ரும; 'சிறநதது பயிற்றல இறந்ததன பயனே' எனபதனுற் கிழவனும கிழததியும இலலறததிற் சிறநதது பயிற் ருக்கால் இறநததனுற் பயனின்றுதலின, இல்லறம் நிரம்பாதென் றறகு, 'நிரம்பா வாழ்கைக' எனருர் இலலறம நிகழ்ததுகின்ற காலததே மேல் வரும் துறவறம் நிகழ்த்துதற்காக அவற்றைக கூறும் நூலகளையும் கறறு, அவறறின பினனாத தததுவங்களை யுணர்ந்து மெய்யுணாதல அநதணா முதலிய மூவாக்கும் வேண்டு தலின ஓதற பிரிவு அநதணா முதலியோாக்கே சிறந்த தென்ருர்" என்றும், "வேணடிய கல்வி யாண்டுமூன றிறவாது" எனனுங கற்பியற சூததிரதது, 'அரமபோழவ்வளை' என்னும பாட்டினுள், 'பாணுட் கஙகுல்ன ...... முனிய அலேததி... ....கடவுட் சானற செயவினை மருஙகிற சென்றோா வல்வரின ... ... ஓடுவை' என்றது இராப்பொழுது அகலாது நீட்டித்ததற்கு ஆற்ரு ளாய்க கூறிருளென்று உணாக" எனறும கூறுவர் நச் தேவா காரணமாகப பிரியும பிரிவுககு இதனை உதாரணமாகக் கொள்வா இளம் (தொல் பொருள். 7, 26, 188, 30)

பி - ம்: 5. வைவா லோதி. 6. க்கேழுறு; க்கோளுறு. 9. வோஙகுசெலற 10 திழிதா. 11. பனிபடநி. தலை மகன் வினைமுறறி மீண்டமை தோழி யுணரத தலைமகள் சொல்லியது.

126. மருதம்

நினவாய் செத்து நீபல வுள்ளிப
பெரும்புன் பைதலை வருநத லன்றிய
மலைமிசைச் தொடுத்த மலிநதுசெல னீத்தந
தலைநாண் மாமலா தண்டுறைந தயங்கக்
5 கடற்கரை மெலிக்குங் காவிரிப் பேரியாற்
றறல்வார் நெடுங்கயத் தருநிலை கலங்க
மாவிரு ணடுநாட் போகித் தனையர்
காலைத் தந்த கணைகோட்டு வாளைக
கவ்வாங் குநதி யஞ்சொற் பாண்மக
10 ணெடுங்கொடி நுடங்கு நறவுமலி மறுகிற்
பழஞ்செந நெல்லின் முகவை கொள்ளாள்
கழங்குறழ் முததமொடு நனகலம் பெறாஉம்
பயங்கெழு வைப்பிற் பல்வே லெவ்வி
நயம்புரி நன்மொழி யடக்கவு மடங்கான்
15 பொன்னிணர் நறுமலர்ப் புன்னை வெஃகித்
திதியனொடு பொருத வன்னி போல
விளிகுவை கொல்லோ நீயே கிளியெனச்
சிறிய மிழற்றுஞ் செவ்வாய்ப் பெரிய
கயலென வமர்த்த வுண்கட் புயலெனப்
20 புறநதாழ் பிருளிய பிறங்குகுர லைம்பான்
மின்னேர் மருஙகுற் குறுமகள
பினனிலை விடாஅ மடநெகெழு நெஞ்சே.

என்பது : 1. உணர்பபுவயின்வாரா ஊடற்கட் டலைமகன றன் னெஞ்சிற்குச சொல்லியது

2. அல்லகுறிபபட் டழிந்ததூஉமாம்.

3. தோழியைப் பினனினற தலைமகன் தனனெஞ்சிற்குச சொல்லியதூஉமாம்.

— நக்கீரா

இதன் பொருள்

கிளி என சிறிய மிழற்றும் செ வாய் பெரிய கயல் என அமர்த்த உண் கண் புயல என புறம் தாழ்பு இருளிய பிறங்கு குரல் ஐம்பால் மின நேர் மருங்குல் குறுமகள் பின நிலை விடாஅ மடம் கெழு நெஞ்சே — கிளி என்னுமாறு சிறியவாக மிழற்றுகின்ற செவ்வாயினையும், பெரிய கயலெனனுமாறு மாறுபட்ட மையுண்ட கண்ணினையும், மேகம் என்னுமாறு முதுகிலே தாழ்ந்து இருண்ட, விளங்குகின்ற கொததான ஐநது பகுதியான கூந்தலையும், மின் போன்ற மருங்குலையும், இளமையினையு முடைய த.. வியது பின்னே நிற்றலைத் தவிராத மடமை கெழுமிய நெஞ்சே!

நின நீ வாய செதது பல உள்ளி பெரு புல் பைதலை வருந்தல் அன்றியும் — நின் சொற்களை நீதானே மெய்யாகக் கருதிப பலபல நினைநது பெரிய புல்லிய துன்பமுடையையாய வருந்துவதன்றியும்,

மலைமிசை தொடுத்த மலிந்து செலல நீத்தம தலை நாள் மா மலா தண் துறை தயங்க - மலையின மிசையே தொடுத்த மிக்குசசெல்லு கின்ற வெள்ளத்தாலே முதல் நாளிலே பூதத பெருமை பொருநதிய மலா தண்ணிய துறைக்கண்ணே அசையா நிறக,

கடல் கரை மெலிக்கும் காவிரி பேர் யாறு அறல் வாா நெடு கயதது அரு நிலை கலங்க - கடலின் கரையை மெலிவிககும் காவிரி எனனும் பெரிய யாற்றினுடைய கருமணை லொழுகிய நெடிய மடுவின் நிலைததற்கரிய ஆழ்நத நிலை தளருமாறு;

மால் இருள் நடு நாள போகி தனனையர் காலை தநத கணை கோட்டு வாளைக்கு அ வாங்கு உநதி அம சொல் பாண் மகள் நெடு கொடி நுடங்கும் நறவு மலி மறுகில் பழ செ நெலலின் முகவை கொள்ளாள் கழங்கு உறழ் முத்தமொடு நல் கலம் பெறூஉம் பயம் கெழு வைப்பின் பல வேல் எவ்வி - மயக்கததைச் செய் கின்ற இருண்ட நள்ளிரவிலே சென்று தன தமையனமார் நாட் காலையிலே பிடிததுக்கொணர்நத திரணட, உடலிடத்து வரியுள்ள வாளைமீனுக்கு விலையாக அழகிய உட்குழிந்த கொபபூழினையும அஞ்சொல்லினையுமுடைய பாண்மகள் நெடிய கொடிகள் அசையும கள்ளு மலிந்த வீதியின்கண்ணே பழைய செநநெல் முகவையை விரும்பாளாய்க் கழங்கினை ஒக்கும் பருத்த முத்தமொடு நல்ல ஆபர

ணங்களைக் கொள்ளும் பயன் மிக்க ஊர்களையும் பல வேற்படைகளையு முடைய எவ்வி என்பான்,

நயம் புரி நல் மொழி அடக்கவும் அடங்கான பொன் இணர் நறு மலர் புன்னை வெஃகி திதியனொடு பொருத அன்னி போல — நீதியை ஆராய்ந்த நல்ல மொழியாலே அடக்கவும் அடங்கானாய்ப் பொன்போலும் பூங்கொத்தினையும் நறிய மலரினையுமுடைய புன்னைமரத்தினை விரும்பித் திதியனொடு பொருத அன்னிபோல;

விளிகுவை கொல்லோ நீ— நீ இறந்தும் படுவையோ! என்று, உணர்ப்பு வயினவாரா ஊடற்கண் தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொன்னான் எனக.

குறுமகள் பின்னிலை விடா நெஞ்சே! பைதலையாய் வருந்தலானீயும் அன்னிபோல விளிகுவைகொல்லோ எனக் கூட்டுக.

தன்னையர் தந்த வாளைக்குப் பாணமகள் கொடிநுடங்கும் மறுகில் செந்நெல்லின் முகவைகொள்ளாள் முத்தமொடு நன்கலம் பெறும் வைப்பின் எவ்வி என்க.

காவிரிப் பேரியாற்றுக் கயத்து நிலைகலங்கத் தன்னையர் இருள் நடு நாட் போகிக் காலையிலே தந்த வாளை எனக.

மலைமிசைத் தொடுத்த நீத்தத்தால் மாமலர் துறைத் தயங்கக் கடற் கரையை மெலிவிக்கும் காவிரிப் பேரியாறு என்க.

தன்னையர் மாலிருள் நடுநாட் போகியது கொண்டு வாளையை அன்னதருநற அமையத்துப் பற்றற்கு எனக. வாளை முதலிய மீன்கள் நள்ளிரவில் உறங்குமென்ப, 'கடல் மீன் துஞ்சும் நள்ளென் யாமத்து' என்றார் பரணரும். (அகம். 142.)

வாய் - மெய். செத்தல் - கருதுதல். தயங்குதல் - அசைதல். கடலின் கரையை மெலித்தலாவது - கடற்கரையைக் குத்தி யிடித்தல் தலைநாள் நீத்தமாவது, புதுப்பெருக்கு. கோட்டு வாளை, வாளை விசேடம். புரிதல் - ஆராய்தல். முகவை - முகந்துகொள்ளும் நெல். வைப்பு - ஊர்.

நீத்தம் மலரை யலைத்ததோடு கடற்கரையையும் குத்தி யிடித்தாற் போல, இவ்வாற்றாமை தலைவியது குழையு முள்ளத்தை நெகிழ்வித்ததன்றி தோழியது வலிய உரனையும் சிதைப்பதாயிராநின்றது. இனி இவள் ஊட லொழிவள்காண் என்று ஆற்றினானாக இறைச்சியிற் கொள்க.

இப் பாட்டினைப் பிற்கூறிய இரண்டு துறைக்கும் கொள்ளின் குறிஞ்சி ஒழுக்கமாம். ஆகவே இது மருதத்துக் களவு. "திணைமயக் குறுதலுங் கடிநிலை யிலவே" என்ற விதிபற்றி யமையும்.

நாம் அல்லகுறிகப்பட்டது தலைவியது மெலிய நெஞ்சத்தினையும் தோழியது வலிய நெஞ்சத்தினையும் ஒருசேர நெகிழ்விக்கும் என்று ஆற்றினும் என்று பிறகூறிய துறைக்கு ஏற்ப உரைத்துக்கொள்க.

பாண்மகளது வாளைமீனை நென்முகவைக்கும் பெருநேனும் முத்தத்தினுக்கும் நன்கலனுக்கும் பெற்றாற்போல நாம் தலைவியைக் குறையிரவினாற் பெறேமாயினும் நன்கலன் நல்கிப்பெறவேம் என்று தலைமகன் உரனொடு கிளர்ந்து ஆற்றினனாகக் கோடலுமாம்.

"மெய்தொட்டுப் பயிறல்" என்ற தொல்காப்பியக் களவியற் சூத்திரத்து, 'மற்றைய வழியும்' என்னும் பகுதிக்கு இப் பாட்டினைக் காட்டி, 'இது நெஞ்சினை இரவு விலக்கியது' என்பர் நச். (தொல். பொருள். 102.)

பி - ம் : 1. நின்செயல். 3. செனீத்த. 4. ப்பரப்பிக். 6. றறல்வாழ் நெடுநகையத். 7. போகிய தன்னை. 12. கலந்தரூஉம்; கலம்பொரூஉம். 17. சொன்மோ. (அல்லகுறிப்பட்டுத் தலைமகன் றன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியதூஉமாம். தோழியின்னின்ற.)

127. பாலை

இலங்குவளை நெகிழச் சாஅ யல்கலுங்
கலங்கஞ ருழந்து நாமிவ ணொழிய
வலம்படு முரசிற் சேர லாதன்
முந்நீ ரோட்டிக் கடம்பறுத் திமயத்து
5 முன்னோ மருள வணங்குவிற் பொறித்து
நன்னகர் மாந்தை முற்றத் தொன்னார்
பணிதிறை தந்த பாடுசா னன்கலம்
பொன்செய் பாவை வயிரமொ டாம்பல்
லொன்றுவாய் நிறையக் குவைஇ யன்றவ
10 ணிலந்தினத் துறந்த நிதியத் தன்ன
வொருநா ளொருபகற் பெறினும் வழிநாட்
டங்கலர் வாழி தோழி செங்கோற்
கருங்கான் மராத்து வாஅன் மெல்லிணர்
சுரிந்துவணர் பித்தை பொலியச் சூடிக்
15 கல்லா மழவர் வில்லிடந் தழீஇ
வருநர்ப் பார்க்கும் வெருவரு கவலை
மொழிபெயர் தேஎத்த ராயினும்
பழிதீர் காதலர் சென்ற நாட்டே.

என்பது : பிரிவிடை ஆற்ருளாகிய தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.

—மாமூலஞர்.

இதன் பொருள்

இலங்கு வளை நெகிழ சாஅய அல்கலும் கலங்கு அஞர் உழந்து நாம் இவண ஒழிய - இலங்குகின்ற கைவளைநெகிழுமாறு மெலிந்து தினமும் கலங்கும் துன்பமுழந்து நாம் இவ்விடத்துத் தனித்திருப்ப ;

பழி தீர காதலா சென்ற நாட்டு — பழியினின்றும் நீங்கிய நம் காதலா தாம் சென்ற வேற்று நாட்டிலே ,

முந்நீர் ஓட்டி கடம்பு அறுத்து வலம் படு முரசின் சேரலாதன இமயத்து முன்னோா மருள வணங்கு வில் பொறித்து மாந்தை நல் நகா முற்றத்து ஒன்னா பணி திறை தந்த பாடு சால் நல் கலம் பொன் செய் பாவை வயிரமொடு ஆம்பல் ஒன்று வாய நிறைய குவைஇ அன்று நிலம் தின அவண துறந்த நிதியம் அன்ன ஒரு நாள ஒரு பகல் பெறினும் — கடலில் நாவாயைச செலுத்திக கடம்பினை அறுத்து அதுகொண்டு இயற்றிக் கொண்ட வெற்றிமிகக முரசினையுடைய சேரலாதன் இமயமலையில் முன்ஞேரெல்லாம் வியக்க வளைந்த விற்பொறியைப் பொறித்து (மீண்டுவந்து), மாந்தைக்கணுள்ள நன்மையினையுடைய தன் கோயிலின் முற்றத்துப் பகைவர் பணிந்து திறையாகத் தந்த பெருமைமிகக நல்ல ஆபரணங்களோடு பொன்ஞற் செய்த பாவையையும் வயிரங்களையும் ஆம்பல் என்னும் எண் அளவு நிறையக் குவித்து, அன்று நிலம் தின்னும்படி அவ்விடத்தே துறந்த அந் நிதியன்ன நிதியினை நம் காதலர் ஒருநாள் ஒருபகலிற் பெற்ருலும் ;

சே கோல் கரு கால் மராத்து வாஅல் மெல் இணா சுரிந்து வணர் பித்தை பொலிய சூடி கல்லா மழவர் வில் இடம் தழீஇ வருநா பார்க்கும் வெருவரு கவலை மொழி பெயா தேஎத்தா ஆயினும் — சிவந்த கொம்பினையும் கரிய காம்பினையுமுடைய மராமரத்து வெளிய மெல்லிய பூங்கொத்தினைச சுரிந்துவளைந்த தலைமயிர் பொலிவுறச் சூடி, ஆறலைக்கும் தொழிலையன்றிப் பிறதொழிலைக் கல்லாத மழவா வில்லை இடப்புறத்திலே தழுவிச சுரத்திடையே வருகின்ற சாத்தரைப் பார்க்கும் அச்சம் வருகின்ற கவாத்த பாலைநில வழிகளையுடைய பாடைவேறுபட்ட திசையிலுள்ளாராயினும் ;

வழி நாள் தங்கலா வாழி தோழி — மறுநாள் தங்கார் ; தோழி நீ வாழ்க என்று, பிரிவிடை ஆற்ருளாகிய தலைமகளைத்தோழி வற்புறுத்தினுள் என்க.

வளைநெகிழ மெலிந்து அஞருழந்து நாம் இவண் ஒழிந்திருக்க நம் காதலா சேரலாதன் துறந்த நிதியன்ன நிதியை ஒருநாள் ஒருபகலிலே தாம் சென்ற நாட்டின்கண் பெறினும், வழிநாள் ஆண்டுத் தங்கலா என்று கூட்டுக.

மழவர் இணர்சூடி வில் தழீஇ வருநரைப்பார்க்கும கவலைததேஎம் என்க.

இசசேரலாதன் இமயவரமபன நெடுஞ சேரலாதனுவான. இநநூல் 55, 347, 396 ஆம பாடல்களிற கூறப்பட்டவனும இவனே. கடம்பு அறுததது - கடம்பு அறுததனுல் என்று காரணப் பொருட்டாக்குக.

'கடமபு அறுததது இயறறிய பணணமை முரசு' எனறு இநநூலுள் 347ஆம பாட்டிற் கூறப்பட்டமையானும, "கடமபறுதது இயற்றிய வலம படு வியன்பணை" எனபுழிப் 'போரசெயதது வருநதாமற் பகைவர வெருவி யோட முழஙகி அரசனுக்கு வெறறி தனபாலே பட்டநின்ற முரசு' என்று பதிற (17) உரைகாரர் கூறுதலானும் இப்பொருள கொள்ளப்பட்டது.

இககடமபு வருசசததால் மூப்பின்றி ஒருநாளைப்போல நினற தென்ப. இது 'நீரளபுஞ கடமபின, கடியுடை முழுமுதல் துமிய வஎய' என்றும், முநநீருட புககு மூவாக கடமபெறிநதான மனனர கோசசேரன' என் றும வருதனநோககி உணரப்படுமே. (பதிற. 11. சிலப். ஆயசசியா)

இவன இமயததது விறபொறிதத செய்தி இநநூல் 347, 396 ஆம் பாடல்களாலும் பிறவற்றாலும் அறியபபடுமே.

காதலர் பொருளால் மயஙகியும், போரால் உயஙகியும வேற்று நாட்டுத தஙகார என்று தலைமகனது புகழும வீரமும் எடுத்துககூறித தோழி வற்புறுததினள் என்க.

அததுச சாரியை அல்வழிககண வநதது. சாய்தல் - மெலிதல். முநநீர ஆவது, ஆககல் அழிததல் காததல் என்ற முததொழிலையுமுடைய நீர. பணிதிறை - பணிநதது காரணமாக இட்ட திறை. ஆம்பல் - ஓர் எண். பிததை - ஆணமககள் தலைமயிர்.

பா - ம். 4. முன்னீரோட்டி ; கடமபெறிந. 9. யின்றவண. 13. கடுங் கான்மாஅதது. 14. வளாபிததை.

128. குறிஞ்சி

மன்றுபா டவிந்து மனைமடிந் தன்றே
கொன்றோ ரன்ன கொடுமையோ டின்றே
யாமங் கொளவரிற் கனைஇக் காமங்
கடலினு முரைஇக் கரைபொழி யுமமே
5 யெவனகொல் வாழி தோழி மயஙகி
யினன மாகவு நனனர் நெஞசு
மெனனொடு நினனொடுஞ சூழாது கைமமிக

கிறுமபுபட் டிருளிய விடடருஞ சிலமபிற
குறுஞசுனைக குவளை வணடுபடச சூடிக
10 கான நாடன வரூஉம யானைக
கயிறறுபபுறத் தனன கனமிசைச சிறுநெறி
மாரி வானந தலைஇ நீரவார
பிட்டீருங கண்ண படுகுழி யியவி
னிருளிடை மிதிபபுழி நோககியவா
15 தளரடி தாஙகிய சென்ற தினறே.

என்பது . இரவுக்குறி வநத தலைமகன் சிறைப்புறததானாகத தலைமகள் தோழிககுச சொல்லுவாளாய்ச சொல்லியது.

—கபிலர்.

இதன் பொருள்

மன்று பாடு அவிநது மனை மடிநதன்று — ஊா அம்பலஙகள் ஒலிய டஙகி மனைகளும் உறஙகின.

கொன்றன்ன கொடுமையொடு இன்று யாமம் கொளவரின் காமம் கனைஇ கடலினும் உரைஇ கரைபு ஒழியும — கொன்றாலொதத கொடுமை யொடு இன்று நடுயாமப்பொழுது வருமாயின் காமமானது செறிநது கடலி னுஙகாட்டிற் பரநது பின்னாக கரைநது ஒழியும , ஓர், அசை

இன்னம ஆகவும நனனர் நெஞ்சம் மயஙகி எனனொடும நின்னொடும் சூழாது கை மிககு — நாம் இவ்வண்ணமாகவும் நம நல்ல நெஞசமானது மயஙகி என்னொடும் நின்னொடும் ஆராயாது கை கடநது ;

இறும்பு பட்டு இருளிய இட்டு அரு சிலம்பில் குறு சுனை குவளை வணடு பட சூடி கான நாடன் வரூஉம் யானை புறதது கயிறு அன்ன கல் மிசை சிறு நெறி — சிறுகாடிட்டு இருண்ட குறுகிய கடததற்கரிய பகக மலையினகணணுள்ள குறுமையினையுடைய சுனைக்கண பூதத குவளைமலரை வணடுமொயக்கும்படி சூடிக கானநாடன் வாராநின்ற யானைமுதுகிற்கிடநத கயிறறுத தழும்புபோன்ற கன்மிசையேயுள்ள சிறிய வழியிலே ;

மாரி வானம தலைஇ நீா வாாபு அரு இட்டு கணண படுகுழி இயவின — மாரிககாலதது மேகம் மழைபெயது நீஙககசூதிரிலே நீா ஒழுகிச சேறற்கரிய குறுகிய இடததிலுள்ள படுகுழிகளையுடைய வழியிலே ,

இருள் இடை மிதிபபுழி நோககி அவா தளர் அடி தாஙகிய இன்று சென்றது எவன்கொல் — இருளிடையே அவா மிதிக்குநதோறும பாாத்து அவாது தளராநின்ற அடியைத தாஙகும்பொருட்டு இன்று சென்றதே !

அஃது என்ன பயனைக் கருதியோ?; தோழி வாழி — தோழி அதனைச் சொல்லிக்காண், நீ வாழ்க, என்று இரவுக்குறிவந்த தலைமகன் சிறைப் புறத்தானாகத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லுவாளாய்ச் சொன்னாள் என்க.

நன்னர் நெஞ்சம் என்றாள், தானகன்று அவலித்திருப்பவும் தலைவரது தளரடியைத் தாங்கச்சென்ற தன் நெஞ்சத்தின் அன்புமிகுதியை நோக்கி.

யானையும் அதன் புறத்துக் கயிற்றுத் தழும்பும், கல்லுக்கும் அதன் புறத்தே பதிந்துள்ள அடிச்சுவட்டிற்கும் உவமை. "இரட்டைக் கிளவி யிரட்டை வழித்தே" என்பது விதி.

மன்றுபாடவிந்து மனை மடிந்தன்று; காமம் கரைபொழியும்; நாம் இன்னமாகவும் நெஞ்சம் கானநாடன் வரூஉம் சிறு நெறிக்கட் படு குழிய வின் அவர் இருளிடை மிதிப்புழி நோக்கித் தளரடிதாங்கிய இன்று சென் றது. இஃது எவன்கொல் என்க.

"மாயோன் மேய காடுறை யுலகமும்" என்னும் அகத்திணையியற் சூத்திர விசேடவுரையில், "இறும்புபட் .. . ... .கன்மிசைச் சிறுநெறி" என்பது குறிஞ்சி ஒழுக்கத்திற்குக் குறிஞ்சி நிலம் உரிய தாயிற்று என்றும், "காரு மாலையு முல்லை குறிஞ்சி, கூதிர் யாம மென்மனார் புலவர்" என்ற அவ்வியற் சூத்திரவுரையில், குறிஞ்சிக்கட் கூதிரும் யாமமும் வந்ததற்கு இப்பாட்டினைக் காட்டி, இஃதிரவுக் குறிக்கட் சிறைப் புறமாகத் தோழிக் குரைப்பாளாக உரைத்தது என்றும், "மறைந்தவற் காணடல்" என்னுங் களவியற் சூத்திரத்துப் 'பொழுது மாறும் புரைவ தன்மையின், அழிவுதலை வந்த சிந்தைக் கண்ணும்' என்னும் பகுதிக்கு இப் பாட்டினைக் காட்டி, "காமம் கரைபு ஒழியாநிற்கவும் என்ன நன்றிகருதி இருவரொடுஞ் சூழாது சென்றது நெஞ்சு எனப் பொழுதும நெறியும் இரண்டுங் கூறினாள், மனைமடிந்தன்றே என்பது பொழுது; சிறுநெறியென்பது ஆற்றின்னுமை. இதனைப் பொருளியலுட்கூறுது, தனவயி னுரிமையும், அவன்வயிற் பரத் தைமையும்பற்றி ஈண்டுக் கூறினான்" என்றும், "பொழுது மாறுங் காப்பு" மென்னும் பொருளியற் சூத்திர வுரையில், 'மன்றுபா டவிந்து' என்பது, பொழுது வழுவுதலிற் குற்றங்காட்டியது என்றும், "நோயு மின்பமும்" என்னும் அவ்வியற்சூத்திரவுரையில், இப்பாட்டில், 'நெஞ்சம் தளரடி தாங்கிய சென்ற தின்றே' என்பது உறுப்புடையது போல அழு கைபற்றிக் கூறியது என்றும் காட்டுவர் நச். (தொல். பொருள். 5; 6; 111; 210, 196.) இனிப் பேரா. "முட்டுவயிற் கழறல்" என்னும் மெய்ப்பாட்டியற் சூத்திரத்து. 'அசசத்தி னகறல்' என்னும் மெய்ப்பாட்டி ற்கு இதனை உதாரணமாகக் காட்டி, 'இதன் கருத்தாவது: நாம் இவா

இருளிடைவருத லேதமஞ்சி அகன்று அவலித்திருப்பவும், என்னையும் நின்னையும் கேளாது என்னெஞ்சு போவானேன் என்றவாறாயிற்று' என்பர். (தொ. தொ. 271.) "செல்வா மனத்திறேனகி" எனனுஞ் செய யுளுரையில் "யானைக கயிற்றுப்புறத் தன்ன கன்மிசைச சிறுநெறி" என்பது வழியின் ஓககத்தைக கூறியதாகக கொள்வா. நச. (சிந.1416).

பி - ம் · 3. கோள்வரின். 6. இன்னண. 13. படுநகுழியியவின்.

129. பாலை

உள்ளல் வேண்டு மொழிந்த பின்னென
நள்ளென் கங்கு னடுங்குதுணை யாயவர
நின்மறந் துறைதல் யாவது புன்மறந்
தலங்கல் வான்கழை யுதிர்நென் ஞேக்கிக்
5 கலைபிணை விளிகுரும் கானத் தாங்கட்
கல்சேர் பிருந்த கதுவாய்க் குரமபைத்
தாழிமுதற் கலித்த கோழிலைப பருத்திப்
பொதிவயிற் றிளங்காய் பேடை யூட்டிப்
போகில்பிளந் திட்ட பொங்கல் வெண்காழ்
10 நல்கூர பெண்டி ரல்குற் கூட்டுங்
கலங்குழுனைச் சீறூர் கைதலை வைப்பக்
கொழுப்பா தின்ற கூரம்படை மழவா
செருப்புடை யடியர் தெண்சுனை மண்டு
மருஞசுர மரிய வல்ல வார்கோற்
15 றிருந்திழைப் பணைத்தோட் டேஎறு கதுப்பிற்
குவளை யுண்க ணிவளொடு செலற்கென
நெஞசுவா யவிழ்ந்தனா காதல
ரஞசி லோதி யாயிழை நமக்கே.

என்பது ; பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.

— குடவாயிற் கீரத்தனார்.

இதன் பொருள்

அம் சில் ஓதி ஆய் இழை — அழகிய சிலவாகிய அளகத்தினையும் ஆராய்ந்த ஆபரணங்களையுமுடைய தலைவீ !

ஒழிந்த பின் உள்ளல் வேண்டும் என நள் என் கங்குல் நடுங்கு துணையா யவர் — இவளை நாம் பிரிந்துபோயபின் இவள் இறந்துபாட்டை

நினைந்து நாம இரஙகவேணடுமன்றோ என நினைந்து நள்ளென்னும இரவில் நடுநடுஙகுந்துணையினரான நம தலைவா ,

புல மறந்து அலஙகல் வான் கழை உதிர நெல் நோககி கலை பிணை விளிககும கானம் ஆஙகண — தான புல்லுத தின்னுதலை மறந்து காற்றால் அசைந்தாடும் பெரிய மூஙகிலினின்றும உதிரும் நெல்லை நோக்கிக் கலைமான தன் பிணையை அழைககும கானததிடததே , புன் மறைந்து என்ற பாடததிற்குப் புல்லுப்புதரிலே மறைந்திருந்து என்க.

கல் சேர்பு இருந்த கதுவாய குரம்பை — கற்பாறையொடு சேர்ந்து அமைந்திருந்த வடுப்பட்ட சிற்றில்லிலே ,

தாழி முதல் கவித்த கோழ இலை பருததி பொதி வயிற்று இள காய் பேடை ஊட்டி — தாழியிடததே செருககிவளாநத கொழுவிய இலையையுடைய பருததிமொட்டினிடத்துள்ள இளஙகாயைத தன் பேடைககு ஊட்டி , போகில் பிளந்து இட்ட பொஙகல் வெள் ,காழ் நல்கூா ம்பெணடிா அல்குல் கூட்டும் — ஆண பறவைகள் கொததிப் பிளந்து போகட்ட பஞசி பொஙகி எழுந்த வெளிய அப்பருததிக கொட்டையை வறுமையுற்ற பெணடிா தம அல்கு விடததுக கூட்டாநிற்கும் , அல்கற்கூட்டும என்ற பாடத திற்கு, இரவிற் கூட்டும் என்க பொஙகா வெணகாழ என்ற பாடததிற்குச சிறு தொமபிலுள்ளகாழ என்க.

கலஙகு முனை சிறு ஊா கை தலை வைப்ப—கலஙகுதற்குக காரணமான போாமுனையையுடைய சிறியஊரினா கையைத தலைமீதுவைததலமரும்படி,

கொழுப்பு ஆ தின்ற கூா படை மழவா செருப்பு உடை அடியா தெள் சுனை மணடும அரு சுரம அவருடைய கொழுதத ஆவைககவாந்து சென்று தின்ற கூரிய படையையுடைய மழவா செருப்பிணைப்பூண்ட அடியினராயத தெள்ளியசுனைககண நீராருந்த நெருஙகுமரிய சுரமானது ,

வாா கோல் திருந்து இழை பணை தோள் தேன் நாறு கதுப்பின் குவளை உண் கண இவளொடு செலற்கு அரிய அல்ல என காதலா நெஞசு வாய அவிழ்ந்தனா - நீணட கோற்றொழிலமைந்த திருந்திய ஆபரணஙகளையும் மூஙகில்போனற தோளையும் வணடுபடுகின்ற கூந்தலையும் குவளைபோன்ற மையுண்ட கண்ணையுமுடைய இததலைவியுடன் செல்லுதற கரியவல்லவாயிராநின்றன என்று காதலா நமககுத தம மனக்கருததை வெளியிட்டனா ,

அவ்வாறாகியபோது, நின் மறந்து உறைதல் யாவது - நின்னை மறந்து நம்காதலா வேற்றுநாட்டு உறைதல் எவ்வாறு கூடும் என்று தலைமகட்குத தோழி தலைமகன் பிரிந்தகாலததுச் சொன்னாள் என்க.

அலங்கல் - அசைதல். கதுவாய் - வடுப்பட்ட வாய். முதல் - இடம். பொதி - மொட்டு. போகில் - புள். தேன் நாறுதல் - தேன் கமழ்தலுமாம்.

130. நெய்தல்

அம்ம வாழி கேளிர் முன்னின்று
கண்டனி ராயிற் கழறலிர் மன்னோ
நுண்டாது பொதிந்த செங்காற் கொழுமுகை
முண்டகங் கெழீஇய மோட்டுமணை லடைகரைப்
5 பேஎய்த் தலைஇய பிணரரைத் தாழை
யெயிறுடை நெடுந்தோடு காப்பப் பலவுடன்
வயிறுடைப் போது வாலிதின் விரீஇப்
புலவுப்பொரு தழித்த பூநாறு பரப்பி
னிவர்திரை தந்த வீரங்கதிர் முத்தங்
10 கவர்நடைப் புரவிக் கால்வடுத் தபுக்கு
நற்றோ வழுதி கொற்கை முன்றுறை
வண்டுவாய் திறந்த வாங்குகழி நெய்தற்
போதுபுறங் கொடுத்த வுண்கண்
மாதர் வாண்முக மதைஇய நோக்கே.

என்பது கழறிய பாங்கற்குத் தலைமகன் கழற்றெதிர் மறுத்தது.

—வெண்கண்ணனார்.

இதன் பொருள்

கேளிர் அம்ம - பாங்கனுரே ! யான் சொல்வதனைக் கேட்பீராக !

நுண் தாது பொதிந்த சே கால் கொழு முகை முண்டகம் கெழீஇய மோடு மணல் அடை கரை - நுண்ணிய தாது மூடிய சிவந்த காம்பினையும் கொழுவிய மொட்டினையுமுடைய கழிமுள்ளி பொருந்திய மோடிட்ட மணலடைந்த கரையின்கண்ணே ;

பேய் தலைய பிணர் அரை தாழை - பேய்போன்ற தலையையுடைய சருச்சரைபொருந்திய அரையினையுடைய தாழையினது ;

எயிறு உடை நெடு தோடு பல உடன் காப்ப - முள்ளாகிய பற்களையுடைய நெடிய மடல்கள் பல ஒருசேரக் காப்ப ,

வயிறு உடை போது - நடு இடத்தைப் பிறப்பிடமாகவுடைய மொட்டுக்கள் ; வாலிதின் விரீஇ - தூய்மையாக விரிந்து ; புலவு பொருது அழித்த

பூ நாறு பரப்பின் - புலால் நாற்றத்தினைப் பொருதுவென்று அழித்த தனால் பூமணமே கமழும் கடற்பரப்பின்கண் ; இவர் திரை தந்த ஈர் கதிர் முத்தம் - பரக்கின்ற அலைகள் கரையிலே தந்த குளிர்ந்த கிரணங்களையுடைய முத்தங்கள் ; கவர் நடை புரவி கால் வடு தபுக்கும் நல் தேர் வழுதி கொற்கை முன் துறை - விரும்பிய நடையையுடைய குதிரையின் காலை வடுப்படுத்து முடம் செய்யும் நல்ல தேரையுடைய வழுதியின் கொற்கைப்பட்டினத்து முதன்மையான கடற்றுறைக்கண்ணேயுள்ள,

வண்டு வாய் திறந்த வாங்கு கழி நெய்தற் போது புறம் கொடுத்த வாள் முகம் உண் கண் மாதர் மதைஇய நோக்கு - வண்டினால வாய் விரிக்கப் பெற்ற வளைந்த கழியிடத்துள்ள நெய்தற்போது அழகினுக்குத் தோற்றுப் புறங்கொடுத்த ஒளிபொருந்திய முகத்தினகண்ணுள்ள மையுண்ட கண் ணின் காதலொடுபொருந்திய வனப்பு மிக்க பார்வையை,

முன் நின்று கண்டனிர் ஆயின் கழறலிர் - எதிர் நின்று நீர் கண்டீரா யின் இவ்வாறு இடித்துக் கூறீர்,

மன் - அது காணவில்லையாதலால், இடித்துக் கூறுகின்றீர் என்று கழறிய பாங்கற்குத் தலைமகன் கழறெதிர் மறுத்தான் என்க.

முண்டக முகையொடு தாழைமுகை கெழீஇயது காதற்றோழியொடு தலைமகள் கூடியிருந்த தன்மையாகவும், தாழையின் தோடுகள் பல அம் முகையைக் காத்திருந்தது ஆயவெள்ளம் தலைமகளை இடைவிடாமற் சூழ்ந் திருந்த தன்மையாகவும் இறைச்சியிற் கூறிப் பாங்கற்குத் தலைமகன் தான் கண்ட தலைமகளது இயல்புரைத்தானாகக் கொள்க

தாழம்பூக் கழியின்புறத்துள்ள புலவு நாற்றத்தினை நீக்கித் தன் மணமே கழியிடமெல்லாம் கமழுமாறு செய்ததுபோலத் தலைவியின் பாலுள்ள என் காதல் நின் உறுதிமொழியினையெல்லாம் அகற்றி அக் காத லையே பெருக்குவதாயிராநின்றது என்று இறைச்சியிற் பொருள்பட உரனொடுகின்று கழறெதிர் மறுத்தானாகக் கொள்க.

பாங்கன் கழறத் தலைமகன் கழற்றெதிர்மறுத்ததற்கே இப்பாட்டினை உதாரணமாகக் கொண்டார் நக்கீரரும். (இறை. களவி. 3)

பி-ம். 3. குறுமுகை. 5. பெய்தறலைஇய. 6. நெடுங்கோடு. 7. விரிய; விரைஇ. 8. பொருதிழந்த. 10. கவர்பரி, கவர்காற். 12. திறக்கும், துறந்த 13. புறக்கொடுத்த. (சொல்லியது. கழற்றெதிர்மறை.)

131. பாலை

விசும்புற நிவந்த மாத்தா ளிதணைப்
பசுங்கேழ் மெல்லிலை யருகுநெறித் தன்ன
வண்டுபடு பிருளிய தாழிருங் கூந்தற்
சுரும்புண விரிந்த பெருந்தண் கோதை
5 யிவளினுஞ் சிறந்தன் றீத னமக்கென
வீளை யம்பின் விழுத்தொடை மழவர்
நாளா வுய்த்த நாம வெஞ்சுரத்து
நடைமெலிந் தொழிந்த சேட்படர் கன்றின்
கடைமணி யுகுநீர் துடைத்த வாடவர்
10 பெயரும் பீடு மெழுதி யதர்தொறும்
பீலி சூட்டிய பிறங்குநிலை நடுகல்
வேலூன்று பலகை வேற்றுமுனை கடுக்கும்
வெருவரு தகுந கானம் நம்மொடு
வருக வென்னுதி யாயின்
15 வாரே னெஞ்சம் வாய்க்கநின் வினையே.

என்பது. பொருள்கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

—மதுரை மருதனிளநாகனார்.

இதன் பொருள்

விசும்பு உற நிவந்த மா தாள் இதணை பசு கேழ் மெல் இலை அருகு நெறித்தன்ன வண்டு படுபு இருளிய தாழ் இரு கூந்தல் சுரும்பு உண விரிந்த பெரு தண் கோதை இவளினும் ஈதல் நமக்கு சிறந்தன்று என — ஆகாயத்தை அளாவி உயர்ந்த கரிய அரையினையுடைய இதணை மரத்தின் பசிய நிறமுடைய மெல்லிய இலைகள் ஒன்றினருகு ஒன்று ஒடித்து வைக்கப்பட்டாற்போல வண்டு மொய்த்து இருண்ட முதுகின் புறத்தே தாழ்ந்த கரிய கூந்தலையும் சுரும்பு நுகர விரிந்த பெரிய தண்ணிய மாலையினையுமுடைய இத்தலைவியினும் வறியோர்க்கு ஈதலே நமக்குச் சிறந்ததென ;

வீளை அம்பின் விழு தொடை மழவர் - 'வீள்' என்னும் சீழ்க்கை ஒலிபொருந்திய தப்பாத அம்புத்தொடையையுடைய வீரர்; நாள் ஆ உய்த்த நாம வெம் சுரத்து - நாட்காலையிலே வெட்சிசூடினராய் ஆன் நிரையைக் கவர்ந்துகொண்டுபோன அச்சம்பொருந்திய வெவ்விய பாலைநில வழியிடத்தே, சேண் நடை மெலிந்து ஒழிந்த படர் கன்றின் கடைமணி உகு நீர் துடைத்த ஆடவர் - தூர நடையினாலே மெலிந்து தம் தாயுடன் செல்லமாட்டாது தங்கிவிட்ட நினைவுத்துன்பத்தையுடைய

கன்றுகளின் கடைக்கண்ணினின்றும் ஒழுகும் நீரைத் துடைத்த கரந்தை வீரரகளது ; அஃதாவது நிரைமீட்டு அப்போரிற் பட்டிறந்த வீரர்களது ;

பெயரும் பீடும் எழுதி பீலி சூட்டிய அதர்தொறும் பிறங்கும் நிலை நடுகல் - பெயரும் பெருமையும் பொறித்து மயிற்பீலி சூட்டப்பெற்ற பாலைநில வழிதோறு முயர்ந்து தோன்றுகின்ற நிலையான நடுகற்களிடத்து ; வேல் ஊன்று பலகை - அந் நடுகலிடத்தவன் பிடித்த வேலை நட்டு அதன்கண் சார்த்தப் பெற்ற கேடகங்கள் , வேற்றுமுனை கடுக்கும் - வேற்று வேந்தரது போர்முனையை ஒவ்வாநின்ற ; வெருவரு தகுந கானம் - அச்சம் வருகின்ற கானத்தே;

நெஞ்சம் நம்மொடு வருக என்னுதி ஆயின் - நெஞ்சமே! நம்மொடு நீ வருக என்றழைப்பையாயின் , வாரேன் நின் வினை வாய்க்க - நான் வாரேன் , நீ செல்லுக , நின் காரியம் கைகூடுக, என்று பொருள்கடைக் கூட்டிய நெஞ்சிற்குத் தலைமகன் சொன்னான் என்க.

இத்தியின் இலை அருகு நெறித்தன்ன வணங்குபெறு இருளிய கூந்தற் கோதை இவளினும் நமக்கு ஈதல் சிறந்தன்று என நெஞ்சே, கானம் நம்மொடு வருக என்னுதியாயின், வாரேன் , நின் வினை வாய்க்க என்க.

இத்தி என்பது மருதநிலத்துக்குரிய ஒருமரம் , இத்தியை இத்தி எனவும் வழங்குப. "இலையணி இத்தி" என்றும் "இலைகொடிச் செல்வமொடு தலைப்பரந் தோங்கிய கிளைக்காலித்தி" என்றும் பாராட்டப் பட்டுள்ளமையால், இஃது அழகிய நிறமுடைய இலை நெருங்கிய பெரிய மரம் என்பது புலனும். நடுகல்லிற் பெயரும் பீடும் எழுதுதலும் மயிற்பீலி சூட்டுதலும், அந்நடுகற்கு உரியான பிடித்தவேலை நட்டு அதன்கண் கேடகத்தைச் சார்த்துதலும் மரபு. பலகை - கேடகம். நாம் - அச்சம்.

"வெறியறி சிறப்பின்" என்னும் புறத்திணையியற் சூத்திரத்து, "ஆபெயர்த்துத் தருதலும்" என்னும் பகுதிக்கு இப்பாட்டினை உதாரணமாகக் காட்டி "இதனுள் 'மறவா நாளா வுய்த்த' என வேந்துறுதொழில் அல்லாத வெட்சித்திணையும் பொதுவியற் கரந்தைக்கண்ணே கொள்க" என்றும், "பெயரும் பீடு மெழுதி யதர்தொறும் பீலி சூட்டிய பிறங்குநிலை நடுகல்" என அகத்திறகும் வருதலிற் பொதுவியலாயிற்று" என்றும், 'நோயு மின்பமும்' என்னும் பொருளியற் சூத்திரத்து "வருக வென்னுதி யாயின், வாரேன் நெஞ்சம் வாய்க்கநின் வினையே' என்பது மறுத்துரைப்பது போலத் தறுகண்மை பற்றிப் பெருமிதங் கூறிற்று" என்றுங் கூறுவர் நச. (தொல். பொருள் 60, 196.)

பி - ம் 1. ளிகைப. 6. வீவாயம்பின. 12. படுக்கும். 15. வோர நெஞ்சம.

132. குறிஞ்சி

ஏனலு மிறங்குகுர லிறுத்தன நோய்மலிந்து
தாய்கவின் றொலைந்தவிவ ணுதலு நோக்கி
யேதின் மொழியுமிவ் வூரு மாகலிற்
களிற்றுமுகந் திறந்த கவுளுடைப் பகழி
5 வானிணப் புகவிற் கானவர் தங்கை
யம்பணை மென்றோ ளாயிதழ் மழைக்க
ணொல்கியற் கொடிச்சியை நல்கினை யாயிற்
கொண்டனை சென்மோ நுண்பூண் மார்ப
துளிதலைத் தலைஇய சாரல் நளிசுனைக்
10 கூம்புமுகை யவிழ்த்த குறுஞ்சிறைப் பறவை

இறங்கு குரல் ஏனலும் இறுத்தன இவள் நுதலும் நோய் மலிந்து ஆய்கவின் தொலைந்த இவ்வூரும் நோக்கி ஏதில் மொழியும் - தூங்கித் தாழ்ந்த கதிரினையுடைய தினையும் அறுக்கப்பட்டன. இவளுடைய (தலைவியுடைய) நுதலும் நோய்மிக்கதனால் ஆய்த்தாரால் ஆராயப்பட்ட அழகுகெட்டது. இவ்வூராரும் இதனைநோக்கிப் புறமான சொற்களைச் சொல்லுகின்றனர். ஆகலின் - ஆதலினாலே, அம்பணை மென்தோள் ஆய் இதழ் மழைக்கண் ஒல்கு இயல் கொடிச்சியை நல்கினை ஆயின், நுண்பூண் மார்ப! பெருங்கல் வேலி நம் உறைவு இன் ஊர்க்குக் கொண்டனை சென்மோ - அழகிய மூங்கில் போன்ற மெத்தென்ற தோளினையும் ஆராய்ந்தெடுத்த இதழ்போன்ற குளிர்ந்த கண்ணினையும் துவளும் இயல்பினையுமுடைய குறிஞ்சிநிலத் தலைவியை அருளுவையாயின் நுண்ணிய வேலைப்பாடமைந்த ஆபரணம் பூண்ட மார்பனே! (தலைவனே!) பெரிய மலை வேலியையுடைய வசித்தற்கு இனிய நம் ஊர்க்கு மணந்து கொண்டு செல்வீராக என்று சொல்லி, தோழி தலைமகளை விளையாடுமிடத்து உய்த்து வந்து தலைமகனை எதிர்ப்பட்டு நின்று வரைவு கடாயினாள் எனக.

களிற்று முகம் திறந்த பகழி - களிற்றின் முகத்தினைப் பிளந்த அம்பினையும், கவுளுடைவால் நிணப் புகவின - கன்னத்தில் அடக்கிய வெள்ளிய நிணமாகிய உணவினையுமுடைய. கானவர் தங்கை - குறிஞ்சி நில மாக்களின் தங்கையாகிய அம்பணைத்தோள் கொடிச்சியை

வேங்கை விரியிணர் ஊதிக் காந்தட்
டேனுடைக் குவிகுலைத் துஞ்சி யானை
யிருங்கவுட் கடாஅங் கனவும

என்று இயைக்க களிற்று முகம் திறந்த பகழிக் கானவர் என்றும் கவுளுடை நிணப புகவின் கானவர் என்றும் இயையும் பகழிக்குக 'கவுள்' அடை பொருந்துமேற் கொள்க

துளிதலைத் தலைஇய சாரல் - மழைத்துளியை முதற் பெயலாகப் பெய்துவிட்ட மலைச்சாரலிலே, நளி சினை கூம்பு முகை அவிழ்த்த குறு சிறை பறவை - பலவாகச் செறிந்த சினையிடத்துக் கூம்பிய மொட்டை விரித்த குறுமையான சிறகையுடைய பறவையாகிய வண்டுகள், வேங்கை விரி இணர் ஊதி - வேங்கையின் விரிந்த பூங்கொத்தினை நுகர்ந்து தேனுடை காந்தள் குவி குலை துஞ்சி - தேனை யுடைய காந்தளின் குவிந்த குலையிலே உறங்கி; யானை இரு கவுள் கடாம் கனவும் - யானையினது பெரிய கவுளிடத்து ஒழுகும் மதநீரை உண்பதாகக் கனக் காணும் பெருங்கல்வேலி ஊரா என்று கூட்டுக

கூம்பு முகை அவிழ்த்த பறவை வேங்கையின் இணரூதி, காந்தட் குலையில் துஞ்சி, யானைக்கடாம் கனவும் என்றதன் கருத்து, தலைமகளின் நாண் முதலிய தளைகளை அவிழ்த்த தலைமகன் அவளை நுகர்ந்து, பாங்கற் கூட்டமும் பின்னாகத் தோழியிற் கூட்டமும் பெற்று, பின்னரும் இரவுக்குறி பகற்குறிகளால் அடைதற்கரிய கூட்டம் பெறச் சிந்தியாநின்றான் எ - று அவ்வெண்ணத்தை விட்டு வரைவொடு புகுதுக எனத் தலைமகனைத் தோழிவரைவு கடாயினாள் என்றுகொள்க

குரல் - கதிர் இறுத்தல் - ஒடித்தல், அழித்தலுமாம் ஏதில - புறப்பழியான சொற்கள். புகவு - உணவு

'வாளிணைப் புகவின கானவர் தங்கை' என்பது "ஆயர்.........
.........ஆடூஉத்திணைப் பெயர்" என்ற சூ மேற்கோள் (தொல். பொருள் 21)

பி - ம 6 ளாயிழைமழைக்கண் 9 துளிதலைக்கலைஇய 11 விரியிணருதிரக் காந்தட (தையங் கண்ணனா கையங்கண்ணனா தகையங் கண்ணனா கதையங் கண்ணனா)

பெருங்கல் வேலி நும்ம முறைவி னூர்க்கே

என்பது தோழி தலைமகளை இடத்துய்த்துவந்து தலைமகனை யெதிர்ப்பட்டு நின்று வரைவுகடாயது

—தாயங்கண்ணனார்.

133. பாலை

குன்றி யன்ன கண்ண குரூஉமயிர்ப்
புன்றாள் வெள்ளெலி மோவா யேற்றை
செம்பரன் முரம்பிற் சிதர்ந்த பூழி
நன்னாள் வேங்கைவீ நன்களம் வரிப்பக்
5 கார்தலை மணந்த பைம்புதற் புறவின்
வில்லெறி பஞ்சியின் வெண்மழை தவழுங்
கொல்லை யிதைய குறும்பொறை மருங்கிற்
கரிபரந் தன்ன காயாஞ் செம்மலொடு
தெரிபரந் தன்ன வில்மலர் விரைஇப்
10 பூங்கலுழ் சுமந்த தீம்புனற் கான்யாறு

மிளை நாட்டு அத்தத்து ஈரஞ் சுவல கலித்த வரி மரல் கறிக்கும் மடப்பிணை திரி மருப்பு இரலைய காடு இறந்தோர் - மிளை என்னும் நாட்டிலே பாலை நில வழியிலேயுள்ள ஈரிய மேட்டிடத்திலே செருக்கி வளர்ந்த வரிகளையுடைய மரலைக் கடிக்கும் மடப்பிணையுடன் கூடிய திரிந்த கொம்பினையுடைய இரலைமான் வாழும் காட்டிற் சென்ற நம் தலைவர், கானயாறு தூவல் வான கொள ஊளிதர உணங்கும் எம்மொடு வருதல் வல்லையோ என - காட்டாற்று நீர்த் துவலையை வானை எட்டிய காற்று எழுப்பித் தர உணங்குவேமாகிய எம்மோடு வருதலை மாட்டுவையோ என்று, கொன் ஒன்று வினவினர் தோழீ - பெருமை பொருந்திய ஒரு வார்த்தையைக் கேட்டார் தோழீ! மன் - கேட்டனரேயன்றிக் கொண்டு தலைக்கழிந்திலர் என்று தலைமகள் தோழிக்குக் கூறினாள் எனக்

மன், ஒழியிசை ஒருகாற் கொண்டு தலைக்கழிதலும் கூடும் என்று தலைவி நினைத்தலால், அவள் ஆற்றுதல் பெற்றாம். தான் பசித்திருக்கவும் தன்பிணை மரலைக் கறித்துப் பசிதீர்வதைக் கண்டு மகிழும் இரலை

வானகொ டீவல வளிதர வுண்கு
மெமமொடு வருதல வலலேயோ மறறெனக்
கொனறனறு வினவினா மனனே தோழி
யிதன்முள ளொப்பின முகைமுதிர் வெட்சி
15 கொலபுனக் குருநதொடு கலலறைத் தாஅ
மிளேநாட் டததத தீாஞசுவற கலிதத

யையுடைய காடடிற சென்றவராதலால் நமததலவா தாம கடததில உழநதாராயினும நம நோய தீர விரைய வநது அருளுவா எனறு தலைவி குறிபபால் உணாததினுள என்க

கரி பரநது அனனகாயா செம டலொடு எரிபரநது அன்ன இலமலா விரைஇ பூகலுழ சுமநத தீபுனல (கானயாறு) - கரிபரவினற் போன்ற காயாவினது பூவாடலோடு எரிபரவினறபோனற இலவமலா கலநது அழகிய வணடலைச சுமநத தீவிய நீரையுடைய கானயாறு என்க

காா தலைமணநத பை புதல புறவின வில எறி பஞசியின வெண மழை தவழும கொலலை இதைய குறு பொறை மருஙகின (கானயாறு) - காா காலம தலைககூடியதனால பசிய புதல்களையுடைய முலலை நிலத திலே விலலினலே எஃகபபடட பஞசிபோல வெளளிய மேகஙகள தாவாநிறகும தரிசான காடடுடைததுப புதுப புனததினையுடைய சிறிய மலையின பககததிலே ஓடும கானயாறு எனறு கூடடுக புறவின் குறுமபொறை மருஙகிற கானயாறு எனறு இயையும

குனறி அன்ன கணண குரூஉ மயிா புல் தாள மோவாய ஏறறை வெள எவி செமபரல முரமபில சிதாநத பூழி நனனுள் வேஙகை வீ நன களம வரிபப - குன்றிமணிபோலும கண்ணுடையனவாய நன்னிறம பொருநதிய மயிரையும புல்லியகாலையும தாடியையுமுடைய ஆண் வெள ளெலிகள சிவநத பரல்கள் மிகக வனனிலததிலே கிளறிய புழுதியின கண்ணே மண நாளாகிய நனனனிலே பூககுமியலபுடைய வேஙகைபபூ விழுநது நலல வெறியாடும களமபோல அழகு செயயாநிறகக காாகாலம தலைமணநத எனக

இதல முள ஒபபின முகைமுதிா வெட்சி கொல்புனம குருநதொடு கல் அறை தாஅம (மிளேநாடு) - சிவலின கால் முளளை ஒததனவான

வரிமாற் கறிக்கு மடப்பிணைத்
திரிமருப் பிரலைய காடிறந் தோரே

என்பது பிரிவிடை யாற்றாளாயினளெனக் கவன்ற தோழிக்குத் தலைமகள் ஆற்றுவலென்பதுபடச் சொல்லியது

—உறையூா மருத்துவன் முமோதரனாா.

134. முல்லை

வானம் வாய்ப்பக் கவினிக் கானங்
கமஞ்சூன் மாமழை காரபயந் திறுத்தென
மணிமருள் பூவை யணிமல ரிடையிடைச்

மொட்டு முதிர்ந்த வெட்சிப்பூ ஈனவா சுட்டு அழித்த தினைப் புனத்துக் குருந்தம் பூவோடு கறபாறையினைக் கண் தாவும் மிளைநாடு எனக

மிளைநாடு என்பது ஒருநாடு, இந்நாட்டினா மிளைக்கந்தன், மிளை கிழான் நல்வேட்டன், மிளைவேள் தித்தன் முதலிய பல புலவாகளாவா இந்நாடு என்னும் பாடத்திற்கு அப்பெயரிய நாடு ஒன்று உண்டுபோலும். இளைநாடு என்று கொள்ளலுமாம்

மோவாய் - தாடி முமபு - வனனிலம சிதாதல் - கிளறுதல செம்மல - பூவாடல இலவமலா, இலமலா என்று கடைக்குறைந்தது கலுழ் - வணடலாா கொல்லை - பயிரினறித் தரிசாய்க்கிடந்த காடு, இதை - புதுப்புனம்

இப்பாட்டினை, 'இது பாலைக்கண் இரங்கல் நிகழ்ந்தது' என்பா நச (தொல பொருள் 15)

பி-ம. 6 பசுசினிமாமழை 10 பூங்கலுழ்சிறந்த 11. வள்ளாதா, யான் கோலெலவ்ளை நீதரவுணகு 16 மிர, மிரை, சுவாக

வானம் வாயப்ப கமம சூல மாமழை காா பயந்து இறுத்த என - மழையானது தப்பாமல் வாயத்தமையாலே நிறைந்த சூலையுடைய கரிய மேகங்கள் காாகாலத்தின பயனவிளையப் பெயததாக, கானம கவினி - காடுகள் அழகுற்று, மணிமருள் பூவை அணிமலா இடை இடை செம

செம்புற மூதாய் பரத்தலி னன்பல
5 முல்லை வீகழ் றூஉய் வல்லோன்
செய்கை யன்ன செந்நிலப் புறவின்
வாஅப் பாணி வயங்குதொழிற் கலிமாத்
தாஅத் தாளிணை மெல்ல வொதுங்க
விடிமறந் தேமதி வலவ குவிமுகை
10 வாழை வான்பூ வூழுறு புதிர்ந்த
வொழிகுலை யன்ன திரிமருப் பேற்றொடு
கணைக்கா லமர்பிணைக் காமர் புணர்நிலை

புறம் மூதாய் பரத்தலின் - நீலமணியை ஒக்கும் காயாம்பூவின் அழகிய மலர்களின் இடைஇடையே சிவந்த முதுகினையுடைய இந்திரகோபம் என்னும் பூச்சி பரவி ஊர்தலினாலும் நன்பல முல்லை வீ கழல் தாஅய - நல்ல பல பல முல்லைப் பூக்கள் கழலின கொடிக்கண் தாவுதலினாலே யும்: வல்லோன் செய்கை அன்ன செம் நிலப் புறவின் - சித்திரம் எழுத வல்லவன் செய்கையை ஒக்கும் சிவந்த நிலத்தினையுடைய முல்லை நில வழியிலே வாஅ பாணி வயங்கு தொழில் கலிமா தாஅ இணை தாள் மெல்ல ஒதுங்க இடிமறந்து ஏ மதி வலவ - தாவிச் செல்லுதலினாலே தாளம் விளங்குகின்ற நாட்டியத் தொழில் பயின்ற மனஞ்செருக்கிய குதிரையினுடைய தாவும் இணைஒத்த கால்களால் மெல்ல நடக்கும்படி சாட்டையால் அடித்தலை மறந்து வலவனே கடவுவாயாக, ஏனெனில், ஏற்றொடு புணர்நிலை கணைக்கால் காமர் பிணை கடுமான் தேர் ஒலி கேட்பின் நடுநாள் கூட்டம் ஆகலும் உண்டே - ஏற்றுமானுடன் புணரும் நிலையிலுள்ள திரண்ட கால்களையுடைய அழகிய பிணைமான் விரைந்து செல்லும் குதிரைபூண்ட தேரின் ஒலியைக் கேட்பின் அம்மருட்சியினாலே நடுநாளின்கண் முயக்கம் உண்டாதலும் கூடுமோ? (இல்லை) என்க.

தலைமகளைக் கூட விரைகின்ற தலைமகனாதலால், புணரும் நிலையிலுள்ள மானினங்களின் பிரிவுக்கு அஞ்சினன் என்க. எனவே தலைவி மாட்டு அவனுக்குள்ள பெருங்காதல் உள்ளப்படும். இடிமறந்து என்பதற்குத் தாற்றுமுள்ளாற் குத்துதலை மறந்து என்றலுமாம்.

ஊழ் உறுபு உதிர்ந்த குவிமுகை வான் பூ ஒழி வாழை குலையன்ன திரி மருப்பு (ஏறு) - முறையுற்று மடல் உதிர்ந்த குவிந்த மொட்டாகிய பெரிய பூ ஒழிந்த வாழையின் குலைபோலும் முறுக்குண்ட கொம்பினை

கடுமான் றேரொலி கேட்பி
னடுநாட் கூட்ட மாகலு முண்டே.

என்பது : வினைமுற்றி மீண்ட தலைமகனை பாகற் குரைத்தது

—சீத்தலைச் சாத்தனார்.

பாலை. 135

திதலை மாமை தளிர்வனப் பழுங்கப்
புதலிவர் பீரி னெதிர்மலர் கடுப்பப்
பசலை பாய்ந்த நுதலே னாகி
யெழுதெழின் மழைக்கண் கலுழ நோய்கூர்ந்
5 தாதி மந்தியி னறிவுபிறி தாகிப்

யுடைய மான் ஏறு எனக் வாய்ப்ப - காரணப்பொருட்டு பயந்து பயக்க எனவும் தாஅய - தாவ எனவும் திரிக்கப் பெற்றன இறுத்தல் - கொடுத்தல் காமர் - அழகு நன்மையுமாம் பாணி - தாளம்

"கமஞ்சூல் மாமழை" என்பது "கம நிறைந்தியலும்" என்ற சூ மேற்கோள் கடுமான் விரைந்து செல்லும் குதிரை (தொல் சொல் 355; 383, சேனு)

பி - ம 3 மணிமலர்ப்பூவை 9 தெகுமதி 14 ஆகலுமுண்டோ. வினைமுற்றி மறுத்தரா நின்ற,

திதலை மாமை தளிர் வனப்பு அழுங்க புதல் இவர் பீரின் எதிர் மலர் கடுப்ப பசலை பாய்ந்த நுதலேன் ஆகி எழுது எழில் மழை கண் கலுழ நோய் கூர்ந்து ஆதிமந்தியின் அறிவு பிறிதாகி பேதுற்றிசின் காதல் தோழீ ! காதலர் காடு இறந்தனர் அவர் தெளிந்த என நெஞ்சு காழூர்போல கலங்கின்று - திதலியோடு மாமைநிறமும தளிர்போன்ற அழகும் கெட, புதல்களிற் பூத்துப் பரவிய பீர்க்கின் செவ்வி மலர் போன்று பசலைநிறம் பாய்ந்த நுதலையுடையேனாகி, சந்தன குங்குமச் சேற்றால் வரிக்கும் அழகினையுடைய குளிர்ந்த கண் அழ, நோய் மிக்கு ஆதிமந்திபோல அறிவு கெட்டு மயக்கமுற்றேன் காதலையுடைய தோழீ ! நமகாதலரோ பாலைச் சுரத்திற் சென்றுள்ளார், அவர் விரையவருவார் என்று தெளிந்திருந்த என்மனம் காழூரைப்போலக் கலங்கிற்று என்று

பேதுற் றிசினே காதலந் தோழி
காய்கதிர் திருகலிற கனைநதுகால கடுகி
யாடுதளி ரிருபபைக் கூடுகுவி வான்பூக்
கோடுகடை கழுஙகி னறைமிசைத தாஅங்
10 காடிறந தனரே காதல ரடுபோர்
வீயா விழுபபுகழ் விண்டோய் வியனகுடை
யீரெழு வேளி ரியைநதொருங கெறிநத
கழுவுள காமூர் போலக்

தலைமகன் பிரிவினகண வேறுபட்ட தலைமகள் தோழிககுச சொனனாள் எனக மாது - அசைநிலை

காய கதிர் திருகலின கால கனைநது கடுகி ஆடுதளிர் இருபபை கூடு குவி வான பூ கோடு கடை கழுஙகின அறை மிசை தாஅம (காடு) - எரிககினற சூரியன முடுகுதலினாலே காற்று மிககு விரைநது வீச, அதனாலே ஆடும இயலபுடைய தளிரைககொணட இருபபையின இதழ் குவிநத பெரிய பூககள சஙகினால கடையபபட்ட கழஙகுபோலக கறபாறை மிசையே தாவும காடு எனக

ஈரெழு வேளிர் இயைநது ஒருஙகு எறிந்த வீயா விழு புகழ் விண தோய வியன குடை கழுவுள (காமூர்) - பதினானகு குடி வேளிர் கூடி ஒருஙகு சேரநது எறிநத கெடாத மிகக புகழையும விண்ணை யளாவிய பெரிய குடையையுமுடைய கழுவுளது காமூர்போல எனக

இககழுவுள இநநூலுள் 365ஆம பாடலில 'வெனவேல' மாவண கழுவுள' எனறு பாராட்டப பெற்றிருததலை நோககி, 'வீயா விழுப புகழ் விண்டோய வியனகுடை' எனற அடை கழுவுளுககு ஏறறபபட் டது ஆதிமநதி கரிகால வளவன் மகள இவள் அறிவு பிறிதாகியது இவள் தன் காதலனாகிய ஆட்டன அததியைக கெடுதத காலதது

திததி தேமல மாமையாவது - அழகியமேனி கனைநது - மிககு எதிர்மலர் - செவ்விமலர், பேதுறல் - மயககமுறுதல் கூடு - உடமபு, ஈண்டு உடமபு போன்ற இதழுககாயிற்று 'கூடகமகொணட வாழ்நாள' என்றார் (சிந 510). கோடு - சஙகு திருகுதல் - முடுகுதல்.

பி - ம 13 காழூர் 14 விளிநதன்று.

கலங்கின்று மாதவர்த் தெளிந்தவென் னெஞ்சே.

என்பது : தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகள் தோழிக்குச் சொற்றது

—பரணர்.

136. மருதம்

மைப்பறப் புழுக்கி னெய்க்கனி வெண்சோறு
வரையா வண்மையொடு புரையோர்ப் பேணிப்
புள்ளுப்புணர்ந் தினிய வாகத் தெள்ளொளி

மைப்பு அற நெய்கனி புழுக்கின் வெண்சோறு - குற்றந் தீர நெய் யிடத்துக்கனிந்த இறைச்சியோடு கலந்த வெண்சோற்றை, வரையா வண்மையொடு புரையோர் பேணி - குறையாத வண்மையோடு உயர்ந் தோரைப்பேணி, புள் இனியவாக புணர்ந்து - புள்நிமித்தம் சுபமாகக் கூடி; அங்கண் இருவிசும்பு விளங்கு - அழகிய இடமகன்ற பெரிய விசும் பின்கண் விளங்கும், அ தெள் ஒளி திங்கள் சகடம் மண்டிய துகள் தீர் கூட்டத்து - அந்தத் தெளிந்த ஒளியுடைய திங்களை உரோகிணி கூடியதனால் எல்லாத் தோஷமுந் தீர்ந்த சுப நாட் சேர்க்கையிலே, கடி நகர் புனைந்து கடவுள் பேணி மணம் படு முழவொடு பரூஉப் பணை இமிழ - கலியாண வீட்டை அலங்கரித்துக் கடவுளைப் பேணி மணத்தைத் தோற்றுவிக்கும் மண முழவொடு பெரிய முரசும் ஒலிக்க; வதுவை மண்ணிய மகளிர் பூக்கணும் இமையார் நோக்குபு விதுப்புற்று மறைய - தலைவியை மங்கலஸ்நானம் செய்வித்த மகளிர் தங்கள் கூரிய கண்களாலும் இமையாராய் நோக்கி விட்டு விரைந்து மறைய;

பூக்கண்ணும் என்று சிறப்பும்மையாற் கூறினர், ஒருகால் நோக்கிய மாத்திரையே பிறர் அழகெல்லாம் ஒருங்கே காணவல்ல அன்னார் இவளழகினை இமையாது நோக்கியும் முடியக் காணமாட்டாமையை நோக்கி எனக். விரைந்து மறைதல், கண்ணெச்சிற் படாமைக்கு

மென் பூ புன்புற வாகை கவடு இலை - மெல்லிய பூவையும் புல்லிய புறத்தையுமுடைய வாகையின் கவடுபொருந்திய இலையை, பழங்கன்று

யங்க ணிருவிசும்பு விளங்கத திங்கட்
5 சகட மண்டிய துகடீா கூட்டததுக்
கடிநகர் புனைநது கடவுட் பேணிப்
படுமண முழவொடு பரூஉபபணை யிமிழ

கறிதத - முதுகனறு கடிதத பயமபு அமல - குழியிலே நெருஙகி வளாநத, தழஙகுகுரல வானின தலைபபெயற்கு அறுகை ஈன்ற மண்ணுமணியனன மாஇதழ பாவை - ஒலிககினற குரலையுடைய மழையின முதற்பெயலால அறுகு ஈன்றதும் கழுவிய நீலமணிபோலும கரிய இதழையுடையதும் பாவை போலும கிழஙகினிடத்துள்ளதுமான, தண் நறு முகையொடு வெண் நூல்சூட்டி - குளிாநத நறியமொட்டுடன் சேரககட்டிய வெள்ளிய நூலைச் சூட்டி; தூ உடை பொலிநது - தூய ஆடையாற பொலியச செய்து, மே வா துவனறி - விருபபமவா ஒனறு கூடி, மழைபட்ட அனன மணன் மலி பநதா - மழையொலி உண்டானாற்போல மணவொலி மிக்க பநதலிலே; இழை அணி சிறபபின - ஆபரணங்கள அணிவிதத சிறபபினேடு, பெயா வியாபபு ஆற்றி - எழுநத வியாவையை ஆற்றி, தமா நமககு ஈதத தலைநாள் இரவின - தமாகள நமககு இறகிழததியாகத தநத முதல்நாள் இரவின்கண

முருஙகா கலிஙகம முழுவதும வளைஇ - புதுததனமை கெடாத புடைவையால உடமபு முழுவதும போாததததனுல் பெரு புழுககு உற்ற நின் பிறை நுதல பொறி வியா உறு வளி ஆற்ற சிறு வரை திற என ஆாவம நெஞ்சமொடு போாவை வவவலின் - மிகப புழுககததை யடைநத நின் பிறைபோன்ற நுதலிடத்துத தெறிதத வியாவையை மிகக காற்று வீசி ஆறறும வணணம சிறிதுபோது திற எனறு சொலலி யாம அனபுடைய நெஞ்சமொடு அபபோாவையை வவவினத னுலே; உருவு உறை கழிவாளின பெயாநது இமைபப - வடிவமானது உறையி னின்றும கழிதத வாளபோல வெளிபபட்டு விளஙக, மறை திறன் அறியாள் ஆகி - அவவடிவததை மறைககும வகையை அறியா ளாகி, ஒயயென நாணினள் - சடக்கெனறு நாணினாய,

பகை பரூஉ ஆமபல குரூஉத தொடை நீவி - இதழபகுதத பெரிய ஆமபல மலரின நிறமழகிய மாலையை அணிநது, சுருமபு இமிா ஆய் மலா வேயநத - வண்டுகள் ஒலிககும ஆராயநதெடுதத மலா சூடிய, இரு பல கூநதல் இருள் - பெரிய பலவாகிய கூநதலின் இருளிடததே மறை ஒளிதது - மறைததற்குரிய உறுபபினை மறைதது, உவா நீஙகு

வதுவை மண்ணிய மகளிர் விதுப்புற்றுப்
பூக்கணு மிமையார் நோக்குபு மறைய
10 மென்பூ வாகைப் புன்புறக் கவட்டிலை

கற்பின் எம் உயிர் உடம்பு அடுவி - வேறுபடுதலில்லாத கற்பினையுடைய எம் உயிருக்கு உடம்பாக அடுப்பவள் பேணி இறைஞ்சியோளே - யாம் செய்த இகுறும்பினை விரும்பிக் கைதொழுது வணங்கினளாயிருந்தாள், அத்தகையாள் இன்று யான் பலபல சொல்லி உணர்த்தவும் உணராது ஊடுகின்றாளிரே இவள் யாரளோ நமக்கு என்று தலைமகன் தன் நெஞ்சினுக்குச் சொன்னான் என்க

சேறாற்ற புரையோரைப் பேணித் திங்கட் சகடம் மண்டிய கூட்டத்து நகரப்புனைந்து, கடவுட் பேணி, முழவொடு பணை இம்மிழ, மகளிர் மறைய, தமர் வாகையிலையையும் அறுகின் முனையையும் சேர்த்துக் கட்டிய வெண்ணூலைச் சூட்டி, உடையாற் பொலிவித்து, மணப்பந்தலில் துவன்றி, நமக்கு ஆற்றி ஈத்த தலைநாள் இரவின்கண் கலிங்கம் வளைஇப் புழுக்குற்ற நினைவியரை வளி ஆற்றத் திறவென யாம் போர்வை வவ்வலின், உரு இமைப்ப, எம் உயிர் உடம்படுவி மறைதிறன் அறியாளாகி ஒப்பின நாணினளாய்க் கூந்தலிருளில் மறை ஒளித்துப் பேணி இறைஞ்சியோளாயிருந்தாள் என்க

பிள்ளைபெற்ற மகளிர்நால்வர் மணமகளைக் குளிப்பாட்டுதல் மரபு. உரோகிணியொடு சேர்ந்த வளர்பிறைச் சந்திரன் உச்சனாதலால் எந்த தோஷமும் நிவர்த்தி என்பர். 'துகடீர் கூட்டம்' என்றார். அறுகின் கிழங்கைப் பாவை என்றார், இஞ்சிப்பாவை என்பது போல

இப்பாட்டினைக் களவின்வழி நிகழ்ந்த கற்புக்கு உதாரண மாகக் காட்டினார் நச் "பொய்யும் வழுவுந் தோன்றிய பின்னர், ஐயர் யாத்தனர் கரண மென்ப" என்ற சூத்திர உரையில் "பெரும் புழுக்குற்றநின......திறவென என்பது 'பொறிநுதல் வியர்த்தல்' என்னும் மெய்ப்பாடாகு மென்றும், "இம் மெய்ப்பாடு தலைமகற்கு உரித்தன்று, உட்கும் நாணும் அவற்கு இன்மையின்" என்றும் கூறுவர் பேரா (தொல் பொருள். 145, 261) மைப்பு ஒளிமழுக்கம்

பி - ம. 1. புழுக்கி நெய்க்கனி 5 சகடம் வேண்டிய 8. விருப்புற்று. 11. பழங்கன்று கறிக்கும் 15. தோன்றி. 18. கீந்த. 21. நுதற்குறு வியர். 29. விருண்மழை.

பழஙகனறு கறிதத பயமபம லறுகைத
தழஙகுகுரல வானின றலைபபெயற கீனற
மண்ணுமணி யன்ன மாயிதழப பாவைத
தண்ணறு முகையொடு வெண்ணூல சூட்டித
15 தூவுடைப பொலிநது மேவரத துவன்றி
மழைபட் டன்ன மணனமலி பநத
ரிழையணி சிறபபிற பெயாவியாப பாற்றித
தமாநமக கீதத தலைநா ளிரவி
னுவர்நீஙகு கறபினெம முயிருடம படுவி
20 முருஙகாக கலிஙக முழுவதும வளைஇப
பெருமபுழுக குற்றத்தின் பிறைநுதற பொறிவிய
ருறுவளி யாறறச சிறுவரை திறவென
வாரவ நெஞ்சமொடு போரவை வவவலி
னுறைகழி வாளி னுருவுபெயாந திமைப்ப
25 மறைதிற னறியா ளாகி யொய்யென
நாணின ளிறைஞ்சி யோளே பேணிப
பருஉப பகை யாமபற குரூஉததொடை நீவிச
சுருமபிமி ராயமலா வேயநத
விருமபல கூநத லிருணமறை யொளிததே.

என்பது : உணாபபுவயின வாரா ஊடற்கண் தலைமகன தன் நெஞ சிற்குச சொல்லியது

இபபாட்டிற சகடமென்றது உரோகிணியை

—விற்றூற்று மூதெயினனார்.

137. பாலை

ஆறுசெல வம்பலா சேறுகிளைதது உண்ட
சிறுபல கேணிப பிடியடி நசைஇக

பாலைவழியிற் செலலும புதியா சேற்றைக் கிளைத்து உண்ட சிறிய பலவாகிய கேணிகளைப பிடியின் அடியென்று கருதி விருப்புற்றுக

களிறுதொடூஉக கடககுங் கான்யாற றத்தஞ்
சென்றுசோ பொலலா ராயினு நினககே
5 வெனறெறி முரசின விறறபோாச சோழ
ரினகடுங கள்ளி னுறநதை யாஙகண
வருபுன னெரிதரு மிகுகரைப பேரியாற
றுருவ வெண்மணன முருகுநாறு தண்பொழிற
பஙகுனி முயக்கங கழிநத வழிநாள
10 வீயிலை யமன்ற மரமபயி லிறுமபிற

களிறுகள் தொட்டுதொட்டுப பாாதது அஃதினமையின அலலலுழநது அதனைக கடநதுசெல்லும காட்டாற்றினையுடைய சுரததிலே நம தலைவா சென்று சோதலை உடனபடா ராயினும், அவா பிரிவா எனறு கருதி நினககு நுதல மிகப பாழடைநதது, தோளும பண்டையழகுகள தொலைநதன. அதற்கு நான் நோவாநின்றேன என்று தலைமகன பிரிபு மென்று கருதி வேறுபட்ட தலைமகட்குத தோழி சொன்னாள் எனக

கேணியைக களிறு தொடூஉக கடககும அததம (தலைவா) சோ பொலலாராயினும நினககு நுதல் பாழ்கொண்டது. தோளுய தொல கவின தொலைநதன, யான் நோகு என்று கூட்டுக.

வென்று எறி முரசின் விறல போா சோழா கடு இன கள் ளின உறநதை ஆஙகண் - பகைவரை வெலலும பொருட்டு எறிகிற வீரமுரசினாலே வெறறிப போரினையுடைய சோழரது கடுப்பு இனிய கள்ளையுடைய உறையூரிடததது: வருபுனல் நெரிதரும இகுகரைப பேரியாற்று உருவ வெண்மணல முருகு நாறு தண் பொழில் - கடுகி வருகின்ற நீா உடைகக இடிநத கரையினையுடைய காவிரிப பேரி யாறறின அழகிய வெணமணலடுதத தேன கமழகினற குளிரநத பொழிலிலே. பங்குனி முயககம கழிநத வழிநாள - பஙகுனி விழாக கூட்டம் கழிநத மறுநாளில. வீ இலை அமனற மரமபயில் இறும பில் தீயில் அடுப்பின் அரஙகம போல (பெருமபாழ் கொண்டன்று நுதல) - பூவோடு இலைகளும நெருங்கிய பூததுத தளிரதத மரங்கள பயின்ற சிறு காட்டின் நடுவேயுள்ள தீயில்லாத அடுப்பினையுடைய திருவரஙகமபோல நுதல் பெரும பாழ கொண்டது என்க.

தோளா முத்தின தெணகடல பொருநன திண்தோ செழியன் பொருப்பில் கவாஅன நல எழில நெடுவேய் புரையும (தோள் தொல்

றீயி லடுபபி னரஙகம போலப
பெருமபாழ் கொணடனறு நுதலே தோளுந
தோளா முததிற றெணகடற் பொருநன்
றிண்டோச செழியன் பொருபபிற கவாஅ
னலலெழி னெடுவேய புரையுந
தொலகவின றொலைநதன நோகோ யானே.

எனபது: தலைமகன பிரியுமெனக கருதி வேறுபட்ட தலைமகட்குத தோழி சொலலியது

—உறையூர் முதுகூத்தனார்.

138. குறிஞ்சி

இகுளை கேட்டிசிற காதலந தோழி
குவளை யுண்கண் டெணபனி மலக

கவின தொலைநதன) - துளையிடாத முததது விளையும குளிாநத கடலைத தனககு உரிததாகவுடைய வீரனாகிய திண்ணிய தேரினையுடைய செழியனது பொதியம எனனும் மலைபபககததிலே வளாநத நல்ல அழகுடை நெடிய மூஙகிலை ஒககும தோளும பணடை அழகு கெட்டன என்க

பஙகுனிததிங்களில் பௌாணிமையோடு உததிரநாள் கூடிய சுப தினமாதலால் பஙகுனிமுயககம எனறாா முயககம - கூட்டம தீயில் அடுபபினா அஙகமபோல எனககணணழிதது - கீழமூட்டி அடுதற்றொழிலைச செயயாத அடுபபினரான விறலிகளின உறுபபுபபோல எனறு கூறலுமாம. விறலியா அடுபபுத தொழிறகு உரியரல்லா எனபதனைக 'கூநதல விறலியா வழஙகுக அடுபபே' எனபதற்கு உரைதத உரைநோககி அறிக (பதிற 18) இவ்விறலியா முதலியோா 'சாறுகழி வழிநாள் சோறு நசையுறாது வேறுபுலம முன'னுதல் வழககாதலின, பசியால வாடிய அவாது உறுபபுத் தலைவியின பாழடைநத நுதலுககு உவமை கூறபபட்டது என்க எறிநத மாததிரததானே அதன் தொனி கேட்கப்பட்டுப பகைவா வெல்லப்படுதலின் வென்றெறி முரசென்றாா வென்று வெலலவெனத திரிகக

பி - ம 4 சோபொலவாரா. 10. மாபயிலிறும்பின். (உறையூர் முதுகூற்றனா)

வறிதியான் வருந்திய செல்லற் கன்னை
பிறிதொன்று கடுத்தன ளாகி வேம்பின
5 வெறிகொள பாசிலை நீலமொடு சூடி
யுடலுநாக் கடந்த கடலந் தானைத

இருளை காதல தோழி கேட்டிசின - காதற் றோழீ ! கேட்பாயாக, குவளை உண் கண தெண பனி மலக யான் வருந்திய செல்லற்கு அன்னை பிறிதொன்று கடுத்தனளாகி - குவளைபோன்ற மையுண்ட கண்ணில் தெளிந்த நீா ஒழுக யான வருந்தின துன்பத்தை நோக்கி அதனைப பரிகரித்தற்கு அன்னை தெய்வத்தான் வந்தது இவவேறுபாடென்று வேறாக ஐயுற்றதனால். வெறிகொள வேம்பின பாசிலை நீலமொடு சூடி - (கட்டுவிச்சியும் வேலனும் கட்டினனும கழங்கினனும குறிபார்த்து) வெறி நாற்றமுடைய வேம்பின பசிய இலையை நீலோற்பல மலரொடு சூடி, அருவியில தததும்பு சீா இன் இயம கறஙக உருகெழு சிறபபின் முருகு கைதொழுது மனை தாஇ கடமபும களிறும பாடி தோடும தொடலையும கைகொண்டு அலகலும வறிதே நுடஙகுப ஆடினராதல நன்றோ - அருவிபோல ஒலிக்கும சீரையுடைய இனிய வாசசியஙகள் ஒலிக்க உட்குப பொருந்திய சிறபபினையுடைய முருகனை கையாற் றொழுது மனையினகண் வருவித்து அவன் கடமபையும களிற்றையும புகழ்ந்து பாடி, பனந்தோடும காந்தண மாலையும கைககொண்டு இரவு முழுவதும வறிதே அசைந்து ஆடினராதல நன்றோ? இலலை நின்னொடு நீடு தெளித்த நனமலை நாடன் குறிவாய் அரைநாள் - நின்னோடு நெடுநாளாகப பிரியேன என்று தெளிவித்து வந்த நலல மலைநாடனாகிய நம தலைவா குறியிடத்து வருகின்ற நள்ளிரவில குன்றதது உச்சி - குன்றின் உசசியிலே, நெறி கெட வீழ்ந்த துன் அரும கூா இருள - வழி தெரியாதவாறு தாழ்ந்த அணுகவரிய மிகக இருளிலே திரு மணி உமிழ்ந்த நாகம கொழுமடல காந்தள புதுப்பூ ஊதும நன்னிறம தும்பி மருளும அருவிடா இனனா நீள் இடை என் நெஞ்சு நினையும - தன முடியிலுள்ள சிறந்த மணியைத் தான மேய்தல் காரணமாக உமிழ்ந்த நாகமானது கொழுவிய மடலையுடைய காந்தளின் புதுப்பூவை நுகரும் நல்ல நிறத்தைக் கொண்ட தும்பியைத் தன் திருமணி கொலலோ என்று மருளும கடத்தற்கரிய வெடிப்புககளால இன்னாமையையுடைய நீண்ட வழியை என நெஞ்சு நினையும என்று, தலைமகன சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லுவாளாய்த தலைமகள் சொன்னாள் என்க.

திருநிலை நெடுவேற் றென்னவன் பொதியி
லருஞ்சிமை யிழிதரு மார்த்துவர லருவியிற்
றதும்புசீ ரின்னியங் கறங்கக் கைதொழு
10 துருகெழு சிறப்பின் முருகுமனைத் தரீஇக்
கடம்புங் களிறும் பாடி நுடங்குபு
தோடு நொடலையுங் கைக்கொண் டல்கலு

தோழி கேட்டிசின்! மலைநாடன் குறிவரல் இன்று நீளிடை என நெஞ்சு நினையும் அதனால் கண் பனி மல்க யான் வருந்திய செல்லற்கு அன்னை பிறிதொன்று கடுத்தனளாக, கட்டுவிச்சியும் வேலனும் கூடி, இயம் கறங்க, முருகு மனைத்தரீஇ, வறிது பாடி ஆடினராதல் நன்றோ? என்று கூட்டுக

உடலுநர் கடந்த கடல் தானை திருந்து இலை நெடு வேல் தென்னவன் பொதியில் அருஞ்சிமை இழிதரும் ஆர்த்து வரல (அருவியில்) - பகைத்தவரை வென்று கடந்த கடல் போன்ற சேனையையும் திருந்திய இலைமுகத்து நெடிய வேலையுமுடைய பாண்டியனது பொதியில் மலையின் ஏறற்கரிய உச்சியினின்றும் இழியும் ஆரவாரித்து வரலையுடைய அருவி போல (இயம் கறங்க) எனக

காந்தளின் புதுப்பூவை நுகர்ந்ததனால் பெற்ற நல்ல நிறத்தை யுடைய தும்பியைக் கண்டு மணியை உமிழ்ந்த நாகம் மருளுவது போல, தலைமகனொடு இன்ப நுகர்ந்ததனாற் பெற்ற புதுச் செவ்வியையுடைய என்னைக் கண்டு முதுமையால் அறிவிழந்த அன்னை மருளாநின்றாள் என்றவாம்

இப்பாட்டினைக் "கட்டினும் கழங்கினும் வெறியென விருவரு, மொட்டியதிறத்தாற் செய்தி" என்ற பகுதிக்கு உதாரணமாகக் கொண்டு, இதன்கண் கட்டென்றுதல் கழங்கென்றுதல் "விதந்து கூறுமையின் இரண்டும் (கட்டுக்காண்டலும் கழங்குக்குறிகாண்டலும்) ஒருங்கு வந்தன" என்றும், "கடம்புங் களிறும் .. ..நன்றே" என்பது தலைவற்கு வெறி யாட்டுணர்த்தியது என்றுங் கூறுவார் நச் (தொல. பொருள். 115, 210)

பி - ம் 11 பாடித்தொடங்குபு 12—13 டல்கலும் பாடினளாதக் கைக்கொண் டாடின, ளாஅத னன்றோ வன்றே நீடு (எழுமபன்றி நாகன் குமாரன்)

மாடின ராத னன்றோ நீடு
நின்னொடு தெளித்த நன்மலை நாடன்
15 குறிவர லரைநாட் குன்றத் தச்சி
நெறிகெட வீழ்ந்த துன்னருங் கூரிருட்
டிருமணி யுமிழ்ந்த நாகங் காந்தட்
கொழுமடற் புதுப்பூ வூதுந் தும்பி
நன்னிற மருளு மருவிட
20 ரின்னா நீளிடை நினையுமென் னெஞ்சே.

என்பது தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லு வாளாய்த் தலைமகள் சொல்லியது.

—எழூஉப்பன்றி நாகன்குமரனார்.

139. பாலை

துஞ்சுவது போல விருளி விண்பக
விமைப்பது போல மின்னி யுறைக்கொண்
டேறுவது போலப் பாடுசிறந் துரைஇ
நிலநெஞ் சுட்க வோவாது சிலைத்தாங்
5 காரதளி பொழிந்த வாரபெயற் கடைநா

ஆம் கார் - நீரையுடைய மேகம் துஞசுவதுபோல இருளி விண் பக இமைப்பது போல மினனி உறை கொண்டு ஏறுவது போல பாடு சிறந்து உரைஇ நிலம நெஞசு உடக ஓவாது சிலைத்து தளி பொழிந்த வார பெயல கடை நாள - சாககாடு போல இருணடு, விணணைப பகுகக இமைபபது போல மின்னி, நீரைக கொணடு எழுமபுவது போல ஒலி மிகுததுப புடை பெயாந்து உலாவி, நிலத்தின நெஞசம திடுக்கிடும்படி ஓயாது ஒலித்து, நீரை நீடித்துப பொழிந்த பெயலையுடைய காா காலத்தின கடைநாளிலே, ஈனறு நாள் உலந்த வாலா வெண மழை - மழைபெய்து நாட்சென்ற தூயதல்லாத வெள்ளிய மேகஙகள. வான் தோய் உயா வரை ஆடும வைகறை - வானை அளாவி யுயாநத மலையின உச்சியில உலாவும விடியற்காலையிலே, புதல் ஒளி சிறநத காணபு இன காலை - புதல்கள ஒளிமிகுக காண்டற்கு இனிய காலத்திலே, தண் நறும படு நீா மாநதி பதவு அருந்து வெண புறக்கு உடைய திரி

ளீன்றுநா ளுலந்த வாலா வெண்மழை
வான்றோ யுயாவரை யாடும வைகறைப்
புதலொளி சிறநத காண்பின் காலைத
தண்ணறும படுநீர் மாநதிப பதவருநது
10 வெண்புறக் குடைய திரிமருப் பிரலை

மருபபு இரலை வாா மணல் ஒரு சிறை பிடவு அவிழ் கொழு நிழல் காமா துணையொடு எமுற வதிய - குளிாந்த நறிய கிணற்றிலுள்ள நீரைக் குடித்துச செங்கோல அருகினை அருந்துகின்ற வெள்ளிய முதுகையுமு திரிநத கொமபையுமுடைய இரலை மான் ஒழுகிய மணலின ஒரு பக்கததே பிடவு விரிகின்ற கொழுவிய நிழலிலே அழகிய பிணை யுடன் இன்பமுறறத் தங்க; அரககு நிற உருவின் ஈயன் மூதாய் பல உடன் பரப்பியவை போல பாஅய் வாா ஈா மருஙகின் நீா அணி திகழ - செவ்வரகுப் போலும நிறத்தையும் வடிவழகையுமுடைய இநதிர கோபங்கள் பல ஒரு சேரப் பரபபபபட்டவைகள போலப பரவி, நெடிய ஈரிய வழியில் நீருக்கு அலஙகாரமாக விளங்க; இனனும் காதலா வாாாராயின் - இககாலத்திலும நம் காதலா வாாாராயின்; நன்னுதல் - நல்ல நுதலையுடைய தோழீ! அவர் நிலை யாது கொல் - அவா நிலைமை என்ன ஆயிற்றோ? அவா வருதும என்றது - அவா மீளுவேம என்று கூறியது. கருவி காா் இடி இரீஇய பருவம் அன்று மற்று - தொகு தியையுடைய மேகம இடியைத தன்பாலே அமைத்துககொணட காா காலம அன்று; பினனொரு காலம் போலும, என்று, பிரிவிடை மெலிந்த தலைமகள் தோழிககுச சொன்னாள் என்க

மற்று - வினைமாற்று

"கொல்லோ-யையம" என்ற சூ மேற்கோளாக 'யாதுகொல் மற்றவா நிலையே' என்பதனைக் காட்டி, இபபாட்டினை இததுறைககே கொண்டு, "இமமணிமிடைபவளததுப பாலைககண் முனபனியும வைகறையும் ஒருஙகுவநதன" எனறும, "கருவிக காரிடியிரீஇய பருவ மனறவா வருதுமென் றதுவே" என்றது காாகுறிதது வருவலெனா றலின், அறுதிஙகள் இடையிட்டது எனறும் கூறுவர் நச் (தொல் சொல். 270; பொருள் 12. 189)

பி - ம. 6. ளீன்றுவாலுழநத. 8 புதலேலாணிந்த. 12 துணையோ டமாதுயில. 18-19. இரீஇய பருவ மன்னவா,

வாரமண லொருசிறைப பிடவவிழ கொழுநிழற
காமர் துணையொ டேமுற வதிய
வரக்குநிற வுருவி னீயன மூதாய்
பரபபி யவைபோற பாஅய்ப பலவுட
15 னீரவார மருங்கி னீரணி திகழ
வின்னும வாரா ராயி னனனுதல
யாதுகொன் மற்றவர் நிலையே காதலர
கருவிக் காரிடி யிரீஇய
பருவ மன்றவர் வருதுமென் றதுவே.

என்பது பிரிவிடை மெலிந்த தலைமகள் தோழிககுச சொல்லியது

இபபாட்டுத தொழிலாற பாலையாயிற்று

—இடைக்காடனார்.

140. நெய்தல்

பெருஙகடல வேட்டததுச சிறுகுடிப பரதவ
ரிருஙகழிச செறுவி னுழாஅது செய்த
வெண்க லுபபின் கொள்ளை சாற்றி
யென்றூழ் விடர குன்றம போகும
5 கதழ்கோ லுமணர காதன் மடமகள

பெரு கடல் வேட்டதது சிறுகுடி பரதவர இரு கழி செறுவின உழாது செய்த வெணகல் உபபின என்றூழ விடர குனறம கொளளை சாற்றி போகும கதழ கோல உமணர காதல மடமகள் - பெரிய கடலிடதது மீன் பிடி வேட்டததைச செய்கினற சிறு குடியில வாழும பரதவர்கள் பெரிய உபபங கழியாகிய வயலிலே உழாமலே விளைவித்த வெள்ளிய கல்லுபபினோடு கோடையாற் பிளநத கன்முழைகளையுடைய குன்ற வழிகளிலே தஙகளிற் கூடுதலைச சாற்றிச் செல்லும (உபபு வண்டி இழுக்கும கடாவினைத தூண்ட) விரைகின்ற கோலினையுடைய உபபு வாணிகரது காதலையும மடப்பததையுமுடைய மகள், கோல் எல் சில் வளை தெளிரபப வீசி நெல்லின நேரே வெண்கல் உப்பு என சேரி விலை மாறு கூறலின் மனைய விளி அறி ஞமலி குரைபப

சிலகோ லெலவளை தெளிரப்ப வீசி
நெலலி னேரே வெண்க லுபபெனச்
சேரி விலைமாறு கூறலின் மனைய
விளியறி ஞமலி குரைப்ப வெரீஇய
10 மதாகயன் மலைபபி னன்ன கண்ணெமக
கிதைமுயல புனவன் புகைநிழற கடுககு

வெரீஇய மலைபபின மதா கயல அன்ன கண - கோற்றொழில அமைநத இலங்குகினற சிலவாகிய வளைகள் ஒலிபபத தன் கையை வீசி, "வெள்ளிய கல்லுபபு நெல்லினுககு ஒதத அளவே" எனறு சேரிகளிலே விலைமாறறாக கூறுவதனாலே மனையின கணணுளள குரலறியும நாய இது வேற்றுககுரலென்று குரைததுவர, அதனைக கண்டு வெருவிய போரிடுமியல்புடைய மதாதத கயலகளிரணடினைப போனற அவள் கண்கள், எமககு வெயய உயிாககு நோய ஆகினறு - எமது விருபப மிகக உயிருககு நோய ஆயிறறு எனறு, இயறகைப புணாசசி புணாநது நீஙகும தலைமகன பாஙகறகு உரைததான எனக

இதை முயல புனவன புகை நிழல கடுககும மாமூறு அளளல் அழுநதிய சாகாட்டு எவவம தீர வருநதி வாஙகும தநதை கைபூண பகட்டின (நோய ஆகினறு) - புதுபபுனமாககும்பொருட்டு முயலகினற புனமுடையானாகிய குறவன (பழம்புனததைச சுட்டு எரிததலால உணடாககிய) புகையின் நிழலை ஒககும கரிய பழஞ்சேறறிலே அழுநதிய உபபு வண்டியின துனபம நீஙக வருநதி வலிககினற தநதையின புறததுப பூணட கடாவின நோய போல நோய ஆயிறறு எனக.

சாகாட் டெவவததினைப பகடு தீர வாஙகினற போலத தலைவி பொருட்டு எனககுணடான எவவத்தினை நீ தீரததறகுரியாய எனறு பாஙகனை அவனிற கூட்டம வேணடினானாகக கொள்க

சில வளை - என்றூா, பல் வளையிடும பெதுமபைப பருவத்தா ளன்றிச சில் வளையிடும பேதைப பருவததாளெனறற்கு "சின்னிரை வால் வளைப பொலிந்த பன் மாண் பேதைககு ஒழிநதது என் நெஞ்சே" என்பா இவரே (390 ஆம பாட்டுப பாாக்க)

பி - ம 4 என்றூழ் விடாஅக். 5. ததாகோலுமணா் 8 கூறி நுவறலின் மனைய 14 நையூண் பகட்டின்.

மாமூ தள்ள லமூந்திய சாகாட்
டெவ்வந் தீர வாங்குந் தந்தை
கைபூண் பகட்டின் வருந்தி
15 வெய்ய வுயிர்க்கு நோயா கினவே

என்பது இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்து நீங்குந் தலைமகன் பாங்கற் குரைத்தது

—அம்மூவனார்.

141. பாலை

அம்ம வாழி தோழி கைம்மிகக்
கனவுங் கங்குறோ றினிய நனவும்
புனைவினை நலவிற் புள்ளும் பாங்கின
நெஞ்சு நனிபுகன் றுறையு மெஞ்சா

அம்ம வாழி தோழி - நான் சொல்வதனைக் கேள் தோழீ! நீ வாழ்வாயாக கங்குல் தோறு கனவு கைம்மிக இனிய - இரவுதோறும் கனவும் மிகக இனியவாகின்றன நனவும் வினை புனை நல இல் புள்ளும் பாங்கின - நனவிடத்தும் சித்திரத் தொழிலினால் அலங்கரித்த நல்ல இல்லிலே புள்நிமித்தமும் நல்ல விடத்திலுண்டாகின்றன, நெஞ்சும் எஞ்சாது நனிபுகன்று உறையும் - என் நெஞ்சமும் ஒடுங்காது மிகவும் விரும்பி அமைந்திருக்கும் நாஞ்சில் துஞ்சி உலகு தொழில் உலந்து மழைகால் நீங்கிய மாக விசும்பில் ஏர்த்தொழில் மடிந்து அதனாலே உலகிலுள்ள மற்றைத் தொழில்களும் கெடும்படி, மழையானது பெய்யும் இடத்தை விட்டு நீங்கிச் சென்ற ஆகாயத்திலே குறுமுயல் மறுநிறம் கிளர மதி நிறைந்து அறுமீன் சேரும் இருள் அகல் நடுநாள் - சிறுமுயலாகிய மறுவானது தன் மார்பகத்தே விளங்க சந்திரன் பூரணனாகி உரோகிணி தன்னுடன் சேரும் இருள் அகன்ற நடுஇரவில் (அஃதாவது திருக்கார்த்திகைத் திருவிழவின் இரவில்) மறுகுவிளக்கு உறுத்து மாலை தூக்கி பழவிறல் மூதூர் பலருடன் துவன்றிய விழவுடன் அயர - வீதிகளில் விளக்கு வைத்து, மாலைகளை நாற்றி, பழமையைத் தனக்குப் பெருமையாகவுடைய மூதூரில் பலருடன் கலந்து கொண்டாடும் விழாவினை நம்மோடு கூடிக் கொண்டாடும் வண்ணம். கரிகால் இடையாற் றன்ன நல்லிசை வெறுக்கை தருமார் - கரிகால வளவனது இடை

துலகுதொழி லுலநது நாஞசி றுஞசி
மழைகா ணீஙகிய மாக விசுமபிற்
குறுமுயன் மறுநிறங கிளர மதிநிறைந
தறுமீன சேரு மகலிரு ணடுநாண்
மறுகுவிளக் குறுதது மாலை தூககிப்
10 பழவிறன் மூதூாப் பலருடன றுவன்றிய

யாறறைபபோல நலல இசையோடு பொருநதிய செலவததை ஈட்டும பொருட்டு வேஙகட வைபபிற சுரன இறநதோா - வேஙகடக கோட்டததைச சாாநத ஊாகளின்கண் ணுளள சுரததிலே சென்ற நம் தலைவா, வருகதில் அமம - வருவாராக

துவரப புலாநது தூமலா கஞலி தசும நாறுய தண நறும கதுப பின் புதுமண மகடூஉ - முற்ற உலாநது தூயமலரோடு நெருஙகி மயிர்சசாநது கமழும குளிாநத நறிய தலைமயிரிணையுடைய புதிய மணபபெண, அயினிய கடிநகா பலகோட்டு அடுபபில பால் உலை இரீஇ - உணவு மிகுதத கலியாண வீட்டிலே பல பககஙகளையுடைய அடுபபிலே பாலை உலையாகவைதது கூழைக கூநதல குறுதொடி மகளிா - கூழையாகிய கூநதலையும குறிய தொடியினையுமுடைய மக ளிரொடு, பெரு செய் நெலலின வாஙகுகதிா முறிதது - பெரிய வயலிடதது விளைநத நெல்லின வளைநத கதிரை முறிதது, பாசு அவல இடிககும இரு காழ உலககை கடிது இடி வெரீஇய கமமஞூல வெண்குருகு - பசிய அவலை இடிககும கரிய வயிரமுறறிய உலககை யினது விரைநத இடிககு வெருவிய நிறைநத சூலையுடைய வெள ளிய குருகு, தீம குலை வாழை ஓஙகு மடல் இராது நெடுகால மாதது குறுபறை பயிறறும - தீவிய குலையையுடைய வாழையின ஓஙகிய மடலினகண இராது நெடிய காலையுடைய மாவினிடததுக குறுமை யாகப பறததலைசசெயது சென்று தஙகும, செலகுடி நிறுதத பெரும பெயா வெலபோா (கரிகால) சோழன - கெட்டகுடியைக கைதூககி உயாதது நிறுவிய பெரிய புகழையும வெற்றிககொளளும போரினை யுமுடைய கரிகால் வளவன எனக

கல்சேர் வேங்கை பலபொறி புலிகேழ உற்ற பூ இடை - கற் பாறையிடையே வளாநத வேஙகையினது பல புளளிகளையுடைய புலி நிறத்தைக கொண்ட பூவினிடையே; பெருசினை நரந்தம்

விழவுடன் அயர வருகதில் அம்ம
துவரப் புலர்ந்து தூமலர் கஞலித்
தகரம் நாறுந் தண்நறுங் கதுப்பிற்
புதுமண மகடூஉ வயினிய கடிநகர்ப்
15 பல்கோட் டடுப்பிற் பாலுலை யிரீஇக்
கூழைக் கூந்தற் குறுந்தொடி மகளிர்
பெருஞ்செய் நெல்லின் வாங்குகதிர் முறித்துப்

நறும் பூ நாண்மலர் உதிரக் கலைபாய்ந்து உகளும் - பெரிய கொம்பினையுடைய நாரத்தையின் நறிய அழகிய அன்று பூத்த மலர் உதிரும்படி முசுக்கலை என்ற ஆண்குரங்குகள் பாய்ந்து துள்ளும், தேன்கமழ் நெடுவரை பிறங்கிய (வேங்கடவைப்பு) - தேன் இறால்கள் கமழ்ந்து நிற்கும் நெடிய பக்கமலைகளால் உயர்ந்த வேங்கடக் கோட்டத்தை யடுத்த ஊர்கள் என்க.

தில் - விழைவுப் பொருளில் வந்தது. கனவு கங்குல் தோறும் இனிய ஆதலாலும், கனா முந்துறுத்த வினை இல்லையாதலாலும், தலைவர் விரைய வருவர் என்று துணிந்து தான் ஆற்றுவல் என்பதுபடத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொன்னாள் என்க.

தோழீ! கனவும் இனிய புள்ளும் பாங்கின, நெஞ்சும் உறையும் சுரன் இறந்தோர் விழவுடன் அயர வருகதில் என்று கூட்டுக.

மழை கால் நீங்கிய விசும்பில் மதி நிறைந்து அறுமீன் சேரும் நாளில் மறுகு விளக்குறுத்து மாலை தூக்கிப் பலருடன் துவன்றிய விழவினை உடன் அயர வருகதில் என்க.

மணமகடூஉ பாலுலை இரீஇ, மகளிரொடு கதிர் முறித்து அவல் இடிக்கும் உலக்கை இடியை வெரீஇய குருகு வாழை மடல் இராது மாத்துப் பறை பயிற்றும் கரிகால் இடையாறு அன்ன வெறுக்கை தருமார் வேங்கட வைப்பிற் சுரன் இறந்தோர் என்க.

பல்பொறிப் புலிக்கேழுற்ற வேங்கைப்பூ என்று கூட்டுக.

பி-ம். 10 துவன்றி விழவுடன் 18 பாசவலிடித்த பெருங்கா 19. வெரீஇக் கமஞ்சூல் 21 மாத்து 25 புலிக்கோளுற்ற. 29, வேங்கடவெற்பிற்

பாசவ லிடிக்கு மிருங்கா ழுலக்கைக்
கடிதிடி வெரீஇய கமஞ்சூல வெண்குருகு
20 தீஙகுலை வாழை யோஙகுமட லிராது
நெடுஙகான் மாஅததுக் குறுமபறை பயிற்றுஞ்
செலகுடி நிறுதத பெருமபெயாக் கரிகால
வெலபோாச சோழ னிடையாற றனன
நலலிசை வெறுக்கை தருமாா பலபொறிப
25 புலிககே ழுறற பூவிடைப பெருஞ்சினை
நரநத நறுமபூ நாணமல ருதிரக்
கலைபாய்ந துகளுங் கலசோ வேஙகைத
தேங்கமழ் நெடுவரைப பிறங்கிய
வேஙகட வைப்பிற சுரனிறந தோரே.

எனபது : பிரிவிடையாற்ருளெனக கவனற தோழிககுக கிழத்தி யுரைத்தது

இபபாட்டினுள் அறுமீன எனபது உரோகிணி

—நக்கீரர்.

142. குறிஞ்சி

இலமல ரன்ன வஞ்செந நாவிற்
புலமீக் கூறுமபுரையோ ரேததப்
பலாமேந தோன்றிய கவிகை வள்ள
னிறையருந் தானை வெலபோா மாநதரம
5 பொறையன் கடுங்கோப் பாடிச சென்ற

இலமலா அனன அமசெம் நாவின் - இலவ மலாபோலும அழகிய சிவந்த நாவினால், புலம மீககூறும புரையோா ஏதத - அறிவால் மேலாகக கூறபபடும் உயாநதோாகள் புகழுமாறு, பலா மேநதோன் றிய - அரசா பலருள்ளும மேம்பட்ட, கவிகை வள்ளல் - கொடுத்தலாற கவிநத கையையுடைய வள்ளலும, நிறை அருமதானை வெல் போர் - பகைமேற செல்லுமபோது நிறுததுதலரிய சேனையையும்

குறையோர் கொள்கலம போல நன்று
மூவினி வாழிய நெஞ்சே காதலி
முறையின் வழாஅது தாற்றிப் பெற்ற
கறையடி யானை நன்னன் பாழி
10 யூட்டரு மரபி னஞ்சுவரு பேளக்

வெல்லும போரையுமுடைய; மாந்தரம பொறையன் கடுங்கோ பாடி சென்ற கொள்கலம குறையோர்போல - மாந்தரன் மருகனுகிய பொறையன் கடுங்கோவைப பாடிச்சென்றதுறை பெற்றுக்கொண்ட ஆபரணங்களையுடைய வறியவர்போல, நெஞ்சே! இனி நன்றும உவ வாழிய - நெஞ்சே! இப்போது மிகவும் மகிழ்வாயாக, நீ வாழ்க ஏனெனில், காதலி வடிபபு உறு நரம்பில் தீவிய மொழிநது தொடிக் கண் வடுககொள முயங்கினள் - நம் காதலி வடித்தலமைந்த யாழ் நரமபின் ஒலிபோல இனிய மொழிகளை மொழிநது தான் தொடி யிட்டவிடத்து வடுவுண்டாக நமமைப புணாநதாள் என்று, இரவுக் குறிவந்து நீஙகும தலைமகன தனனெஞ்சிற்குச் சொன்னுன் என்க

நீர்திரள் கடுக்கும் மாசு இல் வெள்ளி சூரபபு உறு கோல்வளை செறித்த முன்கை - நீரின் திரட்சியை ஒககும குற்றமற்ற வெள்ளியா லாகிய வளைவு பொருநதிய கோற்றொழிலமைநத வளை செறித்த முன் கையும; இடனில் சிறுபுறதது - இடனின்றிக குறுகிய முதுகின்கண், குறை அறல் அன்ன இரு பல கூநதல் - குறைந்து வருகின்ற கரு மணலை ஒககும கரிய பலவாகிய கூந்தலும: இழையொடு - ஆபரணங களோடு; துயல்வர அசைய; உருவுகிளர் ஏர் வினை பொலிநத பாவை இயல்கற்று அனன ஒதுககினள் - அழகுவிளஙகுகினற தோற்றப் பொலி வுடைய கம்மியத் தொழிலாற் பொலிநத பாவை நடை கற்றுறபோன்ற நடையினளாய். கடலமீன துஞ்சும நள் என் யாமதது வநது - கடல மீன்கள் உறஙகும் 'நள்' எனனும அநுகரண ஒலியையுடைய நடு யாமததிலே வநது (முயங்கினள்) என்க.

முன்கையும கூநதலும இழையும் துயல்வர என்று இயையும்: உருவு கிளாதலும, ஏருடைமையும வினைப பொலிதலும பாவைக்கு விசேடணஙகளாகக கொள்க

பெயல் அலை கலஙகிய மலை பூ கோதை - மழை பெயதலைத்தலினுல் கலஙகிய மலைபபூக்கள தொடுதத மாலையினின்றும; எறி இயல் பொன்

கூட்டெதிர் கொண்ட வாய்மொழி ஞிமிலி
புள்ளிற் கேம மாகிய பெரும்பெயர்
வெள்ளத் தானை யதிகற் கொன்றுவந்
தொளவா ளமலை யாடிய ஞாட்பிற
15 பலரறி வுறுத லஞ்சிப் பைபய
நீர்த்திரள் கடுக்கு மாசில வெள்ளிச

னிற் கொங்கு சோரபு உறைபப - கொலலன் எறிநத நல்லியல்புடைய பொன்னின் பிதிர போலத தேனுனது சோரநது துளிக்க வநது தொடிக் கண் வடுகொள முயஙகினள் எனறு இயைகக

முறையின் வழாது ஆற்றி பெற்ற கறை அடி யானை நன்னன் பாழி - வேள்வியியற்றும முறையினின்றும் பிழையாது இயற்றி அதனால் பெற்ற கறைபொருநதிய அடியைககொண்ட யானையை உடைய நன்னன எனபானுககு உரித்தான பாழிநகரததிலே ஊட்டு அரு மரபின் அஞ்சுவரு பேய கூடு எதிரகொணட வாய்மொழி ஞிமிலி - வாணம ஊட்டுதறகு அரிய தனமையினையுடைய அச்சம வருகின்ற பேயக்கூட்டினைத தனமேல ஏற்றுககொணட மெயம மொழியினை யுடைய ஞிமிலி எனபான், புள்ளிற்கு ஏமமாகிய பெரும பெயர வெள்ளம தானை அதிகன கொனறு உவநது ஒளவாள மலை ஆடிய ஞாட்பின் பலர அறிதல் அஞ்சி - பறவைகளுககு ரகைஷ யாகிய பெரிய கீர்த்தியையும வெள்ளமபோன்ற சேனையையுமுடைய அதிகனைககொனறு மகிழ்நது, 'ஒள்வாளமலை' என்னும கூததினை ஆடிய பூசலைபபோலப பலரும அறிநது போலாதற்கு அஞ்சி யமதது வநது முயஙகினள எனறு கூட்டுக

காதலி நள்ளென் யாமததுச சூரபபுறு வளை செறித்த முன்கையும கூந்தலும இழையொடு துயலவரப பாவை இயல்கற்றன்ன ஒதுககினளாயக கோதையினின்றும கொங்கு சோரபுறைப்பப பைபபயககுறியிடதது வந்து, வடுகொள முயஙகினள், ஆதலால, நெஞ்சே! குறையோர போல உவ எனறு இயைகக

குறையோர கொள்கலம்போல என்றாரேனும், கொள்கலக குறையோர்போல எனமாறறிப பொருள கொள்க, " பயந்தோள் இடுககண் களைநத புள்ளின் நிவந்தோங் குயாகொடிச் சேவலோய" என்று

சூாப்புறு கோலவளை செறிதத முன்கைக
குறையற லன்ன விருமபல கூநத
விடனில் சிறுபுறத திழையொடு துயலவரக்
20 கடன்மீன் றுஞசு நாளென யாமத
துருவுகிள ரோவியைப பொலிநத பாவை
யியலகற றனன வொதுககினள வநது
பெயலலைக் கலஙகிய மலைபபூங கோதை
யியலெறி பொனனிற் கொஙகுசோா புறைபபத

ரேனும, சேவற் றொடியோய எனறு மாறறி பொருள கொண்டாற
போல (பரிபா 3 ஆம பாடடு, 17 18) "இலமபடு புலவா மணடை
விளஙகுபுகழ்க கொணடுபெருங காலததுங கிழவன, றணடா ரகலம
நோககின மலாநதே" (புறம. 155) எனறுற போலக 'குறையோா
கொள் கலததைப போல உவ' எனினும அமையும

ஊட்டு அருமரபின அஞ்சுவரு பேயககு ஊட்டு எதிா கொணட
என்று கண்ணழித்து, உண்பித்தற்கரிய தன்மையினையுடைய பேயககு
உணவூட்டலை மேற்கொண - எனறுமாம கூடு - உடமபு புளளிறகு
எமமாவது - பகைவரைக கொன்று புட்களை ஊட்டுதல ஒளவாளபலை
என்பது ஒரு கூததுு (வெண் மாலை துமபை 21) பெயலைக கலஙகிய
என்ற பாடததிற்கு - ஐகாரததைச சாரியை ஆககி, பெயலுககுக கலங
கிய என்க நாவின் புரையோா எனறு இயைகக நாவின வளளல
என்றியைததலுமாம

"உருவுகிளரோ... ... .வொதுககினள்" என்றக்கால வடிவுபுறறி
உவமஙகொள்ளவே, உயிரிலலாதாள்போல அசசமினறி இரவிடை-
வநதாளென்னும் பொருள்தோனறுமம எனறும, "தொடிககணவடுககொள
.. மொழிந்தே" என்பது புணாசசிபற்றிய உவகை, எனவே இவள
இவ்வாறு முயங்கினமையான் 'உவவினிவாழிய நெஞசே' எனறமை
யின் என்றுங் கூறுவா போா உருவு - வடிவழகு (தொல் பொருள்.
276, 259, சொல் 24, 302)

பி - ம. 4 நிறையிருநதாளை மாநதரன் 7. வாழியென்னெஞ்.
8 முறையியன் வழாஅ 13. அதியற் 23. பெயலைக்கலககிய மிலைப்
பூங. 24. வியலெறி

25 கொடிக்கண் வடுக்கொள முயங்கினள்
வடிப்புறு நரம்பிற் றீவிய மொழிந்தே

என்பது இரவுக்குறிவந்து நீங்கும் தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—பரணர்.

143. பாலை

செய்வினைப் பிரிதல் லெண்ணிக் கைம்மிகக்
காடுகவி னொழியக் கடுங்கதிர் தெறுதலி
னீடுசினை வறிய வாக வொல்லென
வாடுபல் லகலிலைக் கோடைக் கொய்யுந்
5 தேக்கம லடுக்கத் தாங்கண் மேக்கெழுபு

செய் வினை பிரிதல் எண்ணி - செய்யத்தக்க ஆள்வினையின் பொருட்டுத் தலைவியைப் பிரிதலை எண்ணி, வெம்மலை அருஞ்சுரம் நீந்தி சேறும் என்ற சிறுசொற்கு - வெவ்விய மலைப்புறத்து அருஞ்சுரத்தினைக் கடந்து ஊறின்றிச் செல்வேம் என்ற நமது புல்லிய சொல்லுக்கு, குதிரைக் கவான் அகல் அறை நெடு சுனை நீலம்போல அக்கண் இவட்கு பனி கலுழ்ந்தன - குதிரை என்னும் பெயரிய மலைப்பக்கத்திலே அகன்ற கற்பாறை நடுவேயுள்ள நெடிய சுனையிடத்து நீலோற்பலம்போலுகின்ற அத்தகைய கண்களினின்று இவளுக்கு நீரொழுகின, ஐய நோகு யான - தலைவ! யான் அதன்பொருட்டு நோவாநின்றேன் என்று, பொருள்வயிற் பிரியக்கருதிய தலைமகனைத் தோழி தலைமகளது ஆற்றாமைகண்டு செலவழுங்குவித்தாள் என்க

காடு கவின் ஒழிய கடுங்கதிர் கைம் மிக தெறுதலின் - காட்டின் அழகுகெட அழலும் சூரியன் வரம்புகடந்து காய்தலினாலே, நீடுசினை வறிய ஆக - நெடிய கொம்புகள் இலையின்றி வறிய ஆகும்படி; ஆடுபல் அகல இலை கோடைக்கு ஒல்லென ஒய்யும் தேக்கு அமல் அடுக்கத்து ஆங்கண் - ஆடுகின்ற பலவாகிய அகன்ற இலைகள் மேல்காற்றால் ஒல் என்னும் ஒலியுடையவாக இழுத்துக்கொண்டு போகப்படுகின்ற தேக்கு மரங்கள் நெருங்கிவளர்ந்த பக்கமலையினவ்விடத்து; முளி அரில் பிறந்த வளி வளர் கூர் எரி சுடர் நிமிர் நெடு கொடி மேக்கு எழுபு விடாமுகை

முளியரிற் பிறந்த வளிவளர் கூரெரிச
சுடர்நிமிர் நெடுங்கொடி விடர்முகை முழங்கும
வெம்மலை யருஞ்சுர நீந்தி யைய
சேறு மென்ற சிறுசொற் கிவட்கே
10 வசையில் வெம்போர் வானவன் மறவ

முழங்கும காயந்த தூறுகளிற் பிறந்தனவும காற்றினால் வளர்க்கப்பட்டனவுமான மிகுதியான தீக்கொழுந்தின் மிகைத்த நெடிய வரிசைகள் மேலுக்கு எழுந்து மலைப்பிளப்பாகிய குகைகளில் முழங்காநிற்கும வெம்மலை என்று கூட்டுக.

வசையில் வெம்போர் வானவன் மறவன் - பழிசோதலில்லாத கொடும்போரினையுடைய சேரன் படைத்தலைவனான, நசையின் வாழ்நாக்கு நலகலம் சுரக்கும் வாயவாள் புனைகழல் பிட்டன் - பரிசில் பெறும் விருப்பத்தோடு வந்து தன்கீழ் வாழ்கின்றவர்க்கு நல்ல அணிகலன்களைக் கொடுக்கும் தப்பாத வாட்படையையும் புனைந்த வீரக்கழலினையுமுடைய பிட்டன் என்பானது, பொய்யா மை தவழ் உயர் சிமை (குதிரை) - பெய்தலிற் பொய்யாத மேகம் தவழ்கின்ற சிகரத்தையுடைய குதிரை மலை என்க

துவலையின் மலர்ந்த தண்கமழ் (நீலம்) - மழைத்துவலையால் மலர்ந்த தண்ணிய கமழ்கின்ற நீலம் என்க

நசையின் வாழ்நர்க்குப் பொய்யாமல் நன்கலம் சுரக்கும் பிட்டன் என்றலுமாம்

முன்னரே வாடிய தேக்கினிலையைக் கோடையானது சினை வறியவாக இழுத்துப் போவது போல நமது பிரிதற்குறிப்பால் முன்னரே வாடிய தலைவியின் உயிரை நம் பிரிவு உடல் பாழாக இழுத்துக் கொண்டு போய் விடும் என்று தோழி குறிப்பாலுணர்த்தினாள் என்க

கோடை - மேல்காற்று ஓய்தல் - இழுத்தல் அரில் - தூறு வளி - காற்று. கொடி - ஒழுங்கு, வரிசை சிறுசொல் - புல்லிய சொல் நசை - விருப்பம். வாய்வாள் - தப்பாத வாள். மை - மேகம் கவான் - பக்கமலை அறை - கற்பாறை கலுழ்தல் - ஒழுகுதல். வசையில் போராவது - படையட்ம் படாமைப் பொரும் போர்

பி-ம். 2. காடுகவினழிய 6. முளரியிற்பிறந். 8. வெம்முனை.

னைசயின் வாழ்நாக்கு நன்கலஞ் சுரக்கும்
பொய்யா வாய்வாட் புனைகழற பிட்டன்
மைதவ ழுயாசிமைக குதிரைக் கவாஅ
னகலறை நெடுஞ்சுனைத துவலையின் மலர்நத
15 தண்கமழ் நீலம போலக்
கண்பனி கலுழ்நதன நோகோ யானே.

எனபது பொருள்வயிற பிரியககருதிய தலைமகனைத தோழி தலைமகளது ஆற்ருமை கணடு செலவழுஙகுவிததது

—ஆலம்பேரிசாத்தனர்.

144. முல்லை

வருது மென்ற நாளும பொய்த்தன
வரியே ருண்க ணீரு நிலலா

நமா வருதும எனற நாளும பொயததன - நம தலைவா தாம வருவேம என்ற நாளும பொய்யாயின. அரி ஏா உண் கண் நீரும நில்லா செவ்வரி பரநத அழகிய மையுண்ட கண்ணினிடத்து நீரத துளிகளும நில்லாவாய விழுகின்றன, தண் காாககு ஈனற பை கொடி முலலை வை வாய வான முகை அவிழ்நத கோதை பெய வனபபு இழநத கதுபபும உள்ளாா - குளிாநத மழைககுப பூதத பசிய கொடியாகிய முல்லையின் கூரிய முகததையுடைய வெள்ளிய மொட்டு விரிநத பூத்தொடுதத மாலை சூடும அழகினை இழநத கூநதலையும் நினையாா, அதுவுமன்றி, அறன் அஞ்சலா - அறததுககும அஞ்சினாலலராய. அருள் கண் மாறல மாறுக என - அருளை ஒளிததலைச செயயினும செயக எனறு, ஆய் இழை - ஆராயநத ஆபரணங்கள பூணட நம தலைவியானவள, சிறிய சொல்லி பெரிய புலபபினும - சிறியவாகச சொல்லிப பெரியவாக வெறுததாளாயினும;

ஓாதது - (உன்ன நிமிததம புள் நிமித்தம முதலியனவற்றையும, "முடிவும இடையூறும முற்றியாஙகு எய்தும படு பயனும்") விசாரிதது, அமா அட்ட செல்வம் தமா விரைந்து உரைப்ப கேட்கும ஞான்று - யாம அமரிடத்துப பகைவரை யட்டதனுற் பெற்ற செல்வத்தை நம தமர் விரைந்து சென்று உரைப்பக கேட்ட அஞ்ஞான்று;

தண்கார்க் கீன்ற பைங்கொடி முல்லை
வைவாய் வான்முகை யவிழ்ந்த கோதை
5 பெய்வனப் பிழந்த கதுப்பு முளளா
ரருள்கண் மாறலோ மாறுக வநதி
லறனஞ் சலரே யாயிழை நமரெனச்
சிறிய சொல்லிப் பெரிய புலப்பினும்
பனிபடு நறுந்தார குழைய நமமொடு
10 துனிதீர முயக்கம் பெற்றோள் போல

பனி படு நறு தார குழைய - குளிாசசி பொருநதிய நறிய தாா குழை யும்படி, நமமொடு துனி தீா முயகக ம பெற்றோள போல உவக்குவள.. நமமோடுண்டாகிய வெறுபபுத் தீாதற்குக காரணமாகிய புணாசசியைப பெற்றவள் போல உவபபள்; ஆதலால், என் நெஞ்சே வாழி - என் மனமே நீ வாழ்க, என்று, வினைமுற்றிய தலைமகன தன் நெஞ்சிற்கு உரைபபானாய்த தேர்பபாகற்குச் சொனனான் என்க

அருள் கண் மாறல் மாறுக எனபதற்கு அருளும கண்ணோட்டமும் மாறலும மாறுக என்றலும பொருநதும கண் மாறுதல - விழிதத கண் இமைகருமளவிலே மறைதல் எனறாா 'கணமாறுடவா' எனபுழி நச (மதுரை அடி 642)

விசுமபின் ஏறு எழுநது முழஙகினும மாறு எழுநது சிலைக்கும் கடா யானை கொட்கும பாசறை - விசுமபினிடததுள்ள இடியேறு எழுநது முழங்கினாலும அதறகு மாறாக எழுநது முழஙகும ஆண் யானை சூழும் பாசறைககண்ணேயுள்ள, போா வேட்டு எழுநத மள்ளா கையது கூாவாள் குவி முகம சிதைய நூறி - போரை விருமபி எழுநத வீரா கையகததுளளதாகிய கூரிய வாளின குவிநத முகம சிதையுமாறு வெட்டி யழிதது, மான் அடி மருங்கின் பெயாதத குருதி - மானகள் அடி வைதத விடஙகளிலே தேஙகுமாறு ஊற்றிய உதிரம; வான மீனின் வயின் வயின இமைபப - வானததிடதது மீன்போல இடந தொறும இடநதொறும விட்டு விளங்கும வணணம (அமா ஓாதது அட்ட செல்வம்) என்க.

ஆயிழை, "நமர் 'வருதும்' என்ற நாளும பொயத்தன; கண் நீரும நில்லா, கதுபபும் உள்ளாா; அறன் அஞ்சலராய் அருள் கண்

வுவக்குவள் வாழிய நெஞ்சே விசுமபி
னேறெழுந்து முழங்கினு மாறெழுந்து சிலைக்குங்
கடாஅ யானை கொட்கும பாசறைப்
போர்வேட் டெழுந்த மள்ளர் கையதை
15 கூர்வாட் குவிமுகஞ் சிதைய நூறி
மானடி மருங்கிற் பெயர்த்த குருதி
வான மீனின் வயின்வயி னிமைப்ப
வமரோர்த தட்ட செல்வந
தமர்விரைந் துரைப்பக் கேட்கு ஞான்றே.

என்பது: வினைமுற்றிய தலைமகன் தன்னெஞ்சிற் குரைபபானுப் பாகற்குச் சொல்லியது

—மதுரை அளக்கர்ஞாழலார்மகனார் மள்ளனார்.

மாறலோ மாறுக" எனச் சொல்லிப புலபபினும அமா அட்ட செல்வம தமா உரைப்பக கேட்கும ஞான்று முயக்கம பெற்றோள் போல உவககுவள், என் நெஞ்சே! வாழி எனறு இயைகக.

வரி ஏா உண் கண் என்றலுமாம் வரி - மை எழுதிய வரி, அநதில் - அசை. அறனுவது, ஸ்தரீ விஸனம பண்ணலாகாதென்றது சிலைசதல் - ஒலித்தல் கையதை - ஐகாரம சாரியை

ஆயிழை என்பதனை விளியாககித தலைவி தோழிககு அவ்வாறு கூறியதனைத தலைமகன கொணடு கூறினான் என்றலுமாம்

இப்பாட்டினை இத்துறைக்கே கொண்டு, "இம்மணிமிடைபவளதது வேந்தன் தலைவனுயினவாறும் தான் அமரகததட்ட செல்வததையே மிக்க செல்வமாகக் கருதுதற்குரியாள் அரச வருணததிற் றலைவியே என்பதூஉம உணாக" என்றாா நச் இனிப போா. 'பொய்யே கோடல்' என்ற பகுதிக்கு உதாரணமாக "வருதுமென்ற நாளும் பொய்ததன, வரியே ருண்கணீரு நில்லா" எனபதனைக காட்டினாா (தொல். பொருள் 24; 270)

பி - ம. 1 வருவே 2 வரியேயுண்கணீ. 14 கைய 17 வானக மீனின் 81 வமொறுத.

145. பாலை

வேர்முழு துலறி நின்ற புழற்கால்
தேர்மணி யிசையிற் சிள்வீ டார்க்கும்
வற்றல் மரத்த பொற்றலை யோதி
வெயிற்கவி னிழந்த வைப்பிற் பையுள்கொள
5 நுண்ணிதி னிவக்கும் வெண்ஞெமை வியன்காட்
டாளி லத்தத் தளிய ளவனொடு

வேர் முழுது உலறி நின்ற புழல் கால் - வேர் முதலாக மரம் முழுவதும் வற்றி நின்ற துளை பொருந்திய காலையுடைய; தேர் மணி இசையில் சிள்வீடு ஆர்க்கும் வற்றல் மரத்த பொன் தலை ஓதி - தேர் மணி ஓசை போலும் சிள்வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற வற்றல் என்னும் பெயரிய மரத்திடத்துள்ள பொன்போலும் தலையையுடைய ஓந்தியானது பையுள் கொள நுண்ணிதின் இவக்கும் - துன்பம் கொள்ளச் சிறிதாக உயரவேறும், வெயில் கவின் இழந்த வைப்பின் வெண் ஞெமை வியன் காட்டு ஆளில் அத்தத்து - வெயிலால் அழகிழந்த ஊர்களிலுள்ள வெள்ளிய ஞெமைமரம் வளர்ந்த பெரிய காட்டகத்துள்ள ஆள்வழக்கற்ற சுரத்துவழியாக அளியள் - இரங்கத்தக்காளாகிய என் மகள், அவனொடு அருஞ்சுரம் இறந்தனள் என்ப - தலைவனோடு கூடிக் கடத்தற்கரிய பாலை வழியிலே சென்றாள் என்று கண்டோர் கூறுப அமர்க்கண் என் அஞ்ஞையை அலைத்த கை - மாறுபட்டுப் பொருந்திய கண்களையுடைய என்னுடைய அன்னை போன்ற மகளை அடித்த கைகளானவை, கடுநவைப் படீஇயர் - மிக்க குற்றத்தைப் படுவனவாக என்று, மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சொன்னாளெனக்

வாள் வரி பொருத புண் கூர் யானை - வாள் போலும் வளைந்த வரியையுடைய புலியோடு போர் செய்ததனால் புண்மிக்க யானையானது புகர் சிதை முகத்த குருதி வார உயர் சிமை நெடு கோடு உரும் என முழங்கும் - புள்ளி சிதைந்த முகத்தனவாய்க் குருதி ஒழுக உயர்ந்த மலைச்சிகரங்களின் நெடிய உச்சிக்கண் இடிக்கும் இடிபோல முழங்கா நிற்கும் (அருஞ்சுரம்) என்க

குறுக்கைப் பறந்தலை - குறுக்கை என்னும் பெயரிய போர்க்களத்திலே பெருஞ்சீர் திதியன் தொல் நிலை நன்னர் மெல் இணர் புன்னை முழுமுதல் துமியப்பண்ணிய அன்னி போல - பெரிய சிறப்பினையுடைய

வாளவரி பொருத புண்கூர் யானை
புகர்சிதை முகத்த குருதி வார
உயர்சிமை நெடுங்கோட் டுருமென முழங்கும்
10 அருஞ்சுர மிறந்தன ளென்ப பெருஞ்சீ
ரன்னி குறுக்கைப் பறந்தலைத் திதியன்

திதியனது பழைமையான நிலையினையுடையதும் நன்மை வாய்ந்த மெல்லிய பூங்கொத்தினையுடையதுமான புன்னையின் பெரிய முதல் துண்டாகப் பண்ணிய அன்னி போலக் கடுமையைப் படுவேனாக.

களி மயில் குஞ்சர குரல் குருகோடு ஆலும் - களிக்கும் இயல்புடைய மயில்கள் குஞ்சரம் போன்ற குரலவாயக் குருகினொடு கூவா நிற்கும், துஞ்சா முழவின் - ஓசையறாத மண முழவினையுடைய, துய்த்து இயல் வாழ்க்கை - போகம் நுகர்ந்து செல்கின்ற வாழ்க்கையையுமுடைய, கூழ் உடை தந்தை இடன் உடை வரைப்பில் - நெல் வளத்தையுடைய தன் தந்தையின் பரப்பமைந்த மாளிகையில், ஊழ் அடி ஒதுங்கினும் உயங்கும் - முறையாக அடியை வைத்து நடந்தாலும் மெலியும், போது - போது போன்ற என் மகளை ' ஐம்பால் சிறு பல கூந்தல் பிடித்து - ஐந்து பகுதியான சிறிய பலவாகிய கூந்தலின்கண் பற்றிக் கொண்டு; அருளாது - அருள்செய்யாது ' எறிகோல் சிதைய நூறவும் - அடிக்கும் கோல் சிதையும் வண்ணம் முதுகில் அடிக்கவும், சிறுபுறம் எனக்கு உரித்து என்ஞள் நின்ற - முதுகு எனக்கு உரிமையுடைத்து என்று சொல்லாளாய் அசையாது நின்ற என் அஞ்ஞையை என்க. கூந்தற் போது - கூந்தலுடன் போதைப் பற்றி எனனவுமாம் போது கூந்தற் பிடித்து என்றியைத்துப் பொருள் கோடலுமாம்.

வேர்முழுதும் உலறி நிற்றலும், புழற்காலுடைமையும், சினவீடு ஆர்த்தலும் வற்றல் மரத்துக்கு இயல்பு மயில ஆலும் வரைப்பு, முழவின் வரைப்பு, தந்தை வரைப்பு என்று இயைக்க.

என் அஞ்ஞை அளியள அவனொடு ஆளில் அத்தத்து அருஞ்சுரம் இறந்தனள் எனப ; அவளை அலைத்தகை அன்னிபோலக் கடுமைவப் படுவேனாக என்று கூட்டுக.

தந்தை வரைப்பினுள் ஊழடி ஒதுங்கினும் உயங்கும் போதனை யாளை கூந்தற்கண் பிடித்து அருளாது கோல் சிதைய நூறவும் சிறுபுறம் எனக்கு உரித்தென்ஞள நின்றமை அஞ்ஞையை என்க.

றொன்னிலை முழுமுத றுமியப் பண்ணிய
நன்னர் மெலலிணர்ப் புன்னை போலக்
கடுநவைப் படீஇயர் மாதோ களிமயில்
15 குஞ்சரக் குரல குருகோ டாலும
துஞ்சா முழவிற் றுய்த்தியல வாழ்க்கைக்
கூழுடைத் தந்தை யிடனுடை வரைப்பி
னூழடி யொதுங்கினு முயங்கு மைமபாற்
சிறுபல் கூநதற் போதுபிடித தருளா
20 தெறிகோல் சிதைய நூறவுஞ் சிறுபுற
மெனக்குரித தென்று ணின்றவென்
னமர்க்க ணஞ்ஞையை யலைதத கையே.

எனபது : மகட்போககிய செவிலித்தாய் சொல்லியது

—கயமனார்.

தன உடமபு முழுவதும தலைமகனுககு உரிததாயினமையை உட்கொண்டு "சிறுபுறம எனககு உரிதது" என்றாளாய நினற தலைமகளது அருமைபபாடு நோககித தன் மகளை 'அனனை' எனறு செவிலி உயாததுக் கூறினள் எனக

அன்னி துமியப பண்ணிய புன்னைபோல என்றாரேனும், புனனை துமியபபண்ணிய அனனிபோல எனறு மாற்றிப பொருள் கொள்க 'குனறுகெழுநாடு' என்றாரேனும், 'நாடுகெழுகுனறு' என்று மாறறிப பொருள் கொளளபபடடாற போல முழுமுதல் - பெரிய அரை

உலறி நினற வற்றன மரததினைபபறறி ஓந்தியானது சின்வீடு ஆரவாரிபபப பையுளகொள நுண்ணிதின் ஏறினாற்போல, இளையளை நீங்கித தனிததொழிநத தலைமகளைப பற்றிககொண்டு தலைவி ஆயமும அயலும ஆரவாரிபப வருநதி மெலல மெல்லச சாமிறநதாள் எனக.

" கூழுடைததநதை .. . . முயஙகும " என நெலலுடைமை கூறியவதனானே, வேளாண் வருணமெனபது பெறறும என்பா கச. (தொல பொருள். 15)

பி - ம் 5 நுணணிதினிளக்கும ; னுளர்க்கு 6. லத்தந்தமிய.
14 கடுநவி. 16 துயககில் வாழ்க்கை. 22 கண்மஞ்ஞை.

146. மருதம்

வலிமிகு முன்பி னண்ணல் லேஎறு
பனிமலர்ப் பொய்கைப் பகலசெல மறுகி
மடக்க ணெருமை மாணுகு தழீஇப்
படப்பை நண்ணிப் பழனத் தல்குங்
5 கலிமகி ழூர னொலிமணி நெடுந்தே
ரொள்ளிழை மகளிர் சேரிப் பன்னா
ளியங்க லானு தாயின் வயங்கிழை
யார்கொ லளிய டானே யெம்போன்

வலி மிகும் முன்பின் அண்ணல் ஏறு பனி மலர் பொய்கை பகல செல மறுகி மடக்கண் எருமை மாண் நாகு தழீஇ படப்பை நண்ணி பழனத்து அல்கும் - எல்லா வலியும் மிகுதற்குக காரணமான உடல் வலிமையும் தலைமையுமுடைய எருமைப்பேறு குளிர்ந்த மலர்பபொய்கைக கண்ணே பகலெல்லாம் கடக்கச் சுழன்று உழக்கி மடப்பம பொருந்திய கண்ணையுடைய மாட்சிமை பொருந்திய இள எருமையைத் தழுவி, தோட்டக் கூற்றினை யடைந்து பின்னர் வயலகளில தங்கும ; கலிமகிழ் ஊரன் ஒலிமணி நெடு தேர் - ஆரவாரத்தோடு கூடிய மகிழ்ச்சியை யுடைய ஊரனது ஒலிக்கும மணி பூண்ட நெடிய தேர், ஒள் இழை மகளிர் சேரி பன்னாள் இயங்கல் ஆனாதாயின் - ஒள்ளிய இழையை யுடைய பரத்தை மகளிர்களது சேரிககண்ணே பலநாள் உலாவுதலுக்கு அமையாதாயின் ; மாய பரத்தன வாய் மொழி எம்போல் நம்பி - மாயஞ் செய்கின்ற பரத்தைமையையுடைய தலைமகன் மொழியினை எம்மைப போல விரும்பி, வளிபொர துயல்வரும தளி பொழி மலரின் - காற்றுப் பொர அசையும நீர் பொழிகின்ற மலர்போல, கண பனி ஆகததது உறைப்ப கண் பசந்து - கண்ணீர் மார்பிடத்துத துளிககக கண்பசந்து, ஆயமும அயலும மருள தாய ஓம்பு ஆய் நலம வேண்டா தோள் - ஆயமும அயலாரும இஃதென்ன புதுமை என்று மருளும படியாகத் தாயாற் பேணபபட்ட ஆய்ந்த அழகினை வேண்டாதோள ; வயஙகிழை யார் கொல் - விளங்குகின்ற இழையையுடைய பரத்தையருள் யாவளோ ? அளியள் - அவள் இரங்கததக்காளாவள , ஆதலால், பாண ! அவள்பால் நீ வாயில் வேண்டிச செல் ; அஃது உனககு அமையும என்று, வாயில் வேண்டிய பாணனுககுத தலைவி வாயின் மறுத்தாள் என்க.

மாயப் பரத்தன் வாய்மொழி நம்பி
10 வளிபொரத் துயல்வரூஉந் தளிபொழி மலரிற்
கண்பனி யாகத் துறைப்பக் கண்பசந்
தாயமு மயலு மருளத்
தாயோம்ப வாய்நலம் வேண்டா தோளே.

என்பது. வாயில் வேண்டிச்சென்ற பாணற்குத் தலைமகள் வாயின் மறுத்தது.

—உவர்க்கண்ணூர்ப் புல்லங்கீரனார்.

ஊரன் தோ சேரி இயங்கலானுந்தாயின் நலம் வேண்டாதோள வயங்கிழை யாரா கொல அவள அரிபள எனறிறைத்தப பாணற்கு வாயின மறுத்ததாக வுரைக்க

ஆய் நலமாவது - ஆயத்தாரால் ஆராயப்பட்ட அழகு; ஆயத்தார்க்கு விநோதமான அழகு என்றபடி. தாய் ஓம்பு ஆய் நலம் ஆயமும் அயலும் அருளவேண்டாதோள் என்று கணணழித்து, தாயால் ஓம்பப்பட்ட ஆயத்தார்க்கும் அயலார்க்கும் விநோதமான நலத்தினை அவ்வாயமும் அயலும் தர வேண்டாதோள என்றலுமாம வயங்கிழையாகிய வேண்டா தோள் யார எனறலுமாம

வலி - உடல் வலியேயனறி எல்லா வலியுமாம என்றும், முன்பு - உடல வலி என்றும் கொள்க மறுகுதல - சுழலுதல் படப்பை தோட்டக்கூறு, நாகு - இளமை

எருமை ஏறு மலாப பொய்கையிற் பகலெல்லாம் சுழன்று, பின்னா இள எருமையைத் தழுவிப படப்பையை அடைந்து அதன் பின்னாப பழனத்தினகண் தங்கினாற போல, தலைமகன் பரத்தையா சேரிக்கண பன்னாள தங்கி அவர்களை நுகர்ந்து, பின்னாத் தான் ஆதரித்துக்கொண்ட இளையளாகிய பரத்தை யொருத்தியொடு காவு தொறும திரிந்து ஆடிப பின்னாச் சேறு மிகுந்த பழனம போன்ற இழிந்த எமமில்லிலே தங்கு தன் மாத்திரைக்கு வந்தான என்றவாறு

பி - ம. 2. பகைசெல. 3 மடநாகு 4. படப்பைகண்ணிய 5 கலிகேழுரன் 8 யாரகொல எரியா தாமே 9. பரத்தை

147. பாலை

ஓங்குமலைச் சிலம்பிற் பிடவுடன் மலர்ந்த
வேங்கை வெறித்தழை வேறுவகுத் தன்ன
ஊன்பொதி யவிழாக் கோட்டுகிர்க் குருளை
மூன்றுட னீன்ற முடங்கர் நிழத்த
5 துறுகல் விடரளைப் பிணவுப்பசி கூர்ந்தெனப்
பொறிகிளர் உழுவைப் பேழ்வா யேற்றை

ஓங்குமலை சிலம்பில் பிடவுடன் மலர்ந்த வேங்கை வெறிதழை வேறு வகுத்த அன்ன - ஓங்கிய மலையை அடுத்த சாரலிலே பிடவுடனே மலர்ந்த வேங்கையின் வெறிகமழும் தழையை வேறாக வகுத்தாலன்ன, ஊன பொதி அவிழா கோட்டு உகிர் குருளை மூன்று - தசையின் மூட்டம் விரியாத வளைந்த நகத்தையுடைய குட்டிகள் மூன்றை; முடங்கர் துறுகல் விடர் அளை உடன் ஈன்ற நிழத்த பிணவு பசிகூர்ந்தென - முடக்கமான விடத்திலுள்ள பொற்றைக்கற் பிளப்பாகிய குகையிலே ஒருசேர ஈன்றதனால் ஓய்ந்த பெண்புலி பசிமிக்கதென்று; பொறிகிளர் பேழ்வாய் உழுவை ஏற்றை - புள்ளிவிளங்கும் பெரிய வாயையுடைய ஆண்புலி அறுகோட்டு ஆண் உழைமான் குரல் ஓர்க்கும் - அறுமகோட்டையுடைய ஆண் உழைமானின் குரலை உற்றுக் கேளாநிற்கும்; நெறிபடு கவலைய நிரம்பா நீள்இடை - முடக்கமமைந்த கவலைகளாகிய ஒடுங்கிய நீண்டவழியிலே

பிரிந்தோர் பெயர்வுக்கு நாளும் இரங்கி - பிரிந்த தலைவரது பிரிவுக்குத் தினமும் இரங்கி, வெள்ளி வீதியைப் போல நன்றும் செலவு அயர்ந்திசின் யான் - வெள்ளி வீதியைப்போலச் செல்லப் பெரிதும் விரும்பினேன் யான், உண்ணு உயக்கமொடு உயிர் செல சாஅய தோளும் தொல்கவின் தொலைய பலபுலந்து இருந்து பிறிது மருந்து இன்மையின் விளிஇலன் - புலந்து உண்ணாத வருத்தமொடு உயிர்செல்ல ஓய்ந்து தோளும் பண்டையழகு கெட பலவற்றிற்கும் இருந்தும் பிறிது மருந்து இன்மையின் செயலற்றேன் என்று, செலவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் சொன்னாள் என்க

நிழத்த - ஓய்ந்த. நெறி - முடங்குதல. துறுகல் - பொற்றைக்கல். நன்றும் - மிகுதியும். பிறிது - மரணம், சாதல். பிறிது மருந்து - பிறிதாதற்கு உபகரணமான மருந்து, அஃதாவது நஞ்சு என்றபடி. பொறிகிளர் உழுவை. பேழ் வாயுழுவை எனக.

யறுகோட் டுழைமா னாண்குர லோர்க்கு
நெறிபடு கவலை நிரம்பா நீளிடை
வெள்ளி வீதியைப் போல நன்றும்
10 செலவயர்ந் திசினால் யானே பலபுலந்
துண்ணா துயக்கமொ டுயிர்செலச் சாஅய்த்
தோளுந் தொலைகவின் றொலைய நாளும்
பிரிந்தோர் பெயர்வுக் கிரங்கி
மருந்துபிறி தின்மையி னிருந்துவினை யிலனே.

என்பது செலவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—ஔவையார்.

நாளும் பிரிந்தோர் பெயர்வுக்கு இரங்கி உண்ணாது உயக்கமொடு உயிர்செலச் சாஅய்த் தோளும் தொலைகவின் தொலையப் பல புலந்திருந்து பிறிது மருந்து இன்மையின் வினையிலனாகிய யான் உழுவை பேழ்வாய் யானது ஆண் உழை மான் குரலை ஓர்க்கும் கவலைய நிரம்பா நீளிடை வெள்ளி வீதியைப் போலச் செலவயர்ந்திசின் எனவியைத்துப் பொருள் கோடலுமமையும்

பிணவின் பசிக்கு இரங்கி உழைமானின் குரலை ஓர்க்கும் ஏற்றை உழுவையையுடைய நீளிடையிலே சென்றவராதலால், நம் தலைவர் நம் நோய்க்கு இரங்கி விரைய வருவர் எனனும் கருத்தால் வெள்ளி வீதியைப் போலச் செல்லத் துணிந்திலேன் என்று தலைவி குறிப்பா லுணர்த்தினாளென்றவாறு

இதனுள் வெள்ளிவீதியைப் போலச் செல்லத் துணிந்து, யான் பலவற்றிற்கும் புலந்திருந்து, பிரிந்தோர் பெயர்வுக்குத் தோணலந் தொலைய உயிர்செலச் சாஅய் இரங்கிப், பிறிதுமருந்தின் மையின், செயலற்றேன் என மிகவும் இரங்கியவாறு மெய்ப்பாடுபற்றி உணர்க 'மக்கணுதலிய வகனைந்திணையுஞ் சுட்டி யொருவர்ப் பெயர் கொளப் பெறார்' என்ற சூத்திரத்துள் 'வெள்ளி வீதியைப்போல...... யானே' என்ற அடிகளைக்காட்டி, 'இதனகட் பெயர் கொண்டது அகத் திணைக்கண் சார்த்துவகையான் வந்ததன்றித் தலைமைவகையால் வந்திலது என்றார் நச் (தொல் பொருள். 15, 54)

148. குறிஞ்சி

பனைத்திரள் அன்ன பரேர் எறுழ்த் தடக்கைக்
கொலைச்சினந் தவிரா மதனுடை முன்பின்
வண்டுபடு கடாஅத் துயர்மருப் பியானை
தண்கமழ் சிலம்பின் மரம்படத் தொலைச்சி

திரள் பனையன்ன பரு ஏர் எறுழ் தடம் கை கொலை சினம் தவிரா மதன் உடை முன்பின் வண்டுபடு கடாஅத்து உயர்மருப்பு யானை - திரண்ட பனைபோலப் பருத்த அழகிய வலிய வளைந்த கையையும், கொலை செய்தலால் உண்டான சினம் நீங்காத மனவெழுச்சியுடைய வலியையும், வண்டு வீழ்கின்ற கடாத்தையும், ஏந்திய மருப்பினையுமுடைய யானை தண்கமழ் சிலம்பின் மரம்பட தொலைச்சி உறு புலி ஊறு குறித்து விறல் கடிந்து சிறு தினை பெரு புனம் வவ்வும் நாட - குளிர்ந்த மணம் கமழ்கின்ற மலைச்சாரலின்கண்ணுள்ள மர முறியச்சாடி பகையாகவுற்ற புலிமுழங்கக் கோட்டாற் குத்தி அதன் வெற்றியை நீக்கி, சிறு தானியமான தினையின் பெரும்புனத்தைக் கவர்ந்து உண்ணும் நாடனே! சோலை முளைமேய பெரு களிறு வழங்கும் மலைமுதல் அடுக்கத்த சிறுகல் ஆறு மாலை வருதல் வேண்டும் - சோலைக்கண்ணேயுள்ள மூங்கிலின் முளையை மேய்கின்ற பெருங்களிறு சஞ்சரிக்கும் மலையின் சாரலிடத்துள்ள சிறுகற்பாறை வழியாக மாலைக்காலத்து வருதல் வேண்டும்; என்னில்,

கடும்பரி குதிரை ஆய் எயினன் நெடுந்தேர் மிஞிலியொடு பொருது களம் பட்டென - விரைந்த செலவினையுடைய குதிரையையுடைய ஆய் எயினன் என்பான நெடியதேரையுடைய மிஞிலி என்பானோடு பொருது களத்தே பட்டானாக அஃதறிந்து, காணிய செல்லா கூகை நாணி கடும் பகல் வழங்காது ஆங்கு - பகற்குருடாதலால் அவனைக் காணமாட்டாத கூகையானது நாணி விளக்கமான பகலிலே சஞ்சரிக்க மாட்டாதவாறு போல, இவட்கு இடும்பை பெரிது - தலைவியாகிய இவளுக்கும் பகற்பொழுதிற் றுன்பம் பெரிதாயிராநின்றது அதனால் நாட! மாலைவருதல் வேண்டும் என்று தோழி தலைமகனைப் பகற்குறி மறுத்து இரவுக்குறி நேர்ந்த வாய்பாட்டால் அதுவும் மறுத்து வரைவு கடாயினாள் என்க

அவள் இரவுக்குறி மறுத்தவாறு என்னை எனின் . களிறு உழங்கும் மலைமுதல் அடுக்கத்த சிறுகல் ஆறு என்று ஆற்றினருமை கூறி மறுத்

5 யுறுபுலி யுரறக் குத்தி விறல்கடிந்து
சிறுதினை பெரும்புனம் வவ்வு நாட
கடும்பரிக் குதிரை யாஅ யெயினன்
னெடுந்தேர் மிஞிலியொடு பொருதுகளம் பட்டெனக்
காணிய செல்லாக் கூகை நாணிக்
10 கடும்பகல் வழங்கா தாஅங் கிடும்பை
பெரிதா லம்ம விவட்கே யதனான்
மாலை வருதல் வேண்டுஞ் சோலை
முளைமேய் பெருங்களிறு வழங்கு
மலைமுத லடுக்கத்த சிறுக லாறே.

என்பது : பகல் வருவானை இரவு வருகென்றது

—பரணர்.

149. பாலை

சிறுபுன் சிதலை சேண்முயன் றெடுத்த
நெடுஞ்செம் புற்றத் தொடுங்கிரை முனையிற்
புல்லரை யிருப்பைத் தொள்ளை வான்பூப்
பெருங்கை யெண்கி னிருங்கிளை கவரு
5 மத்த நீளிடைப் போகி நன்று
மரிதுசெய் விழுப்பொரு ளெளிதினிற் பெறினும்
வாரேன் வாழிய நெஞ்சே சேரலா

தாளாம் அவள வரைவு கடாயவாறு என்னை எனின் : தினை நுகர வந்த யானை உரறு புலியைக் குத்தித் தினைப்புனம் வவ்விறாற்போல நீ வரைவொடு புகின் அம்பற் பெண்டிரை வாயடக்கித் தலைவியை மணந்து போவாய் என்றுளாம்

அடுக்கத்து ஆறு, சிறுகல் ஆறு எனக அடுக்கம் - மலைச்சாரல். மலைமுதல், மலையிடம் கடும்பகல் - விளக்கமான பகல் (தொல். சொல் 383.)

பி - ம். 6 வவ்வுநாட்டுக் 10 தாஅங்கு மிடும்பை.

சுள்ளியம் பேரியாற்று வெண்ணுரை கலங்க
யவனர் தந்த வினைமாண் நன்கலம்
10 பொன்னொடு வந்து கறியொடு பெயரும்
வளங்கெழு முசிறி யார்ப்பெழ வளைஇ
யருஞ்சமங் கடந்து படிமம் வவ்விய

என நெஞ்சே! சிறு புன் சிதலை முயன்று நெடு சேண் எடுத்த செம் புற்றத்து ஒடுங்கு இரை பெரு கை எண்கின் இரு கிளை முனையின புல அரை இருப்பை தொள்ளை வான் பூ கவரும் அத்தம் நீள் இடை போகி அரிது செய விழு பொருள் எளிதினிற் பெறினும் இவள் அரி மதர் மழை கண் தெண் பனி கொள வாரேன் வாழி - என் நெஞ்சே! சிறிய புல்லிய கறையான் முயன்று மிகவும் உயரமாக எடுத்த சிவந்த புற்றினிடத்து உள்ளே ஒடுங்கிய புற்றாம்பழஞ் சோறாகிய தம் இரையைப் பெரிய கையையுடைய கரடியின் பெருங் கூட்டம் வெறுக்குமாயின் புல்லிய அரையையுடைய இருப்பையின் துளை பொருந்திய வெள்ளிய பூவைக் கவராநிற்கும் சுரத்து நீண்ட வழியே சென்று அரிதாக ஈட்டத் தக்க சிறந்த பொருளை எளிதாக யான் பெறினும், இத்தலைவியின் அரி பரந்த மதர்த்த குளிர்ந்த கண்களானவை தெளிந்த நீர் ததும்பிக் கலுழுமாறு யான் வாரேன், நீ போய் உன் வினையை முடித்து வாழ்வாயாக என்று, தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொன்னான் என்க.

யவனர் தந்த வினை மாண் நன்கலம் - யவனர்களால் செலுத்தி வரப்பட்ட வேலைப்பாடு சிறந்த நல்ல மரக்கலங்கள், சேரலர் சுள்ளி பேர் யாற்று வெண் நுரை கலங்க பொன்னொடு வந்து கறியொடு பெயரும் வளம் கெழு முசிறி - சேரலர்க்கு உரித்தான சுள்ளி என்னும் பெரிய யாற்றின் வெள்ளிய நுரை கலங்கும் வண்ணம் பொன்னொடு வந்து மிளகோடு திரும்பிப் போகும் வளம் பொருந்திய முசிறிப் பட்டினத்தை, ஆர்ப்பு எழ வளைஇ அரு சமம் கடந்து படிமம் வவ்விய நெடு நல் யானை அடு போர் செழியன் - ஆரவாரம் உண்டாக வளைத்து அரிய போரைக் கடந்து படிமத்தைக் கவர்ந்து சென்ற நெடிய நல்ல யானைப் படையால் பகைவரை அடுகின்ற போரையுடைய செழியனது ; கொடி நுடங்கும் மறுகிற் கூடல் குடாது - கொடிகள் அசையாநிற்கும் வீதிகளையுடைய கூடல் நகரத்திற்கு மேல்பாலுள்ள; பல் பொறி மஞ்ஞை வெல் கொடி உயரிய - பல புள்ளிகளையுடைய மயிலின் வெல்லுங் கொடி

நெடுநல் யானை யடுபோர்ச் செழியன்
கொடிநுடங்கு மறுகிற் கூடற் குடாஅது
15 பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி யுயரிய
வொடியா விழவி னெடியோன குன்றதது
வண்டுபட நீடிய குண்டுசுனை நீலத
தெதிர்மலர்ப் பிணைய லன்னவிவ
ளரிமதா மழைக்கண் டெண்பனி கொளவே.

என்பது : தலைமகன் றன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லிச் செலவழுங்கியது.

—எருக்காட்டூர்த் தாயங்கண்ணனார்.

உயாத்த, ஒடியா விழவின் நெடியோன் குன்றதது - தவிராத விழவினை யுடைய நெடியோனாகிய முருகன் குன்றமான திருப்பரங்குன்றதது; வண்டு பட நீடிய குண்டு சுனை நீலத்து எதிா மலாப பிணையல் அனன இவள் அரி மதா மழைக்கண் - வணடு வீழுமபடி நெடிய ஆழமான சுனையிடத்துப பூத்த நீலோற்பலத்தின் இணையொாதத மலாகளிரண்டின பிணையல் போனற இத்தலைவியின் அரி பரநத மதாதத மழைக கண் பனிகொள்ள என்க

வண்டுபட நீடிய நீலதது எதிா மலர்ப பிணையல் என்பதற்கு வண்டு வந்து வீழும்படியாகச சிறபபுறற நீலோற்பலததின் இணை ஒதத மலரினாலாகிய மாலை என்றலுமாம நீடுதல் - உயாதல், மேலாதல் . நீடுநீா (சிந். 2418) எனபுழிப போல

சேரலர் சுள்ளி யாறறு நுரை கலஙக யவனா கலம வநது பெயருமு முசிறி என்க. முசிறி வளைஇச சமம கடநது படிமம வவ்விய செழியன் எனக செழியன கூடற் குடாது குனறததுச் சுனை நீலத்துப பிணைய லன்ன கண் எனக

மஞ்ஞைக் கொடி உயரிய விழவின் நெடியோன் என்க. வீரப் பாட்டுகுரித்தாகாத மஞ்ஞைக்கு வெற்றி கூறியது அது செவவேள் ஊாநததாதலின் என்க

படிமம் - பாவை ஒடியாவிழவு—தவிராவிழவு. (சிந். 76.)

பி - ம். 12. பெருஞ்சமம். (எாக்காட்டூர்)

150 நெய்தல்

பின்னுவிட நெறித்த கூந்தலும பொன்னென
வாகத் தரும்பிய சுணங்கும் வம்புவிடக்
கண்ணுருத் தெழுதரு முலையு நோக்கி

பின்னுவிட நெறிதத கூந்தலும பொன் என ஆகதது அரும்பிய சுணங்கும் வம்பு விட கண் உருத்து எழு தரும முலையும நோககி பெரிது எல்லினை என பல் மாண் கூறி பெரு தோள் அடைய முயஙகி நீடு நினைந்து அரு கடி படுததனள் ஆய் - பின்னுதல் விட்டதனல் முடக்கமமைந்த கூநதலேயும் பொன் போல மாமேலே பொறித்த சுணஙகினையும் கச்சு இற்று விடும்படியாக முகந் தோற்றி விம்முகின்ற முலையையும நோககி மிகுதியும அழகுடையாய் எனப பல மாணபுகளை யும் கூறிப் பெரிய தோளை முற்றும முயங்கி நெடிதாக நினைந்து என் தோழியை அரிய காவலிற் படுத்தனள் ஆய், தாரார மாரப நீ தணநத ஞான்று பல புலநது வாரார கொல் என பருவரும - மாலை நிறைநத மாரபனே ! நீ நீங்கியபோது என் தலைவி பலவாக வெறுதது, 'நம தலைவர் இனி வாரார போலும' என வருந்தும, ஆதலால் நீ விரைய வரைவொடு புகுதுக என்று பகற்குறி வநது கண்ணுற்று நீஙகும் தலைமகனைத தோழி தலைமகளை இடததுயதது வநது செறிபபு அறிவுறீஇ வரைவு கடாயினள் என்க

கடு செலல் வாட சுறு வழங்கும் வளை மேய பெரு துறை - விரைநத செலவையுடைய கொடிய சுறு மீன சஞ்சரிககும சங்குகள் மேய்கின்ற பெரிய துறைக்கண்ணே : களைதத நெய்தல் கண போல மாமலா மணி இதழ் மாலை கூட்டப காலை நனைதத செருநதி போது வாயவிழ கண் நாறு காவியொடு கண் என மலரும - இதழ் செறிநத நெய்தலது கண்போலுகின்ற பெரிய மலரின் நீலமணிபோலும் இதழ் மாலையிலே கூம்பக காலையில் பனியால நனைககபபட்ட செருநதிபோது வாய் விரியத் திசையெல்லாம மணககும் காவியும கண் மலாவதுபோல மலராநிற்கும , கழியும் கானலும காண்டொறும் - கழியையும் கானலே யும காணுந்தோறும புலநது பருவரும என்க

கண் - முலையின முகம. கண்ணுககுத தோற்றி விம்மும் என்றலு மாம. பிற உறுபபெலலாம் கணஹுககுத தோற்ருதொழிய இஃ தொன்றே தோற்றினமை கூறினா, 'வார குலாம முலை வைத்த கண

யெல்லினை பெரிதெனப் பன்மாண் கூறிப்
5 பெருநதோ ளடைய முயங்கி நீடுநினைந
தருங்கடிப் படுத்தனள் யாயே கடுஞ்செலல
வாட்சுறா வழங்கும வளைமேய் பெருநதுறைக்
கனைத்த நெய்தற் கண்போன மாமலா
நனைத்த செருநதிப் போதுவா யவிழ
10 மாலை மணியிதழ் கூமபக காலைக்
கண்ணுறு காவியொடு கண்ணென மலருங்
கழியுங் கானலுங் காண்டொறும பலபுலந்து

வாங்கிடப போகிலாது பிறஙகும்' அதன் சிறபபு நோக்கி என்க. உருத்தெழுதல் - கோபிததெழுதலுமாம. 'வேளை வெனற முகததியா வெமமுலை ஆளை நின்று முனிநதிடும' என்பதும இககருததெதன்க

'கனைத்த நெயதற் கண்போன மாமலா மணியிதழ் மாலைக கூமப' என்று கூறிய பின் அமமலா 'கணணுறு காவியொடு கணணெணக் காலை மலரும்' என்றமையால், காவியும அநநெயதலொடு மாலைக கூமபினமை கூறினாரம இமமலாகளின இவவியலபினைக, கழியே, சிறு குரல் நெய்தலொடு காவி கூமப' (அகம 350) எனபதனுல் அறிக. செருநதி யும காலைப் பொழுதில மலருமியல்புடையதெனபது அகம 240 ஆம பாடலால் அறியபபடும நனைதத - கொததான என்றலுமாம

கழியிடத்துச் சுறா வழஙகுதல இயலபு இது 'கழிசசுறா வெறிநத புட்டாளததிரி' என்பதனுலும தெளியபபடும

' அளவுமிகத தோன்றினும ' என்னும பகுதியினுள " இது தோழி கொணடுகூறியது " எனபா நச இனிப பேரா " வாரார . ... ஞானறே " எனபதனை ஏதமாயதறகும, "நனைததசெருநதி" என்பதனை " இலையேமுறியே " என்ற சூததிரத்திறகும உதாரணமாகக காட்டினா அளவுமிகத தோன்றலாவது : 'கணணும தோளும முலையும பிறவும புணாசசியாற் கதிரததுக காரிகை நீரவாயத தலைவியிடதது அளவை மிகக காட்டல்' ஏதமாய்தலாவது . 'கூட்டததிற்கு வரும இடையூறு உணடெனறு பலவும ஆராயதல். அது நொதுமலா வரையக கருதுவர் கொல்லெனவும, பிரிநதோர் மறநது இனி வாரார கொலலெனவும் தோன்றும உள்ள நிகழ்ச்சி' (தொல். பொருள 115, 270, 642)

பி - ம், 2. வம்புடை. 4. எல்லிவள் 11 தண்ணெனமலருங

வாரார் கொல்லெனப் பருவரூஉந்
தாரார் மார்பநீ தணந்த ஞான்றே.

என்பது பகற்குறிவந்து கணனுற்று நீங்குந் தலைமகனைத் தோழி தலைமகளை இடத்துய்த்துவந்து, செறிப்பறிவுறீஇ வரைவுகடாயது

—குறுவழுதியார்.

151. பாலை

தந்நயந் துறைவோர்த் தாங்கித் தாநயந்
தின்னமர் கேளிரொ டேமுறக் கெழீஇ
நகுதல் லாற்றார் நல்கூர்ந் தோரென
மிகுபொரு ணினையு நெஞ்சமொ டருள்பிறி

கணிவாய் பல்லிய காடு இறந்தோா - சோதிடங் கூறும் வாயை யுடைய பல்லி வாழும் காட்டிலே சென்ற நம தலைவா; தம் நயந்து உறைவோா தாங்கி தாம நயநது இன் அமா கேளிரொடு ஏமுறக் கெழீஇ நகுதல் ஆற்றார் நல்கூர்நதோர் என மிகு பொருள் நினையும நெஞ்சமொடு அருள் பிறிது ஆப - தம்மை விருமபி உறைவோரைக காதது்த் தாம் விரும்பி இனிமையாக மேவிய நட்பினரோடு இன்பமுறக கலந்து மகிழமாட்டாதவராவா வறியோர் எனச சொல்லி மிகக பொருளை ஈட்ட நினையும் நெஞ்சமொடு நமமேல் அருளொழிவா; வாழி - அவா வாழ்வாராக என்று, தலைமகன்பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகள் தோழிக்குச் சொன்னாள் என்க.

பொருளினை நினைநது நம்மீது அருள் பிறிதாகிச சென்ற காதலர் அதனை ஈட்டினராய் மீளுங்காலததே நமது இறநதுபாட்டை அறிநது ஸ்த்ரீ விஸனம பண்ணலாகாதென்பதை மறந்துவிட்டோமேயென்று கழிவிரககங கோடற்குரியாரென்பது எஞ்சி நிற்றலின் மன் ஒழி யிசைககண வநதது. நமமை அறனின்றித் துறததலின் தலைவாககுத் தீங்குறும என்று தலைவி அஞ்சலின் 'வாழி' என்று வாழ்ததினாள் என்க. தோழியை வாழி என்றாளாயின், செலவழுஙகுவித்தற்குரிய அவள் அது செயயாமைக்கு அவளொடு புலந்தாள் என்க.

கால விரிபு உறு வளி எறிதொறும் கலங்கிய உழுஞ்சில் - திசை யெல்லாம விரிந்து மிகக காற்று வீசுதொறும கலஙகிய உழுஞ்சில் என்க.

5 தாபமன் வாழி தோழி காலவிரி
புறவளி யெறிதொறு கலங்கிய பொறிவரிக்
கலைமான் றலையின முதனமுதற கவர்தத

பொறி வரி கலைமான் தலையின் முதன முதல் கவாதத கோடல அம கவட்ட குறுங்கால் - புள்ளியையும வரியையுமுடைய கலைமானுடைய தலையிலே முதன் முதலாக கவாததவாகிய கோடு போன்ற கோணலான அழகிய கவட்டினையும குறுகிய காலினையுமுடைய. உழுஞசில சினை விளைந்த தாறு நெற்று ஆடு மகள அரிகோல பறையின் ஐ என ஒலிககும - உழுஞசிலின கிளையிடதது முறறிய குலையான நெற்றனது ஆடும கூததியரது அரிககோற்பறைபோல வியப்புற ஒலியாநிற்கும. பதுககை தாய - பதுககைகளையுடைய செதுககை நீழல கள்ளி முள அரை பொருநதி - பொலலாத நிழலையுடைய கள்ளியின முளளுளள அரையினைப பொருநதியிருநது, செல்லுநாககு உறுவது கூறும சிறு செஙநாவின பல்லிய காடு இறநதோர - அவவழியே செல்லுவாாககுப பின வருவனவறறை முன்னதாக அறிநது கூறவலல சிறிய செவவிய நாவினையுடைய பல்லி வாழுங காட்டில் இறநதோா எனக.

மணி ஓாததனன தெண குரல பலலி - மணியோசையைக கேட டாற் போனற தெளிநத குரலையுடைய பல்லி எனக

கவாதத விளையாலணையும பெயா. கவாததனவாகிய கொமபுகள என்றபடி கோடு கவட்ட என்றுகொண்டு அல்லும அமமும அல்வழிச சாரியை எனலுமாம், 'கூமபலஙகை' எனபுழிப போல (கோவை 11) அலஙகு கவடு, அலஙகவடென்று விகாரப்பட்டது என்றலுமாம, பிறங்கு கல் பிறஙகல என்றாயினவாறு போல. பொறியைக் கலையின உடற் பொறியாகவும, வரியை அதன் கோடடு வரியாகவும கொள்க

பதுககைத்தாய காடு என்றியையும. பதுககைத்தாய செதுககை நீழற் காடு என்றியைதது - பதுக்கையினின்றும் தாவிச சாயநத பொல்லாத நிழலையுடைய காடு என்றலுமாம். ஐயெனவொலிககுஙகாடு எனஇயையும.

அரிககோற பறையாவது - கோல கொண்டு அரிதது ஓசை யெழுபபும பறை உழுஞ்சில், வாகை. உன்னமுமாம்.

பி - ம 14. மணிபெயாத, திண்குரல (காவன்முல்லை பழுககரததனா, காவனமுல்லைப பூககரததனா, காவன்முல்லைப பூசசாததனா.)

கோடலங் கவட்ட குறுங்கா லுழுஞ்சிற்
றூறுசினை விளைந்த நெற்ற மாடுமக
10 ளரிக்கோற் பறையி னையென வொலிக்கும்
பருக்கைத் தாய செத்துக்கை நீழற்
கள்ளி முள்ளரைப் பொருந்திச் செல்லுநர்க்
குறுவது கூறுஞ் சிறுசெந் நாவின்
மணியோ ரன்ன தெண்குரற்
15 கணிவாய்ப் பல்லிய காடிறந் தோரே.

என்பது தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகள் சொல்லியது.

—காவன்முல்லைப் பூதரத்தனார்.

152. குறிஞ்சி

நெஞ்சுநடுங் கரும்படர் தீர வந்து
குன்றுழை நண்ணிய சீறூ ராங்கட்
செலீஇய பெயர்வோள் வணர்சுரி யைம்பா
லுண்சோ லகவுநர்ப் புரந்த பேரிசைச்

நெஞ்சு நடுங்கு அரும்படர் தீர வந்து குன்று உழை நண்ணிய சிறு ஊர் ஆங்கண் செலீஇய பெயர்வோள் வணர் சுரி ஐம்பால் - என் நெஞ்சம் நடுங்குதற்குக் காரணமான அரிய துன்பமானது நீங்குமாறு என்பால் வந்து முயங்கிவிட்டுக் குன்றிடத்துப் பொருந்திய சிறிய ஊரின்கண் திரும்பிச் செல்லும் பொருட்டுப் போகின்ற தலைவியினுடைய நெறிந்து கடை சுழன்ற ஐந்து பகுதியான கூந்தலானது, சிறு வெள் இறவின் குப்பை அன்ன - முடக்கமுடைமையான சிறிய வெளிய இறா மீன்களின் தொகுதி போன்று கற்றையாகி; நன்னன் ஏழில் நெடு வரை பாழி சிலம்பின் களி மயில் கலாவத்து அன்ன - நன்னனுக்கு உரித்தான ஏழில் என்னப்படும் நெடிய மலையைச் சார்ந்த பாழி என்னும் பக்க மலையிடத்துள்ள களிக்கும் இயல்புடைய மயிலின் கலாவத்தை ஒவ்வாநிற்கும்,

'சிறு வெள் இறவின் குப்பையன்ன' என்று இறவினை ஐம்பாற்கு உவமை கூறுமிடத்து வெண்மையென்னும் அடை இறவின் அளவிற் சென்று, ஐம்பாற்குச் செல்லாதொழிந்தது, அது 'குருதிக் கோட்டுக் குஞ்சர நகரம்' என்புழிப் போல.

5 சினங்கெழு தானைத் தித்தன் வெளிய
னிரங்குநீர்ப் பரப்பிற் கானலம் பெருந்துறைத்
தனந்தரு நன்கலஞ் சிதையத் தாக்குஞ்
சிறுவெ ளிறவின் குப்பை யன்ன
வுறுபகை தரூஉம் மொய்ம்மூசு பிண்டன்
10 முண்முர ணுடையக் கடந்த வென்வே

தோளே - அத்தலைமகளின் தோள்களானவை; நளிசோலையடுக்கத்துச் சுரும்பு உண விரிந்த கடவுட் காந்தள் உள்ளும் இறும்பூது கஞலிய ஆய் மலர் பலவுடன் நாறி - நள்ளி என்பானுடைய சோலைகள் மிக்க மலைச்சாரலிடத்து வண்டுகள் உண்ணுவதனால் மலர்ந்த கடவுட்கு உரிய பூவாகிய காந்தள் மலர்களுள்ளும் இவ்வாறுஞ் சில மலருண்டு கொல் என்று வியப்புப் பொருந்திய ஆராய்ந்த மலர்கள் பல ஒன்று சேர்ந்து மணம் கமழ்ந்து' நெடுங்குழி மால் யானை ஆய் கானத்துத் தலையாற்று நிலைஇய பிறங்கல் வேய் அமைக் கண் இடை புரைஇ செய ஆயினும் நடுங்கு துயர் தரும் - நெடிய குழியிடத்துக்கொண்ட பெருமை பொருந்திய யானைகளையுடைய ஆய் என்பானது கானத்தாற் சிறந்த தலையாறு என்னும் ஊரில் நிலைத்த மலை சூடிய மூங்கிற் கணுவின் இடைப்பகுதியை ஒத்துச் செம்மைக்கண்ணவாயினும், நடுங்குதற்கு ஏதுவான துயரைத் தாராநின்றது என்று, இரவுக்குறி வந்து நீங்குந் தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொன்னான் என்க

நடுங்கு துயர் தருதல் பின்னுமொரு கால் இத்தகைய கூட்டம் கூடுங்கொல்லோ வென்றும், சான்றோரை முன்னிட்டுக் கொண்டு அருங் கலத்தோடு வந்து வரைவொடு புகின் தந்தை உடன்படுவான் கொல்லோ வென்றும் உளதாய ஐயத்தால் என்க துயர் ஈண்டு காமத்தாலாகிய துயர்

இறு முடங்கிய வடிவுடையதெனபதனை 'முடங்கிறு தெறிக்கும்' என்றும் 'இறவுக் கலித்துப் பூட்டறு வலி வில்லிற் கூட்டு முதற் றெறிக்கும்' என்றும் பயின்றுள்ளமை கொண்டு தெரியப்படும்

நுண்கோல் அகவுநர் புரந்த பேர் இசை சினம் கெழு தானை தித்தன் வெளியன் இரங்கு நீர் பரப்பின் கானலம்பெருந்துறை தனம் தரும் நன்கலம் சிதையத் தாக்கும் இறவு - நுண்ணிய தலைக்கோலையுடைய கூத்தர்களைக் காத்த பெரிய புகழையும் சினம் மிக்க படையையுமுடைய வெளியம் என்னும் ஊருக்குரியனாகிய தித்தனது ஒலிக்கின்ற

விசைநல வீகைக் களிறுவீசு வண்மகிழ்ப
பாரதத்த தலைவ ஞார நன்ன
ணேழி னெடுவரைப் பாழிச் சிலம்பிற
களிமயிற் கலாவத தன்ன தோளே
15 வல்வில் விளையர் பெருமக னள்ளி
சோலை யடுக்கத்துச் சுரும்புண விரிந்த

கடலின் கரையிலுள்ள கானலம்பெருந்துறை என்னும் பட்டினத்தே தனத்தைத் தருகின்ற நல்ல மரக்கலம் சிதையுமாறு தாக்குகின்ற இரு மீன் போல எனக

நெய்தலங்கானல், நெயதலஞ்செறு எனப் பெயரிய ஊர்கள் போல கானலம் பெருந்துறை ஓரூர் போலும்

மொய் மூசு உறுபகை தரூஉம பிண்டன் நுண் முரண் உடைய கடந்த வென் வேல் இசை நல் ஈகை களிறு வீசு வண் மகிழ பாரதது தலைவன் ஆரம் நன்னன் - போரில மொயதத மிகக பகையை வெலலும பிண்டன என்பானது நுணணிய மாறுபாடு சிதைய வென்ற வெற்றி வேலையும இசை பரந்த நல்ல கொடையையும, களிற்றுப் பரிசிலீதற கேதுவான வளவிய மதுவுண்டலையுமுடைய பாரம் என்னுமூரக்குத் தலைவனுன மணியாரம் பூண்ட நன்னன எனக ஆர - சந்தனப் பூச்சுமாம

வல் வில இளையா பெருமகன் நள்ளி சோலை அடுக்கத்து சுரும்பு உண விரிந்த கடவுட் காந்தள் - வலிய வில்லையுடைய படைவீரா தலைவனன நள்ளி என்பானது சோலைகள் மிகக பக்க மலையிடத்து வணடு உண்ண மலர்ந்த கடவுட்குரிய பூவாகிய காந்தள் என்க

வலலினும் வல்லாராயினும சென்றோாக்கு சால அவிழ நிறைய வீசும ஆய - பாட வல்லவராயினும மாட்டாதவராயினும தமபால பரிசில பெறச சென்றோர்க்கு அமைந்த சோற்றுப் பருக்கையை நிறையக் கொடுக்கும ஆய எனக

இப்பாட்டினைத் திருமகட புணார்ந்தவன சேறற்கு உதாரணமாகக் காட்டுவா அகபபொருளவிளக்க உரைகாரா (சூ 158)

பி - ம் 1 நடுக்கரும்படா 2 குன்றுறைநண் 6. னிலஙகுசீா. 7. கனந்தரு 10 முனைமுரணுடையப. 23. கடுப்ப.

கடவுட் கானத் துள்ளும் பலவுட
னிறும்பூது கஞலிய வாய்மலர் நாறி
வல்லினும் வல்லா ராயினுஞ் சென்றோர்க்குச்
20 சாலவிழ் நெடுங்குழி நிறைய வீசு
மாஅல யானை யாஅய் கானத்துத்
தலையாற்று நிலைஇய சேயுயர் பிறங்கல
வேயமைக் கண்ணிடை புரைஇச
சேய வாயினு நடுங்குதுயர் தருமே.

என்பது . இரவுக்குறிவந்து நீங்கும் தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது

—பரணர்.

153 பாலை

நோகோ யானே நோதகு முள்ள
மந்தீங் கிளவி யாயமொடு கெழீஇப

அளிபள அம தீம கிளவி ஆயமொடு கெழீஇ பநது வழி படாகுவள் ஆயினும நனி நொநது வெமபும - இரங்கத்தக்காளாகிய என மகள அழகிய தீவிய சொறகளையுடைய ஆயத்தாரோடு கலந்து பந்தாட்டத்தினிடத்தே சென்று வருவாளாயினும மிக நொந்து வாடும மன - அது கழிந்தது.

இனி வனகணாளன் மாாபு உற வளைஇ இனசொல பிணிபப நமமீ நம கண உறு தரு விழுமம உளளாள நல அடிககு அமைநத அல்ல மாமலை விலங்கிய சுரன பைது அற சிமைய பயம் நீங்கு ஆரிடை ஒய்யென மெலலியல வல்லுநள கொலலோ - இபபோது வனக ணாளன தலைமகன தன மாாபினலே முறற வளைதது இனிய சொலலாற் பிணிபப, அதனை விருமபி எறறு, நமமிடத்துண்டாகும் துனபத்தைக கருதாளாய, நனமை வாயநத அடிககுப பொருநத முள்ளனவலலாததும மேகந தோயநத கரிய மலையாற் றடுககபபட்டது மான சுரத்திடையேயுளள ஈரமறற மலைசசிகரஙகளாற்பொழிந்த அரிய வழியை விரைய நடத்தலை என மெலலியல மாட்டுவள் போலும எனக.

நோகோ யான நோதகும உள்ளம-இதற்கு யான நோவாநின்றேன்; என் நெஞ்சமும நோவத்தக்கதே என்று மகட்போக்கிய செவிலித் தாய் சொன்னாள் என்க நல்லடி - நற்கருமஞ் செய்தோரது அடி என்றலுமாம் .

பந்துவழிப படர்குவ ளாயினு நொந்துநனி
வெம்பும னளிய டானே யினியே
5 வன்க ணாளன மார்புற வளைஇ
யின்சொற பிணிப்ப நம்பி நம்க
ணுறுதரு விழும முளளா ளொய்யெனத்
தெறுகதி ருலைஇய வேனில வெங்காட்

ஆயமொடு கெழீஇப் பந்துவழிப படர்குவளாயினும அளியள் முனை வெம்பும மன இனி, நல்லடிக்கு அமைந்த வல்ல மலை விலங்கிய சுரத்துப பயன்ங்கு ஆரிடையும மெலலியல வல்லுநள கொல, நோகு யான நோதகும உளளம எனறிமையக

நோகோ எனபுழி நின்ற ஓகாரம, ஒழியிசை, யான நோதலே யனறி என நெஞ்சமும நோவத்தக்கதாகும எனறு ஒழிந்த பொருளை இசைத்தலின்

தலைமகனை வனகணாள னெனறாள், அவன மெலலியலை மயக்கி அரிய சுரத்து உடன்கொண்டு சேறலின

ஓங்கு வரை அடுக்கத்து உயர்ந்த சென்னி கோங்கின் தேம பாய்ந்து ஆர்க்கும தெரி இணா எல்லி மீனொடு பொலிந்த வானில தோனறி கால உற கண் கழன்ற கமழ் பனி மலா கைவிடு சுடரின தோனறும மைபடு மாமலை விலங்கிய சுரன் - ஓங்கிய மலைச்சாரலிடத்து உயர்ந்த சிகரத்திலேயுள்ள கோங்கினது மதுப்பாய்ந்து வண்டுகளால் ஆரவாரிக்கப பெற்ற தெரிந்த இணரானது இரவிலே மீனொடு பொலிந்த வானத்தைப போலத் தோனறிப பின்னாகக் காற்றடிக்கையினாலே காமபிட்டதுகக் கழன்ற மணங்கமழும புதிய மலா கையினின்று விடப்பட்ட சுடா போலத் தோனறுகின்றகும மேகம தோய்ந்த கரிய மலையால தடுக்கப்பட்ட சுரத்திலே என்க.

வேனில் தெறு கதிா உலைஇய வெம காட்டு உறு வளி ஒலி கழை கண உறுபு தீண்டலின பொறி பிதிர்பு எடுத்த பொங்கு எழு கூா எரி பைது அறு சிமைய ஆரிடை - வேனிற காலத்தே காய்கின்ற சூரியன அழித்த வெவ்விய காட்டிலேயுள்ள மிக்க காற்று தழைத்த மூங்கிலின கணுக்களைப பொருந்தி அடித்தலின தீப்பொறி சிந்தியதனால் எழுப்பப் பெறற பொங்கி எழுகின்ற மிக்க எரியினாலே ஈரமற்ற சிகரங்களையுடைய அரிய வழி என்க.

டுறுவளி யொலிகழைக் கண்ணுறுபு தீண்டலிற்
10 பொறிபிதிர் பெடுத்த பொங்கெழு கூரெரிப்
பைதறு சிமையப் பயநீங் காரிடை
நல்லடிக் கமைந்த வல்ல மெல்லியல்
வல்லுநள் கொல்லோ தானே யெல்லி
யோங்குவரை யடுக்கத் துயர்ந்த சென்னி
15 மீமிசை பொலிந்த வானிற் றோன்றித்
தேம்பாய்ந் தார்க்குந் தெரியிணர்க் கோங்கின்
காலுறக் கழன்ற கண்கமழ் புதுமலர்
கைவிடு சுடரிற் றோன்று
மைபடு மாமலை விலங்கிய சுரனே.

என்பது : மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சொற்றது.

—சேரமா னிளங்குட்டுவன்.

பனிமலர் என்ற பாடத்திற்குக் குளிர்ச்சி பொருந்திய மலர் என்க.

காற்று வீச இணரினின்றும் கழன்று விழுந்த புதுமலர் சுடர் போல ஒளிவிட்டாற் போல, 'நாணினும் கற்புச் சிறந்தன்று' என்று, முதுக்குறையும் பருவத்திற்கு முன்னரே முதுக்குறைந்து, தனது பிறந்த இல்லினை நீங்கித் தலைமகனுடன் சென்ற தலைமகளின் செயல் புகழற் குரிய சிறந்த கற்பொழுக்கமாயிற்றென்று செவிலி தேறினளாகக் கொள்க.

பி - ம. 17. தண்கமழ். பனி மலர்.

154. முல்லை

படுமழை பொழிந்த பயமிகு புறவி
னெடுநீ ரவல பகுவாய்த் தேரை
சிறுபல் லியத்தி னெடுநெறிக் கறங்கக்
குறும்புதற் பிடவி னெடுங்கா லலரி
5 செந்நில மருங்கி னுண்ணயிர் வரிப்ப
வெஞ்சின வரவின் பையணந் தன்ன
தண்கமழ் கோடற் றுதுபிணி யவிழத்
திரிமருப் பிரலை தெள்ளறல் பருகிக்

காமர் துணையொ டேமுற வதியக்
10 காடுகவின் பெற்ற தண்பதப் பெருவழி
யோடுபரி மெலியாக் கொய்சுவற் புரவித்
தாடாழ் தார்மணி தயங்குபு வியம்ப
வூர்மதி வலவ தேரே சீர்மிகுபு
நம்வயிற் புரிந்த கொள்கை
15 யம்மா வரிவையைத் துன்னுகம் விரைந்தே.

என்பது : வினைமுற்றிய தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது

—போதும்பிற் புல்லாளங் கண்ணியார்.

படு மழை பொழிந்த பயம் மிகு புறவின் நெடு நீர் அவல பகு வாய் தேரை நெடு நெறி சிறு பல் இயத்தின் சுறங்க குறும் புதல் பிடவின் நெடும் கால் அலரி செம் நிலம் மருங்கின் நுண் அயிர் வரிப்ப வெம் சின அரவின் பை அணந்தன்ன தண் கமழ் கோடல் தாது பிணி அவிழ திரி மருப்பு இரலை தெள் அறல் பருகி காமர் துணையொடு ஏமுற வதிய காடு கவின் பெற்ற தண் பத பெருவழி ஓடு பரி மெலியா கொய் சுவல் புரவி தாள் தாழ் தார் மணி தயங்குபு இயம்ப - மிக்க மழை பொழிந்ததனாலே பயம் மிகுகின்ற புறவிலே நெடிய தன்மையையுடைய பள்ளங்களிலேயுள்ள திறந்த வாயையுடைய தேரைகள் நெடிய நெறிகள்தோறும் சிறிய பலவாகிய வாச்சியம் போல ஒலியாநிற்கவும், குறிய புதலாகிய பிடவினது நெடிய காலையுடைய பூக்கள் சிவந்த நிலத்திடையேயுள்ள நுண்ணிய அயிரிடத்தே உதிர்ந்து அழகு செய்யவும், வெவ்விய சினத்தையுடைய அரவின் படம் மேனோக்கிறாற்போலத் தண்ணிதாகக் கமழ்கின்ற கோடல் தாதின் முறுக்கு அவிழ்ந்து விரியவும், திரிந்த மருப்பினையுடைய இரலை தெள்ளிய அறலைப் பருகி அழகிய பிணைமானுடன் இன்பமுறத் தங்கவும காடு அழகு பெற்ற குளிர்ந்த செவ்வியையுடைய பெரிய வழியிலே ஓடுகின்ற செலவினால் மெலியாத கொய்யப்பட்ட சுவலையுடைய புரவியின் தாள் வரையிற் சூழ்கின்ற சதங்கைத் தண்டை விளங்கி ஒலிபப,

தேர் சீர் மிகுபு விரைந்து ஊர் மதி வலவ - தேரைச் சீர் மிகுமாறு விரைந்து ஊர்வாயாக பாகனே! ஊரின், நம் வயிற் புரிந்த கொள்கை அரிவையை துன்னுகம் - நம்மிடத்து விரும்பிய கோட்பாட்டினையுடைய தலைவியை யாம் அணுகுவோம்; அம்ம - நான் சொல்வதனைக் கேள் என்று, வினைமுற்றிய தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொன்னான் என்க.

படுமழை - ஒலித்தலையுடைய மழை எனலுமாம. தார்மணி, இது சதஙகைத தண்டை என்றும, குதிரையின் கழுத்திற் கட்டும அணி விசேடம் என்றும கூறுவா நச. (கலி. 96, அடி. 15) தோடார தார்மணி எனனும பாடத்திற்குத் தொகுதி கொண்ட சதங்கைத தண்டை என்க. அமமா. வியபபிடைச் சொல்லுமாம.

பி - ம 6 பையணாத்தன்ன 9 காமர்பிணையோ 12. தயங்குபியமப. 14 பரிந்த கொள்கை.

155. பாலை

அறன்கடைப் படாஅ வாழ்க்கையு மென்றும்
பிறன்கடைச் செலாஅச செல்வமு மிரண்டும
பொருளி னாகும புனையிழை யென்றுநம
மிருளே ரைமபா னீவி யோரே
5 நோய்நா முழக்குவ மாயினுந தாநதஞ்
செய்வினை முடிக்க தோழி பல்வயிற்
பயநிரை சோந்த பாழுட் டாங்க
ணெடுவிளிக் கோவலா கூவற றோண்டிய
கொடுவாயப பததல வாரநதுகு சிறுகுழி
10 நீர்காய் வருத்தமொடு சேர்விடம பெறாது
பெருங்களிறு மிதிதத வடியகத் திருமபுலி
யொதுங்குவன கழிந்த செதும்ப லீர்வழி
செபிரதீர நாவின் வயிரியா பின்றை
மண்ணார் முழவின் கண்ணகத் தசைத்த
15 விரலூன்று வடுவிற் றோன்று
மரல்வாடு மருங்கின் மலையிறந் தோரே.

என்பது : தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகள் சொல்லியது.

—பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

தோழீ! என்றும் அறன்கடை படாஅ வாழ்க்கையும பிறன்கடை செலாஅ செல்வமும இரணடும பொருளின் ஆகும புனை இழை என்று நம இருள் ஏர ஐமபால் நீவியோா நோய் நாம் உழககுவம் ஆயினும மரல் வாடு மருஙகின் மலை இறந்தோா தாம தம் செய்வினை முடிக்க - தோழீ!

'எக்காலத்தும் பாவத்திடத்துப் படாத வாழ்வும், பிறன் கடை வாயிலிற் சென்றிரவாத செல்வமுமாகிய இவ்விரண்டும் பொருளுடைமையால் ஆகும் புனைந்த இழையினையுடையாய்' என்று கூறி, தமது போகத்திற்கு நம்மை உடம்படுத்தற்பொருட்டு நமது இருண்ட அழகிய ஐம்பாலை நீவியோராகிய நம் தலைவர் தமது பிரிவால் நாம் நோய் உழக்குவமாயினும், மரல் வாடுகின்ற விடத்திலுள்ள மலையைக் கடந்து சென்றவராய், தாம் மேற்கொண்ட ஆள்வினையை முடிப்பாராக என்று, தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகள் சொன்னாள் என்க.

பயம் நிரை சேர்ந்த பாண் நாட்டு பல்வயின் ஆங்கண் நெடு விளி கோவலர் தோண்டிய கூவற் சிறு குழி கொடுவாய் பத்தல் வார்ந்து உகு நீர் காய வருத்தமொடு சேவு இடம் பெறாது பெரு களிறு மிதித்த அடி அகத்து இரும் புலி ஒதுங்குவன கழிந்த செதும்பல் ஈர் வழி செயிர் தீர் நாவின் வயிரியர் பின்றை அசைத்த மண் ஆர் முழவின் கண் அகத்து விரல் ஊன்று வடுவில் தோன்றும் மரல் வாடு மருங்கின் மலை - பாற் பசுவினம் சேர்ந்த பாணனது நாட்டின் பலவிடங்களிலும் நீண்ட சீழ்க்கை விளியையுடைய கோவலர் தோண்டிய கிணறாகிய சிறுகுழியிலே வளைந்த வாயையுடைய பத்தலினின்றும் வார்ந்து ஒழுகும் நீர் காய்ந்ததனாலுண்டான வருத்தத்தோடு, தனக்குற்ற நீர் வேட்கையைத் தீர்த்துக் கோடற்குச் சேர்த்தக்க விடம்பெறாது பெரிய களிறு மிதித்த அடியினகத்திலே பெரிய புலி அடிவைத்து நடந்து சென்ற சேற்றோடு கூடிய ஈரிய வழியானது குற்றமற்ற நாவினையுடைய கூத்தரது பின்புறத்துக் கட்டப்பட்ட மார்ச்சனை பூசிய முழவின் கண்ணினிடையே விரலாலூன்றப்பட்ட வடுவைப் போலத் தோன்றுநிற்கும் மரல் வாடுகின்றவிடத்தினையுடைய மலையெனக்.

அறத்தின் நீக்கப்பட்டமையின் 'அறன்கடை' என்பதற்குப் பாவம் என்று பொருள் கொண்டார் பரிமே (குறள் 142) அறன்கடை - அறத்தின் இறுதி என்பர் பரிப்பெருமாள்.

'அறன்கடைப்படாஅ வாழ்க்கையும்' என்றது முதல் 'புனையிழை' என்றது ஈறாக நின்றன தலைமகன் கூற்று; அதனைத் தலைமகள் கொண்டு கூறினாள். பாண - பாணன் 'யாணிழைக்கு வயலூரன், பாண வரவு பாங்கி மொழிந்தன்று' என்புழிப் போல பாணன், ஒரு வீரன்.

மரல் வாடுதல் - விலங்கு சுவைத்தலாலெனக், 'மரையா மரல்கவர' என்றாராதலின் செதும்பு - சேறு, அல், சாரியை, 'செருத்தல் தீம்பால் செதும்புபடப் பிலிற்றி' என்றார் கதையினும். சின்னீர் என்றலுமாம்.

நீர் காய்ந்த கூவற் சிறு குழியினை மிதித்த களிறு தன் சேற்றுக் காலோடு வைத்த அடியகத்துப் புலி நடந்ததனால் உண்டான வடு மண்ணார் முழவினகத்து வயிரியர் ஊன்றிய விரலின் வடுப்போலும் என்றார் என்க.

நாம் ஈண்டு நோயுழத்தலின், தலைவர் முன்னிய பொருட்கூட்டம் கூடாதொழியுங்கொல் என்னும் கருத்தால், 'நாம் நோயுழக்குவமாயினும் தாம் தம் செய்வினை முடிக்க' என்று தலைமகனை வாழ்த்தினாள் என்க.

தலைவர் அடைந்த மருங்கிலுள்ள யானையின் அடிமீது வைத்த புலியடி ஆறு செல்லும் வம்பலர்க்கு முழவினகத்து வைத்த விரலூன்று வடுப்போல விநோதமாகக் காணப்பட்டாற்போல அவர் பிரிந்த மருங்கிலுள்ள நம் வேறுபட்ட மேனி அம்பற் பெண்டிர்க்கு அலர் கூறி மகிழுமாறு விநோதமாயிருந்தது என்றாளாம்.

பி - ம் 5 நாளுழக்குவ. 7. பாழ்நாட்.

156. மருதம்

முரசுடைச் செல்வர் புரவிச் சூட்டு
மூட்டுறு கவரி தூக்கி யன்ன
செழுஞ்செய் நெல்லின் சேயரி புனிறறுக்
கதிர்மூ தாின்ற லஞ்சிக் காவலர்
5 பாக லாய்கொடிப் பகன்றையொடு பரீஇக்
காஞ்சியி னகத்துக் கரும்பருத்தி யாக்குந்
தீம்புன லூர திறவ தாகக்
குவளை யுண்க ணிவளும் யானுங்
கழனி யாமபன் முழுநெறிப் பைந்தழை
10 காயா ஞாயிற் றாகத் தலைப்பப்
பொய்த லாடிப் பொலிகென வந்து
நின்னகாப் பிழைத்த தவறோ பெரும
கள்ளுங் கண்ணியுங் கையுறை யாக
நிலைக்கோட்டு வெள்ளை நால்செவிக் கிடாஅய்
15 நிலைத்துறைக் கடவுட் குளப்பட வோச்சித்
தணிமருங் கறியாள் யாயழ
மணிமருண் மேனி பொன்னிறங் கொளலே.

என்பது : தலைமகளை இடத்துய்த்துவந்த தோழி தலைமகனை வரைவு கடாயது

இப்பாட்டு மருதத்துக்களவு

இப்பாட்டின் கருத்து ஒன்று சிதைய ஒன்று செய்வான் என்றவாறு

—ஆலூர் மூலங்கிழார்.

முரசுடை செல்வா புரவி சூட்டு மூட்டு உறு கவரி தூக்கி அன்ன செழும் செய் நெல்லின் கதிர் மூதல் சேய் அரி புனிற்று ஆ தின்றல் அஞ்சி காவலர் கரும்பு அருத்தி பாகல் ஆய் கொடி பகன்றையொடு பரீஇ காஞ்சியின் அகத்து யாக்கும் தீம்புனல் ஊர - வெற்றி, தியாகம், வீரம் எனப்படும் மூன்று முரசத்தினையுமுடைய செல்வரது குதிரையின் தலையிலுள்ள சூட்டிடத்து மூட்டப்பெறும் கவரியை உயர்த்தினாற் போலுகின்ற செழித்த செயயிடத்து நெலலின் கதிர்த்தலையையுடைய சிவந்த அரிசியை ஈன்றணிமை பொருந்திய ஆ தினறலை அஞ்சி அதனை பசிக்குக காவலா கரும்பினை உண்பித்துப் பின்னா பாகலொடு நுண்ணிய கொடியையுடைய பகன்றையையும அறுத்துக காஞ்சி மரத்தின் அகத்தே அதனைக கட்டி வைக்கும தீவிய புனலையுடைய ஊரனே !

கள்ளும் கண்ணியும நிலைககோட்டு நால்செவி வெளளை கிடாஅய உளபடக் கையுறையாக துறை நிலை கடவுட்கு ஒச்சி தணி மருங்கு அறியாள் யாய் அழ மணி மருள் மேனி பொன் நிறம கொளல - களளும, காந்தட் கண்ணியும, அற்று விழாமை நிலைததிருக்கும் கோட்டினையும் தொஙகும செவியினையுமுடைய வெள்ளாட்டுக கிடாயுமுள் படக் கையுறையாக வைத்து நீரததுறைககண்ணே நிற்றலையுடைய கடவுளுக்குப் பலியிட்டும் தணியும் வழியைக் காணளாய யாய் அழுமாறு தலைவியது நீலமணி போலும மேனி பசலை பூததுப பொனனிறம் கொள்கையானது;

கழனி ஆமபல் முழு நெறி பைத்தழை ஆகததது அலைபப காயா ஞாயிற்று பொய்தல் ஆடி பொலிக என குவளை உண்கண் இவளும யானும் வநது நின நகா திறவதாக பிழைதத தவறோ பெரும-கழனியிலுள்ள ஆமபலின் புறவிதழொடிநத முழுபபூவினுடைய அரவின பைபோலும தழையானது ஆகததது மோதக காயாத ஞாயிற்றுபபோதில் நீவிா பொய்தல் ஆடிப பொலிவீராக என யாய் கூறி விட, குவளை போலும மையுண்ட கண்ணையுடைய இவளும யானும் ஆடிடதது வந்து நின்னை எள்ளாமல்

நின்னோடு மகிழ்ந்து வைகியதாகிய பிழையை நன்றாகச் செய்த தவறே போலும் பெருமானே! என்று, தலைமகளை இடத்து உய்த்து வந்த தோழி தலைமகளை வரைவு கடாயினள் என்க

ஊர ! யாயழ மேனி பொன் நிறம் கொளல் நின் நகாப் பிழைதத தவறோ பெரும என்றியைக்க.

'முழுநெறிக் குவளை' (சிலப் 2: 14) என்பதற்கு இதழ் ஒடிக்கப் படாத குவளை என்று அடியார்க்கு நல்லாரும், 'குவளைக் கூம்பவிழ் முழுநெறி' (புறம். 116) என்பதற்கு 'செங்கழுநீரினது முகையவிழ்ந்த புறவிதழ் ஒடித்த முழுப்பூ' என்று புறப்பாட்டுரைகாரரும் கூறுவதனால், புறவிதழ் ஒடிந்ததும் அகவிதழ் ஒடிக்கப்படாததும் ஆன ஆம்பலின் முழுப்பூ என்று கொள்க

மான் கொம்பு போலன்றி யாட்டுக்கிடாயின் கொம்பு முளைத்த நாள் தொட்டு அறாது நிலையாக நிற்றலின் நிலைக்கோடு எனப்பட்டது. மான் கோடு 'அறுகோடு' எனப்படுதலும் காண்க. நிலைக்கு ஒட்டு வெள்ளைக்கிடாய் என்று கண்ணழித்துப் போரிலே தன்னை எதிரேற்ற கிடாயை அதன் நிலையினின்றும ஒட்டும் வெள்ளைக்கிடாய் எனினுமாம் குவ்வுருபு ஈண்டு ஐந்தனுருபின்கண் வந்தது ஒச்சியும் என்புழி நின்ற சிறப்பு உம்மை விகாரத்தாற் றொக்கது பொய்தல் - மகளிர் விளையாட்டு.

புனிற்றுக் கதிா மூதா தின்றலஞ்சி என்ற பாடத்திற்கு முதிய ஆ புனிற்றுக் கதிரைத் தின்றலை யஞ்சி என்க

கழுநீர் ஆம்பல் முழுநெறிப் பகைத்தழை காமர் ஞாயிற்றாகத் தலைப்பெய என்னும் பாடத்திற்கு, கழுநீர் ஆம்பல் காமர் முழுநெறித் தழை ஞாயிற்றுப் பகையாகத் தலைப்பெய என்று மாறி, செங்கழுநீர் ஆம்பல் என்ற இவற்றின் அகவிதழ் ஒடிக்கப்படாத முழுப்பூவின் தழை கள் ஞாயிற்றின் வெம்மைக்குப் பகையாகத் தலையிலே செருகி என்று பொருள் கூறுக 'தாயர்' என்பது பாடமாயின், தாயர் தலைப்பெய என்க. யாய் பொய்தல் ஆடிப் பொலிக என, இவளும் யானும் வந்து எனக் கூறுக.

உழுநர் நெற்கதிரைக் காக்கச்செய்த காரியத்தாற் பாகலும் பகன்றை யும் கரும்பும் சிதைந்தாற்போலக் களவொழுக்கத்தைத துறவாது அதனை நீ நீட்டித்து ஒழுகி வருங் காரியத்தால் யாட்டுக்கிடாய் பலியிடப் பெறுமாறு ஆயிற்று என்றாளாம்.

இப்பாட்டுத் "திணை மயக்குறுதலும் கடிநிலை யிலவே" என்ற விதிபற்றி மருதத்துக் களவு நிகழ்ந்தது இப்பாட்டினை இத்துறைக்கே

கொள்வர் நச். "மோத்தையும் தகரும் உதளும் அப்பரும, யாத்த வென்ப யாட்டின் பெயரே" என்ற சூத்திரத்து 'யாத்த' வென்பதனால் கடா வென்பதனையும யாட்டிற்குப் பெயராகக கொள்க எனறு கூறி, 'நிலைக கோட்டு வெள்ளை நால்செவிக கிடாஅய்' என்பதனை உதாரணமாகக காட்டுவர் பேரா (தொல் பொருள் 12, 2, 602)

பி-ம 1 புரவிச்சூட்டு 3—4 சேயரிப் புனிற்றுக் கதிர் மூதாதின்ற 3 செங்நெல் 6 பருகி; யார்க்குந் 9 கழுநீராமப; பைந்தழை 10. காமர் ஞாயிற் றுகத்தலைப்பெய: 12. நின்னெதிர்ப்பட்ட. 15 புலைத் துறைக 16 தருமருந்தறி; தணிமருந்தறி

157. பாலை

அரியற் பெண்டி னல்குற் கொண்ட
பகுவாய்ப் பாளைக் குவிமுலை சுரந்த
வரிநிறக் கலுழி யார மாந்திச்
செருவேட்டுச் சிலைக்குஞ் செங்க ணாடவர்
5 வில்லிட வீழ்ந்தோர் பதுக்கைக் கோங்கி
னெல்லி மலர்ந்த பைங்கொடி யதிரல்
பெரும்புலர் வைகறை யரும்பொடு வாங்கிக்
கான யானை கவளங் கொள்ளு
மஞ்சுவரு நெறியிடைத் தமியர் சென்மார்
10 நெஞ்சுண மொழிப மன்னே தோழி
முனைபுலம் பெயர்த்த புல்லென் மன்றத்துப்
பெயலுற நெகிழ்ந்து வெயிலுறச் சாஅய்
வினையழி பாவையி னுலறி
மனையொழிந் திருத்தல் வல்லு வோர்க்கே.

என்பது பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது

—வேம்பற்றூர்க் குமரனார்.

அரியல் பெண்டின் அல்குல் கொண்ட பகுவாய் பாளை குவி முலை சுரந்த அரிநிற கலுழி ஆர மாந்தி செரு வேட்டு சிலைக்கும் செங்கண் ஆடவா வில் இட வீழ்ந்தோா பதுககை கோஙகின் பைங்கொடி அதிரல் எலவி மலாந்த அருமபொடு வாங்கி கான யானை பெரு புலர் வைகறை கவளம கொள்ளும அஞ்சுவரு நெறியிடை - கள்விலை மகளின் அல்கு

விடத்துக் கொண்ட விரிந்த வாயையுடைய பாலையாகிய குவிந்த முலைசுரந்த, பணருடையால் அரித்த, நிறமுடைய கள்ளின் வண் டலை நிறையக் குடித்துவிட்டுப் போரை விரும்பி ஆரவாரிக்கும் சிவந்த கண்ணுடைய வீரர் அம்பெய்ய, அதனால் இறந்து பட்டோ ரது பதுக்கைப்புறத்துள்ள கோங்க மரத்தின்மீது படர்ந்தேறிய பசிய அதிரற் கொடியிடத்து இரவிலே மலர்ந்த அரும்பினை அக் கொடியொடு பற்றி இழுத்துக் காட்டியானையானது பெரிய இருள் புலர்கின்ற விடியற் காலையிலே கவளங்கொள்ளாநின்ற அச்சம் வருகின்ற வழியிடத்தே ;

தமியர் சென்மார் முனை புலம் பெயர்த்த புல் என் மன்றத்து பெயல் உற நெகிழ்ந்து வெயில் உற சாஅய் வினை அழி பாவையின் உலறி மனை ஒழிந்து இருத்தல் வல்லுவோர்கு தோழீ! நெஞ்சு உண மொழிப - தமியராகச் செல்லுகின்ற தலைவர் போர் முனையா னது குடிகளைத் தம்மிடத்தினின்றும் பெயர்த்ததனால் புற்கென்று நின்ற மன்றத்தே பெயல் மிகுதலினாலே நெகிழ்ந்தும், வெயில் மிகுதலினாலே நுணுகியும் ஓவிய வேலைப்பாடு அழிந்த பாவைபோல வற்றி, மனையின்கண் உயிரோடு தனித்திருந்தலை மாட்டுவோர்க்குத் தோழீ ! நெஞ்சு விரும்பி உட்கொள்ளும்படி சொல்லுவார் மன் - யான் அவ்வாறு தனித்திருத்தலை மாட்டுகிலேன், இறந்துபடுவேன், என்று, பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் சொன்னாள் என்க

அஞ்சுவரு நெறியிடைத் தமியர் சென்மார் மனை ஒழிந்திருத்தல் வல்லுவோர்கு நெஞ்சுண மொழிப ; மன் என்றியைக்க

யான ஆற்றுது இறந்துபடுதல் திண்ணமாதலின் அவர் என் நெஞ்சுண மொழியவல்லராகார் என்றலின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது சென்மார், செலலவேண்டி என்றலுமாம்.

அலங்கிற கொண்ட என்னும் பாடத்திற்கு, அரியற்பெண்டிர் தாம் தங்கிய மனையிலே கொண்ட என்க

கோங்க மரத்தினைப் பற்றுக்கோடாகவுடைய அதிரற்கொடி யினை யானை சிதைத்த துணுவதுபோலத், தலைவரைப் பற்றுக் கோடாகவுடைய நம்மை அவர் பிரிவு உயிர் செகுத்து உண்டுவிடும் என்றாளாம்.

பி - ம். 2. பகுவாயானைக, குறுகுலை தந்த. 11. புலம் பெயர்ந்த. 14. தலாற்றுவோர்க்கே.

158. குறிஞ்சி

உருமுரா று கருவிய பெருமழை தலைஇப்
பெயலான றவிந்த தூங்கிரு ணடுநாண
மினனுநிமிாந தனன கனங்குழை யிமைப்பப்
பினனுவிடு நெறியிற கிளைஇய கூநதலள
5 வரையிழி மயிலி னொலகுவன ளொதுங்கி
மிடையூர் பிழியக் கண்டனெ னிவளென
வலையல வாழிவேணா டனனைநம் படப்பைச்
சூருடைச் சிலம்பிற சுடர்பபூ வேய்நது
தாம்வேண டுருவி னணங்குமாரர் வருமே
10 நனவின் வாயே போலத துஞசுநாக்
கனவாண்டு மருட்டலு முண்டே யிவடான
சுடரினறு தமியளும் பனிக்கும் வெருவர
மனற மராஅத்த கூகை குழறினு
நெஞசழிந தரணஞ சேரு மதனறலைப்
15 புலிககணத தனன நாய்தொடர் விட்டு
முருக னன்ன சீறறததுக் கடுநதிற
லெநதையு மிலல னாக
வஞசுவ ளலலளோ விவளிது செயலே.

என்பது: தலைமகன சிறைபபுறததானாகத் தோழி செவிலித்தாய்க்கு உரைச சொல்லுவாளாய்த் தலைமகன் கேட்பச் சொலலியது.

— கபிலர்.

உருமு உரறு கருவிய பெருமழை தலைஇ பெயல் ஆன்று அவிநத தூங்கு இருள் நடுநாள் மின்னு நிமிாநதன்ன கனம குழை இமைப்ப பின்னுவிடு நெறியின கிளைஇய கூந்தலள் வரை இழி மயிலின் ஒல்குவனள் ஒதுங்கி மிடை ஊர்பு இழிய கணடனென் இவள் என அலையல் வாழி அன்னை வேணடு - இடி முழங்குகின்ற தொகுதியையுடைய பெருமழை சொரிநதுவிட்டுப பெயல் ஒழிந்து ஒலியவிந்த செறிநத இருளையுடைய பாதியாாததிரியிலே மின்னு நுடங்கினாற்போலக் கனவிய தன் குழை இமைபப, பின்னுவிடுதலினாலே நெறிப்போடு கிளைத்த கூந்தலளாய், வரையினின்று இழியும் மயிலைப போலத தளர்நது நடந்து, பரணில் ஏறி இறங்கக் கண்டேன்

இவளை என்று சொல்லி, இத்தலைவியை வருத்தாதேகொள் அன் ஞய்! நீ வாழ்வாயாக ! நான் சொல்வதனை விரும்பிக் கேள் ;

சூா உடை சிலம்பின் நம் படபபை சுடர் பூ வேய்ந்து தாம் வேண்டு உருவின் அணங்கும வரும் - தெய்வங்களுறையும் மலைச் சாரலிலுள்ள நம் தோட்டத்திலே கோங்கு முதலிய ஒளியுள்ள பூவைச சூடி அணங்கும தாம வேண்டிய உருவிஞேடு தனக்கிட்ட பலியை உண்டற்கு வரும ;

மாா அசை ; ஆரவருமே என்பது பாடமாகக கொண்டு பொருளுரைபபினும அமையும.

'கோங்கின . புதுமலர் கைவிடு சுடரிற ரேனறும்' என்று கீழ் 153-ஆம் பாடலில் வநதமையின், சுடர்பபூ எனறறுகுககோஙகு முதலிய பூ எனறு கூறபபட்டது சுடாபபூ - சூரியகாநதிபபூவுமாம.

நனவின வாயே போலக கனவு துஞசுநா ஆண்டு மருட்டலும் உண்டு - விழிபபினிடததுப போலக கனவானது தூஙகுவாாகளை அக் கனவின்கண் மருட்டுதலும உணடு ,

இவள் தான் - இவளோவெனில் ;

சுடர் இன்று தமியளும் பனிககும - விளக்கில்லாமல் தனியளா யிருத்தலையும் நடுஙகும இயல்பினள் ,

இன்று, இன்றி என்னும குறிபபு வினையெச்சம் ஈறு திரிந்து நின்றது, செய்யுளாதலின், 'உபபின்று புற்கை உண்கமா கொற்கை யோனே' என்புழிப போல பின்னும் ;

மன்ற மராத்த கூகை குழறினும் நெஞசு அழிந்து அரணம் சேரும் - மன்றத்திடத்துள்ள மராமரத்து வாழ்வனவான கூகை குழறிஞலும் இவள் நெஞ்சமழிநது அரணிற் புகும் ;

அதனதலை புலி கணதது அன்ன நாய் தொடர் விட்டும் முருகன் அன்ன சீற்றத்து கடு திறல எந்தை இல்லன ஆகவும இவள் இது செயல் அஞசுவள் அல்லளோ - அதற்கு மேலேயும், புலிக்கூட்டம் போன்ற நாயின் தொடாசசியை விட்டும் முருகன் போலும் சீற்றத்தையும் மிகக வலியையுமுடைய என் தநதை இல்லத்திடத்தாஞகவும் இததலைவி இது செய்தலை அஞசுவளல்

லளோ என்று, தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி செவிலித் தாயக்குச் சொல்லுவாளாய்த் தலைமகன் கேட்பச் சொன்னாள் என்க.

எந்தையும என்புழி நின்ற உமமை பிரித்துக கூட்டபபட்டது வேட்டையிடததுத் தநதைககு உற்ற சினம் அதனை ஒழிந்து இற்கண வந்து தன் தவமகளை நோககியுங்கூட ஆறுமையின், 'நாய் தொடர் விட்டும சீற்றத்துக கடுநிறல் எந்தை' என்றாள் நீ இல்லிடத்தையாதலோடு எந்தையும இலவிடததானாக என்றாள் என்று, எசசவுமமையாககலுமாம்

அன்னையும அத்தனும பிறரும் இல்லிடை இல்லாதபோழ்து இரவிற் குறியிடததுத தலைவி போதல் உலக வழககொடு புலனெறி வழககுமாகுமேயன்றி நீவிரெலலீரும இல்லததிருகக, இச் செயல் தலைவியால செயயவரிதெனறு அனனையை வஞ்சித்துக கூறினாள் என்க

மழை தலைஇப பெயல் அவிநத நடுநாள் குழையிமைபபக கூநதலளாய் ஒதுஙகி மிடையூாபிழியக் கணடனென் இவளென அலையல் அனனை வாழி வேணடு; நம படப்பைககண் அணஙகும சூடாபபூ வேயநது தாம வேணடு உருவின வரும், நனவின்வாயே போலக கனவு மருட்டலுமுணடு; இவள் சுடர் இனறு தமியளும பனிககும்; கூகை குழறினும அரணம சேரும; அதன்தலை எந்தையும இல்லனாக இவள் இது செயல் அஞ்சுவள் அல்லளோ எனக் கூட்டுக.

இது மிடையேறி இழிநதாளென்றது காரணமாக ஐயுற்ற தாயைக் கனவுமருட்டலு முண்டெனறது முதலாகப பொய்யென மாற்றி, அணங்கும வருமென மெய்வழிக கொடுத்தது இது சிறைபபுறமாகக கூறி வரைவுகடாதல் என்றும், தலைவி புறத்துப போககணடு செவிலி கூறியதனைத தோழி கொண்டு கூறினாள் என்றும், கூறுவர் நச்

'உருமுரறு கருவிய பெருமழை தலைஇய' என்ற அடியினை உருட்டு வணணத்திற்கு உதாரணமாக் கொள்வா போா. (தொல் பொருள். 114, 115, 321, 544)

பி - ம். 3. மின்னு மிளிாநதன்ன. 13 மாத்த 16 முருகி. 17. மில்லானாக. 18 விவளது

159 பாலை

தெணகழி விளைநத வெண்க லுபபின
கொளளை சாறறிய கொடுநுக வொழுகை
யுரனுடைச் சுவல பகடுபல பரபபி
யுமணுயிரத் திறநத வொழிக லடுபபின
5 வடியுறு பகழிக கொடுவி லாடவ
ரணஙகுடை நோனசிலை வணஙக வாங்கிய
பலலா னெடுநிரை தழீஇக கலலென
வருமுனை யலைத்த பெரும்புகல வலத்தர்
கனைகுரற் கடுநதுடிப் பாணி தூங்கி
10 யுவலைக கணணிய ரூன்புழுக கயரும்
கவலைக் காதல ரிறநதன ரெனநனி
யவலங கொள்ளனமா காதலந தோழி
விசும்பி னல்லேறு சிலைக்குஞ சேட்சிமை
நறும்பூஞ் சாரற் குறும்பொறைக குணஅது
15 விலகெழு தடக்கை வெல்போா வானவன
மிஞிறுமூசு கவுள சிறுகண் யானைத
தொடியுடைத தடமருப் பொடிய நூறிக
கொடுமுடி காக்குங் குரூஉக்க ணெடுமதிற
சேண்விளங்கு சிறபபி னாமூ ரெய்தினு
20 மாணடமைந துறையுந ரல்லர்நின்
பூண்டாங் காகம் பொருந்துதன் மறநதே.

எனபது: பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வறபுறுத்தியது.

— ஆமூர்க் கவுதமன சாதேவனா.

தெள கழி விளைநத வெண் கல் உபபின் கொள்ளை சாற்றிய உமண கொடு நுக ஒழுகை உரன் உடை சுவல பகடு பல பரபபி உயிாதது இறந்த கல் ஒழி அடுபபின - தெளிநத கழியிடதது விளைந்த வெள்ளிய கல்லுபபின் கொளளும விலையைச் சாற்றிய உமணா தமது வளைநத நுகததினையுடைய உப்பு வணடியினினறும வலி

பொருந்திய பிடரையுடைய பகடுகள் பலவற்றையும் பரந்து மேயும் படி அவிழ்த்து விட்டு, உப்புப் பாரத்தையும் சொரிந்திறக்கிப் பின்னர்ச் சோறாக்கி உண்டுவிட்டுக் கழிந்த கலவிடிந்த அடுப்பிலே ;

வடி உறு பகழி கொடுவில் ஆடவர் அணங்கு உடை நோன் சிலை வணங்க வாங்கி - வடித்தலுற்ற அம்பினையும் கோடிய வில் லையுமுடைய வீரர், பகைவர்க்கு நோயினைச் செய்யும் வலிய தமது சிலையை வணங்குமாறு வளைத்து,

பல் ஆன் நெடு நிரை தழீஇ வருமுனை - பலவாகிய நெடிய ஆனிரையைக் கவர்ந்துவந்த வெட்சி வீரர் போர் முனையை ;

கல் என அலைத்த பெரு புகல் வலத்தர் - கல்லென்னும் ஒலி யுடன் தாக்கிக் கெடுத்த பெரிய மனச்செருக்கினையும் வெற்றியையு முடையராய, இவர் கரந்தைவீரர் எனக.

ஆடவராகிய வலத்தர் என இயையும் 'நெடுநிரை தழீஇ... வருமுனை' என்றதனால் வெட்சிமறவர் என்பது பெற்றாம்.

கனை குரல் கடு துடிப்பாணி தூங்கி உவலை கண்ணியர் ஊன் புழுக்கு அயரும் கவலை - மிக்க குரலையுடைய துடியின் விரைந்த தாளத்தே ஆடித் தழையாலாகிய கண்ணியராய ஊன் புழுக்கினை உண்டு மகிழும் கவலையிலே,

காதலர் இறந்தனர் என நனி அவலம் கொள்ளல் காதல் தோழி - காதலர் சென்றாரென்று மிகவும் துயரத்தைக் கொள்ளாதே கொள் காதற் றோழி,

மா, வியங்கோட்கண் அசை

ஆழ்வர் எய்தினும் நின் பூண் தாங்கு ஆகம் பொருந்துதல் மறந்து ஆண்டு அமைந்து உறையுநர் அல்லர் - அவர் ஆழ்வரைப் பெற்றாராயினும் நினது பூணணிந்த ஆகத்தைப் பொருந்துதலை மறந்து ஆண்டு அமைந்து உறைவாரல்லர், என்று, பிரிவிடை வேறு பட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தினாள் எனக.

உமணரது கல் அடுப்பிலே வடித்த பகழியையுடைய ஆடவர் தம் சிலையைவணங்க வாங்கி, நிரையைத் தழீஇ வருமுனையை அலைத்த வலத்தராய்த் துடிப்பாணி தூங்கிக் கண்ணியராய்ப் புழுக்கயரும் கவலையிடத்துக் காதலர் இறந்தனர் என அவலம்

கொள்ளல் தோழீ; ஆமூர எய்தினும் அவர நின் ஆகம் பொருந்துதல் மறந்து ஆண்டு அமைநது உறையுநா அலலா எனறியைகக

நல்லேறு சிலைகக்கும விசுமபின சேண சிமை நறு பூ சாரல் குறும் பொறை குணஅது - நலல இடியேறு ஒலிககினற விசுமபி னிடத்து உயா்நத சிகரததையும நறிய பூமணககும சாரலையுமுடைய குறும்பொறை மலைக்குக கீழ்பபாலுளள ,

குரூஉககண் நெடுமதில சேண் விளங்கு சிறபபின் ஆமூர் - செறிந்த வபபுழைகளையுடைய நெடிய மதிலையும உயா்வாக விளங கிய சிறபபினையுமுடைய ஆமூா எனக

வானவன் யானை மருபபு ஒடிய நூறி கொடிமுடி காக்கும் ஆமூர் - வானவனுடைய யானையின்கண் மருபபு ஒடியுமாறு அழித் துக் கொடுமுடி எனபான் காககினற ஆமூர் எனக.

மிஞிறு மூசு கவுள சிறு கண யானை - வண்டு மொய்ககும் கவுளையும சிறிய கண்ணையுமுடைய யானை என்க

தொடி உடை தடம மருபபு - கிம்புரி பொருந்திய வளைந்த மருபபு என்க. பருதத மருப்புமாம

குறும்பொறைககுக் கீழ்பபாலுள்ளதும், வானவனுடைய யானையின்கண் மருபபு ஒடியுமாறு அழித்துக கொடுமுடி என்பா னாற் காக்கப்பெற்றதும், நெடிய மதிலாற் சேண விளஙகிய சிறப பினையுடையதுமான ஆமூா என்க காககும என்றது 'யாம பணடு விளையாடுங் கா இது' என்புழிப போல இயலபு தோற்றி நின்றது.

'ஒழுக்கல் அடுபபு' எனற பாடததிறகுச சமைககினற ஒழுக் கம் நீங்கிய அடுபபு எனக.

வெற்றி பெற்ற காநதையாா் மகிழ்ச்சியுடன் புழுக்கயரும் கவலை யிடத்து இறநத காதலா அவா கலிமகிழிருககையினைக காண்பராத லின், பொருண்முறறிய தாமும விரைய வநது நினனோடு இல் லறம் நிகழ்த்தி மகிழ்வா்காண என்று தலைவிககு இறைசசியிற் சுட்டினளாம்.

இஃது, "அன்புறுதகுந இறைசசியுட சுட்டலும, வன்புறை யாகும் வருந்தியபொழுதே" எனற விதிபற்றி யமைநதது.

பு-ம். 11. கவலைகாதல 18. தாக்குங (ஆனூா)

160. நெய்தல்

ஒடுங்கீ ரோதி நினக்கு மற்றே
நடுங்கின் றளித்தெ னிறையி னெஞ்ச
மடும்புகொடி சிதைய வாங்கிக் கொடுங்கழிக்
குபபை வெண்மணற் பக்கரு சேர்த்தி
நிறைச்சூல யாமை மறைத்தீனறு புதைதத
சோட்டுவட டுருவின் புலவுநாறு முட்டைய
பார்பபிட ஞகு மளவைப் பகுவாய்க்
கணவ ஞேம்புங் கானலஞ் சேர்ப்பன
முள்ளுறிற சிறத்த லஞ்சி மெலல
10 வாவுடை மையின் வளபிற காட்டி
யேத்தொழி னவின்ற வெழினடைப் புரவி
செழுநீாத் தண்கழி நீநதலி ஞுழி
நுதிமுகங் குறைநத பொதிமுகிழ் நெய்தல
பாம்புயர் தலையிற சாம்புவன நிவபப
15 விரவந தன்றுற் றிண்டேர் கரவா
தொல்லென வொலிக்கு மிளையரொடு வல்வா
யரவச் சீறூர் காணப்
பகலவந தனறுற் பாய்பரி சிறந்தே.

எனபது · தோழி வரைவு மலிநது சொல்லியது.

— குமுழிஞாழலார் நப்பசலையார்.

கானலம் சேர்பபன் திண் தேர் ஏ தொழில நவின்ற எழில நடை புரவி வா உடைமையின் முள் உறின் சிறத்தல் அஞசி வள் பின் காட்டி மெல்ல இர வநதன்று - கடற்கரைச் சோலையையுடைய சோபபனது திண்ணிய தோரானது தன்னிடததுப பூட்டபெற்ற அம்புபோலப பாயுந் தொழிலிற் பழகிய அழகிய நடையையுடைய குதிரைகள் தாவிச் செல்லுதலை இயல்பாக வுடைமையின், தாற்று முள்ளாற் குததபபெறின் பரிசிறத்தலை அஞ்சிக் கடிவாள வாரினற் காட்டபபெற்று இளையரை ஒழிநது சீறூர் காணுமைக்காரநது பரி சிறவாது இதுகாறும் மெல்ல இரவில் வநது கொண்டிருநதது ; இபபோழ்தோ,

ஒல்லென ஒலிக்கும் இளையரொடு வல்வாய் அரவம் சிறு ஊர் காண கரவாது பாய் பரி சிறந்து செழு நீர் தண் கழி நீந்தலின் ஆழி நுதி முகம் குறைந்த பொதி முகிழ் நெய்தல் பாம்பு உயர்தலையின் சாம்புவன நிவப்ப பகலே வந்தன்று—ஒல்லென்னும் அநுகரண ஓசையுடன் ஒலிக்கும் இளையரொடு கூடி, வலிய வாயையும் அம்பல் அரவத்தையுமுடைய சிறிய ஊர்ப்பெண்டிர் காண, ஒளியாமல் பாயும் செலவு சிறந்து செழிய நீர்நிரம்பிய தண்ணிய கழியை நீந்தலினாலே தேராழியின் நுனிதாக்கி முகம் பிளந்த இதழ் பொதிந்த நெய்தல் மொட்டானவை பாம்பின் உயர்த்தப்பட்ட தலைகள்போல வாடுவனவாய் அலைமீது எழாநிற்கப் பகற்போதிலே வரைவு வேண்டி வந்தது. இது நோக்கம்.

என் நிறை இல் நெஞ்சம் நடுங்குகின்று அளித்து — என்னுடைய நிறையழிந்த நெஞ்சம் நடுங்குகிற்று, அது இரங்கத்தக்கது;

ஒடுங்கு ஈர் ஓதி நினக்கும் அற்றோ — ஒடுங்கிய ஈரிய கூந்தலையுடைய தோழீ! நினக்கும் அவ்வாறோ? என்று, தோழி வரைவு மலிந்து சொன்னாள் என்க.

இளையரொடென்றும், கரவாதென்றும் சீறூர்காணவென்றும் பரிசிறந்தென்றும் மேல் வந்தத்றகியைய, இளையரை ஒழிந்து என்றும் சீறூர்காணுமைக கரந்தென்றும் பரிசிறவாது என்றும் வருவித்துரைக்கப்பட்டன.

அடும்பு கொடி சிதைய வாங்கி கொடு கழிகுப்பை வெண் மணல் பக்கம் சேர்த்தி நிறை சூல் யாமை ஈன்று மறைத்து புதைத்த கோடு வட்டு உருவின் புலவு நாறு முட்டை பார்ப்பு இடன் ஆகும் அளவை பகுவாய் கணவன் ஓம்பும் சேர்ப்பன் திண்டேர் பகல் வந்தன்று — அடும்பின் கொடியைச் சிதையுமாறு வலித்து, வளைந்த கழியிடத்து மிக்க வெண் மணலின் பக்கத்தே சேர்த்து, நிறைவினையுடைய சூற்கொண்ட யாமையானது முட்டையீன்று அதன்கண் மறைத்துப் புதைத்த வளைவையுடைய வட்டுக்காயின் வடிவினையுடைய புலால் நாறும் முட்டையிடத்து உண்டாகிய குஞ்சு பெரிதாகுமளவும் ஆண் யாமை காத்தோம்பும் சேர்ப்பனது திண்ணிய தேரானது பகற்போதில் வந்தது என்க.

பாம்பு உயிர் தலையில் என்னும் பாடத்திற்கு உயிர் பாம்பு தலையில் என்று மாறிச் சீறுகின்ற பாம்பின் தலைபோல என்க.

நிறைசூல்யாமையைக் காமம் நிறைந்த தலைவியாகவும், அது அடும்புகொடியை யறுத்து அதனை வெண்மணற்பக்கத்தே சேர்த்தது, தலைவி தன் தாயாகன்னையாபாலுள்ள அற்புதத்தளையை யறுத்து அவ்வன்னைத் தலைவன் பக்கலிலே சேர்த்தமையாகவும், அது தான் ஈன்றமுட்டையை மறைத்துப் புதைத்தது, தலைவி தான் ஒழுகிய களவொழுக்கத்தைப் புறத்தார்க்குப் புலனாகாமல் மறைத்து வைத்த தன்மையாகவும், அம்முட்டை புலவுநாறியது, அக்களவு வெளிப்பட்டு அலரெழுந்ததன்மையாகவும், அம்முட்டையைக் கணவன் பார்ப்பாகுமளவும் ஓம்பியது அக்களவொழுக்கத்தைத் தலைமகன் வரையவந்து மாட்சிமைப்படுத்துந்துணையும் இடையீடின்றிக் குறிவழி ஒழுகித் தலைமகளை ஓம்பின தன்மையாகவும் உள்ளுறையுவமங்கொள்க.

தாய் யாமை தானீன்ற முட்டையை மணலினுள்ளே கிடந்தழியும்படி கையறவிடுமென்பதும், ஆண்யாமை அம்முட்டையைப் பார்ப்பாகுமவரை காக்கும் என்பதுமாகிய இவ்விரண்டு அரியசெய்திகளும் அடியில்வரும்,

> "தாயின் முட்டை போல உட்கிடந்து
> சாயி னல்லது பிறிதெவ னுடைத்தோ
> யாமைப் பார்ப்பி னன்ன
> காமம் காதலா கையற விடினே"

என்னும் குறுந்தொகைப்பாடலாலும் அறியப்படும். அஃதாவது, யாமையினது பார்ப்பினை ஒத்த காமமானது தலைவர் பேணாராயின் (அன்பர் அறவே கைவிடுவாராயின்) தன் தாயீன்ற முட்டையைப் போல் உள்ளே கிடந்து கெடும் என்பது.

மற்றும், பரதவையர் மனைக்கண்ணே பண்ணுட்டங்கித் தன் மனைக்கண்ணேவந்த தலைமகற்குத் தோழிகூறுந் துறையாக எழுந்த,

> "தீம்பெரும் பொய்கை யாமையிளம் பார்ப்புத்
> தாய்முக நோக்கி வளர்ந்திசி னாஅங்

கதுவே யையகின மாாவே
யறிந்தனை யொழுகுமதி யறனுமா ாதுவே"

என்னும் ஐங்குறுநூற்றுப் பாடலுக்குப் பழையஉரைகாரர் "இன மார்பாற்கொள்ளும் பயனின்றிக் காட்சியெய்தவும் பெறுகின்றிலன் எனப் புலந்து கூறியவாறு அறிக" என்று விசேடவுரை கூறியவத ஞல், யாமையிளமபாாப்பு தாய்ப்பாலுண்டலேப பெருமையேயன் றித் தாயின் காட்சியெய்தலேயும பெறுவதின்றுஎன அறியபபடுத லாலும் யாமை தன்முட்டையை மணலிற புதைத்துவிட்டுப்போதல் துணியப்படும.

தோராழியிஞல் முகம் குறைக்கப்பெற்ற நெய்தல் முகையானது சாம்புவனவாய் அலேயெழுதோறும அதனேடு நிவந்தாற்போல, வரைவு கருதிய நம் தலேவரது வரவால் அலாவா யடங்கிய அம்பற் பெண்டிா செருக்கடங்கிய முகத்தினராய் நம் சுற்றத்தார் கலிகளுந் தோறும் தாமும உடன்கலியாநிற்பர் என்றும உள்ளுறை கொள்ள லாகும.

161. பாலே

வினைவயிற் பிரிதல யாவது வணர்சுரி
வடியாப் பித்தை வன்கண் ணாடவ
ரடியமை பகழி யார வாங்கி
வம்பலர் செகுத்த வஞ்சுவரு கவலைப்
5 படுமுடை நசைஇய வாழ்க்கைச் செஞ்செவி
யெருவைச் சேவ லீண்டுகிளை பயிரும்
வெருவரு கான நீந்திப பொருள்புரிந்
திறபப வெண்ணின ரென்பது சிறபபக்
கேட்டனள் கொலலோ தானே தோட்டாழ்பு
10 சுரும்புண வொலிவரு மிரும்பல கூந்த
லம்மா மேனி யரயிழைக் குறுமகள்
சுணங்குசூ ழாகத் தணங்கென வுருத்த
நலவர லிளமுலே நனையப்
பலலிதழ் மழைக்கண் பரந்தன பனியே.

என்பது: பிரிவுணர்த்திய தோழி தலைமகளது வேறுபாடுகண்டு முன்னமே யுணர்ந்தா ளம்பெருமாட்டியென்று தலைமகனைச் செலவு விலக்கியது.

—மதுரைப் புல்லங்கண்ணனார்.

பி - ம்: 5. வாழ்கட்செ 13. எணணினி 14. பல்லிதழ்மழைககண.

162. குறிஞ்சி

கொளக்குறை படாஅக் கோடுவளர் குட்டத்
தவப்பரி தாகிய குவையிருந் தோன்றல
கடலகண் டன்ன மாக விசும்பி
னழறகொடி யன்ன மின்னுவசிபு நுடங்க
5 கடிதிடி யுருமொடு கதழுறை சிதறி
விளிவிட னறியா வானுமிழ் நடுநா
ளருங்கடிக் காவல ரிகழ்பத நோக்கிப
பனிமயங் கசைவளி யலைப்பத் தந்தை
நெடுநக ரொருசிறை நின்றனெ னாக
10 வறலென வகிர்வருங் கூந்தன் மலரென
வாண்முகத் தலமரு மாயிதழ் மழைக்கண்
முகைநிரைத் தன்ன மாவீழ் வெண்பல
னகைமாண் டிலங்கு நலங்கெழு துவர்வாய்க்
கோலமை விழுத்தொடி விளங்க வீசிக்
15 காலுறு தளிரி னடுங்கி யானுது
நோயசா வீட முயங்கினள் வாய்மொழி
நல்லிசை தருஉ மிரவலர்க் குள்ளிய
நசைபிழைப் பறியாக் கழறொடி யதிகன்
கோளற வறியாப் பயங்கெழு பலவின்
20 வேங்கை சேர்ந்த வெறுபகம் பொலிய
விலகெழு தானைப் பசும்பூட் பாண்டியன்
களிறணி வெலகொடி கடுப்பக் காண்வர
வொளிறுவன விழிதரு முயர்நதுதோன் றருவி
நேர்கொ ணெடுவரைக் கவாஅற்
25 சூரர மகளிரிற் பெறறகரி யோளே.

என்பது: இரவுக்குறிக்கட் டலைமகளைக்கண்ணுற்றுநீங்கிய தலைமகன் தன் னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—பரணர்.

பி-ம். 18. அதியன்; அதகன்.

163. பாலை

விண்ணதிர்பு தலைஇய விரவுமலர் குழையத்
தண்மழை பொழிந்த தாழ்பெயற் கடைநா
ளெமிய மாகத் துனியுளங் கூரச்
சென்றோ ருள்ளிச் சில்வளை நெகிழப்
5 பெருநகை யுள்ளமொடு வருநகை நோக்கி
விளியு மெவ்வமொ டளிய தொன்றது
களிறுயிர்த் தன்ன கண்ணழி துவலை
முளரி கரியு முன்பனிப் பானாட்
குன்றுநெகிழ்ப் பன்ன குளிர்கொள் வாடை
10 யெனக்கே வந்தனை போறி புனற்கா
லயிரிடு குப்பையி னெஞ்சுநெகிழ்ந் தவிழக்
கொடியோர் சென்ற தேஎத்து மடியா
தினையை யாகிச் சென்மதி
வினைவிதுப் புறுந ருள்ளலு முண்டே.

என்பது: பிரிவின்கண் வற்புறுக்குந்தோழிக்குத் தலைமகள் ஆற்றாமை மீதூரச் சொல்லியது.

—கழார்க்கீரனெயிற்றியார்.

பி-ம்: 6. விளியாவெ.

164. முல்லை

கதிர்கை யாக வாங்கி ஞாயிறு
பைதறத் தெறுதலிற் பயங்கரந்து மாறி

---

* "இது பிரிதற்பகுதியாகிய பாசறைப்புலம்பல் எனினும் நிலம் பற்றி முல்லையாயிற்று." (தொல் பொருள். 24. இளம்பூ.)

விடுவாய்ப் பட்ட வியன்கண் மாநிலங்
காடுகவி னெதிரக் கனைபெயல் பொழிதலிற்
5 பொறிவரி யினவண் டார்ப்பப் பலவுட
னறுவீ முல்லையொடு தோன்றி தோன்ற
வெறுப்பென றன்றே வீகமழ் கான
மெவன்கொல் மற்றவர் நிலையென மயங்கி
யிகுபனி யுறைக்குங் கண்ணொ டினைபாங்
10 கின்னா துறைவி தொன்னலம் பெறூஉ
மிதுநற் காலங் காண்டிசிற் பகைவர்
மதின்முகம் முருக்கிய தொடிசிதை மருப்பிற்
கந்துகா லொசிக்கும் யானை
வெந்திறல் வேந்தன் வினைவிடப் பெறினே.

என்பது பாசறைக்கண்ணிருந்த தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தன் நாகன்றேவனா.

பி-ம். 7. வெறுப்பென்றன்றே. 9-10 டினையா வின்னாது, 12 மதின்மூடு கதவ முருக்கிய.

165. பாலை

கயந்தலை மடப்பிடி பயம்பிற் பட்டெனக்
களிறுவிளிப் படுத்த கம்பலை வெரீஇ
யொய்யென வெழுந்த செவ்வாய்க் குழவி
தாதெரு மறுகின் மூதூ ராங்க
5 ணெருமை நல்லான் பெறுமுலை மாந்து
நாடுபல விறந்த நன்ன ராட்டிக்

இம்மணிமிடைபவளத்துத் தாய்நிலையும் ஆயத்துநிலையும் கண்டோர் கூறியவாறுணர்க என்றும், "தருமணற்கிடந்த . அழுமே" என்பது நற்றாய் மணற்பாவையைப் பெண்பாலாகக் கூறித் தழீஇக்கொண்டழுதலிற் பால்கெழுகிளவியாயிற்று என்றுங் கூறுவர், நச். (தொல். பொருள். 36: 199.)

காயமு மணியிழுந் தழுங்கின் றாயு
மின்றோ டாரா யிற்றுஇப்பரென் னுயிரெனக்
கண்ணு நுதலு நீவித் தண்ணெனத்
10 தடவுநிலை நொச்சி வரிநிழ லசைஇத்
தாழிக் குவளை வாடுமலர் சூட்டித
தருமண றகிடந்த பாவையென்
மருமக ளேயென முயங்கின ளழுமே.

என்பது: மகட்போகிய தாயது நிலைமை கண்டார் சொல்லியது.

பி - ம்· 8 இன்றோட்டாராய். 11. சூடி. 12-13. யெ, னருமக.

166. மருதம்

* நன்மரங் குழீஇய நனைமுதிர் சாடி
பன்னா ளரித்த † கோஒ யுடைப்பின்
மயங்குமழைத் துவலையின் மறுகுடன் பனிக்கும்
பழம்ப னெல்லின் வேளூர் வாயி
5 னறுவிரை தெளித்த நாறிணர் மாலைப்
பொறிவரி யினவண் டூதல கழியு
முயர்பலி பெறாஉ முருகெழு தெய்வம்
புனையிருங் கதுப்பி னீவெய் யோள்வயி
னனையே னாயி னணங்குக வென்னென
10 மனையோட் டேற்று மகிழ்ந னாயின்
யார்கொல் வாழி தோழி நெருநற்
றார்பூண் களிற்றிற் றலைப்புணை தழீஇ
வதுவை யீரணிப பொலிந்த நம்மொடு
புதுவது வந்த காவிரிக்
15 கோடுதோய் மலிர்நிறை யாடி யோரே.

---

* இப்பாட்டினை "இல்லோர் செய்வினை யிகழ்ச்சிக்கண்" என் னுந்துறைக்கு உதாரணமாகக் கொண்டு, இது பரத்தை பிறர்அலர் கூறியவழிக் காமஞ்சிறந்து புலந்தவாறு என்பர், நச. (தொல். பொருள். 151, 164.) † கோஒய் - கள்முகக்கும்பாத்திரம்,

என்பது பாகதையொடு புனலாடிய தலைமகள் தலைமகனிடைப் புக்கு, யானுடிற்றில னென்று சூளுற்றுனென்பதுகேட்ட பரத்தை † தன்பாஙகாயினுர் கேட்பச சொல்லியது.

—இடையனெடுங்கீரனுர்.

பி - ம்: 2. தோயுடையுப்பின்; கோதுடை வைப்பின். 4. பேருா. 8. நீசடுதகோள். 15. கோடுதோய். † பாஙகிக்குசசொற்றது.

167. பாலை

வயங்குமணி பொருத வகையமை வனப்பிற்
பசுங்கா ழல்குன் மாஅ யோளொடு
வினைவனப பெய்திய புனைபூஞ் சேக்கை
விண்பொரு நெடுநகர்த் தங்கி யின்றே
5 யினிதுடன் கழிந்தன்று மன்னே நாளைப்
பொருந்தாக் கண்ணேம் புலம்புவந் துறுதரச்
சேக்குவங் கொல்லோ நெஞ்சே சாத்தெறிந்
ததர்கூட் டுண்ணு மணங்குடைப் பகழிக்
கொடுவி லாடவர் படுபகை வெரீஇ
10 யூரெழுந் துலறிய பீரெழு முதுபாழ்
முருங்கை மேய்ந்த பெருங்கை யானை
வெரிநோங்கு சிறுபுற முரிஞ வொல்கி
யிட்டிகை நெடுஞ்சுவர் விட்டம் வீழ்ந்தென
மணிப்புறுத் துறந்த மரஞ்சோர் மாடத்
15 தெழுதணி கடவுள் போகலிற் புலலென்
றுழுழுகுபலி மறந்த மெழுகாப புன்றிணைப்
பாணுய் துள்ளிய பறைக்கட் சீறிற்
குயில்காழ் சிதைய மண்டி யயில்வாய்க்
கூர்முகச சிதலை வேய்ந்த
20 போர்மடி நல்லிறைப பொதியி லானே.

* இஃது ஆரமர்ஓட்டல் என்னுந்துறையில் சாத்தெறிதலும் வந்ததற்கு உதாரணமாகு மென்றும், நெஞ்சினுற் பிரியக்கருதி வருந் திக்கூறியது என்றும் கூறுவர், நச். (தொல். பொருள். 60, 146.)

என்பது: தலைமகன் பொருள்கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குச் சொல்லிச் செலவழுங்கியது.

—கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்.

இப்பாட்டினுட் பானுயதுள்ளிய பறைகட் சீறில் என்பது தொகுபொருணமறை

பி - ம்: 14. மாடக கெழுதணி. 17. பானுய்த்துள்ளிப் பறைகட்.

168. குறிஞ்சி

யாம நும்மொடு கழிப்பி நோய்மிகப்
பனிவார் கண்ணேம் வைகுது மினியே
யான்றல் வேண்டும் வான்றோய் வெற்ப
பல்லான் குன்றிற் படுநிழற் சேர்ந்த
5 நல்லான் பரப்பிற் குழுமூ ராங்கட்
கொடைக்கட னென்ற கோடா நெஞ்சி
னுதிய னட்டில் போல வொலியெழுந்
தருவி யார்க்கும் பெருவரைச் சிலம்பி
னீன்றணி யிரும்பிடி தழீஇக் களிறுதன்
10 றூங்குநடைக் குழவி துயில்புறங் காப்ப
வொடுங்களை புலம்பப் போகிக் கடுங்கண்
வாள்வரி வயப்புலி கன்முழை யுரறக்
கானவர் மடிந்த கங்குன்
மானதர்ச் சிறுநெறி வருத னீயே.

என்பது: இரவுக்குறிவந்த தலைமகனை இரவுக்குறிவிலக்கி வரைவு கடாயது.

—கோட்டம்பலத்துத்துஞ்சிய சேரமான்.

பி - ம்: 4. வல்லாண் குன்றிற்

169. பாலை

மரந்தலை கரிந்து நிலம்பயம் வாட
வலங்குகதிர் வேய்ந்த வழறிகழ் நனந்தலைப்
புலிதொலைத் துண்ட பெருங்களிற் றொழியூன்

கலிகெழு மறவர் காழ்க்கோ றொழிந்தவை
5 ஞெலிகோற் சிறுதீ மாட்டி யொலிதிரைக்
கடல்விளை யமிழ்தின் கணஞ்சா லுமணர்
சுனைகொ டீர்ச சோற்றுலைக் கூட்டுஞ்
சுரமபல கடந்த நமவயிற படர்ந்துநனி
பசலை பாய்ந்த மேனிய ணெடிதுநினைந்து
10 செலகதிர மழுகிய புலம்புகொண் மாலை
மெலவிரல் சேர்த்திய நுதலண் மல்கிக்
கயலுமிழ் நீரிற கண்பனி வாரப
பெருந்தோ ணெகிழ்ந்த செல்லலொடு
வருந்துமா லளிய டிருநுதிழை தானே.

என்பது: தலைமகன் இடைசசுரததுத தன்னெஞ்சிற்குச சொல்லியது.

—† தொண்டியாமூர்ச்சாத்தனார்.

பி - ம் 2. வயங்கு, விலஙகு 10. செல்சுடர்மழுஙகிய. 11. நுதலினள். 13. ணெகிழ்தத. † தொணடிமாமூர்.

170. நெயதல்

* கானலுங் கழறாது கழியுங் கூறாது
தேனிமிர் நறுமலர்ப புன்னையு மொழியா

* இது நெய்தல் ஒழுக்கததிற்கு நெய்தல்நிலம் உரியதாயிற்று என்றும், இவ்வகப்பாட்டு இரஙகலுரிப்பொருட்டாயிற்று என்றும், இது சொல்லாமரபின் சொல்லுவனவாக அழுகை பற்றிக் கூறியது என்றும், இவை உயர்திணையுமாயிற்று என்றும் கூறுவா நச. இனிப் பேரா. "நின்னுறுவிழுங் வெனவே" என்பது 'துன்பத்துப் புலம்பல்' என்னுந்துறைக்கு உதாரணமாகு மென்றும், "கானலுஙகழறாது ரலவ" என்புழிக்கூறப்பட்டனவெல்லாம் தூதாகலின் தூதுவிடுதலை வெறாததன்மைகூறியதாம இப்பாட்டு என்றும் கூறுவர். (தொல். பொருள் 5, 14, 196., 270, 271) "தூது முனிவின்மை" என்னுந்துறைககு இப்பாட்டு உதாரணமாகும் என்பர், நச. (சிந். 996,)

தொருநின் னலலது பிறிதியாது மிலனே
யிருங்கழி மலர்ந்த கண்போ னெய்தற்
5 கமழிதழ் நாற்ற மமிழ்தென நசைஇத்
தண்டா தூதிய வண்டினங் களிசிறந்து
பறைஇ தளருந் துறைவனை நீயே
சொல்லல வேண்டுமா லலவ பலகாற
கைதையம் படுசினை யெவ்வமொ டசாஅங்
10 கடற்சிறு காக்கை காமர் பெடையொடு
கோட்டுமீன் வழங்கும் வேட்டமடி பரபபின்
வெள்ளிறாக் கனவு நள்ளென் யாமத்து
நின்னுறு விழுமங் களைந்தோ
டன்னுறு விழும நீந்துமோ வெனவே.

என்பது தலைமகள் காமமிகக கழிபடர்கிளவியாற் சொறறது.

—மதுரைக் கள்ளிற்கடையத்தன் வெண்ணாகனார்.

பி - ம். 3. தொருநீய 7. தளருந. 8. வேண்டுமாலலவ.

171. பாலை

நுதலு நுண்பசப பிவருந் தோளு
மகன்மலை யிறும்பி னைந்துகொண் டறுதத
பணையெழி லழிய வாடு நாளு
நினைவன் மாதவா பண்பென் றோவா
5 தினையல் வாழி தோழி புணாவ
ரிலங்குகோ லாய்தொடி நெகிழுப பொருளபுரிந்
தலந்தலை ஞெமையத் ததராடைந் திருந்த
மாலவரைச சீறூர் மருளபன் மாக்கள்
கோள்வ லேற்றை யோசை யோர்மார்
10 திருத்திக் கொண்ட வம்பினர் நோன்சிலை
யெருததத் திரீஇ யிடந்தொறும் படர்தலிற
கீழ்ப்படு தார முண்ணு மேற்சினைப
பழம்போற சேற்ற தீம்புழ லுணீஇய

கருங்கோட் டிருப்பை யூரும்
16 பெருங்கை யெண்கின் சுரனிறந் தோரே,

என்பது: தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறீஇயது.

—கல்லாடனார்.

பி-ம். 4. நினையுமாத

172. குறிஞ்சி

வாரண முரற நீர்திகழ் சிலம்பிற்
பிரசமொடு விரைஇய வயங்குவெள் ளருவி
யின்னிசை யிமிழியங் கடுப்ப விம்மெனக்
கன்முகை விடரகஞ் சிலம்ப வீழுங்
5 காம்புதலை மணந்த வோங்குமலைச் சாரல்
இரும்புவடித் தன்ன கருங்கைக் கானவன்
விரிமலர் மராஅம் பொருந்திக் கோறெரிந்து
வரிநுதல் யானை யருநிறத் தழுத்தி
யிகலடு முன்பின் வெண்கோடு கொண்டுதன்
10 புல்வேய் குரம்பை புலரா வூன்றி
முன்றி னீடிய முழவுறழ் பலவிற்
பிழிமகி ழுவகையன் கிளையொடு கலிசிறந்து
சாந்த ஞெகிழியி னூன்புழுக் கயருங்
குன்ற நாடநீ யன்பிலை யாகுத
லறியேன் யானஃ தறிந்தனெ னாயி
15 னணியிழை யுண்க ணாயிதழ்க் குறுமகண்
மணியேர் மாமை யலஞ் சிதையப
பொன்னேர் பசலை பாயின்று மன்னே.

என்பது. தோழி தலைமகளை இடத்துய்த்துவந்து தலைமகனை வரைவுகடாயது.

—மதுரைப்பாலாசிரியர் நப்பாலனார்.

பி-ம். 8. அணிநுதல். 10. புதல்போற் குரம்பை. 11. முழவு முதற் பலவி. 17. யாயின்று.

173. பாலை

அறந்தலைப் பிரியா தொழுகலுஞ் சிறந்த
கேளிர் கேடுபல வூன்றலு நாளும்
வருந்தா வுள்ளமொ டிருந்தோர்க் கில்லெனச்
செய்வினை புரிந்த நெஞ்சினர் நறுந்தண்
5 மையீ ரோதி யரும்படர் உழத்தல்
சின்னாட் டாங்கல் வேண்டு மென்றுநின்
னன்மா ணலவளை திருத்தினர் ஆயின்
வருவர் வாழி தோழி பலபுரி
வார்கயிற் றொழுகை நோன்சுவற் கொளீஇ
10 பகடுதுறை யேற்றத் துமண்விளி வெரீஇ
யுழைமா னம்பிணை யினனிரிந் தோடக்
காடுகவி னழிய வுரைஇக் கோடை
நின்றுதின விளிந்த வம்பணை நெடுவேய்க்
கண்விடத் தெறிக்கு மணமுறு முத்தங்
15 கழங்குறழ் தோன்றல பழங்குழித் தாஅம்
இன்களி நறவி னியறேர் நன்னன்
விண்பொரு நெடுவரைக் கவாஅற்
பொன்படு மருங்கின் மலையிறந் தோரே.

என்பது: தலைமகன்பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.

—† முள்ளியூர்ப் பூதியார்.

பி - ம்: † முன்னியூர் வழுதியார்.

174. முல்லை

* இருபெரு வேந்தர் மாறுகொள வியன்களத்
தொருபடை கொண்டு வருபடை பெயர்க்குஞ்

* இது, மீள்வான் நெஞ்சிற் குரைத்தது என்றும், "இதனுள் பூக்கோளேய தண்ணுமை விலக்கிச்செல்வேமென்றலின் அரசனாற் சிறப்புப்பெற்ற தலைவனாயிற்று" என்றும் "ஆகித் தோன்றும் பாங்கோர் பாங்கினும்" என்னும் பகுதிக்கு உதாரணமாம் என்றுங் கூறுவர், நச். (தொல். பொருள். 24, 41.) நேர்கால்-உயரிய கால்.

செல்வ முடையோர்க்கு நின்றன்று விறலெனப்
பூக்கோ ளேய தண்ணுமை விலக்கிச
5 செல்வே மாத லறியாண் முல்லை
நேர்கான் முதுகொடி குழைபப நீர்சொரிந்து
காலை வானத்துக் கடுங்குரற் கொண்மூ
முழங்குதொறுங் கையற் றுடுங்கிநப புலநது
பழங்கண் கொண்ட பசலை மேனியள்
10 யாங்கா குவளகொ றுனே வேங்கை
யூழுறு நறுவீ கடுப்பக் கேழ்கொள
வாகத் தரும்பிய மாசறு சுணங்கின
ணன்மணல் வியலிடை நடந்த
சின்மெல் லொதுக்கின் மாஅ யோளே.

என்பது பாசறைககட் டலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச சொல்லி யது.

—மதுரை அளக்கர்ஞாழாாமகனுர் மள்ளஞுா.

பி - ம்: 8 கையற்றிரங்கி. 11 யூழுறு கிளாவீ

175 பாலை

வீங்குவிளிம் புரீஇய விசையமை நோன்சிலை
வாங்குதொடை பிழையா வன்க ணாடவர்
விடுதொறும விளிக்கும் வெவவாய் வாளி
யாறுசெல வம்பல ருயிர்செலப பெயர்பபிற
5 பாறுகிளை பயிர்ந்து பஈமுடை கவரும்
வெஞ்சுர மிறந்த காதலா நெஞ்சுணர
வரிய வஞ்சினஞ் சொலலியும் பன்மாண்
டெரிவளை முனகை பற்றியும் வினைமுடித்து
வருது மென்றனா ரன்றே தோழி
10 காலிய னெடுந்தேர்க் கைவண் செழிய
னாலங் கானத் தமர்கடந் துயர்த்த
வேலினும் பல்லூழ் மின்னி முரசென

மாயிரு விசும்பிற கடியிடி பயிறறி
நேர்கதிர் நிரைத்த நேமியஞ செலவன
15 போரடூங் ககலம் பொருநதிய தார்போற்
றிருவி றேளத்துக குலேஇ யுருகெழு
மண்பயம் பூபபப பாஅய்த்
தண்பெய லெழிலி தாழநத போழ்தே.

என்பது' பிரிவின்கண வறபுறுககுந்தோழிககுத தலைமகள்சொல்லியது. தோழிக்குத தலைமகள் சொல்லியதூஉமாம்; பிரிவின்கண வேறுபட்ட தலைமகள் தோழிக்குச சொற்றதூஉமாம்

—ஆலம்பேரி சாத்தனார்.

பி - ம்: 14. நிறைந்த

176. மருதம்

கடல்கண் டன்ன கண்ணகன் பரபபி
ணிலம்பக வீழ்ந்த வேர்முதிர் கிழங்கின்
கழைகண் டன்ன தூம்புடைத் திரள்காற்
களிற்றுச்செவி யன்ன பாசடை மருங்கிற்

இப்பாட்டு "புகன்றவுள்ளமொடு ...... ராத்து மருஙகினும்" என்னும் பகுதிக்கு உதாரணமாம் என்பர், நச இனிப் பேரா. "எழு தெழில் . . .சென்மே" என்பது பரத்தையை நீஎள்ளினையென்று அழுது வருகின்றாள் என்று தலைமகறகுச சொல்லியதாகலின் இது தன்கட்டோன்றிய இளிவரல்பொருளாக அவலசசுவை பிறந் தது என்றும, "வேப்புநனை ...... மூர" என்புழித தலைமகன் வாயில் வேண்டிசசென்றானைப் பிறர்கூறும்பழிககு வநதாயென்றமையின் இஃது உளளது உவர்ததலாயிற்று என்றும, "எம்போற், புல்லுளை ..மற்றே" என்புழிப் புதல்வறபயநது நினனின்றுறையவும் கடத்தி னம்யாம் என்றமையின், இஃது அன்புதொக நிற்றலாயிற்று என் றும், "உயாநததன்மேற்றே யுள்ளுஙகாலே" என்ற சூததிரத்திறகுக "கடல்கண டன்ன கண்ணகன் பரப்பின" என்ற அடியை உதாரணங காட்டியுஞ் செல்வர். (தொல். பொருள் 147. 253., 272., 278.)

5 கழுநிவந் தன்ன கொழுமுகை யிடையிடை
முறுவன் முகத்திற் பன்மலர் தயங்கப
பூத்த தாமரைப் புள்ளிமிழ் பழனத்து
வேப்புநனை யன்ன நெடுங்க ணீர்ஞெண்
டிரைதேர் வெண்குரு கஞ்சி யயல
10 தொலித்த பகன்றை யிருஞ்சேற் றள்ளற்
றிதலையின் வரிப்ப வோடி விரைந்துதன்
னீர்மலி மண்ணளைச் செறியு மூர
மனைநகு வயலை மரனிவர் கொழுங்கொடி
யரிமல ராம்பலொ டார்தழை தைஇ
16 விழவாடு மகளிரொடு தழூஉவணிப் பொலிந்து
மலரே ருண்கண் மாணிழை முன்கைக்
குறுந்தொடி துடக்கிய நெடுந்தொடர் விடுத்த
துடன்றனள் போலுநின் காதலி யெம்போற்
புல்லுளைக் குடுமிப் புதல்வற் பயந்து
20 நெல்லுடை நெடுநகர் நின்னின் றுறைய
வென்ன கடத்தளோ மற்றே தன்முகத்
தெழுதெழில் சிதைய வழுதன ளோங்கி
யடித்தென வுருத்த தித்திப் பல்லூழ்
நொடித்தெனச் சிவந்த மெல்விரற் றிருகுபு
25 கூர்நுனை மழுகிய வெயிற்ற
ளூர்முழுது நுவலுநிற் காணிய சென்மே.

என்பது· தோழி தலைமகனை வாயின்மறுத்தது.

—† மருதம்பாடிய இளங்கடுங்கோ.

இப்பாட்டின்கருத்துப் பிறர்சொல்லும் பழிக்கு வருவான் என்ற வாறு.

பி - ம்· 10. தொலிந்த. 13· மனைநடு 20. நின்னின்றுடையா ளென்ன. 21. மற்பிற. † நெடுங்கோ,

177. பாலை

தொன்னலஞ் சிதைய சாஅ யல்கலு
மின்னும் வாரா ரினியெவன் செய்கெனப்
பெருமபுலம் புறுத லோமபுமதி சிறுகண்
ணிரும்பிடித் தடக்கை மான நெய்யருந
5 தொருங்குபிணித் தியன்ற வெறிகொ ளோம்பாற்
றேங்கமழ் வெறிமலர் பெய்ம்மார் காண்பின
கழையமல் சிலம்பின் வழைதலை வாடக்
கதிர்கதங் கற்ற வேக னெறியிடைப
பைங்கொடிப பாகற் செங்கனி நசைஇக்
10 கான மஞ்ஞைக் கமஞ்சூன் மாபபெடை
யயிரியாற் றடைகரை வயிரி னரலுங்
காடிறந் தகன்றோர் நீடின ராயினும்
வல்லே வருவர் போலும் வென்வே
லிலைநிறம் பெயர வோசசி மாற்றோர்
15 மலைமருள் யானை மண்டம ரொழித்த
கழற்காற் பண்ணன் காவிரி வடவயி
னிழற்கயந் தழீஇய நெடுங்கான் மாவின்
றளிரே ராகந தகைபெற முகைந்த
வணங்குடை வனமுலைத் தாஅயநின்
20 சுணங்கடை வரித்த றொய்யிலை நினைந்தே.

என்பது: பிரிவிடைவேறுபட்ட தலைமகளாற் தோழி வற்புறுத்தியது.

—† செயலூர் இளம்போன்சாத்தன் கொற்றனார்.

பி-ம். 6. காம்பின். 8. னெடியிடை. 19—20. தாஅய சுணங்கிடை விரிந்தநின் றொய்யிலை நினைந்தே. † செல்லூா இளம்பொன்சாத்தன் கொற்றன்; உறையூா இளமபொன்வாணிகன் சாத்தன்கொற்றன்.

178. குறிஞ்சி

வயிரத் தன்ன வையேந்து மருப்பின்
வெதிர்வே ரன்ன பரூஉமயிர்ப் பன்றி

பறைக்க ணன்ன நிறைசுனை பருகி
நீலத் தன்ன வகலிலைச சேம்பின்
5 பிண்ட மன்ன கொழுங்கிழங்கு மாந்திப்
பிடிமடிந் தன்ன கன்மிசை யூழ்ழி
பெயாறுசேர்ந் தன்ன வூறுநீர்ப படாஅர்ப்
பைம்புத னளிசினைக் குருகிருந் தன்ன
வண்பிணி யவிழ்ந்த வெண்கூ தாளத்
10 தலங்குகுலை யலரி தீண்டித் தாதுகப்
பொன்னுரை கட்டளை கடுப்பக் காண்வரக்
கிளையமல சிறுதினை விளைகுரன் மேய்ந்து
கண்ணினிது படுக்கு நனமலை நாடனொ
டுணர்ந்தனை புணர்நத நீயு நின்றோட்
15 பணைக்கவி னழியாது துணைப்புணர்ந் தென்றுந்
தவலி லுலகத் துறைஇயரோ தோழி
யெல்லையு மிரவு மென்றூது கலலெனக்
கொண்டல் வான்மழை பொழிந்த வைகறைத்
தண்பனி யற்சிரந் தமியோராக் கரிதெனக்
20 கனவினும் பிரிவறி யலனே யதன்றலை
முற்றான் கண்ட ஞான்றினும்
பிற்பெரி தளிக்குந்தன் பண்பி னானே.

என்பது: தோழி வரைவுமலிந்து சொல்லியது.

—பரணர்.

இப்பாட்டின்கருததுக் கருதிற்றினை முடிக்கும் நாடன் என்ற வாறு.

பி-ம்: 8. நளிசிமை. 10. தீணடி விளைநா. 18 கொணடல்வளம் பொழிந்த குளிர்கொள் வைகறை. 20. பிரிபறி யலரே.

179. பாலை

விண்டோய் சிமைய விறல்வரைக் கவாஅன்
வெண்டே ரோடுங் கடங்காய் மருங்கிற்

றனையெரி பரந்த துன்னரும் வியன்காட்டுச்
சிறுகண் யானை நெடுங்கை நீட்டி
5 வான்வாய் திறந்தும் வண்புனல் பெறாஅது
கான்புலந்து கழியுங் கண்ணகன் பரப்பின்
விடுவாய்ச் செங்கணைக் கொடுவி லாடவர்
நன்னிலை பொறித்த கன்னிலை யதர
விரும்புகொள் பூசல் களையுநர்க் காணாச்
10 சுரஞ்செல விரும்பினி ராயி னின்னகை [வாய்க்
முருந்தெனத் திரண்ட முள்ளெயிற்றுத் துவா
குவளை நாண்மலர் புரைய முண்கணிம்
மதியேர் வாணுதல் புலம்பப்
பதிபெயர்ந் துறைத லொல்லுமோ நுமக்கே.

என்பது: பிரிவுணர்த்திய தலைமகற்குத் தோழி செலவழுங்கச் சொல்லியது.

—கோடிமங்கலத்து வாதுளி நற்சேந்தனார்.

பி-ம்: 5. வறள்வாய். 9. வரம்புகொள். 12. புனையு முண்கணிம். 13. வாணமுகம. 14. பதிபெயாததுறை.

180. நெய்தல்

நகைநனி யுடைத்தாற் றோழி தகைமிகக்
கோதை யாயமொடு குவவுமணல் லேறி
வீ ததை கானல் வண்ட லயரக்
கதழ்பரித் திண்டேர் கடைஇ வந்து
5 தண்கயத் தமன்ற வொண்பூங் குவளை
யரும்பலைத் தியற்றிய சுரும்பார் கண்ணி
பின்னுப்புறந் தாழக் கொன்னே சூட்டி
நல்வர விளமுலை நோக்கி நெடிதுநினைந்து
நில்லாது பெயர்ந்தன னொருவ னதற்கே
10 புலவுநா றிருங்கழி துழைஇப் பலவுடன்
புள்ளிறை கொண்ட முள்ளுடை நெடுந்தோட்டுத்

தாழை மணந்து ஞாழலொடு கெழீஇப
படப்பை நின்ற முடத்தாட புன்னைப்
பொன்னேர் நுண்டாது நோக்கி
15 யென்னு நோக்குமிவ வழுங்க லூரே.

என்பது: இரந்து பின்னின்ற தலைமகற்குக் குறைநேர்ந்த தோழி தலைமகளைக் குறையுடன்படக்கூறியது தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லியதூஉமாம்.

—கருவூரக் கண்ணம்பாளனார்.

பி - ம் 11. முள்ளிடை கருவூரக்கண்ணம்பாணனார்; கண்ணன் பரணனார்.

181. பாலை

துன்னருங் கானந் துன்னுத லாற்றாய்
பின்னின்று பெயரச் சூழ்ந்தனை யாயி
னென்னிலை யுரைமோ நெஞ்சே யொன்னா
ரோம்பரண் கடந்த வீங்குபெருந் தானை
5 யடுபோர் மிஞிலி செருவிற் கூடி
முருகுறழ் முன்பொடு பொருதுகளஞ் சிவப்ப
வண்மை யெயினன் வீழ்ந்தென ஞாயிற்
றொண்கதி ருருப்பம் புதைய வோராங்கு
வம்பப் புள்ளின் கம்பலைப் பெருந்தோடு
10 விசும்பிடை தூர வாடி மொசிந்துடன்
பூவிரி யகன்றுறைக் கணைவிசைக் கடுநீர்க்
காவிரிப் பேரியாற் றயிர்கொண் டீண்டி
யெக்க ரிட்ட குப்பை வெண்மணல்
வைப்பின் யாணர் வளங்கெழு வேந்தர்
15 ஞால நாறு நலங்கெழு நல்லிசை
நான்மறை முதுநூன் முக்கட் செல்வ
னால முற்றங் கவின்பெறத் தைஇய
பொய்கை சூழ்ந்த பொழின்மனை மகளிர்

கைசெய் பாவைத் துறைக்க ணிறுகக்கு
20 மகர நெற்றி வான்றோய் புரிசைச்
சிகரந் தோன்றாச் சேணுயர் நல்லில்
புகாஅர் நன்னா டதுவே பகாஅர்
பண்ட நாற்றம் வண்டடர் வைமப்பாற்
பணைத்தகைத் தடைஇய காண்பின் மென்றோ
25 ளணங்குசா லரிவை யிருந்த
மணங்கமழ் மறுகின் மணற்பெருங் குன்றே.

என்பது இடைச்சுரத்து ஒழியக்கருதிய நெஞ்சிற்குச் சொல்லி யது.

—பரணர்.

பி - ம்· 5. செருவேல்கடைஇ. 7 ஆஅயெயினன. 12. அயிர் கொடீணடி 14. வெற்பின். 16 நால்வகை. 17 தைஇப். 18 பொழின்மணமகளிர 22 பகாவா. 23 வணடாடைமபா.

182· குறிஞ்சி

பூங்கண் வேங்கைப் பொன்னிணர் மிலைந்து
வாங்கமை நோன்சிலை யெருத்தத் திரீஇத் 5.171
தீம்பழப் பலவின் சுளைவிளை தேறல்
வீளை யம்பி னிளையரொடு மாந்தி
5 யோட்டியல் பிழையா வயநாய் பிற்பட
வேட்டம் போகிய குறவன் காட்ட
குளவித் தண்புதற் குருதியொடு துயல்வர
முளவுமாத் தொலைச்சுங் குன்ற நாட
வரவெறி யுருமோ டொன்றிக் கால்வீழ்த்
10 துரவுமழை பொழிந்த பானாட் கங்குற்
றனியை வந்த வாறுநினைந் தல்கலும்
பனியொடு கலுழுமிவள் கண்ணே யதனாற்
கடும்பகல் வருதல் வேண்டுந் தெய்ய
வதிர்குரன் முதுகலை கறிமுறி முனைஇ

16 யுயர்சிமை நெடுங்கோட் டுகள வுக்க
கமழ்த பூலரி தாஅய் வேலன்
வெறியயர் வியனகளங் கடுக்கும்
பெருவரை நண்ணிய சார லானே.

என்பது தோழி இராவருவானைப் பகல்வர வென்றது.

—கபிலர்.

பி-ம்· 1. மலேந்து. 4. விளையாநாவி 9. டன்றி 10 இரவு மழை.

183. பாலே

குவளை யுண்கண் கலுழவுந் திருந்திழைத
திதலே யல்கு லவ்வரி வாடவு
மத்தமா ரழுவ நத்துறந தருளார்
சென்றுசே ணிடைய ராயினு நன்று
5 நீடல ரென்றி தோழி பாடான்று
பனித்துறைப பெருங்கட லிறந்துநீர பருகிக
குவவுத்திரை யருநது கொளளைய குடகேோபு
வயவுபபிடி யினத்தின வயின்வயிற் றேனறி
யிருங்கிளைக் கொணமூ வொருங்குடன் றுவன்றிக்
10 காலே வநதன்றாற் காரே மாலேக்
குளிரகொள் பிடவின் கூர்முகை யலரி
வண்டுவாய திறக்குந் தண்டா நாறறங்
கூதி ரறசிரத் தூதை தூறறப
பனியலைக் கலங்கிய நெஞசமொடு
16 வருந்துவ மலலமோ பிரிநதிசினோர் திறதமே.

என்பது தலைமகள் குறித்த பருவவரவு கண்டு தலைமகள தோழிக குச சொல்லியது.

—கருவூர்க் கலிங்கத்தார்.

பி - ம்: 6. பெருஙகடல்; விரைந்துநீர.

184. முல்லை

கடவுட் கற்பொடு குடிக்குவிளக் காகிய
புதல்வற் பயந்த புகழ்மிகு சிறப்பி
னன்ன ராட்டிக் கன்றியு மெனக்கு
மினிதா கின்றாற் சிறக்கநின் னுயு
5 ளருந்தொழின் முடித்த செம்ம லுள்ளமொடு
சுரும்பிமிர் மலர கானம் பிற்பட
வெண்பிட வவிழ்ந்த வீகமழ் புறவிற்
குண்டைக் கோட்ட குறுமுட் களரிப்
புன்றலை புதைத்த கொழுங்கொடி முல்லை
10 யார்கழல் புதுப்பூ வுயிரப்பி னீககித்
தெள்ளறல் பருகிய திரிமருப் பெழிற்கலை
புள்ளியம் பிணையொடு வதியு மாங்கட்
கோடுடைக் கையர் துளரெறி வினைஞ
ரரிய லார்கையர் விளைமகிழ் தூங்கச்
15 செலகதிர் மழுகிய வுருவ ஞாயிற்றுச்
செக்கர் வானஞ் சென்ற பொழுதிற்
கற்பா லருவியி னொலிக்கு நற்றேரத்
தாரமணி பலவுட னியம்பச
சீர்மிகு குரிசினீ வந்துநின் றதுவே.

என்பது: தலைமகன வினைவயிற்பிரிநதுவந்து எய்தியவிடத்துத் தோழி புல்லுமகிழ்வுரைததது

—மதுரை மருதனிளநாகனார்.

பி-ம். 2. புதல்வர்ப்பயந்த. 13. கோடுடைததலை.

185. பாலை

எல்வளை ஞெகிழச் சாஅ யாயிழை
நல்லெழிற் பணைத்தோ ளிருங்கவி னழியப்
பெருங்கை யற்ற நெஞ்சமொடு நத்துறந்
திரும்பி னின்னுயி ருடையோர் போல

5 வலித்து வல்லினர் காதலா வாட
லொலிகழை நிவந்த நெல்லுடை நெடுவெதிர்
கலிகொண் மருளா விலவிசையி னுடையப்
பைதற வெம்பிய கல்பொரு பரப்பின்
வேனி லத்தந் தாங்கண் வானுலந்
10 தருவி யான்ற வுயர்சிமை மருங்கிற்
பெருவிழா விளக்கம் போலப் பலவுட
னிலையில மலர்ந்த விலவமொடு
நிலையுயர் பிறங்கன் மலையிறந் தோரே.

என்பது. பிரிவிடைவேறுபட்ட தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

—பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

பி - ம். 5. வலிதுவல்லினரே. 8 கல்பொரி பாம்பின.

186. மருதம்

வானம் வேண்டா வறனில வாழ்க்கை
நோன்ஞாண் வினைஞர் கோளறிந் தீர்க்கு
மீன்முதி ரிலஞ்சிக் கலித்த தாமரை
நீர்மிசை நிவந்த நெடுந்தா ளகலிலை
5 யிருங்கயந் துளங்கக் காலுறு தோறும்
பெருங்களிற்றுச செவியி னலைக்கு மூரனொ
டெழுந்த கௌவையோ பெரிதே நட்பே
கொழுங்கோல் வேழத்துப புணைதுணை யாகப்
புனலாடு கேண்மை யனைத்தே யவனே
10 யொண்டொடி மகளிர் பண்டையாழ் பாட
வீர்ந்தண் முழவி னெறிகுணில விதிர்ப்பத்
தண்ணறுஞ் சாந்தங் கமழுந் தோண்மணந்
தின்னும் பிறள்வயி னானே மனையோ
ளெம்மொடு புலக்கு மென்ப வென்வேன்
15 மாரி யம்பின் மழைத்தோற் பழையன்
காவிரி வைப்பிற் போஓ ரன்னவென்

செறிவளை யுடைத்தலோ விலனே யுரிதினின்
யாந்தன் பகையே மலலேஞ் சோர்ந்தோர்
திருநுதல பசபப நீங்குங்
20 கொழுநனுஞ் சாலுநதன் னுடனுறை பகையே.

என்பது தலைமகட்குப்பாஙகாயினார் கேட்ப இல்லிடைப்பரத்தை சொல்லிநெருஙகியது.

—பரணர்.

பி-ம். 5 இருஙகயந்தயஙக. 7. நெடுழுந்த கேணமை 10. மணடை பாழ்பட. 14. வெல்பரி. 17-18. யுரிதினினயர்ந்த; யுரிதினினார்ந்த.

187. பாலை

தோள்புலம் பகலத் துஞ்சி நம்மொடு
நாள்பல நீடிய கரநதுறை புணர்சசி
நாணுடை மையயி னீங்கிச சேய்நாட்
டரும்பொருள் வலித்த நெஞ்சமொ டேகி
5 நம்முயா வுள்ளினர் காதலா கறுத்தோர்
தெம்முனை சிதைத்த கடுமபரிப் புரவி
வார்கழற் பொலிந்த வன்கண் மழவர்
பூந்தொடை விழவின் றலைநா ளன்ன
தருமணன் * ஞெமிரிய திருநகர் முற்றம்
10 புலம்புறுங் கொல்லோ தோழி சேணோங்
கலந்தலை ஞெமையத் தாளி லாங்கட்
கலைசேர் பிருந்த சிலகுடிப பாக்கத்
தெல்விருந் தயர வேமத் தல்கி
மனையுறை கோழி யணற்றுழ் பன்ன
15 கவையொண் டளிர கருங்கால் யாஅதது
வேனில வெற்பிற் கானலங் காய
முனையெழுந் தோடிய கெடுநாட் டாரிடைப
பனைவெளி றருந்து பைங்கண் யானை
யொண்சுடர் முதிரா விளங்கதி ரமையத்துக்

* ஞெமிர்தல் - பரத்தல (தொல் சொல. 361.)

20 கண்படு பாயற் கையொடுங் கசைநிலை
வாள்வாய்ச சுறவின் பனித்துறை நீந்தி
நாள்வேட் டெழுந்த நயனில பரதவா
வைகுகட லம்பியிற் றோன்று
மைபடு மாமலை விலங்கிய சுரனே.

என்பது· பிரிவுணாததிய தோழிககுத தலைமகள் சொல்லியது. தலைமகனபிரிவின்கண தலைமகட்குத தோழி சொல்லியதூஉமாம்.

—மாமூலனார்.

பி - ம். 10 - 11. சேய்நாட் டலைதலை. 16. வேனில் வைப்பிற்கா னிலங காய. 17. நெடுநோட் டாரிடை. 19. விளங்குகதிா.

188. குறிஞ்சி — 183(9)

† பெருங்கடன் முகந்த விருங்கிளைக் கொண்மூ
விருண்டுயர் விசும்பின் வலனேர்பு வளைஇப
போர்புபுறு முரசி னிரங்கி முறைபுரிந்
தறனெறி பிழையாத் திறனறி மன்ன
5 ரருஞ்சமத் தெதிர்ந்த பெருஞ்செ யாடவர்
கழித்தெறி வாளி னளிப்பன விளங்கு
மின்னுடைக் கருவியை யாகி நாளுங்
கொன்னே செய்தியோ வரவம் பொன்னென
மலர்ந்த வேங்கை மலிதொட ரடைசசிப்
10 பொலிந்த வாயமொடு காண்டக வியலித்
தழலை வாங்கியுந் தட்டை யோபபியு
மழலேர் செயலை யந்தழை யசைஇயுங்

† இதனுள் "கொன்னே· செய்தியோ அரவம்" என்பதனால் பயனின்றி அலர்விளைததியோ எனவுஙகூறி, ஏனற்புறமும் தருதி யோ' என்பதனால் வரைந்துகொள்வையோ எனவுஙகூறித் தலை வினை மழைமேல்வைததுக் கூறலின் சுட்டாயிற்று. கொன்னே செய் தியோ என்றதனால் வழுவாயினும் வரைதல்வேட்கையாற் கூறின மையின், அமைந்தது என்பா நச. (தொல். பொருள். 242.)

குறமகள் காக்கு மேனற்
புறமுந் தருதியோ வாழிய மழையே.

என்பது இரவிற் சிறைப்புறமாகத் தோழி சொல்லியது.

—வீரைவெளியன் தித்தனார்.

பி - ம்: 1. பல்கிளைக் கொணமூ. 5. பெருஞசேய். 11. யோசசியு. 12. தையுந.

189. பாலை

பசும்பழுப பலவின் கானம் வெம்பி
விசும்புகண் ணழிய வேனி னீடிக்
கயங்கண் ணற்ற கல்லோங்கு வைபபி
ஞறுயிர் மடப்பிடி தழீஇ வேறுநாட்டு
5 விழவுபபடர் மளளரின் முழவெடுத் துயரிக்
களிறதர்ப் படுத்த கல்லுயர் கவாஅன்
வெவ்வரை யத்தஞ் சுட்டிப் பையென
வயலையம் பிணையல வாரந்த கவாஅற
றிதலை யல்குற் குறுமக ளவளொடு
10 சென்று பிறளாகிய வளவை யென்றும்
படர்மலி யெவவமொடு மாதிரந் துழைஇ
மனைமருண் டிருந்த வென்னினு நனைமகிழ்
நன்ன ராளர் கூடுகொ ளின்னியந்
தேரூர் தெருவிற் றதும்பு
15 மூரிழுந் தன்றுதன் வீழ்வுறு பொருளே.

என்பது: மகட்போக்கிய செவிலி சொல்லியது.

—கயமனார்.

பி - ம். 11. யுள்ளமொடு.

190. நெய்தல்

திரையுழுந தசைஇய நிரைவளை யாயமொ
டுப்பின் குபபை யேறி யெற்பட

வருதிமி லெண்ணுந் துறைவனொ டூரே
யொருதன் கொடுமையி னலரபா டும்மே
5 யலமரன் மழைக்க ணமரந்து நோக்கா
ளலையல வாழிவேண் டன்னை யுயர்சிமைப
பொதும்பிற் புன்னைச சினைசேர் பிருந்த
வம்ப நாரை யிரிய வொருநாட்
பொங்குவர லூதையொடு புணரி யலைப்பவு
10 முழைக்கடல வழங்கலு முரிய னதன்றலை
யிருஙகழிப் புகாஅர் பொருந்தத் தாக்கி
வயசசுறா வெறிந்தன வலவ னழிபப
வெழிலபயங் குன்றிய சிறையழி தொழில
நிரைமணிப புரவி விரைநடை தவிர
15 விழுமென் கானல விழுமண லசைஇ
யாயநத பரியன் வநதிவண்
மான்று மாலைச சேரநதன்றோ விலனே.

என்பது தோழி செவிலிததாயககு அறததொடுநின்றது.

—உலோச்சனார்.

பி-ம். 6. ளலையல்; யுயாமிசை. 10. வெய்ய.

191. பாலை

அத்தப் பாதிரித் துய்த்தலைப் புதுவீ
யெரியிதழ லரியொ டிடைபட விரைஇ
வண்டோட்டுத் தொடுதத வண்டுபடு கண்ணித்
தோல்புதை சிரற்றடிக் கோலுடை யுமண
5 ரூரகண டனன வாரம் வாங்கி
யருஞ்சுர மிவர்ந்த வசைவி னோன்றாட்
டிருந்துபகட் டியம்புங கொடுமணி புரிந்தவர்
மடிவிடு வீளையொடு கடிதெதி ரோடி
யோமையம் பெருங்காட்டு வரூஉம் வம்பலர்க்
10 கேமஞ் செப்பு மென்றாழ் நீளிடை

யரும்பொரு ணசைஇப் பிரிந்துறை வல்லி
சென்றுவினை யெண்ணுதி யாயி னன்று
முரைத்திசின வாழியென் னெஞ்சே நிரைமுகை
முல்லை யருந்து மெல்லிய வாகி
15 யறலென விரிந்த வுறலின் சாய
லொலியிருங் கூந்த றேறுமெனா
வலிய கூறவும் வல்லையோ மற்றே.

என்பது: தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச்சொல்லிச் செலவழுங்கியது

—†ஒரோடோகத்துக் கந்தரத்தனா.

இப்பாட்டிற் சிரற்றடி என்றது பொல்லா அடியை

பி - ம். 3 வெணடோட்டு 6. நோன்சுவல் வன்றாட் 11. வவ்வி. 13. உரையினி 14. மெல்லியல் வாஙக. † உரோடோகக கவுணியன் சேந்தன்.

192. குறிஞ்சி

மதியிருப் பன்ன மாசறு சுடர்நுதல
பொன்னேர் வண்ணங கொண்டன் றன்றே
யாங்கா குவள்கொ ருனே விசும்பி
னெய்யா வறிவி லன்ன பைந்தார்ச
5 செவவாய்ச் சிறுகிளி சிதைய வாஙகிப்
பொறைமெலிந் திட்ட பின்புறப பெருங்குரல
வளைசிறை வாரணங் கிளையொடு கவர
வேனலு மிறங்குபொறை யுயிர்த்தன பாறு
ணீவந் தளிக்குவை யெனினே மால்வரை
10 மைபடு விடரகந் துழைஇ யொய்யென
வருவி தந்த வரவுமிழ் திருமணி
பெருவரைச் சிறுகுடி மறுகுவிளக் குறுத்தலி
னிரவு மிழந்தன ளளிய ளுரவுபெயப்
லுருமிறை கொண்ட வுயாசிமைப்
10 பெருமலை நாடநின் மலர்ந்த மார்பே.

என்பது தோழி தலைமகனைச் *செறிப்பறிவுறீஇ இரவுக்குறிமறுத்தது.

—† போதும்பில்கிழான் வெண்கண்ணனார்.

பி - ம். 1. மதியுரும் பன்ன மாசறு சுடர்நுதல். 8. இறங்குகுர லிறுத்தன; இறங்குபொறை யிறுத்தன. 10. வியலகம். 11. கருமணி. * செறிப்பறிவுறீஇ வரைவுகடாது. † வெங்கண்ணன்.

193. பாலை

கானுயர் மருங்கியற் கவலை யல்லது
வானம் வேண்டா வில்லே ருழவர்
பெருநாள் வேட்டங் கிளையெழ வாய்த்த
பொருகளத் தொழிந்த குருதிச் செவ்வாய்ப்
5 பொறித்த போலும் வானிற வெருத்தி
னணிந்த போலுஞ் செஞ்செவி யெருவை
குறும்பொறை யெழுந்த நெடுந்தா ளியாஅத்
தருங்கவட் டுயர்சினைப் பிள்ளை யூட்ட
விரைந்துவாய் வழுக்கிய கொழுங்க ணூன்றடி
10 கொல்பசி முதுநரி வல்சி யாகுஞ்
சுரனமக் கெளிய மன்னே நன்மனைப்
பன்மாண் டங்கிய சாய லின்மொழி
முருந்தேர் முறுவ லிளையோள்
பெருந்தோ ளின்றுயில் கைவிடு கலனே.

என்பது பொருள்வலித்த நெஞ்சிற்குச் சொல்லித் தலைமகன் செலவழுங்கியது.

—மதுரை மருதனிளநாகனார்.

பி - ம்: 4. பொருகளந் துழந்த. 6. செஞ்செவிச் சேவல். 7. பொறையடைந் தெழுந்த, 7 8யாஅக் கருங்கவட். 10. தொல்பசி முதுநரி வல்சி யாகும். 12. பன்மாண டடங்கிய.

194. முல்லை

பேருறை தலைஇய பெரும்புலர் வைகறை
யேரிடம் படுத்த விருமறுப் பூழிப

புறமாறு பெற்ற பூவ லீரத்
தூன்கிழித் தன்ன செஞ்சுவ னெடுஞ்சால்
5 வித்தியூ மருங்கின் விதைபல நாறி
யிரலை நன்மா னினம்பரந் தவைபோற
கோடுடைத தலைக்குடை சூடிய வினைஞா
கறங்குபறைச சீரி னிரங்க வாங்கிக
களைகால் கழீஇய பெரும்புன வரகின்
10 கவைக்கதி ரிரும்புறங் கதூஉ வுண்ட
குடுமி நெற்றி நெடுமாத் தோகை
காமர் கலவம பாபபி யேமுறக
கொல்லை யுழவர் காடுழ வொழித்த
வல்லிலைக குருந்தின் வாஙகுசினை யிருந்து
15 கிளிகடி மகளிரின் விளிபடப் பயிருங்
கார்ம னிதுவாற் றோழி போர்மிகக்
கொடுஞ்சி நெடுந்தேர் பூண்ட கடும்பரி
விரியுளை நன்மான் கடைஇ
வருது மென்றவர் தெளித்த போழ்தே.

என்பது பருவங்கண்டு ஆற்றாமைமீதூரத தலைமகள் சொல்லியது.

இப்பாட்டின் பயன் தோழிகேட்பின் தூதுவிடுவது; அன்றெ னின் சொல்லியாற்றுவது.

—இடைக்காடனார்.

பி-ம் 9. களைக்கால் கழீஇய 13. கூழ்நிழ லொழித்த. 14. பல்விலைக் குருந்தின். 16. கார்ம னிகுளை தோழி.

195. பாலை.

* அருஞ்சுர மிறந்தவென் பெருநதோட் குறுமகள்
திருந்துவேல் விடலையொடு வருமெனத் தாயே

---

* இது தெய்வததொடுபெடுத்துப் புலம்பியது என்றும், "எம் மனை .. குறிப்பே" என்றூற்போல்வன கற்பினுக்கததுக கருத்து நிகழ்தல் என்றும், வெளிப்படுவெதன்முன்னர் கொணடுதலைக்கழிந்

புனைமா ணிஞ்சி பூவ லூட்டி
மனைமண லடுத்து மாலை நாறறி
5 யுவந்தினி தயரு மென்ப யானு
மான்பிணை நோக்கின் மடநல லாளை
யீன்ற நட்பிற் கருளா னாயினு
மின்னகை முறுவ லேழையைப பன்னாட்
கூந்தல வாரி நுசுபபிவாந் தோம்பிய
10 நலம்புனை யுதவியோ வுடையன் மன்னே
யஃதறி கிறபினோ நன்றுமற றில்லை
வறுவை தோயு மொருபெருங் குடிமிச
சிறுமை நாற்றிய பஃறலைக் கொடுங்கோ
லாகுவ தறியு முதுவாய் வேல
15 கூறுக மாதோநின கழங்கின் றிட்ப
மாறு வருபனி கலுழுங் கங்குலி
லானாது துயருமெங் கண்ணினிது படீஇய
ரெம்மனை முந்துறத் தருமோ
தன்மனை யுய்க்குமோ யாதவன் குறிப்பே.

என்பது: மகட்போகிய நற்றாய் சொல்லியது.

இப்பாட்டிற் பூவலூட்டி என்றது சுவரைப் புதுக்கோலஞ் செய்து என்றவாறு. பூவல் - சிவப்பு.

—கயமனார்.

பி-ம். 10. நலம்புனை யுதவியு முடையன். 11. அஃதறி கற்பி னன்றுமற் றில்லை.

துழிக் கொடுபோரின்றியும் கரணம நிகழ்ந்தமையின், அதுவும் வெளிப்படாமல் வரைநததாம் என்றும் கூறுவர், நச. இனிப் பேரா. இதனை மறைவெளிபபாடு என்பா. இனி, நக்கீரர், "மகள் வருகின்று ளெனக் கேட்ட தாய் நம நெடுநகர்க்கே வருமோ, தன்கடிமனைககே கொண்டுபோமோ வென அவன் குறிப்பறிதற்கு வேலனைவினவும" என்பர். (தொல். பொருள். 36., 116., 140., 143., 499.) (இறை. களவு. 23.)

196 மருதம்

நெடுங்கொடி நுடங்கு நறவுமலி பாக்கத்து
நாட்பலி படூஉம் கோட்டுமீன் வராஅற்
றுடிக்கட் கொழுங்குறை நொடுத்துண் டாடி
வேட்டம றந்து துஞ்சுங் கொழுநர்க்குப் பாட்டி
5 யாம்ப லகலிலை யமலைவெஞ் சோறு
தீம்புளிப் பிரம்பின் றிரள்கனி பெய்து
* விடியல் வைகறை யிடூஉ மூர
தொடுகலங் குறுக வாரல் தந்தை
கண்கவி னழித்ததன் றப்பற் றெறுவர [கிய
10 வொன்றுமொழிக் கோசர் கொன்றுமுரண் போ
கடுந்தேர்த் திதிய னழுந்தை கொடுங்குழை
யன்னி மிஞிலியி னியலு
நின்னலத் தகுவியை முயங்கிய மார்பே.

என்பது பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகற்குக் கிழத்திசொல்லியது.

—பரணர்.

பி-ம் 7 யிடூஉமூதூர. 9. னழித்ததன்றவற் றெறுவர. 11. னறந்தை

197. பாலை

மாமலர் வண்ண மிழந்த கண்ணும
பூநெகிழ் பூணையிற் சாஅய தோளு
நன்னர் மாமைகள் விழைவன ராயந்த
தொன்னல மிழந்த துயரமொ டென்னதூஉ
5 மினையல் வாழி தோழி முனையெழ
முன்னுவ ரோட்டிய முரண்மிகு திருவின்

---

* "விடியல் வைகறை யிடூஉ மூர" என்றது விடியற்கு முன்னர்த்தாகிய வைகறையென உருபுதொகக்கு முன்மொழிநிலையலாயிற்று" என்பர், நச். (தொல். பொருள். 8.)

மறமிகு தானைக் கண்ண னெழினி
தேமுது குன்ற மிறந்தன ராயினு
நீடலா யாழநின் னிரைவளை நெகிழத்
10 தோடாழ் பிருளிய குவையிருங் கூந்தன்
மடவோட் டழீஇய விறலோன் மார்பிற்
புன்றலைப் புதல்வ னூாபிழிந தாங்குக்
கடுஞ்சூன மடப்பிடி தழீஇய வெண்கோட்
டினஞ்சால வேழங் கன்றார் பிழிதரப்
15 பள்ளி கொள்ளும் பனிச்சுர நீநதி
யொள்ளிணர்க் கொன்றை யோங்குமலை யத்தம்
வினைவலி யுறாஉ நெஞ்சமொ
டினைய ராகிநப் பிரிந்திசி னோரே.

என்பது பிரிவிடைவேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறீஇ யது.

—மாமூலனார்.

பி-ம் 6. முன்னுநர். 7 மாமிகு. 8. தேமுதிர்குன்ற.

198. குறிஞ்சி

* கூறுவங் கொல்லோ கூறலங் கொல்லெனக்
கரந்த காமங் கைந்நிறுக் கல்லாது
நயந்துநாம விட்ட நன்மொழி நம்பி †
யரைநாள் யாமத்து விழுமழை கரந்து
5 கார்விரை கமழுங் கூந்தற் றாவினை
நுண்ணூ லாகம் பொருந்தினள் வெற்பி
னிளமழை சூழ்ந்த மடமயில் போல

* இஃது இரவுக்குறிக்கண் அவட்பெற்று மலிந்தது என்றும், "அஞ்சிலம் பொடுக்கி .. .பெயர்வோள்" என்றது "மனையோர் கிளவிகேட்கும் வழியது" என்றும் கூறுவர், நச. (தொல். பொருள். 103. 131.) † நம்பு-நசை. (தொல், சொல். நச. சேனா. 329.)

வண்டுவழிப் படரத் தண்மலர் வேய்ந்து
விலவருப் புற்ற நலவாங்கு குடசரு
10 லஞ்சிலம் பொடுகெகி யஞ்சினள் வந்து
துஞ்சூர் யாமத்து முயங்கினள் பெயர்வோ
ளான்ற கறபிற் சான்ற பெரிய
ளம்மா வரிவையோ வலல டௌஅ
தாஅய் நன்னாட் டணங்குடைச் சிலமபிற்
15 கவிரம் பெயரிய வுருகெழு கவாஅ
னோமலர் நிறைசுனை யுறையுஞ்
சூர்மகண் மாதோ வென்னுமென னெஞ்சே.

எனபது புணர்ந்து நீஙகிய தலைமகளது போககுநோககிய தலை
மகன தன்னெஞசிறகுச சொல்லியது

—பரணர்.

பி-ம் 5 கார்மலர் கமழுந. 7. இனமழை. 13. வம்மா. 15 கவுரியம்;
பேரிய. 16. நிறைசசுனை.

199 பாலை

கரைபாய் வெண்டிரை கடுபபப் பலவுட
னிரைகா லொற்றலிற கல்சேர் புதிரும்
வரைசேர் மராஅத் தூழ்மலர் பெயலசெத்
துயங்கல் யானை நீாநசைக் கலமரச்
5 சிலம்பி வலந்த வறுஞ்சினை வற்ற
லலங்க லுலவை யரிநிழ லசைஇத்
திரங்குமரற கவவிய கையறு தொகுநிலை
யரநதி னூசித் திரணுதி யன்ன
திண்ணிலை யெயிறற செந்நா யெடுததலின்
10 வளிமுனைப் பூளையி னொய்யென் றலறிய
கெடுமா னினநிரை தரீஇய கலையே
கதிர்மாய் மாலை யாண்குரல் விளிக்குங்
கடல்போற் கானம் பிற்படப் பிறர்போற்

செலவே மாயினொரு செலவுநன றென்று
15 மாசை யுள்ள மசைவின்று துரபப
நீசெலற் குரிமை நெஞ்சே வேப்போற்
றடையின மன்னுந் தண்ணிய திரணட
பெருநதோ ளரிவை யொழியக் குடாஅ
திரும்பொன் வாகைப பெருநதுறைச செருவிற
20 பொலம்பூ ணன்னன் பொருதுகளத் தொழிய
வலம்படு கொற்றந் தநத வாயவாட்
களங்காய்க் கண்ணி நாாமுடிச சேர
விழுந்த நாடுதந் தன்ன
வளம்பெரிது பெறினும் வாரலெ னியானே.

என்பது: பொருள்கடைகக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குத தலைமகன சொல்லியது.

—கல்லாடனார்.

பி - ம். 7 தொகைநிலை 10 ஞெயயென வலறிய. 11. தேரிய 20. பொருகளத தொழிய 22 நாணமுடிச சேரல

200. நெயதல்

† நிலாவி னிலங்கு மணனமலி மறுகிற
புலாலஞ் சேரிப †புலவேய் குரம்பை
யூரென வுணராச சிறுமையொடு நீருடுத
தின்று வுறையுட டாயினு மின்ப
5 மொருநா ளுறைந்திசி னோக்கும் வழிநாட்
டம்பதி மறக்கும பணபி னெம்பதி

---

* "களஙகாயககணணி . யானே" என்பது வன்புறை குறித்துச செலவழுங்குதலின பாலையாயிறறு எனபா நச (தொல. பொருள. 185)

† இபபாட்டினை "நன்னயம் பெற்றுழி நயம்புரி யிடத்தினும்" என்ற பகுதிககு உதாரணமாகக் காட்டுவர், நச. (தொல. பொருள். 114) ‡ இங்குப் புல் என்பது பனையோலை.

வந்தனை சென்மோ வளைமேய் பரப்ப
பொம்மற் படுதிரை கம்மென வுடைதரு
மரனோங் கொருசிறை பலபா ராட்டி
10 யெல்லை யெம்மொடு கழிப்பி யெல்லுற
நற்றேர் பூட்டலு முரியி ரற்றன்று
சேர்ந்தனிர் செல்குவி ராயின் யாமு
மெம்வரை யளவையிற் பெட்குவ
நும்மொப் பதுவோ வுரைத்திசி னெமக்கே.

என்பது. தலைமகள்குறிப்பறிந்த தோழி தலைமகற்குக் குறை நயப்பக் கூறியது.

—†உலோச்சனார்.

பி - ம். 4 இன்னுவரையுட்டா. 9 சிறைப்பல 13. பெட்குவோ மது; பெட்குவெ நும்மொப்பது 14 விரிந்திசி. † நக்கீரா.

201. பாலை

அம்ம வாழி தோழி பொன்னி
னவிரெழி லுடங்கு மணிகிள ரோடை
வினைநவில் யானை விறற்போர் பாண்டியன்
புகழ்மலி சிறப்பிற் கொற்கை முன்றுறை
5 யவிர்கதிர் முத்தமொடு வலம்புரி சொரிந்து
தழையணிப் பொலிந்த கோடேந் தல்குற்
பழையர் மகளிர் பணித்துறை பரவப்
பகலோன் மறைந்த வந்தி யாரிடை
யுருகெழு பெருங்கட லுவவுக் கிளர்ந்தாங்
10 கலரு மன்றுபட் டன்றே யன்னையும்
பொருந்தாக் கண்ணள் வெய்ய வுயிர்க்குமென
றெவன்கை யற்றனை யிகுளை சோழர்
வெண்ணெல் வைப்பி னன்றுடு பெறினு
மாண்டமைந் துறைந ரல்லர் முஅது
15 வான்புகு தலைய குன்றத்துக் கவாஅற்

பெருங்கை யெண்கின் பேழ்வா யேற்றை
யிருடணிந் தன்ன குருவுமயிர்க் குருளைத்
தோன்முலைப் பிணவொடு திளைக்கும்
வேனி னீடிய சுரனிறந் தோரே.

என்பது பிரிவிடைவேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.

—மாமூலனார்.

இப்பாட்டிற் பழையர் மகளிர் எனபார் *உழத்தியர்.

பி - ம். 10. மான்று 17 இருடணிந்தனன. 18 பிணையொடு.

202. குறிஞ்சி

வயங்குவெள் ளருவிய குன்றத்துக் கவாஅற்
கயந்தலை மடப்பிடி யினனேர் மாறபப
புலிப்பகை வென்ற புண்கூர் யானை
கல்லகச் சிலம்பிற் கையெடுத் துயிர்ப்பி
5 னல்லிணர் வேங்கை நறுவீ கொல்லன்
குருகூது மிதியுலைப் பிதிர்விற் பொங்கிச்
சிறுபன் மின்மினி போலப் பலவுடன்
மணிநிற விரும்புதற் றுவு நாட
யாமே யன்றியு முளர்கொல் பாணு
10 ளுத்தி யரவின் பைத்தலை துமிய
வுரவுரு முரறு முட்குவரு நனந்தலைத்
தவிரா வுள்ளமொ டெஃகுதுணை யாகக்
கனையிருள் பரந்த கல்லதர்ச் சிறுநெறி
தேரா துவரூஉ நின்வயி
15 னாரு ரரும்படர் நீந்து வோரே.

என்பது இரவுக்குறிக்கண் வந்துநீங்குந் தலைமகற்குத் தோழி சொல்லி வரைவுகடாயது.

—†ஆலூர்கிழார்மகனார் கண்ணனார்.

---

* மூதத்தியார் என்றும் பாடம்; பழையர் - கள்விற்பார்.

பி - ம்: 2 இனனே ாார்ப்ப 13. கல்லகச 14 நுமவாயி †ஆஞா கிழாா மள்ளனுகனுா.

203 பாலை

உவக்குந ளாயினு முடலுந ளாயினும்
யாயறிந துணர வென்னூர் தீவா
யலாவினை மேவ லம்பற் பெண்டி
ரின்ன னினையணின் மகளெனப பன்னு
5 ளெனகருவ ந துரைபபவுந தனக்குரைப பறியே
னுனுவ ளிவளென நனிகரந் துறைபுமா
யானியா வறுமனை யொழியத தானே
யன்னை யறியி னிவணுறை வாழ்க்கை
யெனக்கெளி தாக விலலெனக் கழறகால்
10 மின்னொளிர் நெடுவே லிளையோன் முன்னுறப்
பன்மலை யருஞ்சுரம் போகிய தனககியா
னன்னே னன்மை நன்வா யாக
மானதா மயங்கிய மலைமுதற் சிறுநெறி
வெயதிடை யுருஅ தெய்தி முனனாப்
15 புல்லென் மாமலைப் புலமபுகொள சீறாாச
செல்விருந தாறறித் துசசி லிருத்த
நுனைகுழைத் தலமரு நொச்சி
மனைகெழு பெண்டியா னுகுக மன்னே.

8! ன்பது· மகட்போககிய †தாய் சொல்லியது.

—கபிலர்.

பி - ம் தாயறிந். 16. துசசிலிருந்த 18. னுகு மன்னே. † செவிலி.

204· முல்லை

உலகுட னிழற்றிய தொலையா வெண்குடைக்
கடல்போ ருனைக் கலிமா வழுதி
வென்றம ருழந்த வியன்பெரும பாசறைச
சென்றுவினை முடித்தன மாயி னின்றே

5 காரபெயற் கெதிரிய காணடகு புறவிற்
கணங்கொள் வண்டி னருசிறைத் தொழுதி
மணங்கமழ் முல்லை மாலை யார்ப்ப,
வுதுக்காண வந்தன்று பொழுதே வல்விரைந்து
செலக பாகநின் வலவினை நெடுநதேர்
10 வெண்ணெ ளரிநா மடிவாய்த் தண்ணுமை
பன்மலர பொயகைப படுபுள் ளோபபுங்
காய்நெற் படபபை வாணன் சிறுகுடித
தண்டலை கமழுங் கூந்த
லொண்டொடி மடந்தை தோளிணை பெறவே.

என்பது வினைமுற்றிய தலைமகன் தோப்பாகறகுச சொலலியது.

—மதுரைக் காமக்கணி நப்பாலத்தனார்.

பி-ம் 3. வேத்தம ருழந்த. 12. ப்பணணன்

205. பாலை

உயிர்கலந தொன்றிய தொன்றுபடு நட்பிற்
செயிர்தீர் நெஞ்சமொடு செறிந்தோர் போலத்
தைய னின்வயிற் பிரியலம் யாமெனப
பொய்வ லுள்ளமொடு புரிவுணக் கூறித்
5 துணிவில கொள்கைய ராகி யினியே
நோயமலி வருத்தமொடு நுதல்பசப
நாமழத் துறநதன ராயினுந் தாமே
வாயமொழி நிலைஇய சேண்விளங்கு நல்லிசை
வளங்கெழு கோசா விளங்குபடை நூறி
10 நிலங்கொள வெஃகிய பொலம்பூட் கிள்ளி
பூவிரி நெடுங்கழி நாபபட் பெரும்பெயாக
காவிரிப படபபைப பட்டினத் தன்ன
செழுநகர் நலவிருந தயர்மா ரேமுற
விழுநிதி யெளிதினி னெய்துக தில்ல
15 மழைகா லறசிரத்து மாவிரு ணீங்கி

நீடமை நிவந்த நிழல்படு சிலம்பிற்
கடாஅ யானைக் கவுண்மருங் குறழ
வாழூர் பிழிதரு காமர் சென்னிப
புலியுரி வரியதள் கடுபபக் கலிசிறந்து
20 நாட்பூ வேங்கை நறுமல ருதிா
மேக்கெழு பெருஞ்சினை யேறிக் கணக்கலை
கூப்பிடூஉ வுகளுங் குன்றகச சிறுநெறிக்
கறப்பிறங் காரிடை விலங்கிய
சொற்பெயர் தேஎத்த சுரணிறந் தோரே.

என்பது தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்டதலைவி வற்புறுக்குந் தோழிக்குச சொல்லியது

—நக்கீரர்.

பி-ம் 5 துணியில். 18 வாழூாபிழியுங. 22. குன்றசசிறு நெறி.

206. மருதம்

என்னெனப் படுங்கொ றோழி நன்மகிழ்ப்
பேடிப் பெண்கொண் டாடுகை கடுப்ப
நகுவரப பணைத்த திரிமருப பெருமை
மயிர்க்கவின் கொண்ட மாத்தோ லிரும்புறஞ
5 சிறுதொழின் மகாஅ ரேறிச் சேணோக்குத்
துறுகன் மந்தியிற் றோன்று மூரன்
மாரி யீங்கை மாத்தளி ரன்ன
வம்மா மேனி யாயிழை மகளி
ராரந் தாங்கிய வலாமுலை யாகத்
10 தாராக் காதலொடு தாரிடைக் குழைய
முழவுமுகம் புலரா விழவுடை வியனகர்
வதுவை மேவல னாகலி னதுபுலந்
தடுபோர் வேளிா வீரை முன்றுறை
நெடுவெள் ளுப்பின் னிரம்பாக் குப்பை

15 பெரும்பெயற் குருகி யாஅங்குத்
திருநுதிமை நெகிழ்ந்தன தடமென் றோளே.

என்பது: வாயில்வேண்டிச்சென்ற விறலிக்குத் தலைமகள் வாயின் மறுத்தது.

—மதுரை மருதனிளநாகனார்.

பி-ம்: 3. நகுவரப்படைத்த. 4. மயிர்கவின். 5. சேணாக்குங்.

207. பாலை

அணங்குடை முந்நீர் பரந்த செறுவி
னுணங்குதிறம் பெயர்ந்த வெண்க லமிழ்தங்
குடபுல மருங்கி னுய்ம்மார் புள்ளோர்த்துப
படையமைத் தெழுந்த பெருஞ்செ யாடவர்
5 நிரைப்பரப் பொறைய நரைபபுறக் கழுதைக்
குறைக்குளம் புதைத்த கற்பிற ழியவின்
வெஞ்சுரம் போழ்ந்த வஞசுவரு கவலை
மிஞிறுார் கடாஅங் கரந்துவிடு கவுள
வெயிறினை வருந்திய நீடுமருப் பொருத்தல்
10 பிணரழி பெருங்கை புரண்ட கூவற்
றெண்க ணுவரிக் குறைக்குட முகவை
யறனி லாளன் றோண்ட வெய்துயிர்த்துப்
பிறைநுதல் வியர்பப வுண்டனள் கொல்லோ
தேங்கலந் தளைஇய தீம்பா லேந்திக்
15 கூழை யுளர்ந்து மொழிமை கூறவு
மறுத்த சொலல ளாகி
வெறுத்த வுள்ளமொ டுண்ணு தோளே.

என்பது: மகட்போக்கிய *தாய்சொல்லியது.

—மதுரை எழுத்தாளன் சேந்தம்பூதனார்.

பி - ம்: 15. மோழைமை. 16. சொல்லாளாகி. *செவிலி.

208. குறிஞ்சி

யாம விரவி னெடுங்கடை நின்று
தேமுதிர் சிமையக் குன்றம் பாடு
நுண்கோ லகவுநர் வேண்டின் வெண்கோட்
டண்ணல் யானை யீயும் வண்மகிழ்
5 வெளியன் வேண்மா னாஅ யெயின
னளியியல் வாழ்க்கைப் பாழிப் பறந்தலை
யிழையணி யானை யியறேர் மிஞிலியொடு
நண்பக லுற்ற செருவிற் புண்கூர்ந்
தொளவாண் மயங்கமர் வீழ்ந்தெனப் புள்ளொருங்
10 கங்கண் விசும்பின் விளங்கு ஞாயிற்
றொண்கதிர் தெறாமைச் சிறகரிற் கோலி
நிழல்செய் துழறல் காணேன் யானெனப்
படுகளங் காண்டல் செல்லான் சினஞ்சிறந்
துருவினை நன்ன னருளான் கரப்பப்
15 பெருவிதுப் புறு பல்வேண் மகளிர்
குரூஉப்பூம் பைந்தா ரருக்கிய பூசல்
வசைவிடக் கடக்கும் வயங்குபெருந் தானை
யகுதை களைதந் தாங்கு மிகுபெய
லுப்புச்சிறை நில்லா வெள்ளம் போல
20 நாணுவரை நில்லாக் காம நண்ணி
நல்கினள் வாழியர் வந்தே யோரி
பல்பழப் பலவின் பயங்கெழு கொல்லிக்
கார்மலர் கடுப்ப நாறு
மேர்நுண் ணோதி மாஅ யோளே.

என்பது. புணர்ந்துநீங்குந் தலைமகன் றன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—பரணர்.

பி - ம்: 11. தெறுமற்சிறக 12. காணெனச் சினஇ. 16 தாராக்கிய. 17. வரைவிட. 20. நாணுவரையில்லா.

209. பாலை

தோளுந் தொல்கவின் றொலைந்தன, நாளு
மன்னையு மருந்துய ருற்றன ளலரே,
பொன்னணி நெடுந்தேர்த் தென்னர் கோமா
னெழுவுறழ் திணிதோ ளியறேர்ச் செழிய
னேரா வெழுவ ரடிப்படக் கடந்த
வாலங் கானத் தார்ப்பினும் பெரிதே,
வாழல வாழி தோழி யவரே
மாஅல் யானை மறப்போர்ப் புல்லி
காம்புடை நெடுவரை வேங்கடத் தும்ப
ரறையிறந் தகன்றன ராயினு நிறையிறந்
துள்ளா ராதலோ வரிதே செவ்வேன்
முள்ளூர் மன்னன் கழறொடிக் காரி
செல்லா நல்லிசை நிறுத்த வல்வில்
லோரிக் கொன்று சேரலாக் கீத்த
15 செவ்வேர்ப் பலவின் பயங்கெழு கொல்லி
நிலைபெறு கடவு ளாக்கிய
பலர்புகழ் பாவை யன்னநின் னலனே.

என்பது: பிரிவிடை *வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறீஇயது.

—கல்லாடனார்.

பி - ம். 14. சேரலற்கீ 'வற்புறுத்தத் தோழி சொல்லியது.

210. நெய்தல்

குறியிறைக் குரம்பைக் கொலைவெம் பரதவ
ரெறியுளி பொருத வேமுறு பெருமீன்
புண்ணுமிழ் குருதி புலவுக்கடன் மறுப்பட
விசும்பணி வில்லிற் போகிய பசும்பிசிர்த்

---

* "என்புநெகப் பிரிந்தோள் .. . ..வன்புறைக் கண்ணும்" என்னும் பகுதிக்கு இப்பாட்டினை உதாரணமாகக் காட்டுவர், நச். (தொல். பொருள். 114.)

5 திரைபயி லழுவ முழுகசி யுரனழிந்து
நிரைதிமின் மருங்கிற படர்தருந் துறைவன்
பாணா ளிரவினம் பணைத்தோ ளளித்
தாணிவண் வந்த காலை நம்மூர்க்
கானலம் பெருந்துறைக் கவின்பா ராட்டி
10 யானது புகழ்ந்திசி னோனே யினித்தன்
சாயன் மார்பிற பாயன் மாற்றிக
கைதையம் படுசினைக் கடுந்தேர் விலங்கச
செலவரி தென்னு மென்பது
பலகேட் டனமாற றோழி நாமே.

எனபது தோழி தலைமகன்சிறைப்புறமாகத தலைமகட்குசசொல்லு
வாளாய்ச சொல்லியது,

இப்பாட்டின்கருத்து எமமை இறந்துபடுவிக்கு நாடனெனபது

—உலோச்சனார்.

பி - ம் 4. பசும்பிதிர. 6. படருநதுறைவன.

211. பாலை

கேளா யெல்ல தோழி வாலிய
சுதைவிரிந் தன்ன பலபூ மராஅம்
பறைகண் டன்ன பாவடி நோன்றாட்
டிண்ணிலை மருப்பின் வயக்களி றுரிஞுதொறுந்
5 தண்மழை யாலியிற் றூஅ யுழவர்
வெண்ணெல் வித்தி னறைமிசை யுணங்கும்
பனிபடு சோலை வேங்கடத் தும்பர்
மொழிபெயர் தேஎத்த ராயினு நலகுவர்
குழியிடைக் கொண்ட கனறுடைப பெருநிரை
10 பிடிபடு பூசலி னெய்தா தொழியக்
கடுஞ்சின வேநத னேவலி னெய்தி
நெடுஞ்சே ணாட்டிற் றலைத்தாப் பட்ட
கல்லா வெழினி பல்லெறிந் தழுத்திய

வன்கட கதவின் வெண்மணி வாயின
15 மத்தி நாட்டிய கலகெழு பனித்துறை
நீரொலித் தன்ன பேஎ
ரலர்நமக் கொழிய வழப்பிரிந் தோரே.

என்பது பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளது வேறுபாடுகண்டு தோழி சொல்லியது.

—மாமூலனார்.

பி-ம் 2 சுரை. 8 தேஎத்த ரெனப வலக்கலுங. 14 வகனகட். 16-17. பாஅ, ரலர்.

212. குறிஞ்சி

† தாவி னன்பொன் றைஇய பாவை
விண்டவ ழிளவெயிற் கொண்டுநின் றன்ன
மிகுகவி னெய்திய தொகுகுர லைம்பால்
கிளையரி நாணற் கிழங்குமணற் கீன்ற
5 முளையோ ரன்ன முள்ளெயிற்றுத் துவர்வாய்
நயவன் றைவருஞ் செவ்வழி நல்யா
ழிசையோர்த் தன்ன வின்றீங் கிளவி
யணங்குசா லரிவையை நசைஇப் பெருங்களிற்
றினம்படி நீரிற் கலங்கிய பொழுதிற்
10 பெறலருங் குரைய ளென்னாய் வைகலு
மின்னா வருஞ்சுர நீந்தி நீயே
யென்னை யின்னற் படுத்தனை மின்னுவசி
புரவுக்கார் கடுப்ப மறலி மைந்துற்று
விரவுமொழித் தகரீ வேண்டுவழிக் கொளீஇப்
15 படைநிலா விலங்குங் கடன்மரு டானை
மட்டவிழ் தெரியன் மறப்போர்க் குட்டுவன்

* 'அம்பலும் . கிழவனுக்கும்'' என்ற சூ மேற்கோள இவ்வடிகள்.
† இப்பாட்டினை இத்துறைக்கே உதாரணமாகக் காட்டினர், நச். (தொல். பொருள். 134; 139.)

பொருமுரண் பெறாஅது விலங்குசினஞ் சிறந்து
செருச்செய் முன்பொடு முந்நீர் முற்றி
யோங்குதிரைப் பௌவ நீங்க வோட்டிய
20 நீர்மாண் ணெஃகந் திறத்துச்சென் றழுந்தக்
கூர்மதன் அழியரோ நெஞ்சே யானா
தெளிய னல்லோட் கருதி
விளியா வெவ்வந் தலைத்தந் தோயே.

என்பது: அல்லகுறிப்பட்டுநீங்குந் தலைமகன் தன்னெஞ்சினை நெருங்கிச் சொல்லியது

—பரணர்.

பி - ம்· 14 மொழிககட்டோர்; மொழிநதசட்டோ 17 விலஙகியசினஞ் 18. முன்னர்முற்றி 22 னல்லோட்கு வருந்தி. ˜நோககி.

213· பாலை

வினைநவில் யானை விறற்போர்த் தொண்டைய
ரினமழை தவழு மேற்றரு நெடுங்கோட்
டோங்குவெள் ளருவி வேங்கடத் தும்பர்க்
கொய்குழை யதிரல் வைகுபுல ரலரி
5 சுரியிரும் பித்தை சுரும்புபடச் சூடி
யிகன்முனைத் தழீஇய வேறுடைப் பெருநிரை
நனைமுதிர் நறவி னூட்பலி கொடுக்கும்
வானிணப் புகவின் வடுகர் தேஎத்து
நிழற்கவி னிழந்த நீரி னீளிடை
10 யழலவி ரருஞ்சுர நெடிய வென்னா
தகற லாய்ந்தன ராயினும் பகலசெலப்
பல்கதிர் வாங்கிய படுசுட ரமையத்துப்
பெருமரங் கொன்ற கால்புகு வியன்புனத்
தெரிமருள் கதிர திருமணி யிமைக்கும்
15 வெலபோர் வானவன் கொல்லிக் குடவரை
வேயொழுக் கன்ன சாயிறைப் பணைத்தோட்

பெருங்கவின் சிதைய நீங்கி யான்றோ
ரரும்பெற லுலக மமிழ்தொடு பெறினுஞ்
சென்றுதா நீடலோ விலரே யென்றுங்
20 கலம்பெயக் கவிழ்ந்த கழறொடித் தடக்கை
வலம்படு வென்றி வாய்வாட் சோழ
ரிலங்குநீர்க் காவிரி யிழிபுனல் வரித்த
வறலென நெறிந்த கூந்த
லுறலின் சாயலொ டொன்றுதன் மறந்தே.

என்பது: பிரிவிடைவேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறீஇயது.

—†தாயங்கண்ணனார்.

பி - ம்: 1. விளைநல். 2. இளமழை 14 தெரிமருள் கதிர்மணி யிமைக்கு மத்தம. † தையஙகணணனார்; இதையஙகண ணனார்.

214. முல்லை

அகலிரு விசும்பகம் புதையப் பாஅய்ப்
பகலுடன் கரந்த பல்கதிர் வான
மிருங்களிற றினநிரை குளிர்ப்ப வீசிப்
பெரும்பெய லழிதுளி பொழித லானாது
5 வேந்தனும் வெம்பகை முரணி யேந்திலை
விடுகதிர் நெடுவே லிமைக்கும் பாசறை
யடுபுகழ் மேவலொடு கண்படை யிலனே
யமரு நம்வயி னதுவே நமரென
நம்மறிவு தெளிந்த பொம்ம லோதி
10 யாங்கா குவள்கொ றானே யோங்குவிடைப்
படுசுவற் கொண்ட பகுவாய்த் தெண்மணி
யாபெயர் கோவல ராம்பலொ டளைஇப்
பையு ணல்யாழ் செவ்வழி வகுப்ப

வாருயி ரணங்குந் தெள்ளிசை
15 மாரி மாலையுந் தமியள் கேட்டே†.

என்பது பாசறைக்கட் டலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—வடமவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார்.

பி - ம்: 7 அம்புகழ்வேலொடு. 9 நம்மறிவுதெளித்த

215. பாலை

† விலங்கிருஞ் சிமையக் குன்றத் தும்பர்
வேறுபன மொழிய தேஎ முன்னி
வினைநசை இப் பரிக்கு முரன்மிகு நெஞ்சமொடு
புனைமா ணெஃகம் வலவயி னேந்திச்
5 செலன்மாண் புற்ற நும்வயின் வல்லே
வலனா கென்றலு நன்றுமற் றில்ல
கடுத்தது பிழைக்குவ தாயிற் றொடுத்த
கைவிரற் கவவுங் கல்லாக் காட்சிக்
கொடுமரம் பிடித்த கோடா வன்கண்
10 வடிநவி லம்பி னேவ லாடவ
ராளழித் துயர்த்த வஞ்சுவரு பதுக்கைக்
கூர்நுதிச் செவ்வா யெருவைச் சேவல்
படுபிணப் பைந்தலை தொடுவன குழீஇ
மல்லன் மொசிவிர லொற்றி மணிகொண்டு
15 வல்வாய்ப் பேடைக்குச் சொரியு மாங்கட்
கழிந்தோர்க் கிரங்கு நெஞ்சமொ
டொழிந்திவ ணுறைத லாற்று வோர்க்கே.

---

† இப்பாட்டுப் பொருள்நோக்கினால் தலைவன் குறுநில மன்னனாதல்வேண்டுமென்றும் தூதுகண்டு வருந்திக் கூறியதாம் என்றும் கூறுவர், நச. (தொல் பொருள். 24)

‡ "விலங்கிருஞ் ... செலன்மாண்புற்ற" என்புழி வேறுபன் மொழிய தேஎத்தைக் கொள்ளக்கருதிப் போர்த்தொழிலைச் செலுத்தும் உரன்மிக்க நெஞ்சமென்றலின் இது குறுநிலமன்னன் தன் பகைவயின் நாடுகொள்ளச் சென்றதாம், வேந்தனெனப் பெயர் கூறாமையின் என்பர், நச. (தொல். பொருள். 32)

என்பது: செலவுணர்த்திய தோழி தலைமகள்குறிப்பறிந்து தலைமகனைச் செலவழுங்குவித்தது

—இறங்குகுடிக் குன்றநாடன்.

பி - ம்: 2. தேய முன்னி 3. முரணமலி; முரன்மலி

216. மருதம்

நாணகொளுண் கோலின் மீன்கொள் பாண்மக
டான்புன லடைகரைப் படுத்த வராஅ
லூரி நறவுண் டிருந்த தந்தைக்கு
வஞ்சி விறகிற் சுட்டுவா யுறுக்குந்
5 தண்டுறை யூரன் பெண்டி ரெம்மைப்
பெட்டாங்கு மொழிப வென்ப வவ்வலர்ப்
பட்டன மாயி னினியெவ னாகியர்
கடலாடு மகளிர் கொய்த ஞாழலுங்
கழனி யுழவர் குற்ற குவளையுங்
10 கடிமிளைப் புறவிற் பூத்த முல்லையொடு
பலவிளங் கோசர் கண்ணி யயரு
மல்லல் யாணர்ச் செல்லிக் கோமா
னெறிவிடத் துலையாச் செறிசுரை வெள்வே
லாதனெழினி யருநிறத் தழுத்திய
15 பெருங்களிற் றெவ்வம் போலப்
வருந்துவர் மாதவர் சேரியாஞ் செலினே.

என்பது: தலைமகட்குப்பாங்காயினார் கேட்பத் தனக்குப்பாங்காயினார்க்குப் பரத்தை சொல்லியது.

—ஐயூர் முடவனார்.

இப்பாட்டின் கருத்துப் பிறராலும் இன்பம் பெறுவாரை என்றவாறு.

பி - ம்: 1 ஞாணகொளுண் கோனன் மீன்கொள. 2. டணபுன.

217. பாலை

பெய்துபுலந் திறந்த பொங்கல் வெண்மழை
யெஃகுறு பஞ்சித் துய்ப்பட் டன்ன

துவலை தூவல் கழிய வகலவய
னீடுகழைக் கரும்பின் கணைக்கால வான்பூக்
5 கோடைப பூளையின் வாடையொடு துயலவரப
பாசிலை பொதுளிய புதலொறும பகன்றை
நீலுண் பசசை நிறமறைத தலைசசிய
தோலெறி பாண்டிலின வாலிய மலரக
கோழிலை யவரைக் கொழுமுகை யவிழ
10 வூழுறு தோன்றி யொணபூத் தளைவிடப
புலந்தொறுங குருகின நரலக் கலலென
வகன்றுறை மகளி ரணிதுறநது நடுங்க
வற்சிரம் வந்தன் றமைநதன் றிதுவென
வெபபொருள பெறினும பிரியனமி னோவெனச
15 செபபுவல வாழியோ துணையுடை யீாககே
நலகாக் காதலா நலனுண்டு துறநத
பாழ்படு மேனி நோக்கி நோயபொர
விணாிறு புடையு நெஞசமொடு புணாவுவேட
டெயிறுதீப பிறபபத் திருகி
20 நடுங்குதும் பிரிபினபாங கடும்பனி யுழந்தே.

என்பது· பிரிவுணாததியதோழிககுத தலைமகள் ஆற்றுமைமீதூரச சொல்லியது.

—கழாா்க் கீரனெயிற்றியாா.

இப்பாட்டு எதிர்காலம நோக்கிறறு.

பி - ம்· 1. பெயதுபுறநதந்த. 2 பஞ்சிறறுய 8 கோலெறி; வாலி தின. 9. கொழுமுகையுடைய 11 குருகிஞரல; குயிஞரல. 18. சிறுபுடைபு. 19 பரபப.

218· குறிஞ்சி

* கிளைபா ராட்டுங் கடுநடை வயக்களிறு
முளைதரு பூட்டி வேண்டுகுள கருத்த

* இப்பாட்டினை இததுறைக்கே கொணடு "இமமணிமிடைபவளததுட் குறிஞ்சிக்கு முதலும் கருவும்வந்து உரிப்பொருளாற் சிறப பெய்தி முடிந்தது" எனபா நச (தொல். பொருள. 3.)

முழங்குகடு லோதங் காலைக் கொட்கும்
பழம்ப னெல்லி னூரனா ராங்க
ணோலா விருமபுட் போல நெஞ்சமர்ந்து
15 காதன் மாறாக் காமர் புணர்ச்சியி
னிருங்கழி மூழ்கிச் செங்கோ லவவலை
முடங்குபுற விறவோ டினமீன் செறிகக
நெடுங்கதிர்க் கழனித் தண்சாய்க் கானத்து
யாணர்த் தண்பணை யுறுமெனக் கான
20 லாய மாய்ந்த சாயிறைப் பணைத்தோ
ணலமெழில் சிதையா வேமஞ்
சொல்லினித் தெய்யயாந் தெளியு மாறே.

என்பது இரவுக்குறிவந்து நீங்குந் தலைமகனை யெதிர்ப்பட்டுத் தோழி
சொல்லியது.

—மதுரை மருதனிளநாகனார்.

பி - ம்: 4. குரூஉச்சமம் 11 நிலையின் வருநதினை. 14 இருபுள.

221. பாலை

நனைவிளை நறவின் றேறன் மாந்திப
புனைவினை நல்லிற் றருமணற் குவைஇப
பொமம லோதி யெம்மகண் மணனென
வதுவை யயர்ந்தனர் நமரே யதனாற
5 புதுவது புனைந்த செயலை வெள்வேன்
மதியுடம் பட்ட மையணற் காளை
வாங்குசினை மலிந்த திரளரை மராஅத்துத்
தேம்பாய் மெல்லிணர் தளிரொடு கொண்டுநின்
றண்ணறு முச்சி புனைய வவனொடு
10 கழைகவின் போகிய மழையுயர் நனந்தலைக்
களிறுழிஞை பிழைத்தலிற் கயவாய் வேங்கை
காய்சினஞ் சிறந்து குழுமலின் வெரீஇ
யிரும்பிடி யிரியுஞ் சோலை
யருஞ்சுரஞ் சேறலயர்ந்தனென் யானே.

என்பது தலைமகற்குப் போக்குடன்பட்டதோழி தலைமகட்குப்போக்குடன்படச் சொல்லியது

—கயமனார்.

பி - ம்· 3. யென்மகண் 7 வாஙகுசினைக் கொய்த 8 தேம்பாய் தளிரொடு மெல்லிணர் கொண்டு

222· குறிஞ்சி

வானுற நிவந்த நீனிற பெருமலைக்
கான நாட னுறீஇய நோய்க்கென்
மேனி யாய்நலந் தொலைதலின் மொழிவென்
முழவுமுகம் புலராக் கலிகொ ளாங்கட்
5 கழாஅர்ப் பெருந்துறை விழவி னாடி
மீட்டெழிற் பொலிந்த வேந்துகுவவு மொய்ம்பி
னாட்ட னத்தி நலனயந் துரைஇத்
தாழிருங் கதுப்பிற் காவிரி வவ்வலின்
மாதிரந் துழைஇ மதிமருண் டலந்த
10 வாதி மந்தி காதலற காட்டிப்
படுகடல் புக்க பாடல்சால சிறப்பின்
மருதி யன்ன மாண்புகழ் பெறீஇயர்
சென்மோ வாழி தோழி பன்னா
ளுரவுரு மேமொடு மயங்கி
15 யிரவுப்பெயல பொழிந்த வீர்ந்த ணாறே.

என்பது: தலைமகன் சிறைப்புறததானாகத தோழி தலைமகட்குச சொல்லியது.

—பரணர்.

பி - ம்· 9. மருணடிட ருழந்த. 10. காதலிற் காட்டி. 11. பாடுசால். 12. மரதியன்ன.

223· பாலை

பிரிதல் * வல்லிய ரிதுநத் துறந்தோர்
மறந்து மமைகுவர் கொல்லென் றெண்ணி

* வல்லியா - வல்லாராய் (தொல். சொல். 463.)

யாழல் வாழி தோழி கேழல்
வளைமருப் புறழு முளைநெடும் பெருங்காய்
5 நனைமுதிர் முருக்கின சினைசேர் பெருங்கல
காய்சினக் கடுவளி யெடுத்தலின் வெங்காட்
டழலபொழி யானையி னையெனத் தோன்று
நிழலி லோமை நீரி னீளிடை
யிறந்தன ராயினுங் காதலர் நம்வயின்
10 மறந்துகண் படுதல யாவது புறந்தாழ்
பம்பனை நெடுநதோட் டலங்கித் துமபி
யரியினங் கடிக்குஞ் சுரிவணர் ஐம்பா
லுண்கே ழடங்க வாரிப் பையுள்கெட
நன்முகை யதிரப் போதொடு குவளைத்
15 தண்ணறுங் கமழ்தொடை வேய்ந்துநின்
மண்ணுர் கூந்தன் மரீஇய துயிலே.

என்பது: பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.

—பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

பி - ம்: 1. வல்லிய ரதுநத. 4. நெடும் பொஙகர். 6. வெஙகட் 13. லுண்டுக ளடஙக பையுள்கெடு. 15. கமழ்தொடா.

224. முல்லை

செலக பாக வெல்லின்று பொழுதே
வல்லோ னடங்குகயி றமைப்பக் கொல்லன்
விசைத்துவாங்கு துருத்தியின் வெய்ய வுயிராக்
கொடுநுகத் தியாத்த தலைய கடுநடைக்
5 காற்கடுப் பன்ன கடுஞ்செல லிவுளி
பால்கடை நுரையின் பரூஉமிதப் பன்ன
வால்வெண் டெவிட்டல வழிவார் நுணக்கஞ்
சிலம்பி நூலி னுணங்குவன பாறிச்
சாந்துபுல ரகல மறுபபக் காண்டகப
10 புதுநலம் பெற்ற வெய்துநீங்கு புறவிற்

றெறிநடை மரைக்கண மிரிய மனையோ
ளோதுணங்கு வல்சி பெய்துமுறுக் குறுத்த
திரிமரக் குரலிசை கடுப்ப வரிமண
லலங்குகதிர்த் திகிரி யாழி போழ
15 வருங்கொ ரேழுநம மின்னுயிர்த் துணையெனச்
சிலகோ லெல்வளை யொடுக்கிப பலகா
லருங்கடி வியனகர் நோக்கி
வருந்துமா லளிய டிருந்திழை தானே.

என்பது: வினைமுற்றியதலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச சொல்லியது.

—†ஆலூர்முலங்கிழார்மகனார் பெருந்தலைச்சாத்தனார்.

பி - ம்: 7. வால்வெண் டெவிட்டல். †ஆலூர்க்கிழார்மகன் பெருஞ் சாத்தன்.

225. பாலை

* அன்பு மடனுஞ் சாயலு மியல்பு
மென்பு நெகிழ்க்குங் கிளவியும் பிறவு
மொன்றுபடு கொள்கையொ டோராங்கு முயங்கி
யின்றே யிவண மாகி நாளைப
5 புதலிவ ராடமைத் தும்பி குயின்ற
வகலா வந்துளை கோடை முகத்தலி
னீர்க்கியங் கினநிரைப பின்றை வார்கோ
லாய்க்குழற் பாணியி னேதுவந் திசைக்குந்
தேக்கமல் சோலைக் கடறோங் கருஞ்சுரத்
10 தியாத்த தூணித் தலைதிறந் தவைபோற்
பூத்த விருப்பைக் குழைபொதி குவியிணர்
கழறுலை முத்திற் செந்நிலத் துதிர
மழைதுளி மறந்த வங்குடிச் சீறூர்ச்

* இது நெஞ்சினுற் பிரியக்கருதி வருந்திக்கூறியது என்பர் நச். (தொல். பொருள். 146.)

சேக்குவங் கொல்லோ நெஞ்சே பூப்புனை
15 புயலென வொலிவருந் தாழிருங் கூந்தற்
செறிதொடி முன்கைநங் காதலி
யறிவுனர் நோக்கமும் புலவியு நினைந்தே.

என்பது பொருள்கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

—எயினந்தை மகனார் இளங்கீரனார்.

இப்பாட்டினுள் தூணித்தலை திறத்த லென்பது உறைகழித்த லென்றவாறு.

226. மருதம்

உணர்குவெ னல்லெ னுரையனின் மாய
நாணிலை மன்ற யாண ரூர
வகலு ளாங்க ணம்பகை மடிவைக்
குறுந்தொடி மகளிர் குரூஉப்புனன் முனையிற்
5 பழனப் பைஞ்சாய் கொழுதிக் கழனிக
கரந்தையஞ் செறுவின் வெண்குரு கோப்பும்
வல்வி லெறுழ்த்தோட் பரதவர் கோமான்
பல்வேன் மத்தி கழாஅர் முன்றுறை
நெடுவெண் மருதொடு வஞ்சி சாஅய்
10 விடியல் வந்த பெருநீர்க் காவிரித்
தொடியணி முன்கை நீவெய் யோளொடு
முன்னா ளாடிய கவ்வை யிந்நாள்
வலிமிகு முன்பிற் பாணனொடு மலிதார்த்
தித்தன் வெளிய னுறந்தை நாளவைப்
15 பாடின் றெண்கிணைப் பாடுகேட் டஞ்சிப்
போரடு தானைக் கட்டி
பொராஅது ஓடிய வார்ப்பினும் பெரிதே.

என்பது: தலைமகற்குத் தோழி வாயின்மறுத்தது.

—பரணர்.

இப்பாட்டினுள் ஈடிவையென்றது தழையை.

227. பாலை

நுதல்பசந் தன்றே தோள்சா யினவே
திதலை யல்குல் வரியும் வாடின
வென்னு குவள்கொ லிவளெனப் பன்மா
ணீர்மலி கண்ணொடு நெடிதுநினைந் தொற்றி
5 யினையல வாழி தோழி நனைகவுட்
காய்சினஞ் சிறந்த வாய்புகு கடாத்தொடு
முன்னிலை பொறாஅது முரணிய பொன்னிணைப
புலிக்கேழ் வேங்கைப பூஞ்சினை புலம்ப
முதலபாய்ந் திட்ட முழுவலி யொருத்தல
10 செந்நிலப் படுநீ றாடிச செருமலைந்து
களங்கொண் மள்ளரின் முழங்கு மத்தம்
பலவிறந் தகன்றன ராயினு நிலைஇ
நோயில ராகநங் காதலர் வாய்வாட்
டமிழகப படுத்த விமிழிசை முரசின
15 வருநர் வரையாப பெருநா ளிருக்கைத்
தூங்கல பாடிய வோங்குபெரு நல்லிசைப
பிடிமிதி வழுதுணைப் பெரும்பெயர்த் தழுமபன
கடிமதில வரைபபி னூணூ ரும்பர்
விழுநிதி துஞ்சும் வீறுபெறு திருநக
20 ரிருங்கழிப் படப்பை மருங்கூர்ப் பட்டினத்
தெல்லுமி ழாவணத் தன்ன
கல்லென் கம்பலை செய்தகன் றோரே.

* 'மஙகலமொழியும்' என்னுஞசூததிரததது இவ்வடியினைக காட்டி''நம்மையநனன்றிதது றததலின் தீஙகுவருமென்றஞ்சி வாழத தியது; நம்பொருட்டுத்தீஙகுவருமென நினைததலின், வழுவாயமைந தது'' என்பர் நச். (தொல் பொருள். 244.)

என்பது: தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது. பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியதூஉமாம்.

—நக்கீரர்.

பி-ம். 3-4 பன்னு ணீரமலி. 17. பிடிமகி ழுறுதுணைப். 19. விழவுறு திருநகா; வீழ்வுறு. 21. தெலலிமிழ்.

228. குறிஞ்சி

பிரசப பல்கிளை யாாபபக் கல்லென
வரையிழி யருவி யாரந் தீண்டித்
தணணென நனைகரு நளிமலைச சிலம்பிற
கண்ணென மலர்நத மாயிதழ்க் குவளைக
5 கன்முகை நெடுஞசுனை நம்மொ டாடிப
பகலே யினிதுடன் கழிபபி யிரவே
செலவ ராயினு நன்றுமற் றில்ல
வான்கண் விரிநத பகன்மரு ணிலவிற
சூரன் மிளைஇய சாரலாராற்
10 றோங்கண் மிசைய வேங்கை யொள்வீப
புலிபபொறி கடுபபத தோன்றலிற் கயவா
யிரும்பிடி யிரியுஞ சோலைப்
பெருமகல் யாணர்த்தஞ் சிறுகுடி யானே.

எனபது: தலைமகன் சிறைப்புறததானாகத தலைமகட்குச சொலலுவாளாய்த் தோழி சொல்லியது. இப்பாட்டு, பகலே சிறைபபுறம்.

—அண்டர்மகன் குறுவழுதியார்.

பி - ம். அணடாமுன் குறுவழுதியாா.

229. பாலை.

பகல்செய் பல்கதிாப் பருதியஞ் செல்வ
னகல்வாய் வானத் தாழி போழ்ந்தென

நீரற வறந்த நிரம்பா நீளிடைக்
கயந்தலைக் குழவிக் கவியுகிர் மடப்பிடி
5 தளர்நடை மறுத் துயங்கிய மருங்குல் பலவுடன்
பாழூர்க் குரம்பையிற் றோன்று மாங்க
ணெடுஞ்சே ணிடைய குன்றம் போகிய
பொய்வ லாளர் முயன்றுசெய் பெரும்பொரு
ணம்மின் றாயினு முடிக வலலெனப்
10 பெருந்துனி மேவ னல்கூர் குறுமக
ளுயமலிந் துகுத்த நொசிவரற சின்னீர்
பலவிதழ் மழைக்கட் பாவை மாய்பபப்
பொன்னேர் பசலை யூரதப பொறிவரி
நன்மா மேனி தொலைத ணோக்கி
15 யினைய லென்றி தோழி சினைய
பாசரும பீன்ற செம்முகை முருககினப
போதவி பூலரி கொழுதித் தாதருந்
தந்தளிர் மாஅத தலஙகன் மீமிசைச்
செங்க ணிருங்குயி னயவரக் கூஉ
20 மின்னிள வேனிலும் வாரா
ரின்னே வருது மெனத்தெளித் தோரே.

என்பது: தலைமகன்பிரிவின்கண வேறுபட்டதலைமகளை வற்புறுத துந் தோழிக்குத் தலைமகள் வன்புறையெதிரழிநது சொல்லியது.

—மதுரைக்கூலவாணிகன் சீத்தலைச்சாத்தனார்.

பி - ம்: 10. மேவநல்கூர். 18. மராஅத்

230. நெய்தல்

* உறுகழி மருங்கி னோதமொடு மலர்ந்த
சிறுகரு நெய்தற் கண்போன் மாமலர்ப

* "கைப்பட்டுக்கலஙகினும்" என்னுந்துறைககு இப்பாட்டினை உதாரணமாகக் கொணடு, இதனைத தலைவன் கூறியது என்பர் நச. (தொல். பொருள். 102; 111.)

பெருந்தண் மாத்தழை யிருந்த வல்குலை
லைய வரும்பிய சுணங்கின் வையெயிற்று
5 மையீ ரோதி வாணுதற் குறுமகள்
விளையாட் டாயமொடு வெண்மணை லூதிர்த்த
புன்னை நுண்டாது பொன்னி னெண்டு
மனைபுறந் தருதி யாயி னெனையதூஉ
மிம்மனைக் கிழமை யெம்மொடு புணரிற்
10 றீது முண்டோ மாத ராயெனக்
கடும்பரி நன்மான் கொடிஞ்சி நெடுந்தோ
கைவல் பாகன் பையென வியக்க
யாந்தற் குறுகின மாக வேந்தெழி
லரிவே யுண்கண் பனிவர லொடுக்கிச்
15 சிறிய விறைஞ்சின டலையே
பெரிய வெவ்வம யாமிவ ணுறவே.

என்பது தலைமகளைக் கண்ணுற்றுநீங்கும் தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—மதுரை அறுவைவாணிகன் இளவேட்டனார்.

பி - ம்: 3.—4 தழையருந்த வல்குலை, யையவரும்பிய; வல்குலை யரும்பிய சுணங்கினைய வையெற்று. 9 யில்லுடைக

231. பாலை

செறுவோர் செம்மல வாட்டலுஞ் சேர்ந்தோக்
குறுமிடத் துவக்கு முதவி யாண்மையு
மில்லிருந் தமைவோர்க் கிலலென் றெண்ணி
நல்லிசை வலித்த நாணுடை மனத்தர்
5 கொடுவிற் கானவர் கணையிடத் தொலைந்தோர்
படுகளத் துயர்த்த மயிர்த்தலைப் பதுக்கைக்
கள்ளியம் பறந்தலைக் களர்தொறுங் குழீஇ
யுள்ளுநர்ப் பனிக்கு மூக்கருங் கடத்திடை
வெஞ்சுர மிறந்தன ராயினு நெஞ்சுருக
10 வருவர் வாழி தோழி பொருவர்

செல்சமங் கடந் செல்லா நல்லிசை
விசும்பிவர் வெண்குடைப பசும்பூட் பாண்டியன்
பாடுபெறு சிறப்பிற கூட லன்னநின்
றோடுவண் டாற்று முசசித்
15 தோடாா கூந்தன் மரீஇ யோரே.

என்பது தலைமகன் பிரிவின்கண வேறுபட்ட தலைமகட்குத தோழி சொல்லியது.

—மதுரை ஈழத்துப் பூதன்றேவனுர்.

பி - ம்: 3. இலலென வெணணி. 15. தோடாா மெனறேண.

232. குறிஞ்சி

காணினி வாழி தோழி பாறுண்
மழைமுழங் கரவங் கேட்ட கழைதின்
மாஅல யானை புலிசெத்து வெரீஇ
யிருங்கல் விடரகஞ் சிலமபப பெயரும்
5 பெருங்க னாடன கேண்மை யினியே
குன்ற வேலிச சிறுகுடி யாங்கண்
மன்ற வேங்கை மணநாட் பூத்த
மணியே ரரும்பிற பொன்வீ தாஅய்
வியலறை வரிக்கு முன்றிற் குறவர்
10 மனைமுதிர் மகளிரொடு குரவை தூங்கு
மார்கலி விழவுக்களங் கடுபப நாளும்
விரவுபபூம் பலியொடு விரைஇ யன்னை
கடியுடை வியனகர்க் காவல் கண்ணி
முருகென வேலற் றரூஉம்
15 பருவ மாகப பயந்தன்று னமக்கே.

என்பது: தோழி தலைமகன் சிறைப்புறத்தானுகத் தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்ச சொல்லியது.

—கோடிமங்கலத்து வாதுளி நற்சேந்தனுர்.

பி - ம்: 4. பிடிபடுமெருஙகி.

233. பாலை

அலமரன் மழைக்கண் மல்குபனி வாரநின்
னலர்முலை நனைய வழாஅ றோழி
யெரிகவர் புண்ட கரிபுறப் பெருநிலப்
பீடுகெழு மருங்கி னோடுமழை துறந்தென
5 வூனில யானை யுயங்கும் வேனின்
மறப்படைக் குதிரை மாறா மைந்திற்
றுறக்க மெய்திய தொய்யா நல்லிசை
முதியர்ப் பேணிய வுதியஞ் சேரல்
பெருஞ்சோறு கொடுத்த ஞான்றை யிரும்பல்
10 கூளிச சுற்றங் குழீஇ யிருந் தாங்குக்
குறியவு நெடியவுங் குன்றுதலை மணந்த
சுரனிறந் தகன்றன ராயினு மிகநனி
மடங்கா வுள்ளமொடு மதிமயக் குறாஅப்
பொருள்வயி னீடலோ விலர்நின்
15 னிருளோங் கூந்த லின்றுயின் மறந்தே.

என்பது: பிரிவின்கணவேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.

—மாமூலனார்.

இப்பாட்டில் தொய்யா வென்றது கெடாத வென்றவாறு.

234. முல்லை

கார்பயம் பொழிந்த நீர்திகழ் காலை
நுண்ணயிர் பரந்த தண்ணய மருங்கி
னிரைபறை யன்னத் தன்ன விரைபரிப்
புல்லுளைக் கலிமா மெல்லிதிற் கொளீஇய
5 வள்பொருங் கமையப் பற்றி மூழ்கிய
பல்கதி ராழி மெல்வழி யறுப்பக்
காலென மருள வேறி நூலியற்
கண்ணோக் கொளிக்கும் பண்ணமை நெடுந்தேர்

வல்விரைந் தூர்மதி நலவலம் பெறுந
10 ததர்தழை முனைஇய தெறிநடை மடப்பிணை
யேறுபுணர் ருவகைய வூறில வுகள
வஞ்சிறை வண்டின் மென்பறைத தொழுதி
முல்லை நறுமலர்த தாதுநயந தூத
வெல்லை போகிய புலலென் மாலைப
15 புறவடைந் திருந்த வுறைவி னலவூராக்
கழிபட ருழந்த பனிவா ருண்க
ணன்னிறம் பரந்த பசலையண்
மின்னே ரோதிப பின்னுபபிணி விடவே.

என்பது: தலைமகன் தேர்ப்பாகறகுச சொல்லியது

—†பேயனார்.

பி - ம். 1. கார்ப்பயன். 4 கொளீஇ. 8. கொழிக்கும 10. ததர்நனை.
†கழார்க கீரனெயிறறியார்

235. பாலை

அம்ம வாழி தோழி பொருள்புரிந்
துள்ளார் கொலலோ காதல ருள்ளியுஞ்
சிறந்த செய்தியின் மறநதனா கொலலோ
பயனிலங் குழைய வீசிப பெயன்முனிந்து
5 விண்டு முன்னிய கொண்டன் மாமழை
மங்கு லறகமொடு பொங்குபு துளிபப
வாடையொடு நிவந்த வாயிதழ்த் தோன்றி
சுடர்கொ ளகலிற் சுருங்குபிணி யவிழச்
சுரிமுகிழ் முசுண்டைப பொதியவிழ் வான்பூ
10 விசும்பணி மீனிற பசும்புத லணியக்
களவன் மண்ணளைச செறிய வகல்வயற்
கிளைவிரி கரும்பின கணைக்கால் வான்பூ
மாரியங் குருகி னீரிய குரஙக
நனிகடுஞ் சிவப்பொடு நாமந் தோற்றிப்

15 பனிகடி கொண்ட பண்பில் வாடை
மருளின் மாலையொ டருளின்றி நலிய
நுதலிறை கொண்ட வயலறி பசலையொடு
தொன்னலஞ் சிதையச் சாஅ
யென்னள்கொ லளிய ளென்று தோரே.

என்பது: தலைமகன்பிரிவின்கண் வேறுபட்டதலைமகள் ஆற்றுமை மீதூரத் தோழிக்குச் சொல்லியது.

—கழார்க் கீரனெயிற்றியார்.

பி-ம் 11 களவன்;வகல்வயிற். 14. நாமநதோன்றி. 16. டருளின்று.

236. மருதம்

மணிமருண் மலர முள்ளி யமன்ற
துணிநீ ரிலஞ்சிக் கொண்ட பெருமீ
னரிநிறக் கொழுங்குறை வௌவினர் மாந்தி
வெண்ணெ லரிநா பெயர்நிலைப் பின்றை
5 யிடைநில நெரிதரு நெடுங்கதிர்ப் பலசூட்டுப
பனிபடு சாய்ப்புறம பரிப்பக கழனிக்
கருங்கோட்டு மாஅத் தலங்குசினைப் புதுப்பூ
மயங்குமழைத் துவலையிற் றாஅ மூரன்
காமம் பெருமை யறியே னன்று
10 மூய்ந்தனென் வாழி தோழி யல்க
லணிகிளர் சாந்தி னம்பட் டிமைப்பக்
கொடுங்குழை மகளிரி னொடுங்கிய விருக்கை
யறியா மையி னழிந்த நெஞ்சி
னேற்றிய லெழினடைப் பொலிந்த மொய்ம்பிற்
15 றோட்டிருஞ் சுரியன் மணந்த பித்தை
யாட்ட னத்தியைக் காணீ ரோவென
நாட்டி னாட்டி னூரி னூரிற்

* இது புலவிப் பொருளாக அச்சம்பிறந்தது என்பர் பேரா. (தொல். பொருள் 256)

கடலகொண் டன்றெனப் புனலொளித் தன்றெ
கலுழ்ந்த கண்ணள் காதலற் கெடுத்த [னக்
20 வாதி மந்தி போல†
வேதனு சொல்லிப பேதுபெரி துறலே.

என்பது: ஆறறுமையவாயிலாகப புகக தலைமகனீககததுககண புகக தோழிககுத தலைமகள சொலலியது.

இப்பாட்டின் கருத்து, ஒனறு ஒன்றாய்ததோனறு மூராறுதலால், நலலாரபோலத துககத்தினைச செய்வான என்றவாறு.

—பரணர்.

பி - ம் 3 வெவ்விளா. 5 யிடனில 7 மாஅதத வஞ்சினைப். 18. புனலொழித

237. பாலை

புன்காழ பாதிரி யரிநிறத் திரள்வீ
நுண்கொடி யதிரலொடு நுணங்கறல வரிபப
வரலெயிற் றன்ன வருமபுமுதிர் குரவின்
றேனிமிர் நறுஞ்சினைத தென்றல போழக்
15 குயிலகுரல் கறற வேனிலுந் துயிறுறந
தின்று கழியுங் கங்கு லெனறுநின
னன்மா மேனி யணிநலம புலமப
வினைத லான்றிசி னுயிழை கனைதிறற்
செந்தீ யணங்கிய செழுநிணக் கொழுங்குறை
10 மென்றினைப் புன்க முதிர்த்த மண்டையொ
டிருங்கதி ரலமருங் கழனிக் கரும்பின்
விளைகழை பிழிந்த வந்தீறு சேறறொடு
பாலபெய் செங்நெற் பாசவற பகுக்கும்

---

† ஆதிமந்தி தன்பெயராலும, காதலனுகிய ஆட்டனத்தி பெய ராலும் கூறிற காஞ்சிப்பாறபடும் "ஆதி மந்தி போல துறலே" என அந்ததிணைககண சாத்துவகையான வந்தன எனபர், நச. (தொல். பொருள் 54.)

புனல்பொரு புதவி னுறநதை யெயதினும்
15 வினைபொரு ளாகத் தவிர்விலர் கடைசிவந்
தைய வமர்த்த வுண்கணின
வையோ வாலெயி றூறிய நீரே.

என்பது. தலைமகன்பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறீஇயது.

—தாயங்கண்ணனார்.

பி-ம். 10. புன்க முயர்தத. 15. தவிரலர்.

238. குறிஞ்சி

மானறமை யறியா மரமபயி லிறமபி
னீன்றிளைப பட்ட வயவுபபிணைப பசித்தென
மடமான வலசி தரீஇய நடுநா
ளிருணமுகைச சிலமபி னிரைவேட் டெழுந்த
5 பனைமரு ளெருததிற பலவரி யிரும்போத்து
மடக்க ணுமான மாதிரத் தலறத்
தடக்கோட டாமா னண்ண லேஎறு
நனநதலைக கானத்து வலம்படத் தொலைச்சி
யிருநகல வியலறை சிவப்ப வீர்க்கும்
10 பெருங்க லடை பிரிதி யாயின்
மருந்து முடையையோ மறறே யிரபபோர்க்
கிழையணி நெடுநதோ களிறெறி டென்று
மழைசுரந் தன்ன வீகை வண்மகிழ்க
கழறொடித் தடக்கைக் கலிமா னள்ளி
15 நளிமுகை யுடைந்த நறுங்கா ரடுக்கத்துப
போநதை முழுமுத னிலைஇய காந்தண்
மென்பிணி முகையவிழ்ந் தலர்ந்த
தண்கமழ் புதுமலா நாறுநறு நுதற்கே.

என்பது. இரவுக்குறிவந்த தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

இப்பாட்டின் கருத்து, யாதனுனுயினும் நசசப்படும் நாடன் என்ற வாறு.

—கபிலர்.

பி - ம். 4 இருமுகை. 5 பணைமரு 9 வசிபப. 14 கடுமானள்ளி. 15. நளிமுகை யுடைத்த.

239. பாலை

அளிதோ தானே யெவனு வதுகொன்
மன்றுந் தோன்றாது மரனு மாயும்
புலியென வுலம்புஞ் செங்க ணுடைவா
ளெலியொடு பிடித்த வார்கோ லம்பின
5 ரெல்லூ ரெறிந்து பல்லாத் தழீஇய
விளிபடு பூசல வெஞ்சுரத் திரட்டும்
வேறுபஃ றேனத் தாறுபல நீந்திய
புள்ளித் தொய்யிற் பொறிபடு சுணங்கி
னொள்ளிழை மகளி ருயர்பிறை தொழூஉம்
10 புல்லென் மாலை யாமிவ ணொழிய
வீட்டருங் குரைய பொருள்வயிற் செலினே
நீட்டுவி ரலிரோ நெடுந்தகை யீரெனக
குறுநெடும புலவி கூறி நம்மொடு
நெருநலுந் தீம்பல மொழிந்த
15 சிறுநல லொருத்தி பெருநல் லூரே.

என்பது பொருள்வயிற் பிரிந்துபோகாநின்ற தலைமகன் தன்னெஞ் சிற்குச சொல்லியது.

—எயினந்தைமக னிளங்கீரனுர்.

பி-ம்: 1. அணிதோதானே யவனுகுவங்கொன். 14. நெருனையு.

240. நெய்தல்

* செவ்வீ ஞாழற் கருங்கோட் டிருஞ்சினைத்
தணிப்பறாப் புள்ளிய தண்பறை நாரை
மணிப்பூ நெய்தன் மாக்கழி நிவப்பப்
பினிப்புலம் பின்றே கானலு நளிகடற்
5 றிரைச்சுர முழந்த திண்டிமில் விளக்கிற்
பன்மீன் கூட்ட மென்னையாக் காட்டிய
வெந்தையுஞ் செல்லுமா ரிரவே யந்தி
† லணங்குடைப் பனித்துறை கைதொழு தேத்தி
யாயு மாயமோ டயரு நீயுந்
10 தேம்பா யோதி திருநுத லீவிக்
கோங்குமுகைத் தன்ன குவிமுலை யாகத்
தின்றுயி லமர்தனை யாயின் வண்டுபட
விரிந்த செருந்தி வெண்மணன் முடுக்கர்ப்
‡ பூவேய் புன்னையந் தண்பொழில
15 வாவே தெய்ய மணந்தனை செலற்கே

என்பது தோழி இரவுக்குறிவந்த தலைமகற்குப் பகற்குறிநேர்ந்தது

—எழுஉப்பன்றி நாகன்குமரனார்.

பி-ம். 1. கோட் டஞ்சினை.

241. பாலை

துனியின் றியைந்த துவரா நட்பி
னினிய ரம்ம வவரென முனியாது
நல்குவர் நல்ல கூறினு மல்கலும்

* இப்பாட்டு, தோழி களஞ்சுட்டியது என்றும், † நுளையாக்கு வலைவளந்தப்பின் அம்மகளிர் கிளையுடன் குழீஇச் சுறவுக்கோடு நட்டுப் பரவுக்கடன்கொடுத்தலின் அணங்கு வருணன் வெளிப்படும் என்று கொண்டு, ‡ "பகற்புணர் களனே புறனென மொழிப" என்ற சூத்திரத்திற்கு இவ்வடிகளை உதாரணங்காட்டியுஞ் செல்வர், நச். (தொல். பொருள். 5, 121, 132.)

பிரியாக் காதலொ டுழைய ராகிய
5 நமர்மன் வாழி தோழி யுயர்மிசை
மூங்கி லிளமுளை திரங்கக் காம்பின்
கழைநரல் வியலகம் வெம்ப மழைமறந்
தருவி யான்ற வெருவரு நனந்தலை
பேஎய் வெண்டேர் பெயல்செத் தோடித்
10 தாஅம் பட்ட தனிமுதிர் பெருங்கலை
புலம்பெயர்ந் துறைதல் செல்லா தலங்குதலை
விருந்தின் வெங்காட்டு வருந்தி வைகு
மத்த நெல்லித் தீஞ்சுவைத் திரள்காய்
வட்டக் கழங்கிற் றாஅய்த் துய்த்தலைச்
15 செம்முக மந்தி யாடு
நன்மர மருங்கின் மலையிறந் தோரே.

என்பது: பிரிவிடை வேறுபட்டதலைமகள் வற்புறுத்துந் தோழிக்குச் சொல்லியது.

—காவன்முல்லைப் பூதனார்.

பி-ம்: 2. னீயா ரம்ம; னினியாரம்ம. 11. தலங்கு கிலை. 16 நீணமர.

242 குறிஞ்சி

அரும்புமுதிர் வேங்கை யலங்கல் மென்சினைச்
சுரும்புவாய் திறந்த பொன்புரை நுண்டாது
மணிமருள் கலவத் துறைப்ப வணிமிகக்
கவிர்பொறி மஞ்ஞை யாடுஞ் சோலைப்
5 பைந்தாட் செந்தினைக் கொடுங்குரல் வியன்புனத்
தெந்தாக் கிளைளை நம்மொடு கடிந்தோன்
பண்புதர வந்தமை யறியா னுண்கேழ
முறிபுரை யெழினலத் தென்மக ளுயர்மருங்
கறிதல் வேண்டுமெனப் பல்பிரப் பிரீஇ
10 யறியா வேலற் றரீஇ யன்னை
வெறியயர் வியன்களம் பொலிய வேத்தி

மறியுயிர் வழங்கா வளவைச் சென்றியாஞ்
செலவரத் துணிந்த சேண்விளங் கெல்வளை
நெகிழ்ந்த முன்கை நேரிறைப பணைத்தோ
15 ளல்லெழி லழிவிற் ருெல்கவின் பெறீஇய
முகிழ்த்துவர விளமுலை மூழ்கப பலவூழ்
முயங்க லியைவது மன்னோ தோழி
நறைகால் யாத்த நளிர்முகைச் சிலம்பிற்
பெருமலை விடரக நீடிய சிறியிலைச
20 சாந்த மென்சினை தீண்டி மேலது
பிரசந் தூங்கு சேட்சிமை
வரையக வெற்பன் மணந்த மார்பே.

என்பது: தலைமகன் சிறைப்புறத்தானுகத் தோழி தலைமகட்குச சொல்லுவாளாய்ச சொல்லியது.

—பேரிசாத்தனுர்.

பி-ம்·10. றரீஇ யென்னை. 18. நளிமுகை. 22. வரைநகு; மலர்ந்த.

243· பாலை

அவரை யாய்மல ருதிரத் துவரின
வாங்குதுளைத் துகிரி னீங்கை பூபப
விறங்குபோ தவிழ்ந்த வீர்ம்புதற் பகன்றைக்
கறங்குநுண் டுவலையி னூருழை யணியப்
5 பெயனீர் புதுவர றவிரச சினைநேர்பு
பீள்விரிந் திறைஞ்சிய பிறங்குகதிர்க் கழனி
நெல்லொலி பாசவ றுழைஇக் கல்லெனக்
கடிதுவந் திறுத்த கண்ணில் வாடை
நெடிதுவந் தனையென நில்லா தேங்கிப்
10 பலபுலந் துறையுந் துணையில் வாழ்க்கை
நம்வலத் தன்மை கூறி யவர்நிலை
யறியுந மாயி னன்றுமற் றில்ல
புனிவார் கண்ணே மாகி யினியது

நமக்கே யெவ்வ மாகின்
15 றனைத்தாற் றோழிநந் தொல்வினைப் பயனே.

என்பது: தலைமகன்பிரிவின்கண் வற்புறுத்தும் தோழிக்குத் தலைமகள் ஆற்றேனென்பதுபடச் சொல்லியது.

—†கோடியூர்கிழார்மகனார் நெய்தற்றத்தனார்.

பி-ம்: 1-2 தவரின், வாஙகுதுளைத துகளி னீமைகை. 3. வீங்கு போதவிழ். 4 னாருளை 8 கன்னிவாடை. 11. வலித்தனை மை 15 தொழில்வினைப பயனே. †குடிககிழார்மகனார் நெய்தற் றத்தனார்.

244. முல்லை.

பசைபடு பச்சை நெய்தோய்த் தன்ன
சேயுயர் சினைய மாசசிறைப பறவை
பகலுறை முதுமரம் புலம்பப் போகி
முகைவாய் திறந்த நகைவாய் முல்லை
5 கடிமகள் கதுப்பி னறிய கொடிமிசை
வண்டினந் தவிர்க்குந் தண்பதக் காலை
வரினும் வாரா ராயினு மாண்டவர்க்
கினிதுகொல வாழி தோழி யெனத்தன்
பலவிதழ் மழைக்க ணலலகஞ் சிவப்ப
10 வருந்துய ருடைய ளிவளென விரும்பிப்
பாணன் வந்தனன் றூதே நீயும்
புல்லார் புரவி வலவிரைந்து பூட்டி
நெடுந்தே ரூர்மதி வலவ
முடிந்தன் றம்மநா முன்னிய வினையே.

* இப்பாட்டினுள் "முடிந்தன றம்மநாம் முன்னிய வினையே" என்றலின், தானே குறுகிலமன்னன சென்றதாம் என்பா நச, (தொல். பொருள். 32.)

என்பது வினைமுற்றிய தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

—மதுரை.. மள்ளனார்.

பி - ம். 1 பகைபடு பச்சை நெய்தோற் றொழிந்தென 10. வருந்து வளவனென. 13. நெடுந்தே ரேவுமதி.

245. பாலை

உயிரினுஞ் சிறந்த வொண்பொரு டருமார்
நன்றுபுரி காட்சியர் சென்றன ரவரென
மனைவலித் தொழியு மதுகைய ளாத
னீநற் கறிந்தனை யாயி னீங்கி
5 மழைபெயன் மறந்த கழைதிரங் கியவிற்
செல்சாத் தெறியும பண்பில வாழ்க்கை
வல்வி லிளையர் தலைவ ரெலலுற
வரிகிளர் பணைத்தோள் வயிறணி திதலை
யரிய லாட்டிய ரலகுமனை வரைபபின்
10 மகிழ்நொடை பெறூஅ ராகி நனைகவுட்
கான யானை வெண்கோடு சுட்டி
மன்னீரூடு புதலவன் புன்றலை நீவு
மருமுனைப பாக்கத் தலகி வைகுற
நிழல்படக கவின்ற நீளரை யிலவத்
15 தழலகைந் தன்ன வலங்குசினை யொண்பூக்
குழலிசைத் தும்பி யாரகு மாங்கட்
குறுமபொறை யுணங்குந் ததர்வெள ளென்பு
கடுங்கா லொட்டகத் தலகுபசி தீர்க்குங்
கன்னெடுங் கவலைய கான நீந்தி
20 யமமா வரிவை யொழியச்
சென்மோ நெஞ்சம் வாரலென் யானே.

என்பது பொருள்கடைக்கூட்டிய நெஞ்சினைக் கழறித் தலைமகன் சொல்லிச் செலவழுங்கியது.

—மதுரை மருதனிளநாகனார்.

பி-ம் 5 மழையென 6 செல்சமத தெறியு மன்பில 11 கோடு கடடி 18 கடுங்கால வேட்டுத தலகுபசி

246. மருதம்

, பிணாமேோட்டு நந்தின் பேழுவா யேற்றை
கதிரழுக் காரல கவைவ ளுக
நெடுநீரப பொய்கைத் துணையொடு புணரு
மலிநீ ரகலவயல யாண ரூர
5 போதார் கூந்தல நீவெய யோளொடு
தாதார காஞ்சித் தணபொழி லகலயா
ருடினை யென்ப நெருநை யலரே
காயசின மொயம்பிற பெரும்பெயாக் கரிகா
லாரகலி நறவின் வெண்ணி வாயிற்
10 சீரகெழு மன்னர் மறலிய ஞாட்பி
னிமிழிசை முரசம பொருகளத் தொழியப
பதினொரு வேளிரொடு வேந்தர் சாய
மொயவலி யறுத்த ஞான்றைத
தொய்யா வழுந்தூ ராரபபினும் பெரிதே.

என்பது தோழி தலைமகற்கு வாயினமறுத்தது.

—பரணர்.

இப்பாட்டினுள் களவென்றாது கரியனை.

பி-ம். 5 கூந்த னல்லவ ளோடு. 8. சினமுன்பிற்.

2$7. பாலை

மண்ணு முத்த மொழுக்கிய வனமுலை
நன்மா ணாகம் புலம்பத் துறந்தோ

---

* 'ஆறறலொடு புணர்ந்த ஆணபாற் செல்லாமை ஏற்றைக் கிளவி யுரித்தென மொழிப' என்றசூத்திரக்கருத்தினானே 'பிணர மோட்டு நந்தின் பேழ்வாயேற்றை என்று கூறினார்' எனபர் பேரா. (தொல. பொருள். 604.)

ரருளிலர் வாழி தோழி பொருளபுரிந்
திருங்கிளை யெணகி னழலவா யேற்றை
5 கருங்கோட் டிருபபை வெண்பூ முழ்னையிற
பெருஞ்செம் புறறி னிருந்தலை யிடக்கு
மரிய கான மெனனா பகைபட
முனைபாழ் பட்ட வாங்க ணுடபார்த்துக
கொலைவல யானை சுரங்கடி கொள்ளு
10 மூறுபடு கவலைய வாறுபல நீந்திப்
படுமுடை நசைஇய பறைநெடுங் கழுத்திற்
பாறுகிளை சேக்குஞ சேட்சிமைக
கோடுயா பிறங்கன் மலையிறந தோரே.

என்பது தலைமகன் பிரிவின்கண வேறுபட்ட தலைமகளது வேறு பாடுகணடு வேறுபட்ட தோழிககுத தலைமகள் சொல்லியது.

—†மதுரை மருதங்கிழார்மகனார் பெருங்கண்ணனார்.

பி - ம்: 2. புலமபத் துறந்தவ 6. யிடிககு †வெணணாகனார.

248. குறிஞ்சி

*நகைநீ கேளாய் தோழி யல்கல
வயநா யெறிந்து வனபறழ் தழீஇ
யிளைய ரெய்துதன் மடக்கிளை யோடு

* இது, வந்தோன செவிலியை எதிர்ந்துழிக கூறியது என்பா நச். இனிப் பேரா. "நகைநீ கேளாய தோழி" என்பது தன் பேதைமை பொருளாக நகைபிறநதது; என்னை? "தான்செயத தவற்றிற்குத தாய் தனனை வெகுணடது தனக்கு நகையாகக் கொணடமையின்" என்றும, "நல்லை மன்னெனன நகூஉப்பெயர்ந தோளே" என்பது பிறா எள்ளியது பொருளாகத தன்கண நகை பிறநதது: என்னை? தன மகள் தன்னை மதியாது இகழ்ந்தாளென நககவாறு; இது வெகுளிப பொருளாக நக்கதன்றோ வெனின் அது வீரர்ககே உரித்தாகல்வேணடும இவள் அவளை வெகுணடு தணடஞ் செய்வாளல்லள், அதற்கே உவப்பினல்லது. என்றுங கூறு வர். (தொல். பொருள். 112, 252)

நான்முலைப் பிணவல் சொலியக் கானொழிந்
5 தரும்புழை முடுக்க ராட்குறித்து நின்ற
தறுகட் பன்றி நோக்கிக் கானவன்
குறுகினன் றொடுத்த கூர்வாய்ப் பகழி
மடைசெலன் முன்பிற்றன் படைசெலச் செல்லா
தருவழி விலக்குமெம் பெருவிறல் போன்மென
10 வெய்யாது பெயருங் குன்ற நாடன்
செறியரி றுடக்கலிற் பரீஇப் புரியவிழ்ந்
தேந்துகுவவு மொய்ம்பிற் பூச்சோர் மாலை
யேற்றிமிற் கயிற்றி னெழில்வந்து துயல்வர
வில்வந்து நின்றோற் கண்டன ளன்னை
15 வல்லே யென்முக நோக்கி
நல்லை மன்னென நகூஉப்பெயர்ந் தோளே.

என்பது. இரவுக்குறிச் சிறைப்புறமாகத் தலைமகட்குச் சொல்லு வாளாய்த் தலைமகன் கேட்பத் தோழி சொல்லியது.

—கபிலர்.

பி-ம். 2. வல்நாயெறி 8-,9 செலாஅ தருவழி. 16. நல்லன் மன்றநகூய்ப்பெயர்ந் தோளே; நல்லோண் மன்ற நகூஉப்பெயர்ந்.

249. பாலை

அம்ம வாழி தோழி பன்னா
ளிவ்வூ ரம்ப லெவனோ வள்வார்
விசிபிணித் தியாத்த வரிகோற் றெண்கிணை
யின்குர லகவுந ரிரப்பி னாளொடும்
5 பொன்கோட்டுச் செறித்துப் பொலந்தார் பூட்டிச்
சாந்தம் புதைத்த வேந்துதுளங் கெழிலிமி
லேறுமுந் துறுத்துச் சால்பதங் குவைஇ
நெடுந்தேர் களிற்றொடு சுரக்குங் கொடும்பூட்
பல்வேன் முசுண்டை வேம்பி யன்னவென்
10 னல்லெழி லிளநலந் தொலையினு நல்கார்

பலபூங் கானத் தல்குநிழ லசைஇத்
தோகைத் தூவித் தொடைத்தார் மழுவர்
நாகா வீழ்த்துத் திற்றி தின்ற
புலவுக்களந் துழைஇய துகள்வாய்க் கோடை
15 நீளவரைச் சிலம்பி னிரைவேட் டெழுந்த
வாளவரி வயப்புலி தீண்டிய விளிசெத்து
வேறுவேறு கவலைய வாற்றுப்பரிந் தலறி
யுழைமா னினநிரை யோடுங்
கழைமாய் பிறங்கன் மலையிறந் தோரே

என்பது தலைமகன்பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளது வேறு பாடுகண்டு ஆற்றாளாய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—நக்கீரனார்.

பி-ம். 6 வேந்துதுளங் கிமிழிசை 14 துகள்வாய்க் கொண்டை

250. நெய்தல்

எவன்கொல் வாழி தோழி மீபங்குபிசி
மலைத்திரை யுழந்த வொலகுநிலைப் புன்னை
வண்டிமி ரிணர நுண்டாது வரிப்ப
மணங்கம ழிளமணை லெக்கர்க் காண்வர
5 கணங்கொ ளாயமொடு புணர்ந்துவிளை யாடக்
கொடுஞ்சி நெடுந்தே ரிளையரொடு நீக்கித்
தாரன் கண்ணியன் சேரவந் தொருவன்
வரிமனை புகழ்ந்த கிளவியன் யாவது
மறுமொழி பெறாஅன் பெயர்ந்தன னதற்கொண்
10 டருமபட ரெவ்வமொடு பெருந்தோள் சாஅ
யவலைப் பரதவர் கானலஞ் சிறுகுடி
வெவ்வாய்ப் பெண்டிர் கவ்வையிற் கலங்கி
யிறைவளை நெகிழ்ந்த நம்மொடு
துறையுநர் துஞ்சாது கழங்கு லானே.

என்பது: தலைமகற்குக் குறைநேர்ந்த தோழி தலைமகட்குக் குறைநயப்பக் கூறியது.

—செல்லூர்கிழார்மகனார் பெரும்பூதங்கோற்றனார்.

பி - ம். 1. பிதிர

251. பாலை

தூதுஒரு சென்றன தோளுஞ் செற்று
மோதி யொண்ணுதற் பசலையு மாயும்
வீங்கிறை நெகிழச் சாஅய்ச் செல்லலொடு
நாம்படர் கூரு மருந்துயர் கேட்பி
5 னந்தன் வெறுக்கை யெய்தினு மற்றவட்
டங்கலர் வாழி தோழி வெல்கொடித்
துனைகா லன்ன புனைதேர்க் கோசர்
தொன்மூ தாலத் தரும்பணைப் பொதியி
லின்னிசை முரசங் கடிப்பிகுத் திரங்கத்
10 தெம்முனை சிதைத்த ஞான்றை மோகூர்
பணியா மையிற் பகைதலை வந்த
மாகெழு தானை வம்ப மோரியர்
புனைதேர் நேமி யுருளிய குறைத்த
விலங்குவெள் ளருவிய வறைவா யும்பர்
15 மாசில் வெண்கோட் டண்ணல் யானை
வாயுட் டப்பிய வருங்கேழ் வயப்புலி
மாநில நெளியக் குத்திப் புகலொடு
காப்பில வைகுந் தேக்கமல் சோலை
நிரம்பா நீளிடைப் போகி
20 யரம்போ ழவ்வளை நிலைநெகிழ்த் தோரே.

என்பது: தலைமகன்பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளது வேறுபாடுகண்டு தோழி சொல்லியது

—மாமூலனார்.

பி - ம்: 4. கூருந துயாகேட் டின்னு. 5. நந்தா் 8. தரும்பிணே. 9-10. கடிபபிகுத தியம்பொரத தெமமுனே. 14. வரைவா யும்பா. 17. குததிய புகலொடு 18. காமபில.

252. குறிஞ்சி

இடம்படு பறியா வலமபடு வேட்டத்து
வாள்வரி நடுங்கப புகலவந் தாளி
யுயாநுதல யானைப் புகர்முகத் தொற்றி
வெண்கோடு புய்க்குந் தண்கமழ் சோலைப
5 பெருவரை யடுககத தொருவே லேநதித்
தனியன் வருத லவனு மஞ்சான்
பனிவார் கணணே ளாகி நோயட
வெமியே னிருத்தலே யானு மாற்றேன்
யாங்குச செய்வாங்கொ றோழி யீங்கைத்
10 துய்யவிழ பனிமல ருதிர வீசித்
தொழின்மழை பொழிந்த பானாட் கங்கு
லெறிதிரைத் திவலே தூஉஞ சிறுகோட்டுப்
பெருங்குளங் காவலன் போல
வருங்கடி யன்னேயுந் துயின்மறந் தனளே.

என்பது தலைமகன் சிறைப்புறததானாகத தோழிக்குச சொல்லு வாளாய்த தலைமகள் சொல்லியது

—†நக்கண்ணேயார்.

பி-ம்: 6. தனியயன். 8. எளியே. 11. தெழிமழை. †திணபொற் கோழிக்காவிதிமகன கணணனுா; நககணன.

253. பாலை

வைக றோறும் பசலே பாயவென்
மெயயும பெரும்பிறி தாகின் றெய்ஙெயன
வன்னேயு மமரா முகத்தின ளலரே
வாடாப் பூவிற் கொங்க ரோட்டி
5 நாடுபல தந்த பசும்பூட் பாண்டியன்

பொன்மலி நெடுநகர்க் கூட லாடிய
வின்னிசை யார்ப்பினும் பெரிதே யீங்கியான்
சிலநா ளுய்யலென் போன்மெனப் பலநினைந்
தாழல் வாழி தோழி வடாஅது
10 தாரிரு ணெடுநா ளோரா வுய்யப்
பகைமுனை யறுத்துப் பலவினை சாஅய்க்
கணைநசால கோவலர் நெடுவிளிப் பயிர்றிந்
தினந்தலைத் தரூஉந் துளங்கிமி னல்லேற்றுத்
தழூஉப்பிணை ரெருத்தத் தாழப் பூட்டிய
15 வந்தூம பகலமைக கமழ்செலப் பெய்த
நுறுகாழ் வலசியர் தொழூவறை வெளவிக்
கன்றுடைப் பெருநிரை மன்றுநிறை தரூஉ
நேரா வன்றோள் வடுகர் பெருமகன்
பேரிசை யெருமை நன்னாட் டுள்ளதை
20 யயிரியா றிறந்தன ராயினு மயரிறந்
துள்ளுப திலலை தாமே பணைத்தோட
குரும்பை மென்முலை யரும்பிய சுணங்கி
னுசுபபழித் தொலிவருந் தாழிருங் கூந்தன்
மாக விசும்பிற் றிலகமொடு பதித்த
25 திங்க ளன்னநின் றிருமுகத்
தொண்சூட் டவிர்குழை மலைந்த நோக்கே.

என்பது தலைமகன்பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.

—நக்கீரர்.

பி-ம்: 6. நெடுமதிற் கூடல். 10. ளோராயு.

254. முல்லை

நரைவிரா வுற்ற நறுமென் கூந்தற்
செம்முது செவிலியர் பலபா ராட்டப்
பொலன்செய் கிண்கிணி நலமபெறு சேவடி

மணன்மலி முற்றத்து நிலம்வடுக் கொளாஅ
5 மனையுறை புறவின் செங்காற் சேவ
றுணையொடு குறும்பறை பயிற்றி மேறசெல
வினையா டாயத் திளையோர்க் காண்டொறு
நமவயி னினையு நன்னுத லரிவை
புலம்பொடு வதியுங் கலங்கலு ரகல
10 வேந்துறு தொழிலொடு வேறுபுலத் தல்கி
வந்துவினை முடித்தன மாயி னீயும்
பணைநிலை முனைஇய வினைநவில் புரவி
யிழையணி நெடுந்தே ராழி யுறுப்ப
நுண்கொடி மின்னிற பைம்பயிா துமியத்
15 தளவ முல்லையொடு தலைஇத தண்ணென
வெறிகமழ் கொண்ட வீதைை புறவி
னெடியிடை பின்படக கடவுமதி யென்றியான்
சொலலிய வளைவை நீடாது வலலெனத
தார்மணி மாவறி வுருஅ
20 வூர்நணித் தந்தனை யுவகையாம் பெறவே.

என்பது: வினைமுற்றிவந்தெய்திய தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச சொல்லியது.

—† மதுரை அறுவைவாணிக னிளவேட்டனார்.

பி-ம் 2 பலர்பா ராட்ட. 11.மாயி னினிய 15.முல்லையொடு தோன்றி தோன்ற. 18. சொல்லிய வளைவையி னீடாது. † கபிலர்.

255. பாலை

* உலகுகிளார்ந் தன்ன வுருகெழு வங்கம்
புலவுத்திரைப் பெருங்கட னீரிடைப் போழ
விரவு மெல்லையு மசைவின் றுகி
விரைசெல லியற்கை வங்கூ ழாட்டக்

* கலத்திற்பிரிவு தலைமகளைஒழியப் பிரிந்தமைக்கு உதாரணமாக இப்பாட்டினைக் கொண்டார் இளம்பூரணவடிகள். இது தோழி தூது விடுவது காரணமாக உரைததது; இம்மணிமிடைபவளத்துப்

5 கோடுயர் திணிமண லகனறுறை நீகான்
மாட வொளளெரி மருங்கறிந் தொயய
வாணுவினைப பிரிந்த காதலா நாள்பல
கழியா மையே யழிபட ரகல
வருவா மன்னுற ஜேழி தணபணைப
10 பொருபுனல வைபபி னம்மூ ராங்கட்
கருவிளை முரணிய தண்புதற பகன்றை
பெருவண மலர வலலி தீண்டிப
பலவுக்காய்ப புறத்த பசும்பழுப பாகல்
கூதள மூதிலைக் கொடிநிரைத் தூங்க
15 வறனின் றலைக்கு மாறு வாடை
கடிமனை மாடத்துக கஙகுல வீசித்
திருநுதிழை நெகிழ்நது பெருநகவின் சாய
நிரைவளை யூருந தோளென
வுரையொடு செலலு மனபினர்ப் பெறினே.

என்பது பிரிவிடைவேறுபட்ட தலைமகள் ஆறறுமைமீதூரத தோழி கருச சொலலியது.

—மதுரை மருதனிளநாகனா.

இப்பாட்டு தொழிலாற பாலை.

பி-ம்: 7. விளைப்புரிந்த. 8. கழியா மையி னழிபட. 12 பெருவள. 14 கூழை. 16. கஙகுல் வீச.

256. மருதம்

பிணங்கரில் வள்ளை நீடிலைப பொதும்பின்
மடி துயின் முனைஇய வள்ளுகிர் யாமை
நொடிவிடு கலலிற போகி யகன்றுறைப

பின்பனி வநதவாறும், நண்பகல் கூற்றமையும், அவா குறிதத காலம் இஃதென்பது தோன்றியவாறுங காணக என்றும, 'உலகுகிளர்ந் தன்ன" என்னும் அகப்பாட்டுள வணிகன் தலைவனுகவும் கொள்ளக இடந்தலின், தலைவியும் அவ்வருணத தலைவியாமென்றுணர்க என்றுங கூறுவர் நச. (தொல். பொருள். 36, 11, 24.)

பகுவாய் நிறைய நுஙகிற களளி
5 னுகுவா ரருந்து மகிழ்பியங்கு நடையொடு
தீம்பெரும் பழன முழககி யயல
தாம்பன் மெலலடை யொடுஙகு மூர
பொய்யா லறிவெனின மாய மதுவே
கையகப பட்டமை யறியாய் நெருநை
10 மையெழி லுணகண மடநதையொடு வையை
யோதரு புதுபபுன லாரிதினி னுகர்ந்து
பரத்தை யாயங் கரபபவு மொலலாது
கவவையா கின்றுற பெரிதே காண்டகத்
தொலபுகழ் நிறைந்த பலபூங கழனிக்
15 கரும்பமல படபபைப பெருமபெயர்க் கள்ளூரத
திருநுதற் குறுமக ளணிநலம் வவவிய
வறனி லாளா னறியே னென்று
திறனில வெஞ்சூ ளறிகரி கடாஅய்
முறியார பெருங்கிளை செறியப பற்றி
20 நீறுதலைப் பெயத ஞானறை
வீறுசா லவையத் தார்பபினும் பெரிதே.

மருதம்· தோழி தலைமகற்கு வாயின்மறுத்தது.

—மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தனார் கடுவன்மள்ளனார்.

இப்பாட்டின் .. . யவனெனறவாறு.

பி-ம்: 5. னுகர்வா ருந்து. 8 பொய்யா னறிவ 15. கரும்பயல்.

257. பாலை

வேனிற் பாதிரிக் கூனி மாமலர்
நறைவாய வாட ஞறு நாட்சுர
மரியார் சிலம்பிற் சீறடி சிவபப
வெம்மொடொ ராறு படஇயர் யாழநின்

* இது கொண்டுதலைக்கழிதறகண் தலைவன் நடையை வியந்தது என்பர் நச். (தொல். பொருள். 15.)

5 பொம்ம லோதி பொதுள வாரி
யருப்பற மலர்ந்த வாயப்பூ மராஅத்துச
சுருமபுசூ ழலரி தைஇ வேயந்தரின்
றேம்பாய கூந்தற குறுமபல மொசிகரும
வண்டுகடிந் தோம்ப றேறுழு யணிகொள
10 நுண்கோ லெலவளை தெளிர்கரு முன்கை
மெலலிறைப பணைத்தோள விளஙக வீசி
வலலுவை மன்னு னடையே களவர்
பகைமிகு கவலைச சென்னெறி காண்மார
மிசைமராஅ சோதத்திய கவைமுறி யாஅத்து
15 நாரரை மருங்கி னீரவரப பொழித்துக
களிறுசுவைத திட்ட கோதுடைத் ததரல
கல்லா வுமணாகருத திமூட் டாகுந்
துன்புறு தகுந வாங்கட் புன்கோட்
டரிலிவா புறறத் தலகிரை நசைஇ
20 வெள்ளரா மிளிர வாங்கும
பிள்ளை யெண்கின் மலைவயி னோனே.

என்பது. உடன்போகாநின்ற தலைமகட்குத தலைமகன்சொல்லியது

—உறையூர் மருத்துவன்றாமோதரனார்.

பி-ம். 8. குறுமபலோதிகரும.

258. குறிஞ்சி

நன்ன னுதிய னருங்கடிப பாழித்
தொன்முதிர் வேளி ரோம்பினா வைதத
பொன்னினு மருமைநற கறிந்து மன்னோட்
டுன்னல மாதோ வெனினுமஃ தொல்லாய்
5 தண்மழை தவழுந் தாழ்நீர் நனந்தலைக்
கடுங்காற் றெடுகரு நெடும்பெருங் குன்றத்து

x இப்பாட்டு நெஞ்சினை இரவுவிலக்கியது எனபா ரச (தொல். பொருள். 102.)

மாய விருளனை மாய்கற் போல
மாய்கதில வாழிய நெஞ்சே நாளு
மெல்லியற குறுமக ணலலக நசைஇ
10 யரவிரை தேரு மஞுசுவரு சிறுநெறி
யிரவி னெய்தியும் பெறுஅ யருள்வரப
புல்லென் கண்ணே புலம்புகொண் டுலகத்
துளளோர்க் கெலலாம பெருநகை யாகக்
காமங் கைம்மிக வுறுதர
15 வானு வரும்படா தலைத்தந் தோயே.

என்பது † அல்லகுறிப்பட்டுப பதிபெயாநத தலைமகன் தனனெஞ
சிற்குச சொலலியது.

—பரணர்.

பி-ம். 8 வாழியென னெஞுசே. † அலலகுறிப்பட்டதலைமகன்.

259. பாலை

[*]வேலும் விளங்கின விளையரு மியன்றனர்
தாருந் தையின தழையுந் தொடுத்தன
நிலநீ ரறற வெம்மை நீஙகப்
பெயனீர் தலைஇ வுலவையிலை நீத்துக்
5 குறுமுறி யீன்றன மரனே நறுமலா
வேய்ந்தன போலத் தோன்றிப பலவுடன்
றேம்படப பொதுளின பொழிலே கானமு
நனிநன் றுகிய பனிநீஙகு வழிநாட்
பாலெனப பரத்தரு நிலவின் மாலைப
10 போதுவந் தன்று தூதே நீயுங்
கலங்கா மனத்தை யாகி யென்சொ
னயந்தனை கொண்மோ நெஞ்சமர் தகுவி
தெற்றி யுலறினும வயலை வாடினு

* இவ்வகப்பாட்டுப் போககுதற்கண முயஙகிக கூறியது என்பர் நச். (தொல. பொருள். 39.)

நொச்சி மென்சினை வணர்குரல் சாயினு
15 நின்னினு மடவ ணனிநின் னயந்த
வன்னை யல்ல ருங்கி நின்னையர்
புலிமருள் செம்ம ஞேக்கி
வலியா யின்னுந் தோய்கநின் முலையே.

என்பது· * உடன்போக்குநேர்ந்ததோழி தலைமகட்குச்சொல்லியது.

— † கயமஞர்.

பி - ம்: 12. நயந்தனை கேணமோ. * தலைமகட்கு உடன்போக்குச சொல்லியது. † கையஞா.

260· நெய்தல்

› மண்டில மழுக மலைநிறங் கிளர
வண்டின மலர்பாய்ந தூத மீமிசைக்
கண்டற் கானற் குருகின மொலிபபத்
திரைபா டவியத் திமிழொழின மறபபக்
5 கரையா டலவ னளைவயிற செறியச்
செக்கர் தோன்றத துணைபுண ரன்றி
லெககர்ப் பெண்ணை யகமடல சேரக்
கழிமலர் கமழ்முகங் கரப்பப பொழின்மனைப்
புன்னை நறுவீ பொன்னிறங் கொளாஅ
10 வெல்லை பைபபயக் கழிபபி யெல்லுற
யாங்காகு வல்கொல் யானே நீங்காது
முதுமரத் துறையு முரவுவாய் முதுபுட்
கதுமெனக் குழறுங் கழுதுவழங் கரைநா

* "எழுத்து முதலா வீண்டிய அடியிற், குறிதத பொருளை முடிய நாட்டின், யாப்பென மொழிப" என்ற சூததிரததுள் இருசீரா ரானும் முசசீரானும் நாற்சீரானும் குறிததபொருளை முடிய நாட்டியதற்கு "மண்டில . மொலிப்ப"என்ற மூன்றடியினையும் உதாரணமாககாட்டுவர் பேரா. (தொல். பொருள். 390.) "திரைபாடவிய" (4) என்னுமிடதது 'அவிதல்' குறைதலை உணர்த்திற்று. (சிந். 289)

ணெஞ்சுநெகிழ் பருவரல் செய்த
15 வன்பி லாள னறிவுநயந் தேனே.

என்பது: இரவுக்குறிக்கண் தலைமகன் சிறைப்புறமாகத் தோழியாற் சொல்லெடுக்கப்பட்டுத் தலைமகள் சொல்லியது.

—மோசிக்கரையனார்.

பி-ம்: 2. மலர்பாற தூத மிசைய. 4-5. மறப்பத் தணை 11. யாங்காகு வனகொல் யானே, யாங்கா குவள்கொறுனே

261. பாலை

கானப் பாதிரிக் கருந்தகட் டொள்வீ
வேனி லதிரலொடு விரைஇக் காவலர்
சிலைலங் கூந்த லழுந்தி மெல்லிணர்த்
தேம்பாய் மராஅ மடைச்சி வான்கோ
5 லிலங்குவளை தெளிர்ப்ப வீசிச் சிலம்புநகச்
சின்மெல் லொதுக்கமொடு மென்மெல வியலிநின்
னணிமாண் சிறுபுறங் காணகஞ் சிறுநனி
யேகென வேக லணிதி யொய்யென
மாகொ ணோக்கமொடு மடங்கொளச் சாஅய்
10 நின்றுதலை யிறைஞ்சி யோளே யதுகண்
டியாமுந் துறுதல செல்லேம் மாயிடை
யருஞ்சுரத் தலகி யேமே யிரும்புலி
களிறட்டுக் குழூஉ மோசையுங் களிபட்டு
விலலோர் குறும்பிற் றதும்பும்
15 வல்வாய்க் கடுந்துடிப் பாணியுங் கேட்டே.

என்பது: புணர்ந்துடன் போயினகாலை இடைச்சுரத்துப்பட்டதனை மீண்டுவந்தகாலத்துத் தோழிக்குத் தலைமகன்சொல்லியது.

—பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

பி-ம்: 7 சிறுபுறங் காணகுதுஞ்

* இது மீண்டுவந்தோன் தோழிக்குரைத்தது என்பர் நச். (தொல் பொருள். 45.)

262. குறிஞ்சி

முதைபடு பசுங்காட் டரிற்பவர் மயக்கிப்
பகடுபல் பூண்ட வுழவுறு செஞ்செ
யிடுமுறை நிரம்பி யாகுவினைக் கலித்துப
பாசிலை யமன்ற பயறு புக்கென
5 வாய்மொழித் தந்தையைக் கண்களைந் தருளா
தூர்முது கோசர் நவைத்த சிறுமையிற்
கலத்து முண்ணாள் வாலிது முடாஅள்
சினத்திற கொண்ட படிவ மாறாள
மறங்கெழு தானைக கொற்றக் குறும்பியன்
10 செருவிய னன்மான் றிதியற் குரைத்தவ
ரின்னுயிர் செகுப்பக் கண்டுசின மாறிய
வன்னி மிஞிலி போல மெய்ம்மலிந்
தானா வுவகைய மாயினெம் பூமலிந்
தருவி யார்க்கு மயந்திகழ் சிலம்பி
15 னுண்பஃ றுவலை புதன்மிசை நனைக்கும்
வண்டுபடு நறவின் வண்மகிழ்ப பேகன்
கொண்டன் மாமலை நாறி
யந்தீங் கிளவி வந்த மாறே.

என்பது: இரவுக்குறிக்கட் டலைமகளைப்புணர்ந்துநீங்குந் தலைமகன் றன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது

—பரணர்.

பி-ம்: 3. யாடுவினை. 4. பயறுழ்புக 18. வந்தவாறே.

263. பாலை

தயங்குதிரைப பெருங்கட லுலகுதொழத் தோன்றி
வயங்குகதிர் விரிந்த வுருகெழு மண்டிலங்
கயங்கண் வறப்பப் பாஅய நன்னிலம்
பயங்கெடத் திருகிய பைதறு காலை
5 வேறுபல் கவலைய வெருவரு வியன்காட்

டாறுசெல் வம்பலர் வருதிறங் காண்மார்
வில்லே ராடவர் மேலா ளோற்றி
நீடுநிலை யாஅத்துக் கோடுகொ ளருஞ்சுரங்
கொண்டனன் கழிந்த வன்கட் காளைக்
50 கவடுணி வறிந்தனெ ளாயி னன்றே
வொளிறுவேற் கோதை யோம்பிக் காக்கும்
வஞ்சி யன்னவென் வளநகர் விளங்க
வினிதினிற் புணர்க்குவென் மன்றே துனியின்று
திருநுதற் பொலிந்தவென் பேதை
15 வருமுலை முற்றத் தேமுறு துயிலே.

என்பது மகட்போக்கிய தாய் சொல்லியது.

—கருவூர்க் கண்ணம்பாளனார்.

பி-ம் 8 மாராஅத்த 15. முற்றத் தெளிதுறு துயிலே

264. முல்லை

மழையில் வான மீனணிந் தன்ன
குழையமன் முசுண்டை வாலிய மலர
வரிவெண் கோடல் வாங்குகுலை வான்பூப்
பெரிய சூடிய கவர்கோற் கோவல
5 ரெல்லுப்பெய லுழந்த பல்லா னிரையொடு
நீர்திகழ் கண்ணிய லூர்வயிற் பெயர்தர
நனிசேட் பட்ட மாரி தளிசிறந்
தேர்தரு கடுநீர் தெருவுதொ றொழுகப்
பேரிசை முழக்கமொடு சிறந்துநனி மயங்கிக்
10 கூதிரின் றன்றாற் பொழுதே காதலர்

* இது தோழிக்குத் தலைவிகூறியது என்றும், இம்மணி மிடை பவளத்துள் முல்லையுட் கூதிர்வந்தது என்றும், இது தலைவன் பாசறைப்புலம்பினமை கூறக்கேட்ட தலைவி "நன்நிலையறியா ராயினும்" எனக் கூறினள் என்றுங் கூறுவர் நச். (தொல், பொருள். 12, 44.)

நந்நிலை யறியா ராயினுந் தந்நிலை
யறிந்தனர் கொல்லோ தாமே யோங்குநடைக்
காய்சின யானை கங்குற் சூழ
வஞ்சுவர விறுத்த தானை
15 வெஞ்சின வேந்தன் பாசறை யோரே.

என்பது பருவங்கண்டு வன்புறையெதிரழிந்து தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியதூஉமாம்.

— உம்பற்காட் விளங்கண்ணனார்.

பி-ம். 3. விரிவெண்கோடல் 6. கண்ணியா காவயிற் * உம்பற் காட்டு.

265. பாலை.

புகையிற் பொங்கி வியல்விசும் புகந்து
பனியூ ரழற்கொடி கடுப்பத் தோன்று
மிமயச் செவ்வரை மானுங் கொல்லோ
பல்புகழ் நிறைந்த வெல்போர் நந்தர்
5 சீர்மிகு பாடலிக் குழீஇக் கங்கை
நீர்முதற் கரந்த நிதியங் கொல்லோ
எவன்கொல் வாழி தோழி வயங்கொளி
நிழற்பா லறலி னெறித்த கூந்தற்
குழற்குரற் பாவை யிரங்க நத்துறந்
10 தொண்டொடி நெகிழச் சாஅய்ச் செல்லலொடு
கண்பனி கலுழ்ந்தியா மொழியப் பொறையடைந்
தின்சிலை யெழிலேறு கெண்டிப் புரைய
நிணம்பொதி விழுத்தடி நெருப்பின் வைத்தெடுத்
தணங்கரு மரபிற் பேஎய் போல
15 விளரூன் றின்ற வேட்கை நீங்கத்
துகளற விளைந்த தோப்பி பருகிக்
குலாஅ வல்வில் கொடுநோக் காடவர்
புலாஅற் கையர் பூசா வாய

பொராஅ துருட்டுங் குடுமிக் குராலொடு
20 மராஅஞ் சேறா மருங்கிற் றாமகுஞ
செந்நுதல் யானை வேங்கடந் தழீஇ
வெம்முனை யருஞ்சுர மிறந்தோர்
நம்மினும் வலிதாத் தூக்கிய பொருளே.

என்பது பிரிவிடைவேறுபட்ட தலைமகள் ஆற்றாமை மீதூரத் தோழிக்குச் சொல்லியது.

—மாமூலனார்.

பி - ம்: 1 விசும்புகூந்து 5. பாடலிறகுழீஇ. 12 கெண்டிப்பரைய 16. துகளறவிரைந்த 13. புலராக்கையா 20. பராஅஞ்சீறா.

266. மருதம்

கோடுற நிவந்த நீடிரும் பரப்பி
னந்திப் பராஅய புதுப்புன னெருநை
தைந்துயவி களிற்றிற் றலைப்புணை தழீஇ
நரந்த நாறுங் குவையிருங் கூந்த
5 லிளந்துணை மகளிரொ டோரணிக் கலைஇ
நீர்பெயர்ந் தாடிய வேந்தெழின் மழைக்க
ணோக்குதொறு நோக்குதொறுந் தவிர்விலை யாகிக்
காமங் கைம்மிகச் சிறத்தலி னாணிழந்
தாடினை யென்ப மகிழ்ந வதுவே
10 யாழிசை மறுகி னீடூர் கிழவோன்
வாய்வா ளெவ்வி யேவன் மேவார்
நெடுமிடல் சாய்த்த பசும்பூட் பொருந்தல
ரரிமண வாயி லுறத்தூ ராங்கட்
கள்ளுடைப் பெருஞ்சோற் றெல்லிமி ழன்ன

* "சூளநயத் திறத்தாற் சோர்வுகண் டழியினும்" என்னும் பகுதிக்கு இப்பாட்டினை உதாரணமாகக் கொண்டு, இதனைத் தோழி கூற்றாகக் காட்டுவாருமுளர் என்பர் நச். (தொல். பொருள். 150.)

15 கவலை யாகின்றாற் பெரிதே யினியஃ
தவல மன்றும னெமக்கே யயல
கழனி யுழவர் கலிசிறந் தெடுத்த
கறங்கிசை வெரீஇப் பறந்த தோகை
யணங்குடை வரைப்பகம் பொலியவந் திறுக்குந்
20 திருமணி விளக்கி னலைவாய்ச்
செருமிகு சேஎயொ டுற்ற சூளே.

என்பது பரத்தையிற் பிரிந்துவந்து கூடிய தலைமகற்குத் தலைமகள் சொல்லியது

—பரணர்.

பி - ம். 3. மைந்துமலை களிற் 12 பெருமபூட் பொருந்தில 16. வயலா 19. திருக்குந

267. பாலை

நெஞ்சு நெகிழ்தக்குந கூறி யன்புகலந்
தறாஅ வஞ்சினஞ் செய்தோர் வினைபுரிந்து
திறம்வே றாக லெற்றென் றொற்றி
யினைத லான்றிசி னீயே சினைபாய்ந்து
5 துதிர்த்த கோடை யுட்குவரு கடத்திடை
வெருக்கடி யன்ன குவிமுகி ழிருப்பை
மருப்புக் கடைந்தன்ன கொள்ளை வான்பூ
மயிர்க்கா லெண்கி னீரினங் கவர
மைபட் டன்ன மாமுக முசுவினம்
10 பைதற நெடுங்கழை பாய்தலி னொய்யென
வெதிர்படு வெண்ணெல் வெவ்வறைத் தாஅ
யுகிர்நெரி யோசையிற் பொங்குவன பொரியு
மோங்கல் வெற்பிற் சுரம்பல விறந்தோர்
தாம்பழி யுடைய ரல்லர் நாளும்
15 நயந்தோர்ப் பிணித்த றேற்றா வயங்குவினை
வாளே ரெல்வளை நெகிழ்த்த
தோளே தோழி தவறுடை யவ்வே.

என்பது பிரிவிடைவேறுபட்ட தலைமகளது ஆற்றருமைகண்டு ஆற்று ளாகிய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

பி - ம். 1. நெஞ்சுநெகிழ்க்கும். 4 யுளைதலைன்றிசி; 7. கொள்ளை வரட்பூ 9 முசுக்கலை 12. புதிர்வன வோசை புதிர்நெறி. 16 நெகிழ்ந்த.

268. குறிஞ்சி

† அறியாய் வாழி தோழி பொறிவரிப்
பூநுதல் யானையொடு புலிபொரக் குழைந்த
குருதிச் செங்களம் புலவற வேங்கை
யுருகெழு நாறிணர்க் குளவியொடு விலங்கு
5 மாமலை நாடனொடு மறுவின் றாகிய
காமங் கலந்த காத லுண்டெனி
னன்றுமன் னதுநீ நாடாய் கூறுதி
நாணு நட்பு மில்லோர்த் தேரின்
யானல திலலையிவ் வுலகத் தானே
10 மின்னுயி ரன்ன நின்னொடுஞ் சூழாது
முளையணி மூங்கிலிற் கிளையொடு பொலிந்த
பெரும்பெய ரெந்தை யருங்கடி நீவிச்
செய்துபின் னிரங்கா வினையொடு
மெய்யல் பெரும்பழி யெய்தி னேனே.

என்பது குறைவேண்டிப் பின்னின்ற தலைமகனுக்குக் குறைநேர்ந்த தோழி தலைமகட்குக் குறைநயப்பக் கூறியது.

—வடமவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார்.

பி - ம். 2. பகைநுதல்யானை. 3. பொலிவற 7. னதுநீ 14. எ.

---

† இப்பாட்டினுள் அறியாய் என்றது "காமங்கலந்த காதலுண்டெனின், நன்றுமன் அது நீநாடாய் கூறுதி" என்றதனோடு இயையுங்கால், அவனொடு கூட்டமுண்டெனின் அதுமிகநன்று, அதனை நீ ஆராயாமல் கூறுகின்றாய்; அதனை நின்மனத்தான் ஆராய்ந்து பாராய் என வேண்டிக்கோடற்பொருள் தந்து முன்னிலையேவலுடம்பாடாய் நின்றது. (தொல். சொல் 450.)

269. பாலை

தொடிதோ ளிவர்க்க வெவ்வமு நீக்க
நெறியிருங் கதுப்பிற் கோதையும் புனைக
ஏறுடை யினநிரை பெயரப் பெயராது
செறிசுரை வெள்வேல் மழவர்த் தாங்கிய
5 தறுகண் ணாளர் நல்லிசை நிறுமார்
பிடிமடிந் தன்ன குறும்பொறை மருங்கி
னட்ட போலு நடாஅ நெடுங்க
லகலிடங் குயின்ற பல்பெயர் மண்ணி
நறுவரை மஞ்ச ளீர்ம்புறம் பொலிய
10 வம்புகொண் டறுத்த வார்நா ருரிவையிற்
செம்பூங் கரந்தை புனைந்த கண்ணி
வரிவண் டார்ப்பச் சூட்டிக் கழற்கா
விளையர் பதிப்பெயரு மருஞ்சுர மிறந்தோர்
தைஇ நின்ற தண்பெயற் கடைநாட்
15 பொலங்காசு நிரைத்த கோடேந் தல்கு
னலங்கேழ் மாக்குரல் குழையொடு துயல்வரப்
பாரீர் பெழுதரும் பகுவாய் மண்டிலத்து
வயிரிடைப் பட்ட தெள்விளி யியம்ப
வண்டற் பாவை யுண்டுறைத் தரீஇத்
20 திருநுதன் மகளிர் குரவை யயரும்
பெருநீர்க் கான றழீஇய விருக்கை
வாணன் சிறுகுடி வணங்குகதிர் நெல்லின்
யாணர்த் தண்பணைப் போதுவா யவிழ்ந்த
வொண்செங் கழுநீ ரன்னநின
25 கண்பனி துடைமார் வந்தனர் விரைந்தே.

என்பது பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தி யது.

—மதுரை மருதனிளநாகனார்.

இப்பாட்டு எதிர்காலம் நோக்கிற்று.

பி - ம். 9 மருசணிரப்பு 21. பெருநிழர் கான ராழீஇய.

270. நெய்தல்

இருங்கழி மலர்ந்த வள்ளிதழ் நீலம்
புலாஅன் மறுகிற் சிறுகுடி பாக்கத்
தினமீன் வேட்டுவர் ஞாழலொடு மிலைய
மெல்லம் புலம்ப நெகிழ்ந்த தோளே
5 சேயிறாத் துழந்த நுரைபிதிர்ப் படுதிரை
பராஅரைப் புன்னை வாங்குசினைத் தோயுங்
கானலம் பெருந்துறை நோக்கி யிவளே
கொய்சுவற் புரவிக் கைவண் கோமா
னற்றேர்க் குட்டுவன் கழுமலத் தன்ன
10 வமமா மேனி தொன்னலந் தொலையத்
துஞ்சாக் கண்ண ளலமரு நீயே
கடவுண் மரத்த முண்மிடை குடம்பைச்
சேவலொடு புணராச் சிறுகரும் பேடை
யின்னா துயங்குங் கங்குலு
15 நம்மூ ருள்ளுதி நோகோ யானே.

என்பது. பகற்குறிக்கண் வந்துநீங்குந் தலைமகனைத் தோழி வரைவு கடாயது.

—சாகலாசனார்.

இப்பாட்டிற் பேடையென்பது அன்றில்

பி-ம். 1-2. நீலங் கயற்புலான் மறுகிற்; நீல முணபுலான்மறுகிற்; புகாஅர் மறுகிற். 5 சேயிறு முகந்த. 6 சினைதொடுத்த. 10 தொன்னலஞ்சிதைய. 14 துயவுந. 15. நம்மூ ருள்ளுவை.

271. பாலை

பொறிவரிப் புறவின் செங்காற் சேவல்
சிறுபுன் பெடையொடு சேட்புலம் போகி
யரிமணல் லியவிற் பரந்தோர்ந் துண்டு

வரிமரல் வாடிய வானீங்கு நனந்தலைக்
5 குறும்பொறை மருங்கிற் கோட்சுர நீந்தி
நெடுஞ்சேண் வந்த நீரசை வம்பலர்
செலவுயிர் நிறுத்த சுவைக்காய் நெல்லிப்
பல்கா யஞ்சினை யகவு மத்தஞ்
சென்றுநீ ரவணி ராகி நின்றுதரு
10 நிலையரும் பொருட்பிணி நினைந்தனி ரெனினே
வலவ தாகநுஞ் செயவினை யிவட்கே
களிமலி கள்ளி னற்றே ரவிய
ஞுடிய விளமழை சூடித் தோன்றும்
பழந்தூங்கு விடரகத் தெழுந்த காம்பின்
15 கண்ணிடை புரையு நெடுமென் பணைத்தோட்
டிருந்துகோ லாய்தொடி ஞெகிழின்
மருந்து முண்டோ பிரிந்துறை நாட்டே.

என்பது *செலவுணர்த்தியதோழி தலைமகளது குறிப்பறிந்து தலைமகனைச் செலவழுங்கச் சொல்லியது

—காவிரிப்பூம்பட்டினத்துச் செங்கண்ணனார்.

பி-ம். 9. நீரவணிகரா 11 வாய்வதாக 12 அவையன. *பிரிவுணர்த்திய.

272 குறிஞ்சி

இரும்புலி தொலைத்த பெருங்கை வேழத்துப்
புலவுநாறு புகர்நுதல் கழுவக் கங்கு
லருவி தந்த வணங்குடை நெடுங்கோட்
டஞ்சுவரு விடர்முகை யாரிரு ளகற்றிய
5 மின்னொளி ரெஃகஞ் சென்னெறி விளக்கத்
தனியன் வந்து பணியலை முனியாய்

* இம் மணிமிடைபவளத்துத் தலைவனைச் செவிலிகண்டு முருகெனப் பராவினமை தோழி கொண்டுகூறினாள் என்பர் நச். (தொல். பொருள். 115.)

னீரிழி மருங்கி னாரிடத் தமன்ற
குளவியொடு மிடைந்த கூதளங் கண்ணி
யசையா நாற்ற மசைவளி பகரத்
10 துறுக ணண்ணிய கறியிவர் படப்பைக்
குறியிறைக் குரம்பைநம் மனைவயிற் புகுதரு
மெய்ம்மலி யுவகைய னந்நிலை கண்டு
முருகென வுணர்ந்து முகமன் கூறி
யுருவச் செந்தினை நீரொடு தூஉய்
15 நெடுவேட் பரவு மன்னை யன்னோ
வென்னா வதுகொ றானே பொன்னென
மலர்ந்த வேங்கை யலங்குசினை பொலிய
மணிநிற மஞ்ஞை யகவு
மணிமலை நாடனொ டமைந்தநந் தொடர்பே.

என்பது: இரவுக்குறிவந்த தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்த் தோழிசொல்லியது.

—மதுரை அறுவைவாணிக னிளவேட்டனார்.

பி-ம்: 2. நுதலகழுமக். 6 பனியலை.

273. பாலை

விசும்பு விசைத்தெழுந்த கூதளங் கோதையிற்
பசுங்கால் வெண்குருகு வாப்பறை வளைஇ
யார்கலி வளவயிற் போதொடு பரப்ப
புலம்புனிறு தீர்ந்த புதுவர லற்சிர
5 நலங்கவர் பசலை நலியவு நந்துய
ரறியார் கொல்லோ தாமே யறியினு
நம்மனத் தன்ன மென்மை யின்மையி
னம்முடை யுலகு முள்ளார் கொல்லோ
யாங்கென வுணர்கோ யானே வீங்குபு
10 தலைவரம் பறியாத் தகைவரல் வாடையொடு
முலையிடைத் தோன்றிய நோய்வள ரிளமுளை

பசையுடை நிறுத்த துயவுத்திர ணீடி
யூரோ ரெடுத்த வம்ப லஞ்சிலோர
யாரைக் காத லவிர்தளிா பரபபிய
15 புலவர் புகழ்ந்த நாரில பெருமர
நிலவரை யெல்லா நிழற்றி
யலரரும் பூழுபபவும வாரா தோரே.

என்பது பிரிவினகண் தலைமகள் அறிவுமயங்கிச சொலலியது

—ஔவையார்.

பி ம்: 1 விசைத்தெறிந்த. 7. தனைமையன்மையி. 10. நிலவரம பறியா. 11. தோயவா விளமுலை. 12 உயவுத்திற ணீடி.

274. முல்லை

இருவிசும்ப பதிர முழங்கி யரநலிந்
திருபெய லழிதுளி தலைஇ வானம
பருவஞ் செய்த பானாட் கங்கு
லாடுதலைத துருவின் றோடு மாபபக
5 கடைகோற சிறுதீ யடைய மாட்டித
திண்கா லுறியவா பானைய னதள
னுண்பஃ றுவலை யொருதிற நனைப்பத்
தண்டுகா லூன்றிய தனிநிலை யிடையன்
மடிவிடு வீளை கடிதுசென் றிசைப்பத
10 தெறிமறி பாாகருங குறுநரி வெரீஇ
முள்ளுடைக் குறுந்தூ றிரியப் போகுந
தண்ணறும புறவி னதுவே நறுமலா
முல்லை சான்ற கறபின
மெல்லியற குறுமக ளுறைவி னூரே.

என்பது: தலைமகன் தோப்பாகறகுச சொலலியது.

—†இடைக்காடனா.

பி-ம்: 1. யிரநலின்; வானவிற்று 3 பெருமளஞ 6 னகல 8 தண்கோலூன்றிய 11. பெயரூ †கலவாடனா.

275. பாலை

ஓங்குநிலைத் தாழி மல்கச் சார்த்திக்
குடையடை நீரின் மடையின ளெடுத்த
பந்தர் வயலைப் பந்தெறிந் தாடி
யிளமைத் தகைமையை வளமனைக் கிழத்தி
பிதிர்வை நீரை வெண்ணீ றாகென
யாந்தற் கழறுங் காலைத் தான்றன்
மழலை யின்சொற் கழற லின்றி
யின்னுயிர் கலப்பக் கூறி நன்னுதல்
பெருஞ்சோற் றில்லத் தொருங்கிவ ணிராஅ
10 ளேதி லாளன் காத னம்பித்
திரளரை யிருப்பைத் தொள்ளை வான்பூக்
குருளை யெண்கி னிரினங் கவரும்
* வெம்மலை யருஞ்சுர நம்மிவ ணொழிய
விருநில னுயிர்க்கு மின்னாக் கான
15 நெருநைப் போகிய பெருமடத் தகுவி
யைதக லல்குற் றழையணிக் கூட்டுங்
கூழை நொச்சிக் கீழ தென்மகள்
செம்புடைச் சிறுவிரல் வரித்த
வண்டலுங் காண்டிரோ கண்ணுடை யீரே.

என்பது: மகட்போக்கிய *தாய் சொல்லியது.

— கயமனார்.

பி-ம். 3 பரந்த வயலைப் பந்தெறிந் தாடி. 4 வளமனைகழிப்பி 7 கழறலையின்றி. 12 யெண்கினிருங்கிளை 13 வெம்முனையருஞ *செவிலிசொல்லியது.

---

* "வெம்மலை யருஞ்சுர ... காண்டிரோ கண்ணுடையீரே" என்பது வண்டலைக் காணாதேளத்துயினறு காணில் ஆற்றீரெனக் கூறினமையின், ஆயத்தினை அகன்று இறப்புறஞ்சென்று சேரியோர்க்குத் தாய் உரைத்ததாயிற்று என்பர் நச். (தொல். பொருள். 37.)

276. மருதம்

* நீளிரும் பொய்கை யிரைவேட் டெழுந்த
வாளை வெண்போத் துணீஇய நாரைதன்
னடியறி வுறாஅ லஞ்சிப பைப்பயக்
கடியிலம் புகூஉங் களவன் போலச்
5 சாஅ யொதுங்குந் துறைகே ழூரனொ
டாவ தாக இனிநா ணுண்டோ
† வருகதில லம்மவெஞ் சேரி சேர
அரிவே யுண்க ணவன்பெண்டிர் காணத்
தாருந் தானையும பற்றி யாரியர்
10 பிடிபயின்று தரூஉம் பெருங்களிறு போலத்
தோள்கந் தாகக் கூந்தலிற் பிணித்தவன்
மார்புகடி கொள்ளே னாயி னார்வுற்
றிரந்தோர்க் கீயா தீட்டியோன் பொருள்போற்
பரந்து வெளிப்படா தாகி
15 வருந்துக தில்லயா யோம்பிய நலனே.

என்பது தலைமகட்குப் பாங்காயினார் கேட்பப் பரத்தை சொல்லியது

—பரணர்.

இப்பாட்டின் கருத்து, ஒளித்துப் பிறரை நாடுவான் என்றவாறு.

பி-ம்: 3. பையென. 4 கடியில் புகூஉம்; கடியிலன்பு கூஉம

277. பாலை

தண்கதிர் மண்டில மவிரறச் சாஅய்ப்
பகலுரி தோற்றம் போலப் பையென

* "இவற்றொடுபிறவும் கண்ணிய காமக் கிழத்தியர் மேன" என்ற பகுதியுள் பிறவும் என்றதனால், சேரிப்பரத்தையரொடு காமக்கிழத்தி புலந்துரைப்பதும் கொள்க என்று கூறி, இப்பாட்டினுட் 'பரந்து வெளிப்படா தாகி வருந்துக" என்றலன் என்றமையிற் சேரிப்பரத்தையைப் புலந்து கூறுதன் முதலியனவுங் கொள்க என்பர் நச். (தொல். பொருள். 151.) † 'விழைவே கால மொழியிசைக் கிளவி

நுதலொளி கப்பவு மாலவினை தருமார்
தவலி லுள்ளமொ டெஃகுத்துணை யாகக்
5 கடையலங் குரல வாள்வரி யுழுவை
பேழ்வாய்ப் பிணவின் விழுப்பசி நோனா
திரும்பனஞ் செறும்பி னன்ன பருவுமயிர்ச்
சிறுகட் பன்றி வருதிறம் பார்க்கு
மத்தமா ரழுவத் தாங்க ணனந்தலைப்
10 பொத்துடை மரத்த புகாபடு நீழ
லாறுசெல் வம்பல ரசைவின ரிருக்கு
மீரமில் வெஞ்சுர மிறந்தோர் நமவயின்
வாரா வளவை யாயிழை கூர்வா
யழலகைந் தன்ன காமர் துதைமயி
15 மனையுறை கோழி மறனுடைச் சேவல்
போர்புரி யெருத்தம் போலக் கஞலிய
பொங்கழல் முருக்கி னொண்குரன் மாந்திச்
சிதர்சிதர்ந் துகுத்த செவ்வி வேனில்
வந்தன் றம்ம தானே
20 வாரார் தோழிநங் காத லோரே.

என்பது தலைமகன்பிரிவின்கண் தலைமகள் தோழிக்குப் பருவங் கண்டழிந்து சொல்லியது.

—கருவூர் நன்மார்பன்.

பி - ம். 7 செறும்பினனைய. 11 ரசையுநரிருக்கும். 17 புன்கான் முருக்கின.

278. குறிஞ்சி

குணகடன் முகந்த கொள்ளை வானம்
பணைகெழு வேந்தர் பல்படைத் தானைத்
தோனிரைத் தனைய வாகி வலனோர்பு

யென், நமனூன் றென்ப இல்லைச சொல்லே" என்ற சூத்திரத்து ஒழியிசைப் பொருளில் 'தில்' வந்ததற்கு இவ்வடியினை உதாரணங் காட்டி, "வந்தக்கால் இன்னது செய்வல்" என்பது பொருள் என்பர், எல்லா ஆசிரியரும். (தொல். சொல். சூ. 255.)

கோணிமிர கொடியின் வ[illegible]ட மின்னி
5 யுருமுர றதிர்குர றலைஇ[illegible]யானுட
பெருமலை மீமிசை முற்[illegible]வாயின
வாளிலங் கருவி தா[illegible]ளோ
யிருவெதி ரங்கழை யொசியத் தீண்டி
வருவது மாதோ வண்பரி யுந்தி
10 நனிபெரும் பரப்பி னம்மூர் முன்றுறைப்
பனிபொரு மழைககண் சிவபபப பானாண்
முனிபட ரகல மூழ்குவந் கொலலோ
மணிமருண் மேனி யாய்நலந் தொலையத்
தணிவருந் துயரஞ் செய்தோ
15 னணிகிளர் நெடுவரை யாடிய நீரே.

என்பது இரவுக்குறிக்கட் டலைமகன்சிறைப்புறமாகத் தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.

—கபிலர்.

பி - ம் 6 பெருவரை. 11. சிவப்பப் பன்னுண.

279. பாலை

நட்டோ ரின்மையுங் கேளிர் துன்பமு
மொட்டா துறையுநர் பெருக்கமுங் காணூஉ
வொருபதி வாழ்த லாற்றுப தில்ல
பொன்னவிர் சுணங்கொடு செறிய வீங்கிய
5 மென்முலை முற்றங் கடவா தோரென
நளிஎன் கங்குலும் பகலு மியைந்தியைந்
துள்ளம் பொத்திய வுரஞ்சுடு கூரெரி
யாள்வினை மாரியி னவியா நாளுங்
கடறுழந் தியவண மாகப் படருழந்
10 தியாங்கா குவள்கொ றானே தீநொடை
விளரி நரம்பி னயவரு சீறியாழ்
மலிபூம் பொங்கர் மகிழ்குரற் குயிலொடு
புணர்துயி லெடுப்பும் புனறெளி காலையு

நம்முடை மதுகைய ளாகி யணிநடை
15 யன்னமாண் பெடையின் மென்மெல வியலிக்
கையறு நெஞ்சின ளடைதரு
மையீ ரோதி மாஅ யோளே.

என்பது பொருள்வயிற்பிரிந்துபோகாநின்ற தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—†இருங்கோன் ஒல்லையாயன் செங்கண்ணனார்.

பி - ம் 8 மாரியின்வீயா 12 நறைமலி பொங்கா. †இருங்கோக் கண்ணனார்.

280 நெய்தல்

*பொன்னடர்ந் தன்ன வொள்ளிணர்ச் செருந்திப்
பன்மலர் வேய்ந்த நலம்பெறு கோதைய
டிணிமண லடைகரை யலவ னாட்டி
யசையின ளிருந்த வாய்தொடிக் குறுமக [பினும்
5 ணலஞ்சால் விழுப்பொருள் கலநிறை கொடுப்
பெறலருங் குரைய ளாயி னறந்தெரிந்து
நாமுறை தேஎ மரூஉப்பெயர்ந் தவனொ
டிருநீர்ச் சேர்ப்பி னுப்புட னுழுதும்
பெருநீர்க் குட்டம் புணையொடு புகுகும்
10 படுத்தனம் பணிந்தன மடுத்தன மிருப்பிற்
றருகுவன் கொல்லோ தானே விரிதிரைக்
கண்டிரண் முத்தங் கொண்டு ஞாங்கர்த்
தேனிமி ரகன்கரைப் பகுக்குங்
கானலம் பெருந்துறைப் பரதவன் மகளே.

என்பது தலைமகளைக் கண்ணுற்று நீங்கும் தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது அல்லகுறிப்பட்டுப் போகாநின்றவன் சொல்லியதூஉமாம்.

—அம்மூவனார்.

---

* இதனுள் ஈண்டுள்ள பொருளைக் கொடுத்தால் பெறலரிய ளாயின் தன்னை வழிபட்டால் தந்தை தருவானோ, அது நமக்கு அரி தாகலின் இன்னும் பொருளை நாம் மிகத்தேடிவந்து வரைதுமெனப்

பி-ம். 4—5 குறுமக ளருஞ்சொல்விழுப்பொருள் 6. ளாயினர்தில் 10 மடுத்தனம விரும்பிற் 13. தேனிமிர் தணகரை. 14. பரத வனமகவே.

281. பாலை

செய்வது தெரிந்திசிற் றோழி யகைலு
மகலு ளாணைமை யசசறக் கூறிய
சொற்பழு தாகு மென்று மஞ்சா
தொலகியன் மடமயி லொழிதத பீலி
5 வான்போழ வல்விற் சுற்றி நோன்சிலை
யவவார் விளிம்பிற கமைநத நொவவியற்
கனைகுர லிசைக்கும் விரைசெலற் கடுங்கணை
முரண்மிகு வடுகர் முனனுற மோரியர்
தென்றிசை மாதிர முன்னிய வரவிறகு
10 விண்ணுற வோங்கிய பனியிருங் குன்றத்
தொணகதிர்த் திகிரி யுருளிய குறைத்த
வறையிறந் தவரோ சென்றனர்
பறையறைந் தனன வலாநமக் கொழித்தே.

என்பது தலைமகன்பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளது வேறுபாடு கண்டு ஆற்றுளாய தோழிககுத் தலைமகள் சொல்லியது

—மாமூலனார்.

பி-ம். 1. செல்வது. 2 மகலுநாணமை 5. விற்கட்டி. 6. யவ்வார விளிம்பிற்.

282. குறிஞ்சி

பெருமலைச சிலம்பின் வேட்டம் போகிய
செறிமடை யம்பின் வல்விற் கானவன

பொருள் வயிறபிரியக் கருதியவாறு காணக எனபா நச். (தொல். பொருள. 141.)

* இதனுள் "தேள் பாராட்டி யாயு மவனே என்னும்" என்று யாய்தெயவம் பராயினுளென்பது படககூறி, யாம் அத்தெய்வததிற குப் பலிகொடுககுதும் என்றவாறு காண்க" எனபா நச. (தொல். பொருள். 115)

பொருதுதொலை யானை வெண்கோடு கொண்டு
நீர்திகழ் சிலம்பி னன்பொன் னகழ்வோன்
5 கண்பொரு திமைகருந் திண்மணி கிளர்பப
வைநுதி வான்மருப பொடிய வுகக
தெண்ணீ ராலி கடுக்கு முத்தமொடு
மூவேறு தாரமு மொருங்குடன் சாற்றிச
சாந்தம் பெறைமர மாக நறைநார்
10 வேங்கைக் கண்ணிய னிழிதரு நாடற
கின்றீம் பலவி னேர்கெழு செலவத்
தெந்தையு மெதிர்ந்தனன் கொடையே யலர்வா
யம்ப லூரு மவனொடு மொழியுஞ்
சாயிறைத் திரண்ட தோள்பா ராட்டி
15 யாயு மவனே யென்னும் யாமும்
வல்லே வருக வரைந்த நாளென
நல்லிறை மெல்விரல் கூப்பி
யில்லுறை கடவுட் காக்குதும் பலியே.

என்பது: இரவுக்குறிக்கண் தலைமகன் சிறைப்புறமாகத் தோழி தலைமகட்குச சொல்லுவாளாய்ச சொல்லியது. தலைமகன் பிரிவின்கண் தோழிக்குத தலைமகள் சொல்லியதூஉமாம்.

—தோல்கபிலன்.

பி-ம்: 5. திருமணிகிளர. 8. மொருஙகுடன் கொணடு.

283. பாலை

நன்னெடுங கதுபபொடு பெருந்தோ ணீவி
நின்னிவ ணொழித லஞ்சிய வென்னினுஞ்
செலவுதலைக் கொண்ட பெருவிதுப் புறவி
பல்கவர் மருப்பின் முதுமான் போக்கிச்
5 சிலவுணத் தந்த சீறூர்ப் பெண்டிர்
திரிவயிற் றெவுட்டுஞ் சேட்புலக் குடிஞைப்

டைபதன் மென்குர லேதுவந் திசைத்தொறும்
போகுநர் புலம்பு மாறே யேகுதற்
கரியவ வாகுமென் ணுமைக கரிமரங்
10 கணணகை யிளநகுழை கான்மூதற் கவினி
விசும்புட னிருணடு வெம்மை நீங்கப
பசுநகண் வானம் பாய்தளி பொழிந்தெனப்
புனனுகும் பெடுதத நன்னெடுங் கானத்
தூட்டு பஞ்சிப பிசிாபரந் தன்ன
15 வுண்ணு மூதாய் தண்ணிலம் வரிபப
வினிய வாகுக தணிநதே
யின்னு நீபாபி னின்றெடு செலற்கே.

எனபது உடன்போக்குவலிததேதாழி தலைமகற்குச சொல்லியது.

—மதுரை மருதனிளநாகனுர்.

பி - ம் 1 தோணவிய. 8 யேகு நாககு. 15 பரிப்ப.

284. முல்லை.

சிறியிலை நெலலிக் காய்கண் டன்ன
குறுவிழிக் கண்ண கூரலங் குறுமுயல்
முடந்தை வரகின் வீநகுபீ ளருந்துபு
குடந்தையஞ் செவிய கோட்பவ ரொடுங்கி
5 யினறுயி லெழுந்து துணையொடு போகி
முன்றிற் சிறுநிறை நீாகண் டுண்ணும்
புன்புலந் தழீஇய பொறைமுதற் சிறுகுடித்
தினைக்கள் ளுண்ட தெறிகோன் மறவர்
விசைத்த விலலர் வேட்டம் போகி
10 முல்லைப படப்பைப புலவாய் கெண்டுங்
காமர் புறவி னதுவே காம
நப்பினுந தான்றலை மயங்கிய
வம்மா வரிவை யுறைவி னூரே.

என்பது: வினைமுற்றிய தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது; தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியதூஉமாம்

—இடைக்காடனார்.

பி - ம். 8. தெறிகொண்மறவர்

285. பாலை

ஒழியச் சென்மார் செல்ப வென்றுநாம்
மழிபட ருழக்கு மவல நெஞ்சத்
தெவ்வ மிகந்துசே ணகல வைவேற்
5 336 றானைப் பிணவி னுறுபசி களைஇயர்
5 காடுதேர் மடப்பிணை யலறக் கலைபிழைத்
தோடுகுறங் கறுத்த செந்நா யேற்றை
வெயில்புலந் திளைக்கும் வெம்மைய பயில்வரி
யிரும்புலி வேங்கைக் கருந்தோ லன்ன
கல்லெடுத் தெறிந்த பலகிழி யுடுக்கை
10 யுலறுகுடை வம்பல ருயர்மர மேறி
யேறுவேட டெழுந்த வினைநீ ரருவி
யாடுசெவி நோக்கு மத்தம் பணைத்தோட்
குவளை யுண்க ணிவளு நம்மொடு
வருஉ மென்றனரே காதலர்
15 வாராய் தோழி முயங்குகம் பலவே.

என்பது: * உடன்போக்குடன்பட்டவித்த தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.

—காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார்.

பி - ம். 3 தெவ்வமிகுந்து, தெவ்வமிகழ்ந்து உடன போக்கமைந்த

286. மருதம்

வெள்ளி விழுத்தொடி மென்கருப் புலக்கை
வள்ளி நுண்ணிடை வயின்வயி னுடங்க

* "கட்டமை ஒழுக்கத்துக் கண்ணுமை யானும்" என்றபகுதிக்கு, "விழையாவுள்ளம் . தெரியுங்காலை" என்ற அடிகளை உதாரணமா

பின்சினை யன்ன வெண்மணற் குவைஇக்
காஞ்சி நீழற் றமாவளம் பாடி
5 பூக்குற்று மகளிர் குறுவழி விறந்த
வராஅ லருந்திய சிறுசிரன் மருதின்
றாழ்சினை யுறங்குந் தண்டுறை யூர
விழையா வுள்ளம் விழையு மாயினும்
என்றும், கேட்டவை தோட்டி யாக மீட்டாங்
10 கறனும் பொருளும் வழாமை நாடித்
தற்றக வுடைமை நோக்கி மற்றதன்

க்குக்காட்டியும், "பெரியோ ரொழுக்கம் பெரிதெனக்கிளந்து, பெறுதகை யில்லாப்பிழைப்பினுங்ண" தோழிக்குக்கூற்று நிகழும் என்பதற்கு இப் பாட்டினைக்காட்டி, இப்பாட்டினுள் அறனென்றது இல்லறத்தை; 'தற் றகவுடைமை நோக்கி" என்றது, தனக்கு அவ்வறனும் பொருளும் தகுதிப்பாடுடையவாம் தன்மையை நோக்கி என்றவாறும்; "முன்னி யது" என்றது, புறத்தொழுக்கத்தை; "பெரியோர் ஒழுக்கம் அனைய" பெரியோர் ஒழுக்கம் பெரிய என்றவாறு; இது முன்னர் நிகழ்ந்த பொய்ச்சூள்பற்றி; நும்மனோ மாட்டும் இன்ன பொய்ச்சூள் பிறக்கு மாயின் இவ்வுலகத்து மெய்ச்சூள் இனிஇன்றாம் ;அதனுற் பெரியோ ரைத்தமது ஒழுக்கத்தைத் தேருங்காலை அரியவாயிருந்தனவெனத் தலைவனை நோக்கித் தோழிகூறலின், அவனை வழிபாடுதப்பினளா யிற்றுஎன்றும் கூறினார் நச். (தொல் பொருள் 76. 150) இனி நக்கீ ரனார் "செறிப்பறிவுறுக்கப்பட்ட தலைமகன் தெருள்வானாயின் இந் நாள் வரைவல், அதுதுணையும் இவளை ஆற்றுவித்துக்கொண்டிரு; நினக்கு அடைக்கலமெனக் கைப்பற்றும் கைப்பற்றியதனைத் தோழி சூளுறவாகக் கருதினள் உலகத்துச்சூளுறுவார் பசுவையும் பார்ப்பாரையும் பெண்டிரையும் தொட்டுச் சூளுறுவாராகலாற் சூளுறவாற்றாரென்பது நினைந்து, 'நீவரைவல் என்றதே அமை யாதோ, சூளுறல்வேண்டுமோ? பொய்த்தலும் வாய்த்தலும் உடையா ரன்றே சூளுறுவார்; மெய்யல்லது சொல்லாதார்க்குச் சூளுறவு வேண் டுமோ? நின்கண்ணும் பொய்யுண்டாகில் மெய்யென்பது இவ்வுல கத்து நிலைபெற்றவழி இல்லையாகாதே' என்னும்; அதற்குச் செய்யுள், என்று உரைத்து, இப்பாட்டினை உதாரணங் காட்டுவர். (இறை. களவு. 18.)

பின்னு கும்மே முனணியது முடிதத
லனைய பெரியோ ரொழுக்க மதனு
லரிய பெரியோர்த் தெரியுங் காலை
15 நும்மோ ரன்னோர் மாட்டு மின்ன
பொய்யொடு மிடைந்தவை தோன்றின்
மெய்யாண் டுளதோவிவ் வுலகத் தானே.

என்பது வரைநதெயதுவலெனறு நீயகுநதலைமகன தலைமகளை ஆறறுவித்துக் கொணடிருத்தல வேணடுமென்று தோழியைக கைப்பற்றினறகுக கைப்பற்றியது தன்னை தொட்டுச சூளு றுவானுககருதித தோழி சொல்லியது

—ஓரம்போகியார்.

இப்பாட்டின் கருதது ஒன்றபிழைப்பினும ஒன்று பிழையாதென் றவாறு.

பி - ம் 5 ஊாககோமகளிர 8. விழையாவுள்ளம விழைவதாயினும். 9 தோட்டியாக வேட்டாய

287. பாலை

தொடியணி முனகைத் தொகுவிரற் குவைஇப
படிவ நெஞ்சமொடு பகறுணை யாக
நோங்கொ லளிப டானே தூங்குநிலை
மரையேறு சொறிந்த மாத்தாட் கந்தின்
5 சுரைபொ பொதியி லங்குடிச சீறூர்
நாட்பலி மறந்த நரைகக ணிட்டிகைப்
புரிசை மூழ்கிய பொரியரை யாலத்
தொருதனி நெடுவீ ழுதைத்த கோடை
துணைபுறு விரிக்குந தூய்மழை நனநதலைக்
10 கணைககா லம்பிணை யேறுபுற நககு
வொலகுநிலை யாஅத் தோங்குசினை பயந்த
வலகுறு வரிநிழ லசையின நோகக
வரம்புவந் தலைக்கு மாலை
நிரம்பா நீளிடை வருந்துதும் யாமே.

என்பது. பிரிந்துபோகாநின்ற தலைமகன் இடைச்சுரத்துநின்று தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—குடவாயிற் கீரத்தனார்

இப்பாட்டினுள் 'நரைக்கணிட்டிகை' என்பது பவிபீடம்.

பி - ம் 9. துணைப்புருவிருக்கும் * அரைககணிட்டிகை.

288. குறிஞ்சி

சென்மதி சிறக்கநின் னுள்ள நின்மலை
யார நீவிய வம்பகட்டு மார்பினை
சாரல் வேங்கைப் படுசினைப் புதுப்பூ
முருகுமுரண் கொள்ளு முருவக் கண்ணியை
5 யெரியகைந் தன்ன கொல்லை யிறைஞ்சிய வேன
லெவ்வங் கூறிய வைகலும் வருவோய்
கனிமுதி ரடுக்கத்தெந் தனிமை காண்டலி
னெண்மை செய்தனை யாகுவை நண்ணிக்
கொடியோர் குறுகு நெடியிருங் குன்றத்
10 திட்டா ரிரங்கும் விட்டொளி ரருவி
யருவரை யிழிதரும் வெருவரு படாஅர்க்
கயந்தலை மந்தி யுயங்குபசி களைஇயர்
பார்ப்பின் றந்தை பழச்சுளை தொடினு
நனிநோ யேய்க்கும் பனிகூ ரடுக்கத்து
15 மகளிர் மாங்காட் டற்றே துகளறக்
கொந்தொ டுதிர்த்த கதுப்பி
னந்தீங் கிளவித் தந்தை காப்பே.

என்பது. பகற்குறிக்கட்டோழி செறிப்பறிவுறீஇ வரைவுகடாயது.

—†விற்றூற்று மூதெயினனார்.

பி - ம்: 13. பழச்சினை. 14. நனிநோயெய்க 15. மகளிரரங்காட. 16. கொங்கோடுதிரத்தகதுப்பின. † மூதூற்ற மூதெயினனார்.

* "மாவும் . பார்ப்பும் - அப்பாலான" என்ற விதிப்படி மந் திபார்ப்பு 'எனப்பட்டது. (தொல். பொருள். 569.)

289 பாலை

சிலையே றட்ட கணைவீழ் வம்பல
ருயர்பதுக் கிவர்ந்த ததர்கொடி யதிரல்
நெடுநிலை நடுக ணாட்பலிக் கூட்டுஞ்
சுரனிடை விலங்கிய மரனோங் கியவின்
5 வந்துவினை வலித்த நம்வயி னென்றாங்
தெருமர லுள்ளமொடு வருந்த லானாது
நெகிழா மென்பிணி வீங்கிய கைசிறி
தவிழினு முயவு மாய்மடத் தகுவி
சேணுறை புலம்பி னாண்முறை யிழைத்த
10 திண்சுவர் நோக்கி நினைந்து கணபனி
நெகிழ்நூன முத்தின் முகிழ்முலைத் தெறிப்ப
மையற விரிந்த படையமை சேக்கை
ஐயமென் றூவி யணைசேர் பசைஇ
மையல் கொண்ட மதனழி யிருக்கையள்
15 பகுவாய்ப் பல்லி படுதொறும் பரவி
நல்ல கூறென நடுங்கிப்
புல்லென் மாலையொடு பொருங்கொ றானே.

என்பது: பிரிந்துபோகாநின்ற தலைமகன் றன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—எயினந்தைமக னிளங்கீரனார்.

பி - ம். 3. நிரைநிலை நடுகல்.

290. நெய்தல்

குடுமிக் கொக்கின் பைங்காற் பேடை
யிருஞ்சேற் றள்ள லாட்புலம் போகிய
கொழுமீன் வல்சிப் புன்றலைச் சிறாஅர்
நுண்ஞா ணவ்வலைச் சேவல் பட்டென
5 வல்லுறு பொழுதின் மெல்லிரை மிசையாது
பைதற பிள்ளை தழீஇ யொய்யென

வங்கட் பெண்ணை யன்புற நரலுஞ்
சிறுபஃ றொலகுடிப் பெருநீர்ச் சேர்ப்பன்
கழிசேர் புன்னை யழிபூங் கானற்
10 றணவா நெஞ்சமொடு தமியன் வந்துநம்
மணவா முன்னு மெவனோ தோழி
வெண்கோட் டியானை விறற்போர்க் குட்டுவன்
றெண்டிரைப் பரப்பிற் றொண்டி முன்றுறைச்
சுரும்புண மலர்ந்த பெருந்த ணெய்தன்
15 மணியேர் மாணல மொரீஇப
பொன்னேர் வண்ணங் கொண்டவென் கண்ணே.

என்பது: இரவுக்குறிக்கட் டலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச்சொல்லுவாளாய்த் தலைமகள் சொல்லியது

—நக்கீரர்.

பி - ம். 15. மலரேர்மாணல.

291. பாலை

வானம் பெயல்வளங் கரப்பக் கான
முலறி யிலையில வாகப பலவுட
னேறுடை யாயத் தினம்பசி தெறுப்பக்
கயனற வறந்த கோடையொடு நயனறப்
5 பெருவரை நிவந்த மருங்கிற் கொடுவரிப்
புலியொடு பொருது சினஞ்சிறந்து வலியோ
டிரவுக்களி றொதுங்கிய மருங்கிற் பரூஉப்பரல்
சிறுபன் மின்மினி கடுப்ப வெவ்வாய்
நிறைவன விமைக்கு நிரம்பா நீளிடை
10 யெருவை யிருஞ்சிறை யிரீஇய விரியிணர்
தாதுண் டும்பி முரலிசை கடுப்ப
பரியின துயிர்க்கு மம்பினர் வெருவர
வுவலை சூடிய தலையர் கவலை
யார்த்துட னரும்பொருள் வவ்வலின் யாவதுஞ்
15 சாத்திடை வழங்காச் சேட்சிமை யதா

சிறியிலை நெல்லித் தீஞ்சுவைத் திரள்கா
யுதிர்வன தாஅ மத்தந் தவிர்வின்று
புள்ளி யம்பிணை யுணீஇய வுள்ளி
யறுமருப் பொழித்த தலைய தோல்பொதி
20 மறுமருப் பிளங்கோ டதிரக் கூஉஞ்
சுடர்தெற வருந்திய வருஞ்சுர மிறந்தாங்
குள்ளினை வாழிய நெஞ்சே போதெனப்
புலங்கமழ் நாற்றத் திருப்பல் கூந்த
லலமலுறின் மழைக்கணங் காதலி
25 மெல்லிறைப் பணைத்தோள் விளங்குமாண் கவினே.

என்பது பொருள்வயிற்போகாநின்ற தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

பி-ம். 4. நயன்றகப். 6. சினந்தணிந். 7. களிறொருங்கு. 10. வரி யிணர் 15. சாத்திடை விலங்கா. 16. செறியிலை. 19 மருப் பொழிந்த. 20 மறுமருப்பினங.

292. குறிஞ்சி

கூறாய் செய்வது தோழி வேறுணர்ந்
தன்னையும் பொருளுகுத் தலமரு மென்முறிச்
சிறுகுள கருந்து தாய்முலை பெறாஅ
மறிகொலைப் படுத்தல் வேண்டி வெறிபுரி
5 யேதில வேலன் கோதை துயல்வரத்
தூங்கு மாயி னதூஉ நாணுவ
லிலங்குவளை நெகிழ்ந்த செல்லல் புலம்படர்ந்
திரவின் மேயன் மரூஉம் யானைக்
கால்வ லியக்க மொற்றி நடுநாள்
10 வரையிடைக் கழுதின் வன்கைக் கானவன்
கடுவிசைக் கவணி னெறிந்த சிறுகல்
லுடுவுறு கணையிற் போகிச் சாரல்

வேஙகை விரியிணா சிதறித்தேன் சிதைபூப
பலவின பழததுட டஙகு
15 மலைகெழு நாடன் மணவாக காலே.

எனபது· வெறியசசுறீஇத தலைமகள தோழிககுச சொலலியது

—கபிலா.

இதனகருதது இனபததலைமகன எனறவாறு.

பி - ம் 8 மேயமரூஉ; மேயல மரூஉ மோகதல. 9 காவல ரியககமொற்றி; காவலியகக. 10 வனகட்கானவன. 14 பல விளமபழததுட.

293· பாலை

இலைபொழித துலறிபற புன்றலை யுலவைய
வலைவலந் தனைய வாகப பலவுடன
சிலம்பி சூழ்ந்த புலஙகெடு வைபபிற
றஙகிலாய் செய்கைப பாவிரிந தன்ன
5 வெயிலவிரபு நுடஙகும வேலவெங் களரிக
குயிறகண ணனன குரூஉக்காய் முறறி
மணிககா சன்ன மாணிற விருஙகனி
யுகாஅ மெனசினை யுதிரவன கழியும
வேனில வெஞ்சுரம் தமியா தாமே
10 செலப வென்ப தோழி யாமே
பணபில கோவலர் தாயபிரித் தியாதத
நெஞ்சமர் குழவி போல நொந்துநொந
தின்னு மொழிந்த மென்ப
வெனமயங் கினாகொனறு காத லோரே.

என்பது பொருளவயிற் பிரியககருதிய தலைமகன்குறிப்பறிநது தலைமகள் தோழிககுச சொல்லியது தலைமகனுற பிரிவுணாத தப்பட்ட தோழி தலைமகட்குச சொலலியதூவுமாம.

—காவன்முல்லைப் பூதனர்.

பி-ம் 1. இலையொழிந் துலறிய புன்றலை 4. துகிலாடையகை. 5. வெவ்வெஙகளரிக. 10. செல்ப 'வென்னுநா. 14. வென மயஙகினாரங.

294. முல்லை

மங்குன் மாமழை விண்ணதிர்பு முழங்கித்
துள்ளுபபெயல கழிந்த பின்றைப் புகையுறப்
புள்ளிநுண் டுவலை பூவக நிறையக்
காதலாப பிரிந்த கையறு மகளிர்
5 நீர்வார கண்ணிற் கருவிளை மலரத
துய்த்தலைப பூவின புதலிவ ரீஙகை
நெய்த்தோய்த தன்ன நீரநனை யந்தளி
ரிருவகி ரிருளி னீரிய துயல்வர
வவரைப பைம்பூப பயில வகலவயற
10 கதிர்வார் காய்நெல கட்கினி திறைஞசச
சிதர்சினை தூங்கு மற்சிர வரைநாட்
காய்சின வேந்தன் பாசறை நீடி
நநநோ யறியா வறனி லாள
ரிந்நிலை களைய வருகுவா கொலலென
15 வானு தெறிதரும் வாடையொடு
நோனேன் றோழியென் றனிமை யானே.

என்பது பருவவரவின்கண் வற்புறுக்கும தோழிக்குத தலைமகள் சொல்லியது *

—கழார்க்கீரனெயிற்றியார்.

பி-ம் 2 பொழிந்தபின்றை. 9. வகல்வயிற. 16. றனிமையினானே.

295. பாலை.

நிலநீ ரற்று நீள்சுனை வறப்பக்
குன்றுகோ டகையக் கடுங்கதிர் தெறுதலி

---

* இப்பாட்டினை இத்துறைக்கே கொண்டு, இம்மணியிடை பவளத்து முல்லையுள் முனபனிவந்தது; நிலமுங்கருவு மயங்கிற்று என்பர் நச். (தொல். பொருள். 12)

னென்றாழ் நீடிய வேய்படு நனந்தலை
நிலவுநிற மருப்பிற பெருங்கை சேர்த்தி
5 வேங்கை வென்ற வெருவரு பணைத்தோ
ளோங்கல் யானை யுயங்கிமதந் தேம்பிப
பன்மர வொருசிறைப பிடியொடு வதியுங்
கலலுடை யதர கானம் நீந்திக்
கடனீ ருபசினை கணஞ்சா லுமண
10 ருயங்குபக டுயிர்பப வசைஇ முரமபிடித
தகலிடங் குழித்த வகலவாய்க கூவ
லாறுசெல வமபல ரசைவிட வூறும
புடையலங் கழறகாற புல்லி குன்றத்து
நடையருங கானம் விலங்கி நோன்சிலைத்
15 தொடையமை பகழித துவனறுநிலை வடுகா
பிழியார மகிழர் கலிசிறந் தார்க்கு
மொழிபெயர் தேஎய மிறந்தன ராயினும்
பழிதீர் மாணலந் தருகுவா மாதோ
மாரிப பித்திகத் தீரிதழ் புரையு
20 மங்கலுழ் கொண்ட செங்கடை மழைக்கண
மணங்கம ழைம்பான் மடநதைநின்
னணங்குநிலை பெற்ற தடமென் றோளே.

என்பது பிரிவிடைவேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழிசொல்லியது.

—மாமூலனார்.

பி - ம். 3 வெய்பட. 15-16 வடுக, குலையாமகிழர்.

296. மருதம்

கோதை யிணர குறுங்காற் காஞ்சிப
போதவிழ் நறுந்தா தணிந்த கூந்த
லரிமதர் மழைக்கண் மாஅ யோளொடு
நெருநையுங் கமழ்பொழிற றுஞ்சி யின்றும
5 பெருநீ ரவையை யவளொ டாடிப
புலரா மார்பினை வருதியின் றெமவயிற்

கரந்தல் கூடுமோ மற்றே பரப்பிற்
பன்மீன் கொள்பவர் முகந்த இப்பி
நாரரி நறவின் மகிழ்நொடை கூட்டும்
10 பேரிசைக் கொற்கைப் பொருநன் வென்வேற்
கடும்பகட்டி யானை நெடுந்தேர்ச் செழியன்
மலைபுரை நெடுநகர்க் கூட னீடிய
மலிதரு கம்பலை போல
அலரா கின்றது பலர்வாய்ப் பட்டே.

என்பது வாயில்வேண்டிச்சென்ற தலைமகற்கு வாயின்மறுக்குந் தோழி சொல்லியது

—மதுரைப் பேராலவாயார்.

பி - ம். 4 முஞ்சினையினும் 12 கூடலாடிய ' தலைமகற்குத் தோழி வாயின்மறுத்தது

297. பாலை

பானாட் கங்குலும் பெரும்புன் மாலையு
மானா நோயொ டழிபடாக் கலங்கி
நடவயி னினையு மிடும்பை கைம்மிக
வென்னை யாகுமோ நெஞ்சே நம்வயி
5 னிருங்கவி னில்லாப் பெரும்புன் றாழிக்
கடுங்கண் மறவர் பகழி மாய்த்தென
மருங்கு னுணுகிய பேஎமுதிர் நடுகற்
பெயர்பயம் படரத் தோன்று குயிலெழுத்
தியைபுட னோக்கல் செல்லாத் தசைவுட
10 னாறுசெல் வம்பலர் விட்டனர் கழியுஞ்
சூர்முத லிருந்த வோமையம் புறவி
னீர்முள் வேலிப் புலவுநா றுமுன்றி
லெழுதி யன்ன கொடிபடு வெருகின்
பூளை யன்ன பொங்குமயிர்ப் பிணவொ
15 மதிசூழ் மீனிற் றாயவழிப் படூஉஞ்
சிறுகுடி மறவர் சேக்கோட் டண்ணுமைக்

கெருவைச சேவ லிருஞ்சிறை பெயர்க்கும்
வெருவரு கான நடமொடு
வருவ லென்றோண் மகிழ்மட நோக்கே.

என்பது பொருள்வயிற் போகாநின்ற தலைமகன் தனெஞ்சிற்குச் சொல்லியது

—மதுரை மருதனிளநாகனுர்.

பி - ம். 6 கடுநகைவளை மழவர் 7. மருங்கிறூறுஉகிய 8 தொன்றருபி 9 ஞெழுகக்கல்செலலா நகையுட; ஞெகக்கல்செலலா நகையுட. 11 சுரமுதலிருந்த 13 கொடிபடு வெரிந.

298. குறிஞ்சி

பயங்கெழு திருவிற் பல்கதிர் ஞாயிறு
பைங்குடிகொரறி றீஇயர் வலனேர்பு விளங்கி
மலருகடற் றோன்றி யாங்கு மல்குபட
மணிமருண் மாலை மலர்ந்த வேங்கை
5 பொன்னடர் ரவிர்வரு மொலிகெழு பெருஞ்சினைத்
தண்டளி யசைவளி தைவரு நாட
கொன்றுசினந் தணியாது வென்றுமுரண் சாம்பா
திரும்பிடித் தொழுதியி னினந்தலை மயங்காது
பெரும்பெயற கடாஅஞ் செருக்கி வளமலை
10 யிருங்களி றியல்வரும் பெருங்காட் டியவி
ஞரிரு டமிய வெளவே லேந்தித
தாழ்பூங் கோதை யூதுவண் டிரீஇ
மெனபிணி யவிழ்ந்த வரைநா ளிரவில
னீவந் தகனினு மினிதா கின்றே
15 தூவற் றள்ளிற றணைகே ரெந்தை
கடியுடை வியனக ரோம்பின ருறையும்
யாயறி வுறுத லஞ்சிப பாடு
காவ னெஞ்சமொடு காபரு செப்பேன்
யானின் கொடுமை கூற நினைபரு

20 கிளையல் வாழி தோழிநத் துறந்தவர்
நீடல ராகி வருவா வல்லெனக
கங்கு லுயவுததுணை யாகிய
துஞ்சா துறைவி யிவளுவந் ததுவே.

என்பது இரவுக்குறிகக்ட் டலைமகற்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—மதுரைப் பண்டவாணிக னிளந்தேவனார்.

பி - ம் 9. பெரும்புகறகடாஅஞ். 11 - 14. வேந்தி, மென்பிணி யவிந்த தாழ்பூங் கோதை, யூதுவண் டிரிய வழிப்பிணை முயங்கிய நீவிர். 18. காவ.

299. பாலை

எல்லையு மிரவும் வினைவயிற் பிரிந்த
முன்னை முன்னுறு படைய வுள்ளிய
பதிமறந் துறைதல வல்லுந மாயினு
மதுமறந் துறைத லரிதா கின்றே
5 கடுவளி யெடுத்த கால்கழி தேக்கிலை
நெடுவிளிப் பருந்தின் வெறியெழுந் தாங்கு
விசும்புகண் புதையப் பாஅய்ப் பலவுட
னகலிடஞ் செல்லுந ரறிவுகெடத் தாஅய்க்
கவலை கரக்குங் காடக லத்தஞ்
10 செய்பொருண் மருங்கிற் செலவுதனக் குரைத்
வைகுநிலை மதியம் போலப் பையெனப [தென
புலம்புகொ ளவலமொடு புதுக்கவி னிழந்த
நலங்கெழு திருமுக மிறைஞ்சி நிலங்கிளையா
நீரொடு பொருத வீரிதழ் மழைக்க
15 ணிருதரு தெண்பனி யாகத் துறைப்பக்
கானிலை செல்லாது கழிபடர்க் கலங்கி
நாநடுக் குற்ற நவிலாக் கிளவியொ
டறன்மருள் கூந்தலின் மறையின டிறன்மாண்டு
திருந்துக மாதோநுஞ் செலவென வெய்துயிராப்

20 பருவா லெவவ்வொ டழிந்த
பெருவிதுப் புறாவி பேது றா நிலையே.

என்பது இடைச்சுரத்துப்போகாநின்றதலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச சொல்லியது.

—எயினந்தைமகனா ரிளங்கிரனார்.

பி - ம். 1 எல்லியுமிரவும். வுள்ள முள்ளூறுபுடையவு முள்ளிய 3. வல்லின மாயினும் 6 பருந்தினம் 7. பாஅய்ப்பகலுட; பாஅய்ப்பரந்து 8 னகலிடைச்செல்லுந. 9 காய்கல. 19 நின் செலவென.

300. நெய்தல்

* நாள்வலை முகந்த கோள்வல் பரதவர்
நுணங்குமண லாங்க ணுணங்கப் பெய்ம்மா
பறிகொள் கொள்ளையர் மறுக வுக்க
மீனார் குருகின் கானலம் பெருநதுறை
5 யெல்லை தண்பொழிற் சென்றெனச் செலீஇயர்
தேர்பூட் டயர வேஎய் வாரோற
செறிதொடி திருத்திப் பாறுமயிர் நீவிச
செல்வினி மடந்தைநின் றோழியொடு மனையெனச்
சொலலிய வளவை தான்பெரிது கலுழ்ந்து
10 தீங்கா யினளிவ ளாயிற் றாங்காது
நொதுமலர் போலப் பிரியிற் கதுமெனப்
பிறிதொன் றாகலு மஞ்சுவ லதனாற்
சேணின் வருநர் போலப் பேணா

* இதனுள் "தான்பெரிது கலுழ்ந்து தீங்காயினள்" எனவே அக்குறிப்புத் தலைவன் போகாமல் தடுப்பக் கூறியதென்று உணர்ந்து தோழிகூறினாள் என்றும், "வேளாண பெருநெறி வேண்டிய விடத்தும்" என்ற பகுதிக்கு இப்பாட்டு உதாரணமாகு மென்றும் கூறுவர் நச. (தொல். பொருள். 107, 114.)

யிருங்கலி யாணரெஞ் சிறுகுடித் தோன்றின்
15 வலலெதிர் கொண்டு மெல்லிதின் விணைஇத்
துறையு மான்றின்று பொழுதே சுறவு
மோத மலகலின் மாறு யினவே
யெல்லின்று தோன்றல செலலா தீமென
வெமர்குறை கூறத் தங்கி யேமுற
20 விளையரும் புரவியு மின்புற நீயு
மில்லுறை நல்விருந் தயாத
லொல்லுதும் பெருமநீ நல்குதல பெறினே.

என்பது: பகற்குறிவந்துநீங்குந் தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

—உலோச்சனார்.

பி-ம்: 9 கலிழ்ந்து. பேணுப் 14. பெருங்கலியாணர். 17. மோதுமலி கடலின். 21. விருந்தாகுத.

இவை நூற்றெண்பதும

மணிமிடைபவளம் மூலமும் உரையும்

ஸம்பூர்ணம்.

———

ஸ்ரீ.

மூன்றாவது

நித்திலக்கோவை

---

301. பாலை

வறனுறு செய்தியின் வாடுபு வருந்திப்
படர்மிகப் பிரிந்தோ ருள்ளுபு நினைதல்
சிறுநனி யான்றிக மென்றி தோழி
நல்குந ரொழிந்த கூலிச் சில்பத
5 மொடிவை யின்றி யோம்பா துண்டு
நீர்வாழ் முதலை யாவித் தன்ன
வாரை வேய்ந்த வறைவாய்ச் சகடத்
தூரிஃ தென்னா வூறில வாழ்க்கைச்
சுரமுதல் வருத்த மரமுதல் வீட்டிப்
10 பாடின் றெண்கிணை கறங்கக் காண்வரக்
குவியிண ரெருக்கின் றதர்பூங் கண்ணி
யாடூஉச் சென்னித் தகைப்ப மகடூஉ
முளரித் தீயின் முழங்கழல் விளக்கத்துக்
களரி யாவிரைக் கிளர்பூங் கோதை
15 வண்ண மார்பின் வனமுலைத் துயல்வரச்
செறிநடைப் பிடியொடு களிறுபுணர்ந் தென்னக்
குறுநெடுந் தூம்பொடு முழவுப்புணர்ந் திசைப்பக்
கார்வான் முழக்கி னீர்மிசைத் தெவுட்டுந்
தேரை யொலியின் மாணச் சீரமைத்துச்
20 சில்லரி கறங்குஞ் சிறுபல் லியத்தொடு
பல்லூர் பெயர்வன ராடி யொல்லெனத்
தலைப்புணர்த் தசைத்த பஃறொகைக் கலப்பைய

ரிரும்பே ரொக்கற் கோடிய ரிறுந்த
புன்றலை மன்றங் காணின் வழிநா
25 ளழுங்கன் மூதூர்க் கின்னா தாகு
மதுவே மருவின மாலை யதனாற்
காதலர் செய்த காதல்
னீடின்று மறத்தல கூடுமோ மற்றே.

என்பது ¹பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகள் வற்புறுத்துந் தோழிக்குச் சொல்லியது.

—†அதியன் விண்ணத்தனார்.

பி-ம் 8 தூஉரிஞென்னைத்தீதில 11 நந்தாபெருமகண்ணி. 18. நெவிடுநெ ¹பிரிவினகண; †அதியவான வண்ணனத்திருரா

302. குறிஞ்சி

சிலமபிற போகிய செம்முக வாழை
யலங்க லந்தோ டசைவளி யுறுதொறும்
பள்ளி யானைப பருஉப்புறந் தைவரு
நலவரை நாடனொ டருவி யாடியும்
5 பல்லிதழ் நீலம் படுசுனைக் குற்றும்
நறுவீ வேங்கை யினவண் டார்க்கும்
வெறிகமழ் சோலை நயந்துவிளை யாடலு
மரிய போலுங் காதலந் தோழி
யிருங்க லடுக்கத தென்னையை யுழுத
10 கரும்பெனக் கவினிய பெருங்குர லேனல்
கிளிபட விளைந்தமை யறிந்துஞ் செல்கென
நம்மவண் விடுநள் போலாள் கைம்மிகச்
சில்சுணங் கணிந்த செறிந்துவீங் கிளமுலை
மெல்லிய லொலிவருங் கதுப்பொடு
15 பல்கா லுறநோக்கு மறனில யாய்.

என்பது பகலேசிறைப்புறமாகத் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்ச் சொல்லியது

—மதுரை அறுவைவாணிகன் இளவேட்டனார்.

இப்பாட்டின் கருத்து இனபத்தலைமகன் என்றவாறு

303. பாலை

இடைபிற ரறித லஞ்சி மறைகரந்து
பேஎய் கண்ட கனவிற் பன்மா
ணுண்ணிதி னியைந்த காமம் வென்வேன்
மறமிகு தானைப் பசும்பூட் பொறையன்
5 கார்புகன் றெடுத்த சூர்புக னனந்தலை
மாயிருங் கொல்லி யுச்சித் தாஅய்த்
ததைந்துசெல் லருவியி னலரெழப் பிரிந்தோர்
புலங்கந் தாக விரவலர் செலினே
வரைபுரை களிற்றொடு நன்கல னீயு
10 முரைசால் வண்புகழ்ப் பாரி பறம்பி
னிரைபறைக் குரீஇயினங் காலைப் போகி
முடங்குபுறச் செந்நெற் றரீஇய ரோராங்
கிரைதேர் கொட்பின வாகிப் பொழுதுபடப்
படர்கொண் மாலைப் படர்தந் தாங்கு
15 வருவரென் றுணர்ந்த மடங்கெழு நெஞ்ச
மையந் தெளியரோ நீயே பலவுடன்
வறன்மரம் பொருந்திய சிள்வீ டுமணர்
கணநிரை மணியி னார்க்குஞ் சுரனிறந்
தழிநீர் மீன்பெயர்ந் தாங்கவர்
20 வழிநடைச் சேறல் வலித்திசின் யானே.

என்பது: தலைமகன்பிரிவின்கண் வேட்கைமீதூர்ந்த தலைமகள் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—ஔவையார்.

பி - ம் 2. பொயகணட 4 மாமிகுதானே. 10. வணமகிழ்ப.
19. திழிநீா.

304. முல்லை

இருவிசும் பிவர்ந்த கருவி மாமழை
நீர்செறி நுங்கின் கண்சிதர்ந் தவைபோற்
சூர்பனிப் பன்ன தண்வர லாலியொடு
பரூஉப்பெய லழிதுளி தலைஇ வானவின்று
5 குரூஉத்துளி பொழிந்த பெரும்புலர் வைகறை
செய்துவிட் டன்ன செந்நில மருங்கிற்
செறித்துநிறுத் தன்ன தெள்ளறல் பருகிச்
சிறுமறி தழீஇய தெறிநடை மடப்பிணை
வலந்திரி மருப்பி னண்ண லிரலையொ
10 டலங்குசினைக் குருந்தி னல்குநிழல் வதியச்
சுரும்பிமிர் பூதப் பிடவுத்தளை யவிழ
வரும்பொறி மஞ்ஞை யால வரிமணன்
மணிமிடை பவளம் போல வணிமிகக்
காயாஞ் செம்ம றாஅய்ப் பலவுட
15 னீயன் மூதா யீர்ம்புறம் வரிப்பப்
புலனணி கொண்ட காரெதிர் காலை
யேந்துகோட் டியானை வேந்தன் பாசறை
வினையொடு வேறுபுலத் தல்கி நன்று
மறவ ரல்லர்நம் மருளா தோரென
20 நந்நோய் தன்வயி னறியா
ளெந்நொந்து புலக்குங்கொன் மாஅ யோளே.

என்பது: *பாசறைக்கட் டலைமகன் றன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—இடைக்காடனார்.

பி-ம் 2. சிதாந்தவைபோல். 12. விரும்பொறி; விரிமணன். 13. மணியிடை. 19. நந்நோய் தன்மையி; *பாசறைப்பிரிந்த.

305 பாலை

பகலினு மகலா தாகி யாமந்
தவலி னீத்தமொ டையெனக் கழியத்
தளிமழை பொழிந்த தண்வரல் வாடையொடு
பனிமீக் கூரும் பைதறு பானாள்
5 பலபடை நிவந்த வறுமையில் சேக்கை
பருகு வன்ன காதலொடு திருகி
மெய்புகு வன்ன கைகவர் முயக்கத்
'தோருயிர் மாக்களும் புலம்புவர் மாதோ
வருளி லாளர் பொருள்வயி னகல
10 வெவ்வந் தாங்கிய விடும்பை நெஞ்சத்
தியானெவ னுளனோ தோழி தானே
பராரைப் பெண்ணைச் சேக்குங் கூர்வா
யொருதனி யன்றி லுயவுக்குரல் கடைஇய
வுள்ளே கனலு முள்ள மெல்லெனக்
15 கனையெரி பிறப்ப வூதும்
நினையா மாக்க டீங்குழல் கேட்டே.

என்பது: பிரிவுணர்த்தப்பட்டதோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது. தலைமகன்பிரிவின்கண் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியதூஉமாம்.

—வடமவண்ணக்கன் †பேரிசாத்தனார்.

பி-ம். 1. பிரவங். †பெருஞ்சாத்தன.

306. மருதம்

பெரும்பெயர் மகிழ்ந பேணா தகன்மோ
பரந்த பொய்கைப் பிரம்பொடு நீடிய
முட்கொம் பீங்கைத் துய்த்தலைப் புதுவீ
யீன்ற மாத்தி னிளந்தளிர் வருட

† இது பெருமணலுலகத்துப் பாலைவந்தது என்பர் நச். (தொல். பொருள். 13.)

5 வார்குரு குறங்கு நீர்சூழ் வளவயற்
கழனிக் கரும்பின் சாய்ப்புற மூர்ந்து
பழன யாமை பசுவெயிற் கொள்ளு
நெல்லுடை மறுகி னன்ன ரூர
விதுவோ மற்றுநின் செம்மன் மாண்ட
10 மதியே ரொண்ணுதல் வயங்கிழை யொருத்தி
யிகழ்ந்த சொல்லுஞ் சொல்லிச் சிவந்த
வாயிதழ் மழைக்கண் ணோயுற நோக்கித்
தண்ணறுங் கமழ்தார் பரீஇயின ணும்மொ
டூடினள் சிறுதுனி செய்தெம்
15 மணன்மலி மறுகி னிறந்திசி னோரே.

என்பது தோழி தலைமகற்கு வாயின்மறுத்தது.

—†மதுரைக் கூலவாணிகன் சீத்தலைச்சாத்தனார்.

இதன்கருத்துக் குறியாவின்பத்தினைப் பெறுவான் என்றவாறு.

பி - ம். 5. நீரசூழநல்வயல். 10—11 யொத்திகாத. 13. பரீஇயின ணம்மொ. 14. டேவி. † மதுரைக் கந்தரருகன்.

307. பாலை

சிறுநுதல் பசந்து பெருந்தோள் சாஅ
யகலெழி லல்கு லவ்வரி வாடப்
பகலுங் கங்குலு மயங்கிப் பையெனப்
பெயலுறு மலரிற் கண்பனி வார
5 வீங்கிவ ளுழக்கு மென்னாது வினைநயந்து
நீங்க லொல்லுமோ வைய வேங்கை
யடுமுரண் டொலைத்த நெடுநல் யானை
மையலங் கடாஅஞ் செருக்கி மதஞ்சிறந்
தியங்குநர்ச் செகுக்கு மெய்படு நனந்தலைப்
10 பெருங்கை யெண்கினங் குரும்பி தேரும்
புற்றுடைச் சுவர புதலிவர் பொதியிற்
கடவுள் போகிய கருந்தாட் கந்தத்

துடனுறை பழமையிற் றுறத்தல் செல்லா
திரும்புறு பெடையொடு பயிரும்
15 பெருங்கலி வைப்பின் மலைமுத லாறே.

என்பது பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி தலைமகனைச் செலவுவிலக்கியது.

—மதுரை ஈழத்துப் பூதன்றேவனார்.

308. குறிஞ்சி

உழுவையொ டுழந்த வுயங்குநடை யொருத்த
னெடுவகிர் விழுப்புண் கழாஅ கங்கு
லாலி யழிதுளி பொழிந்த வைகறை
வால்வெள் ளருவிப் புனன்மலைத் தொழுகலி
5 னிலங்குமலை புதைய வெண்மழை கவைஇக்
கலஞ்சுடு புகையிற் றோன்று நாட
விரவின் வருத லெவனோ பகல்வரிற்
றொலையா வேலின் வண்மகி ழெந்தை
களிறணந் தெய்தாக் கன்முகை யிதணத்துச்
10 சிறுதினைப் படுகிளி யெம்மொ டோப்பி
மல்ல லறைய மலிர்சுனைக் குவளைத்
தேம்பா யொண்பூ நறும்பல வடைச்சிய
கூந்தன் மெல்லணைத் துஞ்சிப பொழுதுபடக்
காவலர்க் கரந்து கடிபுனந் துழைஇய
15 பெருங்களிற வொருத்தலிற் பெயர்குவை
கருங்கோற் குறிஞ்சிநும் முறைவி னூர்க்கே.

என்பது: இரவு வருவானைப் பகல் வருகென்றது.

—பிசிராந்தையார்.

பி-ம்: 15 போகுவை. 16. மிறையினூர.

309. பாலை

வயவா ளெறிந்து வில்லி னீக்கிப்
பயநிரை தழீஇய கடுங்கண் மழவ
ரம்புசேட் படுத்து வன்புலத் துய்த்தெனத்
தெய்வஞ் சேர்ந்த பராரை வேம்பிற்
5 கொழுப்பா வெறிந்து குருதி தூஉய்ப்
புலவுப் புழுக்குண்ட வான்க ணகலறைக்
களிறுபுற முரிஞ்சிய கருங்கா லிலவத்
தரலை வெண்கா ழாலியிற் றாஅங்
காடுமிக நெடிய வென்னார் கோடியர்
10 பெரும்படைக் குதிரை நற்போர் வானவன்
றிருந்துகழற் சேவடி நசைஇப் படர்ந்தாங்கு
நாஞ்செலி னெவனோ தோழி காம்பின்
வனைகழை யுடைந்த கவண்விசைக் கடியிடிக்
கனைசுட ரமையத்து வழங்கல் செல்லா
15 திரவுப்புன மேய்ந்த வுரவுச்சின வேழந்
தண்பெரும் படாஅர் வெரூஉங்
குன்றுவிலங் கியவி னவர்சென்ற நாட்டே.

என்பது, பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகளது வேறுபாடுகண்டு வேறுபட்ட தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—†கருவூர்க் கந்தப்பிள்ளை சாத்தனார்.

பி-ம் 2 மறவர். 10 பசும்படை 11 னிருங்கழற் 13. விளைகழை யுடைந்த கனைவிசை 14, சுடர்வையத்து. 15 விரவுப்புன.
† கந்தப்பிள்ளை.

310. நெய்தல்

கடுந்தே ரிளையரொடு நீக்கி நின்ற
நெடுந்தகை நீர்மையை யன்றி நீயுந்
தொழுதகு மெய்யை யழிவுமுந் துறுத்துப்
பன்னாள் வந்து பணிமொழி பயிற்றலிற்

5 குவளை யுண்கண் கலுழ நின்மாட்
டிவளும் பெரும்பே துற்றன ளோரும்
தாயுடை நெடுநகர்த் தமர்பா ராட்டக்
காதலின் வளர்ந்த மாத ராகலிற்
பெருமட முடையரோ சிறிதே யதனாற்
10 குன்றிறப் போனுங் குவவுமணற் சேர்ப்ப
வின்றிவண் விரும்பா தீமோ சென்றப்
பூவிரி புன்னை மீதுதோன்று பெண்ணைக்
கூஉங் கணஃதே தெய்ய வாங்க
வுப்பொய் யுமண ரொழுகையொடு வந்த
15 இளைப்படு பேடை யிரியக் குரைத்தெழுந்
துருமிசைப் புணரி யுடைதரும்
பெருநீர் வேலியெஞ் சிறுநல் லூரே.

என்பது தலைமகற்குக் குறைநேர்ந்த தோழி சொல்லியது.

—நக்கீரனார்.

(பி-ம்) 7 தாயுறை வியன்நகர் 9. முடையள் சிறிதே. 11. சென்றிப

311. பாலை

இரும்பிடிப் பரிசிலர் போலக் கடைநின்
றருங்கடிக் காப்பி னகனக ரொருசிறை
யெழுதி யன்ன திண்ணிலைக் கதவங்
கழுதுவழங் கரைநாட் காவலர் மடியத்
5 திறந்துநம் புணர்ந்து நம்மிற் சிறந்தோ
ரிம்மை யுலகத் தில்லெனப் பன்னாட்
பொம்ம லோதி நீவிய காதலொடு
பயந்தலை பெயர்ந்து மாதிரம் வெம்ப
வருவழி வம்பலர்ப் பேணிக் கோவலர்
10 மழவிடைப் பூட்டிய குழாஅயத் தீம்புளி
செவியடை தீரத் தேக்கிலைப் பகுக்கும்
புல்லி நன்னாட் டும்பர்ச் செல்லருஞ்

சுரமிறந் தேகினு நீடல
ரருண்மொழி தேற்றிநம் மகன்றிசி னோரே.

என்பது பிரிவிடைக்கண் வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.

—மாமூலனார்.

பி-ம். 2. குடிகாப. 4. கழுதுயங்கு; மடிந்தெனத 5 புணர்ந்த நும் மிற். 8. மழைதலை

312. குறிஞ்சி

நெஞ்சுடம் படுத்தலி னொன்றுபுரிந் தடங்கி
யிரவின் வரூஉ மிடும்பை நீங்க
வரையக் கருது மாயிற் பெரிதுவந்
தோங்குவரை யிழிதரும் வீங்குபெய னீத்தங்
5 காந்தளஞ் சிறுகுடிக் கௌவை பேணா
தரிமதர் மழைக்கண் சிவப்ப நாளைப்
பெருமலை நாடனை மூரப்புணை யாக
வாடுகம் வம்மோ காதலந் தோழி
வேய்பயி லடுக்கம் புதையக் கால்வீழ்த்
10 தின்னிசை முரசி னிரங்கி யொன்னா
ரோடுபுறங் கண்ட தாடோய் தடக்கை
வெல்போர் வழுதி செல்சமத் துயர்த்த
வடுபுக ழெஃகம் போலக்
கொடிபட மின்னிப் பாயின்றன் மழையே.

என்பது தலைமகன் சிறைப்புறமாகத் தோழி சொல்லியது. தலைமகள் சொல்லியதூஉமாம்.

—மதுரை மருதனிளநாகனார்.

பி-ம்: 2. நீர. 4 வீங்கிய நீத் 6. சேப்ப 8 வாடுகமன்றே.

313. பாலை

இனிப்பிறி துண்டோ வஞ்ச லோம்பென
வணிக்கவின் கவான்வர முயங்கி நெஞ்சம்

பிணித்தோர் சென்ற வாறுநினைந் தல்கலும்
குளித்துப்பொரு கயலிற் கண்பனி மல்க
5 வைகி வாக வெய்ய வுயிரா
இரவு மெல்லையும் படர்பட வருந்தி
யரவுநுங்கு மதியி னுதலொளி கரப்பத்
தம்மல தில்லா நம்மிவ ணொழியப்
பொருள்புரிந் தகன்றன ராயினு மருள்புரிந்து
10 வருவர் வாழி தோழி பெரிய
நிதியஞ் சொரிந்த நீவி போலப்
பாம்பூன் றேம்பும் வறுங்கூர் கடத்திடை
நீங்கா வம்பலர் கணையிடத் தொலைந்தோர்
வசிபடு புண்ணின் குருதி மாந்தி
15 யொற்றுச்செல் மாக்களி னொடுங்கிய குரல
இல்வழிப் படூஉங் காக்கைக்
கல்லுயர் பிறங்கல் மலையிறந் தோரே.

என்பது பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.
இப்பாட்டினுள் நீவி என்பது பை

—பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

(பி-ம்.) 2. கல்வர் வளர; 3 பிணைத்தலும். 15 கால். 16. படரு

314. முல்லை

†நீலத் தன்ன நீர்பொதி கருவி
மாமலை விசும்பதிர முழங்கி யாலியின்
னிலந்தண் ணென்ற கானங் குழைப்ப
இனந்தே ருழல்வ வின்குர லியம்ப
5 மறியுடை மடப்பிணை தழீஇப் புறவிற்

* இஃது உவமஉருபின்றி இன்னுருபு தன்பொருட்கண்ணும் வந்தது. † இதுமுன்பு தலைவிக்கு நிகழ்ந்த ஆற்றாமையும் அதுகண்டு தான் கலங்கியவாறும் தலைவற்குக் கூறியது என்பர் நச். (தொல் பொருள். 150.)

றிரிமருப் பிரலை பைம்பயி ருகள
வார்பெய லுதவிய கார்செய் காலை
நூனெறி நுணங்கிய கானவில் புரவி
கல்லெனக் கறங்குமணி யியம்ப வல்லோன்
10 வாய்ச்செல வணக்கிய தாப்பரி நெடுந்தேர்
ஈர்மபுற வியங்குவழி யறுப்பத் தீந்தொடைப்
பையு ளல்யாழ் செவ்வழி பிறப்ப
இந்நிலை வாரா ராயிற் றந்நிலை
யெவன்கொல் பாண வுரைத்திசிற் சிறிதெனக்
15 கடவுட் கற்பின் மடவோள் கூறச்
செயவினை யழிந்த மையல னெஞ்சிற்
றுனிகொள் பருவர றீர வந்தோ
யினிதுசெய் தனையால் வாழ்கநின் கண்ணி
வேலி சுற்றிய வால்வீ முல்லைப்
20 பெருந்தார் கமழும் விருந்தொலி கதுப்பி
னின்னகை யிளையோள் கவவ
மன்னுக பெரும நின் மலர்ந்த மார்பே.

என்பது வினைமுற்றிப் புகுந்த தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது

—மதுரை அளக்கர்ஞாழார்மகனார் மள்ளனார்.

பி-ம். 4 வினைமுதே 6—7 காரபெய 11. யிமைப்ப. 12. மறப்ப

315. பாலை

கூழையுங் குறுநெறிக் கொண்டன முலையுஞ்
சூழி மென்முகஞ் செப்புடன் எதிரின
பெண்டுணை சான்றன ளிவளெனப் பன்மாண்
கண்டுணை யாக நோக்கி நெருநையு
5 மயிர்த்தன்று மன்னே நெஞ்சம் பெயர்த்து
மறியா மையிற் செறியேன் யானே
பெரும்பெயர் வழுதி கூடல் அன்னதன்
னருங்கடி வியன்நகர்ச் சிலம்புங் கழியாள்

சேணுறச் சென்று வறுஞ்சுனைக் கொல்கிய
10 புறவுகருவின் றண்ட புன்காய் நெல்லிக்
கோடை யுதிர்த்த குவிகட் பசுங்கா
யறாஅ நாற் பளிங்கின் றுளைக்காசு கடுப்ப
வறநிலத் தாதிரு மத்தங் கதுமெனக்
கூர்வேல் விடலை பொய்ப்பப் போகிச்
15 சேக்குவள் கொல்லோ தானே தேக்கி
னகலிலை குவித்த புதல்போல் குரம்பை
யூனப்புழுக் கயரு முன்றிற்
கானங்கெழு வாழ்நர் சிறுகுடி யானே.

என்பது மகட்போக்கிய தாய் சொல்லியது.

—குடவாயிற்கீரத்தனார்.

பி - ம். 9 சுனைகோங்கி. 12. துளைக்காசு. 13. வறனிலத். 16. குவித்த.

316. மருதம்

*துறைமீன் வழங்கும் பெருநீர்ப் பொய்கை
யரிமல ராம்பன் மேய்ந்த நெறிமருப்
பீர்ந்த ணெருமைச் சுவல்படு முதுபோத்துத்
தூங்குசேற் றள்ளற் றுஞ்சிய பொழுதுபடப்
5 பைந்நிண வராஅல் குறையப் பெயர்ந்து
குருஉக்கொடிப் பகன்றை சூடி மூதூர்ப்
போர்செறி மள்ளரிற் புகுதரு மூரன்
றேர்தர வந்த தெரியிழை நெகிழ்தோ

* "உணர்ப்புவயின் வாரா ஊடல்உற்றோள்வயின் உணர்த்தல் வேண்டிய கிழவோன்பால் நின்று தான் வெகுண்டு ஆக்கிய தகுதிக் கண்" தோழிக்குக் கூற்றுநிகழும் என்பதற்கு இப்பாட்டினை உதாரணமாகக் கொண்டு, 'இது தோழி தலைவியைவெகுண்டு ஆக்கியவாறுகாண்க' என்றும், "அதுபுலந் துறைதல்வல்லியோரே துடலுமோரே" எனப் புலவியால் நின் இல்வாழ்க்கை குறைவுபடுமெனத் தோழி கூறியவாறுகாண்க" என்றுங்கூறுவர் நச். (தொல். பொருள் 150, 226)

ஞாகொள் கல்லா மகளிர் தாத்தரப
10 பரதத்தைமை தாங்கலோ விலனென வறிதுநீ
புலத்த லொல்லுமோ மனைகெழு மடந்தை
யதுபுலந் துறைதல் வல்லி யோரே
செய்யோ ணீங்கச் சில்பதங் கொழித்துத்
தாமட் டுண்டு தமிய ராகித்
15 தேமொழிப் புதல்வர் திரங்குமுலை சுவைப்ப
வைகுந ராகுத லறிந்து
மறியா ரம்மவஃ துடலு மோரே.

என்பது: தலைமகற்கு வாயில்நேர்ந்த தோழி தலைமகனை நெருங்கிச் சொல்லியது.

—ஓரம்போகியார்.

பி - ம்: 5. போதந்து 6 பரூஉகொடி. 7 போர்ச் செறி. 8. நெகிழ்த்தோர்.

317. பாலை

மாக விசும்பின் மழைதொழிற் துலந்தெனப்
பாஅ யன்ன பகலிருள் பரப்பிப்
புகைநிற வுருவி னறசிர நீங்கக்
குவிமுகை முருக்கின் கூர்நுனை வையெயிற்று
5 நகைமுக மகளி ரூட்டுகிர் கடுக்கு
முதிரா பலலித முதிரப் பாய்ந்துடன்
மலருண் வேட்கையின் சிதர்சிதர்ந் துகுப்பப்
பொன்செய் கன்னம் பொலிய வெள்ளி
நுண்கோ லறைகுறைந் துதிர்வன போல
10 வரவ வண்டின மூதுதொறுங் குரவத்
தோங்குசினை நறுவீ கோங்கல ருறைப்பத்
துவைத்தெழு தும்பித் தவிரிசை விளரி
புதைத்துவிடு நரம்பி னிமமென விமிரு
மானே முற்ற காமர் வேனில்
15 வெயிலவிர் புரையும் வீததை மராஅத்துத்

குயிலிடு பூசல் எம்மொடு கேட்ப
வருவே மென்ற பருவ மாண்டை
யில்லை கொல்லென மெல்லென நோக்கி
நினைந்தன மிருந்தன மாக நயந்தாங்கு
20 குள்ளிய மருங்கி னுள்ளம் போல
வந்துநின் றனரே காதலர் நந்துறந்
தென்னுழி யதுகொ லானே பன்னாள்
என்னையு மறிவுற வணங்கி
நன்னுதற் பாஅய பசலை நோயே.

என்பது: தலைமகன் வரவுணர்ந்த தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.

—வடமோதங்கிழார்.

இப்பாட்டினுட் கண்ணென்றது கட்டாச் சின்னக்குட்டை.

பி - ம். 12. தலைநிரை. 14. மானேமுற்ற. 16. எம்மொடு கொட்ப
21. நந்துறக்

318. குறிஞ்சி

கான மானதர் யானையும் வழங்கும்
வான மீமிசை யுருமுநனி யுரறும்
அரவும் புலியு மஞ்சுதக வுடைய
இரவழங்கு சிறுநெறி தமியை வருதி
5 வரையிழி யருவிப் பாட்டொடு பிரசம்
முழவுச்சேர் நரம்பி னிம்மென விமிரும்
பழவிற லோரத்தலைப் பயமலை நாட
மன்றல் வேண்டினும் பெறுகுவை யொன்றோ
இன்றுதலை யாக வாரல் வரினே

“ஆற்றது தீமை அறிவுறு கலக்கம்” என்ற பகுதியினுட் கலக்கம் எனப் பொதுப்படக் கூறியவதனால், ஆற்றிடை ஏதமின்றிச் சென்றமைதோன்ற ஆண்டு ஓர்குறி செய்க எனக் கூறுவனவுங் கொள்க எனக்கூறி, “வரினே, யெம்முறு துயரமொ டியாமிவ ணொழிய நின்னுய்யபயிர் குறிநிலை கொண்டகோட்டை ஊதல் வேண்டுமோ சிறிது என்றவாறு காண்க என்பார் நச். (தொல். பொருள். 114).

10 னெம்முறு துயரமொ டியாமிவ ணொழிய
வெறிகண்டு பெயருங் காலை யாழநின்
கற்கெழு சிறுகுடி யெய்திய பின்றை
யூரல வெண்மொற் றிதே வேட்டொடு
வேய்பயி லழுவத்துப் பிரிந்தநின்
15 னாய்பயிர் குறிநிலை கொண்ட கோடே.

என்பது இரவுக்குறிவந்த தலைமகனை வரவுவிலக்கி வரைவுகடாயது.

—கபிலர்.

இதனகருத்து வேண்டியது முடிக்கும் என்பது.

பி - ம் 4. வரவழுங. 6. மெனமெல. 10. யெமுறுதுயரா நாமிவ.

319. பாலை

மணிவாய்க் காக்கை மாநிறப் பெருங்கிளை
பிணர்வீ பூலைத் தலைக்குசினை பயிறிய
கொடுவி லெயினர் குறும்பிற கடக்கும்
கடிவினை மறவர் வில்லிடத் தொலைந்தோர்
5 படுபிணங் கவரும் பாழ்படு நனந்தலை
யணங்கெனை யுருத்த நோக்கி னையெனை
நுணங்கிய நகைபயி லொண்கேழ் மாமைப்
பொன்வீ வேங்கைப் புதுமலர் புரைய
நன்னிறத் தெழுந்த சுணங்கணி வனமுலைச்
10 சுரும்பார் கூந்தற் பெருந்தோ ளிவள்வயிற்
பிரிந்தனி ராகுவ சூழி னரும்பொரு
ளெய்துக மாதோ நுமக்கே கொய்தழைத்
தளிரே ரன்ன தாங்கரு மதுகையள்
மெல்லிய ளிளைய ளனையே ரன்பினள்
15 செல்வே மென்னு நும்மெதி
ரொழிகே மென்னு மொண்மையோ விலளே.

என்பது: செலவுணர்த்திய தலைமகற்குத் தோழி செலவழுங்கச் சொல்லியது.

—எருக்காட்டூர்த் தாயங்கண்ணனார்.

பி-ம் 1 பாணிற. 8 புனை யு 12. - 13. கொய்துழைஇ ஒளிபேடன் ணி நாங்குரு மயமைநயள 14 மெலலியல 16 பொழியோமே.

320 நெய்தல்

பகுக்குறிமைப் பரப்பின் வாங்குவிசைக் கொளாஅழுந்த
திரிமேலான் றந்த கடுங்கண் வயமீன்
றலைப்புயமாரி பலகுறு செலவத் தங்கையர்
விழுவயர் பாக்கை விலையெடப் பகரும்
5 கானலந் சிறுகுடிப் பெருநீர்ச் சேர்ப்ப
மலரே ருண்கணெந் தோழி யெவவ
மலர்வாய் நீங்கநி பருவாயப் பொய்பயிலு
நெடுங்கழி துழைஇய குறுங்கா லன்னம்
படியப்பட வெக்க ரஞ்சிறை யுளருந்
10 கடவுண்மரப் புன்னைத் தாதயாரி பெருந்துறை
நடுங்கயிர் பொழுதுக கொடிஞ்சி நெடுந்தேர்
வரைப் பாய்மை சிலைப்ப வருதி
கொண்டுதி துண்ட ஞான்றை
சூளும் பொய்யோ கடலறி கரியே.

என்பது. பகற்குறிக்கணவந்த தலைமகனைத் தோழி வரைவுகடாயது

—மதுரைக் கூலவாணிகன் சீத்தலைச்சாத்தனா

பி - ம் 3. செல்வாந்தனை. 4. நுவலு 9. கடும்பூ பெக்க பொரு சிறை. 14 கடலறி கடனே. * சீதங்கஞ்சாதநன

321. பாலை

பசித்த யானைப் பழங்கண் ணன்ன
வறுந்தலை முகந்த கோடைத் தெவ்விளி
விசித்துவாங்கு பறையின் விடாகத் தியம்பும்
கதிர்பய லமட்டிலை யுயாஇய புகலேறு
5 புதிர்க்கா பிருப்பை வெண்பூ வுண்ணு
நான்குரல் விளிக்குஞ் சேண்பால வியன்சுரம்
படுமணி யினநிரை யுரைஇய கோவலர்

விடுநில முடைதந்த கழாப்புறக் கூவற்
கன்றுடை மடப்பிடி களிறொடு தடவரும்
10 புன்றலை மன்றத் தங்குடிச் சீறூர்த்
துணையொடு துஞ்சி யிருக்குங் கொல்லோ
கலையோ டஞ்சாக் கடுங்கட் காளையொ
டெல்லி முன்னுறச் செல்லுங் கொல்லோ
வெவ்வினை செய்யுங்கொ லென்றுகொ லம்ம
15 வரிபெய்து போதிந்த செறிவிலம் கழீஇ
யாயறி வுறுத லஞ்சி
வேயுயர் பிறங்கன் மலையிறந் தோளே.

என்பது, மகட்போக்கிய செவிலி சொல்லியது.

—கயமனார்.

பி-ம். 8. விடுநிலங்கவர். 9. கங்குலவல். 16. யாயறி நுணைக லஞ்சி.

322. குறிஞ்சி

ஐயங்குமலைப் பின்னர் தெருட்டியப் பாயும் மலைஞாயிறு,
மயங்குதுளி பொழிந்த பானாட் கங்குல்
ஓராக் காம மடவுநின் னுழையா
இறுவரை வீழ்நீ ரடுங்கித் தெருமரப்
5 பாம்பெறி கோலிற் றமியை யாகித்
தீதப்புதி கொல்லோ நெஞ்சே யருவியைக்
களிறுகண் கூடிய வாண்மயங்கு ஞாட்பின்
ஒளிறுவேற் றானைக் கடுந்தேர்த் திதியன்
வருபுன லிழிதரு மரம்பயி லிறும்பிற்
10 பிறையுறழ் மருப்பிற் கடுங்கட் பன்றிக்
குறையாக் கொடுவரி குழுமுஞ் சார
லறையுறு தீந்தேன் குறவ ரறுப்ப
முயலுநர் முற்றா வேற்றரு நெடுஞ்சிமைப்
புகலரும் பொதியில் போலப்
15 பெறலருங் குரையளெம் மணங்கி யோளே.

என்பது அல்லகுறிப்பட்டுப் போகின்ற தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச்
சொல்லியது

—பரணர்.

(பி - ம்) 10 - 11. 'பனைறி குலைறயாக' 11 - 12 'சோலை மறையுறு'.
14 'போதும்'. 15. 'பெரும்பெருங் குன்றமனைய'

323. பாலை

இம்மென் பேரலர் இவ்வூர் நம்வயிற்
செய்வோர் ஏசுசொல் வாடக் காதலர்
வருவர் என்பது வாய்வது ஆகக்
ஐய செய்ய மதனில சிறியநின்
5 அடிநில னுறாஅ தசைஇய பையத்
நடவா லொதுக்கந் தகைகொள வியம்பிய
காணிய வம்மோ கற்புமேம் படுவி
பலவுப்பல தலைஇய வேய்பயி லடுக்கத்
தியாணர்ச் செவ்வான் கடுப்ப வானத்து
10 வயங்குகதிர் மழுங்கப் பாஅய்ப் பாடின்
மடாஅ விழுக்குறுங் கடுப்புரை செற்ப
[illegible] யழிஞாளி கலிலுங்
காவிரிக் குன்றமொடு நெறியா றுறுப்பே.

என்பது பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.

— பறநாட்டுப் பெருங்கொற்றனார்.

இப்பாட்டு அதிகாரமேற்கொண்டது.

(பி - ம்) 4 - 5 'வாயவதாக ஐய'. 9. 'செம்மலின்'

324. முல்லை

1 விருந்தும் பெறுகுநள் போலும் திருந்திழைத்
தடமென் பணைத்தோள் மடமொழி அரிவை

1 தலைவன் மீளுங்கால் விருந்து பெறுகுவள்கொல்லென இளை
யோர் தலைவியிலையுரைத்தலுக்கு இப்பாட்டினை உதாரணமாகக்
காட்டி, "வளராப்பிள்ளை" - அவர்கள் தங்களுக்கு வளராப்பிள்ளை
யென்னுமாம்' என்றும் கூறுவர் நச். (தொல். பொருள் 170)

தளிரியற் கிள்ளை யினிதினி னெடுத்த
வளராப் பிள்ளைத் தூவி யன்ன
5 உளர்பெயல் வளர்த்த பைம்பயிர்ப் புறவிற்
பறைக்க ணன்ன நிறைசுனை தோறுந்
துளிபடு மொக்குட் டுள்ளுவன சாலத்
தொளிபொரு பொகுட்டுத் தோன்றுவன மாய
வளிசினை யுதிர்த்தவின் வெறிகொள்பு தாஅய
10 சிரற்சிற கேய்ப்ப வறற்கண் வரித்த
வண்டுண் ணறுவீ துமித்த நேமி
தண்ணில மருங்கிற் போழ்ந்த வழியுள்
நிரைசெல பாம்பின் விரைபுநீர் முடுகச்
செல்லு நெடுந்தகை தேரே
15 முல்லை பாலை நகாபுக லாய்ந்தே.

என்பது வினைமுற்றிய தலைமகனைக் கருத்தினோந்து [illegible] சொல்லியது.

— ஒக்கூர் மாசாத்தியார்.

பி-ம்: 1. பெறுகுவள் 2 மடமா வரிவை 4. வளர்மாம் பிள்ளை. 13. விரையு நீர்.

325. பாலை

அம்ம வாழி தோழி காதலர்
வெண்மணை ணிவந்த பொலங்கலை நெடுநகர்
நளியிருங் கங்குற் புணர்குறி வாய்த்த
களைஞு கைபமிக வளர்ந்தன் றன்னை
5 முட்கொண் டோரான் காக்கும் [illegible]
திவலுறுப் பெவ்வேற் வளியவெல் [illegible]
பாடுநடைப் பொலிந்த புகற்சியி மருதி
கொள்ளளைப் பலித்த வதியன் பின்றை

மல்லரைப் பைக்கிளை கண்ணகன் றாங்கு
10 பழையன் ஒழிந்த கானகடற் றருஞ்சுரம்
வெய்ய மண்ணின் மைவெயில் நாணீஇய
தண்மழை பொருநாட் டலைபுக வொன்னுத
லொளியிய வரிவை நின்னொடு செலவுந்
இன்று மான்றனை யாகெனப் பன்றை
15 யறலவி ஒராமொடு விளைவி பருஇ
வெல்லைப் பெரும்பிறி தாக வடாஅது
நல்வேற் பாணன் நன்னாட் டுள்ளதை
வாட்கண் வானத் தென்றாழ் நீளிடை
பாட்டொல யானை யதர்பாக் கலத்துந்
20 சோலை யத்த மாலைப் போகி
யொழியா நோவேறு மகிழ
பரிவெரு நெஞ்சொடு மேயதரு படலே.

என்பது: 'கொண்டுநீங்கக் கருதி யொழிந்த தலைமகன் பிரிவின்கட் டலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

—மாமூலனார்.

இப்பாட்டு † களவின்வழிப் பாலை.

பி-ம்: 1 வலர்ந்தன்றன்னையும். 6. ஞாயிறு வெம்ம 7—8 நடுகொள்ளவர் பனைப்படலி; வம்பலர் பிணிந்த. 9 கண்ணகந்தன்ன. 15 யுழ 17 பல்வேற்பாணர் நன்னாட். ' தலைமகன் குறிப்பறிந்த தோழி இயல் தலைமகட்கு. † களவில்வழிப்பாலை.

326. மருதம்

ஊரல் அவ்வா யுருத்த தித்திப்
பேரமர் மழைக்கட் பெருந்தோட் சிறுநுத
னல்ல ளம்ம குறுமகள் செல்வர்
கடுந்தேர் குழித்த ஞெள்ள லாங்க
5 ணெடுங்கொடி நுடங்கு மட்ட வாயி
லிருங்கதிர்க் கழனிப் பெருங்கவி னன்ன
நலம்பா ராட்டி நடையெழிற் பொலிந்து

விழவிற் செலீஇயர் வேண்டுமே வென்வேல்
இழைபணி யானைச் சோழன் மறவன்
10 கழையளந் தறியாக் காவிரிப் படப்பைப்
புனன்மலி புதவிற் போஒர் கிழவோன்
பழைய னோக்கிய வேல்போற்
பிழையல கண்ணவ ணோக்கியோர் திறத்தே.

என்பது தோழி தலைமகனை வாயின்மறுத்தது.

— பரணர்.

பா - ம்: 1. ஊரலவல்வாய்; ஊறலவ்வாய். 9 சோழர் மறவன். 11. புறவிற் கிழவோன்.

327. பாலை

இனையாறு மிம்மையும் புணர்வும் பிரிவு
நன்பக லமையமு மிரவும் போல
வேறுவே றியல வாகி மாறெதிர்ந்
துளவென வுணர்ந்தனை யாயி னொருநூ
5 றின்று வெஞ்சுர நன்னசை துரப்பத்
துன்னலு தகுமோ துனிவி னெஞ்சே
செல வலித்தனை யாயின் யாமது
பிணிதலுஞ் செய்கியோ வெம்மே கவர்கதி
ராவி யவ்வரி நீரென நசைஇ
10 மாதவப் பரிக்கு மாறிரங்கு நனந்தலைக்
களர்கால யாத்த கண்ணகன் பரப்பிற்
செவ்வரைக் கொழிநீர் கடுப்ப வரவி
னவ்வரி யுரிவை யணவரு மருங்கிற்
புற்றரை யாத்த புலர்சினை மரத்த
15 மைந்நிற வுருவின் மணிக்கட் காக்கை
பைந்நிணங் கவரும் படுபிணக் கவலைச்
சென்றோர் செல்புறத் திரங்கார் கொன்றோர்
கோல்கழி பிரங்கு மதர
வெய்ப்பயி லழுவ மிறந்த பின்னே.

என்பது, பொருள்கடைக் கூட்டிய *நெஞ்சினைக் கழறியது.

—மருங்கூர்ப்பாகைச் சாத்தன் பூதனார்.

பி - ம்: 5. [illegible] 8 [illegible]. 9 [illegible]. 11 பாம்பின். *நெஞ்சிற்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

328. குறிஞ்சி

முறையுறை [illegible] வலனேர்பு [illegible]
[illegible] தன்ன முழக்கத் தேறொடு
[illegible] பொழிந்த நள்ளென் யாமத்து
[illegible] பாறை
5 அரவின் [illegible] பிறைமுகம் பொருந்தித்
துணிய [illegible] அசைஇக் கங்குல்
தனிநிலை [illegible] முனிவேகா
[illegible]
[illegible] பரந்துபட [illegible]
10 முயங்குதொறு முயங்குதொறு முயங்க முகந்து [கொண்
டடக்குவம் மன்னே தோழி மடப்பிடி
மழைதவழ் சிலம்பிற் கடுஞ்சூ லீன்ற
கழைதின் யாக்கை விழைகளிறு தைவர
வாழையஞ் சிலம்பிற் றுஞ்சுஞ்
15 சார னாடன் சாயன் மார்பே.

என்பது: இரவுக்குறிச் சிறைப்புறமாகத் *தோழி சொல்லெடுப்பத் தலைமகள் சொல்லியது.

-மதுரைப் பண்ட†வாணிக னிளந்தேவனார்.

பி - ம்: 1. வழையமைய; வரையமல. 3. டிரவுப் பெயல் 5 முயங்கிக். 6. துணிக்கண்ணகல. 7. னீதலினியைந்த நண்பா 7-8. முனிதகோற்று. 10. முயங்கு தோறு முயங்க. *தோழிக்குத் தலைமகள். †வாணிக னீழன்றேவனார்; னிளான்றேவ.

329. பாலை

பூங்கணு ணுதலும் பசப்ப நோய்கூர்ந்
தீங்கியான் வருந்தவு நீங்குத லுணர்ந்து
வாழ்தல் வல்லுந ராயிற காதலர்
குவிந்த குரம்பை யங்குடிச் சீறூர்ப்
5 படுமணி யியம்பப் பகலியைந் தூபணர்
கொடுநுகம் பிணித்த செங்கயிற் றொழுகைப்
பகடயாக கொள்ளும் வெம்முனைத் துகளொடுக்
தெறிவளி சுழற்று மத்தஞ் சிறிதரைந
தேகுவர் கொல்லோ தாமே பாய்கொள்
10 புறவெரி நொடிக்குரு சிறுவரிக் குருளை
நெடுநல் யானை நீர்நசைக் கிட்ட
கைகறித் தூறா மைதூங் கிறும்பிற்
புலிபுக கினும் வறுஞ்சுனைப
பனிபடு சிமையப பன்மலை யிறந்தே.

என்பது: பிரிவிடைவேறுபட்ட தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. பிரிவுணர்த்தியதோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியதூஉமாம்.

—உறையூர் *முதுகூத்தனார்.

பி - ம்: 3. ரேழி. 7. பகடசாக்கொள். 10. புறவெரி. 14. பயனமலை. *முதுகூற்றன்.

330. நெய்தல்

கழிப்பூக் குற்றுங் கான லல்கியும்
வண்டற் பாவை வரிமணை யயர்ந்து

* இப்பாட்டில் "அறியாமையின் அயர்ந்த நெஞ்சமொடு" என்பது தன்வயினுரிமை என்றும், 'இகந்து மாயும்' என்பது அவன்வயிற்பரத்தைமை என்றும், "கழிப்பூக் குற்றுங் கான லல்கியும்" எனறாற்போலச் சிலபொருளை ஒழிந்தது சில பொருண்மேனிற்றல் உரையிற்கொள்க" என்றுங் கூறுவர் நச். (தொல். பொருள். 111., சொல். 53.)

மின்புறம புரைமுது மினிவரப பணிநதுந்
தன்றாயர் வெளிபபடத் தவறி நந்துய
5 அறிபர் மையி னயர்ந்த நெஞ்சமொடு
செலலு மன்றோ மெலலம் புலம்பன்
செலவோன் பெயர்புறத திரங்கி முன்னின்று
தகைஇய சென்றவெ னிறையி னெஞ்ச
மெய்யின்று கொலலோ தானே யெயதியுங்
10 காமஞ் செயப நாணின்று கொலலோ
வுதுவ காணவ நூர்ந்த தேரே
குடை வெண்மணற குவவுமிசை யானறு
போககர்த தாழை மடலவயி னானு
மாயகொடிப் பாசடும்பு பரிய வூர்பிழிபு
15 சிறுகுடிப் பரதவர் பெருங்கடன் மடுத்த
கடுஞ்செலற் கொடுந்திமில போல
நிவந்துபடு தோற்றமொ டிகநதுமா யும்மே.

என்பது தலைமகனுக்குக்குறைநேர்ந்த தோழி தலைமகட்குக் குறை நயப்பக்கூறியது.

—உலோச்சனார்.

பி - ம்: 4. வெளிப்படவிரீஇ; தொநதுயிர். 5 னயாந்தெநெஞ். 7. இயங்கி. 11. வுதுக்காண.

331. பாலை

நீடுநிலை யரைய செங்குழை யிருப்பைக்
கோடுகடைந் தன்ன கொள்கே வானபூ
வாடுபா தன்ன வினை லெண்கின்
சேடுசினை யுரீஇ புண்ட மிசசில
5 பைங்குழைத் தழையர் பழையா ளகளிர
கண்டிர னீளமை கடிப்பிற் றொகுத்துக
குன்றகச சிறுகுடி மறுகுதொறு மறுகுமஞ்
ஓழார் நாடு பலபிறக் கொழியச
செலவ ரு மன்பினை தோழி யென்று

10 மருந்துறை முற்றிய கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்ப்
பாண ரார்ப்பப் பலகல முதவி
நாளவை யிருந்த நனைமகிழ்த் திதியன்
வேளிரொடு பொரீஇய கழித்த
வாள்வா யன்ன வறுஞ்சுர மிறந்தே.

என்பது தலைமகன் பிரிவின்கண்ணே தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது. இப்பாட்டிற் பழையமகளிரென்பது வேட்டுவிச்சியரையும் உழத்தியரையும்.

—மாமூலனார்.

பி - ம். 3 வாடியொத்தன்ன 4. மருடு சிலையுரைஇ 5 தழையுரமபழையா. 6. னீடமைகதியிற. 7-8. மறுகு, மஞ்சி லூர நாடுபிறக 12. மகிழ்திதியன. 13. பொரீஇககழித்த. 14 வருஞ்சுர

332. குறிஞ்சி

முளைவளர் முதல மூங்கின் முருக்கிக்
கிளையொடு மேய்ந்த கேழ்கிளர் யானை
நீர்நசை மருங்கி னிறம்பார்த் தொடுங்கிய
பொருமுர ணுழுவை தொலைச்சிக் கூர்நுனைக்
5 குருதிச் செங்கோட் டழிதுளி கழாஅக்
கன்முகை யடுக்கத்து மென்மெல வியலிச்
செறுபகை வாட்டிய செம்மலொ டறுகால்
யாழிசைப் பறவை யிமிரப் பிடிபுணர்ந்து
வாழையஞ் சிலம்பிற் றுஞ்சு நாட
10 னின்புரைத் தக்க சாயலெ னொன்றி
யன்புரைத் தடங்கக் கூறிய வின்சொல்
வாய்த்தன வாழி தோழி வேட்டோர்க்
கமிழ்தத் தன்ன கமழ்தார் மார்பின்
வண்டிடைப் படாஅ முயக்கமுந்
15 தண்டாக் காதலுந் தலைநாட் போன்மே.

என்பது இரவுக்குறிச் சிறைப்புறமாகத் தோழிக்குத் தலைமகள் இயற்பட மொழிந்தது.

—கபிலர்.

பி - ம் 1. முழைவளர். 3. நிம்பாதொடங்கிய. 5 செங் கோட்டுப். 6 கண்முகை. 7 வாட்டியச செம்மல். 10. சாய லெனநீ 15 நாள்போன் தலைமகள்சொல்லியது.

333. பாலை.

யாஅ வொண்டளி ரரக்குவிதிர்த் தன்னநின்
னாக மேனி யம்பசப் பூர
வழிவுபெரி துடையை யாகி யவர்வயிற்
பழிதலைத் தருதல் வேண்டுதி மொழிகொண்
5 டாங்க லொல்லுமோ மற்றே யாங்குநின்
னெவ்வம் பெருமை யுரைப்பிற் செய்பொருள்
வயங்கா தாயினும் பயங்கெடத் தூக்கி
நீடலர் வாழி தோழி கோடையிற்
குருத்திறு புக்க வருத்தனு சொலாது
10 தூயவுடைத் துய்த்தலை கூம்பு திரங்கிய
வேனில் வெளிறறுப்பனை போலக் கையெடுத்
தியானைப் பெருநிரை வானம் பயிரு
மலைச்சு ரிகந்தன ராயினு நிலைபெயர்ந்து
நாளிடைப் படாது வருவர் நமரெனப்
15 பயந்தரு கொள்கையி னயந்தலை திரியாது
நின்வா யின்மொழி நன்வா யாக
வருவ ராயினோ நன்றே வாரா
தவணர் காதல ராயினு மிவணம்
பசலை மாய்த லெளிதுமற் றில்ல
20 சென்று தேர்ந்துச் செய்வினை முற்றி
மறுதர லுள்ளத்த ரெனினுங்
குறுகுபெரு நசையொடு தூதுவரப் பெறினே.

என்பது பிரிவிடைவற்புறுத்துந் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது

—கல்லாடனார்.

பி-ம். 7 தாயினுமயங். 10 தூமயிடை. 13. மலைசசே; நிலைப் பெயர். 14 நாளிடைப்படாமை 15 திரியா 17 வருவா 18 தவணராகு காதல. 22. குறுவெரு

334. முல்லை

ஓடா நல்லேற் றுரிவை தைஇய
ஆடுகொள் முரச மிழுமென முழங்க
நாடுதிறை கொண்டன மாயிற் பாக
பாடிமிழ் கடலி னெழுந்த சும்மையொடு
5 பெருங்களிற் றுத்த தடக்கை புரையக் கால்வீழ்த்து
திருப்பிடித் தொழுதியி னீண்டுவன குழீஇ
வணங்கிறை மகளி ரயர்ந்தன ராடுங்
கழங்குற ழாலியொடு கதழுறை சிதறிப்
பெயறொடங் கின்றால் வானம் வாளின்
10 வயங்குசிறை யன்னத்து நிரைபறை கடுப்ப
நால்குடன் பூண்ட கானவில் புரவிக்
கொடிஞ்சி நெடுந்தேர் கடும்பரி தவிரா
தினம்பயி லகவுங் கார்கொள் வியன்புனத்து
நோன்சூட் டாழி யீரநிலந் துமிப்ப
15 வீண்டே காணக் கடவுமதி பூங்கேழ்ப்
பொலிவன அமர்த்த வுண்கண்
ஒலிபல் கூந்த லாய்சிறு நுதலே.

என்பது வினைமுற்றிய தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

—*மதுரைக் கூத்தனார்.

பி-ம். 2 மெழுமென 5 கால்வீழ்க் 7. ரமர்ந்தன 10. வயங்குசிறை யன்னத. 14. நீந்துமி ஞெலிப்ப; யீரதுமி ஞெலிப்ப.

*மதுரைக்கடாரத்தனார்; மதுரைக் கந்தரத்தனார்; மதுரைக் கோடரத்தனார்.

335. பாலை

இருள்படு நெஞ்சத் திடும்பை தீர்க்கு
மருணன் குடைய ராயினு மீதல்
பொருளில் லோர்க்கஃ தியையா தாகுதல்
யானு மறிவென் மன்னே யானைதன்
5 கொன்மருப் பொடியக் குத்திச் சினஞ்சிறந்
தின்னா வேனி லின்றுணை யார
முளிசினை மராஅத்துப் பொளிபிளந் தூட்டப்
புலம்புவீற் றிருந்த நிலம்பகு வெஞ்சுர
மரிய வல்லமன் னமக்கே விரிதா
10 ராடுகொண் முரசி னடுபோர்ச் செழியன்
மாட மூதூர் மதிற்புறந் தழீஇ
நீடுவெயி லுழந்த குறியிறைக் கணைக்காற்
றொடையமை பன்மலர்த் தோடுபொதிந் தியாத்த
குடையோ ரன்ன கோளமை யெருத்திற்
15 பாளை பற்றழிந் தொழியப் புறஞ்சேர்பு
வாள்வடித் தன்ன வயிறுடைப் பொதிய
நாளுறத் தோன்றிய நயவரு வனப்பி
னாரத் தன்ன வணிகிளர் புதுப்பூ
வாருறு கவரியின் வண்டுண விரிய
20 முத்தி னன்ன வெள்வீ தாஅ
யலகி னன்ன வரிநிறக் காலி
நகைநனி வளர்க்குஞ் சிறப்பிற் றகைமிகப்
பூவொடு வளர்ந்த மூவாப் பசுங்காய்
நீரினு மினிய வாகிக் கூரெயிற்
25 றமிழ்த மூறுஞ் செவ்வா
யொண்டொடிக் குறுமகட் கொண்டனஞ் செலினே.

என்பது: தலைமகன் பொருள்கடைக்கூட்டிய நெஞ்சினைக்கழறிச் செலவழுங்கியது.

—மதுரைத் தத்தங்கண்ணனார்.

பி - ம். 5. கோண்மருப் 8. நிலம்படு 9. வல்ல நமக்கே 13. றொடையமை பலமலர் கொடு 19. வாடுறு கவரி விரீஇய.

336. மருதம்

குழற்கால் சேம்பின் கொழுமட லகலிலைப்
பாசிப் பரப்பிற் பறழொடு வதிந்த
வுண்ணாப் பிணவி னுயக்கஞ் சொலிய
நாளிரை தரீஇய வெழுந்த நீர்நாய்
5 வாளையொ டுழப்பத் துறைகலுழ்ந் தமையிற்
றெண்கட் டேறல் மாந்தி மகளிர்
நுண்செய லங்குட மிரீஇப் பண்பின்
மகிழ்நன் பரத்தைமை பாடி யவிழிணர்க்
காஞ்சி நீழற் குரவை யயருந்
10 தீம்பெரும் பொய்கைத் துறைகே ழூரன்
றேர்தர வந்த நேரிழை மகளி
ரேசுப வென்பவென் னலனே யதுவே
பாக னெடிதுயிர் வாழ்தல் காய்சினக்
கொல்களிற் றியானை நல்கன் மாறே
15 தாமும் பிறரு முளர்போற் சேறன்
முழவிமிழ் துணங்கை தூங்கும் விழவின்

---

* தானும் உரிமைபூண்டமைபற்றி மனையோளொடு தானும் ஒத்தாளாகக்கருதுதலின், தன்னை ஒக்கும் ஏனைமகளிரின் தன்னை விசேடமுண்டாகக் குறித்துக்கொண்ட கோட்பாட்டின்கண் காமக்கிழத்தி புலந்து கூறுவள் என்பதற்கு இப்பாட்டினைக்கொண்டு, "இதனுள் யானவண் வாரா மாறே எனத் தான் மனையோளைப்போல இல்லுறைதல்கூறி, ஆண்டுச்செல்லிற் சுடரொடு திரியும் நெருஞ்சிபோல ஏனைமகளிரை யான் செல்வுழிச் செல்லும் சேடியர்போலத்திரியும்படி பணிக்கொள்வல் எனக்கூறியவாறு காண்க" என்பர் நச். உவமிக்கப்படும் பொருள் இழிந்துவரல்வேண்டும் என்றதற்கு "மாரி யம்பின் மழைத்தோற் சோழர்" என்ற அடியினை உதாரணங் காட்டுவர் பேரா. (தொல். பொருள். 151., 278.)

யானவண் வாரா மாறே வரினே, வானிடைச்
சுடரொடு திரிதரு நெருஞ்சி போலப்
என்னொடு திரியே னாயின் வெண்வேல்
20 மாரி யம்பின் மழைத்தோற் சோழர்
வில்லீ ராடு குறும்பின் வல்லத்துப் புறமிளை
ஆரியர் படையி னுடைகவென்
னேரிறை முன்கை வீங்கிய வளையே.

என்பது: நயப்புப்பரத்தை இற்பரத்தைக்குப் பாங்காயினார் கேட்பச் சொல்லியது. இப்பாட்டில் மழைத்தோல் என்பது தோற்கிடுகு.

—பாவைக்கோட்டிலார்.

பி-ம்: 1. புழற்காற்; நூற்காற். 2 பாசிலைப்பரப்பின்; 4 தழீஇய, 5. ஒழுப்பதுதுறை 7. குடமரீஇ. 8. பரத்தை பாடிய; பாடிய வீழ்நா. 17—18 வரினே, சுடரொடு. 21. வல்லத்துக் குறுமிளை.

337. பாலை

சாரல் யாஅத் துயர்சினை குழைத்த
மாரிப் பிண்டித் தளிரன்ன மேனிப்
பேரமர் மழைக்கண் புலம்புகொண் டொழிய
ஈங்குப் பிரிந் துறைத லினிதன் றாகலி
5 னவண தாக பொருளென் றுமணர்
கணநிரை யன்ன பலகாற் குறும்பொறைத்
தூதொய் பார்ப்பான் மடிவெள் ளோலைப்
படையுடைக் கையர் வருதொடர் நோக்கி
யுண்ணா மருங்கு லின்னோன் கையது
10 பொன்னு குதலு முண்டெனக் கொன்னே
தடிந்துடன் வீழ்த்த கடுங்கண் மழவர்
திறனில் சீறூர் வறுமை நோக்கிச்
செங்கோ லம்பினர் கைந்நொடியாப் பெயரக்
கொடிவிடு குருதித் தூங்குடர் கறீஇ

15 வரிமரா லியவி னொருநரி பேற்றை
வெண்பா லிமைகருங் கண்பறி கவலைக்
கள்ளி நீழற் கதறுபு வதிய
மழைகண் மாறிய வெங்காட் டாரிடை
யெமியங் கழிதந் தோயே பனியிருட்
20 பெருங்கலி வானந் தலைஇய
விருங்குளிர் வாடையொடு வருந்துவ ளனவே.

என்பது முன்னொருகாலத்துப் பொருள்வயிற் பிரிந்துவந்த தலைமகன் பின்னும் பொருள்கடைக் கூட்டிய நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

பி-ம்: 8. கையர் தேரநோக்கி. 11. கடிநதுடன் வீழ்ந்த 14 தழீஇ; கதீஇ. 18. மழைக்கணமாறிய 21. வருந்துவனெனவெ

338. குறிஞ்சி

குன்றோங்கு வைப்பி னாடுமீக் கூறு
மறங்கெழு தானை யரச ருள்ளு
மறங்கடைப் பிடித்த செங்கோ லுடனமர்
மறஞ்சாய்த் தெழுந்த வலனுயர் திணிதோட்
5 பலாபுகழ் திருவிற் பசும்பூட் பாண்டிய
னணங்குடை யுயர்நிலைப் பொருப்பிற் கவாஅன்
சினையொண் காந்த ணாறு நறுநுதற்
றுணையீ ரோதி மாஅ யோள்வயி
னுண்கோ லவிர்தொடி வண்புறஞ் சுற்ற
10 முயங்க லியையா தாயினு மென்றும்
வயவுறு நெஞ்சத் துயவுத்துணை யாக
வொன்னார் தேஎம் பாழ்பட நூறுந்
துன்னருந் துப்பின் வென்வேற் பொறைய
னகலிருங் கானத்துக் கொல்லி போலத்
15 தவாஅ லியரோ நட்பே யவள்வயி
னறாஅ லியரோ தூதே பொறாஅர்

விண்பொரக் கழித்த திண்பிடி யொள்வாட்
புனிற்றான் றரவி னிளையர் பெருமகன்
தொகுபோர்ச் சோழன் பொருண்மலி பாக்கத்து
20 வழங்க லானாப் பெருந்துறை
முழங்கிரு முந்நீர்த் திரையினும் பலவே.

என்பது அல்ல குறிப்பட்ட தலைமகன் றனெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—மதுரைக் கணக்காயனார்.

பி-ம். 9 வனப்பிறசுற்ற; யனபுறசுறற 17 கணமபொரக கழிதத; விணபெறககழிதத.

339. பாலை

வீங்குவிசைப் பிணித்த விரைபரி நெடுந்தேர்
நோன்கதிர் சுமந்த வாழியாழ் மருங்கிற்
பாம்பென முடுகுநீ ரோடக் கூம்பிப்
பறறுவிடு விரலிற் பயறுகா யூழ்ப்ப
5 அறுசிர நின்றன்றாற் பொழுதே முற்பட
ஆள்வினைக் கெழுந்த வசைவி லுள்ளந்
தாண்மை வாங்கக் காமந் தட்பக்
கவைபடு நெஞ்சங் கட்கண் ணகைய
இருதலைக் கொள்ளி யிடைநின்று வருந்தி
10 யொருதலைப் படாஅ வுறவி போன்றனெ
னோங்கெ லளியன் றானே யாக்கைக்
குயிரியைந் தன்ன நட்பி னவ்வுயிர்
வாழ்த லன்ன காதல்
சாத லன்ன பிரிவரி யோளே.

என்பது போகாநின்ற தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—†நரைமுடி நெட்டையார்.

பி-ம். 6. வசையிலுள்ள. 12 குயிரிநதனன. குயிரிடததன்ன

†நரைமுடி நெட்டையார்.

340. நெய்தல்

* பன்னா ளெவ்வந் தீரப் பகல்வந்து
புன்னையம் பொதும்பி னின்னிழற் கழிப்பி
மாலை மால்கொள நோக்கிப் பண்ணாய்ந்து
வலவன் வண்டே ரியக்க நீயுஞ்
5 செலவுவிருப் புறுத லொழிகதில் லம்ம
செல்லா நல்லிசைப் பொலம்பூட் டிரையன்
பல்பூங் கானற் பவத்திரி யன்னவிவ்
ணலனெழி லிளநலந் தொலைய வொல்லெனக்
கழியே யோத மல்கின்று வழியே
10 வள்ளெயிற் றரவொடு வயமீன் கொட்குஞ்
சென்றோர் மன்ற மான்றின்று பொழுதென
நின்றிறத் தவலம் வீட வின்றிவட்
சேப்பி னெவனோ பூக்கேழ் புலம்ப
பசுமீ னொடுத்த வெண்ணெல் மாஅத்
15 தயிர்மிதி மிதவை வார்த்துவ நிலைக்கே
வடவர் தந்த வான்கேழ் வட்டங்
குடபுல வுறுப்பிற் கூட்டுபு நிகழ்த்திய
வண்டிமிர் நறுஞ்சாந் தணிகுவந் திண்டிமி
லெல்லுத்தொழின் மடுத்த வல்வினைப் பரதவர்
20 கூர்வளிக் கடுவிசை மண்டலிற் பாய்ந்துடன்
கோட்சுறாக் கிழித்த கொடுமுடி நெடுவலை
தண்கட லசைவளி யெறிதொறும் வினைவிட்டு
முன்றிற் றாழைத் தூங்குந்
தெண்கடற் பரப்பினெம் முறைவி னூர்க்கே.

---

* "வேளாண் பெருநெறி வேண்டிய விடத்தும்" என்னும் பகுதிக்கு இப்பாட்டினை உதாரணமாகக் காட்டி, 'இதனுள் தனக்கும் புரவிக்கும் கொடுப்பனகூறித் தடுத்தவாறு காண்க' என்பர் நச். (தொல். பொருள் 114) உலகியன் மேம்பட விருந்து விலக்கலுக்கு இப்பாட்டினைக் கொள்வர், (அகப். விள. உரை. 149.)

என்பது, பகற்குறிக்கண் தோழி தலைமகற்குச் சொல்லியது

—நக்கீரர்.

பா - ம் 2 னின்னிழனழீஇ 5 செலவிரு 8 ளலவெழிலின் னலந 15 தயிரமிதி மாஅவாராகுவ 16 வான்கேழ் சாநதம. 18 சாநதயாகுவந. 20 கூருளிக கடுவிசை மாட்டலிற் பாய புடண. 24. தெண்டிரைய பபபினெம முறைவி னூரே

341. பாலை

உய்தகை யின்றாற் றோழி பைபயக்
கோங்குங் கொய்குழை யுற்றன குயிலுந்
தேம்பாய் மாஅத் தோங்குசினை விளிக்கு
நாடா காவிரிக் கோடுதோய் மலிர்நிறைக்
5 கழையழி நீத்தஞ் சாஅய வழிநாள்
மழைகழிந் தன்ன மாக்கான் மயங்கறல்
பதவுமேய லருந்து துளங்கிமி லேறு
பதவுமுடை நாகொ டசைவீடப் பருகிக்
குறுங்காற் காஞ்சிக் கோதை மெல்லிணர்ப்
10 பொற்றகை நுண்டா துறைப்பத் தொக்குடன்
குப்பை வார்மண லெக்கர்த் துஞ்சும்
யாணர் வேனின் மன்னிது
மாணல நுகருந் துணையுடை யோர்க்கே.

என்பது: பிரிவின்கட் டோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—ஆலூர் மூலங்கிழார்.

பா - ம். 4. தோடுதோய். 6 மழைமகிழ்ந்தன்ன. 8. நாட்கோளசை.

342 குறிஞ்சி

ஒறுப்ப வோவலை நிறுப்ப நில்லலை
புணர்ந்தோர் போலப் போற்றுமதி நினக்கியான்
கிளைஞ னல்லனோ நெஞ்சே தெனாஅது
வெல்போர்க் கவுரியர் நன்னாட் டுள்ளதை

5 மண்கொள் புற்றத் தருப்பயுழை திறப்பி
ஞெண் மூதூரக கள்வர் பெருமக
னேவ லிளையர் தலைவன் மேவா
ரருங்குறும் பெறிந்த வாற்றலொடு பருந்துபடப
பலசெருக கடந்த செலலுறழ் தடக்கைக்
10 கெடாஅ நல்லிசைத் தென்னன் றொடாஅ
நீரிழி மருங்கிற் கலலளைக கரந்தவவ
வரையர மகளிரி னரிய
ளவவரி யலகு லணையாக் காலே.

என்பது அல்லகுறிப்பட்ட தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச சொல்லி யது இப்பாட்டிற் 'செல்'எனபது மேகம்.

—மதுரைக் கணக்காயனார்.

பி - ம் 4 கவிரியர். 10 றொடா

343 பாலை

வாங்கமை புரையும் வீங்கிறைப பணைத்தோட்
சிலசுணங கணிந்த பலபூண் மென்முலை
நலலெழி லாகம் புல்லுத னயந்து
மரங்கோ ளுமண்மகன் பேரும பருதிப
5 புன்றலை சிதைத்த வன்றலை நடுகற
கண்ணி வாடிய மண்ணா மருங்குற்
கூருளி குயின்ற கோடுமா யெழுத்தவ
வாறுசெல் வம்பலர் வேறுபயம் படுக்குங
கண்பொரி கவலைய கானத் தாங்க
10 ணனைநதலை யாஅத் தநதளிரப பெருஞ்சினை
யிலபோ னீழற செலவெயி லொழிமார
நெடுஞ்செவிக் கழுதைக் குறுங்கா லேற்றைப
புறநிறை பண்டத்துப பொறையசாஅக் களைந்த
பெயாபடை கொளளார்க் குயவுத்துணை யாகி
15 யுயர்ந்த வாள்வினை புரிந்தோய பெயர்ந்துநின்
றுள்ளினை வாழியென் னெஞ்சே கள்ளின்
மகிழின் மகிழநத வரிமதர மழைக்கட்

சின்மொழிப் பொலிந்த துவர்வாய்ப்
பண்மாண் பேதையிற் பிரிந்த நீயே.

என்பது தலைமகன் இடைச்சுரத்து மீளக்கருதிய நெஞ்சினைக் கழறிப்போயது.

—மதுரை மருதனிளநாகனார்.

பி-ம். 4 மராஅங்கொலுமண. 7. கொடுமரபெழுத்த 14. படைகொளாளர். 18 செவ்வாய 19. பெயர்ந்தநீயே

344. முல்லை

வளமழை பொழிந்த வானிறக் களரி
புலர்தரு தண்வளி யுறுதொறு நிலவெனத்
தொகுமுகை விரிந்த முடக்காற் பிடவின்
வையோ வாலெயிற் றொண்ணுதன் மகளிர்
5 கைமாண் டோளி கடுப்பப் பையென
மயிலினம் பயிலு மரம்பயில் கான
மெல்லிடை யுருஅ வளவை வலவே
கழலொலி நாவிற் றெண்மணி கறங்க
நிழலொளிப் பன்ன நிமிர்பரிப் புரவி
10 வயக்குறு கொடிஞ்சி பொலிய வள்பாய்ந்
தியக்குமதி வாழியோ கையுடை வலவ
பயப்புறு படரட வருந்திய
நயப்பின் காதலி நகைமுகம் பெறவே.

என்பது: வினைமுற்றிய தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

—மதுரை அளக்கர்ஞாழலார்மகனார் * மள்ளனார்.

பி-ம். 3. முதுகாற்பிடவி. 5. கைபாணடோணி, கையாடோளி. 8. சுழலொலி. 9. நிழலொளிப். *அம்மள்ளனார்.

345. பாலை

விசும்புகளி பொழிந்து வெம்மை நீங்கித்
தண்பதம் படுதல் செல்கெனப் பன்மா
ணுஞ்செல விழைந்தன மாக வோங்குபுகழ்க்

கானடர் செலவி யருளலின் வெண்காற்
5 பலபடைப புரவி யெய்திய தொல்லிசை
நுணங்குநுண் பனுவற் புலவன் பாடிய
வினமழை தவழு மேழிற் குன்றத்துக்
கருங்கால் வேங்கைச் செம்பூம் பிணைய
லேந்த தலைகுல யாமணிந் தாவக்குஞ்
10 சினனுள் கழிக வென்று முன்னு
ணம்மொடு பொய்த்தன ராயினுந் தம்மொடு
திருந்துவே லிளையர் சுரும்புண மலைமா
மாமுறி யீன்று மரக்கொம் பகைப்ப
வுறைகழிந் துலந்த பின்றைப் பொறைய
15 சிறுவெள ளருவித் துவலையின் மலர்ந்த
கருங்கா னுணவின் பெருஞ்சினை வான்பூச்
செம்மணற் சிறுநெறி கம்மென வரிப்பக்
காடுகவின் பெறுக தோழி யாடுவளிக்
கொலகுநிலை யிற்றி யொருதனி நெடுவீழ்
20 கலகண் சீக்கு மத்த
மல்குவெயி னீழ லசைந்தனர் செலவே.

என்பது: தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது

—குடவாயிற் கீரத்தனார்.

பி - ம் 1. நீங்க. 21. மல்குபய நீழ லசைநதவா.

346. மருதம்

நகைநன் றம்ம தானே யிறைமிசை
மாரிச் சுதையி னீாம்புறத் தன்ன
கூரற் கொக்கின குறும்பறைச் சேவல்

*"பிழைத்து வந்திருந்த கிழவனை நெருங்கி, யிழைத்தாங்காக் கிக் கொடுத்தற்கண்" அஃதாவது பரத்தையா மனைக்கண் தங்கிவந் தான் அகனகா புகுகாது புறத்திருந்ததலைவனை மிகககழறிச்சில மொழிகளைக்கூறி இதனுனேத்தலைவி மனத்தின்கணஊடல் நீங்குந்தன்மை உள்ளதாகிக்கூட்டுதற்கண் தோழிக்குக் கூற்றுநிகழும் என்பதற்கு இப் பாட்டினை உதாரணமாகக் காட்டினர் நச். (சொல். பொருள். 150.)

வெள்ளி வெண்டோ டன்ன கயல்குறித்துக்
5 கள்ளா ருவகைக் கலிமகி ழுழவர்
காஞ்சியங் குறுந்தறி குத்தித் தீஞ்சுவை
மென்கழைக் கரும்பி னன்பல மிடைந்து
பெருஞ்செய் நெல்லின் பாசவல் பொத்தி
வருத்திக் கொண்ட வல்வாய்க் கொடுஞ்சிறை
10 மீதழி கடுநீர் நோக்கிப் பைப்பயப்
பார்வ லிருக்கும் பயங்கே ழூர
யாரது பேணின்றோ விலமே நீநின்
பண்ணமை நல்யாழ்ப் பாணனொடு விசிபிணி
மண்ணார் முழவின் கண்ணதிர்ந் தியம்ப
15 மகிழ்துணைச் சுற்றமொடு மட்டு மாந்தி
யெம்மனை வாரா யாகி முன்னா
ளும்மனைச் சேர்ந்த ஞான்றை யம்மனைக்
குறுந்தொடி மடந்தை யுவந்தனள் நெடுந்தே
ரிழையணி யானைப் பழையன் மாறன்
20 மாடமலி மறுகிற் கூட லாங்கண்
வெள்ளத் தானையொடு வேறுபுலத் திறுத்த
கிள்ளி வளவ னல்லமர் சாஅய்க்
கடும்பரிப் புரவியொடு களிறுபல வவ்வி
யேதின் மன்ன னூர்கொளக்
25 கோதை மார்ப னுவகையிற் பெரிதே.

என்பது தோழி தலைமகற்கு வாயின் மறுத்தது.

—நக்கீரர்.

இப்பாட்டின் கருத்துப் பிறரைப் பார்ப்பான் என்றவாறு.

பி - ம்· 3. குறும்பொறை. 21. வேண்டுபுலத் திறுத்த.

347· பாலை

தோளுந் தொல்கவின் றொலைய நாளு
நலங்கவர் பசலை நலகின்று நலியச்

சாலபெருந் தானைச சேர லாதன்
மாலகட லோட்டிக் கடமபறுத தியறறிய
5 பண்ணமை முரசின் கண்ணதிரந தன்ன
கவலை தூற்றும வெவவாயச சேரி
யமபன் மூதூ ரலாநமக கொழியச
சென்றன ராயினுஞ் செய்வினை யவர்க்கே
வாய்க்கதில வாழி தோழி வாயாது
10 மழைகரந் தொளிதத கழைதிரங கடுக்கத
தொண்கேழ் வயபபுலி பாய்ந்தெனக் குவவடி
வெண்கோட் டியானை முழககிசை வெரீஇக
கன்றொழித் தோடிய புன்றலை மடபபிடி
கைதலை வைத்த மையல விதுப்பொடு
15 கெடுமகப பெண்டிரிற் றேரு
நெடுமா மருங்கின் மலையிறந் தோரே.

என்பது தலைமகன் பிரிவின்கண் தலைமகள் தோழிககுச சொல்லி யது.

—மாமூலனார்.

348. குறிஞ்சி

என்னா வதுகொ றானே முன்றிற
றேனறோ சுவைய திரளரை மாஅத்துக
கோடைக கூழ்த்த கமழ்நறுந் தீங்கனி
பயிர்பபுறப பலவி னெதிர்சசுளை யளைஇ
5 யிறாலொடு கலநத வண்டுமூ சரிய
னெடுங்க ணாடமைப் பழுநிக் கடுந்திறற்
பாபபுக்கடுப பன்ன தோபபி வான்கோட்டுக்
கடவு ளோங்குவரைக் கோக்கிக் குறவர்
முறித்தழை மகளிர் மடுபப மாந்தி
10 யடுக்க லேன விருமபுன மறந்துழி

யானை வவ்வின தினையென நோனா
திளையரு முதியருங் கிளையுடன் குழீஇச்
சிலையாய்ந்து திரிதரு நாட
னிலையா நன்மொழி தேறிய நெஞ்சே.

என்பது தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி சொல்லெடுப்பத் தலைமகள் சொல்லியது.

மதுரை இளம்பாலாசிரியன் சேந்தன் கூத்தனார்.

இதன் கருத்து ஒன்றுசிதைய ஒன்றுசெய்வான் எனறவாறு.

பி - ம் 2 மாஅத்து. 10 யடுக்கவேன. 11. தினையெனநோனாது 14. நிலையா நின்மொழி சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

349. பாலை

அரம்போ ழவ்வளை செறிந்த முன்கை
வரைந்துதாம் பிணித்த தொல்கவின் றொலைய
வெவ்வநோய்ப் தனாகொ ஞேழி ஞெமன்ன்
றெரிகோ லன்ன செயிர்தீர் செம்மொழி
5 யுலைந்த வொக்கல் பாடுநர் செலினே
யுரன்மலி யுள்ளமொடு முனைபா ழாக
வருங்குறும் பெறிந்த பெருங்கல வெறுக்கை
சூழாது சுரக்கு நன்ன னன்னா
டேழிற் குன்றத்துக் கவாஅற கேழ்கொளத்
10 திருந்தரை நிவந்த கருங்கால் வேங்கை
யெரிமருள் கவள மாந்திக் களிறுதன்
வரிநுதல் வைத்த வலிதேம்பு தடக்கை
கல்லூர் பாம்பிற் றோன்றுஞ்
சொல்பெயர் தேஎத்த சுரனிறந் தோரே.

என்பது : தலைமகன் பிரிவின்கண் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—மாமூலனார்.

பி-ம்: 9. கேழ்கிளரத்.

350. நெய்தல்

கழியே, சிறுகுர னெய்தலொடு காவி கூம்ப
வெறிதிரை யோதந் தரலா னாதே
துறையே, மருங்கிற் போகிய மாக்கவை மருப்பி
னிருஞ்சேற் றிரளை யலவ னிவப்ப
5 வழங்குந ரின்மையிற் பாடான் றன்றே
கொடுநுக நுழைந்த கணைக்கா லத்திரி
வடிமணி நெடுந்தேர் பூண வேவாய்
தேர்ந்தெழின் மழைக்க ணிவள்குறை யாகச்
சேர்ந்தனை சென்மோ பெருநீர்ச் சேர்ப்ப
10 விலங்கிரும் பரப்பி னெறிசுறா நீக்கி
வலம்புரி மூழ்கிய வான்றிமிற் பரதவ
ரொலிதலைப் பணில மார்ப்பக் கலனொடு
கலிகெழு கொற்கை யெதிர்கொள விழிதரும்
குவவுமண னெடுங்கோட் டாங்க
15 ணுவக்காண் டோன்றுமெஞ் சிறுநல் லூரே.

என்பது *பகற் குறிவந்து நீங்குந் தலைமகற்குத் தோழிசொல்லியது.

—சேந்தன் கண்ணனார்.

பி - ம். 15. ணுவவுக்காண. *பகற் குறிவந்த தலைமகற்குத.

351. பாலை

வேற்றுநாட் டுறையுள் விருப்புறப் பேணிப்
பெறலருங் கேளிர் பின்வந்து விடுப்பப்
பொருள்கைப் படுத்த புகன்மலி நெஞ்சமொடு
குறைவினை முடித்த நிறைவி னியக்க
5 மறிவுறாஉங் கொல்லோ தானே கதிர்தெறக்
கழலிலை யுகுத்த கால்பொரு தாழ்சினை
யழலகைந் தன்ன வங்குழைப் பொதும்பிற்
புழல்வீ யிருப்பைப் புன்காட் டத்த
மறுதர லுள்ளமொடு குறுகத் தோற்றிய

10 செயகுறி யாழி வைகலொ டெண்ணி
யெழுதுசுவர் நினைந்த வழுதுவார் மழைக்கண்
விலங்குவீ ழரிப்பனி பொலங்குழைத் தெறிப்பத்
திருந்திழை முன்கை யணலசைத் தான்றி
யிருந்தணை மீது பொருந்துழிக் கிடக்கை
15 வருந்துதோட் பூசல் களையு மருந்தென
வுள்ளுதொறு படூஉம் பல்லி
புள்ளுத்தொழு துறைவி செவிமுத லானே.

என்பது. பொருண்முற்றி மறுத்தரா நின்ற தலைமகன் றன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—பொருந்தி லிளங்கீரனார்.

இப்பாட்டு நிலத்தாற் பாலை.

பி-ம்: 9. மறிந்து பளுள. 11. நினைந்த 14. பொருந்துவீக்கிடக்கை.

352. குறிஞ்சி

முடவுமுதிர் பலவின் குடமருள் பெரும்பழம்
பல்கிளைத் தலைவன் கல்லாக் கடுவன்
பாடிமி ழருவிப் பாறை மருங்கி
னாடுமயின் முன்ன தாகக் கோடியர்
5 விழவுகொண் மூதூர் விறலி பின்றை
முழவன் போல வகப்படத் தழீஇ
யின்றுணைப் பயிருங் குன்ற நாடன்
குடிநன் குடையன் கூடுநாப் பிரியலன்
கெடுநா மொழியல னன்பின னெனநீ
10 வல்ல கூறி வாய்வதிற் புணர்த்தோய்
நல்லை காணிற் காதலந் தோழீஇ
கடும்பரிப் புரவி நெடுந்தே ரஞ்சி
நல்லிசை நிறுத்த நயவரு பனுவற்
றொல்லிசை நிறீஇய வுரைசால் பாண்மக
15 னெண்ணுமுறை நிறுத்த பண்ணி னுள்ளும்

புறவது புனைநக திறத்தினும
நாவதுவைவிளினு மினியனு லெமகமே.

என்பது : வரைநதெயதிய பின்றை மணமனைககட்சென்ற தோழிக
குத்தலைமகள சொல்லியது; வரைவுமலிநது சொலலிய தோழிக
குத தலைமகள் சொல்லியதூஉமாம.

— அஞ்சியத்தைமக ளுகையாா.

பி-ம்· 1. முடவுமுதற்பலவின் 4 கோடியி 9 நெடுநா
10. வல்லிறகூறி. 11 தோழி. அஞ்சிலாநதைமகளுா

353 பாலை

ஆள்வினைப பிரிதலு முண்டோ பிரியினுங்
கேளினி வாழிய நெஞ்சே நாளுநா
கனவுக் கழிநதனைய வாகி நனவி
னளது செலவு மூபபினது வரவு
5 மரிதுபெறு சிறபபிற காமத் தியற்கையு
மிந்நிலை யறியா யாயினுஞ் செந்நிலை
யமையா டங்கழை தீண்டிக் கலலென
ஞெமையிலை யுதிர்தத வெரிவாயக கோடை
நெடுவெண் களரி நீறுமுகந்து சுழலக்
10 கடுவெயி றிருகிய வேனில வெங்காட்
டுயங்குநடை மடபபிணை தழீஇய வயங்குபொறி
யறுகோட் டெழிறகலை யறுகய நோககித்
தெண்ணீா வேடட சிறுமையிற் றழைமறந்
துண்ணீ ரின்மையி னுலகுவன தளர
15 மரநிழ லற்ற வியவிற சுரனிறந
துளளுநவை யலலயோ மற்றே யுள்ளிய
விருநதொழி வறியாப பெருந்தண் பந்தா
வருந்தி வருந ரோமபித் தண்ணெனத்
தாதுதுக ளுதிர்த்த தாழைபங் கூந்தல
20 வீழித பூலரி மெலலகஞ் சோத்தி

பசிபூளி முருகவன் மாணட சேக்கை
நம்மொடு நன்மொழி நவிலும்
பொம்மல் லோதிப புனையிழை குணனே.

என்பது முன்னொருகாலத்துப் பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைமகன் பொருண்முற்றி வந்திருந்தகாலத்து மீண்டும் பொருள்கடா வின நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—மதுரை அளக்கர்ஞாழலார்மகனார் † மள்ளனார்.

பி - ம். 3 கழிந்தவளையவாகி 10 வேனிலங்காட் 17. பெருந்தோண மாதா பின்னும்பொருள் வலிக்கப்பட்ட நெஞ்சிற்கு †அம் மள்ளனார்

354. முல்லை

மதவலி யானை மறலிய பாசறை
இடிப்பும் இமிழ் முரசம் பொருகளத் தியம்ப
வென்றுகொடி யெடுத்தனன் வேந்தனுங் கன்
கறவைய புல்லினம் புறவுதொ றுகளக் [றொடு
5 குழலவாய் வைத்தனர் கோவலர் வல்விரைந்
தினைய ரேகுவனர் பரிய விரியுளைக்
கடுநடைப் புரவி வழிவாய் போட
வலவன் வள்புவலி யுறுப்பப் புலவர்
புகழ்குறி கொண்ட பொலந்தா ரகலத்துத்
10 தண்கமழ் சாந்த நுண்டுக ளணிய
வென்றிகொ ளுவகையொடு புகுதல் வேண்டின்
யாண்டுறை வதுகொ ல்தானே மாண்ட
போதுறழ் கொண்ட வுண்கட்
15 டீதி லாட்டி திருநுதற் பசப்பே.

என்பது வினைமுற்றிய தலைமகற்கு உழையர் சொல்லியது

—மதுரைத்தமிழ்க்கூத்தன் கடுவன்மள்ளனார்.

பி - ம். 1. வலியபாசறை 2 யிடியயிமிழ்முரசம் 14. கறவைப் பல்லினம். 10. சுரும்புகுடிகொண்ட,

355. பாலை

மாவும் வண்டளி ரீன்றன குயிலு
மின்றீம் பல்குரற் கொம்பர் நுவலு
மூதிலை யொழிந்த போதவிழ் பெருஞ்சினை
வல்லோன் றைவரும் வள்ளுயிர்ப் பாலை
5 நரம்பார்த் தன்ன வண்டின முரலுந்
துணிகயந் துன்னிய தூமண லெக்கர்த்
தாதுகு தண்பொழி லல்கிக் காதலர்
செழுமனை மறக்குஞ் செவ்வி வேனி
றானே வந்தன் றாயி னானா
10 திலங்குவளை நெகிழ்ந்த வெவ்வங் காட்டிப்
புலந்தனம் வருகஞ் சென்மோ தோழி
யாமே யெமிய மாக நீயே
பொன்னயந் தருளிலை யாகி
யின்னை யாகுத லொத்தன்றா லெனவே.

என்பது பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—†தங்காற் பொற்கொல்லனார்.

பா - ம் 10. நெகிழ்த்த. 11 சென்மா. 12 யாமே யெளியமாக.
†தங்கான் முடக்கொற்றனார்; தங்கான்முடக் கோவனார்.

356. மருதம்

மேற்றுறைக் கொளீஇய கழாலிற் கீழ்த்துறை
யுகுவா ரருந்த பகுவா யாமை
கம்பு ளியவ னாக விசிபிணித்
தெண்கட் கிணையிற் பிறழு மூர
5 னிடைநெடுந் தெருவிற் கதுமெனக் கண்டென்
பொற்றொடி முன்கை பற்றின னாக
வன்னா யென்றனெ னவன்கைவிட் டனனே
தொன்னசை காவாமை நன்னன் பறம்பிற்
சிறுகா ரோடன் பயினொடு சேர்த்திய

10 கற்போ ளுவினை ளுகி மற்றது
செபபலென் மன்னுல யாய்க்கே நற்றேர்க்
கடும்பகட் டியானைச சோழர் மருக
னெடுங்கதிா் நெல்லின் வலலங் கிழவோ
னலலடி யுள்ளா னுகவு மொலலார்
15 கதவ முயறனு முயலப வதாஅன்
ருெலிபல் கூந்த னமவயி னருளாது
கொன்றனை னுயினுங கொலைபழு தன்றே
யருவி யாம்பல கலித்த முன்றுறை
நனை னுய்பிரம் பன்ன
20 மினனீ ரோதி யென்னைநின குறிபபே.

என்பது பினனின்ற தலைமகறகுக குறைநோநததோழி தலைமகளைக குறைநயப்பக கூறியது

—பரணர்.

பி-ம். 8. சாலாமை 14 நல்லனி; மொன்னுர்.

357 பாலை

கொடுமு னீங்கை சூரலொடு மிடைந்த
வான்முகை யிறும்பின் வயவொடு வதிந்த
வுண்ணுப பிணவி னுயக்கந் தீரிய
தடமருப பியானை வலம்படத் தொலைசசி
5 வியலறை சிவபப வாங்கி முணங்குநிமிர்ந்து
புலவுப்புலி புரண்ட புல்சாய் சிறுநெறி
பயிலிருங் கானத்து வழங்கல் செல்லாது
பெருங்களிற் றினநிரை கைதொடூஉப பெயருந்
தீஞ்சுளைப் பலவின் றொழுதி யும்பற்
10 பெருங்கா டிறந்தன ராயினும் யாழநின்
றிருந்திழைப பணைத்தோள் வருந்த நீடி
யுள்ளா தமைதலோ விலரே நல்குவா
மிகுபெய னிலைஇய தீநீர்ப பொய்கை
யடையிறந் தவிழ்ந்த தண்கமழ் நீலங்

15 காலொடு துயலவந் தன்னநின்
றுயிதழ் மழைக்க ணமர்த்த நோககே.

என்பது: பிரிவிடைவேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறீஇயது.

—எருக்காட்டூர்த் தாயங்கண்ணனார்.

பி - ம்· 8. கைகொளேஉப்பெயருந். 12. நல்குவா.

358· குறிஞ்சி

நீலத் தன்ன நிறங்கிள ரெருத்திற்
காமர் பீலி யாய்மயிற் றோகை
யின்றீங் குரல துவன்றி மென்சீ
ராடுதகை யெழினலங் கடுபகக் கூடிக்
5 கண்ணே ரிதழ தண்ணறுங் குவளைக்
குறுந்தொட ரடைச்சிய நறும்பல் கூழை
நீடுநீர் நெடுஞ்சுனை யாயமொ டாடா
யுயங்கிய மனத்தை யாகிப புலம்புகொண்
டின்னா யாகிய நின்னிற நோக்கி
10 யனனை வினவின ளாயி னன்றோ
வென்னென வுரைக்கோ யானே துன்னிய
பெருவரை யிழிதரு நெடுவெள் ளருவி
யோடை யானை யுயர்மிசை யெடுத்த
வாடுகொடி கடுப்பத் தோன்றுங்
15 கோடுயர் வெற்ப னுறீஇய நோயே.

என்பது : பகலே சிறைப்புறமாகத் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.

—†மதுரை மருதனிளநாகனார்.

பி-ம்: 10. யென்னை வினவுவளாயி. 11. துன்னிப். †மதுரை மருதஙகணணனா.

359· பாலை

பனிவா ருண்கணும் பசந்த தோளு
நனிபிற ரறியச் சாஅய நாளுங்

காந்தன முறையு நம்பண் பறியார்
நீடினர் மன்னோ காதல ரெனநீ
5 யெவ்வன்கை யறறனை யிகுளை யவரே
வான வரம்பன் வெளியத் தன்னநம்
மாணலந் தம்மொடு கொண்டனர் முறாஅ
தருஞ்சுரக் கவலை யசைஇய கோடியர்
பெருங்கன் மீமிசை யியமெழூந் தாங்கு
10 வீழ்பிடி கெடுத்த நெடுந்தாள யானை
சூர்புக லடுக்கத்து மழைமாறு முழங்கும்
பொய்யா நல்லிசை மாவண் புல்லி
கவைக்கதிர் வரகின் யாணர்ப பைந்தாண்
முதைச்சுவன் மூழ்கிய கான்சுடு குரூஉப்புகை
15 யருவித் துவலையொடு மயங்கும்
பெருவரை யத்த மியங்கி யோரே.

என்பது . பிரிவிடைவேறுபட்ட தலைமகட்குத தோழிசொல்லியது.

—மாமூலனார்.

பி - ம்: 4 நீடாயினரே. 11. முழக்கும்.

360. நெயதல்

பலபூந் தண்பொழிற் பகலுடன் கழிப்பி
யொருகா லூர்திப் பருதியஞ் செலவன்
குடவயின் மாமலை மறையக் கொடுங்கழித்
தண்சேற் றடைஇய கணைக்கா னெய்த
5 லுண்டா துண்டு வண்டினந் துறபப
வெருவரு கடுந்திற லிருபெருந் தெய்வத்
துருவுட னியைநத தோற்றம் போல
வந்தி வானமொடு கடலணி கொளாஅ
வந்த மாலை பெயரின் மற்றிவள்
10 பெரும்புலம் பினளே தெய்ய வதனாற
பாணி பிழையா மாண்வினைக கலிமா

துஞ்சூர் யாமத்துத் தெவிட்ட லோம்பி
நெடுந்தே ரகல நீக்கிப பையெனக்
குன்றிழி களிறறிற் குவவுமணல் னீந்தி
15 யிரவின் வம்மோ வுரவுநீர்ச் சேர்ப்ப
வினமீ னருந்து நாரையொடு பனைமிசை
யன்றில சேக்கு முன்றிற பொன்னென
நன்மலர் நறுவீ தாஅம்
புன்னை நறும்பொழிற் செய்தநங் குறியே.

என்பது பகற்குறிவந்த தலைமகற்குத் தோழி பகற்குறி மறுத்து இர வுக்குறி நேர்ந்தது

—மதுரைக் கண்ணத்தனுர்.

பி-ம் 12 துஞ்சாயாமத்து. 19. புன்னைய நறும்பொழிற

361. பாலை

தூமலர்த் தாமரைப் பூவி னங்கண்
மாயிதழ்க் குவளை மலர்பிணைத் தன்ன
திருமுகத் தலமரும் பெருமதர் மழைக்க
ணணிவளை முன்கை யாயிதழ் மடந்தை
5 வாரமுலை முற்றத்து நூலிடை விலங்கினும்
கவவுப்புலந் துறையுங் கழிபெருங் காமத்
தின்புறு நுகர்ச்சியிற் சிறந்ததொன் றிலலென
வன்பான மொழிநத வென்மொழி கொள்ளாய
பொருள்புரி வுண்ட மருளி னெஞ்சே
10 கரியாப பூவிற பெரியோ ரார
வழலெழு திதத்திய மடுத்த யானை
நிழலுடை நெடுங்கயம் புகலவேட் டாஅங
குள்ளுத லோம்புமதி யினிநீ முள்ளெயிற்றுச்
சினமொழி யரிவை தோளே பனமலை
15 வெவவறை மருங்கின் வியனசுரம்
மெவவங் கூர விறந்தனம யாமே.

என்பது : பொருள்வயிற்பிரிந்து போகாநின்ற தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—எயினந்தைமகனார் இளங்கீரனார்.

இப்பாட்டினுள் 'திதியம' என்பது வேள்விக் குண்டம்

பி-ம் 4 ணரிமயிர் முன்கை 13 குள்ளுத லொழிமதி நீயே

362. குறிஞ்சி

பாம்புடை விடர பனிநீ ரிட்டுத்துறைத்
தேங்கலந் தொழுக யாறுநிறைந் தனவே
வெண்கோட் டியானை பொருத புண்கூர்ந்து
பைங்கண் வல்லியங் கல்லளைச் செறிய
5 முருக்கரும் பன்ன வள்ளுகிர் வயப்பிணவு
கடிகொள வழங்கா ராறே யாயிடை
யெல்லிற் றென்னான் வென்வே லேந்தி
நசைதர வந்த நன்ன ராள
னெஞ்சுபழு தாக வறுவியன் பெயரி
10 னின்றிப் பொழுதும் யான்வா ழலனே
யென்கொல் வாழி தோழிநம் மிடைமுலைச்
சுணங்கணி முற்றத் தாரம் போலவுஞ்
சிலம்புநீடு சோலைச் சிதர்தூங்கு நளிர்ப்பி
னிலங்குவெள் ளருவி போலவு
15 நிலங்கொண் டனவாற் றிங்களங் கதிரே.

என்பது . இரவுக்குறிச்சிறைப்புறமாகத் தோழி சொல்லியது

—வெள்ளிவீதியார்.

பி-ம் 1. மணிநீ. 5 முருகரும் பன்ன வல்லுகிர்.

363. பாலை

நிரைசெல லிவுளி விரைவுடன் கடைஇ
யகலிரு விசும்பிற் பகல்செலச் சென்று
மழுகுசுடர் மண்டில மாமலை மறைய
பொழுதுகழி மலரிற் புனையிழை சாஅய்

5 யணையணைந் திணையை யாகல் கணையரைப்
புல்லிலை நெல்லிப புகரில பசுங்காய்
கல்லதர் மருங்கிற் கடுவளி யுதிர்ப்பப்
பொலஞ்செய் காசிற் பொற்பத் தாஅ
மத்த நண்ணி யதர்பார்த் திருந்த
10 கொலைவெங் கொள்கைக் கொடுநொதொழின் மறவ
ராறுசென் மாக்க ளருநிறத் தெறிந்த
வெஃகுறு விழுபபுண் கூர்ந்தோ ரெய்திய
வளைவாய்ப பருந்தின் வளாளுகிர்ச சேவல்
கிளைதரு தெள்விளி கெழுமுடைப பயிரு
15 மினனு வெஞ்சுர மிறந்தோர் முன்னிய
செய்வினை வலத்த ராகி யிவணயந்
தெய்த வந்தனரே தோழி மையெழிற்
றுணையே ரெதிர்மல ருண்கட்
பிணையோர் நோக்கம் பெருங்கவின் கொளவே.

என்பது · பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழிசொல்லியது.

—மதுரைப் பொன்செய்கொல்லன் வெண்ணாகனா

பி - ம்· 3. மழுஙகுசுடர் 4 சாஅயவீணை. 9. யயா. 12. ரெய்தி. 14 கிளைதரு வெள்விளி கெடுமுடைப் பயிரு. 16. செய்வினைமனத்த.

364. முல்லை

மாதிரம் புதையப பாஅய்க் காலவீழ்த
தேறுடைப பெருமழை பொழிந்தென வவரூ
ரூடுகளப பறையின் வரிநுணல கறங்க
வாய்பொன் னவிரிழை தூக்கி யனன
5 நீடிணர்க கொன்றை கவின்பெறக் காடுடன்
சுடர்புரை தோன்றிப் புதறலைக் கொளாஅ
முல்லை யில்லமொடு மலரக் கல்ல
பகுவாய்ப் பைஞ்சுனை மாவுண மலிரக்
கார்தொடங் கின்றே காலை காதலர்

10 வெஞ்சின வேந்தன் வியன்பெரும் பாசறை
வென்றி வேட்கையொடு நம்மு முள்ளார்
யாதுசெய் வாங்கொ றோழி நோதகக்
கொலைகுறித் தன்ன மாலை
துணைதரு போழ்தி னீந்தலோ வரிதே.

என்பது பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

—மதுரை மருதங்கிழார்மகனார் பேருங்கண்ணனார்.

பி - ம் 5 கவின்பெறக்காட்ட. 12. யாது செய்வர்கொ.

365. பாலை

அகலவாய் வான மாலிருள் பரப்பப
பகலாற் றப படுத்த பைபெயன் றோற்றமொடு
சினவல போகிய புன்கண் மாலை
யத்த நடுக லாளென வுதைத்த
5 கான யானை கதுவாய் வள்ளுகி
ரிரும்பனை *யிதக்கையி னொடியு மாங்கட்
கடுங்க ணாடவ ரேமுயல் கிடக்கை
வருந ரின்மையிற் களையுநர்க் காணு
வென்றாழ் வெஞ்சுரந் தந்த நீயே
10 துயர்செய் தாற்று யாகிப் பெயர்பாங்
குள்ளினை வாழிய நெஞ்சே வென்வேன்
மாவண் கழுவுள் காமூ ராங்கட்
பூதந் தந்த பொரியரை வேங்கைத்
தண்கமழ் புதுமலர் நாறு
15 மஞ்சி லோதி யாய்மடத் தகையே.

என்பது தலைமகன் இடைச்சுரத்துநின்று சொல்லியது.

—மதுரை மருதனிளநாகனார்.

---

* இதக்கை - நுங்கின் தலையிலுள்ளதோடு அல்லது பனம் பாளையினடி. இஃதியானையின் கால் நகம்போலும்.

பி - ம். 7 சேவியல் கிடக்கை. 11. வாழியெ னெஞ்சே. 12 காழூர் இடைச்சுரத்துச சொல்லியது

366. மருதம்

தாழ்சினை மருதந் தகைபெறக் கவினிய
நீரசூழ் வியன்களம் பொலியப் போர்பழித்துக்
கள்ளார் களமர் பகடுதலை மாற்றிக்
கடுங்காற் றெறியப் போகிய துரும்புடன்
5 காயற் சிறுதடிக் கண்கெடப் பாய்தலின்
விருநீர்ப் பரப்பிற் பனித்துறைப் பரதவர்
தீம்பொழி வெள்ளுப்புச் சிதைதலிற் சினைஇக்
கழனி யுழவரொடு மாறெதிர்ந்து மயங்கி
யிருஞ்சேற் றள்ள லெறிசெருக் கண்டு
10 நரைமூ தாளர் கைபிணி விடுத்து
நனைமுதிர் தேற னுளையர்க் கீயும்
பொலம்பூ ணெவ்வி நீழ லன்ன
நலம்பெறு பணைத்தோ ணன்னுத லரிவையொடு
மணங்கமழ் தண்பொழி லல்கி நெருநை
15 நீதற் பிழைத்தமை யறிந்து
கலுழ்ந்த கண்ணளெம் மணங்கன் ஞோளே.

என்பது. பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகன் வாயில்வேண்டிய விடத்துத் தோழி சொல்லியது.

—குடவாயிற் கீரத்தனார்.

இப்பாட்டினுட் "காயற்சிறுதடி" என்பது உப்புப்பாத்தி.

பி - ம். 3 தலைமா. 6 னீணீரப் பரப்பிற். 7. தீம்புளி வெள்ளுப்புச் சிதைத்தலி. 16. மணங்கினோளே.

367. பாலை

இலங்குசுடர் மண்டிலம் புலந்தலைப் பெயர்ந்து
பல்கதிர் மழுகிய கல்சே ரமையத்

கலந்தலை மூழ்த்த ருண்குரல் விளிப்ப
மனைவளா நொச்சி மாசேர்பு வதிய
5 புனையுழை யிருந்த வன்குடிச் சீறூர்க்
கருங்கால் வேங்கைச் செஞ்சுவல் வாகின்
மிகுபுக நிறைந்த தொகுகூட் டொருசிறைக்
குவியடி வெருகின் பைங்க ணேற்றை
யூனசைப் பிணவி னுயங்குபசி களைஇயா
10 தளிர்புரை கொடிற்றின் செறிமயி ரெருத்திற்
கதிர்த்த சென்னிக் கவிர்ப்பூ வன்ன
நெற்றிச் சேவ லறுமப பார்க்கு
புல்லென் மாலையு மினிதுமன் றம்ம
நல்லெ வனமுலை யடையப் புல்லுதொ
15 டாயிர்க் குழைய பன்ன சாயற்
செயிர்தீ ரின்றுணைப் புணர்ந்திசி னோர்க்கே.

என்பது: பிரிவிடைவேறுபட்ட தலைமகள் வற்புறுத்துந் தோழிக் குச் சொல்லியது.

—பரணர்.

பி - ம்: 5 முழையுழை யிருந்த. 9 பிணவி னுணங்குபசி.

368. குறிஞ்சி

தொடுதோற் கானவன் சூடுறு வியன்புனங்
கரிபுறங் கழீஇய பெரும்பாட் டீரத்துத்
தோடுவளர் பைந்தினை நீடுகுரல் காக்கு
மொண்டொடி மகளிர்க் கூச லாக
5 வாடுசினை யொழித்த கோடுயர் கலுவிய
குறம்பொறை யயலது நெடுந்தாள் வேங்கை
மடமயிற் குடுமியிற் றோன்று நாட
னுயர்வரை மருங்கிற் காந்தளஞ் சோலைக்
குரங்கறி வாரா மரம்பயி லிறும்பிற்
10 கடிசுனைத் தெளிந்த மணிமரு ணீர்

பிடிபுணர் களிற்றி னெம்மொ டாடிப்
பன்னா ளும்பர்ப பெயர்ந்து சின்னாள்
கழியா மையே வழிவழிப பெருகி
யம்பணை விளைந்த தேககட் டேறல்
15 வண்டுபடு கண்ணியர் மகிழுஞ் சீறா
ரெவன்கொல் வாழி தோழி கொங்கர்
மணியரை யாத்து மறுகி னாடு
முள்ளி விழவி னன்ன
வலரா கின்றது பலர்வாயப் பட்டே.

என்பது: பகலே சிறைப்புறமாகத தலைமகட்குச சொல்லுவாளாய்த் தோழி சொல்லியது.

—மதுரை மருதனிளநாகனார்.

பி-ம்: 2-3 டீரத்துக்கோவெளா. 5-6. கனலிக் குறும்பொறை. 12. பலநா; சிலநாள்; பன்னாளுடிப்.

369. பாலை

கண்டிசின் மகளே கெழீஇ யிமைவெனை
யொண்டொடி செறித்த முன்கை யூழ்கொள்பு
மங்கையர் பலபா ராட்டச செந்தார்க்
கிள்ளையுந் தீம்பா லுண்ணா மயிலியற
5 சேயிழை மகளி ராயமு மயரா
தாழியு மலர்பல வணியா கேழ்கொளக்
காழ்புனைந் தியற்றிய வனப்பமை நோன்சுவர்ப்
பாவையும் பலியெனப பெறாஅ நோயபொர
விவைகண் டினைவதன் றலையு நினைவிலேன்
10 கொடியோள் முன்னிய துணரேன் றொடியோ
யின்றுநின் னொலிகுரன் மண்ணா லென்றதற்
கெற்புலந் தழிந்தன ளாகித் தற்றகக்
கடலந் தானைக் கைவண் சோழர்
கெடலரு நல்லிசை யுறந்தை யன்ன

15 நிதியுடை நன்னகர்ப புதுவது புனைந்து
தமர்மண னயரவு மொலலாள் சுவர்முத
லேழமை நீடிய வுலவை நீளிடை
மணியணி பலகை மாக்காழ் நெடுவேற்
றுணிவுடை யுள்ளமொடு துதைந்த முன்பி
20 னறியாத தேஎத் தருஞ்சுர மடுத்த
சிறியோற் கொத்தவென பெருமடத் தகுவி
சிறபபுஞ் சீரு மின்றிச சீறூர
நல்கூர் பெண்டின் புலவேய் குரமபை
யோரா யாத்த வொருதூண் முன்றி
25 லேதில் வறுமனைச சிலம்புடன் கழீஇ
மேயினள் கொல்லென நோவல யானே.

என்பது· மகட்போககிய செவிலி சொல்லியது.

—நக்கீரர்.

பி-ம்· 1. மகளை கேழியலெனே; கேழியல்பெனே. 4. கிளியியற 7. காழ்புணாந்தியற்றிய. 12. ளாகிககிளர்தாா. 24. யோராவார்த்த வொருதாழ்.

370. நெய்தல்

வளைவாய்க் கோதையர் வண்ட றைஇ
யிளையோர் செல்ப வெலலு மெல்லின்
றகலிலைப் புன்னைப புகரி னீழற்
பகலே யெம்மொ டாடி யிரவே
5 காயல் வேய்நத தேயா நல்லி
ளோயொடு வைகுதி யாயி னுந்தை
யருங்கடிப் படுவலு மென்றி மற்றுநீ
செலலல் லென்றலு மாற்றாய் செலினே
வாழலெ னென்றி யாயின் ஞாழல
10 வண்டுபடத் ததைந்த கண்ணிய நெய்தற்
றண்ணரும் பைந்தார் துயலவர வந்திக்
கடல்கெழு செலவி கரைநின றுருகு

நீயே கான லொழிய யானே
வெறிகொள் பாவையிற் பொலிந்தவெ னணிதுறந்
15 தாடுமகள் போலப் பெயர்த
லாற்றேன றெய்ப வலர்கவிவ னூரே.

என்பது பகலே சிறைப்புறமாகத் தலைமகட்குச்சொல்லுவாளாய்த் தோழி சொல்லியது.

—அம்மூவனார்.

பி-ம். 10. கணணி.

371. பாலை

அவவினிற் புரீஇய விசையமை நோன்சிலைச்
செவ்வாய்ப் பகழிச் செயிர்நோக் காடவர்
கணையிடக் கழிந்ததன் வீழ்துணை யுள்ளிக்
குறுநெடுந் துணைய மறிபுடை யாடப்
5 புன்கண் கொண்ட திரிமருப் பிரலை
மேய்பதம் மறுத்த சிறுமையொடு நோய்கூர்ந்து
நெய்தலம் படுவிற் சின்னீ ருண்ணாது
தேகுறு மாந்தரி னினைந்துகண் படுக்கும்
மைதற வெம்பிய பாழ்சே ரத்த
10 மெமிய நீந்து மெம்மினும் பனிவார்ந்
தென்ன வாங்கொ றாமே தெண்ணீ
ராய்சுனை நிகர்மலர் போன்மென நசைஇ
வீதேர் பறவை விழையும்
போதார் கூந்தனங் காதலி கண்ணே.

என்பது பொருள்வயிற் பிரிந்துபோகாநின்ற தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—எயினந்தைமக னிளங்கீரனார்.

பி-ம். 7. சிறுநீருண்ணாது. 9-10 பாழ்சேரத்தந் தமியநீந்தும.

372. குறிஞ்சி

அருந்தெறன் மரபிற் கடவுள் காப்பப்
பெருந்தேன் றூங்கு நாடுகா ணனந்தலை

யணங்குடை வரைப்பிற் பாழி யாங்கண்
வேண்முது மாக்கள் வியனகர்க் கரந்த
5 வருங்கல வெறுக்கையி னரியோள் பண்புநினைந்து
வருந்தின மாதோ வெனினுமஃ தொல்லா
யிரும்பணைத் தொடுத்த பலரா டூசே
லூர்ந்திழி கயிற்றிற் செலவர வருந்தி
நெடுநெறிக் குதிரைக் கூர்வே லஞ்சி
10 கடுமுனை யலைத்த கொடுவி லாடவ
ராடுகொள் பூசலிற் பாடுசிறந் தெறியும்
பெருந்துடி வள்பின் வீங்குபு நெகிழா
மெய்ம்மணி யிழந்த பாம்பி னீநனி
தேம்பினை வாழியெ னெஞ்சே வேந்தர்
15 கொண்டணி யெயிலிற் காப்புச்சிறந்
தீண்டருங் குரைய ளாய மணங்கி யோளே.

என்பது அல்லகுறிப்பட்டுப் போகாநின்ற தலைமகன் தன்னெஞ்சிற் குச் சொல்லியது

—பரணர்.

பி-ம்: 1. அருந்திறன். 10. கடுமுனை மலைத்த தொடுவி லாடவர்; கடுமுனையலைக்கக் கொடுவிலாடவர். 11 ராகொள். 15. கொண்டணி யெயவிலிற்.

373. பாலை

முனைகவர்ந்து கொண்டெனக் கலங்கிய பீரெழுந்து
மனைபாழ் பட்ட மரைசேர் மன்றத்துப்
பணைத்தாள் யானை பரூஉப்புற முரிஞ்சிச்
செதுகாழ் சாய்ந்த முதுகாற் பொதியி
5 லருஞ்சுர நீந்திய வருத்தமொடு கையற்றுப்
பெரும்புன் மாலை புலம்புவந் துறுதர
மீளி யுள்ளஞ் செலவுவலி யுறுப்பத்
தாள்கை பூட்டிய தனிநிலை யிருக்கையொடு
தன்னிலை யுள்ளு நந்நிலை யுணரா

10 ளிரும்பல் கூந்தற் சேயிழை மடந்தை
கனையிரு ணடுநா ளணையொடு பொருந்தி
வெய்துற்றுப புலக்கு நெஞ்சமொ டைதுயிரா
வாயிதழ் மழைக்கண் மல்க நோயகூர்ந்து
பெருந்தோ ணனைக்குங் கலுழ்ந்துவா ரரிப்பனி
15 மெல்விர லுகிர்ற றெறியினள் வெண்வே
லண்ணல் யானை யடுபோர் வேந்த
ரொருங்ககப் படுத்த முரவுவாய் ஞாயி
லோரெயின் மன்னன் போலத்
துயிறுறந் தனள்கொ லளிய டாளே.

என்பது பிரிந்துபோகாநின்ற தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் தன னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—பாண்டியனேனாதி நெடுங்கண்ணனார்.

பி - ம்: 3. பனைத்தாள். பரூஉப்புறமுருஞ்சச. 8. தாழ்கை பூட்டிய

374. முல்லை

மாககடன் முகந்து மாதிரத திருளி
மலர்தலை யுலகம் புதைய வலனோ
பழங்கண் கொண்ட கொழும்பல கொண்மூப
போழ்ந்த போலப் பலவுடன் மின்னித்
5 தாழ்ந்த போல நணிநணி வந்து
சோர்ந்த போலச சொரிவன பயிற்றி
யிடியு முழக்கு மின்றிப பாணர்
வடியுறு நல்யாழ் நரம்பிசைத் தன்ன
வின்குர லழிதுளி தலைஇ நனபல
10 பெயலபெய்து கழிந்த பூநாறு வைகறைச
செறிமண னிவந்த களர்தோன் றியவிற்
குறுமோட்டு மூதாய குறுகு றோடி
மணிமண்டு பவளம் போலக் காயா
வணிமிகு செம்ம லொளிபபன மறையக்
15 கார்கவின் கொண்ட காமர் காலைச

செல்க தேரே நல்வலம் பெறுந
பெருந்தோ ணுணுகிய நுசுப்பிற்
றிருந்திழை யரிவை விருந்தெதிர் கொளவே.

என்பது: பாசறைமுற்றிய தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச்சொல்லியது.

—இடைக்காடனார்.

பி - ம் 5 நணியணிவந்து. 15 காமா மாலை. 18 யிகழ்ந்தெதிர் கொளவே

375. பாலை

சென்று நீடுந ரல்ல ரவர்வயி
னினைத லாறு மென்றிசி னிருளே
யம்புதொடை யமைதி காண்மார் வம்பலர்
கலனில ராயினுங் கொன்றுபுள் ளூட்டுங்
5 கல்லா விளையர் கலித்த கவலைக்
கணநரி யினனொடு குழீஇ நிணனருந்து
நெய்த்தோ ராடிய மல்லன் மொசிவிர
லத்த வெருவைச் சேவல் சேர்ந்த
வரைசேர் யாத்த வெண்டிரள் வினைவிற
10 லெழாஅத் திணிதோட் சோழர் பெருமகன்
விளங்குபுகழ் நிறுத்த விளம்பெருஞ் சென்னி
குடிக்கட னாகலிற் குறைவினை முடிமார்
செம்புறழ் புரிசைப பாழி நூறி
வம்ப வடுகர் பைந்தலை சவட்டிக்
15 கொன்ற யானைக் கோட்டிற் றோன்று
மஞ்சுவரு மரபின் வெஞ்சுர மிறந்தோர்
நோயிலர் பெயர்த லறியி
னாழல மன்னோ தோழியென் கண்ணே.

* "செல்க தேரே நல்வலம் பெறுந" என்பது தானுற்ற இன் பத்தினைப் பாகற்குக் கூறியது என்பர்.நச. (தொல் பொருள். சூ.146)

என்பது பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

†—இடையன் சேந்தங்கொற்றனார்.

பி - ம். 9 - 10 விளைவிற வெழூஉத்தினி 11 வளம் பெருஞ்

† இடையன் செங்கொற்றனா.

376. மருதம்

செல்லன் மகிழ்நநிற் செய்கட னுடையென்மன்
கல்லா யானை கடிபுனல் கற்றென
மலிபுனல பொருத மருதோங்கு படப்பை
யொலிகதிர்க் கழனிக கழாஅர் முன்றுறைக்
5 கலிகொள் சுற்றமொடு கரிகால காணத்
தண்பதங் கொண்டு தவிர்ந்த வின்னிசை
யொண்பொறிப புனைகழல் சேவடிப புரளக்
கருங்கச சியாத்த காண்பி னவ்வயிற்
றிருமபொலம் பாண்டின் மணியொடு தெளிர்ப்பப்
10 புனையங் தாடு மத்தி யணிநயந்து
காவிரி கொண்டொளித் தாங்கு மன்னோ
நும்வயிற் புலத்தல் செல்லே மெம்வயிற்
பசந்தன்று காண்டிசி னுதலே யசுமபி
னந்தூம்பு வள்ளை யழற்கொடி மயக்கி
15 வண்டோட்டு நெலலின் வாங்குபீள் விரியத்
துய்த்தலை முடங்கிறாத் தெறிக்கும் பொற்புடைக்
குரங்குளைப புரவிக் குட்டுவன்
மாந்தை யன்னவென் னலந்தந்து சென்மே.

என்பது காதற் பரத்தை புலந்து சொல்லியது.

—பரணர்.

377. பாலை

கோடை நீடலின் வாடுபுலத் துக்க
சிறுபுல் லுணவு நெறிபட மறுகி

நுண்பல வெறும்பு கொண்டளைச் செறித்த
வித்தா வலசி வீங்குசிலை மறவர்
5 பல்லூர புக்குப பயனிரை கவரக்
கொழுங்குடி போகிய பெரும்பாழ் மன்றத்து
நரைமூ தாள ரதிர்தலை யிறகிக்
கவைமனத் திருத்தும் வல்லுவனப பழிய
வரிநிறச சிதலை யரித்தலிற் புல்லென்று
10 பெருநலஞ் சிதைந்த பேளமுதிர் பொதியி
லின்று வொருசிறைத் தங்கி யின்னகைச்
சிறுமென் சாயல பெருநல முள்ளி
வம்பலை ராகியுங் கழிப மன்ற
நசைதர வந்தோ ரிரந்தவை
15 யிசைபடப் பெய்த லாற்று வோரே.

என்பது பொருள்கடைக்கூட்டியநெஞ்சிற்குத் தலைமகன் சொல்லி யது.

—மாறோக்கத்துக் காமக்கணி நப்பாலத்தனார்.

பி - ம். 1. விற்காடுபுலர்ந்துருகச. 3. வெறும்பினவ கொண்டளைச செறிதத. 5. பல்லூழ் 12. நலமுன்னி. 13. கழிபபினறந்தை மன்ற. (மாறோகம.)

378. குறிஞ்சி

நிதியந் துஞ்ச நிவநதோங்கு வரைபபின்
வதுவை மகளிர கூந்தல் கமழ்கொள
வங்கூ ழாட்டிய வங்குழை வேங்கை
நன்பொ னன்ன நறுந்தா துதிரக்
5 காமர் பீலி யாய்மயிற தோகை
வேறுவே றினத்த வரைவாழ் வருடைக்
கோடுமுற் றிளந்தகர்ப் பாடுவிறந் தியல
வாடுகள வயிரி னினிய வாலிப்
பகம்புற மென்சீ ரொசிய விசும்புகந்

10 திருங்க ணுடைமைத் தயங்க விருக்கும்
பெருங்க ணுடன் பிரிந்த புலம்பு
முடன்ற வன்னை யமரா நோக்கமும்
வடந்தை தூக்கும் வருபனி யற்சிரச்
சுடர்கெழு மண்டில மழுங்க ஞாயிறு
15 குடகடல சேரும படர்கூர் மாலையு
மனைத்து மடூஉநின்று நலிய வுஞற்றி
யாங்ஙனம வாழ்தி யென்றி தோழி
நீங்கா வஞ்சினஞ் செய்துநத் துறந்தோ
ருள்ளா ராயினு முளனே யவாநாட்
20 டள்ளிலைப் பலவின் கனிகவர் கைய
கல்லா மந்தி கடுவனொ டெளுங்
கடுநதிற லணங்கி னெடும்பெருங் குன்றத்துப்
பாடின் னருவி சூடி
வான்றோய் சிமையந் தோன்ற லானே.

என்பது: இரவுக்குறிச சிறைப்புறமாகத தோழி சொல்லெடுப்பத்
தலைமகள் சொல்லியது.

—†காவட்டனார்.

பி - ம்: 8. னினியவாகப். 13. யசசிர. 16. நலியநீமற். 24. வான்செய் சிமையந். †காரவடனா; காவடனா.

379. பாலை

நந்நயந் துறைவி தொனனல மழியத்
தெருளா மையிற் றீதொடு கெழீஇ
யருளற நிமிர்நத முன்பொடு பொருள்புரிந்
தாள்வினைக் கெதிரிய மீளி நெஞ்சே
5 நினையினை யாயி னெனவ கேண்மதி
விரிதிரை முந்நீ மண்டிணி கிடக்கைப
பரிதியஞ் செலவம் பொதுமை யின்றி
நனவி னியன்ற தாயினுங் கங்குற்

கனவி னற்றதன் கழிவே யதனான்
10 விரவுறு பன்மலர் வண்டுசூழ் படைச்சிச
சுவண்மிசை யசைஇய நிலைதயங் குறுமுடி
யீண்டுபன் னூற்றம் வேண்டுவயி னுவப்பச
செய்வுறு விளங்கிழைப் பொலிந்த தோள்சேர்
பெய்திய கணைதுயி லேற்றொறுந் திருகி
15 மெய்புகு வன்ன கைகவா முயக்கின்
மிகுதிகண் டன்றோ விலனே நீநின்
பலபொருள் வேட்கையிற சொல்வரை நீவிச
செலவுவலி யுறுத்தனை யாயிற் காலொடு
கணையெரி நிகழ்ந்த யிலையி லங்காட்
20 டுழைபபுறத தனன புள்ளி நீழ
லசைஇய பொழுதிற பசைஇ வந்திவண்
மறபபரும் பலகுண நிறத்துவந் துறுதர
வொருதிற நினைத்தல செல்லாய திரிபுநின்
றுறுபுலி யுழந்த வடுமருப பொருத்தறகுப
25 பிடியிடு பூசலி னடிபடக் குழிந்த
நிரம்பா நீளிடைத் தூங்கி
யிரங்குவை யலலையோ வுரங்கெட மெலிந்தே.

என்பது: முன்னொருகாலத்துப் பொருண முற்றிவந்த தலைமகன் பின்னும பொருள்கடைககூட்டிய நெஞ்சிற்குச சொல்லியது.

—பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

பி - ம் 4. தாள்வினை தருக்கிய. 7. பேர்துறை. 12. யீணடு மண நாறறம. 19. கணையெரி திகழ்நத.

380 நெய்தல்

* தேர்சே ணீக்கித் தமியன் வந்துநும்
மூர்யா தென்ன நணிநணி யொதுங்கி

* தோழி தலைமகனை மறுததற் கருமைபாராட்டறகு உதா ரணமாகக கொணடாா அகபபொருள் விளக்க உரைக்காரா(சூ.148)

முன்னாட் போகிய துறைவ னெருநை
யகலிலை நாவ லுண்டுறை யுதிர்த்த
5 கனிகவின் சிதைய வாங்கிக் கொண்டுதன்
முழை வேரளை வீழ்துணைக் கிடூஉ
மலவற் காட்டி நற்பாற் றிதுவென
நினைந்த நெஞ்சமொடு நெடிதுபெயர்ந் தோனே
யுதுககாண் டோன்றுந் தேரே யின்று
10 நாமெதிர் கொள்ளா மாயிற ருனது
துணிகுவன் போலா நாணுமிக வுடையன்
வெண்மணா னெடுங்கோட்டு மறைகோ
வம்ம தோழி கூறுமதி நீயே.

என்பது பினனின்ற தலைமகறகுக குறைநோந்த தோழி தலைம
கட்குக் குறைநயப்பக் கூறியது

—மதுரை மருதனிளநாகனார்.

பி-ம்: 1-2. தமியனின் வந்து, நம்மூா யாதென் றன்னி நனியொ
துஙகி. 2 நீரணி யொதுஙகி. 7. நற்பாற்றமமென. 9. யுவக
காண. 13. அம்மா வரிவை; அம்மவாழி.

381. பாலை

ஆளி நன்மா னணஙகுடை யொருத்தன
நீளி வேழத்து நெடுநதகை புலம்ப
வேந்தல வெண்கோடு வாங்கிக் குருதகருநது
மஞ்சுவரத் தகூந வாஙகண் மஞெசு தப
5 வழலகான்று திரிதரு மலங்குகதிா மண்டில
மிழலசூன் றுண்ட நிரம்பா நீளிடைக
கறறுரிக் குடம்பைக் கதநாய் வடுகா
விறகினந தண்ணிநத வெருவரு கவலைக்
குருதி யாடிய புலவுநா றிருஞ்சிறை
10 யெருவைச சேவ லீண்டுகிளைத் தொழுதி
பசுஞூன் கொள்ளை சாற்றிய பறைநிவந்து
சொக்கர் வானின் விசும்பணி கொள்ளு

மருஞ்சுர நீந்திய நம்மினும் பொருந்தா
முனையரண் கடந்த வினைவ லானைத்
15 தேனிமிர் நறுந்தார் வானவ னுடற்றிய
வொன்னாத் தெவ்வர் மன்னெயில் போலப
பெரும்பாழ் கொண்ட மேனிய ணெடிதுயிர்த்து
வருந்துங்கொ லளிய டானே சுரும்புண
நெடுநீர் பயந்த நிரையிதழ்க் குவளை
20 யெதிர்மல ரிணைபபோ தனைதன்
னரிமதர் மழைக்கண் டெண்பனி கொளவே.

என்பது தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—மதுரை இளங்கௌசிகனார்.

பி - ம் 3. குருகருந்து. 4 மஞ்சுவருந்தகைய. 9. நாறுஞ் சிறை 11 பறையயிவந்து. 13. மருஞ்சுர முன்னிய.

382. குறிஞ்சி

பிறருறு விழுமம் பிறரு நோப
தம்முறு விழுமந் தமக்கோ தஞ்சங்
கடம்புகொடி யாத்துக் கண்ணி சூட்டி
வேறுபல் குரல வொருதூக் கின்னியங்
5 காடுகெழு நெடுவேட் பாடுகொளைக் கேற்ப
வணங்கமர் வியன்களம் பொலியப பையத்
தூங்குதல் புரிந்தனர் நமரென வாங்கவற்
கறியக் கூறல வேண்டுந் தோழி
யருவி பாய்ந்த கருவிரன் மந்தி
10 செழுங்கோட் பலவின் பழம்புணை யாகச
சாரற் பேரூர் முன்றுறை யிழிதரும்
வறனுற லறியாச் சோலை
விறன்மலை நாடன் சொன்னயந் தோயே.

என்பது: இரவுக்குறிச சிறைப்புறமாகத் தோழி தலைமகட்குச சொல்லியது.

—கபிலர்.

பி - ம்· 5 பாடுகொளைகளொப்ப. 6. அணைமயர்வியன். 9 அரு வியாயந்த.

383. பாலை

தற்புரந் தெடுத்த வெற்றுறந் துள்ளா
ளூருஞ் சேரியு மோரரங் கலரெழக்
காடுங் கானமு மவனொடு துணிந்து
நாடுந் தேயமு நனிபல விறந்த
5 சிறுவன் கண்ணிக கோதே றுவரென
வாடினை வாழியோ வயலை நாடொறும்
பலகிளைக் கொடிக்கொம் பலமர மலாந்த
வலகுற் றலைக்கூட் டங்குழை யுதவிய
வினையமை வரனீா விழுத்தொடி தத்தக்
10 கமஞ்சூற பெருநிறை தயங்க முகந்துகொண்
டாய்மடக் கணண டாயமுக நோக்கிய
பெய்சிலம் பொலிப்பப பெயர்வனள் வைகலு
மாரநீ ரூட்டிப் புரப்போர்
யார்மற்றுப பெறுகுவை யளியை நீயே.

என்பது· மகட்போக்கிய தாய் செல்லியது.

—கயமனார்.

பி - ம்· 1. தற்பயந; வெற்றுறந்தருளா; 3. காடுமகாவு. 7 - 8. பல்கிளைக் கொடிக்கொம் பலாநத வலகுற், றழையணிக கூட் டுங குழைபல வுதவிய. 14 பெறுகுவை யையனீ யெனவே.

384. முல்லை

* இருநத வேந்த னருந்தொழின் முடித்தெனப
புரிநத காதலொடு பெருந்தோ யாலு

---

* இது "பாகன சிறப்புக கூறியவாறு" என்றும, "பெருந தேர் யானு . . . வாழியோவலவ" என "உள்ளம போல உற்றுழி உதவிற்றெனத தலைவன் கூறியவாறு காணக" என்றும் கூறுவர் நச. (தொல். பொருள். 146, 174)

மேறிய தறிந்தன் றல்லது வந்தவாறு
நனியறி தன்றோ விலனே தாஅய்
5 முப்பற லூகளு முல்லையம் புறவிற்
கவைக்கதிர் வரகின் சீறூ ராங்கண்
மெல்லிய லரிவை யில்லவயி னிரீஇ
யிருநீமி னென்றநின் மொழிமருண் டிசினே
வான்வழங் கியற்கை வளிபூட் டினையோ
10 மானுரு வாகநின் மனம்பூட் டினையோ
வுரைமதி வாழியோ வலவ வெனத்தன்
வரைமருண் மார்பி னளிப்பனன் முயங்கி
மனைக்கொண்டு புக்கன னெடுந்தகை
விருந்தேர் பெற்றன ளிருந்திழை யோளே.

என்பது. வினைமுற்றிய தலைமகனது வரவுகண்டு உழையர் சொல்லியது.

—†ஒக்கூர் மாசாத்தியார்.

பி - ம்· †குடவாயிற் கீரத்தனார்.

385. பாலை

தன்னோ ரன்ன வாயமு மயிலிய
லென்னோ ரன்ன தாயருங் காணக்
கைவல் யானைக் கடுந்தேர்ச் சோழர்
காவிரிப் படப்பை யுறந்தை யன்ன
5 பொன்னுடை நெடுநகர்ப் புரையோ ரயர
நன்மாண் விழவிற் றகர மண்ணி
யாம்பல் பணர்ப்பச் சொல்லாள் காம்பொடு
நெல்லி நீடிய கல்லறைக் கவாஅ
னத்த வாலத் தலந்தலை நெடுவீழ்
10 தித்திக் குறங்கிற் றிருந்த வுரிஞ
வளையுடை முன்கை யளைஇக் கிளைய
பயிலிரும் பிணையற் பசுங்காழ்க் கோவை
யகலமை யல்குல் பற்றிக் கூந்த
லாடுமயிற் பீலியிற் பொங்க நன்றுந்

15 தான்மர் துணைவ னூக்க ஊங்கி
யுள்ளாது கழிந்த முள்ளெயிற்றுத் துவர்வாய்ச்
சிறுவன் கண்ணி சிலம்புகழீஇ
யறியாத் தேஎத்த ளாகுதல் கொடிதே.

என்பது: மகட்போகிய செவிலித்தாய் சொல்லியது.

—குடவாயிற் கீரத்தனார்.

பி - ம் 7. யாமபால்; செல்லாள்.

386 மருதம்

† பொய்கை நீர்நாய்ப் புலவுநா றிரும்போத்து
வாளை நாளிரை தேரு மூர
நாணினென் பெரும யானே பாணன
மல்லடு மார்பின் வலியுற வருந்தி
5 யெதிர்தலைக் கொண்ட வாரியப் பொருந
னிறைத்திரண் முழவுத்தோள் கையகத் தொழிந்த
திறன்வேறு கிடக்கை நோக்கி நற்போர்க்
கணைய னாணி யாங்கு மறையினள்
மெல்ல வந்து நல்ல கூறி
10 மையீ ரோதி மடவோ யானுநின
சேரி யேனே யயலி லாட்டியே
னுங்கை யாகுவெ னினக்கெனத் தன்கைத்
தொடுமணி மெலவிர றண்ணெனத் தைவர
நுதலுங் கூந்தலு நீவிப்
15 பகலவந்து பெயர்ந்த வாணுதற் கண்டே.

---

† "பரத்தை, தலைவியைப் பேணாது ஒழுகிய ஒழுக்கத்திற்குத் தலைவி நாணிய பொருளின்கண் தலைவற்குத் தோழிகூற்று நிகழும் என்பதற்கு இப்பாட்டினைக் கொண்டு, இதனுள் யான் நினக்குத் தோழியாவேனெனப் பரத்தை நீவிய பேணாவொழுக்கத்திற்குத் தலைவி நாணியதுண்டு தான் நாணினேனென்று தலைவற்குத் தோழி கூறியவாறு காண்க" என்பர் நச். (தொல். பொருள். 150.)

என்பது: தோழி வாயின்மறுத்தது; தலைமகட்குத்தி சொல்லிய தூஉமாம்.

—பரணர்.

பி - ம். 2. தருஉமூர. 6. நிறைத்தாண முழவுததோள்.

387. பாலை

திருந்திழை நெகிழ்ந்து பெருந்தோள் சாஅ
யரிமதர் மழைக்கண் கலுழச் செலவீ
வருவீ ராகுத லுரைமின் மன்னோ
வுவருணப் பறைந்த வூன்றலைச் சிறுஅரொ
5 டவவரி கொன்ற கறைசேர் வள்ளுகிர்ப்
பசைவிரற் புலைத்தி நெடிதுபிசைந் தூட்டிய
பூந்துகி லிமைக்கும் பொலன்கா ழலகு
லவவரி சிதைய நோக்கி வெவ்வினை
பயிலரிற் கிடந்த வேட்டுவிளி வெரீஇ
10 வரிப்புற வீதலின் மணிக்கட் பேடை
நுண்பொறி யணிந்த வெருத்திற் கூர்முட்
செங்காற் சேவற் பயிரு மாங்கண்
வில்லீண் டருஞ்சமந் ததைய நூறி
நல்லிசை நிறுத்த நாணுடை மறவர்
15 நிரைநிலை நடுகற் பொருந்தி யிமையா
திரைநசைஇக் கிடந்த முதுவாய்ப் பல்லி
சிறிய தெற்றுவ தாயிற் பெரிய
வோடை யானை யுயர்ந்தோ ராயினு
நின்றுங்குப் பெயருங் கானஞ்
20 சென்றோர் மன்னென விருக்கிற் போர்க்கே.

என்பது: தலைமகளது; குறிப்பறிந்து தோழி தலைமகனைச் செல வழுங்கச் சொல்லியது.

—மதுரை மருதனிளநாகனார்.

பி - ம். 1. திருந்திழை நெகிழ்த்தும். 3. வருவீராகி. 4. புன்றலைச். 8. யெவ்வினைப். 9. பயிலரிற் கலப்பை. 17. தேற்று.

388. குறிஞ்சி

அம்ம வாழி தோழி நம்மலை
யமையறுத் தியற்றிய வெவ்வாய்த் தட்டையி
னறுவிரை யார மறவெறிந் துழுத
வுளைக்குரற் சிறுதினை கவர்தலிற் கிளையமல்
5 பெருவரை யடுக்கத்துக் குரீஇ யோப்பி
யோங்கிருஞ் சிலம்பி னொள்ளிணர் நறுவீ
வேங்கையங் கவட்டிடை நிவந்த விதணத்துப
பொன்மரு ணறுந்தா தூதுந் தும்பி
யின்னிசை யோரா விருந்தன மாக
10 மையீ ரோதி மடநல் லீரே
நொவ்வியற் பகழி பாய்ந்தெனப் புண்கூர்ந்
தெவ்வமொடு வந்த வுயர்மருப் பொருத்தலும்
புனத்துழிப் போக லுறுமோ மற்றெனச்
சினவுக்கொண் ருமலி செயிர்த்துப்புடை யாடச்
15 சொல்லிக் கழிந்த வல்விற் காளை
சாந்தா ரகலமுந் தகையு மிகநயந்
தீங்குநா முழக்கு மெவ்வ முணரா
ளன்னர் நெஞ்சமொடு மயங்கி வெறியென
வன்னை தந்த முதுவாய் வேல
20 னெம்மிறை யணங்கலின் வந்தன் றிந்நோய்
தணிமருந் தறிவ லென்னு மாயின்
வினவி னெவனோ மற்றே கனல்சின
மையல் வேழ மெய்யுளம் போக
வூட்டி யன்ன வூன்புர ளம்பொடு
25 காட்டுமா னடிவழி யொற்றி
வேட்டஞ் செல்லுமோ நும்மிறை யெனவே.

என்பது: இரவுக்குறிச் சிறைப்புறமாகத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது; தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியதூஉமாம்.

—ஊட்டியார்

பி - ம். 4. விளைகுரற் சிறுதினை. சொவ்வையிற. 12. தெவ்வமொடு போந்த. 22. வினவியெனவஞ 25. யொற்ற.

389. பாலை

அறியாய் வாழி தோழி நெறிகுரற்
சாந்தார் கூந்த லுளரிப் போதணிந்து
தேங்கமழ் திருநுதற் றிலகந் தைஇயும்
பல்லித ழெதிர்மலர் கிள்ளி வேறுபட
5 நல்லிள வனமுலை யல்லியொ டப்பியும்
பெருந்தோட் டொய்யில் வரித்துஞ் சிறுபரட்
டஞ்செஞ் சீறடிப பஞ்சி யூட்டியு
மெற்புறந் தந்து நிற்பா ராட்டிப்
பல்பூஞ் சேக்கையிற் பகலு நீங்கார்
10 மனைவயி னிருப்பவர் மன்னே துனைதந்
திரப்போ ரேந்துகை நிறையப் புரப்போர்
புலம்பி லுள்ளமொடு புதுவதந் துவக்கு
மரும்பொருள் வேட்ட மெண்ணிக் கறுத்தோர்
சிறுபுன் கிளவிச செல்லல பாழ்பட
15 நல்லிசை தம்வயி னிறுமார் வல்வேல்
வான வரம்ப னன்னாட் டும்பர்
வேனி னீடிய வெங்கடற் றடைமுத
லாறுசெல் வம்பலர் வேறுபிரிந் தலறக்
கொலைவெம் மையி னிலைபெயர்ந் துறையும்
20 பெருங்களிறு தொலைச்சிய விருங்கே ழேற்றை
செம்புல மருங்கிற் றன்கால் வாங்கி
வலம்படு வென்றியொடு சிலம்பகஞ் சிலம்பப்
படுமழை யுருமின் முழங்கு
நெடுமர மருங்கின் மலையிறந் தோரே.

என்பது: பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகள் வற்புறுக்குந் தோழிக்குச் சொல்லியது.

—நக்கீரனார்.

பி-ம்: 6. தரிதருஞ்; 8. பாராட்ட 1. மனைவயினிருந்தவர் துணை. 12. புலம்பியலுள்ள; புதுவதுநதுய்க்கும் 13. பெரும்பொருள்.

390 நெய்தல்.

உவர்விளை யுப்பின் கொள்ளை சாற்றி
யதர்படு பூழிய சேட்புலம் படரு
ததர்கோ லுமணர் போகு நெடுநெறிக்
கணநிரை வாழ்க்கை தானன்று கொலலோ
5 வணர்சுரி முச்சி முழுதுமற் புரள
வைதக லல்குல் கவின்பெறப் புனைந்த
பல்குழைத் தொடலை யொலகுவயி னொல்கி
நெல்லு முப்பு நேரே யூரீர்
கொள்ளீ ரோவெனச் சேரிதொறு நுவலு
10 மவ்வாங் குந்தி யமைத்தோ ளாய்நின்
மெய்வா ழுப்பின் விலையெய் யாமெனச்
சிறிய விலங்கின மாகப் பெரியத
னரிவே யுண்க ணமர்த்தன நோக்கி
யாரீ ரோவெம் விலங்கி யீஇரென
15 முரன் முறுவலள் போர்வன ணின்ற
சின்னிரை வால்வளைப பொலிந்த
பன்மாண் பேதைக் கொழிந்ததென் னெஞ்சே.

என்பது: தலைமகன் பாஙகற்குச சொல்லியது; நெஞ்சிற்குச சொல்லியதுஉமாம.

—அம்மூவனார்.

பி-ம்: 1. உயர்விளை. 2. யதாபடுவெழிய. 3. ருருநெடு. 4. வாழ்க்கைக் கானன்று 9. சேரிதொறியலு. 11. விலையேயாமென. 15. போவனணின்ற. 17. பன்மாணகோதை.

391. பாலை

பார்வல் வெருகின் கூரெயிற றன்ன
வரிமென் முகைய நுண்கொடி யதிரல்

மலககல் வட்டியர் கொளவிடம் பெருஅர்
விலைஞ ரொழித்த தலைவேய் கான்மலர்
5 தேம்பாய முல்லையொடு ஞாங்கர்ப் போக்கித்
தணணறுங் கதுப்பிற் புணர்ந்தோர் புனைந்தவென்
பொதிமாண் முச்சி காண்டொறும் பண்டைப்
பழவணி யுள்ளப் படுமாற் றோழி
யின்றொடு சின்னாள் வரினுஞ் சென்றுநனி
10 படாஅ வாகுமெங் கண்ணே கடாஅ
வான்மருப் பசைத்தல செல்லாது யானைதன்
வாய்நிறை கொண்ட வலிதேம்பு தடக்கை
குன்றுபுகு பாம்பிற் றோன்று
மென்றாழ் வைபபிற் சுரனிறந் தோரே.

என்பது: பிரிவிடை வற்புறுத்துந் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—†காவன்முல்லைப் பூதனார்.

பி - ம். † 3. பல்லகல். 7. பன்முடி. † காவன் முல்லைப்பூததனார்.

392. குறிஞ்சி

தாழ்பெருந் தடக்கை தலைஇக கானத்து
வீழ்பிடி கெடுத்த வெண்கோட் டியானை
யுண்குளகு மறுத்த வுயக்கத் தன்ன
பண்புடை யாக்கைச் சிதைவுநன் கறீஇப
5 பின்னிலை முனியா னாகி நன்றுந்
தாதுசெய் பாவை யன்ன தையன
மாதர் மெலலியன் மடநல லோள்வயிற்
றீதின் றாக நீபுணை புகுகென
வென்னுந் தண்டு மாயின் மற்றவ
10 னழிதகப் பெயர்த னனியின் னாதே
யொல்லினி வாழி தோழி கல்லெனக்
கணமழை பொழிந்த கான்மடி யிரவிற்

றினைமே யானை யினனிரிந் தோடக்
கல்லுயர் கழுதிற் சேணோ னெறிந்த
15 வல்வாய்க் கவணின் கடுவெடி யொல்லென
மறப்புலி யுரற வாரணங் கதற
நனவுறு கட்சியி னன்மயி லால
மலையுடன் வெரூஉம் மாக்கல் வெறபன்
பிரியுந னாகலோ வரிதே யதாஅன்
20 றரிதல் பண்பிற் பிரியுந னாயின்
வினைதவப் பெயர்ந்த வென்வேல் வேநதன்
முனைகொ ருனையொடு முன்வந் திறப்பத்
தன்வரம் பாகிய மன்னெயி லிருக்கை
யாற்றா மையிற் பிடித்த வேலவலித்
25 தோறறம் பிழையாத் தொலபுகழ் பெற்ற
விழைதக வோங்கிய கழைதுஞ்சு மருங்கிற்
கானமர் நன்னன் போல
யானா குவனின் னலநதரு வேனே.

என்பது பின்னின்ற தலைமகறகுக குறைநோநத தோழி தலைமகட்குக் குறைநயப்பக் கூறியது.

—மோசிகீரனார்.

பி-ம். 1. தலைஇய கான. 6. தேயன் 16. மறபபுலி யுற்றவாரணங. 18 யிலையுடன் வரூஉம். 24. யாற்றருமையிற் பிடிததுவேல். 25. பிழைவர.

393. பாலை

கோடுயர் பிறங்கற குன்றுபல நீந்தி
வேறுபுலம் படர்ந்த வினைதர ருள்ளத்
தாறுசெல் வம்பலா காய்பசி தீரிய
விதைச்சுவற் கலித்த வீரிலை நெடுந்தோட்டுக்
5 கவைக்கதிர் வரகின் காருறு பொங்கழி
கவட்டடிப் பொருத பல்சினை யுதிர்வை

யகன்கட் பாறைச செவவயிற் றெறீஇ
வரியணி பணைத்தோள வார்செவித் தன்னையர்
பண்ணை வெண்பழத் தரிசி யேய்பபச்
10 சுழன்மரஞ் சொலித்த சுளகலை வெண்காழ்
தொடிமா ணுலக்கை யூழிற் போக்கி
யுரன்முகங் காட்டிய சுரைநிறை கொள்ளை
யாங்க ணிருஞ்சுனை நீரொடு முகவாக்
களிபடு குழிசிக் கலலடுப பேற்றி
15 யிணர்ததை கடுக்கை யீண்டிய தாதிற்
குடவர் புழுக்கிய பொங்கவிழ்ப புன்கம்
மதர்வை நலலான் பாலொடு பகுக்கு
நிரைபல குழீஇய நெடுமொழிப புல்லி
தேன்றூங் குயர்வரை நன்னாட் டும்பர்
20 வேங்கட மிறந்தன ராயினு மாண்டவர்
நீடலர் வாழி தோழி தோடுகொ
ளுருகெழு மஞ்ஞை யொலிசீ ரேய்ப்பத்
தகர மண்ணிய தண்ணறு முச்சிப்
புகரில் குவளைப் போதொடு தெரியிதழ்
25 வேணி லதிரல் வேய்ந்தநின்
னேமுறு புணர்ச்சி யின்றுயின் மறந்தே.

என்பது: பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது

—மாமூலனார்.

பி-ம். 3-4. காய்பசி தீரமுதைதை. 6. பல்கிளையுதிர்பவை. 7. பாறை வெவ்வயிற். 8. வான்செவித தன்னையர். 24. ததரிதழ்.

394. முல்லை

களவும் புளித்தன விளவும் பழுநின
சிறுதலைத் துருவின் பழுப்புறு விளைதயி
ரிதைப்புன வரகி னவைப்புமா ணரிசியொடு
கார்வாய்த் தொழிந்த வீர்வாய்ப் புற்றத்

5 தீயல்பெய் தட்ட வின்புளி வெஞ்சோறு
சேதான் வெண்ணெய் வெம்புறத் துருக
விளைய ரருந்தப பின்றை நீயு
மிடுமுள் வேலி முடக்காற் பந்தர்ப்
புதுக்கலத் தன்ன செவவாய்ச சிற்றிற்
10 புனையிருங் கதுப்பினின் மனையோ ளயாப
பாலுடை யடிசி றொடீஇய வொருநாள்
மாவண் டோன்றல் வந்தனை சென்மோ
காடுறை யிடையன் யாடுதலைப் பெயர்க்கு
மடிவிடு வீளை வெரீஇக் குறுமுயல
15 மன்ற விரும்புத லொளிக்கும்
புன்புல வைப்பினெஞ் சிறுநல் லூரே.

• என்பது: இரவுக்குறித் தலைமகளை இடத்துய்த்துவந்து தோழி தலை மகனை வரைவுகடாயது.

—நன்பலூர்ச் சிறுமேதாவியார்.

பி - ம். 2. பருப்பூற்றி 4. கார்வாய்ப் பொழிந்த. 11. பாலடையடி; பொருநாண். 13. தலைபெயர்க்கும். 16. சிறுநலனூரே.

395. பாலை

தண்கயம் பயந்த வண்காற் குவளை
மாரி மாமலர் பெயற்கேற் றன்ன
நீரொடு நிறைந்த பேரமர் மழைக்கண்
பனிவா ரெவ்வந் தீர வினிவரி
5 னன்றுமன் வாழி தோழி தெறுகதி
ரீர நைத்த நீரறு நனந்தலை
யழன்மேய்ந் துண்ட நிழன்மா யியவின்
வறன்மரத் தன்ன கவைமருப் பெழிற்கலை
யறலவிர்ந் தன்னதேர் நசைஇ யோடிப்
10 புலம்புவழிப் பட்ட வுலமர லுள்ளமொடு
மேய்பிணைப் பயிரு மெலிந்தழி படர்குர
லருஞ்சுரஞ் செல்லுந ராட்செத் தோர்க்குந்

திருந்தரை ஞெமைய பெரும்புனக் குன்றத்
தாடுகழை யிருவெதிர் நரலுங்
15 கோடுகாய் * கடற்ற காடிறந் தோரே.

என்பது பிரிவிடைத் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—எயினந்தைமகனார் இளங்கீரனார்.

பி-ம் 2 மாரியாம்பல் 9 யறலிவா 11. டோய்பிணை.

396. மருதம்

'தொடுத்தென் மகிழ்ந செலலல் கொடித்தேர்ப்
பொலம்பூ ணன்னன் புன்னாடு கடிந்தென
யாழிசை மறுகிற் பாழி யாங்க
ணஞ்ச லென்ற வாஅ யெயின
5 னிகலடு கற்பின் மிஞிலியொடு தாக்கித்
தன்னுயிர் கொடுத்தன்ன சொல்லிய தமையாது
தெறலருங் கடவுண் முன்னர்த் தேற்றி
மெல்லிறை முன்கை பற்றிய சொல்லிறந்
தார்வ நெஞ்சந் தலைத்தலை சிறப்பநின்
10 மார்புதரு கல்லாய் பிறனு யினையே
யினியான் விடுக்குவெ னல்லேன் மந்தி
பனிவார் கண்ணள் பலபுலந் துறையக்
கடுந்திற லத்தி யாடணி நசைஇ
நெடுநீர்க் காவிரி கொண்டொளித் தாங்குநின்
15 மனையோள் வவ்வலு மஞ்சுவல சினைஇ
யாரிய ரலறத் தாக்கிப் பேரிசைத்
தொன்றுமுதிர் வடவரை வணங்குவிற் பொறித்து
வெஞ்சின வேந்தரைப் பிணித்தோன்
வஞ்சி யன்னவென் னலந்தந்து சென்மே.

---

x "இவற்றொடு பிறவும் கணணிய காமக் கிழததி மேன" என்ற பகுதியுள் 'பிறவும்' என்றதனால் தலைவனைக் காமகிழத்தி என்னல ந்தா எனத் தொடுத்துக் கூறுவதும கொள்க என்று இப்பாட்டினைக் காட்டுவர் நச் (தொல். பொருள். 151.)

என்பது: காதற்பரத்தை தலைமகற்குச் சொல்லியது.

—பரணர்.

பி - ம். 2. புள்ளூநாடு. 6. கொடுத்தனனே. *14 கொணடொழித. 18. பணிந்தோன்.

397. பாலை

என்மகள் பெருமடம் யான்பா ராட்டத்
தாய்தன் செம்மல் கண்டுகட னிறுப்ப
முழவுமுகம் புலரா விழவுடை வியனகர்
மணனிடை யாகக் கொள்ளான் கலபகக்
5 கணமழை துறந்த கான்மயங் கழுவ
மெளிய வாக வேந்துகொடி பரந்த
பொறிவரி யல்குன் மாஅ யோட்கெனத்
தணிந்த பருவஞ் செல்லான் படர்தரத்
துணிந்தோன் மன்ற துனைவெங் காளை
10 கடும்பகட் டொருத்த னடுங்கக் குத்திப்
போழ்புண் படுத்த பொரியரை யோமைப
பெரும்பொளிச் சேயரை நோக்கி யூன்செத்துக்
கருங்கால் யாத்துப் பருந்துவந் திறுக்குஞ்
சேணுயர்ந் தோங்கிய வானுயர் நெடுங்கோட்டுக்
15 கோடை வெவவளிக் குலமரும்
புல்லிலை வெதிர நெல்விளை காடே.

என்பது: மகட்போகிய செவிலித்தாய் சொலியது.

—கயமனார்.

பி - ம்: 15. வெவ்வளிக குரல. குலமரூஉம்.

398. குறிஞ்சி

இழையணி நெகிழ்ந்த வெவ்வங் கூரப்
படர்மலி வருத்தமொடு பலபுலந் தசைஇ
மென்றோ ணெகிழச் சாஅய்க் கொன்றை
யூழுறு மலரிற் பாழ்பட முற்றிய

5 பசலை மேனி நோக்கி நுதல்பசந்
திண்ணே மாகிய வெம்மிவ ணருளா
னும்மோன் செய்த கொடுமைக் கிம்மென்
றலமரன் மழைக்கண் டெண்பனி மல்க
நனறுபுற மாறி யகறல யாழநின்
10 குன்றுகெழு நாடற் கென்னெனப் படுமோ
கரைபொரு நீத்த முரையெனக் கழறி
நின்னொடு புலத்த லஞ்சி யவாமலைப
பன்மலர் போர்த்து நாணுமிக வொடுங்கி
மறைந்தனை கழியு நிற்றந்து செலுத்தி
15 நயனறத் துறத்தல் வல்லி யோரே
நொதும லாள ரதுக ணோடா
தழற்சினை வேங்கை நிழறறவிரந் தசைஇ
மாரி புறந்தர நந்தி யாரியர்
பொன்படு நெடுவரை புரையு மெந்தை
20 பலபூங் கானத் தல்கி யின்றிவட்
சேர்ந்தனை செலினே சிதைகுவ துண்டோ
குயவரி யிரும்போத்துப பொருத புண்கூர்ந்
துயங்குபிடி தழீஇய மதனழி யானை
வாங்கமைக் கழையி னரலுமவ
25 ரோங்குமலை நாட்டின் வரூஉ வோயே.

என்பது: காமமிக்க கழிபடாகிளவியால் வரைவிடத்துக்கண தலைமகள், தலைமகன் வரையினின்றும்போந்த ஆற்றொடுபுலந்து சொலலியது.

—இம்மேன் கீரனார்.

பி-ம்: 1. இழைநிலை நெகிழ. 7. கொடுமை கமமென். 9. மாகி. 14. நின்றந. 25. னடு வரூஉ.

399. பாலை

சிமையக் குரல சாந்தருந்தி யிருளி
யிமயக் கான நாறுங் கூந்த

னன்னுத லரிவை யின்னுற லாகம்
பருகு வன்ன காத லுள்ளமொடு
5 திருகுபு முயங்க லின்றி யவணீடார்
கடற்றடை மருங்கிற கணிச்சியிற குழிக்கு
வுடைக்க ணீண்டமை யூற லுண்ட
பாடின் றெண்மணிப பயமகெழு பெருநிரை
வாடுபுலம் புககெனக கோடுதுவைத் தகற்றி
10 யொல்குநிலைக் கடுக்கை யலகுநிழ லசைஇப
பல்லான் கோவலர் கல்லா தூதுஞ்
சிறுவெதிர்ங் தீங்குழற் புலம்புகொ டௌ்விளி
மையில பளிங்கி னன்ன தோற்ற ௬ ௫.
பலகோ ணெலலிப பைங்கா யருந்தி
15 மெலகிடு மடமரை யோக்கு மததங்
காய்கதிர கடுகிய கவினழி பிறங்கல்
வேய்கண் ணுடைந்த சிமைய
வாய்படு மருங்கின மலையிறந் தோரே.

என்பது தலைமகன்பிரிவின்கண் தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்
தியது.

—எயினந்தைமகனார் இளங்கீரனார்.

பி - ம். 1. சாஅரந்திருமரி.

400. நெய்தல்

நகைநன் றம்ம தானே யவனொடு
மனையிறந் தலகினு மலரென நயந்து
கான லல்கிய நங்கள வகலப
பல்புரிந் தியற லுறற நலவினை
5 நூலமை பிறப்பி னீல வுத்திக
கொய்ம்மயி ரெருத்தம் பிணர்படப் பெருகி
நெய்ம்மிதி முனைஇய கொழுஞ்சோற் றுராகை
நிரலியைந் தொன்றிய செலவிற் செந்தினைக

குரலவார்ந் தன்ன குலவுத்தலை நன்ஞின்கு
10 வீங்குசுவன் மொசியத் தாங்குநுகந் தழீஇப
பூம்பொறிப் பலபடை யொலிபபப பூட்டி
மதியுடை வலவ னேவலி ணிகுதுறைப்
புனல்பாய்ந் தன்ன வாமான் றிண்டேர்க்
கணைகழிந் தன்ன நோன்கால் வண்பரி
15 பாலகண் டன்ன ஊதை வெண்மணற்
காலகண் டன்ன வழிபடப் போகி
யயிர்ச்சேற் றள்ள லழுவத் தாங்க
ணிருணீ ரிட்டுசசுர நீந்தித் துறைகெழு
மெல்லம் புலம்பன் வந்த ஞான்றைப்
20 பூமலி யிருங்கழித் துயலவரு மடையொடு
நேமி தந்த நெடுநீர் நெய்தல
விளையா விளங்க ணுறப பலவுடன்
பொதியவிழ் தண்மலர் கண்டு நன்றும்
புதுவ தாகின் றம்ம பழவிறற்
25 பாடெழுந் திரங்கு முந்நீர்
நீடிரும் பெண்ணைநம் மழுங்க லூரே.

என்பது. தலைமகன் வரைந்தெய்திய பின்றைத் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.

—உலோச்சனார்.

பி-ம்: 5. மரபி. உந்தி. 9. குவவுத்தலைநண்ண. 10. நுகந் தளரா. 23. பொதியவிழ்ந் தலரக் கண்டு.

நெடுந்தொகை ஆகும் அகநானூறு நிறைவேறியது.

———

ஸ்ரீ:

பாயிரம்

நின்ற நீதி வென்ற நேமிப்
பழுதில் கொள்கை வழுதிய ரவைக்க
ணறிவுவீற் றிருந்த செறிவுடை மனத்து
வான்றோய் நல்லிசைச் சான்றோர் குழீஇ
5 யருந்தமிழ் மூன்றுந் தெரிந்த காலை
யாய்ந்த கொள்கைத் தீந்தமிழ்ப் பாட்டு
ணெடிய வாகி யடிநிமிர்ந் தொழுகிய
வின்பப் பகுதி யின்பொருட் பாட
னானூ றெடுத்து நூனவில் புலவர்
10 களித்த மும்மதக் களிற்றி யானைநிரை
மணியொடு மிடைந்த வணிகிளர் பவள
மேவிய நித்திலக் கோவை யென்றாங்
கத்தகு பண்பின் முத்திற மாக
முன்னினர் தொகுத்த நன்னெடுந் தொகைக்குக்
15 கருத்தெனப் பண்பிற் றுரைத்தவை நாடி
னவ்வகைக் கவைதாஞ் செவ்விய வன்றி
வரியவை யாகிய பொருண்மை நோக்கிக்
கோட்ட மின்றிப் பாட்டொடு பொருந்தத்
தகவொடு சிறந்த வகல வுரையாற்
20 கருத்தினி தியற்றி யோனே பரித்தேர்
வளவர் காக்கும் வளநாட் டுள்ளது
நாடெனச் சிறந்த பீடுகெழு சிறப்பிற்
கெடலருஞ் செல்வத் திடையள நாட்டுத்
தீதில் கொள்கை மூதூ ருள்ளது
25 மூரெனச் சிறந்த சீர்கெழு மணக்குடிச்
செம்மை சான்ற தேவன்
றொன்மை சான்ற நன்மை யோனே.

இத்தொகைக்குக் கருத்து அகவலாற் பாடினான், இடையளநாட்டு மணக்குடியான் பாலவண்ண தேவனான வில்லவதரையன்.

நெடுந்தொகை நானூறுங் கருத்தினோடு முடிந்தன. இவைபாடின கவிகள் நூற்றுநாற்பத்தைவர்.

இத்தொகைப்பாட்டிற் கடியளவு சிறுமை பதின் மூன்று; பெருமை முப்பத்தொன்று. தொகுப்பித்தான் பாண்டியனுக்கிரபெருவழுதி. தொகுத்தான் மதுரை உப்பூரிகுடிகிழான்மகனுவான் உருத்திரசன்மனென்பான்.

"வண்டுபடத் ததைந்த கண்ணி" என்பது முதலாக "நெடுவேண் மார்பின்" என்பதீறாகக் கிடந்த பாட்டு நூற்றிருபதும் களிற்றியானை நிரை யெனப்படும். இப்பெயர் காரணத்தாற் பெற்றது; இது பொருட்காரணமாகக் கொள்க.

"இதத்தொகையிற் பாட்டிற்கடியளவு பதின்மூன்றிற்கொண்டு முப்பத்தேழளவு முயரப்பெறும.

"வணடுபடத ததைந்த" என்பது முதலாக "நெடுவேணமார் பின்" என்பதீறாகக கிடந்த நூற்றிருபது பாட்டும் "களிற்றியானை நிரை"; இப்பெயர் காரணப்பெயர்; செய்யுட் காரணமோ பொருட் காரணமோ எனிற் பொருட்காரணமெனவுணர்க.

"நாணகையுடைய நெஞ்சே" என்பது முதலாக "நாள்வலை" என்பதீறாகக கிடந்த நூற்றெண்பது பாட்டும் "மணிமிடைபவளம்"; இப்பெயர் உவமையாற்பெற்ற பெயர், செய்யுளும் பொருளுந் தம்முள் ளொவ்வாமையால

"வறனுறு" என்பது முதலாக "நகைநன்று" என்பதீறாகக் கிடந்தபாட்டுநூறும் "நித்திலககோவை"; இவை செய்யுளும் பொருளு மொககுமாகலின்.

வழக்கத்தாற் பாட்டாராய்ந்து தொகுததான் மதுரை யுப்பூரி கிழான் மகனுவான் உருததிரசருமன்; தொகுபபிததான் பாண்டியனுக்கிரப்பெருவழுதி.

அகநானூறு முடிந்தது" என்றும் பாடம்.